



Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextioförsta årgången

13 juni 2018

Innehållsförteckning

EUROPAPARLAMENTET

SESSIONEN 2016–2017

Sammanträdena den 12–15 september 2016

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 304, 14.9.2017.

ANTAGNA TEXTER

I Resolutioner, rekommendationer och yttranden

RESOLUTIONER

Europaparlamentet

Tisdagen den 13 september 2016

2018/C 204/01	Europaparlamentets resolution av den 13 september 2016 om sammanhållningspolitiken och forsknings- och innovationsstrategier för smart specialisering (RIS3) (2015/2278(INI))	2
2018/C 204/02	Europaparlamentets resolution av den 13 september 2016 om europeiskt territoriellt samarbete – bästa praxis och innovativa åtgärder (2015/2280(INI))	11
2018/C 204/03	Europaparlamentets resolution av den 13 september 2016 om undersökningen av utsläppsmätningar i bilindustrin (2016/2090(INI))	21
2018/C 204/04	Europaparlamentets resolution av den 13 september 2016 om en ny marknadsmodell för energimarknaderna (2015/2322(INI))	23
2018/C 204/05	Europaparlamentets resolution av den 13 september 2016 om en EU-strategi för uppvärmning och kylning (2016/2058(INI))	35
2018/C 204/06	Europaparlamentets resolution av den 13 september 2016 om genomförande av det tematiska målet ”att öka konkurrenskraften hos SMF” (artikel 9.3 i förordningen om gemensamma bestämmelser) (2015/2282(INI))	49

2018/C 204/07	Europaparlamentets resolution av den 13 september 2016 om en EU-strategi för Alpregionen (2015/2324(INI))	57
2018/C 204/08	Europaparlamentets resolution av den 13 september 2016 om EU:s förvaltningsfond för Afrika: konsekvenserna för utvecklingsbistånd och humanitärt bistånd (2015/2341(INI))	68
2018/C 204/09	Europaparlamentets resolution av den 13 september 2016 om inrättande av gynnsamma arbetsmarknadsvillkor för balans mellan arbetsliv och privatliv (2016/2017(INI))	76

Onsdagen den 14 september 2016

2018/C 204/10	Europaparlamentets resolution av den 14 september 2016 om förslaget till rådets direktiv om genomförande av avtalet mellan Organisationen för lantbrukskooperativ i EU (Cogeca), Europeiska transportarbetarfederationen (ETF) och Sammanslutningen för de nationella fiskeriföretagsorganisationerna (Europêche) av den 21 maj 2012, i dess ändrade lydelse av den 8 maj 2013, om genomförandet av Internationella arbetsorganisationens konvention om arbete ombord på fiskefartyg från 2007 (2016/2794(RSP))	93
2018/C 204/11	Europaparlamentets resolution av den 14 september 2016 om den senaste utvecklingen i Polen och dess inverkan på grundläggande rättigheter som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (2016/2774(RSP))	95
2018/C 204/12	Europaparlamentets resolution av den 14 september 2016 om EU:s förbindelser med Tunisien i det nuvarande regionala sammanhanget (2015/2273(INI))	100
2018/C 204/13	Europaparlamentets resolution av den 14 september 2016 om social dumpning i Europeiska unionen (2015/2255(INI))	111

Torsdagen den 15 september 2016

2018/C 204/14	Europaparlamentets resolution av den 15 september 2016 om Filippinerna (2016/2880(RSP))	123
2018/C 204/15	Europaparlamentets resolution av den 15 september 2016 om Somalia (2016/2881(RSP))	127
2018/C 204/16	Europaparlamentets resolution av den 15 september 2016 om Zimbabwe (2016/2882(RSP))	132
2018/C 204/17	Europaparlamentets resolution av den 15 september 2016 om EU:s strategiska mål för det sjuttonde mötet i partskonferensen för konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter (Cites) i Johannesburg (Sydafrika) den 24 september–5 oktober 2016 (2016/2664(RSP))	136
2018/C 204/18	Europaparlamentets resolution av den 15 september 2016 om tillämpningen av direktivet om posttjänster (2016/2010(INI))	145
2018/C 204/19	Europaparlamentets resolution av den 15 september 2016 om tillgång till finansiering för små och medelstora företag och mer diversifierad finansiering till små och medelstora företag i en kapitalmarknadsunion (2016/2032(INI))	153
2018/C 204/20	Europaparlamentets resolution av den 15 september 2016 om metoder för att på bästa sätt ta till vara små och medelstora företags potential att skapa arbetstillfällen (2015/2320(INI))	165

2018/C 204/21	Europaparlamentets resolution av den 15 september 2016 om tillämpning av rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet (direktivet om likabehandling i arbetslivet) (2015/2116(INI))	179
2018/C 204/22	Europaparlamentets resolution av den 15 september 2016 om verksamheten inom och effekterna och mervärdet av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter mellan 2007 och 2014 (2015/2284(INI))	195

II Meddelanden

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europaparlamentet

Tisdagen den 13 september 2016

2018/C 204/23	Europaparlamentets beslut av den 13 september 2016 om begäran om upphävande av István Ujhelyis immunitet (2015/2237(IMM))	205
2018/C 204/24	Europaparlamentets beslut av den 13 september 2016 om begäran om fastställelse av Rosario Crocettas immunitet och privilegier (2016/2015(IMM))	207
2018/C 204/25	Europaparlamentets beslut av den 13 september 2016 om begäran om upphävande av Sotirios Zarianopoulos immunitet (2016/2083(IMM))	209

Torsdagen den 15 september 2016

2018/C 204/26	Europaparlamentets beslut av den 15 september 2016 om antagande av ändringar till ett kommissionsförslag (tolkning av artikel 61.2 i arbetsordningen (2016/2218(REG)))	211
---------------	--	-----

III Förberedande akter

EUROPAPARLAMENTET

Tisdagen den 13 september 2016

2018/C 204/27	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2016 om utkastet till rådets beslut om ingående av avtalet genom skriftväxling mellan Europeiska unionen och Folkrepubliken Kina i enlighet med artiklarna XXIV.6 och XXVIII i allmänna tull- och handelsavtalet (Gatt) 1994 om ändring av medgivanden i Republiken Kroatiens bindningslistor i samband med anslutningen till Europeiska unionen (15561/2015 – C8-0158/2016 – 2015/0298(NLE))	212
2018/C 204/28	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2016 om förslaget till rådets beslut om ingående av avtalet genom skriftväxling mellan Europeiska unionen och Republiken Uruguay i enlighet med artiklarna XXIV.6 och XXVIII i allmänna tull- och handelsavtalet (Gatt) 1994 om ändring av medgivanden i Republiken Kroatiens bindningslista i samband med anslutningen till Europeiska unionen (06870/2016 – C8-0235/2016 – 2016/0058(NLE))	213
2018/C 204/29	Europaparlamentets beslut av den 13 september 2016 om nomineringen av Lazaros Stavrou Lazarou till ämbetet som ledamot av revisionsrätten (C8-0190/2016 – 2016/0807(NLE))	214

2018/C 204/30	Europaparlamentets beslut av den 13 september 2016 om nomineringen av João Alexandre Tavares Gonçalves de Figueiredo till ämbetet som ledamot av revisionsrätten (C8-0260/2016 – 2016/0809(NLE))	215
2018/C 204/31	Europaparlamentets beslut av den 13 september 2016 om nomineringen av Leo Brincat till ämbetet som ledamot av revisionsrätten (C8-0185/2016 – 2016/0806(NLE))	216
2018/C 204/32	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2016 om rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 471/2009 om gemenskapsstatistik över utrikeshandeln med icke-medlemsstater vad gäller tilldelning av delegerade befogenheter och genomförandebefogenheter till kommissionen för antagande av vissa åtgärder (08536/1/2016 – C8-0226/2016 – 2013/0279(COD))	217
2018/C 204/33	P8_TA(2016)0332 Statistik om naturgas- och elpriser ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om europeisk statistik om naturgas- och elpriser och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/92/EG om ett gemenskapsförfarande för att främja öppenheten beträffande prissättningen på gas och el levererad till industriella slutanvändare (COM(2015)0496 – C8-0357/2015 – 2015/0239(COD)) P8_TC1-COD(2015)0239 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 september 2016 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/... om europeisk statistik om naturgas- och elpriser och om upphävande av direktiv 2008/92/EG	218
Onsdagen den 14 september 2016		
2018/C 204/34	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 september 2016 om förslaget till rådets beslut om ingående av ett protokoll till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan, om fri rörlighet för personer, angående Republiken Kroatien deltagande som avtalslutande part till följd av dess anslutning till Europeiska unionen (14381/2013 – C8-0120/2016 – 2013/0321(NLE))	219
2018/C 204/35	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 september 2016 om utkastet till rådets beslut om ett socialt trepartstoppmöte för tillväxt och sysselsättning och om upphävande av beslut 2003/174/EG (05820/2014 – C8-0164/2016 – 2013/0361(APP))	220
2018/C 204/36	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 september 2016 om rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om tekniska krav för fartyg i inlandssjöfart, om ändring av direktiv 2009/100/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/87/EG (07532/2/2016 – C8-0227/2016 – 2013/0302(COD))	221
2018/C 204/37	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 september 2016 om utkastet till rådets beslut om ingående av det ekonomiska partnerskapsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och de avtalslutande SADC-staterna, å andra sidan (10107/2016 – C8-0243/2016 – 2016/0005(NLE))	222

2018/C 204/38	Europaparlamentets resolution av den 14 september 2016 om kommissionens delegerade förordning av den 30 juni 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2014 om faktablad för paketerade och försäkringsbaserade investeringsprodukter för icke-professionella investerare (Priip-produkter) genom fastställande av tekniska tillsynsstandarder för faktabladens utformning, innehåll, översyn och revidering samt av villkor för uppfyllande av kravet att tillhandahålla sådana faktablad (C(2016)03999 – 2016/2816(DEA))	223
Torsdagen den 15 september 2016		
2018/C 204/39	Europaparlamentets beslut av den 15 september 2016 om godkännande av utnämningen av Julian King till ledamot av kommissionen (C8-0339/2016 – 2016/0812(NLE))	225
2018/C 204/40	P8_TA(2016)0352 Resehandling för återsändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 september 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om en europeisk resehandling för återsändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt (COM(2015)0668 – C8-0405/2015 – 2015/0306(COD)) P8_TC1-COD(2015)0306 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 15 september 2016 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/... om inrättandet av en europeisk resehandling för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna och om upphävande av rådets rekommendation av den 30 november 1994	226
2018/C 204/41	Europaparlamentets ändringar antagna den 15 september 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om de prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel (COM(2015)0583 – C8-0375/2015 – 2015/0268(COD)) [Ändring 1, om inte annat anges]	227
2018/C 204/42	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 september 2016 om förslaget till rådets beslut om ändring av rådets beslut (EU) 2015/1601 av den 22 september 2015 om fastställande av provisoriska åtgärder på området internationellt skydd till förmån för Italien och Grekland (COM(2016)0171 – C8-0133/2016 – 2016/0089(NLE))	296
2018/C 204/43	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 september 2016 om förslaget till rådets beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik (COM(2016)0071 – C8-0098/2016 – 2016/0043(NLE))	308

Teckenförklaring

- * Samrådsförfarande
- *** Godkännandeförfarande
- ***I Ordinarie lagstiftningsförfarande (första behandlingen)
- ***II Ordinarie lagstiftningsförfarande (andra behandlingen)
- ***III Ordinarie lagstiftningsförfarande (tredje behandlingen)

(Det angivna förfarandet baseras på den rättsliga grund som angetts i förslaget till akt.)

Parlamentets ändringsförslag:

Ny text markeras med **fetkursiv stil**. Textdelar som utgår markeras med symbolen **■** eller med genomstrykning. Textdelar som ersätts anges genom att ny text markeras med **fetkursiv stil** och text som utgår stryks eller markeras med genomstrykning.

EUROPAPARLAMENTET

SESSIONEN 2016–2017

Sammanträdena den 12–15 september 2016

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 304, 14.9.2017.

ANTAGNA TEXTER

Tisdagen den 13 september 2016

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

RESOLUTIONER

EUROPAPARLAMENTET

P8_TA(2016)0320

Sammanhållningspolitiken och forsknings- och innovationsstrategier för smart specialisering (RIS3)

Europaparlamentets resolution av den 13 september 2016 om sammanhållningspolitiken och forsknings- och innovationsstrategier för smart specialisering (RIS3) (2015/2278(INI))

(2018/C 204/01)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 4, 162 och 174–178,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 ⁽¹⁾ (nedan kallad *förordningen om gemensamma bestämmelser*),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1301/2013 av den 17 december 2013 om Europeiska regionala utvecklingsfonden och om särskilda bestämmelser för målet Investering för tillväxt och sysselsättning samt om upphävande av förordning (EG) nr 1080/2006 ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1304/2013 av den 17 december 2013 om Europeiska socialfonden och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1081/2006 ⁽³⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1299/2013 av den 17 december 2013 om särskilda bestämmelser för stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden till målet Europeiskt territoriellt samarbete ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1302/2013 av den 17 december 2013 om ändring av förordning (EG) nr 1082/2006 om en europeisk gruppering för territoriellt samarbete (EGTS) för att förtydliga, förenkla och förbättra bildandet av sådana grupperingar och deras funktion ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 320.

⁽²⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 289.

⁽³⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 470.

⁽⁴⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 259.

⁽⁵⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 303.

Tisdagen den 13 september 2016

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1300/2013 av den 17 december 2013 om Sammanhållningsfonden och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1084/2006 ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 av den 17 december 2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005 ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 14 januari 2014 om smart specialisering och expertnätverk för en sund sammanhållningspolitik ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 9 september 2015 om investering för tillväxt och sysselsättning och om att främja ekonomisk, social och territoriell sammanhållning i unionen ⁽⁴⁾,
- med beaktande av kommissionens skrift av den 22 februari 2016 *En investeringsplan för Europa: nya riktlinjer för en sammanslagning av de europeiska struktur- och investeringsfonderna med Efsi*,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 10 juni 2014 *Forskning och innovation som källor till förnyad tillväxt* (COM(2014)0339),
- med beaktande av kommissionens sjätte rapport om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning av den 23 juli 2014 *Investera i sysselsättning och tillväxt*,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 26 november 2014 *En investeringsplan för Europa* (COM(2014)0903),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 14 december 2015 *Investeringar i sysselsättning och tillväxt – en maximering av de europeiska struktur- och investeringsfondernas bidrag* (COM(2015)0639),
- med beaktande av kommissionen vägledning från 2014 om skapande av synergieffekter mellan europeiska struktur- och investeringsfonder, Horisont 2020 och andra forsknings-, innovations- och konkurrensrelaterade EU-program,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 6 oktober 2010 *Hur regionalpolitiken kan bidra till smart tillväxt i Europa 2020* (COM(2010)0553),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 13 september 2013 *att mäta innovationsresultat i Europa: en ny indikator* (COM(2013)0624),
- med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 4 maj 2012 *Aktivt åldrande: Innovation – Smart hälsa – Bättre liv* ⁽⁵⁾,
- med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 30 maj 2013 *Överbrygga innovationsklyftan* ⁽⁶⁾,
- med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 7 oktober 2014 *Åtgärder för att stödja skapandet av ekosystem för grundande av högteknologiska företag* ⁽⁷⁾,
- med beaktande av kommissionen vägledning för politiskt ansvariga och genomförandeorgan om skapande av synergieffekter mellan europeiska struktur- och investeringsfonder, Horisont 2020 och andra forsknings-, innovations- och konkurrensrelaterade EU-program (SWD(2014)0205),

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 281.

⁽²⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 487.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0002.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0308.

⁽⁵⁾ EUT C 225, 27.7.2012, s. 46.

⁽⁶⁾ EUT C 218, 30.7.2013, s. 12.

⁽⁷⁾ EUT C 415, 20.11.2014, s. 5.

Tisdagen den 13 september 2016

- med beaktande av den förberedande åtgärden *Sammanhållningspolitiken och samverkans effekterna med forsknings- och utvecklingsfonderna: spetsforskningsstegen*,
- med beaktande av Europaparlamentets förberedande åtgärd i regionen Östra Makedonien och Thrakien (REMTh),
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för regional utveckling (A8-0159/2016), och av följande skäl:
 - A. I den rådande ekonomiska, finansiella och sociala krisen måste EU öka sina ansträngningar för att nå en smart och ekonomisk tillväxt för alla.
 - B. Stärkande av forskning, teknisk utveckling och innovation är en av investeringsprioriteringarna inom Eruf för 2014–2020. Stödet till innovationen skiljer sig kraftigt åt i olika delar av EU och inom medlemsstaterna, i synnerhet när det gäller att utnyttja kunskaper och teknik för att främja innovation.
 - C. För programperioden 2014–2020 måste medlemsstaterna för första gången utforma nationella och/eller regionala strategier för smart specialisering genom att involvera nationella och regionala förvaltningsmyndigheter och aktörer, såsom institutioner för högre utbildning, industrin och arbetsmarknadens parter, i en entreprenörprocess.
 - D. Smart specialisering kombinerar och sammanför olika politikområden, bland annat entreprenörskap, utbildning och innovation för regioner, för att identifiera och välja prioriterade områden för deras utveckling samt relaterade investeringar genom att fokusera på deras styrkor och konkurrensfördelar.
 - E. Forsknings- och innovationsstrategierna för smart specialisering (RIS3) bör hjälpa till att öka den europeiska ekonomins konkurrenskraft, utveckla ett europeiskt mervärde för innovation, skapa fler och bättre högkvalitativa arbetstillfällen samt ta till vara en lång rad olika erfarenheter. De bör bidra till spridningen av bästa praxis och utvecklandet av en ny företaganda, kombinerat med en fungerande digital gemensam marknad och smart specialisering som kan leda till nya färdigheter, ny kompetens, innovation och sysselsättning för att bättre utnyttja forskningsresultat och dra fördel av alla former av innovation.
 - F. En RIS3-strategi utformas genom en process för utveckling av mekanismer för flernivåstyre i syfte att identifiera de platsbaserade områden som har den största strategiska potentialen, fastställa strategiska prioriteringar och utforma effektiva stöd tjänster för företag, med målet att maximera regionens kunskapsbaserade potential.
 - G. RIS3 bidrar till en effektiv användning av EU-medel, berör alla medlemsstater och regioner i unionen och bidrar till att frigöra potentialen hos alla regioner i unionen, samt hjälper på så sätt EU att motarbeta sina innovationsluckor, både internt och externt, för att kunna öka sin globala konkurrenskraft.
 - H. En snabb och framgångsrik utveckling av RIS3 i medlemsstaterna är i hög grad beroende av att medlemsstaterna ökar sin administrativa kapacitet för programplanering, budgetering, genomförande och utvärdering inom den politiska ramen, i syfte att öka privata investeringar i forskning, utveckling och innovation. I utvecklingen måste man ta hänsyn till det faktum att de första utvärderingarna av strategier för smart specialisering hittills har gett en blandad bild, särskilt när det gäller valet av prioriteringar. De anses ofta vara alltför allmänna eller ha bristande kopplingar till regionala ekonomiska strukturer och innovationsstrukturer, vilket innebär att strategierna för smart specialisering måste förbättras i detta hänseende.
 - I. RIS3-plattformen bidrar till nedifrån-och-upp- utbyten och kollegiala utbyten samt kunskapsöverföring mellan de deltagande regionerna. Denna process bör prioriteras med avseende på den framtida utformningen och metoderna för initiativ för smart specialisering.

Tisdagen den 13 september 2016

En central roll för RIS3 för sammanhållningspolitikens bidrag till Europa 2020-målen

1. Europaparlamentet understryker att strategierna för smart specialisering stöder en tematisk koncentration och strategisk programmering för de europeiska struktur- och investeringsfonderna (ESI-fonder) och leder till en ökad resultatnriktning på plats, vilket bidrar till att man uppnår Europa 2020-målen. Parlamentet betonar att syftet med dessa strategier är att skapa en kunskapsbaserad, hållbar tillväxt, balanserad utveckling och högkvalitativa arbetstillfällen i alla regioner, inte bara i välmående områden, utan även i övergångsregioner, mindre utvecklade regioner, landsbygdsregioner och öregioner.
2. Europaparlamentet kräver att de nya bestämmelserna om förhandsvillkor för tilldelning av medel från ESI-fonderna respekteras till fullo för att strategierna för smart specialisering ska kunna fungera.
3. Europaparlamentet uppmanar alla berörda aktörer att utveckla RIS3 utifrån analyser av respektive regions befintliga utvecklingsmöjligheter, tillgångar och kompetenser, samt att fokusera på företagsmässiga upptäckter för att kunna upptäcka framväxande nischer eller komparativa fördelar för smart specialisering, undvika påtvingad och artificiell överspecialisering och utveckla ett starkare partnerskap mellan offentliga och privata sektorer, samtidigt som man alltid undviker eventuella intressekonflikter mellan dem.
4. Europaparlamentet stöder en bred definition av innovation, nämligen omvandling av en idé till en ny eller förbättrad produkt eller tjänst som lanseras på marknaden, till en ny eller förbättrad operativ process som används inom industrin och handeln eller till en ny metod för en social tjänst.
5. Europaparlamentet uppmanar regionerna att utforma innovativa system för stödtjänster som kompletterar eller ersätter befintliga stödtjänster, i syfte att göra det möjligt för en region att nå sin fulla konkurrenskraft, hjälpa företag dra nytta av ny kunskap och teknik för att fortsätta att vara konkurrenskraftiga, samt se till att forsknings- och innovationsresurser uppnår en kritisk massa.
6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att anpassa den allmänna gruppundantagsförordningen så att ESI-fonderna kan erbjuda villkor för spetskompetensstämpeln.
7. Europaparlamentet uppmanar de nationella myndigheterna att investera i regional datautvinning av kunskap och stordata så att de både kan demonstrera sin unika konkurrensfördel och förstå trenderna bland regionala företag i den globala värdekedjan.
8. Europaparlamentet anser att plattformen för strategierna för smart specialisering, som har upprättats av kommissionens GD REGIO och finns i Sevilla, spelar en nyckelroll för att ge råd och skapa riktmärken för regionernas olika innovationsstrategier, och därmed hjälpa eftersläpande regioner, förbättra flernivåstyret och öka synergieffekterna mellan regionerna genom att tillhandahålla information, metoder, sakkunskap och rådgivning till politiskt ansvariga på nationell och regional nivå. Parlamentet understryker att denna plattform bör göra en kontinuerlig insats för att uppdatera sin databas och då beakta lokala behov, särdrag och prioriteringar i regioner och städer.
9. Europaparlamentet anser att plattformen för strategierna för smart specialisering i Sevilla bör ägna tillräcklig uppmärksamhet åt eftersläpande regioner och särskilt hjälpa dem att utforma och fokusera sina strategier.
10. Europaparlamentet anser att mindre regioner har större problem med att utforma och genomföra strategier, och efterlyser därför förslag om ökat stöd till sådana regioner för att stärka genomförandet av strategierna för plattformen för strategierna för smart specialisering och utbytet av bästa praxis.
11. Europaparlamentet välkomnar att kommissionen den senaste tiden har inriktat sig på eftersläpande regioner i form av ett nytt pilotprojekt som hör samman med Europaparlamentets förberedande åtgärd i regionen Östra Makedonien och Thrakien, vilket har utvidgats till att omfatta regioner från åtta medlemsstater fram till slutet av 2017.
12. Europaparlamentet välkomnar fortsättningen av Regional Innovation Monitor Plus-plattformen (RIM Plus) som har inrättats av kommissionens GD GROW, inrättandet av ett europeiskt observationsorgan för forskning och innovation (RIO) av GD RTD och olika politikrelaterade kunskapscenter vid GD JRC (kommissionen), som tillhandahåller omfattande uppgifter, indikatorer och riktlinjer till nationella och regionala aktörer som deltar i plattformen för strategierna för smart specialisering.

Tisdagen den 13 september 2016

13. Europaparlamentet ser fram emot framtida uppgifter om Europeiska innovationsrådet (EIC), som syftar till att skapa en enda kontaktpunkt för innovatörer för att på så sätt sammankoppla vetenskapliga resultat med företagens och de offentliga myndigheternas behov i Europa.

14. Europaparlamentet påminner om att offentlig finansiering fortfarande är en effektiv drivkraft för innovation. Parlamentet uppmanar de berörda myndigheterna att vara försiktiga när det gäller att lägga större vikt vid finansiella instrument, eftersom innovationen inte bara ska fokuseras på stöd, utan även kunna identifiera alternativa finansieringsvägar, såsom lån och garantier, och kunna finna en balans mellan stöden och de alternativa finansieringsvägarna (offentlig och privat finansiering).

Flernivåstyrning och dess kapacitet

15. Europaparlamentet beklagar att vissa medlemsstater har valt nationella RIS3 utan att ge lokala och regionala myndigheter en chans att uttrycka sina åsikter, vilket undergräver den entreprenörsprocess nedifrån och upp som RIS3 bör inkludera. Parlamentet understryker vikten av ett regionalt synsätt, eftersom genomförandet av RIS3 endast kan bli framgångsrikt om det grundas på lokala och regionala tillgångar. Parlamentet uppmanar de berörda medlemsstaterna att på nytt överväga att ersätta sin nationella RIS3 med regionala RIS3 för att inte gå miste om tillväxtmöjligheter, och efterlyser bättre samordning mellan nationella och regionala strategier för smart specialisering i lämpliga fall, för att vid behov anpassa dem till framtida behov och krav i samband med hållbar utveckling, särskilt inom livsmedels- och energisektorerna. Parlamentet beklagar att partnerskapsprincipen i artikel 5 i grundförordningen inte alltid har respekterats. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att respektera partnerskapsprincipen i alla skeden av utarbetandet och genomförandet av partnerskapsavtalet och de operativa programmen.

16. Europaparlamentet anser att kvaliteten i samarbetet mellan förvaltningen och de relevanta aktörerna i regionen på ett avgörande sätt påverkar RIS3-strategin och påtagligt minskar risken för felaktiga val vad gäller prioriteringar. I detta sammanhang understryker parlamentet betydelsen av samråd med företagen, särskilt med de små och medelstora företagen, eftersom en s.k. innovationsvision kommer att bli framgångsrik endast om företagen också har motsvarande potential att genomföra den.

17. Europaparlamentet understryker betydelsen av bättre samordning mellan alla styrningsnivåer för att främja en nedifrån-och-upp vision för regionala strategier, inklusive alla myndigheter och aktörer som ingår i den smarta specialiseringen, samt experter, det civila samhället och slutanvändare i syfte att bryta upp "silotänkandet". Parlamentet påpekar att misslyckanden att anpassa medlemsstaternas lagstiftning skapar hinder för att genomföra investeringar i forskning och innovation.

18. Europaparlamentet påpekar att det civila samhället har spelat en begränsad roll i RIS3-strategierna och efterlyser därför ökat deltagande för det civila samhället via plattformar och samarbetspartnerskap, eftersom detta kan bidra till att förbättra utformningen av strategier, stärka samarbetet med samhället och leda till bättre styrning.

19. Europaparlamentet understryker betydelsen av en nära samordning mellan de operativa programmen och RIS3 under hela genomförandefasen.

20. Europaparlamentet efterlyser en närmare dialog och ett närmare samarbete mellan EU-institutioner (Europaparlamentet och rådet), samt på verkställande nivå (kommissionen och de nationella verkställande myndigheterna) för att skapa en gynnsam ram för innovation och forskning och förstärkt genomförande av RIS3 i samband med den kommande översynen av den fleråriga budgetramen för 2014.

21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och andra berörda organ att ge ytterligare bistånd till de medlemsstater som är i behov av det för att genomföra RIS3-strategin.

22. Europaparlamentet efterlyser fortsatta ansträngningar för att ändra mentaliteten och främja innovativa politiska metoder för att stödja intraregionalt, interregionalt, utomregionalt, gränsöverskridande och transnationellt samarbete, bland annat genom befintliga verktyg såsom Interreg, i syfte att fortsätta att främja ett EU-mervärde i strategierna.

23. Europaparlamentet påminner om vikten av att lyfta fram social innovation, eftersom detta kan bidra till att skapa nya affärsmodeller och affärskulturer och på så sätt skapa lämpliga förhållanden för genomförandet av den cirkulära ekonomin.

Tisdagen den 13 september 2016

24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett integrerat meddelande om RIS3-strategiernas mervärde och deras genomförande i de operativa programmen, följt av förslag om ytterligare åtgärder i den sjunde sammanhållningsrapporten.

25. Europaparlamentet beklagar bristen på interregionalt samarbete på grundval av det tematiska området smart specialisering. Parlamentet anser att den gemensamma strategiska ramen ger möjlighet att använda upp till 15 procent av medlen inom grundförordningen (Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden) för sådant samarbete utanför den egna regionen. Parlamentet betonar att 16.3-rapporten *Investeringar i sysselsättning och tillväxt – en maximering av de europeiska struktur- och investeringsfondernas bidrag*, visar att möjligheterna hittills inte har utnyttjats tillräckligt. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och de regionala myndigheterna att i högre grad utnyttja de möjligheter som erbjuds.

26. Europaparlamentet efterlyser en utveckling av flexibilitets- och samordningsmekanismer som förbinder resultaten av RIS3-processen med genomförandet av Horisont 2020-programmet. Parlamentet uppmanar regionerna att delta i gränsöverskridande samarbeten, såsom Vanguard-initiativet, spetskompetensstämpeln, kunskapsutbytesplattformen, spetsforskningsstegen, plattformarna för strategierna för smart specialisering, de regionala innovationssystemen för samlokaliseringar för Europeiska institutet för innovation och teknik (EIT). Parlamentet vill se en förenkling för utvecklingen av strategiska klusterpartnerskap, i syfte att främja investeringar, öka samordningen, skapa synergieffekter och gynna en diskussion för att undvika dubbelarbete och ineffektiv användning av offentliga resurser.

27. Europaparlamentet uppmanar nationella och europeiska institutioner att fortsätta att övervaka innovationsklyftan, inte bara bland EU-medlemsstaterna och inom Nuts 2-regionerna, utan även alltmer inom medlemsstaterna.

28. Europaparlamentet anser att förfarandena bör förenklas och flaskhalsarna i den administrativa hanteringen av strategierna minskas.

29. Europaparlamentet uppmanar de berörda myndigheterna på alla nivåer att förenkla förfarandena och minska flaskhalsarna i den administrativa hanteringen av strategierna. Parlamentet uppmanar till investeringar i humankapital, inklusive via EU:s interregionala partnerskap, i syfte att främja den administrativa kapaciteten och förvalta och genomföra RIS3-processen framgångsrikt, samtidigt som man undviker ytterligare administration. Parlamentet uppmanar myndigheterna att prioritera forskning och innovation i regioner som har en motsvarande potential men där det råder brist på investeringar i detta område.

30. Europaparlamentet uppmanar regionerna och medlemsstaterna att öka användningen av den tillgängliga budgeten för tekniskt stöd för att säkerställa ett effektivt genomförande av RIS3.

31. Europaparlamentet påminner om att strategier för smart specialisering även bör vara ett kraftfullt instrument för att hantera sociala utmaningar och miljö-, klimat och energimässiga utmaningar samt främja kunskapsspridning och teknisk diversifiering.

Bättre synergier för tillväxt och jobbskapande

32. Europaparlamentet kritiserar bristen på synergier i ESI-fonderna och andra EU-finansieringsinstrument, vilket hindrar samordning, enhetlighet och integration mellan EU:s olika finansieringsmöjligheter, samt minskar deras resultat och effekter. Europaparlamentet vill se ett ökat fokus på forskning om hur man ska kunna nå ett förbättrat strategiskt synsätt på synergieffekter samt beakta finansieringsinstrumentens kombinationer, samverkan och potential för att fullt utnyttja EU:s garantier att finansiera investeringsplattformar.

33. Europaparlamentet betonar behovet av att fortsätta och fördjupa strategierna för trippel- och kvadratspiraler för smart specialisering på regional nivå, genom att involvera offentliga förvaltningar, företag, universitet och medborgare. Parlamentet betonar att rollen för de två senare deltagarna (dvs. institutioner för högre utbildning/forskningsinstitut och medborgarorganisationer) bör förstärkas i EU:s nya programperiod och när det gäller finansieringstyper.

34. Europaparlamentet efterlyser ökat stöd för små och medelstora företag och nystartade företag eftersom den stora majoriteten av dessa företag står i frontlinjen när det gäller omvälvande innovation och dessutom bidrar avsevärt till att identifiera lokala talanger på en rad olika områden och till att anställa ungdomar.

Tisdagen den 13 september 2016

35. Europaparlamentet uppmuntrar till kontinuerliga försök att söka efter tillförlitliga indikatorer för övervakning av innovationsresultat på alla styrelsenivåer genom att bättre mobilisera och samordna resurserna för Eurostat och andra relevanta generaldirektorat inom kommissionen, samt med hänsyn till det arbete som utförs av OECD, Espon och andra aktörer på detta område, såsom nationella statistikkontor.

36. Europaparlamentet understryker att den samordnade och kompletterande användningen av ESI-fonder tillsammans med Horisont 2020- och Efsi-medel, i enlighet med de riktlinjer för komplementaritet för de europeiska struktur- och investeringsfonden och Europeiska fonden för strategiska investeringar som kommissionen utfärdade i februari 2016, ger utmärkta möjligheter att främja innovation på regional, nationell och europeisk nivå genom att öka attraktionskraften hos investeringar i forskning och innovation, i syfte att locka privat kapital som komplement till den offentliga finansieringen. Parlamentet uppmuntrar lokala och regionala myndigheter att göra det mesta av möjligheterna att kombinera finansiering från dessa instrument.

37. Europaparlamentet efterlyser åtgärder för att få exakt information för att uppnå synergieffekter mellan olika politiska medel och instrument som är tillgängliga i RIS3, såsom sammanhållningspolitiken för 2014–2020, plattformen för smart specialisering, observationsorganet European Cluster Observatory, det europeiska innovationspartnerskapet, Europeiska strategiska forumet, s.k. viktig möjliggörande teknik samt forskningsinfrastrukturen.

38. Europaparlamentet uppmuntrar regionerna att genomföra sina RIS3 för att främja en öppen innovationsmentalitet och ekosystemsamarbete baserat på modellen kvadratspiraler.

39. Europaparlamentet betonar vikten av att anpassa utbildning och forskning till marknadens behov, för att säkerställa att nya innovationer motsvarar efterfrågan och bidrar till ekonomisk tillväxt.

Smarta städer som katalysatorer för RIS3

40. Europaparlamentet upprepar att EU:s stadsområden måste spela en nyckelroll i den ekonomiska och sociala utvecklingen av unionen genom att agera som ett nav för olika aktörer och sektorer, kombinera utmaningarna och möjligheterna för en smart, hållbar och inkluderande tillväxt, samt gå i bräschen för den integrerade och platsbaserade politiska strategin. Parlamentet betonar eftertryckligen vikten av stadsområden som katalysatorer för mänskliga resurser och infrastruktur- och investeringspotential för utvecklingen av innovationskluster.

41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att beakta RIS3 och andra innovationsprogram, med särskild hänsyn till integrerade territoriella investeringar, när den utformar programmet för städer i Europa, för att skapa synergier med och starka kopplingar till en effektiv resursanvändning.

42. Europaparlamentet understryker vikten av att underlätta innovativt sektorsöverskridande samarbete, samarbete enligt modellen för trippelspiraler samt gränsöverskridande samarbete om de europeiska utmaningarna för att göra regioner och städer smartare, grönare och mer behagliga att leva och arbeta i.

43. Europaparlamentet betonar behovet av att i Europa vidareutveckla och utvidga konceptet smarta och sammanlänkade städer. Parlamentet välkomnar det nederländska ordförandeskapets avsikt att skapa en nedifrån-och-upp-strategi där man ökar städernas egna möjligheter att, i samarbete med de regionala myndigheterna, utveckla EU:s stadsagenda och att gå från att vara smarta till att bli utmärkta städer. Parlamentet stöder i detta sammanhang förberedandet av "Amsterdampakten" med dess fokus på hållbar tillväxt och jobbskapande, främjande av förbindelser mellan alla berörda parter, medborgare och sociala organisationer samt främjande av en hållbar och socialt inkluderande utveckling.

44. Europaparlamentet uppmärksammar vikten av att främja olika samarbeten mellan städer samt system för kunskapsutbyte på området smart specialisering och innovation, såsom initiativet "Open and Agile Smart Cities", som stöds av kommissionen.

45. Europaparlamentet stöder kommissionens och rådets initiativ för programmet för städer i Europa inom ramen för Amsterdampakten. Parlamentet uppmanar kommissionen att främja samstämmighet mellan stads- och regionalpolitiken. Parlamentet uppmanar kommissionen att i den sjunde sammanhållningsrapporten lägga fram förslag för att koppla ihop initiativen och metoderna för smarta städer med RIS3.

Tisdagen den 13 september 2016

Övervakning och utvärdering

46. Europaparlamentet konstaterar att även om de flesta regioner har antagit en RIS3, så behöver ett betydande antal av dem fortfarande se till att uppfylla förhandsvillkoren, där de huvudsakliga utmaningarna är övervakningsmekanismen, budgetramen och åtgärderna för att stimulera investeringar i forskning och innovation inom den privata sektorn.

47. Europaparlamentet påminner lokala och regionala beslutsfattare om vikten av deras åtagande att använda RIS3 som ett ekonomiskt omvandlingsinstrument inom sina regioner och på så sätt även påverka EU-politiken.

48. Europaparlamentet välkomnar att de regionala strategierna koncentreras på områdena energi, hälsa, informations- och kommunikationsteknik, avancerade material, livsmedel, tjänster, turism, hållbar innovation, transport, en biobaserad ekonomi, tillverkningsystem och kulturella och skapande branscher, samt andra specialiseringar och särskilt konkurrenskraftiga sektorer i en viss region. Parlamentet beklagar dock den bristande detaljnivån i många av strategierna och efterlyser en rationalisering av prioriteringsprocessen för att på så sätt undvika risken för att alla strategier inriktas på samma ämnen. Parlamentet vill se att strategier även utarbetas för lågnivåteknik och social innovation, inte bara för spetsteknik, och uppmuntrar alla intressenter att söka övergångar mellan sektorer, eftersom alla sådana övergångar kan främja innovation.

49. Europaparlamentet anser att främjande av nationella observatorier för strategier för smart specialisering kan bidra till att bygga upp starkare indikatorsystem för övervakningen av RIS3, särskilt när det gäller metoder och utbildning.

50. Europaparlamentet konstaterar att vissa RIS3 är dåligt dokumenterade när det gäller att visa deras unika konkurrensfördelar för den berörda regionen. Andra RIS3 ger inga belegg för aktörernas kapacitet att stödja innovativa företag eller forskare så att de tillhandahåller tillämpad forskning och finner kommersiella tillämpningar för sina resultat. Parlamentet noterar också att vissa regioner har breda strategier, men alltför förenklade övervakningsindikatorer. Parlamentet vill därför se att de offentliga myndigheterna ökar sin kapacitet för att samla in och bedöma relevant mottagen information och att de främjar en samordnad insats från regionernas och de centrala myndigheternas sida för att identifiera och standardisera befintliga databaser så att de blir mer tillgängliga för aktörerna.

51. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att använda befintliga verktyg, såsom gemenskapens innovationsundersökning (CIS) för att genomföra en periodisk (årlig och efter halva tiden), såväl kvantitativ som kvalitativ, övervakning av genomförandet av strategierna, samt att inkludera alla intressenter, däribland civilsamhällets aktörer, i processen. Parlamentet konstaterar att både regioner och medlemsstater möter liknande problem när det gäller utvärderingen av övervakningen, och uppmanar regionerna att offentliggöra regelbundna rapporter om uppnåendet av målen, för att bättre kunna analysera effekterna av RIS3 samt garantera transparens och allmänhetens tillgång till övervakningsinformation. Parlamentet är emellertid medvetet om att det kommer att ta många år innan strategierna ger resultat, och den tidiga övervakningen bör därför utformas enligt rimliga förväntningar.

52. Europaparlamentet uppmanar regioner och medlemsstater att vara proaktiva när det gäller ett snabbt genomförande av handlingsplanerna med tanke på måldatumet december 2016 för att uppfylla förhandsvillkoret. Parlamentet uppmanar dem att fastställa och genomföra sin kontrollmekanism under en löpande översyn av RIS3, där man fokuserar på att specificera investeringsnischer där regionala innovationsaktörer kan vinna eller upprätthålla en konkurrensfördel.

53. Europaparlamentet anser att ett gemensamt deltagande i övervakningen och utvärderingen av relevanta instrument inom RIS3 samt en anpassning av övervakningen och utvärderingen när det gäller rapporteringen av de olika instrumenten kan vara till stor nytta inom detta område. Parlamentet uppmanar därför alla aktörer och beslutsfattare att skapa synergier och ta fram arrangemang för att samla in och sammanställa uppgifter från politiska åtgärder och instrument som ingår i de specifika RIS3-strategierna.

54. Europaparlamentet påminner om att en bra strategi på papperet inte kommer att ge önskade resultat om inte företagen erbjuds stödtjänster.

Tisdagen den 13 september 2016

Huvudsakliga lärdomar och RIS3:s framtid

55. Europaparlamentet beklagar att RIS3 ofta erkänner behovet av att hjälpa företag att bedriva alla former av innovation, men sedan endast stöder innovation som bygger på teknisk kunskap. Parlamentet föreslår i detta avseende att RIS3 bör överväga innovation också i andra områden, såsom tjänster och den kreativa sektorn, och påminner om vikten av alla slags innovationssystem och institutioner, oavsett storlek, och om deras koppling till lokala och regionala kluster.

56. Europaparlamentet påpekar att RIS3 måste genomföras på ett bra sätt om de ska kunna bidra till att minska innovationsbristerna och främja sysselsättning och tillväxt i Europa. Parlamentet betonar att det i detta syfte är nödvändigt att främja nedifrån-och-upp-strategier och öka kontrollen när det rör RIS3:s potential på alla styrnivåer. Parlamentet konstaterar att medlemsstaterna ska inkludera sina nationella statistikbyråer för att hjälpa regionerna att utveckla sina utvärderings- och övervakningsmekanismer.

57. Europaparlamentet anser att det deltagarorienterade synsättet i strategierna måste integreras i alla processer, även i övervaknings- och utvärderingsprocessen, eftersom detta kommer att öka utrymmet för samarbete för att uppnå målen för RIS3.

58. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att inte glömma att detta instrument måste vara livskraftigt, operationellt och effektivt för att undvika att belasta mottagarna med byråkrati.

59. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att driva på för att kunna se över strategierna 2017 i syfte att främja effektiviteten och informera om hur de bidrar till både den framtida sammanhållningspolitiken och politiken för forskning och innovation efter 2020, och då beakta de lärdomar som har dragits från de första åren av deras genomförande. Parlamentet uppmanar kommissionen att organisera ett offentligt samråd och en Europaövergripande konferens med parlamentet, Regionkommittén och andra intressenter inför den sjunde sammanhållningsrapporten.

60. Europaparlamentet är medvetet om att strategier för smart specialisering kan vara kraftfulla instrument för att hantera utmaningarna på energiområdet samt resurseffektivitet och energitrygghet.

61. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta att stödja plattformen för strategierna för smart specialisering, bidra till att strategierna blir mer detaljerade och även fortsättningsvis fokusera på vikten av att stimulera privata investeringar.

62. Europaparlamentet uppmanar GD REGIO och plattformen för strategierna för smart specialisering att upprätta, och ge omfattande spridning till, ett kort policydokument om tidigare RIS3-erfarenheter, där man fokuserar på följande områden: 1) en swot-analys över erfarenheten, 2) regionernas lärdomar och de största fallor som har upptäckts för vart och ett av de sex steg som beskrivs i RIS3-vägledningen, 3) rekommendationer och standardiserade mallar för en löpande förbättring av RIS3 för att bättre utforma strategier efter 2020, 4) erforderlig mänsklig kapacitet för att framgångsrikt kunna utforma och genomföra en RIS3. Parlamentet anser att regionala nätverk som arbetar med forskning och innovation bör uppmuntras och stödjas när det gäller att främja de framgångar som uppnåtts och de lärdomar som dragits för att integrera detta tankesätt på alla nivåer i regionerna.

o

o o

63. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Tisdagen den 13 september 2016

P8_TA(2016)0321

Europeiskt territoriellt samarbete – bästa praxis och innovativa åtgärder**Europaparlamentets resolution av den 13 september 2016 om europeiskt territoriellt samarbete – bästa praxis och innovativa åtgärder (2015/2280(INI))**

(2018/C 204/02)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt avdelning XVIII,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 ⁽¹⁾ (nedan kallad *förordningen om gemensamma bestämmelser*),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1301/2013 av den 17 december 2013 om Europeiska regionala utvecklingsfonden och om särskilda bestämmelser för målet Investering för tillväxt och sysselsättning samt om upphävande av förordning (EG) nr 1080/2006 ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1299/2013 av den 17 december 2013 om särskilda bestämmelser för stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden till målet Europeiskt territoriellt samarbete ⁽³⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1302/2013 av den 17 december 2013 om ändring av förordning (EG) nr 1082/2006 om en europeisk gruppering för territoriellt samarbete (EGTS) för att förtydliga, förenkla och förbättra bildandet av sådana grupperingar och deras funktion ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 236/2014 av den 11 mars 2014 om fastställande av gemensamma bestämmelser och förfaranden för genomförandet av unionens instrument för finansiering av yttre åtgärder ⁽⁵⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 231/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett instrument för stöd inför anslutningen (IPA II) ⁽⁶⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 232/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett europeiskt grannskapsinstrument ⁽⁷⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 ⁽⁸⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 320.

⁽²⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 289.

⁽³⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 259.

⁽⁴⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 303.

⁽⁵⁾ EUT L 77, 15.3.2014, s. 95.

⁽⁶⁾ EUT L 77, 15.3.2014, s. 11.

⁽⁷⁾ EUT L 77, 15.3.2014, s. 27.

⁽⁸⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 884.

⁽⁹⁾ EUT L 298, 26.10.2012, s. 1.

Tisdagen den 13 september 2016

- med beaktande av Europeiska unionens territoriella agenda 2020: I riktning mot ett mer harmoniskt och välbalanserat Europa, som antogs under det informella ministermötet för ministrar med ansvar för markanvändningsplanering och regional utveckling den 19 maj 2011 i Gödöllő, Ungern.
- med beaktande av sin resolution av den 14 januari 2014 om EU-medlemsstaternas beredskap för att snabbt och effektivt inleda den nya programplaneringsperioden för sammanhållningspolitiken ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 27 november 2014 om förseningar i starten för sammanhållningspolitiken 2014–2020 ⁽²⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 26 november 2014 *En investeringsplan för Europa* (COM(2014)0903),
- med beaktande av sjätte lägesrapporten om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning (COM(2014)0473),
- med beaktande av sin resolution av den 9 september 2015 om investering för tillväxt och sysselsättning: att främja ekonomisk, social och territoriell sammanhållning i unionen ⁽³⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 mars 2010 *Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla* (COM(2010)2020),
- med beaktande av sin resolution av den 28 oktober 2015 om sammanhållningspolitiken och översynen av Europa 2020-strategin ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 26 november 2015 om en förenklad och mer resultatinriktad sammanhållningspolitik 2014–2020 ⁽⁵⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/1017 av den 25 juni 2015 om Europeiska fonden för strategiska investeringar, Europeiska centrumet för investeringsrådgivning och portalen för investeringsprojekt på europeisk nivå samt om ändring av förordningarna (EU) nr 1291/2013 och (EU) nr 1316/2013 – Europeiska fonden för strategiska investeringar ⁽⁶⁾,
- med beaktande av rapporten från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén om de makroregionala strategiernas mervärde (COM(2013)0468) och de relevanta slutsatserna från rådet av den 22 oktober 2013,
- med beaktande av studien från parlamentets generaldirektorat för EU-intern politik (utredningsavdelning B: struktur- och sammanhållningspolitik) från januari 2015 *Makroregioners nya roll i det europeiska territoriella samarbetet*,
- med beaktande av studien från parlamentets generaldirektorat för EU-intern politik (utredningsavdelning B: struktur- och sammanhållningspolitik) från juli 2015 *European Grouping of Territorial Cooperation as an instrument for promotion and improvement of territorial cooperation in Europe*,
- med beaktande av kommissionens skrift av den 22 februari 2016 *Investeringsplan för Europa: nya riktlinjer för att kombinera finansiering från de europeiska struktur- och investeringsfonderna med Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi)*,
- med beaktande av Regionkommitténs yttrande från maj 2015 *Finansiella instrument till stöd för territoriell utveckling*,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 14 december 2015 *Investeringar i sysselsättning och tillväxt – en maximering av de europeiska struktur- och investeringsfondernas bidrag* (COM(2015)0639),

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0015.

⁽²⁾ Antagna texter, P8_TA(2014)0068.

⁽³⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0308.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0384.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0419.

⁽⁶⁾ EUT L 169, 1.7.2015, s. 1.

Tisdagen den 13 september 2016

- med beaktande av Regionkommitténs uttalande av den 2 september 2015 *25 years of Interreg: new impetus for cross-border cooperation*,
- med beaktande av Regionkommitténs yttrande från december 2015 *Territoriell vision 2050: vilken framtid?*,
- med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 17 december 2015 *Förstärkning av det gränsöverskridande samarbetet: behövs ett bättre regelverk?*
- med beaktande av det bakgrundsdokument som utarbetats av rådets luxemburgska ordförandeskap *Looking back on 25 years of Interreg and preparing the future of territorial cooperation*,
- med beaktande av rådets slutsatser *Interreg-programmet 25 år: dess bidrag till målen för sammanhållningspolitiken*,
- med beaktande av det luxemburgska ordförandeskapets initiativ om specifika bestämmelser för gränsregioner för att svara på behoven och utmaningarna i dessa områden, *A tool for the attribution and application of specific provisions for the improvement of cross-border cooperation* ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens EU-omfattande offentliga samråd om de kvarvarande hindren för gränsöverskridande samarbete, som inleddes på Europeiska samarbetsdagen den 21 september 2015 ⁽²⁾,
- med beaktande av resultaten från kommissionens första Eurobarometerundersökning från 2015 för att identifiera och kartlägga attityder hos medborgare som bor i gränsområden i syfte att skapa mer riktade EU-insatser ⁽³⁾,
- med beaktande av 2013 års OECD-rapport *Regions and Innovation: collaborating across borders*,
- med beaktande av Regionkommitténs *Rapport om övervakningen av EGTS 2014 – Att genomföra Europa 2020-strategin* ⁽⁴⁾,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för regional utveckling (A8-0202/2016), och av följande skäl:
 - A. Ungefär 38 procent av Europas befolkning bor i gränsregioner, och EU befinner sig i en stor ekonomisk, finansiell och social kris som särskilt belastar kvinnor på alla fronter. EU måste inkludera jämställdhet som en viktig del i all politik och praxis som berör det europeiska territoriella samarbetet (nedan kallat ETS).
 - B. Det övergripande målet med ETS är att minska de nationella gränsernas inverkan i syfte att minska skillnaderna mellan regioner, avskaffa de kvarvarande hindren för investeringar och gränsöverskridande samarbete, förbättra sammanhållningen och främja en harmonisk ekonomisk, social, kulturell och territoriell utveckling i unionen som helhet²¹.
 - C. ETS är en integrerad del av sammanhållningspolitiken, eftersom det stärker EU:s territoriella sammanhållning.

⁽¹⁾ http://www.dat.public.lu/eu-presidency/Events/Informal-Ministerial-Meetings-on-Territorial-Cohesion-and-Urban-Policy-_26-27-November-2015_-Luxembourg-City_/Material/IMM-Territorial-_LU-Presidency_-_Input-Paper-Action-3.pdf

⁽²⁾ Kommissionens pressmeddelande IP/15/5686.

⁽³⁾ Flash Eurobarometer 422 – Gränsöverskridande samarbete i EU.

⁽⁴⁾ http://cor.europa.eu/en/documentation/studies/Documents/EGTC_MonitoringReport_2014.pdf

Tisdagen den 13 september 2016

- D. Medlemsstaterna kan använda ETS för att bemöta utmaningar i samband med migrationskrisen.
- E. Det är fortfarande endast ett litet antal europeiska medborgare som utnyttjar alla möjligheter som EU:s inre marknad och den fria rörligheten ger.
- F. ETS-programmen följer principerna för delad förvaltning, flernivåstyre och partnerskap, och har utvecklats genom en kollektiv process som involverar ett flertal europeiska, nationella, regionala och lokala aktörer för att ta itu med gemensamma gränsöverskridande utmaningar och underlätta utbytet av god praxis.
- G. Man måste gemensamt reflektera över hur ETS ska fungera efter 2020.

ETS europeiska mervärde, bästa praxis och bidrag till målen i Europa 2020-strategin

1. Europaparlamentet konstaterar att ETS har utvecklats till ett av de två lika viktiga målen för sammanhållningspolitiken för 2014–2020, och att det har en egen förordning. Parlamentet understryker dock att budgeten på 10,1 miljarder euro, vilket bara är 2,8 procent av sammanhållningspolitikens budget, inte står i förhållande till de stora utmaningar som ETS står inför och inte heller återspeglar dess höga europeiska mervärde. Parlamentet påminner om sin besvikelse över resultatet av förhandlingarna om den fleråriga budgetramen 2014–2020 avseende nedskärningen av anslag till ETS. Parlamentet anser att en ökad budget för ETS under nästa programplaneringsperiod kommer att höja mervärdet i sammanhållningspolitiken. Parlamentet efterlyser större respekt för artikel 174 i EUF-fördraget om territoriell sammanhållning, framför allt i landsbygdsområden och områden som påverkas av strukturomvandlingar, och regioner med allvarliga och permanenta naturbetingade eller demografiska nackdelar, såsom de yttersta randområdena, de nordligaste regionerna med låg befolkningstäthet och ö-, gräns- och bergsregioner. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ägna särskild uppmärksamhet åt de geografiskt och demografiskt mest missgynnade områdena i genomförandet av sammanhållningspolitiken.
2. Europaparlamentet konstaterar att ETS, i linje med målsättningarna i Europa 2020-strategin, har omformats för att uppnå större effekt genom att fokusera på tematisk koncentration och resultatriktning, utan att för den skull påverka det angreppssätt som tar stor hänsyn till den territoriella aspekten och som möjliggör behållandet av regionala prioriteringar. Parlamentet anser att ytterligare uppmärksamhet bör ägnas åt särdragen hos ETS, och uppmanar därför till en bättre utvärdering av ETS-programmen för att påvisa deras effekter och mervärde.
3. Europaparlamentet konstaterar att gränsöverskridande samarbete är ett viktigt verktyg i utvecklingen av gränsregioner, som anses vara veritabla laboratorier för europeisk integration. Parlamentet understryker att det gränsöverskridande samarbetet under perioderna 2000–2006 och 2007–2013 karaktäriserades av en tydlig inriktning på mer strategiskt fokuserade prioriteter, och uppnådde bästa praxis inom områdena för bättre förbindelser och tillgänglighet, överföring av kunskap och innovationer, stärkande av regional identitet, hantering av miljömässiga utmaningar, förbättring av institutionell kapacitet, hälsovård, utbildning, sysselsättning och arbetskraftens rörlighet samt civilskydd, skapande av nya partnerskap och konsolidering av befintliga sådana.
4. Europaparlamentet är medvetet om att det transnationella samarbetet har bidragit till stödet till forskning, innovation och kunskapsekonomin, anpassningen till klimatförändringar och främjandet av hållbara transporter och rörlighet genom transnationella metoder, och att det har bidragit till att förbättra institutionell kapacitet. Parlamentet betonar att ett integrerat territoriellt förhållningssätt och transnationellt samarbete är särskilt viktiga för miljöskyddet, framför allt i fråga om vatten, biologisk mångfald och energi.
5. Europaparlamentet är medvetet om att interregionalt samarbete har gjort det möjligt för städer och regioner att samarbeta om en mängd olika frågor och teman, med bl.a. utbyte av erfarenhet och god praxis, och att detta har gjort många regionala och lokala strategier mer effektiva. Parlamentet anser att man bör ta itu med de betydande utvecklingsklyftorna mellan landsbygds- och stadsområdena och problemen i storstadsregionerna.

Tisdagen den 13 september 2016

6. Europaparlamentet anser att ett effektivt gränsöverskridande och transnationellt samarbete gör ett geografiskt område mer attraktivt för handelsföretag, genom att lokal, regional och gränsöverskridande potential samt humankapital utnyttjas så effektivt som möjligt för att bättre möta handelsföretagens behov och förväntningar, men också för att undvika att företag flyttar till tredjeländer, att EU:s regioner avfolkas och att arbetslösheten stiger.
7. Europaparlamentet är övertygat om att ETS erbjuder ett betydande mervärde genom att bidra till fred, stabilitet och regional integration, även inom ramen för utvidgning och grannskapspolitik, samt på global nivå genom spridning av bästa praxis. Parlamentet anser att gränsöverskridande samarbete kan ge ett mervärde till hanteringen av migrationskrisen.
8. Europaparlamentet betonar att ungefär 41 procent av Erufs ETS-budget för 2014–2020⁽¹⁾ kommer att investeras i åtgärder för att förbättra miljön, medan 27 procent kommer att investeras i en förstärkning av smart tillväxt, inbegripet forskning och innovation, och 13 procent kommer att gå till att främja tillväxt för alla genom verksamhet kopplad till sysselsättning och utbildning. Dessutom kommer 33 program att inriktas på att förbättra allmänna förbindelser över gränserna. Parlamentet noterar dessutom att 790 miljoner euro kommer att anslås till förbättring av institutionell kapacitet genom inrättande eller förstärkning av samsarbetsstrukturer och förbättring av offentliga tjänster.
9. Europaparlamentet understryker att konceptet resultatnriktning kräver att Interreg-programmen säkerställer ett högkvalitativt samarbete på projektnivå och använder en ny typ av utvärdering som beaktar varje programs särdrag och bidrar till att minska den administrativa bördan för stödmottagarna och förvaltningsmyndigheterna. Parlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och förvaltningsmyndigheterna att samarbeta och utbyta information och god praxis för att genomföra utvärderingar och utfärda riktlinjer om hur resultatnriktningen kan anpassas efter ETS särdrag. Parlamentet är medvetet om att det fulla mervärdet av ETS-program inte kan bedömas enbart med kvantitativa indikatorer, och uppmanar kommissionen att införa mer kvalitativa indikatorer för att bättre återspegla de resultat som uppnås genom territoriellt samarbete.
10. Europaparlamentet konstaterar med oro det sena antagandet av Interreg-program och uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att öka sina ansträngningar för att få till stånd ett effektivt och framgångsrikt genomförande av programmen och avskaffa hinder för gränsöverskridande samarbete i syfte att undvika de kritiska problem som betonades redan under programplaneringsperioden 2007–2013. Parlamentet uppmanar kommissionen att vidta alla nödvändiga åtgärder för att påskynda genomförandet av ETS-programmen.
11. Europaparlamentet beklagar bristen på tillförlitliga gränsöverskridande uppgifter om och bevis på effektiviteten i det gränsöverskridande samarbetet när det gäller rapportering om resultatramen. Parlamentet uppmanar därför kommissionen, Eurostat och förvaltningsmyndigheterna att samarbeta för att fastställa gemensamma utvärderingskriterier och gemensamt samordna en enda databas och utarbeta metoder för tillhandahållande, användning och utbyte av tillförlitliga uppgifter över gränserna. Parlamentet noterar de befintliga svårigheterna med genomförandet av integrerade territoriella förhållningssätt till följd av att medlemsstaternas regionala och lokala myndigheter har en kraftigt varierande grad av egenmakt.
12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och förvaltningsmyndigheterna att skapa lämpligt strukturerade övervakningssystem och utvärderingsplaner för att bättre utvärdera de uppnådda resultaten i förhållande till målen i Europa 2020-strategin och territoriell integration.

Bidrag till den territoriella sammanhållningen

13. Europaparlamentet framhåller att ETS i betydande utsträckning bidrar till att stärka EU:s mål för territoriell sammanhållning genom att integrera olika sektorsspecifika strategier på territoriell nivå. Parlamentet välkomnar studien från Europeiskt observationsnätverk för territoriell utveckling och sammanhållning (Espon) *ET2050: Territorial Scenarios and Visions for Europe*, som kan fungera som en referensram för ytterligare diskussioner om utformningen av sammanhållningspolitiken efter 2020.

⁽¹⁾ Bilaga I (Europeiskt territoriellt samarbete/Interreg) till kommissionens meddelande *Investeringar i sysselsättning och tillväxt – en maximering av de europeiska struktur- och investeringsfondernas bidrag*.

Tisdagen den 13 september 2016

14. Europaparlamentet påminner om hur viktigt det är med integrerad territoriell investering (ITI) och lokalt ledd utveckling (LLU), och att dessa inte genomförs i tillräckligt stor utsträckning i Interreg-programmen för 2014–2020, och uppmanar medlemsstaterna att använda dem i högre utsträckning. Parlamentet betonar att detta kommer att kräva ett ökat deltagande från regionala och lokala organ. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att föreslå informations- och utbildningsprogram för stödmottagarna.

15. Europaparlamentet anser att de nya instrumenten för territoriell utveckling, såsom ITI och LLU, kan omvandlas till investeringar i social-, hälso- och utbildningsinfrastruktur, förnyelse av eftersatta stadsområden, skapande av sysselsättning och andra åtgärder som syftar till att minska invandrades isolering och stödja deras integration.

16. Europaparlamentet rekommenderar att särskilt fokus läggs på projekt som strävar efter att anpassa kommuner och regioner till den nya demografiska situationen och motverka den ojämlikhet som följer av den, nämligen genom att 1) anpassa de sociala infrastrukturerna och rörligheten till de demografiska förändringarna och migrationsströmmarna, 2) skapa specifika varor och tjänster för en åldrande befolkning, 3) ge stöd till sådana sysselsättningsmöjligheter för äldre, kvinnor och invandrare som bidrar till social inkludering och 4) förstärka de digitala förbindelserna och inrätta plattformar som möjliggör och stimulerar deltagande från invånare i mer isolerade regioner och deras interaktion med olika administrativa, sociala och politiska tjänster på alla myndighetsnivåer (lokal, regional, nationell och europeisk nivå).

17. Europaparlamentet betonar den roll som ETS spelar i öregioner, de yttersta randområdena, glest befolkade regioner och bergs- och landsbygdsområden som ett viktigt verktyg för att stärka det regionala samarbetet och den regionala integrationen. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ägna särskild uppmärksamhet åt utnyttjandet av fonderna i dessa regioner, inklusive de områden som gränsar till tredjeländer, i syfte att förbättra genomförandet av gränsöverskridande projekt som finansieras av ETS.

18. Europaparlamentet framhåller att ETS och makroregionala strategier kan komplettera varandra när det gäller att bemöta gemensamma utmaningar i större funktionella områden, och att makroregionala strategier kan spela en positiv roll i fråga om att bidra till att ta itu med gemensamma utmaningar som makroregioner ställs inför.

19. Europaparlamentet anser att bättre samordning, synergieffekter och kompletterande karaktär bör eftersträvas mellan gränsöverskridande och transnationella programdelar i syfte att förbättra samarbetet och integrationen över mer omfattande strategiska territorier. Parlamentet efterlyser bättre samordning mellan förvaltningsmyndigheter och aktörer som spelar en roll i makroregionala strategier. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att intensifiera samarbetet och stärka ETS-programmens kopplingar till och förenlighet med nationella och regionala program i utvecklingsstadiet, i syfte att öka den kompletterande karaktären och undvika överlappningar.

20. Europaparlamentet konstaterar att vissa regioner står inför allvarliga migrationsutmaningar och uppmanar till användning av Interreg-programmen och ett snabbt genomförande av dem för att bland annat bemöta utmaningarna med att hantera flyktingkrisen och utbytet av god praxis mellan lokala och regionala myndigheter i gränsområden, inklusive tredjeländer, särskilt genom makroregionala strategier.

Stöd för forskning och innovation

21. Europaparlamentet framhåller resultaten inom forskning och innovationer, som t.ex. gemensamma forskningsprojekt, samarbete mellan forskningsinstitut och företag, upprättande av internationella gränsuniversitet, gränsöverskridande forskningscentrum och gränsöverskridande utbildningsinstitut, skapande av gränsöverskridande företagskluster och företagsnätverk, gränsöverskridande företagsinkubatorer och rådgivningstjänster för små och medelstora företag, "högteknologisk" märkning för att attrahera utländska investerare o.s.v. Parlamentet noterar den viktiga roll som Interreg-program spelar för att förbättra regionernas konkurrenskraft och innovationspotential genom att främja synergieffekter mellan strategier för smart specialisering, samarbete mellan kluster och utveckling av innovationsnätverk. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en omfattande översikt av det territoriella samarbetet i Eruf och ESF utifrån den gemensamma strategiska ramen (bilaga I till förordningen om gemensamma bestämmelser (förordning (EU) nr 1303/2013)).

Tisdagen den 13 september 2016

22. Europaparlamentet är medvetet om att investeringar för att stärka smart tillväxt, däribland forskning och innovation, utgör 27 procent av Eruf-anslaget till programmen för gränsöverskridande samarbete för 2014–2020⁽¹⁾. Parlamentet konstaterar även att 35 procent av budgeten för de transnationella programmen går till att stödja smart tillväxt genom att stärka forskning och innovation.

23. Europaparlamentet understryker behovet av att skapa gränsöverskridande innovationsstrategier, t.ex. gemensamma forsknings- och rörlighetsprogram, gemensamma forskningsinfrastrukturer, partnerskap och samarbetsnätverk. Parlamentet uppmärksammar det faktum att olika lagstiftning i medlemsstaterna hämmar gemensamma ansträngningar för att utvidga forskning och innovation över gränserna.

24. Europaparlamentet yrkar på att synergieffekter och en kompletterande karaktär mellan program och fonder, inklusive Europeiska struktur- och investeringsfonderna (ESI-fonderna), Horisont 2020, Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi) osv., och andra EU-fonder ska syfta till att maximera kvantiteten och kvaliteten på och effekterna av forsknings- och innovationsinvesteringar. Parlamentet rekommenderar att lokala och regionala myndigheter fullt ut utnyttjar möjligheterna att kombinera dessa fonder för att stödja små och medelstora företag och forsknings- och innovationsprojekt, inklusive gränsöverskridande projekt, där så är lämpligt. Parlamentet uppmanar små och medelstora företag att till fullo utnyttja de möjligheter som dessa fonder erbjuder i fråga om att bidra till genomförandet av dessa ETS-program.

25. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck till antagandet av gränsöverskridande innovationsstrategier som ska komplettera redan befintliga strategier för smart specialisering och andra befintliga program och strategier. Parlamentet uppmanar till en utvärdering av potentialen för gränsöverskridande synergieffekter och mobilisering av olika finansieringskällor.

26. Europaparlamentet anser att finansieringsinstrument måste vara en integrerad del av ETS-programmen genom att komplettera bidrag för att stödja små och medelstora företags tillgång till finansiering, forskning och innovation. Parlamentet anser att en större användning av finansieringsinstrument skulle kunna locka mer investeringar till Interreg-projekten, vilket skulle skapa nya arbetstillfällen och möjliggöra bättre resultat. Parlamentet påminner om den grundläggande betydelsen av tekniskt stöd och anpassade utbildningsinitiativ för att dra full nytta av användningen av finansieringsinstrument, även i mindre utvecklade regioner.

Styrning och politisk samordning

27. Europaparlamentet anser att ETS inte har behandlats i tillräcklig utsträckning i den sjätte sammanhållningsrapporten, med tanke på att det sedan programperioden 2007–2013 är ett fullvärdigt mål för sammanhållningspolitiken. Parlamentet påminner om potentialen hos den europeiska grupperingen för territoriellt samarbete (EGTS), inte bara som ett instrument för att stödja och främja ETS och hantera gränsöverskridande projekt utan även som ett sätt att bidra till en omfattande integrerad territoriell utveckling och en flexibel plattform för flernivåstyre.

28. Europaparlamentet välkomnar den förenklade EGTS-förordningen (förordning (EU) nr 1302/2013), och uppmanar medlemsstaterna att göra mer för att underlätta inrättandet av EGTS-grupperingar. Parlamentet betonar dock att denna förordning inte räcker till för att övervinna alla befintliga rättsliga hinder för gränsöverskridande samarbete. Parlamentet välkomnar därför initiativet från det luxemburgska ordförandeskapet, där man föreslår ett specifikt rättsligt instrument för gränsregioner, så att medlemsstaterna får möjlighet att samtycka till specifika rättsliga bestämmelser. Parlamentet välkomnar kommissionens initiativ att senast i slutet av 2016 genomföra en analys av hindren för gränsöverskridande samarbete där man tittar på lösningar och exempel på god praxis. Parlamentet uppmanar kommissionen att i denna analys inkludera en studie om behoven i gränsregioner. Parlamentet väntar med intresse på resultaten av kommissionens EU-omfattande offentliga samråd om de kvarvarande hindren för gränsöverskridande samarbete, som inleddes den 21 september 2015. Parlamentet uppmanar kommissionen att i sin analys beakta parlamentets rekommendationer och resultatet av det offentliga samrådet.

29. Europaparlamentet anser att Interreg-programmen måste respektera de programprioriteringar och den interventionslogik som man redan har kommit överens om och fungera som ett komplement till annan lämplig finansiering, men att de också bör stödja lösningar på migrations- och asylrelaterade problem och främja effektiva integrationsstrategier. Parlamentet begär att kommissionens öppenhet ska utnyttjas för en snabb granskning och ett snabbt godkännande av ändringar i de operativa programmen för 2014–2020, i de fall då de har begärts av de berörda medlemsstaterna och endast om det är nödvändigt på grund av flyktingkrisen.

⁽¹⁾ Bilaga I (Europeiskt territoriellt samarbete/Interreg) till kommissionens meddelande *Investeringar i sysselsättning och tillväxt – en maximering av de europeiska struktur- och investeringsfondernas bidrag*.

Tisdagen den 13 september 2016

30. Europaparlamentet överväger en bredare användning av finansieringsinstrument som flexibla mekanismer vid sidan av bidrag. Parlamentet framhåller att finansieringsinstrument som genomförs ändamålsenligt kan göra finansiering betydligt mer effektiv. Parlamentet betonar i detta avseende behovet av tydliga, konsekventa och fokuserade regler för finansieringsinstrument som ska bidra till att förenkla förberedelse- och genomförandeprocessen för fondförvaltare och mottagare. Parlamentet framhåller möjligheten att utnyttja specifik sakkunskap och know-how genom finansierings-tekniska instrument och instrument för tekniskt bistånd från EIB.

31. Europaparlamentet understryker att de eventuella kompletteringsmöjligheterna mellan Interreg-programmen och andra EU-finansierade program inte utvärderades tillräckligt under programplaneringsperioden 2007–2013. Parlamentet begär att lämpliga samordningsmekanismer utvecklas för att säkerställa en effektiv samordning, komplettering och synergieffekter mellan ESI-fonderna och andra finansieringsinstrument inom gemenskapen och på nationell nivå, såsom Horisont 2020, samt med Efsi och EIB.

32. Europaparlamentet vill gärna se att fortlöpande utvärderingar som fokuserar på en specifik bedömning av effektiviteten av synergieffekterna mellan program inkluderas i förvaltningsmyndigheternas utvärderingsplaner.

33. Europaparlamentet betonar den allt större betydelsen av gränsöverskridande arbetsmarknader och deras avsevärda möjligheter att skapa välbstånd och arbetstillfällen. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att till fullo utnyttja de möjligheter som Interreg-programmen ger till att underlätta rörligheten för arbetskraft över gränserna, inklusive genom att främja principen om lika möjligheter, anpassa det administrativa och sociala regelverket om så behövs, samt stärka dialogen mellan alla styrelsenivåer.

34. Europaparlamentet anser att det är mycket viktigt att öka synergieffekterna och den kompletterande karaktären mellan ETS-program och Eures-tjänster, eftersom dessa har en särskilt viktig roll att spela i gränsöverskridande regioner med betydande pendling över gränserna. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och regionerna att fullt ut utnyttja de möjligheter som ges av Eures-tjänsterna vad gäller sysselsättning och rörlighet i arbetssyfte i EU.

35. Europaparlamentet är övertygat om att principen om flernivåstyre, principen om partnerskap och det faktiska genomförandet av den europeiska uppförandekoden är särskilt viktiga för utvecklingen av Interreg-program.

Förenkling

36. Europaparlamentet understryker att även om det finns en separat förordning för ETS bör genomförandet av territoriella samarbetsprogram förenklas ytterligare, och uppmanar högnivågruppen för förenkling¹ att överväga förenklingsåtgärder och minska den administrativa bördan för stödmottagare före lagstiftningsförslaget om ETS och programplaneringen för Interreg-program för perioden efter 2020.

37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå specifika åtgärder för att förenkla reglerna för rapportering, revision och statligt stöd och för att harmonisera förfaranden. Parlamentet begär med eftertryck att standardkrav ska utarbetas för alla Interreg-program, för varje enskild programdel.

38. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att förenkla sina nationella bestämmelser och undvika överreglering. Parlamentet begär att e-sammanhållning ska genomföras och administrativa förfaranden rationaliseras.

39. Europaparlamentet betonar att systemet för att involvera aktörer från det civila samhället och privata aktörer måste utvidgas och förenklas, samtidigt som man hela tiden måste beakta behovet av öppenhet och ansvarighet. Parlamentet anser att upprättandet av offentlig-privata partnerskap kan ge ett antal möjliga fördelar men att det samtidigt medför en risk för intressekonflikter som bör hanteras på lämpligt sätt, både genom bindande och icke-bindande lagstiftning. Parlamentet uppmanar kommissionen att i god tid tillhandahålla konsekventa och tydliga riktlinjer om användningen av finansieringsinstrument i ETS-program.

40. Europaparlamentet understryker att alla förenklingar av program för tillväxt och sysselsättning också måste tillämpas på Interreg-program.

Tisdagen den 13 september 2016

41. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är att man inom ramen för förenklingsåtgärderna inför mekanismer för kontroll av stödmottagare.
42. Europaparlamentet anser att prioritet bör ges till att bilda en enad front på fältet och uppmuntra till ömsesidig tillit bland aktörerna över gränserna, och att finansieringsinstrument kan ge värdefull hjälp med dessa insatser.

Rekommendationer för framtiden

43. Europaparlamentet anser att ETS har visat sig vara effektivt och att dess potential bör utvecklas ytterligare. Parlamentet framhåller samarbetets potential utöver regionalpolitiken, på områden som den inre marknaden, den digitala agendan, sysselsättning, rörlighet, energi, forskning, utbildning, kultur, hälsa och miljö, och uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att överväga att bevara ETS som ett viktigt instrument, ge det en tydligare roll inom sammanhållningspolitiken efter 2020 och avsevärt öka dess budget.
44. Europaparlamentet anser att ETS grundläggande samarbetsfilosofi och aktuella struktur, inbegripet respekten för principen om huvudstödmottagare, liksom betoningen på den gränsöverskridande komponenten bör bevaras. Parlamentet uppmanar kommissionen att analysera möjligheterna att ta fram en uppsättning harmoniserade kriterier, utifrån erfarenheterna från dess 25 år långa historia, inte bara efter befolkningsstorlek utan även utifrån socioekonomiska och territoriella särdrag.
45. Europaparlamentet betonar vikten av gränsöverskridande samarbete vid EU:s yttre gränser inom ramen för instrumentet för stöd inför anslutningen och det europeiska grannskapsinstrumentet. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att bästa praxis som möjliggör en minskning av den administrativa bördan för stödmottagarna inom ramen för Interreg-programmen också kan tillämpas på program som genomförs vid EU:s yttre gränser.
46. Europaparlamentet påminner om den möjlighet till gräsrotssamarbete mellan människor som erbjuds av den så kallade fonden för småskaliga projekt, som ställer medel till förfogande för småskaliga projekt och mikroprojekt för främjande av civilt engagemang, med särskild uppmärksamhet på småskaliga gränsöverskridande samarbetsprojekt mellan angränsande gränsområden. Parlamentet begär att finansiering av sådana projekt ska uppmuntras, och påminner om att detta kräver ytterligare förenklings- och flexibilitetsansträngningar.
47. Europaparlamentet uppmuntrar till ett gemensamt fastställande av strategier för gränsområden för att stärka en integrerad och hållbar territoriell utveckling, inklusive genomförande och spridning av integrerade strategier samt harmonisering av administrativa förfaranden och rättsliga föreskrifter över gränserna. Parlamentet framhåller att en balanserad territoriell utveckling behöver stimuleras inom regioner.
48. Europaparlamentet anser att man bör rikta mer uppmärksamhet mot främjandet av det gränsöverskridande samarbetet mellan bergsområden längs gränser och prioritera landsbygdsområden.
49. Europaparlamentet framhåller att kulturellt samarbete bör vara ett av målen med ETS. Parlamentet anser därför att man i högre grad bör stimulera samarbetet på kultur- och utbildningsområdet mellan gränsområden som delar samma kulturella och språkliga bakgrund.
50. Europaparlamentet begär att regionala och lokala organ ska spela en större och mer betydelsefull roll i fråga om att föreslå, förvalta och utvärdera ETS, särskilt när det gäller gränsöverskridande samarbete, med beaktande av att vissa regioner redan har sådana befogenheter.
51. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga finansieringsinstrumentens roll i fråga om att komplettera bidrag. Parlamentet anser att det är mycket viktigt med ett nära samarbete med EIB för att stödja små och medelstora företag och utnyttja den finansiella och tekniska expertis som finns i både kommissionen och EIB som en katalysator för investeringar. Parlamentet uppmanar kommissionen och EIB att göra finansieringsinstrumenten mer samstämda med målen för det territoriella samarbetet.
52. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och förvaltningsmyndigheterna att granska det luxemburgska ordförandeskapets förslag om att inrätta ett nytt rättsligt instrument för sammanhållningspolitiken efter 2020, efter resultaten av efterhandsutvärderingarna, genomförandet av programmen för 2014–2020 och en lämplig konsekvensanalys.

Tisdagen den 13 september 2016

53. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att under 2016 påbörja en strukturerad flerpartsdiskussion på EU-nivå om framtiden för ETS efter 2020, för att förbereda sammanhållningspolitiken efter 2020. Parlamentet understryker att denna diskussion i första hand bör omfatta frågor som rör ETS struktur och förfarandet för fördelning av programbudgetar, och även arbeta med att utveckla nya mekanismer för att säkerställa en mer omfattande tillämpning av konceptet resultatriktning. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att arbeta tillsammans med Regionkommittén och relevanta aktörer i det civila samhället och regionala aktörer.

54. Europaparlamentet efterlyser en territoriell vision av EU på grundval av grönboken om territoriell sammanhållning (COM(2008)0616), och noterar att den framtida vitboken om territoriell sammanhållning också kan vara viktig för nästa programplaneringsperiod efter 2020.

Öka synligheten och allmänhetens medvetenhet

55. Europaparlamentet beklagar djupt allmänhetens låga medvetenhet om ETS-program och programmens låga profil, och efterlyser en mer effektiv kommunikation om programmets mål, de möjligheter som de erbjuder och de kanaler som kan användas för att genomföra projekten, och i efterhand om resultaten av slutförda projekt. Parlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och förvaltningsmyndigheterna att inrätta mekanismer och breda institutionaliserade plattformar för samarbete för att säkerställa bättre synlighet och bättre åtgärder för att öka kunskaperna. Parlamentet uppmanar kommissionen att kartlägga och ombesörja en vid spridning av vad ETS-programmen och projekten har åstadkommit hittills.

56. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att lyfta fram den roll som EGTS kan spela som ett verktyg för större effektivitet i bemötandet av lokala behov i gränsregioner.

57. Europaparlamentet erkänner den viktiga roll som spelas av de aktörer som finns på plats och av stödet till utarbetandet av projekt, och uppmuntrar förvaltningsmyndigheterna att förstärka befintliga marknadsföringsverktyg, såsom de regionala kontaktpunkterna.

58. Europaparlamentet konstaterar att ett gott samarbete mellan kommissionen, EIB och lokala och regionala myndigheter är avgörande för att säkerställa en framgångsrik användning av finansieringsinstrument i territoriell utveckling och i hela sammanhållningspolitiken. Parlamentet betonar, i detta sammanhang, behovet av att intensifiera utbytet av erfarenheter och kunskap mellan, å ena sidan, kommissionen och EIB och, å andra sidan, lokala och regionala myndigheter.

59. Europaparlamentet erkänner betydelsen av den roll som spelas av territoriell (fält-)ledning, informationsspridning, medvetandehöjning på lokal nivå och projektstöd, och uppmuntrar därför förvaltningsmyndigheterna att stärka användbara verktyg som territoriella kontaktpunkter.

60. Europaparlamentet efterlyser en bättre samordning mellan kommissionen, förvaltningsmyndigheterna och alla aktörer för att tillhandahålla en kritisk analys av projektens tematiska resultat, uppmärksamma framgångsberättelser och brister, göra rekommendationer för perioden efter 2020 och samtidigt säkerställa öppenhet och närhet till medborgarna.

o

o o

61. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till de nationella parlamenten.

Tisdagen den 13 september 2016

P8_TA(2016)0322

Undersökning av utsläppsmätningar i bilindustrin

Europaparlamentets resolution av den 13 september 2016 om undersökningen av utsläppsmätningar i bilindustrin (2016/2090(INI))

(2018/C 204/03)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 226 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av Europaparlamentets, rådets och kommissionens beslut 95/167/EG, Euratom, EKSG av den 19 april 1995 om närmare föreskrifter för utövandet av Europaparlamentets undersökningsrätt ⁽¹⁾,
 - med beaktande av parlamentets beslut (EU) 2016/34 av den 17 december 2015 om tillsättning av en undersökningskommitté beträffande utsläppsmätningar i bilindustrin och fastställande av dess ansvarsområden, antal ledamöter och mandatperiod ⁽²⁾,
 - med beaktande av artikel 198 i arbetsordningen,
 - med beaktande av interimsbetänkandet från undersökningskommittén beträffande utsläppsmätningar i bilindustrin (A8-0246/2016).
- A. Artikel 226 i EUF-fördraget utgör den rättsliga grunden för Europaparlamentet att tillsätta en tillfällig undersökningskommitté för att undersöka påstådda överträdelser av unionsrätten eller administrativa missförhållanden i anslutning till unionsrätten, utan att detta påverkar en eventuell domstolsprövning på nationell nivå eller unionsnivå. Detta är en viktig aspekt av parlamentets tillsynsbefogenheter.
- B. På grundval av ett förslag från talmanskonferensen beslutade parlamentet den 17 december 2015 att tillsätta en undersökningskommitté för att undersöka påstådd underlåtenhet att tillämpa unionsrätten i samband med utsläppsmätningar i bilindustrin, och att kommittén skulle komma med de rekommendationer som den ansåg nödvändiga.
- C. Undersökningskommittén arbetar enligt en arbetsplan som inbegriper:
- ett program för utfrågningar av inbjudna vittnen och experter i syfte att samla in relevanta muntliga uppgifter,
 - begäranden om skriftliga uppgifter från vittnen och experter som bjudits in till utfrågningar,
 - begäranden om handlingar i syfte att samla in relevanta skriftliga uppgifter från kommissionen, medlemsstaternas myndigheter och andra relevanta aktörer,
 - två besök för att samla in information på plats,
 - rapporter och studier som finansieras inom ramen för expertbudgeten,
 - ett formellt skriftligt yttrande från parlamentets rättstjänst om de inbjudna gäster som kan omfattas av rättsliga förfaranden för att vittna.
- D. Undersökningskommittén har skickat ut olika frågeformulär till medlemsstaterna, unionens institutioner och övriga organ, och har gått ut med en uppmaning att inkomma med synpunkter på sin webbplats.

⁽¹⁾ EGT L 113, 19.5.1995, s. 2.

⁽²⁾ EUT L 10, 15.1.2016, s. 13.

Tisdagen den 13 september 2016

- E. Resultaten av den pågående undersökningen kan ge ett mervärde för unionens ramverk för typgodkännande.
- F. Parlamentet begärde i sitt beslut av den 17 december 2015 att undersökningskommittén skulle lägga fram ett interimsbetänkande inom sex månader efter det att den inlett sitt arbete.
- G. En undersökningskommitté är förhindrad att lägga fram några slutliga slutsatser av sina undersökningar innan den anser att mandatet har uppfyllts. Det är därför för tidigt för kommittén att lägga fram några synpunkter om de olika aspekterna av mandatet i detta interimsbetänkande.
- H. De muntliga och skriftliga uppgifter som hittills lämnats till och granskats av kommittén bekräftar behovet av att fortsätta undersöka samtliga punkter som ingår i kommitténs mandat.
1. Europaparlamentet uppmuntrar undersökningskommittén att driva arbetet vidare och att till fullo uppfylla det mandat som parlamentet gav i sitt beslut av den 17 december 2015, och stöder alla åtgärder och initiativ som leder till att mandatet uppfylls.
 2. Europaparlamentet uppmanar talmanskonferensen och presidiet att stödja alla åtgärder som krävs för att undersökningskommittén ska kunna uppfylla sitt mandat, framför allt vad gäller tillstånd för utfrågningar och extra sammanträden, ersättning av experter och vittnens kostnader, resor eller andra tekniska hjälpmedel som är skäligen motiverade.
 3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa snabbt stöd och full insyn när det gäller att hjälpa undersökningskommittén i dess arbete, med full respekt för principen om lojalt samarbete, och ge allt tänkbart tekniskt och politiskt stöd, särskilt genom att snabbare lägga fram begärda handlingar. Parlamentet förväntar sig att de berörda och nuvarande kommissionsledamöterna och generaldirektörerna liksom de som var ansvariga under tidigare valperioder samarbetar fullt ut. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att, med full respekt för principen om lojalt samarbete, ge undersökningskommittén det tekniska och politiska stöd som behövs, särskilt genom att ge kommissionen möjlighet att snabbare lägga fram begärda handlingar och, om överlämnandet av handlingar kräver medlemsstaternas samtycke, att påskynda sina interna förfaranden för att ge ett sådant samtycke.
 4. Europaparlamentet kräver att regeringar, parlament och behöriga myndigheter i medlemsstaterna ska hjälpa undersökningskommittén i dess uppdrag med full respekt för den princip om lojalt samarbete som fastställs i unionsrätten.
 5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och till medlemsstaternas regeringar och parlament.
-

Tisdagen den 13 september 2016

P8_TA(2016)0333

En ny marknadsmodell för energimarknaderna

Europaparlamentets resolution av den 13 september 2016 om en ny marknadsmodell för energimarknaderna (2015/2322(INI))

(2018/C 204/04)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 114 och 194,
- med beaktande av Parisavtalet, som ingicks i december 2015 vid den 21:a konferensen för parterna (COP 21) i FN:s ramkonvention om klimatförändringar,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 15 december 2011 *Energifärdplan för 2050* (COM(2011)0885),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 5 november 2013 *Fullbordande av den inre marknaden för el och utnyttjande av offentliga ingrepp på bästa sätt* (C(2013)7243) och kommissionens arbetsdokument *Generation Adequacy in the internal electricity market – guidance on public interventions* (SWD(2013)0438),
- med beaktande av meddelandet från kommissionen av den 9 april 2014 *Riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2010* ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 16 december 2014 *Kommissionens arbetsprogram 2015 – En ny start* (COM(2014)0910),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 15 juli 2015 *En ny giv för energikonsumenter* (COM(2015)0339),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 25 februari 2015 *Åtgärds paket för en energiunion. En ramstrategi för en motståndskraftig energiunion med en framåtblickande klimatpolitik* (COM(2015)0080),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 25 februari 2015 *Att nå elsammanlänkingsmålet på 10%: Att rusta Europas elnät för 2020* (COM(2015)0082),
- med beaktande av meddelandet från kommissionen av den 15 juli 2015 *Inledning av ett offentligt samråd om en ny marknadsmodell för energimarknaderna* (COM(2015)0340),
- med beaktande av rådets slutsatser av den 23–24 oktober 2014 om ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 19 mars 2015 om EU:s energiunion,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 26 november 2015 om energiunionens styrningssystem,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 713/2009 av den 13 juli 2009 om inrättande av en byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUT C 200, 28.6.2014, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 211, 14.8.2009, s. 1.

Tisdagen den 13 september 2016

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 714/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till nät för gränsöverskridande elhandel och om upphävande av förordning (EG) nr 1228/2003 ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 347/2013 av den 17 april 2013 om riktlinjer för transeuropeiska energiinfrastrukturer och om upphävande av beslut nr 1364/2006/EG och om ändring av förordningarna (EG) nr 713/2009, (EG) nr 714/2009 och (EG) nr 715/2009 ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG om vilseledande marknadsföring och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) ⁽³⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 256/2014 av den 26 februari 2014 om anmälan till kommissionen av projekt för investeringar i energiinfrastruktur inom Europeiska unionen, om ersättning av rådets förordning (EU, Euratom) nr 617/2010 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 736/96 ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/89/EG av den 18 januari 2006 om åtgärder för att trygga elförsörjning och infrastrukturinvesteringar ⁽⁵⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG ⁽⁶⁾,
- med beaktande av det tredje energipaketet,
- med beaktande av sin resolution av den 19 juni 2008 om en europeisk stadga om konsumenternas rättigheter på energiområdet ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 14 mars 2013 om energifärdplanen för 2050, en framtid med energi ⁽⁸⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 4 februari 2014 om lokala och regionala konsekvenser av utvecklingen av smarta nät ⁽⁹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 14 oktober 2015 *Mot en ny internationell klimatöverenskommelse i Paris* ⁽¹⁰⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG ⁽¹¹⁾,

⁽¹⁾ EUT L 211, 14.8.2009, s. 15.

⁽²⁾ EUT L 115, 25.4.2013, s. 39.

⁽³⁾ EUT L 149, 11.6.2005, s. 22.

⁽⁴⁾ EUT L 84, 20.3.2014, s. 61.

⁽⁵⁾ EUT L 33, 4.2.2006, s. 22.

⁽⁶⁾ EUT L 304, 22.11.2011, s. 64.

⁽⁷⁾ EUT C 286 E, 27.11.2009, s. 24.

⁽⁸⁾ EUT C 36, 29.1.2016, s. 62.

⁽⁹⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0065.

⁽¹⁰⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0359.

⁽¹¹⁾ EUT L 140, 5.6.2009, s. 16.

Tisdagen den 13 september 2016

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 10 september 2013 om en välfungerande inre marknad för energi ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets resolution av den 15 december 2015 *På väg mot en europeisk energiunion* ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 15 december 2015 om att nå elsammanlänkingsmålet på 10 %: Att rusta Europas elnät för 2020 ⁽⁴⁾,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi (A8-0214/2016), och av följande skäl:
 - A. Kommissionens planer för elmarknaden måste leda till en verklig omvandling av marknaden, bidra till effektivitet, försörjningstrygghet och utveckling av förnybar energi och sammanlänkningar samt säkerställa fullbordandet av EU:s inre energimarknad.
 - B. Integrationen av energimarknaderna i kombination med en integration av alla marknadsaktörer, inklusive prosumenter, kommer att bidra till att det fördragsenliga målet om en säker, ekonomiskt överkomlig, effektiv och miljövänlig energiförsörjning uppnås.
 - C. För att uppnå klimat- och energimålen måste framtidens energisystem vara mer flexibla, vilket kräver investeringar i alla fyra flexibla lösningar – flexibel produktion, nätverksutveckling, efterfrågan och förvaring.
 - D. Över hälften av all el inom EU produceras utan utsläpp av växthusgaser.
 - E. Integrationen av elmarknaderna måste följa bestämmelserna i artikel 194 i EUF-fördraget, enligt vilken europeisk energipolitik ska garantera en fungerande energimarknad och energiförsörjning, främja energieffektivitet och energibesparingar samt utvecklingen av förnybara energikällor och sammankopplade energinät. Fastställandet av medlemsstaternas energimix och villkoren för användningen av deras energiresurser förblir en nationell befogenhet.
 - F. De positiva erfarenheterna av multilateralt samarbete kan fungera som modeller för förstärkt regionalt marknadsansvar (t.ex. samordningsinitiativ för regional säkerhet), såsom Coreso och säkerhetssamarbetet mellan systemansvariga för överföringssystemet, det pentalaterala energiforumet, högnivågruppen för sammanlänkningar i sydvästra Europa, den baltiska energimarknadens sammanlänkingsplan (Bemip), de gemensamma multinationella nordiska reserv- och balansmarknaderna samt marknadskopplingen inom Central och Östeuropa. De omfattas av regler som säkerställer att kapacitet tilldelas i tillräckligt god tid i förväg för att ge investeringssignaler om mindre förorenande anläggningar.
 - G. Flera medlemsstater räknar med en otillräcklig produktionskapacitet som kommer att utgöra en risk för strömavbrott under den närmaste framtiden om inte nödvändiga reservmekanismer tas i bruk.
 - H. Nationella kapacitetsmarknader gör integrationen av elmarknaderna svårare och går stick i stäv med målen i den gemensamma energipolitiken och bör endast användas som en sista utväg efter att alla andra alternativ har övervägts, bl.a. förstärkt sammanlänkning med grannländer, efterfrågestyrda åtgärder och andra former av regional marknadsintegration.

⁽¹⁾ EUT L 211, 14.8.2009, s. 55.

⁽²⁾ EUT C 93, 9.3.2016, s. 8.

⁽³⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0444.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0445.

Tisdagen den 13 september 2016

- I. Europa har åtagit sig att få till stånd en energiomställning och i synnerhet att underlätta integrationen av förnybara energikällor, vilket medför nya behov av flexibilitet och ett genomförande av marknadssystem för försörjningstrygghet.
- J. Det energitrygghetsmål som fastställs i fördragen kommer att vara mycket viktigt för konsolideringen av energiunionen, och lämpliga instrument för att säkerställa detta måste därför behållas och/eller genomföras.
- K. För att göra offentliga investeringar så effektiva som möjligt genom att vidta nödvändiga åtgärder för att skapa en säker, hållbar och konkurrenskraftig energimarknad måste Europeiska fonden för strategiska investeringar kombineras med andra specifika finansieringskällor för energi såsom Fonden för ett sammanlänkat Europa.
- L. Ökat regionalt samarbete är absolut nödvändigt och bör fungera som en katalysator för djupare marknadsintegration på europeisk nivå.
- M. Energiskatter, höga beskattningskostnader, godtycklig prisreglering, hög marknadskoncentration, administrativa bördor, subventioner samt brist på gränsöverskridande samarbete och sammanlänkningar i vissa regioner och underutnyttjad efterfrågestyrning hindrar en väl fungerande inre marknad för el och försenar en fullständig marknadsintegration av förnybara energikällor.
- N. Alla marknadsaktörer bör bidra till att balansera systemet för att säkerställa maximal säkerhet för elförsörjningen till en rimlig kostnad för samhället och ekonomin.
- O. Den medellångsiktiga ökningen i graden av sammanlänkning mellan vissa medlemsstater – till 15 % på grundval av en kostnadsnyttoanalys – som minskar befintliga flaskhalsar på ett riktat sätt, kan förbättra försörjningstryggheten och eliminera energiöar. Parlamentet betonar att det förutom det kvantitativa målet också är viktigt med öppet tillträde och tillgänglighet i sammanlänkningar om de kvarstående hindren för en fungerande europeisk elmarknad ska kunna övervinnas.
- P. Den ökande andelen variabla förnybara energikällor i elmixen kräver stabilt stöd från flexibla och miljövänliga energikällor och flexibla tekniker, såsom förvaring och efterfrågefleksibilitet.
- Q. Energilagring är ett nyckelverktyg för att skapa mer flexibla och effektiva energimarknaderna, men det finns fortfarande inte någon regleringsmekanism som gör att man kan dra nytta av ett effektivt lagringssystem.
- R. Internationella energiorganet (IEA) lade nyligen fram betydelsefulla rekommendationer i sin studie *Re-Powering Markets* ⁽¹⁾.
- S. En europeisk energimarknad har, om den är väl utformad och genomförs på rätt sätt, potential att väsentligt öka Europas energitrygghet och energiberoende, i synnerhet gentemot stora leverantörer som unionen är beroende av.
- T. EU:s kvarvarande energiöar måste avskaffas utan dröjsmål för att en verklig energimarknad ska kunna skapas.

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens ovannämnda meddelande av den 15 juli 2015 om en ny marknadsmodell för energimarknaderna, och ställer sig bakom uppfattningen att en förändrad elmarknad i kombination med genomförandet av befintlig lagstiftning bör stärka det regionala samarbetet kring alla aspekter som rör utbudet av och efterfrågan på energi, och bör fokusera på bättre, mer decentraliserade och flexibla marknader för att säkerställa ett välreglerat marknadsbaserat system som kan uppnå EU:s alla fastställda energi- och klimatmål för 2030.

⁽¹⁾ <http://www.iea.org/publications/freepublications/publication/REPOWERINGMARKETS.pdf>

Tisdagen den 13 september 2016

2. Europaparlamentet anser att de innovativa faktorer som krävt en ny energimarknadsmodell är följande:

- Flera förnybara energikällor med marknadsdrivna priser.
- Ökad integration av de nationella marknaderna genom utveckling av sammanlänkningsgar.
- Utveckling av smarta energinät och nya tekniker för decentraliserad produktion, som tillåter konsumenterna att spela en aktivare roll både som konsument och producent och som medför en bättre efterfrågestyrning.

3. Europaparlamentet välkomnar det faktum att den nya strategin för energiunionen är utformad med avsikt att EU ska bli ledande inom förnybar energi, och noterar att det kommer att krävas en grundläggande förändring av Europas elsystem för att uppnå detta mål.

4. Europaparlamentet välkomnar det faktum att den nya strategin för energiunionen medför nya fördelar för energikonsumenter, erbjuder dem många fler alternativa möjligheter för deltagande på energimarknader och garanterar ett bättre konsumentskydd.

5. Europaparlamentet kräver att den befintliga ramen för europeiska marknader ska anpassas så att en ökad andel förnybar energi blir möjlig och befintliga luckor i det gränsöverskridande regelverket kan åtgärdas. Parlamentet betonar att en ny utformning av elmarknaden inom ramen för ett alltmer decentraliserat energisystem måste bygga på marknadsprinciper, som ska stimulera investeringar, se till att små och medelstora företag har tillträde till energimarknaden och skapa en hållbar och effektiv elförsörjning genom ett stabilt, integrerat och smart energisystem. Parlamentet anser att denna ram ska främja och belöna flexibla lagringslösningar, tekniker för efterfrågeflexibilitet, flexibel produktion, flera sammanlänkningsgar och ytterligare marknadsintegration, som bidrar till att främja och integrera en ökad andel förnybar energi på marknaden. Parlamentet betonar att försörjningstryggheten och utfasningen av fossila bränslen kommer att kräva en kombination av likvida kortsiktiga marknader (dagen före- och intradagsmarknader) och långsiktiga prissignaler.

6. Europaparlamentet anser att ett fullständigt genomförande av det tredje energipaketet i alla medlemsstater är ett av de viktigaste stegen mot en europeisk energimarknad. Parlamentet uppmanar således kommissionen att säkerställa genomförandet av den nuvarande lagstiftningsramen.

7. Europaparlamentet skulle vilja att den nya utformningen av elmarknaden är holistisk och framtidsinriktad genom att den erkänner den ökade betydelsen av så kallade prosumenter inom den decentraliserade elproduktionen med förnybar energi. Parlamentet uppmanar kommissionen att i denna kontext leda en inkluderande process i syfte att uppnå en gemensam och praktisk förståelse av prosumenter på EU-nivå. Parlamentet ber kommissionen att inkludera ett nytt kapitel om prosumenter i det reviderade direktivet om förnybar energi för att ta itu med de största hindren och öka investeringar i egenproduktion och egenförbrukning av förnybara energikällor.

8. Europaparlamentet utgår ifrån att den bästa vägen mot en integrerad europeisk marknad för el är att strategiskt fastställa den nödvändiga integrationsnivå som bör uppnås, att återställa förtroendet bland marknadsaktörerna och i synnerhet att säkerställa ett lämpligt genomförande av befintlig lagstiftning.

9. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vara mer aktivt delaktiga i utformningen av en flexibel och decentraliserad europeisk inre marknad för el för att öka samordningen mellan nationella övergångsstrategier och för att undvika permanenta kapacitetsmarknader och kapacitetsmekanismer som undergräver målen i artikel 114 och 194 i EUF-fördraget.

10. Europaparlamentet anser att det går att åstadkomma en stärkt europeisk inre marknad för el baserad på starkare prissignaler på grossistmarknaden med priser som speglar verklig resursknapphet och resursöverskott, inklusive pristoppar, som tillsammans med andra åtgärder, fungerar som signaler för investeringar i ny kapacitet och flexibla tjänster. Parlamentet påminner om att omställningen till knapphetspriser leder till en ökad användning av efterfrågeflexibilitet och lagring, tillsammans med effektiv marknadstillsyn och -kontroll för att hantera risken för maktmissbruk på marknaden,

Tisdagen den 13 september 2016

framför allt för att skydda konsumenter. Parlamentet anser att konsumenternas engagemang är ett av de viktigaste målen för att åstadkomma energieffektivitet, och huruvida priser som återspeglar den faktiska resursknappheten verkligen leder till tillräckliga investeringar i elproduktionskapacitet är något som bör utvärderas med jämna mellanrum.

11. Europaparlamentet betonar att en europeisk inre marknad för el också påverkas av importen från tredjeländer med fundamentalt olika rättsliga system och lagstiftningssystem, inklusive krav på kärnkraftssäkerhet, miljön och klimatförändringar. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta tillräcklig hänsyn till detta vid utarbetandet av en ny marknadsmodell för energimarknaderna för att säkerställa lika villkor för energiproducenter i och utanför EU och för att erbjuda europeiska konsumenter trygg, hållbar och ekonomiskt överkomlig energi.

12. Europaparlamentet anser att investeringar på energiområdet kräver en stabil och långsiktigt förutsägbar ram, och att den utmaning som EU står inför är att ingjuta förtroende för de nya reglerna.

13. Europaparlamentet efterlyser lämpliga övergångsperioder med detaljerade kostnadsnyttoanalyser för alla förslag under behandling.

14. Europaparlamentet framhåller betydelsen av en gemensam analys av systemens tillräcklighet på regional nivå som möjliggörs av byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer) och Europeiska nätverket av systemansvariga för överföringssystemen för el (ENTSO-E), och uppmanar därför systemansvariga för överföringssystemet på angränsande marknader att utarbeta en gemensam metod som godkänns av kommissionen. Parlamentet framhåller den enorma potentialen av fördjupat regionalt samarbete.

15. Europaparlamentet betonar vikten av samordnad långsiktig planering för en effektiv utveckling av överföringsinfrastrukturen och elmarknaderna i Europa. Parlamentet uppmärksammar i denna fråga behovet av bättre regionalt samarbete och noterar framgången med befintliga regionala marknadsstrategier, såsom Nord Pool.

16. Europaparlamentet betonar medlemsstaternas rätt att besluta om de villkor som reglerar användningen av deras energiresurser i den nationella energimix som omfattas av bestämmelserna i fördraget som föreskriver att den europeiska energipolitiken ska garantera att energimarknaden fungerar, säkerställa energiförsörjningen, främja energieffektivitet och energibesparingar samt utveckling av förnybara former av energi och främja sammankopplade energinät. Parlamentet betonar att regionalt samarbete skulle ge kostnadsbesparingar och fördelar för det europeiska energisystemet och bör bygga på ett regionalt system för en standardiserad, transparent metod för att utvärdera deras långsiktiga behov, och för att komma överens om vilka åtgärder som ska vidtas vid en elkris, i synnerhet när en sådan kris har gränsöverskridande effekter. Parlamentet uppmanar således kommissionen att föreslå en reviderad ram i detta syfte och att låta detta avspelas i sitt lagstiftningsförslag.

17. Europaparlamentet påminner om att de medlemsstater som väljer att använda kärnenergi bör göra det i enlighet med EU:s säkerhetsstandarder och regler för den inre energimarknaden samt regler för statligt stöd.

18. Europaparlamentet konstaterar att energieffektiviseringar, efterfrågeflexibilitet, energilagringkapacitet och nätutveckling, särskilt genom smarta nät, effektiv användning av sammanlänknings- och ökad utbyggnad och utveckling av nationella nät, är en förutsättning för fullbordandet av den inre marknaden för el med en ökad andel förnybar energi, och erinrar om principen om "effektivitet först" som innebär att investeringar i efterfrågesidan måste gå före investeringar i nätverk och försörjning. Parlamentet beklagar att utbyggnaden av nät inom och mellan vissa stater fortfarande uppvisar stora brister som leder till överbelastning och kraftigt begränsar nät driftssäkerheten och den gränsöverskridande energihandeln. Parlamentet beklagar att överföringskapaciteten begränsas för att balansera den nationella produktionen och hantera interna flaskhalsar. Parlamentet kräver att målen för sammanlänkning av elnäten differentieras på regional nivå, så att verkliga marknadsflöden avspeglas, och att relevanta kostnadsnyttoanalyser av dem görs och att de utgår från Entso:s

Tisdagen den 13 september 2016

tioåriga nätutvecklingsplan för el, så länge minimimålen som fastställs för EU uppnås. Parlamentet anser därför att det också är mycket viktigt att motverka icke samordnade ringflöden, i synnerhet i den central- och östeuropeiska regionen. Parlamentet betonar att när gränsöverskridande kapacitet väl byggts upp är dess tillgänglighet lika viktig med tanke på medlemsstaternas ökade inskränkning av kapaciteten.

19. Europaparlamentet noterar att det bör utvecklas nya strategier för att få bukt med flaskhalsar och få till stånd ett smart distributionsnät som möjliggör en smidig integration och tillhandahåller tjänster från decentraliserade producenter, prosumenter och konsumenter.

20. Europaparlamentet upprepar sitt stöd för EU:s regionala mål om driftskompatibilitet. Parlamentet erkänner dock att ineffektiv användning av befintlig infrastruktur hotar målens effektivitet. Parlamentet betonar att optimal användning av befintlig infrastruktur är avgörande för en europeisk energimarknad och ber kommissionen följaktligen att ta itu med denna fråga i kommande lagstiftningsförslag.

21. Europaparlamentet efterlyser ett optimalt genomförande och upprätthållande av ramen för den inre marknaden för el och uppmanar kommissionen och Acer att fortsätta hantera problem på grossistmarknaderna där nuvarande praxis inte överensstämmer med förordning (EG) nr 714/2009. Parlamentet uppmanar Acer att öka tillsynen över begränsningarna av den befintliga sammanlänkningskapaciteten.

22. Europaparlamentet konstaterar att en målinriktad och ambitiös uppgradering av nät och avskaffandet av strukturell överbelastning i nätet är viktiga förutsättningar för att förverkliga den inre marknaden för el och därmed öka konkurrensen. Parlamentet anser att en konfiguration av priszoner bör diskuteras med deltagande av samtliga berörda aktörer och med hänsyn till Acer:s befogenheter liksom till granskningen av de elområden som är en del av Entso för el. Parlamentet betonar att en uppdelning av elområden som en sista utväg kan vara en lämplig marknadsekonomisk strategi som återspeglar den verkliga elbristen i vissa regioner. Parlamentet anser att i nära integrerade elnät bör beslut om uppdelning av priszoner fattas tillsammans med alla berörda grannländer för att undvika en ineffektiv användning av näten och en minskad gränsöverskridande kapacitet som är oförenlig med den inre marknaden.

23. Europaparlamentet förstår att på grund av det låga energipriset på grossistmarknaderna och dess inverkan på investeringar, och på grund av behovet av att utveckla mekanismer som anpassar produktionskapaciteten till den flexibilitet som krävs för att möta efterfrågan, har flera medlemsstater, i brist på ett europeiskt förfarande och på grund av särdragen i sina konsumtionsmarknader, varit tvungna att utveckla kapacitetsmekanismer.

24. Europaparlamentet är skeptiskt till rent nationella och icke marknadsbaserade kapacitetsmekanismer och marknader som är oförenliga med principen om en inre energimarknad och som leder till en snedvridning av marknaden, indirekta stöd till beprövade tekniker och höga kostnader för slutkonsumenterna. Parlamentet betonar därför att en kapacitetsmekanism i EU måste utformas på basis av gränsöverskridande samarbete efter det att grundliga studier gjorts av nödvändigheten med mekanismen, och måste vara förenlig med EU:s konkurrensregler och regler om statligt stöd. Parlamentet anser att en bättre integration av den nationella energiproduktionen i EU:s energisystem och en förstärkning av sammanlänkningskapaciteten kan minska behovet av och kostnaderna för kapacitetsmekanismer.

25. Europaparlamentet vill att gränsöverskridande kapacitetsmekanismer godkänns först när följande kriterier är uppfyllda:

- a) Behovet av dem fastställs genom en detaljerad tillräcklighetsanalys av den regionala produktions- och försörjningssituationen, inklusive sammanlänkningskapacitet, lagring, efterfrågefleksibilitet och gränsöverskridande produktionsresurser, som bygger på en homogen, standardiserad och transparent metod som tillämpas i hela EU och som identifierar tydliga hot mot en oavbruten försörjning.
- b) Det finns inga andra mindre kostsamma och marknadsstörande åtgärder, såsom fullständig marknadsintegration utan begränsning av den gränsöverskridande handeln kombinerat med riktade nätverk/strategiska reserver.

Tisdagen den 13 september 2016

- c) De är marknadsbaserade och icke diskriminerande vad gäller användningen av tekniker för att lagra el, aggregerad efterfrågefleksibilitet, stabila förnybara energikällor och deltagande av företag i andra medlemsstater –det finns därmed ingen gränsöverskridande korssubventionering eller diskriminering mot företag eller andra kunder, och det är säkerställt att de enbart ersätter den kapacitet som är absolut nödvändig för försörjningstryggheten.
- d) De omfattas av regler för att säkerställa att kapacitet tilldelas i tillräckligt god tid i förväg för att ge lämpliga investeringssignaler om mindre förorenande anläggningar.
- e) Regler om hållbarhet och luftkvalitet ingår för att avskaffa de mest förorenande teknikerna (hänsyn bör i detta sammanhang tas till en utsläppsnorm).

26. Europaparlamentet betonar att förutom den nya energimarknadsmodellen är den kommande översynen av direktivet om förnybara energikällor och av energieffektivitetsdirektivet mycket viktig för att tillvarata de möjligheter som energilagring erbjuder.

27. Europaparlamentet anser att utvecklingen av nya och befintliga ellagringslösningar kommer att vara oumbärlig i energiomställningen, och att reglerna för den nya marknadsmodellen bör främja införandet av en stödram för de olika tekniker som används.

28. Europaparlamentet anser att energilagring har många fördelar, inte minst att den tillåter efterfrågefleksibilitet, bistår i en balansering av nätet och tillhandahåller sätt att lagra överflödigt produktion av förnybar energi på. Parlamentet efterlyser en översyn av den befintliga lagstiftningsramen för att främja utvecklingen av energilagringssystem och andra flexibla alternativ som gör det möjligt att mata in en större andel intermittenta förnybara energikällor – vare sig de är centraliserade eller utspridda – med lägre marginalkostnader i energisystemet. Parlamentet betonar behovet av att införa en separat resurskategori för el- eller energilagringssystem i den befintliga lagstiftningsramen med tanke på energilagringssystemens dubbla funktion – produktion och efterfrågan.

29. Europaparlamentet vill således att den nya marknadsmodellen åtgärdar tekniska hinder och diskriminerande praxis i nätföreskrifterna för energilagring, och att avgifter och skatter tillämpas rättvist så att man undviker dubbla kostnader för laddning och urladdning av energi och får till stånd en marknad som belönar snabbreagerande flexibla resurser. Parlamentet föreslår att om och när lagringsoptionerna blir fler till antalet och ekonomiskt överkomliga, kommer den logiska grunden för kapacitetsmarknader att snabbt försvinna.

30. Europaparlamentet betonar behovet av att främja användningen av energilagringssystem och att skapa lika villkor som gör att energilagring kan konkurrera med andra flexibla alternativ, som bygger på en teknikneutral modell för energimarknaden.

31. Europaparlamentet efterlyser således en teknikneutral modell för energimarknaden som ger olika energilagringssystem baserade på förnybara energikällor, till exempel litium-jonbatterier, värmepumpar eller vätgasbränsleceller, möjlighet att komplettera kapaciteten för förnybar energiproduktion. Parlamentet efterlyser också inrättandet av tydligt definierade mekanismer i syfte att utnyttja överflödigt produktion och inskränkningar.

32. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att klargöra ståndpunkten om lagring i olika skeden av elkedjan, och att tillåta systemansvariga för överföringen och distributionen att investera i samt använda och utnyttja energilagringstjänster för nätbalansering och andra stödtjänster.

33. Europaparlamentet noterar det ökade antal energi- och stödtjänster som energilagring kan erbjuda i framtiden. Parlamentet kräver därför en definition av ellagring som kan täcka dess dubbla funktion (elförbrukning och elförsörjning), och ett avskaffande av lagstiftningshinder för ellagring.

Tisdagen den 13 september 2016

34. Europaparlamentet kräver en översyn av det befintliga regelverket i syfte att stödja användningen av energilagringssystem och andra flexibla alternativ med målet att centraliserat eller decentraliserat mata in en större andel förnybara intermittenta energikällor med låga marginalkostnader i energisystemet.
35. Europaparlamentet efterlyser en definition av en anordning för energilagring i elsystem som ska införlivas i den befintliga ramen.
36. Europaparlamentet kräver att det i den befintliga ramen inrättas en separat kategori för ellagringsystem vid sidan av produktion, nät drift och förbrukning.
37. Europaparlamentet betonar att medlemsstaterna kan samarbeta genom sammanlänkningar för gas och genom att samordna nationella nödgärder vid större avbrott i gasförsörjningen.
38. Europaparlamentet noterar att gränsöverskridande konkurrens kan skapa fördelar för konsumenterna eftersom det finns flera energileverantörer på en decentraliserad marknad, vilket leder till att nya innovativa energitjänsteföretag uppstår.
39. Europaparlamentet kräver en vidareutveckling av renodlade energimarknader med en rättvis fördelning av kostnader och fördelar mellan alla energianvändare och energiproducenter, som bygger på ett konsekvent genomförande av befintlig lagstiftning, en målinriktad uppgradering av överförings- och distributionsinfrastruktur, stärkt regionalt samarbete, bättre sammanlänkning, energieffektivitet, system för efterfrågeflexibilitet och lagring, och som kan ge korrekta långsiktiga signaler för att skydda elsystemet och utveckla förnybara energikällor, samtidigt som hänsyn tas till särdragen hos elmarknaderna i regioner som är isolerade från det nationella elsystemet, vilket främjar energidiversifiering och stimulerar en större konkurrens med syftet att öka försörjningstryggheten.
40. Europaparlamentet betonar att energieffektivitet är en grundläggande princip i strategin för energiunionen, eftersom detta är ett ändamålsenligt sätt att minska utsläppen, konsumenternas utgifter och EU:s beroende av import av fossila bränslen.
41. Europaparlamentet erkänner att energiflexibilitet och energikapacitet för närvarande behövs och bör utvärderas grundligt inom ramen för en framtidssäker marknadsmodell eftersom de kompletterar varandra.
42. Europaparlamentet betonar att en europeisk elmarknad måste vara marknadsdriven. Parlamentet betonar i detta sammanhang att en dynamisk prisbildning har en signalerande och styrande funktion och tveklöst är viktiga för effektiviteten och således för en välfungerande elmarknad.
43. Europaparlamentet påpekar att tidsvarierande elpriser kan utlösa flexibilitet på efterfrågesidan, vilket kan hjälpa till att balansera efterfrågan och utbud samt jämna ut variabla förnybara produktionsmönster. Parlamentet betonar i detta avseende vikten av att elpriserna speglar de faktiska elkostnaderna.
44. Europaparlamentet konstaterar att förväntningar om kommande pristopp kan skapa incitament för producenter och investerare att investera i flexibla lösningar såsom energilagring, energieffektivitet, efterfrågestyrning, produktionskapacitet för förnybar energi, högeffektiva moderna gaskraftverk och pumpkraftverk. Parlamentet kräver återhållsamhet i fråga om ingripande på grossistmarknaden, även i samband med höga pristopp, och att all planerad utfasning av reglerade konsumentpriser som ligger under produktionskostnaderna beaktar behoven hos utsatta konsumenter som riskerar energifattigdom.
45. Europaparlamentet betonar att förnybara energikällor måste integreras fullt ut på elmarknaden. Parlamentet efterlyser åtgärder som stimulerar och maximerar ett inkluderande av dessa i balanseringstjänster, och anser att förkortade stängningstider, handelsintervaller som är anpassade till avräkningsperioden och möjlighet för producenter i olika medlemsstater att lämna aggregerade bud, verkligen skulle bidra till att detta mål uppnås.

Tisdagen den 13 september 2016

46. Europaparlamentet kräver en integration av den inre marknaden och balanserings- och reservtjänsterna genom att likviditet och gränsöverskridande handel i alla marknadstidsramar främjas. Parlamentet vill att åtgärder för att nå målmodellens ambitiösa mål när det gäller intradagen och balansmarknaderna ska påskyndas, med början i en harmonisering av stängningstiderna och energiprodukterna.

47. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lämna in förslag som tillåter instrument att minska inkomstrisken från 20 till 30 år, så att investeringar i ny koldioxidsnål produktion verkligen drivs av marknaden, till exempel saminvesteringar med avtalsbunden riskfördelning mellan stora konsumenter och elproducenter, eller av en marknad för långsiktiga avtal som bygger på en genomsnittlig prissättning för kostnaderna.

48. Europaparlamentet kräver att tjänster för elförsörjning och stödtjänster tilldelas på grundval av en fri marknad. Parlamentet anser att en sådan öppen upphandling bör, oavsett om den är nationell eller gränsöverskridande, vara teknikneutral och även göra det möjligt för systemansvariga för lagring att delta.

49. Europaparlamentet står bakom en ökad andel förnybar energi i EU. Parlamentet betonar betydelsen av stabila och kostnadseffektiva stödsystem för förnybar energi vad gäller investeringar på lång sikt, och av system som är fortsatt flexibla och anpassningsbara på kort sikt och anpassade till nationella behov och förhållanden som möjliggör en utfasning av subventioner för mogen teknik för förnybar energi. Parlamentet välkomnar att ett antal former av teknik för förnybar energi snabbt är på väg att kostnadsmässigt kunna konkurrera med konventionella produktionsformer. Parlamentet noterar att det är viktigt att se till att stödsystem är väl utformade och att eventuella effekter på energiintensiva industrier som riskerar koldioxidläckage minimeras.

50. Europaparlamentet betonar vikten av digital teknik som sänder prissignaler så att efterfrågerespons kan fungera som en källa till flexibilitet. Parlamentet efterlyser således en ambitiös strategi för att digitalisera energisektorn, från införande av intelligenta nät och intelligenta mätare till utveckling av mobila applikationer, onlineplattformar och datanav.

51. Europaparlamentet framhåller att medlemsstaterna enligt ramen för 2020 måste uppfylla särskilda kvantitativa mål för andelen förnybar energi i den slutliga energiförbrukning, oavsett marknadssituation, och betonar därför hur viktigt det är att förnybar energi främjas genom åtgärder som är inriktade på konkurrens och kostnadseffektivitet, samtidigt som man är medveten om att det finns många olika förnybara tekniker som är i olika mognadsstadier och har olika egenskaper, och att en standardlösning för alla därför inte kan tillämpas. Parlamentet påminner i detta avseende om betydelsen av EU:s utsläppshandelssystem och betraktar investeringsfrämjande åtgärder som ett mer marknadsanpassat alternativ än fasta inmatningspriser och generella prioriteringsregler.

52. Europaparlamentet vidhåller att med tanke på den allt högre tekniska mognadsgraden för och den breda spridningen av förnybar energi bör bidragsreglerna vara marknadsbaserade, som t.ex. inmatningspremier, för att hålla nere energikonsumenternas kostnader.

53. Europaparlamentet varnar för att blanda ihop försörjningsmål och klimatpolitiska mål. Parlamentet kräver en konsekvent förstärkning av utsläppshandelssystemet och en ny marknadsmodell för att åstadkomma mer flexibilitet så att koldioxid- och bränslepriser bättre kan stödja ett ökat utnyttjande av förnybar energi i framtiden.

54. Europaparlamentet påminner om att från och med 2016 kräver riktlinjerna för statligt stöd från 2014 att stora producenter av el från förnybara energikällor tar ett balanseringsansvar, vilket definieras som en skyldighet för producenter att kompensera för kortsiktiga avvikelser från tidigare leveransåtaganden då det finns en intradagsmarknad. Parlamentet betonar att vid avvikelse från den färdplan som den systemansvarige har anmält bör ett lämpligt kompenserande energipris tas ut. Parlamentet påminner om bestämmelserna i direktivet om förnybara energikällor, som ger förnybar energi prioriterat tillträde till näten och prioriterad inmatning i dem. Parlamentet föreslår att dessa bestämmelser utvärderas och ses över efter det att en ny marknad för el har förverkligats som ger mer enhetliga konkurrensvillkor och tar mer hänsyn till särdragen i produktionen av förnybar energi.

Tisdagen den 13 september 2016

55. Europaparlamentet kräver, med hänsyn till subsidiaritetsprincipen, att medlemsstaterna, vid ett ökat utnyttjande av förnybar energi, samordnar sina insatser med början på regional nivå, för att skapa ekonomiskt effektiva energimarknader i syfte att nå de gemensamma europeiska målen och stärka stabiliteten i nätet. Parlamentet anser att en medlemsstat inte bör kunna fatta ensidiga beslut som har en betydande inverkan på grannländerna utan en bredare diskussion och samarbete på regional nivå eller EU-nivå. Parlamentet påminner om att förnybara energikällor i de flesta fallen har en stark lokal förankring. Parlamentet uppmanar kommissionen att verka för en mer enhetlig europeisk ram för att främja förnybar energi.
56. Europaparlamentet rekommenderar medlemsstaterna att överväga ett regelverk där slutanvändarna uppmuntras att producera egen el och lagra energi lokalt.
57. Europaparlamentet är övertygat om att vid sidan av förnybar energi kommer alla säkra och hållbara energikällor i elproduktionen att fortsätta spela en viktig roll för att nå målet om en gradvis minskning av koldioxidutsläppen i enlighet med det senaste globala klimatavtalet COP21.
58. Europaparlamentet betonar vikten av samordning på EU-nivå för att fastställa koncessionssystem för användning av vattenkraft och för att öppna sektorn för konkurrens, i syfte att undvika snedvridningar på marknaden och gynna en effektiv användning av resurserna.
59. Europaparlamentet noterar att en omorganisering av elmarknaden kommer att uppfylla konsumenternas förväntningar i och med de verkliga fördelar som användningen av ny teknik ger, särskilt när det gäller förnybar energi med låga koldioxidutsläpp, vilket leder till ömsesidigt beroende mellan EU:s medlemsstater i fråga om energitrygghet.
60. Europaparlamentet understryker att konventionell produktion av baslastel, vid avsaknad av ett fullständigt sammanlänkat elnätssystem med adekvata lagringsmöjligheter, är fortsatt viktig för en trygg elförsörjning.
61. Europaparlamentet betonar att det lokala och regionala ansvaret som de systemansvariga för distributionen och överföringen har för energiunionen måste beaktas i större utsträckning eftersom energilandskapet decentraliseras alltmer och 90 % av de förnybara energikällorna är sammanlänkade med distributionsnätet och de systemansvariga för distributionen är lokalt förankrade. Parlamentet påminner om vikten av att alla medlemsstater genomför kraven i det tredje energipaketet beträffande uppdelningen av överförings- och distributionssystemen, särskilt mot bakgrund av den ökade roll som de systemansvariga för distributionen har vad gäller tillgång till och hantering av uppgifter. Parlamentet betonar att kontakterna mellan de systemansvariga för överföringen och de systemansvariga för distributionen måste beaktas i större utsträckning. Parlamentet anser att genomförandet av lämpliga affärsmodeller, särskild infrastruktur och harmoniserat stöd skulle kunna gynna en effektiv snabbstart för efterfrågefleksibilitet i alla medlemsstater samt över gränserna.
62. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att inrätta de rättsliga och administrativa mekanismer som krävs för att främja lokalsamhällets engagemang i energiproduktionen, genom att de blir delaktiga i mindre projekt för förnybar elproduktion.
63. Europaparlamentet betonar att i de flesta fall matas förnybar energi in på distributionssystemnivå, nära förbrukningsnivån, och kräver därför att den roll som de systemansvariga för distributionen har som marknadsförmedlare stärks och knyts närmare arbetet med att utforma det europeiska regelverket och de berörda organen när det gäller att utarbeta riktlinjer för frågor som rör deras intresse som t.ex. efterfrågestyrning, flexibilitet och lagring, och efterlyser ett närmare samarbete mellan de systemansvariga för distributionen och de systemansvariga för överföring på EU-nivå.
64. Europaparlamentet kräver att man skapar incitament för nödvändiga investeringar i teknik för smarta nät och i distributionssystem för att bättre integrera en ökad mängd förnybar energi och för att vara bättre förberedd för digitalisering. Parlamentet anser i detta sammanhang att de systemansvariga för distributionen måste ges en större roll vid datainsamling och datadelning, och att uppgiftsskyddet måste säkerställas i alla lägen, samtidigt som hänsyn tas till erfarenheterna i länder där smarta mätare införts fullt ut.
65. Europaparlamentet betonar vikten av ett regionalt perspektiv vid uppbyggnaden av den elinfrastruktur som saknas och som är avgörande för en trygg och hållbar elförsörjning för att eliminera överbelastningen i elnätet och fullborda den inre energimarknaden.

Tisdagen den 13 september 2016

66. Europaparlamentet ser på de systemansvariga för distributionen som neutrala marknadsförmedlare som får data från olika källor, som de sedan på ett icke-diskriminerande sätt kan ställa till berättigade tredje parter förfogande, efter det att konsumenten gett sitt samtycke – konsumenten garanteras på så sätt fortsatt kontroll över sina uppgifter. Parlamentet anser att de systemansvariga för distributionen gynnar marknadsutvecklingen och spelar en allt viktigare roll som aktiva systemhanterare, tekniska drivkrafter, dataadministratörer och innovatörer. Parlamentet anser att det krävs tydliga regler för att säkerställa att de systemansvariga för distributionen agerar neutrala marknadsförmedlare. Parlamentet påpekar att de systemansvariga för distributionen, bland övriga marknadsaktörer, också kan stödja lokala myndigheter genom att förse dem med uppgifter för att möjliggöra energioverföring inom deras områden.
67. Europaparlamentet betonar behovet av att på alla beslutsnivåer påskynda beviljandet av tillstånd för energiinfrastrukturprojekt.
68. Europaparlamentet anser att det är viktigt med ett förstärkt samarbete inom och mellan regioner under samordning av Acer och i samarbete med Entso-E, i synnerhet i utvärderingen av gränsöverskridande effekter, men utan att medlemsstaterna för den skull avsäger sig ansvaret för försörjningstryggheten. Parlamentet betonar att gränsöverskridande samarbete och sammanlänknings är nyckeln till att säkerställa försörjningstryggheten.
69. Europaparlamentet välkomnar Acers arbete och kräver att byrån får tillräckliga finansiella och mänskliga resurser för att kunna fullgöra sina nuvarande och framtida uppgifter och skyldigheter, och för att utforma strategiska planer för sin verksamhet inom en medellång tidsram.
70. Europaparlamentet framhåller vikten av en effektiv, opartisk och fortlöpande övervakning av de europeiska energimarknaderna som ett viktigt verktyg för att säkerställa en verklig inre energimarknad som kännetecknas av fri konkurrens, adekvata prissignaler och försörjningstrygghet. Parlamentet understryker Acers betydelse i detta avseende och ser fram emot kommissionens ståndpunkt om nya och utökade befogenheter för Acer i gränsöverskridande frågor.
71. Europaparlamentet uppmanar Acer att stödja och samordna insatser för ett ökat regionalt samarbete kring systemsäkerhet och systemtillräcklighet. Parlamentet anser att överföringen av befogenheter vad gäller frågor om försörjningstrygghet till överstatliga instanser endast bör ske om det tydligt gynnar hela elsystemet och åtföljs av tillräcklig ansvarsskyldighet.
72. Europaparlamentet kräver att Acer ges beslutande befogenheter vid samordningen av ett ökat regionalt samarbete i gränsöverskridande och interregionala frågor, särskilt i samband med samordningsinitiativ för regional säkerhet, med målet att optimera förvaltningen av energiresurser, och att en sådan samordning ska tillåta nationella egenheter, vara kostnadsbaserad och uppfylla marknadens kriterier samt tillåta en utveckling av adekvata verktyg för att effektivt övervaka energimarknaden och förverkliga energiunionen utan att en ny supermyndighet behöver inrättas.
73. Europaparlamentet konstaterar att kommissionens förslag till en ny marknadsmodell för energimarknaderna endast gäller elsektorn. Parlamentet uppmanar kommissionen att analysera möjligheten att se över marknadsmodellen för naturgasmarknaderna för att möta de utmaningar som gassektorn står inför (t.ex. ändra efterfrågan på gas inom EU, strandade tillgångar och prissättningssystem, ytterligare marknadsintegration och vilka respektive roller Acer och det europeiska nätverket av systemansvariga för överföringssystemen för gas (Entso för gas) ska ha.
74. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaterna.
-

Tisdagen den 13 september 2016

P8_TA(2016)0334

EU-strategi för uppvärmning och kylning**Europaparlamentets resolution av den 13 september 2016 om en EU-strategi för uppvärmning och kylning (2016/2058(INI))**

(2018/C 204/05)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 194,
- med beaktande av Parisavtalet, som ingicks i december 2015 vid den 21:a konferensen för parterna (COP21) i Förenta Nationernas ramkonvention om klimatförändringar,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 15 december 2011 *Energifärdplan för 2050* (COM(2011)0885),
- med beaktande av kommissionens meddelande *En EU-strategi för uppvärmning och kylning* (COM(2016)0051),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 25 februari 2015 *En ramstrategi för en motståndskraftig energiunion med en framåtblickande klimatpolitik* (COM(2015)0080),
- med beaktande av rådets slutsatser av den 23–24 oktober 2014 om ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030,
- med beaktande av det tredje energipaketet,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU av den 19 maj 2010 om byggnaders energiprestanda,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG,
- med beaktande av kommissionens meddelande *Färdplan för ett konkurrenskraftigt utsläppsnålt samhälle 2050* (COM(2011)0112),
- med beaktande av sin resolution av den 5 februari 2014 om en ram för klimat- och energipolitiken fram till 2030 ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1291/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) och om upphävande av beslut nr 1982/2006/EG ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 9 juli 2015 om resurseffektivitet: på väg mot ett kretsloppssamhälle ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0094.⁽²⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 104.⁽³⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0266.

Tisdagen den 13 september 2016

- med beaktande av sin resolution av den 15 december 2015 *På väg mot en europeisk energunion* ⁽¹⁾,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för industri, forskning och energi och yttrandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A8-0232/2016), och av följande skäl:
 - A. Nästan 50 procent av den slutliga energiefterfrågan i EU används för uppvärmning och kylning, och 80 procent av denna används i byggnader. Uppvärmnings- och kylningssektorn bör spegla 2015 års klimatavtal från Paris (COP21). En uppvärmnings- och kylningssektor som är förenlig med EU:s energi- och klimatmål måste baseras på 100 procent förnybara energikällor senast 2050, och detta kan endast uppnås genom att vi minskar vår energiförbrukning och till fullo tillämpar principen ”energieffektivitet först/första bränsle”.
 - B. För varje energibesparing på 1 procent minskar gasimporten med 2,6 procent ⁽²⁾.
 - C. Fler åtgärder krävs för att minska uppvärmningsbehovet i byggnader och för att det kvarvarande behovet inte längre ska baseras på förbränning av importerade fossila bränslen i separata pannor utan på förnybara uppvärmnings- och kylningsalternativ i enlighet med EU:s 2050-mål.
 - D. Byggnader står för en mycket stor del av den totala slutliga energiförbrukningen, och högre energieffektivitet i byggnader samt program för efterfrågestyrning kan spela en viktig roll för att balansera energibehovet och minska hög efterfrågan, vilket leder till att överkapaciteten minskar, liksom kostnaderna för produktion, drift och transport.
 - E. Andelen energi från förnybara energikällor har långsamt tilltagit (och stod 2012 för 18 procent av primärenergien), men trots det finns det fortfarande mycket stor potential på alla nivåer. Andelen energi från förnybara energikällor samt andelen värmeenergi som återvunnits vid uppvärmning och kylning bör ökas ytterligare i medlemsstaterna.
 - F. EU-marknaden för uppvärmning och kylning är fragmenterad till följd av sin lokala karaktär, de olika tekniker som förekommer och de ekonomiska aktörer som är involverade. Den lokala och regionala dimensionen är avgörande för att fastställa rätt politik för uppvärmning och kylning, planera och förverkliga infrastruktur för uppvärmning och kylning samt för att samråda med konsumenterna i syfte att göra uppvärmningen och kylningen mer effektiv och hållbar.
 - G. Biomassa utgör 89 procent av den totala förbrukningen av värme från förnybara källor i EU och 15 procent av den totala värmeförbrukningen i EU. Biomassa har stora möjligheter att bidra till ytterligare och betydande kostnadseffektiva lösningar för det växande behovet av uppvärmning.
 - H. Uppvärmning och kylning är ett utmärkt exempel på var det krävs en helhetsbaserad strategi med integrerade system för energilösningar som är inriktade på övergripande metoder för utformning av energisystem och för ekonomin i bredare avseende.
 - I. Andelen primärenergi från fossila bränslen för uppvärmning och kylning är fortfarande mycket hög och uppgår till 75 procent, vilket utgör ett stort hinder för minskning av koldioxidutsläppen, påskyndar klimatförändringarna och är mycket belastande för miljön. Sektorn för uppvärmning och kylning bör bidra fullt ut till EU:s klimat- och energimål, och stöd för utnyttjande av fossila bränslen inom denna sektor bör utfasas stegvis i linje med Europeiska rådets slutsatser av den 22 maj 2013, allt efter lokala villkor.

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0444.

⁽²⁾ Kommissionens meddelande (2014) om energieffektivitet, om hur energieffektivitet kan trygga energiförsörjningen och om 2030-ramen för klimat- och energipolitiken (COM(2014)0520).

Tisdagen den 13 september 2016

- J. Det uppskattas att den mängd värme som produceras genom industriella processer och andra kommersiella processer och som därefter försvinner ut i atmosfären eller vattnet (i stället för att användas produktivt) räcker för att täcka EU:s hela behov av uppvärmning i bostäder och kontorsbyggnader.
- K. Byggnader står för cirka 13 procent av de totala koldioxidutsläppen inom EU.
- L. Användningen av progressiva, effektiva system för uppvärmning eller kylning måste kombineras med en omfattande, enhetlig process för värmeisolering, vilket minskar energibehovet och kostnaderna för konsumenterna och bidrar till att begränsa energifattigdomen samt till att främja utvecklingen av kvalificerade lokala arbetstillfällen.
- M. Om åtgärder för att utveckla en övergripande och integrerad strategi för uppvärmning och kylning inom energiunionen genomförs på rätt sätt erbjuder det både EU:s företag och konsumenter stora möjligheter i form av minskade totala energikostnader för industrin, ökad konkurrenskraft och kostnadsbesparingar för konsumenterna.
- N. EU:s regelverk tjänar till att framhäva övergripande mål, men det är väsentligt att verkliga framsteg görs när det gäller att omvandla uppvärmning och kylning som en del av en vidare översyn av energisystemet.
- O. Målet att optimera de förnybara energikällornas roll – särskilt elektricitetens – i det totala energinätet genom bättre integrering med tillämpningar och transport för uppvärmning och kylning bidrar till att minska koldioxidutsläppen i energisystemet, reducerar beroendet av importerad energi, sänker hushållens energikostnader och främjar EU-industrins konkurrenskraft.
- P. Det mest effektiva sättet att uppnå de här gemensamma målen är att stärka och stödja de lokala och regionala myndigheterna, tillsammans med alla berörda aktörer, så att man kan tillämpa en fullt integrerad systembaserad strategi för stadsplanering, infrastrukturutveckling, byggande och renovering av bostäder samt ny industriell utveckling, i syfte att maximera potentiell samverkan, effektivitetsvinster och andra ömsesidiga fördelar.
- Q. Energieffektiva byggnader är också beroende av lämpliga energisystem. "Energieffektivitet först/första bränsle" bör respekteras som grundläggande bränsleprincip inom sektorn för uppvärmning och kylning.
- R. Ambitiösa mål för omfattande renovering av det befintliga byggnadsbeståndet skulle skapa miljoner arbetstillfällen i EU, särskilt för små och medelstora företag, öka energieffektiviteten och spela en avgörande roll för att säkerställa minimal energiförbrukning för uppvärmning och kylning.
- S. Arkitektur, stadsplanering, koncentrationen av efterfrågan på uppvärmning samt en åtskillnad mellan olika klimatzoner och byggnadstyper i Europa måste beaktas vid planeringen av energieffektiva, utsläppsnåla offentliga byggnader och bostadshus.
- T. Det finns en mycket stor outnyttjad potential i användning av spillvärme och fjärrvärmesystem, med tanke på att spillvärmens i EU överstiger det totala uppvärmningsbehovet i samtliga byggnader i unionen och att 50 procent av det totala uppvärmningsbehovet inom EU kan tillgodoses med fjärrvärme.
- U. En stor del av EU:s befolkning bor i områden, framför allt städer, där luftkvalitetsnormerna ibland överskrids.

Tisdagen den 13 september 2016

- V. Uppvärmning och kylning förväntas fortsätta att utgöra den största delen av energibehovet i Europa, och en hög grad av detta behov tillgodoses med hjälp av naturgas och LPG. Användningen skulle kunna optimeras genom högeffektiv energilagring. Fortsatt beroende av fossila bränslen går stick i stäv med EU:s klimat- och energiåtaganden samt mål för minskade koldioxidutsläpp.
- W. Skillnaderna i den årliga energiförbrukningen för uppvärmningsändamål varierar för närvarande avsevärt mellan olika klimatzoner i EU: i genomsnitt från 60 till 90 kWh/m² i Sydeuropa och från 175 till 235 kWh/m² i Central- och Nordeuropa.
- X. Spridningen av effektiva uppvärmnings- och kylningslösningar har stor potential att stimulera utvecklingen av EU:s industri- och tjänstesektorer, i synnerhet inom området för förnybar energi, liksom skapandet av ett högre mervärde i avlägsna regioner och landsbygdsområden.
- Y. Energi har blivit en samhällelig resurs till vilken tillgång måste säkerställas. Det är dock inte möjligt för alla medborgare att få tillgång till energi: det finns mer än 25 miljoner européer som har allvarliga problem med sin energiförsörjning.
- Z. Politiken för energieffektivitet bör koncentreras på de mest kostnadseffektiva sätten att förbättra byggnadernas prestanda genom att minska uppvärmningsbehovet och/eller ansluta byggnaderna till högeffektiva alternativ.
- AA. Den låga kunskapsnivån bland konsumenterna när det gäller uppvärmningssystemens bristande effektivitet är en av de faktorer som påverkar elräkningarna mest.
- AB. Bostäder med god termisk isolering är fördelaktiga både för miljön och för användarna, som får lägre energikostnader.
- AC. I landsbygdsområden och medelbefolkade områden förbrukas 72 procent av uppvärmnings- och kylningsbehovet i enfamiljshus.
- AD. Naturbaserade lösningar, som välutformad gatuvegetation och gröna tak och väggar som ger byggnader isolering och skugga minskar energiefterfrågan genom att begränsa behovet av uppvärmning och kylning.
- AE. Av den energi som förbrukas i byggnader går 85 procent till rumsuppvärmning och varmvattentillförsel medan 45 procent av uppvärmningen och kylningen i EU används i bostadshus.
- AF. Industrin har tillsammans med lokala myndigheter en viktig roll att spela när det gäller bättre användning av spillvärme och spillkyla.
- AG. I genomsnitt lägger EU-invanarna 6 procent av sina konsumtionsutgifter på uppvärmning och kylning, och 11 procent har inte råd att hålla sina hem tillräckligt varma under vintern.
- AH. Kylningssektorn måste fortfarande analyseras mer ingående och beaktas alltmer i kommissionens strategier och i medlemsstaternas politik.
- AI. Det är viktigt att främja undersökningar om energibesparing i historiska byggnader för att optimera energiprestandan där så är möjligt, samtidigt som man ser till att kulturarvet skyddas och bevaras.

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens meddelande om en EU-strategi för uppvärmning och kylning såsom ett viktigt steg i riktning mot ett helhetsinriktat synsätt på omvandlingen av uppvärmning och kylning i unionen och identifieringen av prioriterade åtgärdsområden. Parlamentet ger sitt fulla stöd till kommissionens arbete för att erkänna och utnyttja synergier mellan elektricitets- och uppvärmningssektorn i syfte att skapa en effektiv sektor som ger ökad

Tisdagen den 13 september 2016

försörjningstrygghet och gör det enklare att på ett kostnadseffektivt sätt uppnå EU:s klimat- och energimål. Parlamentet uppmanar kommissionen att beakta uppvärmnings- och kylningssektorn som en del av utformningen av den europeiska energimarknaden.

2. Europaparlamentet påpekar vikten av att vidta särskilda åtgärder för uppvärmning och kylning vid översynen av direktivet om energieffektivitet (2012/27/EU), direktivet om förnybar energi (2009/28/EG) samt direktivet om byggnaders energiprestanda (2010/31/EU).

3. Enligt Europaparlamentet bör man i samband med strategin för uppvärmning och kylning uppmärksamma bägge behoven i lika stor utsträckning och ta hänsyn till att EU har olika klimatzoner och att behoven i fråga om energianvändning därmed varierar.

4. Europaparlamentet betonar att strategin bör prioritera hållbara och kostnadseffektiva lösningar som gör det möjligt för medlemsstaterna att uppnå EU:s politiska klimat- och energimål. Parlamentet noterar att medlemsstaternas uppvärmnings- och kylningssektorer skiljer sig mycket åt på grund deras divergerande energimix, klimatförhållanden, byggnadsbeståndets effektivitet och industriernas intensitet. Parlamentet understryker därför att man bör säkerställa flexibilitet när det väljs lämpliga strategiska lösningar.

5. Europaparlamentet vill att specifika strategier för hållbar uppvärmning och kylning ska utarbetas på nationell nivå med särskild hänsyn till kombinerade lösningar för uppvärmning och energi, kraftvärme, fjärrvärme och fjärrkyla som företrädesvis baseras på förnybara energikällor, i enlighet med artikel 14 i direktivet om energieffektivitet.

6. Europaparlamentet konstaterar att hög energieffektivitet, värmeisolering med hög prestanda samt användning av förnybara energikällor och värmeåtervinning utgör de viktigaste prioriteringarna i EU-strategin för uppvärmning och kylning. Parlamentet anser därför att principen "energieffektivitet först/första bränsle" bör respekteras, eftersom energieffektivitet ger störst och snabbast ekonomisk lönsamhet och är ett centralt inslag i strategin för att uppnå en framgångsrik övergång till en säker, motståndskraftig och intelligent uppvärmnings- och kylningssektor.

7. Europaparlamentet konstaterar att ett mer decentraliserat och flexibelt energisystem, där kraft- och värmekällorna finns närmare konsumtionspunkten, kan främja decentraliserad energiproduktion och därigenom möjliggöra för konsumenterna och samhällen att engagera sig mer på energimarknaden, kontrollera den egna energianvändningen samt bli aktiva deltagare i efterfrågeflexibilitet. Parlamentet anser att energieffektiviteten inom energisystemet som helhet blir allt högre ju kortare den kedja är som omvandlar primäre energi till andra energiformer och som slutligen genererar användbar värmeenergi. Parlamentet erkänner dessutom att man genom en sådan strategi minskar överförings- och distributionsförlusterna, förbättrar energiinfrastrukturens motståndskraft och samtidigt tillhandahåller små och medelstora företag lokala affärsmöjligheter.

8. Europaparlamentet understryker de kompletterande inslagen mellan dels rättsakterna om ekodesign och energimärkning, dels energieffektivitetsdirektivet och direktivet om byggnaders energiprestanda när det gäller att minska förbrukningen vid uppvärmning och kylning. Parlamentet anser att vitvaror (tvättmaskiner, diskmaskiner osv.) bör vara så effektiva som möjligt och utformade på ett sådant sätt att de kan utnyttja tappvarmvattennätet på installationsplatsen. Parlamentet anser därför att kraven på ekodesign och energimärkningsstrategierna regelbundet bör ses över och uppdateras för att man ska uppnå ytterligare energibesparingar och bättre konkurrenskraft genom mer innovativa produkter och lägre energikostnader.

9. Europaparlamentet påminner om att uppvärmning och kylning står för den största delen av EU:s energibehov. Parlamentet betonar vikten av att respektera principen om teknikneutralitet mellan nuvarande tillgängliga förnybara energikällor och marknadsbaserade och statliga incitament under övergången till en trygg energiförsörjning med låga koldioxidutsläpp för uppvärmnings- och kylningssektorn.

10. Europaparlamentet betonar behovet av en gynnsam ram för hyresgäster och personer som bor i flerfamiljshus för att det ska bli möjligt även för dem att dra nytta av egenproduktion och -förbrukning av förnybar uppvärmning och kylning samt energieffektivitetsåtgärder, för att man därigenom ska kunna ta itu med de utmaningar som delade incitament och, emellanåt, begränsande hyresregler innebär.

Tisdagen den 13 september 2016

11. Europaparlamentet understryker den väsentliga roll som tekniken för förnybar energi spelar, medräknat hållbar biomassa, luftvärme, geotermisk energi och solenergi samt solceller sammanlänkade med elektriska batterier, för uppvärmning av vatten samt uppvärmning och kylning av byggnader, i kombination med anläggningar för lagring av värme som kan nyttiggöras till utjämning på dags- eller årstidsbasis. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att tillhandahålla stimulansåtgärder för främjande och utnyttjande av sådan teknik. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att genomföra energieffektivitetsdirektivet och direktivet om byggnaders energiprestanda fullt ut, inklusive kraven på ett byggnadsbestånd med nära-nollenergibyggnader och långsiktiga renoveringsstrategier, med beaktande av att det behövs tillräckligt med investeringar för att byggnadsbeståndet i medlemsstaterna ska kunna moderniseras. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en EU-omfattande vision om ett byggnadsbestånd med nära-nollenergibyggnader fram till 2050.

12. Europaparlamentet anser att problemen avseende energisäkerhet inom EU i hög grad gäller säkerheten i fråga om tillgång till uppvärmning. Parlamentet anser därför att diversifiering av värmekällorna är ytterst viktigt och uppmanar kommissionen att undersöka sätt att ytterligare stödja och påskynda ökad utveckling av teknik för förnybar värmeproduktion.

13. Europaparlamentet anser att kartläggning av resurser för uppvärmningsändamål, ändamålsenliga arkitektlösningar för byggnader, bästa praxis vad gäller förvaltning av anläggningar och stadsplaneringsprinciper – inbegripet nätverkslösningar på stadsnivå såsom fjärrvärme och fjärrkyla vid utformning av hela bostads- och affärsområden – bör utgöra grunden för energieffektivt och utsläppsnålt byggande i Europas olika klimatzoner. Parlamentet understryker att ett väl isolerat klimatskal har en hög värmelagringskapacitet, vilket leder till betydande besparingar i fråga om uppvärmning och kylning.

14. Europaparlamentet betonar att energiefterfrågan inom fastighetssektorn svarar för ungefär 40 procent av EU:s energiförbrukning respektive en tredjedel av naturgasförbrukningen och skulle kunna skäras ned med så mycket som tre fjärdedelar om renoveringen av byggnader påskyndas. Parlamentet framhåller att 85 procent av denna energiförbrukning används för uppvärmning och varmvatten för hushållsbruk och att modernisering av gamla och ineffektiva uppvärmningssystem, ökad användning av elektricitet från förnybara energikällor, bättre utnyttjande av spillvärme genom högeffektiva fjärrvärmesystem samt totalrenovering av byggnader med förbättrad värmeisolering fortsätter att vara centralt för att få en mer säker och hållbar metod för värmeförsörjning. Parlamentet rekommenderar fortsatt höjning av energieffektivitetsstandarderna för byggnader, varvid man bör beakta och uppmuntra tekniska innovationer framför allt för att säkerställa homogenitet för isoleringen. Parlamentet rekommenderar vidare fortsatt stöd till uppförandet av nära-nollenergibyggnader.

15. Europaparlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att utveckla långsiktiga strategier för uppvärmning och kylning på grundval av en integrerad metod samt harmoniserad kartläggning och bedömning i enlighet med artikel 14 i energieffektivitetsdirektivet. Genom strategin bör prioriterade områden för insatser fastställas och optimerad stadsplanering möjliggöras. Parlamentet uppmanar kommissionen att bistå medlemsstaterna i detta genom att utarbeta allmänna riktlinjer för de nationella uppvärmnings- och kylningsstrategierna.

16. Europaparlamentet framhåller att de ekonomiska konsekvenserna av att renovera och isolera byggnader ofta sänker uppvärmnings- och kylningskostnaderna med 50 procent. Kommissionen uppmanas att tillhandahålla lämplig samfinansiering för initiativ som är inriktade på att renovera subventionerade boenden och hyreshus med låg energieffektivitet.

17. Europaparlamentet välkomnar kommissionens avsikt att utveckla en verktygslåda med åtgärder för att underlätta renovering av flerfamiljshus. Parlamentet anser att en harmoniserad och omfattande verktygslåda även bör utvecklas för städernas energiplanering för att möjliggöra kartläggning av den lokala potentialen för uppvärmning och kylning, optimerad och integrerad byggnadsrenovering samt utveckling av infrastruktur för uppvärmning och kylning.

18. Europaparlamentet upprepar betydelsen av att utveckla EU-system som ger incitament för energieffektiv renovering som går utöver de lagstadgade minimikraven när det gäller offentliga byggnader, bostäder, subventionerade boenden och ekologiska nybyggnationer.

Tisdagen den 13 september 2016

19. Europaparlamentet framhåller uppvärmningens och kylningens lokala karaktär och potential och uppmanar de lokala och regionala myndigheterna att underlätta ytterligare värmerenovering av befintliga offentliga och kommersiella byggnader samt bostadshus med låg energiprestanda. Parlamentet framhåller betydelsen av rörelser såsom borgmästarvtalet, som möjliggör delande av kunskap och bästa praxis.
20. Europaparlamentet understryker behovet av att kartlägga möjligheter till lokal uppvärmning och kylning i hela Europa, så att städer på ett bättre sätt kan identifiera tillgängliga lokala resurser och därmed bidra till att öka EU:s oberoende inom energiproduktion, främja tillväxt och konkurrenskraft genom att skapa lokala arbetstillfällen som inte kan läggas ut på underleverantörer samt leverera ren och prisvärd energi till konsumenterna.
21. Europaparlamentet uppmanar lokala myndigheter att inom sina områden bedöma den befintliga potentialen för uppvärmning och kylning, liksom framtida uppvärmnings- och kylningsbehov, med beaktande av potentialen hos lokalt tillgängliga förnybara energikällor, värmeenergi från kraftvärmeverk och fjärrvärmevolymmer.
22. Europaparlamentet anser att det bör inrättas ett attraktivt finansieringssystem för hushåll som är belägna utanför områden med fjärrvärme- och fjärrkylningssystem, i syfte att främja ny teknik för uppvärmning av hushåll som använder förnybara energikällor.
23. Europaparlamentet uppmanar lokala myndigheter att ta itu med de specifika problemen med byggnader på landsbygden, som tenderar att vara äldre, mindre energieffektiva, mer hälsovådliga och ge lägre värmekomfort.
24. Europaparlamentet anser att energieffektiviteten blir allt högre ju kortare den kedja är som omvandlar primärenergi till andra energiformer och som slutligen genererar användbar värmeenergi. Parlamentet konstaterar att det finns många olika klimatförhållanden och andra förhållanden i unionen och uppmanar kommissionen att främja teknikneutrala instrument som gör det möjligt för varje samhälle att utveckla kostnadseffektiva lösningar för att minska uppvärmnings- och kylningssektorns koldioxidintensitet.
25. Europaparlamentet konstaterar att syftet med EU:s regelverk är att framhäva övergripande mål, men att det är viktigt med verkliga framsteg för att revolutionera uppvärmning och kylning som en del av en vidare översyn av energisystemet.
26. Europaparlamentet framhåller att EU:s politiska verktyg och kapacitet ännu inte är tillräckligt utvecklade för att man ska kunna driva på omvandlingen av uppvärmnings- och kylningssektorn, utnyttja potentialen fullt ut eller ta fram lösningar för att minska efterfrågan och koldioxidutsläppen i den omfattning och takt som krävs.
27. Europaparlamentet betonar betydelsen av fjärrvärmenät, som erbjuder ett alternativ till mer förorenande individuella uppvärmningssystem eftersom de utgör en särskilt verkningsfull och kostnadseffektiv metod att leverera hållbar uppvärmning och kylning, integrera förnybara energikällor samt återvunnen värme och kyla och att lagra överskott av el när konsumtionen är låg, varvid man möjliggör flexibilitet för nätet. Parlamentet betonar behovet av att integrera en större andel förnybara energikällor, med tanke på att över 20 procent av fjärrvärmen och fjärrkylan redan produceras från förnybara energikällor i överensstämmelse med artikel 14 i energieffektivitetsdirektivet, där det krävs heltäckande bedömningar av potentialen för effektiv fjärrvärme och fjärrkyla. Parlamentet efterlyser en modernisering och utvidgning av befintliga fjärrvärmesystem för att uppnå en övergång till hög energieffektivitet och förnybara alternativ. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att genomföra skattemässiga och finansiella mekanismer för att uppmuntra utvecklingen och användningen av fjärrvärme och fjärrkyla samt ta itu med befintliga lagstiftningsmässiga hinder.
28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att noggrant bedöma medlemsstaternas övergripande bedömningar av potentialen när det gäller kraftvärme och fjärrvärme enligt artikel 14 i energieffektivitetsdirektivet, så att dessa planer speglar lösningarnas verkliga ekonomiska potential och utgör en sund grundval för politiska strategier som överensstämmer med EU:s mål.
29. Europaparlamentet betonar att det är ytterst viktigt att ineffektiva och icke-hållbara individuella uppvärmningssystem eller fjärrvärme-/fjärrkylsystem i tätorter med kompakt bebyggelse stegvis ersätts med effektiva fjärrvärme-/fjärrkylsystem eller moderniseras med den senaste uppvärmnings-/kylningstekniken för att uppnå en övergång till hög energieffektivitet och förnybara alternativ.

Tisdagen den 13 september 2016

30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i sina initiativ avseende direktivet om förnybar energi och marknadsmodeller föreslå åtgärder som bidrar till ett effektivare energisystem med större flexibilitet genom ytterligare integrering av system för elektricitet, uppvärmning och kylning.
31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att upprätta en gemensam EU-ram för att främja och ge rättslig trygghet för självförsörjning, som särskilt främjar och stödjer grannkooperativ vilka utnyttjar förnybara energikällor.
32. Europaparlamentet vill att det tas fram en nationell indikator för behovet av uppvärmning och kylning i byggnader.
33. Europaparlamentet efterlyser ett strategiskt tillvägagångssätt för att minska koldioxidutsläppen från uppvärmning och kylning inom industrin, genom att förbättra effektiviteten i processerna, ersätta fossila bränslen med hållbara energikällor och integrera industrierna med det omgivande termiska klimatet.
34. Europaparlamentet betonar den enorma potential som finns hos samordning av energi- och resursflöden för att spara primärenergi, särskilt inom industrierna, där överskottsvärme eller överskottskyla med hjälp av kaskadsystemet kan återanvändas i en annan process som inte kräver lika extrema temperaturer och, om möjligt, i samband med uppvärmning och kylning av byggnader via fjärrvärmesystem.
35. Europaparlamentet konstaterar att föråldrade fjärrvärmeverk med låg energieffektivitet bör ersättas med de bästa tillgängliga alternativa lösningar som fullt ut överensstämmer med EU:s energi- och klimatmål, t.ex. mer miljövänliga kraftvärmeverk som drivs med hållbara bränslen i enlighet med hållbarhetskriterier för biomassa.
36. Europaparlamentet konstaterar att uppvärmning och kylning är en väldigt lokal fråga, eftersom tillgängligheten och infrastrukturen samt värmebehovet till största delen beror på lokala omständigheter.
37. Europaparlamentet håller med om det som anges i strategin för uppvärmning och kylning, nämligen att kraftvärmeverkens ekonomiska potential inte utnyttjas. Därför uppmanas kommissionen och medlemsstaterna att ytterligare främja högeffektiv kraftvärme och fjärrvärme i enlighet med kommissionens meddelande om tillståndet i energiunionen (COM(2015)0572).
38. Europaparlamentet anser att det krävs en strategi på systemnivå för kylning som inkluderar befintliga byggnader och andra verksamheter där kylning används, t.ex. transport.
39. Europaparlamentet anser att reversibla system för uppvärmning och kylning med hjälp av effektiva värmepumpar under vissa förhållanden kan få mycket stor betydelse i den tempererade klimatzonen i Europa på grund av deras flexibilitet. Parlamentet framhåller att hybriduppvärmningssystem, där värmen hämtas från två eller flera energikällor, kan främja en allt viktigare roll för förnybar uppvärmning, framför allt i befintliga byggnader där dessa system kan införas med begränsade renoveringsbehov. När det gäller värmepumpar uppmanas kommissionen och medlemsstaterna att tillhandahålla lämpliga beräkningsmetoder och främja spridning av bästa praxis för stödmekanismer för att ge stöd till effektiva, hållbara lösningar med låga koldioxidutsläpp för olika uppvärmningsbehov.
40. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att noga övervaka överensstämmelsen med EU:s lagstiftning gällande fluorerade växthusgaser för att minska utsläppet av sådana gaser i atmosfären. Parlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa att användningen av alternativa kylmedel är säker, kostnadseffektiv och överensstämmer med andra EU-mål avseende miljö, klimatförändringar och energieffektivitet.
41. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna bör undersöka möjligheten till direkt användning av värme från geotermiskt vatten, direkt återvunnen energi från industriella processer och värme från andra källor med lägre temperatur, till exempel värme från djuphavsutvinning för uppvärmning (kylning), vilket med hjälp av stora värmepumpar skulle möjliggöra uppvärmning av hela bostadsområden med befintliga och nya fjärrvärmenät och inte bara enskilda byggnader om det finns en lämplig fjärrvärmeinfrastruktur eller om en sådan kommer att utvecklas.

Tisdagen den 13 september 2016

42. Europaparlamentet betonar vikten av teknik som kan användas för att minska värmeenergiebehovet och utsläppen av växthusgaser, såsom geotermisk energi med låg entalpi, fjärrvärme/fjärrkyla från förnybara energikällor, småskaliga kraftverk för regeneration eller kraftvärmeverk som förbränner naturgas och/eller biometan, eller kombinationer av dessa.
43. Europaparlamentet anser att anläggningar för lagring av värme som utnyttjar elektrisk resistans under perioder när förbrukningen är lägre (t.ex. genom att lagra energi i form av värme) och som därmed förbättrar kvaliteten på den elektriska strömmen genom att underlätta integrering av olika förnybara energikällor, kan spela en mycket viktig roll för uppvärmningen och bidra till att balansera elnätet samt minska energiproduktionen, importen och priserna.
44. Europaparlamentet menar att spillvärme och spillkyla som uppstår genom industriella processer och kraftvärme under elproduktion i konventionella värmekraftverk och återvinns från välisolerade bostadshus genom rekuperativa metoder och mikrosystem bör spela en betydligt större roll för uppvärmning och kylning än hittills. Parlamentet betonar att återvinning av industriell spillvärme och spillkyla bör erkännas och uppmuntras genom forskning, eftersom den innebär en stor möjlighet för investering och innovation. Parlamentet betonar att industrier och närliggande bostadshus eller servicebyggnader bör uppmuntras att samarbeta och dela på energiproduktion och energibehov.
45. Europaparlamentet betonar att offentlig finansiering eller offentligt ägande av fjärrvärmeinfrastruktur inte får leda till en kostsam lösning till infrastruktur med höga koldioxidutsläpp. Parlamentet uppmanar nationella, regionala och lokala myndigheter att bedöma behovet av offentligt ekonomiskt stöd till fjärrvärmeinfrastrukturen mot bakgrund av EU:s mål att minska utsläppen av växthusgaser med 80–95 procent till 2050 jämfört med 1990 års nivåer och en ordnad övergång inom energihushållningen.
46. Europaparlamentet konstaterar att integrering av produktion, konsumtion och återanvändning av spillkyla ger miljömässiga och ekonomiska fördelar och minskar det primära energibehovet av kylning.
47. Europaparlamentet betonar att omvandlingen av avfall till energi kommer att fortsätta spela en viktig roll inom uppvärmningssektorn, eftersom alternativet ofta är deponering och användning av fossila bränslen, och påminner om att det behövs mer återvinning.
48. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta rättsliga och ekonomiska åtgärder för att påskynda en gradvis avveckling av föråldrade värmesystem med ugnar för fasta bränslen med en energieffektivitet som understiger 80 procent och att ersätta dem, där så är möjligt, med effektiva och hållbara uppvärmningssystem på lokal nivå (såsom fjärrvärmesystem) eller mikronivå (såsom geotermisk värme och solvärmesystem).
49. Europaparlamentet understryker att införandet av smarta värmesystem kan bidra till bättre förståelse av energiförbrukningen bland konsumenterna och förnyelse av ineffektiva värmesystem, vilket främjar energibesparingar.
50. Europaparlamentet påminner kommissionen och medlemsstaterna om att 75 procent av det europeiska byggnadsbeståndet inte är energieffektivt och 90 procent av dessa byggnader enligt uppskattningarna fortfarande kommer att vara i bruk 2050. Därför understryker parlamentet vikten av att just dessa byggnader utan dröjsmål ska genomgå omfattande renovering.
51. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inom ramen för programmet "Avfall till energi" utarbeta en plan för att främja och utnyttja det potentiella bidraget från hållbar användning av organiskt avfall för uppvärmning och kylning i samband med fjärrvärme- och fjärrkylningssystem.
52. Europaparlamentet betonar att biogas utgör en viktig hållbar energikälla för uppvärmnings- och kylningssystem och att det därför måste uppställas ett tydligt mål för återvinning av organiskt material för att stimulera investeringar i insamling och behandling av biologiskt avfall.
53. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utfasa användning för uppvärmningsändamål i tätorter av föråldrade ugnar som alstrar marknära utsläpp, det vill säga utsläpp i atmosfären av organiska pyrolysgaser från ofullständig förbränning, kväveoxider, sot och partiklar samt flygaska som sprids genom konvektion, och att genom icke-incident främja användningen av hållbara – däribland förnybara – alternativ.

Tisdagen den 13 september 2016

54. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta åtgärder för utfasning av ineffektiva ugnar och pannor som drivs med eldningsolja och kol och som idag används i mer än hälften av bostäderna på landsbygden. Parlamentet anser att energiförsörjningen bör komma från förnybara källor med låga utsläpp av koldioxid.

55. Europaparlamentet betonar att fjärrvärme baserad på förnybar energi förhindrar spridningen av mer förorenande individuella uppvärmningssystem som ökar luftföroeningarna i bostadsområden och som är mycket svårare att kontrollera än utbredda fjärrvärmesystem. Parlamentet betonar dock att infrastrukturens tillstånd och klimatförhållandena varierar inom unionen och att dessa system ofta behöver moderniseras för att bli mer effektiva. Parlamentet efterlyser därför en analys av behovet av stöd till fjärrvärmeinfrastruktur, och av hur förnybara energikällor och fjärrvärme beskattas.

56. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna snarast bör ta itu med utfasningen av lågtemperaturugnar för förbränning av fasta bränslen och organiskt avfall, i vilka förbränningsprocessen orsakar utsläpp i atmosfären av flera olika skadliga ämnen. Parlamentet anser att medlemsstaterna där så är möjligt bör uppmuntra utfasningen av uttjänta och ineffektiva vedspisar som används i tätbebyggda stadsområden samt underlätta utbyte av dessa till moderna, effektiva miljö- och hälsovänliga alternativ, liksom initiativ för att öka medvetenheten om eventuella hälsorisker och bästa praxis för vedspisar.

57. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att täppa till de luckor i lagstiftningen som härrör från direktivet om ekodesign och direktivet om medelstora förbränningsanläggningar, vilka leder till utsläpp vid installationer under 1 MW som inte omfattas av dessa direktiv.

58. Europaparlamentet menar att ökat behov av kylning kräver ytterligare övervägande av denna fråga, inklusive en integrerad strategi för hela kylkedjan – allt ifrån efterfrågan på industriell kylning från höga temperaturer till kylning för hushåll och behovet av kylning inom livsmedelsindustrin.

59. Europaparlamentet noterar att tillgång till kvalitativa uppgifter är en förutsättning för att konsumenter och myndigheter ska kunna göra rationella val ifråga om energieffektiva lösningar för uppvärmning. Parlamentet understryker vikten av att utöka de möjligheter som digitaliseringen erbjuder uppvärmnings- och kylningssektorn. Kommissionen uppmanas att utveckla en definition och en metod för att beräkna förnybar kylning.

60. Europaparlamentet anser att vatteneffektiva värmeväxlare kan spela en viktig roll för kylning i industriella processer genom att avge värme till naturliga vattenförekomster (frikylning) i närheten av lagringsutrymmen för produkter där temperaturen inte överstiger 6 °C under hela året.

61. Europaparlamentet anser att stationära bränsleceller med hög effekt inom en mycket nära framtid kan bli ett miljövänligt alternativ till kol som fast bränsle.

62. Europaparlamentet anser att kraft till gas kommer att ha en stor framtida potential för att lagra, transportera och använda förnybar energi för centraliserad och lokal uppvärmning. Parlamentet konstaterar att användningen av kraft till gas är ett effektivt sätt att använda förnybar energi för uppvärmning, särskilt i storstadsområden, tack vare möjligheten att utnyttja befintlig infrastruktur. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att främja forskning och pilotprojekt om kraft till gas.

63. Europaparlamentet anser att EU:s strategi för innovativ uppvärmning och kylning kräver intensiv forskning som ger en grund för etablering av industrier som tillverkar miljövänlig utrustning för detta ändamål.

Tisdagen den 13 september 2016

64. Europaparlamentet framhåller fördelarna med forskning och teknisk innovation för den europeiska industrin i och med att den stärker industrins konkurrensfördelar och kommersiella lönsamhet och bidrar till EU:s viktigaste energipolitiska mål. I detta sammanhang betonar parlamentet behovet av mer forskning, utveckling och innovation på området energieffektivitet och teknik för uppvärmning och kylning på basis av förnybar energi, i syfte att sänka kostnaderna, förbättra prestandan samt öka utnyttjandet av och integreringen i detta energisystem. Kommissionen uppmanas att samarbeta med aktörerna inom denna sektor för att bibehålla uppdaterade tekniska färdplaner inom förnybar uppvärmning och kylning för att samordna, spåra och identifiera brister inom teknikutvecklingen för förnybar uppvärmning och kylning.

65. Europaparlamentet anser att EU mot bakgrund av det akuta behovet av snabba och effektiva resultat inom moderniseringsprocessen för uppvärmningssystem inom EU:s värmesektor bör fokusera på forskning för att öka driftsättningen av den bästa tillgängliga teknik som för närvarande finns.

66. Europaparlamentet anser att forskningen inom ramprogrammet Horisont 2020 bör omfatta utveckling av hållbara uppvärmnings- och kylningslösningar, teknik för utnyttjande av spillvärme och -kyla, nya material med maximal värmeledningsförmåga (värmeväxlare), med minimal ledningsförmåga – dvs. maximalt värmemotstånd (värmesolering) – och maximal värmeackumulationskoefficient (värmelagring).

67. Europaparlamentet anser att framsteg bör uppnås inom ramprogrammet Horisont 2020 när det gäller FoU om hållbara och effektiva uppvärmnings- och kylningssystem och -material, som småskaliga lösningar för framställning och lagring av förnybar energi, fjärrvärme- och fjärrkylningssystem, kraftvärme, isoleringsmaterial och innovativa material såsom strukturella fönsterrutor med hög genomsläpplighet för extern kortvågig instrålning (solljus) och minimal genomsläpplighet för långvågig värmestrålning, som annars skulle flöda ut ur byggnaden.

68. Europaparlamentet betonar vikten av omfattande forskning inriktad på att utveckla innovativa tekniska lösningar som syftar till konstruktion av anordningar och hela anläggningar för uppvärmning och kylning som är energieffektiva och grundar sig på förnybar energi.

69. Europaparlamentet kräver en översyn av nuvarande lagstiftning som fokuserar på att värna om teknikneutralitet och kostnadseffektivitet, så att inte en viss teknik gynnas eller missgynnas på bekostnad av någon annan. Vid beräkning av en byggnads energiprestanda bör man t.ex. redovisa den förnybara energi som produceras i byggnaden, exempelvis genom solpaneler på bostadshus, eller nära byggnaden, oavsett vilken källa den kommer från.

70. Parlamentet framhåller betydelsen av att kombinera den mest avancerade tekniken med intelligent energiförvaltning – t.ex. genom automatiseringssystem i hemmet och smarta värmekontrollsystem, framför allt i en uppkopplad värld där enheterna lätt kan anpassas efter väderförhållanden och elprissignaler samt bidra till stabilisering av nätet genom att efterfrågan ändras. Kommissionen uppmanas att integrera smart teknik på ett bättre sätt i relevanta energiunionsinitiativ för att säkerställa verklig inbördes sammankoppling mellan smarta enheter, uppkopplade bostäder och smarta byggnader med smarta elnät. Parlamentet anser att sådana lösningar bör främjas när det befintliga byggnadsbeståndet renoveras, eftersom de hjälper konsumenterna att förstå sina konsumtionsmönster bättre och justera driften av sitt uppvärmningssystem i enlighet med detta.

71. Europaparlamentet betonar att byggsektorn har en stor potential att minska efterfrågan på energi och utsläppen av koldioxid. Parlamentet understryker att det behövs ytterligare insatser för att öka den takt i vilken byggnader renoveras. Parlamentet konstaterar att det krävs attraktiva finansiella stimulansåtgärder, tillgång till mycket kompetenta experter på olika nivåer samt utbyte och främjande av bästa praxis för att uppnå detta.

72. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att identifiera och undanröja de återstående hindren för energieffektivitetsåtgärder, särskilt renovering av bostadshus, och att utveckla en fullödig marknad på området energieffektivitet för att främja utbytet av bästa praxis och se till att produkter och lösningar är tillgängliga i hela EU i syfte att bygga upp en verklig inre marknad för produkter och tjänster som avser energieffektivitet. Parlamentet betonar att det inte enbart finns möjligheter att skapa jobb och ekonomisk tillväxt under uppstartsfasen av sådana produkter och tjänster utan även vid fortsatt underhåll och daglig drift av integrerade energisystem som reglerar uppvärmning och kylning.

Tisdagen den 13 september 2016

73. Europaparlamentet anser att industrin behöver tydliga signaler från de politiskt ansvariga så att de gör nödvändiga investeringar för att uppnå EU:s energimål. Parlamentet understryker behovet av ambitiösa bindande mål och en rättslig ram som främjar innovation utan att skapa överflödiga administrativa bördor, för att på bästa sätt främja kostnadseffektiva och miljömässigt hållbara uppvärmnings- och kylningslösningar.

74. Europaparlamentet anser att investeringar i energieffektivitet för byggnader bör gå hand i hand med investeringar i förnybar uppvärmning och kylning. Parlamentet anser att de synergier som finns mellan energieffektivitet i byggnader och förnybar uppvärmning och kylning innebär ett stort steg i riktning mot en koldioxidsnål ekonomi. Parlamentet välkomnar nationella åtgärder för att öka antalet nära-nollenergibyggnader.

75. Europaparlamentet rekommenderar att man för byggnader som utgör byggnadsminnen tar fram individuella system för värmerenovering med dubbelt fokus på investeringar i byggnadens ytskikt tillsammans med optimering av byggnadens styr- och automatiseringssystem samt tillförseln av effektiv uppvärmning och kylning, samtidigt som man är noggrann med att inte förstöra byggnadernas unika arkitektoniska stil.

76. Europaparlamentet konstaterar att de arkitektoniska lösningarna för intelligenta byggnader bör ta ett helhetsgrepp för att garantera värmekomfort (kylning) genom byggnadernas form och massa, anpassning av ytan och justering av sådana parametrar som mängden dagsljus samt intensiteten hos ventilation och rekuperation, samtidigt som driftskostnaderna hålls låga.

77. Europaparlamentet betonar betydelsen av standardiserade energibesiktningar samt kostnadseffektivitet när det gäller att lösa problem med industriell isolering för att spara energi och minska utsläppen. Parlamentet anser att industriella energikostnader skulle kunna minskas ytterligare genom investeringar i befintlig och beprövad hållbar teknik.

78. Europaparlamentet betonar att de europeiska struktur- och investeringsfonderna är ett viktigt verktyg för att modernisera energisystemet. Parlamentet menar att de begränsningar som gällt hittills för Eruf-finansieringen av den prioriterade övergången till en utsläppsnål ekonomi inte har varit effektiva. När det gäller programperioden efter 2020 anser parlamentet att den andel av budgeten som avsatts för denna prioritering bör utökas.

79. Europaparlamentet betonar betydelsen av att säkerställa tillgång till finansiering både på kort och lång sikt för investeringar i projekt av alla storlekar som avser modernisering av uppvärmnings- och kylningssektorn, medräknat fjärrvärme- och fjärrkylning, uppgradering av relevant nätinfrastuktur, modernisering av uppvärmningssystem – inklusive en övergång till förnybara energikällor – och en snabbare byggnadsrenoveringstakt. I detta avseende uppmanas kommissionen att utveckla en stabil, innovativ och långsiktig finansiell mekanism. Parlamentet betonar den roll som Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi) och andra tillämpliga europeiska fonder, t.ex. de som är tillgängliga via Europeiska investeringsbanken (EIB) eller EU:s utsläppshandelssystem, skulle kunna spela i fråga om finansiering och tekniskt bistånd, när det gäller att se till att projekt är attraktiva för investerare i och med att det erbjuds stabila regleringsvillkor, framför allt genom minimerad byråkrati och en ändamålsenlig process för ansökan och godkännande. Parlamentet uppmanar kommissionen att stärka de befintliga bestämmelserna om uppvärmning och kylning under programperioden efter 2020 för samtliga tillämpliga europeiska fonder och att undanröja hinder som innebär att de lokala myndigheterna inte kan fördela användbara resurser för renovering av offentliga byggnader. Parlamentet stödjer initiativet smart finansiering för smarta byggnader, genom vilket ökat utnyttjande av energieffektivitetsåtgärder främjas i kombination med förnybar energi inom byggsektorn. Modernisering och värmeisolering av byggnader bör enligt parlamentets mening föregå andra åtgärder när det gäller tillgång till finansiering med tanke på deras synnerligen stora jobbskapande potential.

80. Europaparlamentet upprepar behovet av att strukturfonderna görs tillgängliga för flera former av förbättringar av byggnader och byggnadssystem, särskilt genom förmånliga lån till privata fastighetsägare, vilket skulle kunna ge starkare incitament till en mycket välbehövlig förbättring av befintliga byggnader, särskilt i EU:s mindre utvecklade delar.

Tisdagen den 13 september 2016

81. Europaparlamentet betonar att kommissionen för att stimulera förbättringar inom uppvärmnings- och kylningssektorn till fullo bör tillämpa de förhandsvillkor som anges i artikel 19 i förordning (EU) nr 1303/2013 och säkerställa att EU:s befintliga lagstiftning om åtgärder för uppvärmning och kylning genomförs och tillämpas korrekt.

82. Europaparlamentet anser att riktlinjerna för statligt stöd för effektiv teknik – som krävs för utfasningen av fossila bränslen inom uppvärmning och kylning, särskilt för gemenskapsbaserade lösningar – bör beakta behovet av lämpligt offentligt stöd.

83. Europaparlamentet konstaterar att initiativ såsom Elena (europeiskt lokalt energistöd), smarta städer och det nya integrerade borgmästaravtalet om klimat och energi kan stödja lokala och regionala aktörer när det gäller renovering av energisystem i byggnader.

84. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att EU:s budget används enligt målen om minskade koldioxidutsläpp och energieffektivitet.

85. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta riktade åtgärder och kraftfullt stimulera ökad energieffektivitet och användning av förnybara energikällor i utsatta hushåll med låg inkomst. Kommissionen uppmanas att öronmärka en mycket större andel av EU:s medel för att finansiera energieffektivitet och program för förnybara energikällor för utsatta hushåll i energifattigdom och för att ge medlemsstaterna vägledning i fråga om särskilda åtgärder mot energifattigdom.

86. Europaparlamentet anser att medborgarna bör få bättre information om energiförbrukningen i sina hushåll, möjligheter till energibesparingar samt fördelarna med uppgraderingar av deras uppvärmningssystem som baseras på förnybar energi och möjligheten att producera och förbruka egen förnybar uppvärmning och kylning.

87. Enligt Europaparlamentet måste medlemsstaterna se till – bland annat genom informationskampanjer, kontaktpunkter, kollektiva inköpssystem (så att konsumenterna kan gå samman om inköp till nedsatta priser) och kluster av enskilda projekt (så att flera små projekt sammanförs i ett större kluster, vilket bör göra det möjligt att finna investeringar med bättre villkor) – att konsumenterna får full kunskap om och tillgång till de tekniska och ekonomiska fördelarna med mer hållbara system för uppvärmning och kylning samt ökad energieffektivitet, så att de kan göra bästa möjliga val allt efter sin egen situation och få tillgång till de ekonomiska, hälsomässiga och livskvalitetshöjande fördelar som finns. Parlamentet noterar att hushåll i avlägsna och isolerade områden kan behöva särskild uppmärksamhet och unika lösningar. Parlamentet framhåller potentialen hos "prosumenter" att upprätta energisystem som tillhandahåller uppvärmning och kylning baserat på förnybar energi. Parlamentet betonar vikten av regelbunden utbildning, fortbildning, certifiering och kontroll av installatörer och arkitekter, eftersom de utgör den första kontaktpunkten för hushållen.

88. Europaparlamentet anser det vara avgörande att man kontinuerligt utbildar experter för att bedöma byggnaders värmestillstånd och huruvida byggnaderna värms upp (kyls) på ett effektivt sätt. Parlamentet anser att det blir nödvändigt med optimalt utplacerade servicegrupper som är tillgängliga för slutanvändare.

89. Europaparlamentet understryker vikten av att ge konsumenterna valfrihet mellan flera olika högeffektiva uppvärmningstekniker som på bästa sätt uppfyller deras personliga uppvärmningsbehov.

90. Europaparlamentet understryker att det därför är nödvändigt att genom information och stimulansåtgärder ge konsumenterna möjlighet att påskynda moderniseringen av sina uttjänta och ineffektiva uppvärmningssystem för att uppnå höga energieffektivitetsvinster som redan kan uppnås genom tillgänglig teknik, bland annat genom uppvärmningssystem som bygger på förnybar energi. Parlamentet påpekar den bristande medvetenheten hos konsumenterna om den ofta låga prestandan i deras uppvärmnings- och kylningssystem. Kommissionen uppmanas att lägga fram förslag för att öka medvetenheten om och moderniseringstakten för befintliga uppvärmnings- och kylningssystem som en del av den kommande översynen av direktivet om byggnaders energiprestanda. Parlamentet uppmanar även kommissionen att införa ett energimärkningssystem för installerade uppvärmningssystem.

Tisdagen den 13 september 2016

91. Europaparlamentet betonar den aktiva roll som konsumenterna kan spela för att skapa ett hållbart EU-system för uppvärmning och kylning. Parlamentet anser att ett verksamt resultat av den nya förordningen om energimärkning, i vilken de nya etiketternas skalor är framåtblickande och gör det möjligt att belysa skillnaderna mellan olika produkters energieffektivitet, kan göra det lättare för konsumenterna att välja energibesparingar och minska sina kostnader.
92. Europaparlamentet uppmanar bestämt kommissionen och medlemsstaterna att lägga fram särskilda strategier för att hantera det ständigt ökande problemet med energifattigdom för att kunna hjälpa alla konsumenterna, särskilt de mest utsatta, att förbättra sina bostäder samt sin uppvärmning och kylning på enskild eller gemensam basis, oavsett om de är fastighetsägare eller hyresgäster.
93. Europaparlamentet betonar behovet av att uppnå en hög grad av energioberoende genom att man prioriterar användning av lokala resurser.
94. Europaparlamentet vill att man efterlyser användning av spillvärme från befintliga industriföretag för uppvärmning av hushåll.
95. Europaparlamentet anser att grunden för att åtgärda energifattigdom är att minska de totala värmeenergikostnaderna för enskilda hushåll genom att se till att energieffektiviteten ökas avsevärt under de tre grundläggande faserna av användningen, dvs. under omvandlingen av primärenergi till användbar energi, under vidare transporter av denna energi, och framför allt under slutanvändningen. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att verkligen prioritera åtgärderna för energieffektivitet och övergången till uppvärmning och kylning som grundas på förnybar energi.
96. Europaparlamentet anser det vara viktigt att se till att en del av finansieringen av energieffektivitet avsätts till förbättringar för energifattiga hushåll eller för dem som lever i de mest eftersatta områdena, t.ex. genom att man hjälper dem investera i energieffektiv uppvärmnings- och kylutrustning.
97. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att inom ramen för direktivet om energieffektivitet införa statliga renoveringsprogram i syfte att göra byggnader energieffektiva, inte minst genom att erbjuda incitament för renovering av byggnader som ägs av enskilda. Sådana planer bör även inbegripa särskilda åtgärder för de mest utsatta grupperna med målet att förebygga energifattigdom.
98. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att som en del av genomförandet av direktivet om energieffektivitet utarbeta utbildning av aktörerna när det gäller revision och planering av energieffektivitetsåtgärder och att hjälpa enskilda – framför allt de mest utsatta grupperna – att ta del av åtgärderna.
99. Europaparlamentet understryker att lågkvalitativ isolering samt uttjänta och ineffektiva uppvärmningssystem medför att energi för närvarande går till spillo i en stor del av byggnaderna i EU samtidigt som nästan 11 % av unionens befolkning lider av energifattigdom.
100. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och de lokala myndigheterna att mot bakgrund av risken för eventuella gasförsörjningskriser i framtiden fullt ut integrera produktionen av biogas från gödselbearbetning i genomförandet av den cirkulära ekonomin.
101. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen.
-

Tisdagen den 13 september 2016

P8_TA(2016)0335

Att öka konkurrenskraften hos SMF**Europaparlamentets resolution av den 13 september 2016 om genomförande av det tematiska målet ”att öka konkurrenskraften hos SMF” (artikel 9.3 i förordningen om gemensamma bestämmelser) (2015/2282(INI))**

(2018/C 204/06)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 9.3 om det tematiska målet att öka konkurrenskraften hos små och medelstora företag (nedan kallade SMF) i förordning (EU) nr 1303/2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser (nedan kallad *förordningen om gemensamma bestämmelser*),
- med beaktande av artikel 37 om finansieringsinstrument som får stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna i förordningen (EU) nr 1303/2013 om gemensamma bestämmelser,
- med beaktande av sin ståndpunkt av den 15 april 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om unionens deltagande i ett forsknings- och utvecklingsprogram som genomförs gemensamt av flera medlemsstater och som syftar till att stödja små och medelstora företag som bedriver forskning ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 5 februari 2013 om att förbättra små och medelstora företags tillgång till finansiering ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/7/EU av den 16 februari 2011 om bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner,
- med beaktande av sin resolution av den 19 maj 2015 om möjligheter till grön tillväxt för små och medelstora företag ⁽³⁾,
- med beaktande av Cosmeprogrammet för små och medelstora företag,
- med beaktande av Eurobarometerundersökningen om SMF, resurseffektivitet och gröna marknader (Flash Eurobarometer 381) och Eurobarometerundersökningen om det offentliga stödets roll i samband med kommersialiseringen av innovationer (Flash Eurobarometer 394),
- med beaktande av sin resolution av den 4 december 2008 om åtgärder för att förbättra förutsättningarna för små och medelstora företag i Europa – Small Business Act ⁽⁴⁾
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 25 juni 2008 *Tänk småskaligt först – En ”Small Business Act” för Europa* (COM(2008)0394),
- med beaktande av Europeiska stadgan för småföretag, som antogs av Europeiska rådet i Feira den 19–20 juni 2000,
- med beaktande av sin resolution av den 16 februari 2011 om praktiska aspekter som avser översynen av EU-instrument i syfte att stödja små och medelstora företags finanser under nästa programperiod ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0364.⁽²⁾ EUT C 24, 22.1.2016, s. 2.⁽³⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0198.⁽⁴⁾ EUT C 21 E, 28.1.2010, s. 1.⁽⁵⁾ EUT C 188 E, 28.6.2012, s. 7.

Tisdagen den 13 september 2016

- med beaktande av sin resolution av den 23 oktober 2012 om små och medelstora företag: konkurrenskraft och affärsmöjligheter ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 14 januari 2014 om smart specialisering: Expertnätverk för en sund sammanhållningspolitik ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 9 september 2015 om investering för tillväxt och sysselsättning: att främja ekonomisk, social och territoriell sammanhållning i unionen ⁽³⁾,
- med beaktande av kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag ⁽⁴⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 10 juni 2014 *Forskning och innovation som källor till förnyad tillväxt* (COM(2014)0339),
- med beaktande av kommissionens sjätte lägesrapport av den 23 juli 2014 om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning *Investering för sysselsättning och tillväxt*,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 26 november 2014 *En investeringsplan för Europa* (COM(2014)0903),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 14 oktober 2011 *Industripolitik för stärkt konkurrenskraft* (COM(2011)0642),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 9 november 2011 *Företaget är litet, världen stor – ett nytt partnerskap för att hjälpa små och medelstora företag utnyttja globala möjligheter* (COM(2011)0702),
- med beaktande av kommissionens rapport av den 23 november 2011 *Att minska regelbördan för små och medelstora företag – Anpassning av EU:s regler till småföretagens behov* (COM(2011)0803),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 23 februari 2011 *Översyn av småföretagsakten för Europa* (COM(2011)0078),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 6 oktober 2010 *Hur regionalpolitiken kan bidra till smart tillväxt i Europa 2020* (COM(2010)0553),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 mars 2010 *Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla* (COM(2010)2020),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 14 december 2015 *Investeringar i sysselsättning och tillväxt – en maximering av de europeiska struktur- och investeringsfondernas bidrag* (COM(2015)0639),
- med beaktande av regionkommitténs yttrande av den 30 maj 2013 *Överbrygga innovationsklyftan* ⁽⁵⁾,
- med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 7 oktober 2014 *Åtgärder för att stödja skapandet av ekosystem för grundande av högteknologiska företag* ⁽⁶⁾,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för regional utveckling (A8-0162/2016), och av följande skäl:

⁽¹⁾ EUT C 68 E, 7.3.2014, s. 40.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0002.

⁽³⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0308.

⁽⁴⁾ EUT L 124, 20.5.2003, s. 36.

⁽⁵⁾ EUT C 218, 30.7.2013, s. 12.

⁽⁶⁾ EUT C 415, 20.11.2014, s. 5.

Tisdagen den 13 september 2016

- A. Sammanhållningspolitiken är det huvudsakliga verktyget för investeringar i tillväxt och arbetstillfällen i EU, med en budget på över 350 miljarder euro fram till 2020. De konkreta resultaten av sammanhållningspolitiskt finansierade investeringar kan bidra till att forma dagens och framtidens tillväxt i medlemsstaternas regioner.
- B. Till följd av den ekonomiska och finansiella krisen har fattigdomen och den sociala utestängningen ökat i många medlemsstater, liksom långtidsarbetslösheten, ungdomsarbetslösheten och de sociala skillnaderna, och SMF kan därför spela en relevant och viktig roll för Europas återhämtning.
- C. Det finns 23 miljoner SMF i EU, och dessa utgör omkring 99 procent av alla företag. De bidrar avsevärt till ekonomisk tillväxt, social sammanhållning, innovation och skapande av högkvalitativa arbetstillfällen. De tillhandahåller över 100 miljoner arbetstillfällen, vilket motsvarar två av tre arbetstillfällen inom den privata sektorn, och har dubbelt så stor sysselsättningstillväxt som större företag. Endast 13 procent av SMF:en i Europa bedriver kommersiell verksamhet och gör investeringar på de globala marknaderna.
- D. De europeiska SMF:en skiljer sig mycket åt och omfattar ett stort antal lokalt baserade mikroföretag som ofta är verksamma inom traditionella sektorer, och ett växande antal nyetablerade företag och snabbväxande innovativa företag, samt företag inom den sociala ekonomin som inriktar sig på särskilda mål och grupper. Dessa företagsmodeller har olika problem och därmed olika behov. En förenkling av europeisk, nationell och regional lagstiftning är avgörande för att SMF ska få bättre tillgång till kredit.
- E. SMF har lätt att anpassa sig till förändring och har inga problem med att hålla jämna steg med den tekniska utvecklingen.
- F. Mikrokrediter, som främst riktas till mikroentreprenörer och utsatta människor som vill bli egenföretagare, spelar en central roll för att övervinna hinder för tillgång till traditionella banktjänster. Jasmine (gemensamt program till stöd för mikrofinansinstitut i Europa) och området för mikrofinansiering och socialt entreprenörskap i Europeiska unionens program för sysselsättning och social innovation (EaSI) kan ge lämpligt stöd för en förbättrad tillgång till finansiering, inklusive för sociala företag.
- G. Under programperioden 2007–2013 tillhandahöll sammanhållningspolitiken 70 miljarder euro i stöd till SMF, vilket skapade över 263 000 arbetstillfällen inom SMF. Detta stöd hjälpte också SMF att modernisera sig genom ökad användning av IKT, tillgång till färdigheter, innovation och modernisering av arbetsrutiner.
- H. Under programperioden 2014–2020 kommer sammanhållningspolitiken att ge ytterligare stöd till SMF genom att fördubbla stödet från 2007–2013 till 140 miljarder euro.
- I. Det tematiska målet "att öka konkurrenskraften hos SMF" (nedan kallat TM 3) är ett av de tematiska mål som har störst andel (13,9 procent) av den totala finansieringen, och är av grundläggande betydelse för att uppnå målen i sammanhållningspolitiken och Europa 2020-strategin.
- J. De SMF som är berättigade till stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna för att de är verksamma i en konkurrensutsatt miljö och hålls tillbaka av ett flertal begränsningar, såsom begränsad likviditet, drabbas hårdast av de invecklade och instabila reglerna och den administrativa bördan, i synnerhet det faktum att de administrativa kostnaderna inte alls står i proportion till tilldelade belopp, den tid det tar för finansieringsansökningar att handläggas och kravet på att tillhandahålla medel i förväg.
- K. Införandet av tematisk koncentration i sammanhållningspolitiken för programperioden 2014–2020 skapade ett effektivt verktyg för att utforma operativa program med bättre fokus på investeringsprioriteringar i syfte att ha tillräckliga resurser för att ge verkliga effekter.

Tisdagen den 13 september 2016

- L. De partnerskapsavtal och operativa program som föreskrivs i artiklarna 14, 16 och 29 i förordningen om gemensamma bestämmelser är strategiska verktyg för att vägleda investeringar i medlemsstaterna och regionerna.
- M. SMF kommer att säkerställa att industriproduktionen står för minst 20 procent av medlemsstaternas BNP senast 2020.
- N. Endast en liten andel av de europeiska SMF:en kan i dagsläget identifiera och utnyttja de möjligheter som erbjuds av internationell handel, handelsavtal och globala värdekedjor. Endast 13 procent av de europeiska SMF:en har bedrivit verksamhet på internationell nivå utanför EU under de senaste tre åren.
- O. Internationaliseringen av SMF bör bygga på företagens sociala ansvar, respekt för mänskliga rättigheter och arbetstagares rättigheter samt högsta möjliga miljöskydd för att garantera rättvis konkurrens och fler arbetstillfällen av god kvalitet.
1. Europaparlamentet noterar att de operativa programmen tack vare den tematiska koncentrationen har varit bättre inriktade på ett begränsat antal strategiska mål, särskilt i fråga om SMF:s, inklusive mikroföretags, potential att stärka tillväxten och skapa arbetstillfällen av hög kvalitet. Parlamentet anser att SMF är den drivande kraften bakom den europeiska ekonomin och är en viktig faktor för sammanhållningspolitikens framgång, men att de ofta står inför många olika utmaningar till följd av sin storlek. Parlamentet rekommenderar därför att det stöd från struktur- och investeringsfonderna som riktas till SMF bör ökas ytterligare.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att beakta det mervärde som SMF-projekt ger till utveckling och nyskapande inom traditionella sektorer, eftersom detta inte bara kommer att gynna skapandet av arbetstillfällen utan även bevara lokala och regionala näringslivsförhållanden, samtidigt som hållbarhetsprinciperna respekteras. Parlamentet betonar att man även behöver ta hänsyn till det sammanhang som sådana sektorer verkar i och inte störa den känsliga balansen mellan traditionell kunskapsbaserad produktionsteknik och innovation. Parlamentet påpekar att SMF spelar en viktig roll inom tjänstesektorn, som genomgår en stor förändring till följd av digitaliseringen, och anser därför att kunskapslyftan i fråga om IKT-kompetens bör hanteras genom att större betoning läggs på relevant fortbildning och utbildning.
 3. Europaparlamentet påpekar att det finns ett allmänt behov av mekanismer som bidrar till att förenkla företagsklimatet och påskynda bildandet av nya företag med Refit i syfte att stödja SMF:s konkurrenskraft och förmåga att utnyttja ESI-fonderna. Parlamentet betonar också att förhandsvillkoren måste vara uppfyllda.
 4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att beakta principerna i paketet om en cirkulär ekonomi vid genomförandet av TM 3, i syfte att främja en mer hållbar ekonomisk tillväxt och skapa nya kvalitetsjobb för SMF, och att ägna särskild uppmärksamhet åt främjandet av gröna jobb. Parlamentet anser i detta sammanhang att det är väsentligt att fortsätta att främja den gröna konkurrenskraften hos SMF genom att ge dem bättre tillgång till finansiering och mer information, förenkla lagstiftningen, minska den administrativa bördan, främja e-sammanhållningen och stärka en grön företagskultur. Parlamentet påpekar dessutom att en mer miljövänlig värdekedja, som omfattar återtillverkning, reparationer, underhåll, återvinning och ekodesign, skulle kunna medföra avsevärda affärsmöjligheter för många SMF, förutsatt att det ekonomiska beteendet förändras och lagstiftningsmässiga, institutionella och tekniska hinder avskaffas eller minskas.
 5. Europaparlamentet påminner om att de svårigheter som SMF står inför delvis beror på en försvagad efterfrågan på grund av medlemsstaternas och EU:s åtstramningspolitik.
 6. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och de regionala myndigheterna att överväga utnyttjandet av finansieringsinstrumentens möjligheter. Parlamentet betonar att man måste säkerställa att sådana finansieringsinstrument, liksom initiativet för små och medelstora företag, som ger finansiellt stöd till SMF, förblir öppna för insyn och ansvarsskyldiga, samt att de fortsätter att granskas. Parlamentet understryker att finansieringsinstrument alltid bör användas i överensstämmelse med målen för sammanhållningspolitiken, och att lämpligt tekniskt och administrativt stöd bör ges.

Tisdagen den 13 september 2016

7. Europaparlamentet begär att tillgången till kredit ska förenklas och bli mindre reglerad, med beaktande av mikroföretagens och de nyetablerade företagens särdrag samt särdragen i de regioner där de är verksamma. Parlamentet beklagar att investerare och banker ofta är motvilliga till att finansiera företag i etableringsfasen och första utvidgningsfaserna, och att många SMF, särskilt små nyetablerade företag, har haft svårt att få tillgång till extern finansiering. Parlamentet uppmanar därför kommissionen, medlemsstaterna och de regionala myndigheterna att ägna särskild uppmärksamhet åt att förbättra tillgången till finansiering för mikroföretag och nystartade företag som vill utöka verksamheten. Parlamentet noterar att det är nödvändigt att ha samma räntesatser för finansiering av SMF som av större företag.

8. Europaparlamentet anser att europeiska små företag tenderar att förlita sig på finansieringskällor såsom banker, och att de inte till fullo känner till förekomsten av andra finansieringskällor, eller vilka finansieringsalternativ de har. Parlamentet noterar att kommissionen, med beaktande av fragmenteringen av marknaderna, har lagt fram ett antal initiativ, till exempel kapitalmarknadsunionen, som syftar till att diversifiera finansieringskällorna, underlätta fri rörlighet för kapital och förbättra tillgången till finansiering, särskilt med avseende på SMF.

9. Europaparlamentet noterar avsaknaden av belägg för de utfall och resultat som uppnåtts av finansieringsinstrument och den svaga kopplingen mellan dessa finansieringsinstrument och EU:s övergripande mål och prioriteringar. Parlamentet uppmanar kommissionen att ytterligare förbättra tillhandahållandet av bidrag i stället för att i första hand främja användningen av finansieringsinstrument.

10. Europaparlamentet konstaterar att flera hinder under den senaste programperioden 2007–2013, såsom effekterna av den ekonomiska krisen, den komplexa förvaltningen av strukturfonderna och de administrativa bördorna, samt begränsad tillgång till finansiering för SMF och komplexiteten i genomförandet av stödordningar, ledde till att sådana medel inte utnyttjades i tillräckligt hög grad av SMF. Parlamentet varnar för att man måste ta itu med de underliggande orsakerna till den låga utnyttjandegraden om man vill undvika att samma problem upprepas under programperioden 2014–2020, och att alltför stor byråkrati hindrade vissa SMF från att ansöka om de medel som fanns tillgängliga. Parlamentet beklagar att befintliga studier av ESI-fondernas effektivitet och verkliga effekter på SMF är alltför allmänt hållna och ofullständiga, och uppmanar kommissionen att i samarbete med medlemsstaterna snarast utarbeta en bedömning av denna fråga och lägga fram den för parlamentet. Parlamentet betonar att undermålig administrativ kapacitet kan hindra ett framgångsrikt genomförande i rätt tid av TM 3.

11. Europaparlamentet noterar att kommissionen i större utsträckning uppmärksammar bra styrelseformer och offentliga tjänster av hög kvalitet. Parlamentet påminner om hur viktigt det är att SMF har ett insynvänligt, konsekvent och innovativt förfarande för offentlig upphandling. Parlamentet begär därför med eftertryck att de hinder som SMF möter när de deltar i upphandlingar ska avskaffas i så hög grad som möjligt, genom att man avskaffar onödiga administrativa bördor, undviker att införa ytterligare krav på nationell nivå och genomför befintlig lagstiftning i syfte att lösa tvister vid offentliga upphandlingar så snabbt som möjligt. Parlamentet välkomnar direktiv 2014/24/EU och det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet, som avsevärt skulle kunna minska den administrativa bördan för företag, särskilt SMF. Parlamentet betonar att man behöver fortsätta att strikt tillämpa fel- och bedrägeribekämpningsåtgärder utan att öka den administrativa bördan, och förenkla de administrativa förfarandena för att förebygga fel. Parlamentet uppmanar upphandlande myndigheter som vill gruppera kontrakt att vara noga med att inte utestänga SMF från processen till följd av att den slutliga delen blir alltför omfattande, eftersom större kontrakt kan betyda mer betungande kriterier.

12. Europaparlamentet efterlyser på nytt en större öppenhet och ökat deltagande från alla relevanta regionala och lokala myndigheter, civilsamhällesaktörer, entreprenörer och andra berörda parter, särskilt i processen för att fastställa krav i inbjudningar att lämna projektförslag, för att bättre kunna bemöta de slutliga stödmottagarnas behov. Parlamentet understryker därför att partnerskapsprincipen verkligen behöver tillämpas och respekteras också vid utformningen, förberedelsen och genomförandet av partnerskapsavtal och operativa program, i enlighet med förordningen om gemensamma bestämmelser och uppförandekoden om partnerskap. Parlamentet noterar med oro att många SMF-organisationer i medlemsstaterna fortfarande inte deltar ordentligt, och ofta enbart informeras utan att först ha rådfrågats på lämpligt sätt. Parlamentet uppmanar organisationer som företräder framtidsorienterade, hållbara och ekoinnovativa sektorer i ekonomin att engagera sig i partnerskapet, och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stärka deras ställning genom att använda tekniskt stöd och kapacitetsuppbyggnad.

Tisdagen den 13 september 2016

13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa att all den investeringspolitik som EU bedriver gentemot SMF samordnas bättre och är konsekvent. Parlamentet påpekar att större synergieffekter mellan ESI-finansiering och andra politiska åtgärder och finansieringsinstrument som riktar sig till SMF kommer att maximera investeringarnas effekter. Parlamentet välkomnar planen att underlätta tillgången till de europeiska struktur- och investeringsfonderna genom att man inför en spetskompetensstämpel för projekt som bedöms vara utmärkta men som inte finansieras via Horisont 2020. Parlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att i partnerskap med relevanta sociala och ekonomiska aktörer inrätta antingen en gemensam kontaktpunkt på regional nivå, och således främja de redan befintliga kontaktpunkterna, eller en konsoliderad plattform för de olika EU-finansieringsinstrument som riktar sig till SMF samt för administrativt stöd till förberedelse och genomförande av projekt.

14. Europaparlamentet understryker den roll som integrerade territoriella investeringar, lokalt ledd utveckling, makroregionala strategier och europeiskt territoriellt samarbete i allmänhet kan spela vid ett framgångsrikt genomförande av målen i TM 3, med tanke på att vissa projekt kan omfatta gränsöverskridande områden, inbegripet flera regioner och länder, och kan utarbeta platsbaserade innovativa metoder.

15. Europaparlamentet noterar, efter att ha tagit del av kommissionens första utvärdering, att de belopp som avsatts för stöd till SMF har ökat avsevärt jämfört med tidigare programperioder. Parlamentet betonar att ESI-fonderna, och särskilt de operativa program som inriktas på att stödja forskning och utveckling, kan hjälpa SMF att få större kapacitet att inge patentansökningar till Europeiska patentverket genom att tillhandahålla genomförbara och användarvänliga finansieringsordningar.

16. Europaparlamentet beklagar förseningarna i genomförandet av sammanhållningspolitiken under innevarande programperiod. Parlamentet påpekar att SMF snabbt behöver få tillgång till finansiering och att även om samtliga operativa program nu har godkänts, så befinner sig själva genomförandet ännu i sin linda. Parlamentet noterar att förseningar leder till brister i genomförandet av sammanhållningspolitiken, och uppmanar med kraft kommissionen att utarbeta åtgärder för att snabbare ta itu med sådana förseningar.

17. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen att övervaka och uppmuntra ett snabbare genomförande av sammanhållningspolitiken, särskilt inrättandet av projekt med potential att bidra till hållbar tillväxt och skapande av kvalitetsjobb, även med fokus på projekt i landsbygdsområden i syfte att skapa nya tjänster och undvika en avfolkning av landsbygden. Parlamentet uppmanar kommissionen att vid fastställande av urvalskriterier överväga projektens ekonomiska och sociala mervärde och miljökonsekvenser.

18. Europaparlamentet betonar parlamentets roll i övervakningen av ett resultatorienterat genomförande av sammanhållningspolitiken. Parlamentet uppmanar kommissionen att på ett så tidigt stadium som möjligt kartlägga och minska de faktorer som hindrar SMF och nyetablerade företag från att utnyttja fonderna på ett effektivt sätt, att kartlägga potentiella synergieffekter ESI-fonderna emellan och mellan ESI-fonderna och andra fonder som är relevanta för SMF samt att utfärda specifika rekommendationer om åtgärder och vägledning som syftar till att ytterligare förenkla, övervaka och bedöma utnyttjandet av sådana finansieringsinstrument. Parlamentet noterar att problemen blir allt större i denna sektor, framför allt i de yttersta randområdena och i de områden där den dåliga kvaliteten på infrastruktur leder till låga nivåer av privata investeringar.

19. Europaparlamentet understryker att det behövs en strukturerad dialog mellan Europeiska investeringsbanken och Europeiska investeringsfonden för att förbättra och underlätta SMF:s tillgång till diversifierade finansieringskällor.

20. Europaparlamentet påpekar att de största hinder som ligger i vägen för en bred tillgång till ESI-fonderna för SMF är den administrativa bördan, ett stort antal stödordningar, komplexa regler och förfaranden, förseningar i införandet av genomförandeakter samt risken för nationell överreglering. Parlamentet uppmanar därför högnivågruppen för förenkling att lägga fram konkreta förslag, även med beaktande av strategin för bättre lagstiftning, för att minska den administrativa bördan och förenkla förfarandena för hur SMF hanterar ESI-fonderna, med särskild betoning på kraven i samband med revision, flexibilitet i förvaltningen, risk- och interimbedömningar, kontrollsystem och samstämdhet med konkurrensbestämmelserna och med annan EU-politik. Parlamentet kräver att sådana förenklingsåtgärder ska respektera den så kallade engångsprincipen och principen "tänk småskaligt först" i "Small Business Act" för Europa (nedan kallad *småföretagsakten*), och att de ska utformas och genomföras på olika nivåer i samarbete med företrädare för olika kategorier av SMF. Parlamentet uppmanar högnivågruppen att kontinuerligt redogöra för resultatet av sitt arbete för parlamentets utskott för regional utveckling, och uppmanar kommissionen att rådfråga medlemsstaternas företrädare i de frågor som högnivågruppen behandlar.

Tisdagen den 13 september 2016

21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fastställa villkor för statligt stöd på nationell och regional nivå som inte är diskriminerande för SMF och som bör vara i linje med sammanhållningspolitikens stöd till företag, samt att till fullo utnyttja stödordningar som baseras på den allmänna gruppundantagsförordningen, i syfte att minska den administrativa bördan för förvaltningar och stödmottagare och öka utnyttjandet av ESI-fonderna, och på samma gång klargöra kopplingen mellan reglerna för ESI-fonderna för små och medelstora företag och reglerna för statligt stöd.
22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att uppmuntra medlemsstaterna att utbyta uppgifter, kunskap och bästa praxis i detta avseende för att säkerställa lämplig rapportering och motivera dem att stödja projekt med en hög sysselsättningskapande potential.
23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utan dröjsmål hitta en varaktig lösning på eftersläpningen i samband med betalningar som avser regionalpolitiken, och att korrekt tillämpa direktivet om sena betalningar (2011/7/EU), i syfte att säkerställa att SMF, såsom projektpartner, inte hindras från att delta i stödprogram och projekt under innevarande programperiod på grund av betalningsförseningar. Parlamentet påpekar också att en bättre efterlevnad av detta direktiv, som bland annat kräver att myndigheter ska betala för varor och tjänster som de beställer inom 30 dagar, skulle bidra till att förutsättningar skapas för en stabilisering och utveckling av SMF.
24. Europaparlamentet betonar att strategier för smart specialisering är ett mycket viktigt verktyg för att garantera innovation och de tematiska målens anpassningsförmåga, även om de inte utgör ett formellt förhandsvillkor i TM 3, och betonar samtidigt att dessa strategier inte bara bör inriktas på vetenskapligt och tekniskt ledd innovation, utan även bör främja innovation som inte är vetenskapligt baserad. Kommissionen uppmanas att rapportera till parlamentet om resultaten av strategier för smart specialisering som vänder sig till SMF på nationell och/eller regional nivå. Parlamentet betonar samstämdheten mellan de strategier för smart specialisering som antas av varje region och den berörda territoriella ekonomin, och svårigheterna med att genomföra smart specialisering i andra områden än storstadsområden där man inte har tillräcklig stödjande infrastruktur. Parlamentet välkomnar förhandsvillkoret avseende småföretagsakten i TM 3, och uppmanar medlemsstaterna att vidta de åtgärder som krävs och snabba på uppnåendet av målen i småföretagsakten. Parlamentet stöder utmärkelsen Europeiska entreprenörsregioner (EER), som syftar till att identifiera och belöna EU-regioner med utomordentliga framtidsorienterade företagandestrategier som tillämpar de tio principerna i småföretagsakten.
25. Europaparlamentet uppmanar förvaltningsmyndigheterna att ta hänsyn till enskilda territoriers särdrag och särskilda kompetenser, med särskild inriktning på de territorier som är underutvecklade och avfolkade och som har hög arbetslöshet, i syfte att främja både traditionella och innovativa ekonomiska sektorer. Parlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta särskilda program som omfattar alla sådana aspekter för hållbar och smart tillväxt för alla som är relevanta för SMF. Parlamentet påminner om den existerande klyftan mellan könen, som också identifieras i småföretagsakten, och uttrycker oro över att det är så få kvinnor som startar och driver företag. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att uppmuntra genomförandet av specifika strategier för att stödja ungdomars och kvinnors företagande inom ramen för en miljömässigt hållbar tillväxt, som ett sätt att förena ekonomisk tillväxt, ökad sysselsättning, social inkludering och professionalism med miljömässig hållbarhet.
26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inom de befintliga budgetarna inrätta en deltagarbaserad plattform för spridning av resultaten av SMF-projekt, inklusive exempel på god praxis som också tillämpades inom ramen för Eruf under programperioderna 2000–2006 och 2007–2013.
27. Europaparlamentet noterar att "Handboken om tjänsteinnovation", som har utarbetats av kommissionen, betonar hur viktigt det är med strategier för offentligt stöd, som har utarbetats i samråd med sociala och ekonomiska aktörer på regional nivå, för att erbjuda SMF en gynnsam miljö och hjälpa dem att behålla sin konkurrenskraft i de globala värdekedjorna.
28. Europaparlamentet betonar de utmaningar och möjligheter som SMF ställs inför när det gäller att anpassa sig till och följa de beslut som nyligen fattades vid COP 21-konferensen.

Tisdagen den 13 september 2016

29. Europaparlamentet anser att lämpligt stöd till och lämpliga incitament för SMF:s insatser kan ge upphov till innovativa möjligheter för integrering av flyktingar och migranter.
30. Europaparlamentet betonar att SMF är den största sysselsättningskällan i EU, och att startandet av företag bör underlättas genom främjande av entreprenörskunskaper och införande av entreprenörskap i skolornas läroplaner, såsom fastställs i småföretagsakten, att lämplig utbildning och lämpligt företagsstöd är grundläggande, särskilt i mikrokreditordningar, och att särskild utbildning behövs för att förbereda ungdomar för den gröna ekonomin.
31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, i samarbete med medlemsstaterna och förvaltningsmyndigheterna, främja skapandet av ett ekosystem som består av universitet, forskningscentrum, sociala och ekonomiska aktörer och offentliga institutioner för att främja entreprenörskunskaper, samt att uppmuntra förvaltningsmyndigheter att ta i anspråk tillgängliga medel som är avsedda för tekniskt bistånd, inklusive en innovativ användning av IKT bland SMF. Parlamentet noterar också i detta avseende att det tekniska stödet som föreskrivs i det elfte tematiska målet (TM 11) måste komma alla partners som avses i artikel 5 om partnerskap i förordningen om gemensamma bestämmelser till godo. Parlamentet efterlyser därför åtgärder för att säkerställa territoriella SMF-organisationers tillgång till resurserna inom TM 11 samt till kapacitetsuppbyggnadsåtgärder.
32. Europaparlamentet betonar att endast omkring 25 procent av EU-baserade SMF bedriver exportverksamhet inom EU, och att internationaliseringen av SMF är en process som behöver stödjas även på lokal nivå. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att i högre grad utnyttja ESI-fonderna för att hjälpa SMF att ta vara på de möjligheter som erbjuds och hantera de utmaningar som uppstår i samband med internationell handel, och att stödja dem så att de klarar anpassningskostnaderna och de negativa effekterna av ökad internationell konkurrens.
33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, vid utarbetandet av sammanhållningspolitiken för perioden efter år 2020, öka finansieringen för att stärka konkurrenskraften hos SMF.
34. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.
-

Tisdagen den 13 september 2016

P8_TA(2016)0336

En EU-strategi för Alpregionen

Europaparlamentets resolution av den 13 september 2016 om en EU-strategi för Alpregionen (2015/2324(INI))

(2018/C 204/07)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 192, 265.5 och 174 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 28 juli 2015 om Europeiska unionens strategi för Alpregionen (COM(2015)0366) och tillhörande handlingsplan och analysdokument (SWD(2015)0147),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006⁽¹⁾ (förordningen om gemensamma bestämmelser),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1299/2013 av den 17 december 2013 om särskilda bestämmelser för stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden till målet Europeiskt territoriellt samarbete⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1302/2013 av den 17 december 2013 om ändring av förordning (EG) nr 1082/2006 om en europeisk gruppering för territoriellt samarbete (EGTS) för att förtydliga, förenkla och förbättra bildandet av sådana grupperingar och deras funktion⁽³⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 19 och 20 december 2013 om Europeiska unionens strategi för Alpregionen,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 8 oktober 2015 över kommissionens meddelande om Europeiska unionens strategi för Alpregionen⁽⁴⁾,
- med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 3 december 2014 över en makroregional EU-strategi för Alpområdet⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 3 juli 2012 om utvecklingen av EU:s makroregionala strategier: nuvarande praxis och framtidsutsikter, särskilt i Medelhavsområdet⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 23 maj 2013 om en makroregional strategi för Alperna⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 320.

⁽²⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 259.

⁽³⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 303.

⁽⁴⁾ EUT C 32, 28.1.2016, s. 12.

⁽⁵⁾ EUT C 19, 21.1.2015, s. 32.

⁽⁶⁾ EUT C 349 E, 29.11.2013, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT C 55, 12.2.2016, s. 117.

Tisdagen den 13 september 2016

- med beaktande av kommissionens rapport av den 20 maj 2014 till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén om styrningen av makroregionala strategier (COM(2014)0284),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 26 januari 2011 om regionalpolitikens bidrag till Europa 2020-strategins mål för hållbar tillväxt (COM(2011)0017),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/52/EU av den 16 april 2014 om ändring av direktiv 2011/92/EU om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan,
- med beaktande av rådets beslut 2005/370/EG av den 17 februari 2005 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av konventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor (Århuskonventionen),
- med beaktande av den inledande konferens om Europeiska unionens strategi för Alpreionen som hölls i Brdo (Slovenien) den 25–26 januari 2016,
- med beaktande av den konferens för parter som berörs av Europeiska unionens strategi för Alpreionen som hölls i Innsbruck den 17 september 2014,
- med beaktande av den konferens för parter som berörs av Europeiska unionens strategi för Alpreionen som hölls i Milano den 1–2 december 2014,
- med beaktande av rådets beslut 96/191/EG av den 26 februari 1996 att ingå en konvention om skydd för Alperna (Alpkonventionen),
- med beaktande av kommissionens sammanfattande rapport om det offentliga samrådet om Europeiska unionens strategi för Alpreionen,
- med beaktande av de åsikter som uttrycks av berörda parter i den politiska resolution om Europeiska unionens strategi för Alpreionen som antogs i Grenoble den 18 oktober 2013,
- med beaktande av studien från januari 2015 om makroregioners nya roll i det europeiska territoriella samarbetet, från parlamentets generaldirektorat för EU-intern politik (utredningsavdelning B: struktur- och sammanhållningspolitik),
- med beaktande av kommissionens vitbok av den 1 april 2009 *Anpassning till klimatförändring: en europeisk handlingsram* (COM(2009)0147),
- med beaktande av kommissionens resultattavla för Innovationsunionen 2015,
- med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén *Grön infrastruktur (GI) – Att stärka Europas naturkapital* (COM(2013)0249),
- med beaktande av kommissionens vägledningsdokument från 2014 *Enabling synergies between European Structural and Investment Funds, Horizon 2020 and other research, innovation, and competitiveness-related Union programmes*,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 26 november 2014 till Europaparlamentet, rådet, Europeiska centralbanken, Europeiska ekonomiska sociala kommittén, Regionkommittén och Europeiska investeringsbanken *En investeringsplan för Europa* (COM(2014)0903),
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,

Tisdagen den 13 september 2016

- med beaktande av betänkandet från utskottet för regional utveckling och yttrandena från utskottet för sysselsättning och sociala frågor, utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet, utskottet för transport och turism och utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling (A8-0226/2016), och av följande skäl:
- A. För att främja heltäckande och harmonisk utveckling måste den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen över hela EU stärkas.
 - B. Makroregionala strategier är det grundläggande verktyg vi har i dag för att bidra till målet med ekonomisk, social och territoriell sammanhållning. Dessa strategier stöds av principen om "tre nej", det vill säga nej till ny lagstiftning, nej till ny finansiering och nej till nya institutioner.
 - C. Den makroregionala strategin för Alperna skulle kunna bidra till att vända den ekonomiska nedgången genom investeringar i forskning, innovation och näringslivsstöd med hänsyn till regionens unika särdrag och tillgångar.
 - D. Målet för makroregionala strategier bör vara att nå olika regioners gemensamma mål på ett bättre sätt genom en frivillig och samordnad strategi utan att det medför att ytterligare reglering skapas.
 - E. Klimatförändringen går snabbare i Alpområdet än i andra delar av världen i genomsnitt och leder allt oftare till naturkatastrofer som laviner och översvämningar.
 - F. Genom den makroekonomiska strategin försöker man kartlägga vilka resurser som finns och utnyttja regionernas gemensamma utvecklingspotential.
 - G. Makroregionala strategier omfattar en typ av flernivåstyre där medverkan av berörda lokala, regionala och nationella parter är av avgörande betydelse för ett lyckat resultat. Ömsesidigt samarbete mellan olika makroregioner bör uppmuntras för att göra deras politik mer samstämmig i enlighet med EU:s mål.
 - H. Makroregionala strategier kan bidra till utveckling av gränsöverskridande strategier och internationella projekt för att skapa samarbetsnätverk som är till gagn för hela regionen.
 - I. Regionala identiteter och kulturarvet, t.ex. Alpområdets folk kulturer och sedvänjor, förtjänar särskilt skydd.
 - J. De regioner som ingår i Alpområdet arbetar enligt tydliga nedifrån-och-upp-metoder. Dessa metoder har lett fram till utveckling av Europeiska unionens strategi för Alpreionen, vars målsättning är att konkret ta itu med de utmaningar som är gemensamma för hela Alpreionen.
 - K. Alpreionen har stor betydelse för den ekonomiska utvecklingen i medlemsstaterna och tillhandahåller talrika ekosystemtjänster för närliggande städer och stadsnära områden.
 - L. Den makroregionala strategin för Alpreionen kommer att beröra 80 miljoner människor i 48 regioner i sju länder, varav fem är EU-länder (Frankrike, Italien, Slovenien, Tyskland och Österrike,) och två ligger utanför EU (Liechtenstein och Schweiz).
 - M. EU:s strategi för Alpreionen måste förena miljömässig hållbarhet och ekonomisk utveckling i ett naturområde som också är ett viktigt turistmål.
 - N. Avfolkning är det största problemet för vissa områden i Alperna. Flertalet invånare i Alpreionen kan inte överleva enbart på Alpturismen, och de måste därför vidareutveckla jordbruk, skogsbruk och andra miljövänliga branscher och tjänster.

Tisdagen den 13 september 2016

- O. Det finns stora skillnader mellan de regioner som omfattas av strategin, och därför krävs det att politiken och sektorerna samordnas mellan olika regioner (horisontalt) och inom enskilda regioner (vertikalt).
- P. Alpreionen har unika geografiska särdrag och naturegenskaper och är en sammanlänkad makroregion och transitregion med stor utvecklingspotential, men det behövs specifika svar på utmaningar beträffande miljö, demografi, transport, turism, energi, säsongsbundenhet och diversifiering av verksamheter. Samordnad territoriell planering skulle kunna ge bättre resultat och skapa mervärde för den territoriella sammanhållningen i områdena i och kring Alperna.
- Q. Alpreionen fungerar som Europas "vattentorn", och sommartid får områdena vid Alpernas fot upp till 90 procent av sitt vatten från Alperna. Vattenresurserna är viktiga för vattenkraft, bevattning av jordbruksmark, hållbar skogsförvaltning, bevarande av den biologiska mångfalden och landskapet samt dricksvattenförsörjning. Det är av avgörande betydelse att bevara vattnets kvalitet och flodernas vattennivå i Alperna och att hitta en korrekt jämvikt mellan lokalbefolkningens intressen och miljöbetingade behov.
- R. Alpreionen genomkorsas av gränser och undanröjandet av dessa hinder är en grundförutsättning för samarbete i området, för den fria rörligheten för personer, tjänster, varor och kapital och därmed för ekonomisk, social och miljömässig samverkan. Alpstrategin ger också en möjlighet att stärka det gränsöverskridande samarbetet, knyta samman människor och ekonomi genom olika förbindelser och nätverk och därmed montera ner gränserna och de hinder som dessa medför.
- S. I meddelandet om EU:s strategi för Alpreionen understryker kommissionen dels behovet av att minska transporterans påverkan på den alpina miljön, dels vikten av att genomföra en strategi för en hälsosammare och bättre bevarad livsmiljö för lokalbefolkningen.
- T. Den fria rörligheten för personer är en grundläggande rättighet och en förutsättning, i synnerhet i gränsområden, för att kunna uppnå målen om ekonomisk, social, territoriell och miljömässig sammanhållning i syfte att åstadkomma stark och hållbar konkurrenskraft och att ge lika förutsättningar att hitta jobb.
- U. Alpstrategin omfattar både själva bergsområdena och de omkringliggande områdena, inbegripet storstadsområden, som länkas samman genom täta kontakter och funktionella förbindelser som alla påverkar den ekonomiska, sociala och miljömässiga utvecklingen.
- V. Denna region, med bevarade ekosystem och ekosystemtjänster, kan utgöra en grund för många ekonomiska verksamheter, med betoning på jordbruk, skogsbruk, turism och energi, med hänsyn till regionens kultur- och naturarv.
- W. Europeiska unionens strategi för Alpreionen kan som första makroregionala strategi för ett bergsområde fungera som modell och inspiration för andra bergsområden i EU.
- X. EU:s tidigare makroregionala strategier har visat att denna typ av samarbetsmekanism fungerar väl och har gett nyttig erfarenhet för utarbetande av nya makroregionala strategier.

Allmänna överväganden och styrning

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens meddelande om Europeiska unionens strategi för Alpreionen och den tillhörande handlingsplanen. Parlamentet anser att detta är ett steg framåt för regionens utveckling i linje med Europa 2020-målet om smart och hållbar tillväxt för alla. Parlamentet noterar att strategin och handlingsplanen kan vara viktiga för att bromsa avfolkning i regionen, särskilt när det gäller utflyttningen av ungdomar.

Tisdagen den 13 september 2016

2. Europaparlamentet framhåller de värdefulla erfarenheterna från genomförandet av Alpkonventionen, som balanserar ekonomiska, sociala och miljömässiga intressen. Parlamentet uppmanar de deltagande länderna att inte undergräva de överenskommelser som nåtts och att bibehålla ett starkt engagemang för hållbar utveckling och skydd av Alperna.
3. Europaparlamentet välkomnar att de europeiska struktur- och investeringsfonderna (ESI-fonderna) erbjuder potentiellt betydande resurser och en bred uppsättning verktyg och alternativ för strategin. Parlamentet uppmanar till ökade synergier genom främjande av samordningen och komplementariteterna mellan ESI-fonderna och andra fonder och instrument som är relevanta för strategins olika pelare, t.ex. Horisont 2020, Fonden för ett sammanlänkat Europa, Lifeprogrammet, Cosmeprogrammet för små och medelstora företag, Interregs program för Alpområdet och Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi). Kommissionen bör undersöka om det finns något mervärde i att inom dessa instrument ha separata ansökningsförfaranden för Alpregionens särskilda utmaningar.
4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och nationella, regionala och lokala organ med ansvar för utarbetande, förvaltning och genomförande av program inom ramen för ESI-fonderna att betona vikten av makroregionala projekt och åtgärder. Parlamentet förväntar sig ökad samaktivitet genom samordning av EU:s politik, program och strategier av betydelse för Alperna och uppmanar kommissionen att undersöka hur programmen i fråga används i praktiken så att man undviker överlappning och maximerar komplementaritet och mervärde. Parlamentet uppmanar kommissionen att dessutom säkerställa enkel tillgång till relevanta handlingar, både för allmänheten och medlemsstaternas institutioner, i syfte att skapa fullständig öppenhet beträffande det förfarande som ska följas.
5. Europaparlamentet upprepar betydelsen av principen om ”tre nej”, eftersom makroregioner utgör ramverk som bygger på mervärdet av samarbetsinitiativ och synergier mellan EU:s olika finansieringsinstrument.
6. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaternas behöriga myndigheter och de deltagande regionerna att där så är möjligt samordna sina nationella och regionala strategier och finansieringslösningar med Alpstrategins åtgärder och mål, och att anpassa de antagna operativa programmen så att man ser till att framtida projekt inom Alpstrategin genomförs omgående och att förvaltningsmyndigheter tar hänsyn till Alpstrategins prioriteringar när de genomför operativa program (t.ex. genom separata ansökningsförfaranden, bonuspoäng eller öronmärkning av budgetmedel). Parlamentet efterlyser vidareutveckling av den makroregionala metoden, inför reformen av sammanhållningspolitiken efter 2020, och understryker vikten av integrerade makroregionala projekt och åtgärder.
7. Europaparlamentet uppmanar EIB att, i samarbete med kommissionen, utreda möjligheten att upprätta en investeringsplattform för Alpregionen, som skulle göra det möjligt att uppbringa medel från offentliga och privata källor. Parlamentet efterlyser en översikt över planerade och pågående projekt i regionen, för att locka investerare. Parlamentet uppmanar kommissionen, EIB och medlemsländerna att fullt ut utnyttja de möjligheter som Efsi erbjuder för att finansiera projekt i regionen som syftar till att uppnå hållbar utveckling och ekonomisk tillväxt och stimulera sysselsättning på makroregional nivå.
8. Europaparlamentet betonar behovet av lämpliga informationskampanjer för EU:s strategi för Alpregionen, och uppmanar medlemsstaterna att se till att strategin får tillräckligt hög profil och att dess syften och resultat ges tillräcklig publicitet på alla nivåer, även gränsöverskridande och internationellt. Parlamentet efterlyser främjande av samordning och utbyte av bästa praxis vid genomförandet av EU:s makroregionala strategier, särskilt vad gäller förvaltning av natur- och kulturarv, så att man får till stånd hållbara turistattraktioner.
9. Europaparlamentet uppmanar till inrättande av en stödstruktur på makroregional nivå för de styrande organen för Alpstrategin, i samarbete och överenskommelse med kommissionen, medlemsstaterna och regionerna. Det är också välkommet att parlamentet företräds i dess styrande organ, och parlamentet bör även vara involverat i övervakningen av hur strategin genomförs.

Tisdagen den 13 september 2016

10. Europaparlamentet anser att kommissionen bör ha en aktiv roll i Alpstrategins genomförandefas. Parlamentet bör, med iakttagande av subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen, tillsammans med medlemsstaterna och regionerna delta i alla led för strategiprojektens planering och genomförande, inte minst för att säkerställa att lokala och regionala aktörer, inbegripet offentliga myndigheter, ekonomiska aktörer, arbetsmarknadens parter och organisationer som företräder det civila samhället, faktiskt deltar och att nödvändig samordning sker med övriga EU-stödda strategier och finansieringsformer.

11. Europaparlamentet anser att genomförandet av Alpstrategin bör utvärderas av kommissionen, med hjälp av objektiva kriterier och mätbara indikatorer.

12. Europaparlamentet ger sitt stöd till strategisk planering i såväl tätbebyggda områden som landsbygdsområden i Alpregionen, i syfte att främja nätverksbyggande och gemensamma mål inom en koherent, samordnad och integrerad politisk ram (t.ex. beträffande förnybar energi, välfärd, logistik och innovation för företag och på det sociala området). Parlamentet uppmanar till att samla och dela bästa praxis om exempelvis hållbar turism inbördes mellan regionerna och även med andra befintliga makroregionala strategier.

13. Europaparlamentet insisterar på att lokala och regionala myndigheter i partnerskap med lokala och regionala civilsamhällen bör ha en ledande roll vad gäller beslutsfattandet i de styrande, operativa och tekniska organen och genomförandeorganen för strategin, i enlighet med subsidiaritetsprincipen och principen om flernivåstyrning.

14. Europaparlamentet anser att investeringar bör inriktas på jämlik och effektiv tillgång till hälso- och sjukvård, första hjälpen och nödhjälp för regionens alla invånare, särskilt i glesbygden, för att förhindra avfolkning.

15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vartannat år lägga fram en rapport om Alpstrategins genomförande för parlamentet och rådet, med utgångspunkt i objektiva kriterier och mätbara indikatorer, för att bedöma strategins funktion och mervärde i termer av tillväxt och sysselsättning, minskade klyftor och hållbar utveckling.

16. Europaparlamentet uppmanar de deltagande länderna att fortsätta sina ansträngningar för att diversifiera energikällorna, med respekt för miljön. Parlamentet understryker behovet av hållbarhet, konkurrenskraft och modernisering beträffande befintliga vattenkraftsanläggningar, som utvecklades på ett mycket tidigt stadium, samtidigt som man beaktar vattenkraftsanläggningarnas påverkan på miljö och geologi och främjar små (mini-, mikro- och piko-) anläggningar. Parlamentet betonar att integrerad förvaltning och skydd av vattenresurser är en av nycklarna till hållbar utveckling i Alperna och att lokalbefolkningen därför bör kunna ta ställning för vattenkraften och dra nytta av det mervärde som den genererar. Parlamentet uppmanar de deltagande länderna att bidra till väl fungerande nät i makroregionen och därmed säkra en hållbar försörjningstrygghet samt att skapa strukturer för utbyte av bästa praxis om gränsöverskridande samarbete.

17. Europaparlamentet betonar behovet av att ytterligare stärka den sociala dimensionen, för att säkerställa att man eftersträvar en tillväxtmodell för hållbar tillväxt, social delaktighet och social trygghet för alla, i synnerhet i gränsområdena. Parlamentet understryker i detta sammanhang vikten av att fastställa prioriteringar och vidta åtgärder mot alla former av diskriminering.

18. Europaparlamentet erinrar om principen om att säkra tillgången till offentliga tjänster för alla, i alla EU:s regioner, i synnerhet på området för utbildning, hälso- och sjukvård, sociala tjänster och rörlighet, med särskild hänsyn till behoven för personer med funktionsnedsättning. Parlamentet framhåller att de deltagande länderna måste uppmuntra alternativa och innovativa lösningar för Alpregionen när det gäller tillhandahållande av offentliga tjänster, däribland skräddarsydda lösningar som anpassas till lokala och regionala ändamål. I detta sammanhang uppmanas de deltagande länderna att ta fram incitament för utveckling av offentlig-privata partnerskap. Parlamentet påminner dock om principen om att offentliga tjänster av hög kvalitet ska vara tillgängliga och ekonomiskt överkomliga för alla.

Tisdagen den 13 september 2016

19. Europaparlamentet oroar sig över försämringen av ekosystemen och risken för naturkatastrofer i vissa delar av Alpreionen. Parlamentet betonar att man till fullo bör tillämpa strategier för riskhantering avseende naturkatastrofer respektive anpassning till klimatförändringarna. Parlamentet understryker behovet av att utveckla och genomföra gemensamma beredningsplaner för att hantera förörensning över gränserna. Parlamentet efterlyser inrättande av gemensamma snabbinsatsstyrkor för turisttåta områden som drabbas av naturkatastrofer som jordskred och översvämningar och påpekar i detta sammanhang att EU:s civilskyddsmekanism behöver främjas i större utsträckning.

Sysselsättning, ekonomisk tillväxt och innovation

20. Europaparlamentet konstaterar att Alpreionen har en miljö som behöver värnas, med sina enorma natur- och landskapstillgångar och sina exceptionellt varierade ekosystem, med allt från bergstrakter till slättbygder och till och med medelhavskuster, vilket skapar möjligheter för ett ekonomiskt område och en biosfär som bygger på samexistens mellan natur och människor. Parlamentet framhäver därför behovet av aktivt och synergifrämjande samarbete mellan jordbruket och den övriga ekonomiska verksamheten i skyddade områden (Natura 2000-områden, nationalparker osv.) i syfte att utveckla integrerade turismprodukter, och behovet att bevara och skydda de unika livsmiljöerna i bergsregionerna.

21. Europaparlamentet betonar de möjligheter som strategin kan skapa när det gäller att utveckla arbetsmarknaden, där pendling över gränserna sker i olika stor omfattning. Parlamentet anser att höjning av arbetskraftens kompetens och skapande av nya arbetstillfällen i den gröna ekonomin bör vara några av prioriteringarna för Alprestrategins investeringar. Parlamentet understryker dock att små och medelstora företag – väldigt ofta familjeföretag inom jordbruket och beredningssektorn – inom jordbruk, turism, handel, hantverk och tillverkning utgör näringslivets kärna på ett integrerat och hållbart sätt i Alpreionen och därmed utgör ryggraden i livsmiljön, kulturlivet och den naturliga miljön i Alperna och är en viktig källa till sysselsättning. Parlamentet understryker behovet av att ytterligare diversifiera de ekonomiska verksamheterna och sysselsättningsmöjligheterna i Alpreionen.

22. Europaparlamentet lyfter fram behovet att prioritera investeringar i digital infrastruktur och vikten av tillgång till snabba internetanslutningar och därigenom till digitala tjänster, onlinetjänster, som e-handel och digitala marknadskanaler och distansarbete liksom andra möjligheter för personer som bor långt från större tätorter, och samtidigt, där så är möjligt, främja alternativ till fysiska förflyttningar.

23. Europaparlamentet anser att innovation och användning av ny teknik på ekonomiska nyckelområden, som drivs av strategier för smart specialisering och finansieras genom befintliga EU-medel (t.ex. Eruf, ESF, Cosme, Horisont 2020 eller Erasmus+), skulle kunna bidra till att nya arbetstillfällen av hög kvalitet i strategiska sektorer, som biovetenskap, bioekonomi, energi, ekologiska produkter, nya material eller e-tjänster. Parlamentet påminner om vikten av att säkerställa starkt stöd till små och medelstora företag, som skulle kunna vända den avfolkningstendens som kan iakttas i vissa delar av Alpreionen.

24. Europaparlamentet uppmanar behöriga nationella och regionala myndigheter i Alpreionen att föra en dialog med kommissionen för att kunna bedöma om det är möjligt att under nästa planeringsperiod framlägga ett gemensamt program (i enlighet med artikel 185 i EUF-fördraget) för att stimulera integrationen av forskning och innovation inom Alpreionen för konsekventa europeiska värdekedjor som är samordnade med strategierna för smart specialisering.

25. Europaparlamentet uppmanar till klusterbildning och samarbete mellan offentliga och privata företag, universitet, forskningsinstitut och andra relevanta intressenter i syfte att främja innovation och göra det möjligt att dra nytta av synergieffekter mellan bergsområden och omliggande områden. Parlamentet anser att planerade insatser bör bygga vidare på nationella och regionala forsknings- och innovationsstrategier för smart regional specialisering, i syfte att säkerställa mer effektiva och ändamålsenliga investeringar.

Tisdagen den 13 september 2016

26. Europaparlamentet tillstår vikten av att Alpstrategin utvecklar projekt som är ämnade för föreningar och institutioner, samt för mikroföretag och för små och medelstora företag som är aktiva i kulturella och konstnärliga branscher med anledning av rollen som dessa aktörer spelar när det kommer till investeringar, tillväxt, innovation och sysselsättning, men även vad gäller skydd och främjande av kulturell och språklig mångfald.

27. Europaparlamentet betonar att en makroregional strategi för Alperna inte bara bör ge möjlighet att värna, stödja och vid behov anpassa traditionell ekonomisk verksamhet, t.ex. inom jord- och skogsbruket eller hantverket, utan även främja innovation och utveckling av nya initiativ på det här området, t.ex. genom EU:s InnovFin-instrument. Parlamentet betonar behovet av att göra det lättare för små och mellanstora företag att erhålla stöd och finansiering, med tanke på deras betydelse för att skapa arbetstillfällen.

28. Europaparlamentet understryker att regionerna måste samarbeta, framför allt gränsöverskridande, för att man ska kunna fortsätta att utveckla turismen i hela regionen. Parlamentet uppmuntrar till utformning av turismstrategier som bygger på existerande natur- och kulturarv, hållbarhet och innovation. Parlamentet betonar den sociala, kulturella och ekonomiska dimensionen i olika alpina traditioner och sedvänjor, som bör uppmuntras och bevaras i sin mångfald.

29. Europaparlamentet konstaterar att förvaltning och återinförande av rovfåglar och rovdjur i Alpregionen sköts på nationell och lokal nivå, trots att dessa arter inte tar hänsyn till administrativa gränser och att deras förflyttningar är gränsöverskridande till sin natur. För att undvika konflikter i samband med sådant återinförande uppmanas medlemsstaterna att förbättra samordningen mellan de olika myndigheterna. Samtidigt måste utbytet av information och bästa praxis ökas i syfte att förbättra förvaltningen och skyddet av betande tamboskap inom ramen för Alpstrategin och i samarbete med Alpkonventionens plattform för stora rovdjur och vilda klöv- och hovdjur.

30. Europaparlamentet ger sitt stöd till diversifiering av turismutbudet genom att det utvecklas nya utbud som är anpassade till de regionala förutsättningarna och utnyttjar regionala resurser, t.ex. genom parker och resrutter med bestämda teman, mat- och vinturism, kultur-, hälso- och studieturism samt sportturism, så att man kan förlänga turismsäsongen och samtidigt minska trycket på infrastrukturerna och åstadkomma åretruntsysselsättning inom turismsektorn, liksom sådan landsbygdsturism som syftar till att locka besökare till landsbygds- och naturaktiviteter på hotell utanför huvudfäran, samt öka turistdestinationernas konkurrenskraft och hållbarhet. Parlamentet ger sitt stöd till främjande av nya turismaktiviteter som är bättre anpassade till klimatförändringen och miljöskyddet. Parlamentet betonar också behovet av stöd till och att stärka samordningen av bergräddningstjänster.

31. Europaparlamentet ger sitt stöd till åtgärder som syftar till att avlasta transportinfrastrukturen genom utspridning av skolloven och därmed sammanhängande semestertider, smart utformning av vägtullar och stimulans från turistföretagens sida under högsäsong och perioder med hög trafikbelastning.

32. Europaparlamentet påminner om den ekonomiska betydelsen av att främja utvecklingen av mjuka och hållbara turismaktiviteter i hela Alpregionen, inklusive orter vid sjöar och med spa-anläggningar. Medlemsstaterna uppmanas också att uppmuntra till cykling i kombination med tågresor eller intermodala transporter. Parlamentet lyfter, på grundval av bästa praxis, fram turistplattformar som tagits fram med hjälp av EU-stöd.

33. Europaparlamentet konstaterar att en och samma person ofta måste bedriva olika verksamheter under årets lopp, ibland i olika länder. Parlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och de regionala och lokala myndigheterna att uppmana aktörer som erbjuder yrkesutbildning – såväl grund- som vidareutbildning – att samarbeta. Parlamentet understryker att ett Erasmus+-program för gränsöverskridande lärlingsutbildning vore av intresse.

Tisdagen den 13 september 2016

Rörlighet och förbindelser

34. Europaparlamentet betonar vikten av bättre transport- och energiförbindelser mellan de deltagande länderna, inklusive lokala, regionala och gränsöverskridande transporter och intermodala förbindelser med mer avsides belägna områden (inklusive stora tätorter), för att främja utvecklingen i regionen, förbättra invånarnas livskvalitet och locka människor att bosätta sig där, samtidigt som man gör en bedömning av om befintliga förbindelser kan rustas upp och/eller byggas ut med det övergripande syftet att bättre genomföra TEN-T-näten. Parlamentet betonar vikten av att bygga "smart" infrastruktur. Parlamentet anser att nybyggd infrastruktur ska bli veritabla "tekniska korridorer" som även ska innehålla all separat infrastruktur, det vill säga elledningar, telefonledningar, bredbandsnät, ultrasnabba bredbandsnät, gasledningar, fibernät, vattenledningar osv.

35. Europaparlamentet efterlyser ett samlat angreppssätt för framtida utformning och genomförande av transport- och miljöpolitiken i Alregionen. Parlamentet betonar att det är nödvändigt att prioritera en övergång från väg- till järnvägstransporter, i synnerhet för godstrafik, och uppmanar kommissionen att stödja denna övergång. I detta sammanhang efterlyser parlamentet en obligatorisk örönmärkning av intäkter från vägtransporter för stöd till effektiva och miljövänliga järnvägstransporter för personer och gods och för minskat buller och minskade luftföroreningar. Parlamentet noterar potentiella projekt inom områden som trafikreglering, teknisk innovation, driftskompatibilitet osv. Parlamentet efterlyser även en utbyggnad av nödvändig infrastruktur, inklusive intermodala och driftskompatibla system av god kvalitet, i Alregionen. Parlamentet betonar vikten av att garantera transportförbindelser och tillgänglighet för alla invånare i regionen.

36. Europaparlamentet understryker betydelsen av att ansluta transportruterna med andra delar av Europa och betonar betydelsen av anslutningar till TEN-T-korridorerna, samtidigt som befintlig infrastruktur utnyttjas optimalt. Parlamentet påminner om att bergen är och förblir ett naturligt hinder för närmare kontakter mellan de europeiska medborgarna och att EU har åtagit sig att öka finansieringen till infrastruktur för gränsöverskridande transporter. De deltagande länderna uppmanas därför att koncentrera sina insatser på att genomföra och planera komplementära projekt, som är hållbara och inkluderande samtidigt som de innebär koppling till och utveckling av det befintliga TEN-T-nätet.

37. Europaparlamentet uppmärksammar bristen på effektiva, miljövänliga förbindelser inom bergsområdena och mellan bergsområdena och intilliggande områden. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att skapa bättre förutsättningar för rena, utsläppssnåla och bättre regionala och lokala förbindelser, i synnerhet järnvägsnät, i syfte att öka sammanhållningen och höja livskvaliteten i de här områdena. Parlamentet uppmanar och rekommenderar folk att slå sig ner i Alregionen.

38. Europaparlamentet uppmanar länderna som deltar i den makroregionala strategin att beakta gränsarbetarnas specifika situation och utarbeta överenskommelser för Alregionens gränsarbetare.

39. Europaparlamentet ger sitt stöd till utveckling av innovativa former av lokala efterfrågestyrda transporter, t.ex. smart trafikinformation, trafikreglering respektive trafiktelematik och multimodalitet, också med tanke på möjligheterna att dela verksamhet regionövergripande på det här området.

40. Europaparlamentet betonar bristen på effektiva digitala förbindelser inom bergsområdena. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att skapa bättre förutsättningar för förbindelser regionalt och lokalt i syfte att höja livskvaliteten, främja utvecklingen av nya verksamheter, stimulera skapandet av arbetstillfällen och uppmuntra bosättning i de här områdena.

41. Europaparlamentet betonar vikten av offentliga investeringar i bergsområdena i syfte att råda bot på marknadens misslyckande vad gäller att tillhandahålla digital uppkoppling i de här områdena. Parlamentet betonar vikten av en komplett och heltäckande försörjning med bredbandsinternet även i bergsområden för att på ett hållbart sätt slå vakt om avsides belägna ekonomiska regioner och livsmiljöer. Kommissionen uppmanas att lägga fram konkreta förslag på hur man kan lösa denna fråga.

Tisdagen den 13 september 2016

Miljö, biologisk mångfald, klimatförändring och energi

42. Europaparlamentet understryker vikten av att skydda och stärka den biologiska mångfalden i Alpregionen. Parlamentet efterlyser gemensamma ansträngningar för innovativa åtgärder för att värna och bevara den och efterlyser samtidigt en noggrann undersökning av de stora rovdjurens roll och ett eventuellt införande av anpassningsåtgärder, med full respekt för EU:s regelverk för skydd av miljön, den biologiska mångfalden, mark och vatten. Parlamentet understryker vikten av att se till att alla åtgärder vidtas för att undvika överlappning med befintliga lagstiftningsinitiativ.

43. Europaparlamentet understryker att Alpregionen erbjuder stora möjligheter vad gäller innovativa lösningar och att dessa innovationer kan göra regionen till ett unikt laboratorium för att testa den cirkulära ekonomin. Parlamentet kommer i budgetförfarandet för 2017 att lägga fram ett pilotprojekt som undersöker detta områdes potential för konkreta strategier med koppling till den cirkulära ekonomin, t.ex. produktion, konsumtion och avfallshantering.

44. Europaparlamentet betonar vikten av att främja egenproduktion av energi, förbättra energieffektiviteten och stödja utvecklingen av de effektivaste förnybara energikällorna i regionen, från vattenkraft via sol- och vindkraft till geotermisk energi, och även att stödja utvecklingen av nya former av Alpspecifik förnybar energi. Parlamentet noterar att olika förbränningsmetoder för uppvärmning har inverkan på luftkvaliteten. Parlamentet stöder hållbar användning av timmer, utan att den befintliga skogsarealen minskar, med tanke på skogens betydelse för jämvikten i bergskedjans ekosystem, samt för skydd mot laviner, jordskred och översvämningar.

45. Europaparlamentet understryker det brådskande behovet av att ta fram nya strategier för att motverka luftföroreningar, som är ett folkhälsoproblem, och klimatförändringen, särskilt i de mer industrialiserade och tätbefolkade delarna av makroregionen, samtidigt som man kartlägger befintliga föroreningskällor och noga bevakar de förorenande utsläppen. Därför uppmanas medlemsstaterna att formulera en hållbar transportpolitik i linje med målen från COP21 i Paris och att stödja bevarande och skydd av ekosystemtjänster i hela den alpina makroregionen.

46. Europaparlamentet understryker vikten av energiinfrastruktur och stöder smarta system för distribution, lagring och överföring av energi samt investeringar i energiinfrastruktur för såväl produktion som transport av el och gas, i samklang med TEN-E-nätet och som genomförande av de konkreta projekt som anges i förteckningen över projekt av intresse för energigemenskapen. Parlamentet betonar vikten av att lokala, i synnerhet förnybara, energikällor utnyttjas, så att beroendet av importerad energi kan minskas. Parlamentet efterlyser främjande av decentraliserad produktion och egenproduktion av energi och förbättrad energieffektivitet på samtliga områden.

47. Europaparlamentet uppmanar de deltagande länderna att gemensamt bedriva fysisk planering och integrerad territoriell förvaltning, och då låta olika regionala intressenter delta (t.ex. nationella, regionala och lokala myndigheter, forskarsamfundet och icke-statliga organisationer).

48. Europaparlamentet anser att samarbetet och insatserna inom ramen för World Glacier Monitoring Service bör stärkas ytterligare, med tanke på de nyligen fattade besluten från COP21-konferensen i Paris och den strategi som nu ska följas.

49. Europaparlamentet är oroat över att klimatförändring och temperaturhöjning är ett allvarligt hot mot arter som lever på hög höjd. Ett annat orosmoln är att glaciärerna smälter eftersom detta påverkar grundvattenresurserna kraftigt. Parlamentet skulle vilja se att man inrättade en omfattande gränsöverskridande plan för att bekämpa glaciärsmältningen och klimatförändringen för hela Alperna.

50. Europaparlamentet uppmanar de deltagande länderna att fortsätta sina ansträngningar för att diversifiera energikällorna och utveckla de förnybara energikällor som redan finns, t.ex. sol- och vindkraft, inom energiproduktionsmixen. Parlamentet understryker vattenkraftsanläggningarnas hållbarhet och konkurrenskraft. Parlamentet uppmanar de deltagande länderna att konstruera välfungerande nät för elinfrastruktur i makroregionen.

Tisdagen den 13 september 2016

51. Europaparlamentet betonar att diversifiering av energikällorna inte bara förbättrar energisäkerheten i makroregionen utan även bidrar till mer konkurrens, vilket gynnar den ekonomiska utvecklingen i regionen.

o

o o

52. Europaparlamentet uppmanar talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och regeringarna och de nationella och regionala parlamenten i de länder som omfattas av Europeiska unionens strategi för Alpreionen (Frankrike, Italien, Schweiz, Liechtenstein, Österrike, Tyskland och Slovenien).

Tisdagen den 13 september 2016

P8_TA(2016)0337

EU:s förvaltningsfond för Afrika: konsekvenserna för utvecklingsbistånd och humanitärt bistånd

Europaparlamentets resolution av den 13 september 2016 om EU:s förvaltningsfond för Afrika: konsekvenserna för utvecklingsbistånd och humanitärt bistånd (2015/2341(INI))

(2018/C 204/08)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 41.2 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget),
- med beaktande av artikel 208 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av EU:s förvaltningsfond för nödåtgärder i Afrika inriktade på stabilitet och insatser mot de bakomliggande orsakerna till irreguljär migration och fördrivning av personer (EU:s förvaltningsfond för Afrika), inrättad vid toppmötet i Valletta om migration som ägde rum den 11 och 12 november 2015,
- med beaktande av den gemensamma handlingsplanen som antogs under toppmötet i Valletta,
- med beaktande av partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000 ⁽¹⁾, dess efterföljande ändringar och bilaga Ic (den fleråriga finansieringsramen för perioden 2014–2020), motsvarande elfte Europeiska utvecklingsfonden (EUF),
- med beaktande av den fleråriga budgetramen för perioden 2014–2020, som utgör EU:s budget, och budgetposten under rubrik 4 (Europa i världen),
- med beaktande av 2030-agendan för hållbar utveckling, som antogs vid FN:s toppmöte om hållbar utveckling som hölls i New York 2015,
- med beaktande av det gemensamma arbetsdokumentet *Gender Equality and Women's Empowerment: Transforming the Lives of Girls and Women through EU External Relations 2016-2020* (SWD(2015)0182) och av rådets slutsatser av den 26 oktober 2015 i vilken motsvarande handlingsplan för jämställdhet för 2016–2020 antagits,
- med beaktande av Pekingplattformen från 1995 och handlingsprogrammet från den internationella konferensen om befolkning och utveckling (ICPD) från 1994 samt resultaten från deras översynskonferenser,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utveckling och yttrandet från budgetutskottet (A8-0221/2016), och av följande skäl:
 - A. Det huvudsakliga målet med EU:s förvaltningsfond för Afrika, som undertecknades av kommissionens ordförande tillsammans med 25 EU-medlemsstater samt Norge och Schweiz, och som lanserades vid toppmötet i Valletta om migration den 12 november 2015 av de europeiska och afrikanska partnererna, är att hjälpa till att främja stabiliteten i regionerna och bidra till en bättre migrationshantering. Syftet med EU:s förvaltningsfond är rent konkret att ta itu med de bakomliggande orsakerna till destabilisering, tvångsförflyttning och irreguljär migration genom att främja motståndskraft, ekonomiska och lika möjligheter, säkerhet och utveckling.

⁽¹⁾ EGT L 317, 15.12.2000, s. 3.

Tisdagen den 13 september 2016

- B. Det europeiska samförståndet om utveckling fortsätter att utgöra regleringsramen för EU:s utvecklingspolitik och det europeiska samförståndet om humanitärt bistånd bekräftar på nytt de grundläggande principerna för humanitärt bistånd. Fred har erkänts som avgörande för utveckling i den nya 2030-agendan för hållbar utveckling, och i målen för hållbar utveckling har mål nr 16 om fred och rättvisa införts. EU och dess partner på området humanitärt bistånd måste kunna säkerställa stöd och skydd utifrån behov och respekt för de principer om humanitära insatser neutralitet, opartiskhet, humanitet och oberoende som fastställs i internationell rätt, särskilt internationell humanitär rätt.
- C. Afrika upplever en fortsatt mycket stor befolkningsökning och endast en långsam minskning av födelsetalen, en situation som inom en nära framtid kommer att leda till en kraftig ökning av den yngre befolkningen i arbetsför ålder, vilket skapar potentiellt stora sociala och ekonomiska fördelar. För att utrusta unga människor med den utbildning och de färdigheter som de behöver för att förstå sin potential och för att skapa sysselsättningsmöjligheter är det avgörande att främja stabilitet, hållbar ekonomisk tillväxt, social sammanhållning och utveckling i regionen.
- D. EU:s förvaltningsfond är tänkt att vara ett utvecklingsverktyg som sammanför resurser från olika givare för att göra så att EU kan agera på ett snabbt, flexibelt kompletterande, transparent och samordnat sätt på en nödsituations olika aspekter.
- E. 1,5 miljarder människor lever i instabila och konflikttrabbade regioner världen över, och bräckliga stater och områden utan styrning sprider sig, vilket gör att många hamnar i fattigdom, laglöshet, grasserande korruption och våld. EU:s förvaltningsfond har utformats för att bistå 23 länder i tre afrikanska regioner (Afrikas horn, Sahel och Tchadsjöns bäcken samt Nordafrika) med några av Afrikas mest bräckliga stater som påverkas av migration, eftersom de är ursprungs-, transit- eller/och destinationsländer, och som kommer att dra störst nytta av denna form för ekonomiskt bistånd från EU. De stödberättigade ländernas afrikanska grannländer kan också, från fall till fall, gynnas av förvaltningsfundsprojekt med en regional dimension som syftar till att ta itu med regionala migrationsflöden och relaterade gränsöverskridande utmaningar.
- F. Syftet med EU:s förvaltningsfond är att ta itu med de bakomliggande orsakerna till irreguljär migration och fördrivning i ursprungs-, transit- och destinationsländerna genom följande fem prioriterade områden: 1) utvecklingsmässiga fördelar med migration, 2) laglig migration och mobilitet, 3) skydd och asyl, 4) förebyggande och bekämpande av irreguljär migration samt 5) återvändande, återtagande och återanpassning.
- G. EU:s bidrag uppgår till 1,8 miljarder euro, men kommissionen kan även begära ytterligare medel från EU:s medlemsstater och andra givare som motsvarar detta belopp. EU:s förvaltningsfond tjänar som ett komplement till EU:s befintliga bistånd till de regioner som omfattas av en summa på över 10 miljarder euro fram till år 2020 med målet att främja inkluderande och hållbar ekonomisk tillväxt.
- H. Två förvaltningsfonder inrättades 2014, nämligen förvaltningsfonden Békou med fokus på stabiliseringen och återuppbyggandet av Centralafrikanska republiken, vilket har gett positiva resultat, samt Madad-fonden som hanterar insatser med anledning av krisen i Syrien.
- I. FN:s befolkningsfonds (UNFPA) rapport *ICPD Beyond 2014 Global Report* offentliggjordes den 12 februari 2014, och i den betonar man att skyddet för kvinnor och ungdomar som drabbas av våld måste prioriteras på den internationella utvecklingsagendan.
- J. Förvaltningsfonderna är en del av ett för ändamålet särskilt utformat svar – som blottar de bristande resurser och den begränsade flexibilitet som kännetecknar EU:s budgetram – men som är livsavgörande för att säkerställa snabba och heltäckande åtgärder för att hantera humanitära kriser, inbegripet långvariga kriser.

Tisdagen den 13 september 2016

K. EU kommer att fortsätta med strävandena att i praktiken genomföra FN:s säkerhetsråds resolution 1325 och efterföljande FN-resolutioner om kvinnor, fred och säkerhet.

Anslagstilldelning och budgetmässiga aspekter

1. Europaparlamentet erinrar om att anslagstilldelningen kännetecknas av tre huvudfaser: löfte, åtagande och åtgärd/betalning. Parlamentet pekar emellertid på att lärdom måste dras från EU:s tidigare förvaltningsfonder. Parlamentet beklagar det faktum att de ekonomiska bidrag som medlemsstaterna gjort hittills fortfarande är för låga och endast uppgår till en liten bråkdel av unionens bidrag och därmed ligger långt från målet för det officiella åtagandet, det vill säga endast till 81,71 miljoner euro i april 2016 (eller 4,5 procent av planerade 1,8 miljarder euro). Löften och åtaganden måste omsättas till handling. Rådet och kommissionen erinras om att effektivt bistånd kännetecknas av en finansiering som genomförs i tid och på ett förutsägbart sätt, och parlamentet efterlyser att utbetalningen av dessa medel påskyndas.

2. Europaparlamentet välkomnar intentionen att betala ut medel snabbare och mer flexibelt i en nödsituation, och att sammanföra olika finansieringskällor för att kunna angripa migrations- och flyktingkrisen i alla dess dimensioner. Parlamentet kritiserar det faktum att kommissionen har kanaliserat anslag från målen och principerna för de grundläggande rättsakterna genom EU:s förvaltningsfond, eftersom detta strider mot de finansiella bestämmelserna och dessutom äventyrar EU:s långsiktiga politik. Parlamentet önskar därför att nya anslag ska användas när så är möjligt och att full insyn i finansieringens ursprung och destination ska säkerställas.

3. Europaparlamentet noterar att på området yttre åtgärder är EU:s förvaltningsfonder främst utformade för att möjliggöra snabba insatser vid en specifik katastrof eller efter inledande katastrof- eller krisinsatser genom att öka EU-medlemsstaternas och andra givares bidrag samtidigt som de europeiska insatsernas synlighet ökar globalt sett. Parlamentet betonar emellertid att medlemsstaterna inte bör ignorera sitt åtagande i fråga om att uppnå målet på 0,7 % av bruttonationalinkomsten (BNI) till offentligt utvecklingsbistånd. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att följa sina åtaganden både vad gäller målet på 0,7 % till offentligt utvecklingsbistånd och bidraget till EU:s förvaltningsfond för Afrika.

4. Europaparlamentet betonar fluktueringarna i de frivilliga bidragen. Parlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att stå för sina åtaganden och att snabbt och effektivt matcha EU:s bidrag för att göra det möjligt för förvaltningsfonden att utveckla sin fulla potential, i stället för att ge det minimibelopp som krävs för att få rösträtt i förvaltningskommittén.

5. Europaparlamentet beklagar djupt att resultatet av förvaltningsfonderna blir att budgetmyndigheten förbigås och att budgetens enhet undermineras. Genom att inrätta detta ad hoc-instrument erkänner man att den fleråriga budgetramen (FBR) för 2014–2020 är underdimensionerad. Parlamentet påpekar att 85 procent av EU-budgeten utgörs av medlemsstaternas bidrag. Parlamentet anser att inrättandet av förvaltningsfonden i själva verket innebär en revidering av utgiftstaken för den nuvarande fleråriga budgetramen, eftersom medlemsstaternas bidrag höjs. Parlamentet betonar därför att skapande av finansieringsinstrument utanför EU-budgeten endast får ske i undantagsfall. Parlamentet beklagar djupt att det inte är representerat i förvaltningskommittén, trots att stora delar av medlen kommer från EU:s budget. Parlamentet önskar att budgetmyndigheten ska bjudas in att medverka i förvaltningskommittén.

6. Europaparlamentet noterar att EU:s anslag till EU:s förvaltningsfond för Afrika för närvarande huvudsakligen härrör från elfte Europeiska utvecklingsfonden. Parlamentet betonar att EU:s förvaltningsfond inrättades eftersom EU-budgeten och den fleråriga budgetramen saknar de resurser och den flexibilitet som krävs för att ta itu med de olika dimensionerna av sådana kriser på ett skyndsamt och heltäckande sätt. EU uppmanas att enas om att hitta en mer övergripande lösning för nödfinansiering inom ramen för detta års översyn av den fleråriga budgetramen för 2014–2020 och översynen av de externa finansieringsinstrumenten 2016, med syfte att öka effektiviteten och återverkan av humanitärt bistånd och utvecklingsbistånd i EU-budgeten.

7. Europaparlamentet vill i synnerhet se en ändamålsenlig översyn av utgiftstaket för att krismekanismerna ska kunna tas med i den fleråriga budgetramen, så att budgetens enhet återupprättas. Parlamentet anser att en revidering av den fleråriga budgetramen skulle ge ökad budgetmässig, demokratisk och juridisk säkerhet. Parlamentet understryker dessutom

Tisdagen den 13 september 2016

behovet att se över de finansiella bestämmelserna för att underlätta förvaltningen av medel ur EU:s budget och för att, som en del av en helhetsstrategi, få större synergier mellan EU:s budget, EUF och bilateralt samarbete för att öka effekterna av utvecklingsfinansieringen och bana vägen för EUF:s integrering i budgeten, samtidigt som nivån för tillgångar upprätthålls som planerat fram till 2021. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att vidta omedelbara åtgärder för att förbättra budgetmyndighetens medverkan och bättre anpassa förvaltningsfonderna och andra mekanismer efter budgetreglerna, bland annat genom att låta dem synas i EU:s budget.

8. Europaparlamentet noterar att parlamentet har visat sitt ansvar som budgetmyndighet genom att godkänna en frigöring av medel för nödåtgärder. Parlamentet beklagar dock djupt att det ökade antalet nödinstrument leder till att gemenskapsmetoden överges. Parlamentet understryker sin vilja att bevara de grundläggande principerna för EU:s budget, särskilt enheten i budgeten och medbeslutandeförfarandet. Parlamentet anser att det nu verkligen finns ett akut behov av nytänkande när det gäller EU:s reaktionskapacitet vid stora kriser, särskilt i fråga om den budgetmässiga dimensionen. Parlamentet ställer som villkor för sitt godkännande av framtida förslag om krisverktyg att dessa dimensioner beaktas vid den fleråriga budgetramens halvtidsöversyn, som förväntas genomföras före utgången av 2016.

9. Europaparlamentet noterar att ytterligare medel har tagits från andra finansiella instrument inom EU:s budget, såsom finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete med 125 miljoner euro, instrumentet för humanitärt bistånd med 50 miljoner euro samt det europeiska grannskapsinstrumentet med 200 miljoner euro.

10. Europaparlamentet noterar att av EU:s totala bidrag på 1,8 miljarder euro utgörs endast 1 miljard euro från Europeiska utvecklingsfondens reserv av kompletterande medel. Parlamentet är oroat över att finansieringen av EU:s förvaltningsfond eventuellt görs på bekostnad av andra utvecklingsmål. Parlamentet erinrar om att EU:s förvaltningsfond som verktyg bör komplettera redan befintliga instrument, och uppmanar kommissionen att säkerställa transparens och ansvarsutkrävande i fråga om användningen och summan av de medel från befintliga budgetposter som finansierar EU:s förvaltningsfond.

11. Europaparlamentet understryker kraftfullt att medel från Europeiska utvecklingsfonden och offentliga biståndskällor uteslutande får användas för ekonomisk, mänsklig och social utveckling i värdlandet, med särskilt fokus på de utvecklingsutmaningar som fastställts i beslutet om förvaltningsfonden. Parlamentet betonar att utveckling inte kan komma till stånd utan säkerhet. Parlamentet fördömer all användning av medel från Europeiska utvecklingsfonden och offentliga biståndskällor för migrationshantering och kontroll av alla andra insatser utan utvecklingsmål.

Finansiering av de minst utvecklade länderna

12. Europaparlamentet betonar att användningen av Europeiska utvecklingsfonden för att finansiera EU:s förvaltningsfond för Afrika kan påverka de biståndsmottagande länderna i Afrika som inte omfattas av förvaltningsfonden och i synnerhet de minst utvecklade länderna.

13. Europaparlamentet beklagar djupt att det redan låga utvecklingsbiståndet till de minst utvecklade länderna minskade för andra året i rad 2014, trots att det offentliga utvecklingsbiståndet är fortsatt viktigt för dessa länder, samt att biståndsandelen till dessa länder aldrig varit så låg på tio år. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att se till att bistånd inte omfördelas från de fattigaste länderna för att täcka utgifterna för de pågående kriserna.

Det civila samhällets, de icke-statliga organisationernas, de lokala myndigheternas och de internationella organisationernas roll

14. Europaparlamentet anser att EU:s förvaltningsfond för Afrika bör bidra till utvecklingen i transitländer och migranternas ursprungsländer, stärka och förbättra lokala offentliga tjänster (sociala tjänster, hälsa, utbildning, näring, kultur), politiskt deltagande och förvaltning, i synnerhet genom lokalt förankrade projekt. Parlamentet anser att fonden bör bidra till utvecklingen av sysselsättningsmöjligheter inom lokala sektorer samtidigt som de mänskliga rättigheterna och miljön respekteras. I detta sammanhang måste lokala myndigheter rådfrågas som fullvärdiga partner så länge som det finns fullständiga garantier för effektivitet och god förvaltning i enlighet med principerna om biståndseffektivitet, och de bör även vara centrala aktörer med ansvar för offentliga tjänster som tillhandahålls på lokal nivå. Parlamentet anser att det civila samhället, icke-statliga organisationer, internationella organisationer och diasporagrupper bör utgöra ett komplement och spela en nyckelroll i arbetet med att ta itu med de bakomliggande orsakerna till migration och att förbättra lokala tjänster.

Tisdagen den 13 september 2016

15. Europaparlamentet erinrar om att regionala och lokala myndigheter, organisationer inom det civila samhället och icke-statliga organisationer är naturliga partner för en effektiv utvecklingspolitik och att en fortlöpande dialog med nationella myndigheter och lokalsamhällen är avgörande för att fastställa gemensamma strategier och prioriteringar samt att tillåta en evidensbaserad ansats vid fondens genomförande, särskilt i stater som inte kan ge tillräckliga garantier i fråga om god förvaltning och transparens. Parlamentet kräver att subsidiaritetsprincipen och principen om egenansvar respekteras även på detta insatsområde. Parlamentet betonar att lokala myndigheter, det lokala civilsamhället, icke-statliga organisationer och internationella organisationer bör involveras ordentligt i planerings- genomförande- och utvärderingsfasen av EU:s förvaltningsfond. Kommissionen uppmanas förtydliga och formalisera samrådsförfarandena med dessa intressenter för att säkerställa deras faktiska deltagande i de diskussioner som äger rum i de operativa kommittéerna, med tydliga och transparenta kriterier för stödberättigande.

16. Europaparlamentet betonar vikten av att säkerställa en bättre balans i finansieringen för mottagarländernas regeringar och i synnerhet för pålitliga aktörer i det civila samhället, som ofta tenderar att vara mer uppmärksamma på samhällsliga brister som kräver stöd.

17. Europaparlamentet erinrar om vikten med en strategi för motståndskraft där människorna och lokalsamhället står i centrum, och parlamentet är av den bestämda uppfattningen att förvaltningsfonden inte bara bör inriktas på ekonomisk utveckling, utan även på projekt på gräsrotsnivå med det specifika syftet att förbättra kvaliteten på grundläggande tjänster och att göra dem mer rättvisa och allmänt tillgängliga, samt utbildning för att utveckla lokala kompetenser, samt att tillmötesgå behoven hos utsatta befolkningsgrupper, inbegripet minoriteter.

Transparens och tydlighet för att uppnå målen bättre

18. Europaparlamentet erkänner den pågående flyktingkrisens komplexitet och mångdimensionella natur. Parlamentet varnar emellertid för den allvarliga risken för att EU:s utvecklingsbistånd kan missbrukas, i synnerhet i konflikttrubbade länder där säkerhet, migration och utvecklingsfrågor är nära sammankopplade. Parlamentet understryker att de projekt som omfattas av EU:s förvaltningsfond, som upprättats genom medel som huvudsakligen ska användas för utvecklingsändamål, måste ha utvecklingsmål. Parlamentet betonar att projekt som syftar till att förstärka säkerhetskapaciteten i vissa länder måste utformas på ett sådant sätt att deras huvudfokus för slutresultaten är fattigdomsminskning samt mottagarländernas stabilitet.

19. Europaparlamentet påminner kommissionen och de myndigheter som direkt ska förvalta förvaltningsfonden om att de resurser som härrör från Europeiska utvecklingsfonden eller annan utvecklingsfinansiering enbart får användas för åtgärder som är direkt kopplade till utvecklingsbistånd. Parlamentet ber kommissionen att ge uttryckliga försäkringar om sådan användning och om säkerställande av regelbunden och heltäckande rapportering om hur dessa medel används.

20. Europaparlamentet betonar att EU:s budget inte får användas för direktfinansiering av operationer som har militära eller försvarsmässiga konsekvenser (artikel 41.2 i EU-fördraget), men att fredsbevarande insatser med utvecklingsmål inte utesluts uttryckligen. Parlamentet erinrar vidare om att i artiklarna 209 och 212 i EUF-fördraget utesluts inte uttryckligen finansieringen av kapacitetsuppbyggnad inom säkerhetssektorn.

21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, förvaltningskommittén och den operativa kommittén att först och främst sätta fokus på kapacitetsuppbyggnad, stabilitet och fred, motståndskraft, lokalbefolkningars välbefinnande och egenmakt, främjandet och skyddet och efterlevnaden av mänskliga rättigheter samt skapandet av sysselsättningsmöjligheter och utbildning, särskilt för kvinnor och ungdomar.

22. Europaparlamentet framhäver bestämt att det slutliga målet för EU:s utvecklingspolitik, enligt artikel 208 i EUF-fördraget, måste vara att minska och utrota fattigdom. Parlamentet beklagar i detta sammanhang att samtidigt som EU:s bidrag till förvaltningsfonden främst härrör från offentliga biståndsresurser kommer denna finansieringsmekanism inte enbart att inriktas på utvecklingsorienterade mål. Parlamentet betonar att man inom förvaltningsfonden måste göra en tydlig, transparent och överförbar åtskillnad mellan finansieringsramarna för utvecklingsaktiviteter, å ena sidan, och de aktiviteter som rör migrationshantering, gränskontroller samt alla andra aktiviteter å andra sidan. Parlamentet betonar att om det offentliga utvecklingsbiståndet urvattnas, så att färre medel används för att bekämpa extrem fattigdom, skulle detta kunna urholka de avsevärda framsteg som gjorts inom den internationella utvecklingen och utgöra ett hot mot de nyligen antagna målen för hållbar utveckling.

Tisdagen den 13 september 2016

En konsekvent EU-politik och åtaganden på människorättsområdet

23. Europaparlamentet uppmanar EU att vara mer konsekvent i sina insatser på området för internationellt utvecklingssamarbete av två anledningar: EU och medlemsstaterna bör, å ena sidan, agera enligt sina åtaganden och, å andra sidan, visa på övergripande samstämdhet i sina strategier och instrument för yttre förbindelser med den afrikanska regionen, särskilt när det gäller medförvaltningen i fråga om Cotonouavtalet mellan AVS-länderna och EU. Med hänsyn till det sistnämnda perspektivet anser parlamentet att förvaltningsfonden bör återspegla principen om en konsekvent politik för hållbar utveckling och komplementaritet mellan alla intressenter på utvecklingsområdet, och alla former av motsägelser mellan utvecklingsändamål och säkerhet, humanitär politik och migrationspolitik bör undvikas. Parlamentet hoppas att paketet om bättre lagstiftning kommer att bidra till att främja en mer konsekvent politik för hållbar utveckling genom att beakta utveckling och mänskliga rättigheter i alla dess konsekvensbedömningar.

24. Europaparlamentet erinrar om att de bestämmelser och kriterier som gäller för utvecklingsbistånd till projekt som finansieras av EU:s förvaltningsfond måste fastställas i enlighet med gemensamma värderingar och intressen, i synnerhet vad gäller respekten för och främjandet av de mänskliga rättigheterna. Parlamentet understryker i detta sammanhang att EU:s politik i fråga om samarbete kring säkerhet, migrationshantering och människohandel samt människosmuggling bör innehålla specifika bestämmelser som syftar till att säkerställa respekten för de mänskliga rättigheterna och rättsstaten, och då särskilt uppmärksamma kvinnors rättigheter, hbt-personers rättigheter, sexuell och reproduktiv hälsa och därtill hörande rättigheter, barns rättigheter och minoriteters samt andra särskilt utsatta gruppers rättigheter. Parlamentet påpekar att EU måste uppmuntra arbetet med att bekämpa diskriminering på grund av religion eller övertygelse, kön, ras eller etniskt ursprung, funktionsnedsättning eller sexuell läggning.

25. Europaparlamentet påpekar att förvaltningsfonderna måste bidra till att de långsiktiga målen om att säkerställa fred och stärka samhällsstyret i mottagländerna uppnås. Parlamentet betonar behovet att noggrant och systematiskt utvärdera vilken effekt de insatser har haft som finansierats av EU:s förvaltningsfond för Afrika i fråga om leveransen av humanitärt bistånd. Parlamentet understryker att EU:s förvaltningsfond inte bör undergräva EU:s långvariga utvecklingssamarbete. Parlamentet betonar att egenansvar och komplementaritet för långsiktiga och kortsiktiga projekt måste säkerställas, skyddas och anpassas till EU:s befintliga regionala och nationella strategier för Sahel, Guineabukten, Afrikas horn och Nordafrika. Parlamentet framhåller att en heltäckande lands- och sektorsspecifik diagnos krävs för en god anslagstilldelning, samt även i fråga om att utveckla nära partnerskap med många olika aktörer i det civila samhället. Parlamentet välkomnar den forskningskomponent som införlivats i EU:s förvaltningsfond som en potentiell möjlighet att skapa utvecklingsmöjligheter och synergieffekter mellan EU och de berörda länderna.

Mål och uppföljning

26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att systematiskt övervaka hur medel från EU:s förvaltningsfonder används och hur de anslås, samt att öka parlamentets granskningsbefogenheter i samband med EU:s förvaltningsfond. Parlamentet uppmanar i synnerhet rådet och kommissionen att regelbundet informera om de särskilda insatser som genomförts av både EU och de afrikanska staterna vid användningen av dessa medel och om vilka resultat som nåtts.

27. Europaparlamentet är oroat över den bristande samordningen mellan alla involverade aktörer i förvaltningen av EU:s förvaltningsfond (och i synnerhet mellan kommissionens generaldirektorat för internationellt samarbete och utveckling (GD DEVCO) och dess generaldirektorat för humanitärt bistånd och civilskydd (Echo)), samt bristen på tydliga riktlinjer om hur finansiering kan säkerställas. Parlamentet beklagar bristen på tydlighet och transparens i fråga om finansieringskriterierna och den mängd medel som finns tillgänglig för det civila samhället genom EU:s förvaltningsfond. Parlamentet påminner om behovet av bättre kommunikation mellan kommissionen, medlemsstaterna och parlamentet i fråga om programplanering och genomförandeåtgärder av EU:s förvaltningsfond i allmänhet, med tanke på den framtida planeringen av eventuellt ytterligare förvaltningsfonder. Parlamentet påminner om att kommissionen måste iaktta särskild försiktighet för att säkerställa att dess åtgärder ligger i linje med och är samordnade med de regionala utvecklingsprogrammen (RDP), i syfte att undvika dubblering av insatser och säkerställa att huvudfokus ligger på utveckling och inte på gränskontroll och säkerhet på migranternas bekostnad. Kommissionen uppmanas, av samma skäl, och för att maximera det globala biståndets effekter och effektivitet, att upprätthålla en intensiv dialog med FN i fråga om EU:s förvaltningsfond. Kommissionen uppmanas även att intensifiera sina insatser för en mer systematisk konsekvensbedömning av sin politik och finansiering, inbegripet EU:s förvaltningsfond, särskilt med avseende på dess effekter på hållbar utveckling, mänskliga rättigheter och jämställdhet, samt att införliva resultaten av dessa bedömningar i sin politik och programplanering.

Tisdagen den 13 september 2016

28. Europaparlamentet understryker den hittills bristande involveringen av parlamentet i samband med inrättandet av förvaltningsfonden och betonar behovet att garantera, genom en detaljerad och regelbunden rapportering från kommissionens sida, att parlamentet får möjlighet att granska hur förvaltningsfonden har genomförts.

29. Europaparlamentet anser att, med tanke på en förvaltningsfonds ovanligt stora flexibilitet och snabbhet, bör den periodiska rapporteringen till parlamentet åtminstone göras en gång var sjätte månad. Parlamentet betonar med kraft behovet av transparent resultatövervakning, utvärdering och ansvarsutkrävande.

30. Europaparlamentet anser att transparens, kommunikation och synlighet i samband med projekt som utvecklats inom ramen för förvaltningsfonden är av avgörande betydelse för att sprida resultaten samt involvera och öka känsligheten hos privata aktörer, lokala och regionala myndigheter, icke-statliga organisationer och det civila samhället i Europa för att skapa förutsättningar för ett större engagemang från medlemsstaternas sida och göra det lättare för dem att delta.

31. Europaparlamentet understryker att det behövs en noggrann övervakning av genomförandet av bestämmelserna som rör omfördelning, omplacering i ursprungsländerna, samt medlemsstaternas finansiella åtaganden, där särskild uppmärksamhet ägnas åt de mänskliga rättigheterna.

32. Europaparlamentet erinrar om att fokus för EU:s migrationspolitik först och främst bör vara att ta itu med de bakomliggande orsakerna till migration. Parlamentet betonar att EU:s migrationspolitik bör arbeta för att hjälpa till att skapa fred och stabilitet samt främja ekonomisk utveckling i överensstämmelse med det tredje, fjärde och femte målet, det sjunde delmålet i det tionde målet och sextonde målet för 2030-agendan för målen för hållbar utveckling, genom att samarbeta närmare med tredjeländer för att förbättra samarbetet kring incitament för frivilligt återvändande och återanpassning i migranternas ursprungsländer, som inkluderar högkvalificerade migranter, frivilligt återvändande och återtagande, på ett sätt som ökar deras möjligheter.

33. Europaparlamentet betonar att instabilitet och fysisk osäkerhet är de främsta orsakerna till tvångsflyttningar, och parlamentet stöder därför ett genomförande av förvaltningsfonden som tar hänsyn till konfliktsituationen och som skulle prioritera konfliktförebyggande och statsbyggande åtgärder, god samhällsstyrning och främjandet av rättsstaten. Parlamentet anser att EU:s förvaltningsfond innebär en stor möjlighet för EU, som gör det möjligt för unionen att stärka sitt samarbete och sin politiska dialog med sina afrikanska partner, i synnerhet i fråga om effektivt genomförande av avtal om återvändande och återtagande, samt att skapa gemensamma strategier för hanteringen av migrationsströmmarna. Parlamentet pekar på behovet av en ansvarsfördelning mellan EU och unionens afrikanska partner i överensstämmelse med slutsatserna från toppmötet i Valletta i november 2015. Parlamentet anser emellertid att utvecklingsbistånd inte ska användas för att hejda flödet av migranter och asylsökande, och att de projekt som omfattas av EU:s förvaltningsfond inte bör användas som en förevändning för att förhindra avresor eller förstärka gränserna mellan länderna samtidigt som man bortser från de faktorer som driver människor från deras hem. Parlamentet uttrycker allvarlig oro över det inflytande som EU:s förvaltningsfond kan ha på de mänskliga rättigheterna ifall en begränsning av migrantströmmarna innebär samarbete med länder som begär systematiska och/eller allvarliga kränkningar av de grundläggande rättigheterna. Parlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa att fonden tjänar sina syften, att omedelbart hjälpa dem som är i behov av hjälp och att inte finansiera regeringar som kränker de mänskliga rättigheterna. Parlamentet kräver att respekten för migranternas mänskliga rättigheter stärks i EU-finansierade projekt.

34. Europaparlamentet understryker att det är viktigt att förstå orsakerna till och följderna av internationell migration utifrån ett könsperspektiv, inklusive de beslutsprocesser som de omfattas av och de mekanismer som leder till migration. Parlamentet påminner om att kvinnor och flickor som är flyktingar och migranter är särskilt utsatta när de befinner sig i situationer där deras säkerhet inte kan säkerställas och där de kan utsättas för sexuellt våld eller utnyttjas. Parlamentet betonar att EU:s förvaltningsfond måste bidra till att skydda, stötta och/eller bistå utsatta migranter, flyktingar och offer för människohandel, och att särskild uppmärksamhet bör ägnas kvinnor och barn.

35. Europaparlamentet noterar att EU:s förvaltningsfond för Afrika inrättades efter toppmötet om migration i Valletta mellan Afrikas och EU:s stats- eller regeringschefer. Parlamentet uppmanar kommissionen att till parlamentet lämna en översikt över vilka konkreta handlingar som toppmötet resulterat i, särskilt på utvecklingsområdet, när det gäller att bekämpa smugglare och underteckna avtal om återvändande, återtagande och återanpassning. Parlamentet uppmanar rådet att ge kommissionen de mandat som behövs för att ingå sådana avtal med de länder som berörs av förvaltningsfonden.

Tisdagen den 13 september 2016

36. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Europeiska rådets ordförande, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, rådet, kommissionen, medlemsstaternas parlament, medordförandena för den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen och talmannen för Panafrikanska parlamentet

Tisdagen den 13 september 2016

P8_TA(2016)0338

Inrättande av gynnsamma arbetsmarknadsvillkor för balans mellan arbetsliv och privatliv

Europaparlamentets resolution av den 13 september 2016 om inrättande av gynnsamma arbetsmarknadsvillkor för balans mellan arbetsliv och privatliv (2016/2017(INI))

(2018/C 204/09)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 2 och artikel 3.3 i fördraget om Europeiska unionen,
- med beaktande av artiklarna 6 a, 8, 10, 153.1, 153.2 och 157 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artiklarna 7, 9, 23, 24 och 33 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av den europeiska sociala stadgan av den 3 maj 1996, särskilt del I och del II samt artiklarna 2, 4, 16 och 27, om rätt till lika möjligheter och lika behandling för arbetstagare med familjeansvar,
- med beaktande av rådets direktiv 92/85/EEG av den 19 oktober 1992 om åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar ⁽¹⁾ (direktivet om mammaledighet),
- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktivet om mammaledighet (COM(2008)0637),
- med beaktande av sin ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 20 oktober 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/.../EU om ändring av rådets direktiv 92/85/EEG om åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar och om åtgärder till stöd för arbetstagares möjligheter att skapa balans mellan arbete och familjeliv ⁽²⁾, där det bland annat framfördes ett krav på två veckors pappaledighet,
- med beaktande av rådets direktiv 2010/18/EU av den 8 mars 2010 om genomförandet av det ändrade ramavtalet om föräldraledighet som ingåtts av BUSINESSSEUROPE, UEAPME, ECPE och EFS och om upphävande av direktiv 96/34/EG ⁽³⁾,
- med beaktande av rådets direktiv 2013/62/EU av den 17 december 2013 om ändring av rådets direktiv 2010/18/EU om genomförandet av det ändrade ramavtalet om föräldraledighet som ingåtts av BUSINESSSEUROPE, UEAPME, ECPE och EFS till följd av ändringen av Mayottes ställning i förhållande till Europeiska unionen ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/41/EU av den 7 juli 2010 om tillämpning av principen om likabehandling av kvinnor och män som är egenföretagare och om upphävande av rådets direktiv 86/613/EEG ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EGT L 348, 28.11.1992, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 70 E, 8.3.2012, s. 163.

⁽³⁾ EGT L 68, 18.3.2010, s. 13.

⁽⁴⁾ EGT L 353, 28.12.2013, s. 7.

⁽⁵⁾ EGT L 180, 15.7.2010, s. 1.

Tisdagen den 13 september 2016

- med beaktande av rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden ⁽²⁾,
- med beaktande av rådets direktiv 97/81/EG av den 15 december 1997 om ramavtalet om deltidarbete undertecknat av UNICE, CEEP och EFS ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 februari 2016 om den europeiska planeringsterminen för samordning av den ekonomiska politiken: sysselsättning och sociala aspekter i den årliga tillväxtöversikten 2016 ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 20 maj 2015 om mammaledighet ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 12 september 2013 om tillämpning av principen om lika lön för manliga och kvinnliga arbetstagare för lika eller likvärdigt arbete ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 12 mars 2013 om avskaffande av könsstereotyper i EU ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 10 mars 2015 om jämställdheten mellan kvinnor och män i Europeiska unionen – 2013 ⁽⁸⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 9 juni 2015 om EU:s strategi för jämställdhet efter 2015 ⁽⁹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 8 oktober 2015 om tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet ⁽¹⁰⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 3 februari 2016 om den nya strategin för kvinnors rättigheter och jämställdhet i Europa efter 2015 ⁽¹¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 12 maj 2016 om tillämpningen av rådets direktiv 2010/18/EU av den 8 mars 2010 om genomförandet av det ändrade ramavtalet om föräldraledighet, som ingåtts av BUSINESSEUROPE, UEAPME, ECPE och EFS, och om upphävande av direktiv 96/34/EG ⁽¹²⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 15 juni 2011 om förskola och barnomsorg: att ge våra barn bästa möjliga grund för morgondagens värld ⁽¹³⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 19 juni 2015 om lika inkomstmöjligheter för kvinnor och män: Att minska pensionsklyftan mellan könen
- med beaktande av den europeiska jämställdhetspakten för 2011–2020, som antagits genom rådets slutsatser av den 7 mars 2011 ⁽¹⁴⁾,
- med beaktande av ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådets möte i Barcelona den 15 och 16 mars 2002,

⁽¹⁾ EGT L 303, 2.12.2000, s. 16.

⁽²⁾ EGT L 299, 18.11.2003, s. 9.

⁽³⁾ EGT L 14, 20.1.1998, s. 9.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0059.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0207.

⁽⁶⁾ EUT C 93, 9.3.2016, s. 110.

⁽⁷⁾ EUT C 36, 29.1.2016, s. 18.

⁽⁸⁾ EUT C 316, 30.8.2016, s. 2.

⁽⁹⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0218.

⁽¹⁰⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0351.

⁽¹¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0042.

⁽¹²⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0226.

⁽¹³⁾ EUT C 175, 15.6.2011, s. 8.

⁽¹⁴⁾ 3073:e mötet i rådet (sysselsättning och socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) i Bryssel den 7 mars 2011.

Tisdagen den 13 september 2016

- med beaktande av förklaringen om jämställdhet från EU:s ordförandeskapstrio Nederländerna, Slovakien och Malta den 7 december 2015,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 mars 2010 *Europa 2020: En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla* (COM(2010)2020),
- med beaktande av kommissionens initiativ *Roadmap: A new start to address the challenges of work-life balance faced by working families* (färdplan om en nystart för att förvärvsarbetande familjer ska kunna förena arbetsliv och privatliv) (december 2015), samt av samrådet med allmänheten och berörda parter,
- med beaktande av kommissionens meddelande *Kommissionens arbetsprogram 2016 – Dags för nya tag* (COM(2015)0610),
- med beaktande av kommissionens meddelande *Samråd om en europeisk pelare för sociala rättigheter* (COM(2016)0127),
- med beaktande av kommissionens meddelande *Sociala investeringar till stöd för tillväxt och sammanhållning – inklusive genomförandet av Europeiska socialfonden 2014–2020* (COM(2013)0083) och dess rekommendation 2013/112/EU av den 20 februari 2013 *Bryta det sociala arvet – investera i barnens framtid*,
- med beaktande av kommissionens meddelande *Bättre balans i livet: ökat stöd för att göra det lättare att kombinera arbete och familj* (COM(2008)0635),
- med beaktande av rådets slutsatser av den 17 februari 2011 om förskola och barnomsorg: *en bättre grund för framtiden*” (COM(2011)0066),
- med beaktande av kommissionens lägesrapport av den 29 maj 2013 om Barcelonamålen *Utveckling av barnomsorgen i Europa för en hållbar och inkluderande tillväxt* (COM(2013)0322),
- med beaktande av arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar *The Strategic engagement for gender equality 2016–2019*, särskilt kapitel 3.1 – *Increasing female labour-market participation and the equal economic independence of women and men*,
- med beaktande av kommissionens rapport från 2015 om jämställdhet mellan kvinnor och män i Europeiska unionen (SWD(2016)0054), särskilt kapitlet om lika möjligheter till ekonomiskt oberoende,
- med beaktande av arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar av den 21 januari 2016, särskilt kapitel III.2 om socialt skydd,
- med beaktande av studierna från Europeiska institutet för förbättring av arbets- och levnadsvillkor (Eurofound) *Working time and work-life balance in a life course perspective* (2013), *Caring for children and dependants: Effect on carers of young workers* (2013) och *Working and caring: Reconciliation measures in times of demographic change* (2015) och av den sjätte undersökningen om arbetsvillkor i Europa (EWCS) (2016),
- med beaktande av rapporten från Europeiska institutet för förbättring av levnads- och arbetsvillkor *Working time development in the 21st century* från 2015,
- med beaktande av studien från Europeiska institutet för förbättring av levnads- och arbetsvillkor *Promoting parental and paternity leave among fathers*,
- med beaktande av rapporten från det europeiska nätverket för likabehandlingsorgan (Equinet) av den 8 juli 2014 *Equality bodies promoting a better work-life balance for all*,

Tisdagen den 13 september 2016

- med beaktande av Europeiska jämställdhetsinstitutets jämställdhetsindex 2015 och dess rapport från 2015 *Reconciliation of work, family and private life in the European Union: Policy review*,
 - med beaktande av den studie som offentliggjordes i maj 2015 av Europaparlamentets utredningstjänst *Gender equality in employment and occupation – Directive 2006/54/EC, European Implementation Assessment*,
 - med beaktande av studien från parlamentets generaldirektorat för EU-intern politik *Maternity, paternity and parental leave: Data Related to Duration and Compensation Rates in the European Union*,
 - med beaktande av studien från parlamentets generaldirektorat för EU-intern politik *Costs and benefits of maternity and paternity leave*,
 - med beaktande av studien från parlamentets generaldirektorat för EU-intern politik *Discrimination Generated by the Intersection of Gender and Disability*,
 - med beaktande av studien från parlamentets generaldirektorat för EU-intern politik från mars 2016 *Differences in Men's and Women's Work, Care and Leisure Time*,
 - med beaktande av Eurocarers strategi för informella vårdare *Enabling Carers to Care* från 2014,
 - med beaktande av den europeiska pakten för psykisk hälsa och psykiskt välbefinnande från 2008 och dess prioritering om psykisk hälsa på arbetsplatsen,
 - med beaktande av ILO-konvention nr 156 från 1981 om arbetstagare med familjeansvar och ILO-rekommendation nr 165 från 1981 om arbetstagare med familjeansvar,
 - med beaktande av ILO-konventionen om deltidarbete från 1994, ILO-konventionen om arbete i hemmet från 1996, ILO-konventionen om skydd vid havandeskap och barnsörd från 2000 och ILO-konventionen om hushållsanställda från 2011,
 - med beaktande av ILO:s rapport *Maternity and paternity at work: law and practice across the world* (2014),
 - med beaktande av de överenskomna slutsatserna av den 24 mars 2016 från det 60:e mötet i FN:s kvinnokommission, särskilt punkterna e–g,
 - med beaktande av det gemensamma arbetsdokumentet från ILO och Unicef av den 8 juli 2013 *Supporting workers with family responsibilities: connecting child development and the decent work agenda*,
 - med beaktande av OECD:s *Better Life Index* 2015,
 - med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
 - med beaktande av den gemensamma behandlingen av ärendet i utskottet för sysselsättning och sociala frågor och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män, i enlighet med artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A8-0253/2016), och av följande skäl:
- A. Enligt de senaste uppgifterna från Eurostat har födelsetalen i EU minskat de senaste årtiondena, och EU står inför aldrig förut skådade demografiska utmaningar ⁽¹⁾ som medlemsstaterna måste ta itu med. En familjevänlig politik är viktig för att stimulera en positiv befolkningsutveckling, eftersom osäkerhet kring arbetstillfällena och obekväma arbetsvillkor kan inverka negativt på familjeplaneringen.

⁽¹⁾ Eurostat 2015 Demography Report.

Tisdagen den 13 september 2016

- B. 2014 föddes 5,1 miljoner barn i EU-28, vilket motsvarar ett födelsetal på 10,1. Födelsetalet var 10,6 år 2000, 12,8 år 1985 och 16,4 år 1970. EU står inför en stor demografisk utmaning eftersom födelsetalet konstant fortsätter att sjunka i de flesta medlemsstater. Detta omvandlar gradvis unionen till ett samhälle styrt av åldringar, vilket är ett direkt hot mot social och ekonomisk tillväxt och utveckling.
- C. De traditionella könsrollerna och kärnfamiljsbegreppet ifrågasätts allt mer genom den ökande förekomsten av familjer med bara en förälder, samkönade föräldrapar, tonårsmammor etc. i EU. Att inte erkänna denna mångfald innebär diskriminering och har negativa följder för människor som bor i EU och deras familjer.
- D. Jämställdhet är en av EU:s grundläggande principer. I artiklarna 21 och 23 i EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna förbjuds all diskriminering på grund av kön och krävs det att jämställdhet mellan kvinnor och män ska säkerställas på alla områden, inklusive balans mellan arbets- och privatliv.
- E. Kommissionens färdplan är en början. Denna möjlighet måste utnyttjas till att inleda en förändringsprocess för att uppnå balans mellan arbets- och privatliv för kvinnor och män i Europa, och den måste bidra avsevärt till ökad jämställdhet.
- F. Välutformade och väl genomförda strategier för att förena arbetsliv och privatliv ska anses vara en mycket viktig förbättring av arbetsmiljön i syfte att möjliggöra goda arbetsförhållanden och socialt och yrkesmässigt välbefinnande. En korrekt balans mellan arbetsliv och privatliv främjar ekonomisk tillväxt, konkurrenskraft, det totala arbetsmarknadsdeltagandet och jämställdhet. Den minskar risken för fattigdom, främjar solidaritet mellan generationerna, tar itu med utmaningarna med ett åldrande samhälle och påverkar födelsetalen gynnsamt i EU. För att uppnå dessa mål måste de politiska strategierna vara moderna, fokusera på att förbättra kvinnors tillträde till arbetsmarknaden samt på en jämlik fördelning av hushålls- och omsorgsrelaterade uppgifter mellan kvinnor och män samt utgå från inrättandet av en samstämmig lagstiftningsram, understödd av kollektivförhandlingar och kollektivavtal för att möjliggöra en bättre balans mellan omsorg, arbetsliv och privatliv.
- G. Att förena arbetsliv och privatliv beror också i hög grad på arbetstiden på arbetsplatsen. Det är tveksamt om ökade respektive längre arbetstider verkligen gynnar ekonomin i fråga om ökad produktivitet. En stor andel av arbetstagarna i EU har atypiska arbetstider, inbegripet helgarbete, skiftarbete och nattarbete, och nästan hälften av dem har arbetat på sin fritid under 2015. Enligt de senaste rönen ändras arbetstiden regelbundet för 31 procent av de anställda, ofta med kort varsel⁽¹⁾. Detta kan medföra hälso- och säkerhetsproblem, med ökad risk för olyckor på arbetsplatsen och sämre hälsa på lång sikt, vilket gör det svårt för arbetstagare att förena sitt arbetsliv med sina åtaganden gentemot barn och andra omsorgsbehövande. Vissa sektorer är mer drabbade, såsom detaljhandeln, där de flesta anställda är kvinnor.
- H. Kommissionen bör tillsammans med medlemsstaterna vidta särskilda åtgärder för att främja flexibla och effektiva arbetsmodeller både inom den offentliga och den privata sektorn, vilket skulle göra det möjligt för arbetstagarna att kombinera arbetsliv och privatliv.

⁽¹⁾ Eurofound (2015): *First findings: Sixth European Working Conditions Survey*.

Tisdagen den 13 september 2016

- I. I EU:s 28 medlemsstater var sysselsättningen 75,9 procent för män 2015, men bara 64,3 procent för kvinnor ⁽¹⁾, trots att kvinnor har högre utbildning. Antalet kvinnor bland de förvärvsarbetande är ännu lägre om man omvandlar sysselsättningssiffrorna till heltidsekvivalenter, eftersom antalet deltidsarbetande kvinnor är mycket högt i vissa medlemsstater. 2013 tillbringade männen 47 timmar per vecka i betalt arbete, jämfört med 34 timmar för kvinnorna. Om man lägger samman tiden på betalt arbete och obetalt arbete hemma arbetar unga kvinnor i genomsnitt 64 timmar i veckan, jämfört med de unga männens 53 timmar ⁽²⁾. Enligt beräkningar leder könsklyftor på arbetsmarknaden till att BNP per capita minskar med upp till 10 procent i Europa.
- J. Mot bakgrund av EU:s nuvarande sysselsättningsrelaterade, socioekonomiska och jämlikhetsrelaterade politik har Europa 2020-strategin och de mål som tidigare fastställts långt ifrån uppnått. Utan proaktiva strategier som utformats och genomförts för att hjälpa kvinnor att komma in på arbetsmarknaden, särskilt strategier som främjar en bättre balans mellan arbetsliv och privatliv, kan inget mål på EU-nivå uppnås i praktiken.
- K. De europeiska arbetsmarknaderna är könssegregerade ⁽³⁾. I sitt meddelande av den 8 mars 2016 om den europeiska pelaren för sociala rättigheter (COM(2016)0127, bilaga I) erkände kommissionen detta och konstaterade att kvinnor fortfarande är "underrepresenterade på arbetsmarknaden och överrepresenterade bland deltidsarbetande och i låglönesektorer. De får lägre timlön även när likvärdigt arbete utförs, trots att utbildningsnivån bland kvinnor numera är högre än bland män".
- L. Fattigdomen och den ökade ojämlikheten har förvärrats i och med de makroekonomiska strategier som genomförts av EU och de åtgärdsåtgärder som införts som svar på den ekonomiska krisen.
- M. Det är en särskild utmaning för ensamstående föräldrar att förena familje- och privatliv, och de flesta av dem är kvinnor. I de 28 EU-medlemsstaterna riskerar inte mindre än 34 % av de ensamstående mödrarna att drabbas av fattigdom, och barnen från dessa familjer är utsatta för en oproportionerligt större risk för att fattigdomen överförs från en generation till följande generation.
- N. De skadliga återverkningarna av "feminiseringen av fattigdomen" drabbar de barn hårdast som uppfostras av ensamstående mödrar, som har stora svårigheter att förena rollen som ensam försörjare med föräldransvaret.
- O. Jämställdhet på arbetsmarknaden gynnar inte enbart kvinnor utan ekonomin och samhället som helhet och är en central ekonomisk tillgång för att främja en hållbar ekonomisk tillväxt för alla, minska yrkesmässig ojämställdhet och uppnå effektivitet och flexibilitet på arbetsmarknaden. Kvinnor som kommer ut i eller återgår till arbetslivet ökar familjens inkomster, konsumtionen, inbetalningarna till socialförsäkringssystemen och skatteintäkterna. Kvinnor diskrimineras fortfarande ofta i samband med anställning och förvägras sina rättigheter som arbetstagare särskilt på grund av graviditet eller moderskap.
- P. Lönegapet mellan könen ligger på 16,3 procent och det är också vanligare att det är kvinnor som har atypiska och osäkra former av anställningsavtal.
- Q. Bristande jämställdhet på arbetsmarknaden får livslånga konsekvenser och påverkar kvinnors rättigheter, till exempel pensioner, vilket pensionsklyftan på 39 procent i EU vittnar om, som är mer än dubbelt så hög som könslönegapet på 16 procent.

⁽¹⁾ <http://appsso.eurostat.ec.europa.eu/nui/submitViewTableAction.do>

⁽²⁾ Eurofound (2013): *Caring for children and dependants: Effect on carers of young workers.*

⁽³⁾ Eurofound (2015): *First findings: Sixth European Working Conditions Survey.*

Tisdagen den 13 september 2016

- R. Bland de olika yrkeskategorierna är det särskilt svårt för kvinnor som är egenföretagare och för yrkesutövande kvinnor att förena arbetsliv och familjeliv. Kvinnor som har för avsikt att starta ett företag har mycket ofta svårt att få tillgång till kredit på grund av att finansiella mellanhänder är ovilliga att bevilja lån, eftersom de anser att kvinnor är mer utsatta för risker och mindre sannolikt lyckas få sina företag att växa.
- S. De stereotyper som ofta förekommer i samhället tvingar kvinnan till en underordnad roll. Dessa stereotyper utvecklas redan i barndomen och speglas såväl i valen av utbildning som valen på arbetsmarknaden. Kvinnor stannar alltför ofta kvar på "kvinnliga" och ofta dåligt betalda arbeten. Dessa uppdelningar på arbetsmarknaden reproducerar stereotyper som innebär att det klart största omsorgsansvaret främst faller på kvinnor, vilket leder till att kvinnor fägnar två till tio gånger så mycket tid som män åt obetald omsorg⁽¹⁾. Könstereotyper och könsbaserad diskriminering har negativa följder för kvinnors personliga, sociala och ekonomiska oberoende och framtidsutsikter och leder till att en högre andel kvinnor deltidsarbetar, har avbrott i karriären och löper större risk för fattigdom och socialutestängning, särskilt ensamstående mödrar, vilket därmed inverkar på kvinnornas oberoende.
- T. Familjerelaterad ledighet blir fortfarande ofta en grund för diskriminering och stigmatisering för såväl kvinnor som män, trots den gällande politiska ramen och lagstiftningen i EU och på nationell nivå, och det är framför allt kvinnor som drabbas eftersom de bär det huvudsakliga omsorgsansvaret och tar ut familjerelaterad ledighet.
- U. Skillnaderna i mäns och kvinnors uttag av föräldraledighet visar på könsdiskriminering. Andelen pappor som utnyttjar föräldraledigheten i medlemsstaterna är fortfarande låg; endast 10 procent av papporna tar minst en dag föräldraledigt, medan 97 procent av kvinnorna utnyttjar den föräldraledighet som bägge föräldrarna har tillgång till. Tillgängliga uppgifter bekräftar att obetald eller dåligt betald familjerelaterad ledighet medför att denna möjlighet utnyttjas i låg grad. Helt eller delvis icke överlåtbar och tillräckligt betald föräldraledighet får föräldrarna att mer balanserat dela på uttaget, och bidrar till att minska diskrimineringen av kvinnor på arbetsmarknaden. Endast få medlemsstater uppmuntrar pappor att verkligen utnyttja pappaledigheten eller föräldraledigheten, vilket fråntar männen möjligheten att ta lika stor del av omsorgen om sina barn och vara tillsammans med dem.
- V. Det är avgörande att vidta åtgärder till förmån för pappaledighet, även med tanke på att fäder som tar ut föräldraledighet bygger upp en bättre relation med sina barn och är mer benägna att ta aktiv del i den framtida omsorgen om barnet.
- W. Studier som Eurofound gjort visar att pappors uttag av föräldraledighet särskilt påverkas av ersättningsnivån, ledighetssystemets flexibilitet, tillgången till information, tillgången till flexibel barnomsorg och i vilken utsträckning arbetstagarna är rädda för att förlora sin plats på arbetsmarknaden när de tar ut ledigheten.
- X. Tillgänglighet och åtkomst till överkomlig, lämplig och högkvalitativ förskoleverksamhet och barnomsorg, omsorg om andra personer i beroendeställning samt högkvalitativa sociala tjänster är en av de viktigaste faktorer som påverkar kvinnors deltagande på arbetsmarknaden. Det saknas tillräcklig infrastruktur som skulle erbjuda alla inkomstgrupper högkvalitativ och tillgänglig barnomsorg. För 27 % av EU-inwånarna leder den låga kvaliteten på barnomsorgen till att

⁽¹⁾ Uppgifter från Eurostat 2010, kommissionens rapport 2015 *Equality between women and men in the European Union*, (SWD(2016) 0054).

Tisdagen den 13 september 2016

det är svårt att kunna tillgå dessa tjänster⁽¹⁾. Att uppnå tjänster av hög kvalitet innebär att investera i utbildning av anställda inom barnomsorgen⁽²⁾. Endast 11 medlemsstater har uppnått det första Barcelonamålet (barnomsorg tillgänglig för minst 90 procent av alla barn mellan 3 år och den obligatoriska skolåldern), och endast 10 medlemsstater hade uppnått det andra målet (minst 33 procent av alla barn under 3 år)⁽³⁾.

- Y. Förskoleverksamhet och barnomsorg samt barns erfarenheter när de är mellan noll och tre år gamla påverkar deras kognitiva utveckling på ett avgörande sätt, eftersom de utvecklar centrala förmågor under de första fem levnadsåren.
- Z. De politiska riktlinjerna för balans mellan arbetsliv och privatliv bör också göra det möjligt för föräldrar att uppfylla sina plikter gentemot sina barn, och säkerställa de ekonomiska medel, den tid och det stöd som såväl mammor som pappor behöver.
- AA. Europa är den kontinent som har det högsta antalet äldre medborgare och en befolkning som blir allt äldre. Denna process kommer fortsätta de kommande årtiondena. Många medlemsstater har inte tillräckligt med inrättningar för långtidsvård för att klara av de växande behoven av omsorg och den stagnerande minskningen av indikatorerna för friska levnadsår. De flesta arbetsplatser som inrättas inom den formella hemvården för äldre anhöriga är dåligt betalda och kräver låg utbildning⁽⁴⁾.
- AB. Informella omsorgsgivare tillgodoser 80 procent av omsorgsbehovet i EU. Cirka 3,3 miljoner EU-invånare mellan 15 och 34 års ålder har varit tvungna att avstå från heltidsarbete eftersom det saknas barnomsorg för minderåriga barn eller inrättningar för vård av äldre anhöriga.
- AC. IKT och ny teknik har förändrat förutsättningarna för arbete och anställningar och organisationskulturer och organisationsstrukturer inom alla branscher. Det politiska beslutsfattandet måste hålla sig à jour med den tekniska utvecklingen, för att säkerställa att dessa nya förutsättningar leder till att de sociala trygghetssystemen och jämställdhetsintegreringen går framåt och inte bakåt.
- AD. Kombinationen omsorg och lönearbete har viktiga konsekvenser för arbetets hållbarhet och sysselsättningsgraden, särskilt för kvinnor som i ett visst skede i livet kan få ta på sig omsorgsansvar för både barnbarn och/eller äldre anhöriga⁽⁵⁾.
- AE. Vissa rättssystem i EU upprätthåller skatte- och socialförsäkringssystemens icke-individualisering, där kvinnor endast erkänns härledda rättigheter genom sin ställning i förhållande till män, inklusive tillgång till hälso- och sjukvårds- samt pensionstjänster. Medlemsstater som tvingar makan/modern till beroende diskriminerar direkt mot kvinnor, och förvägrar kvinnor fullständiga medborgerliga rättigheter genom det selektiva sätt på vilket statliga tjänster tillhandahålls.
- AF. En politik med fokus på arbetsmarknaden och balans mellan arbetsliv och privatliv behövs för att ta hänsyn till de sektorsövergripande hinder för balans mellan arbetsliv och privatliv samt anställningstrygghet som utsatta kvinnor ställs inför, exempelvis kvinnor med funktionsnedsättning, unga kvinnor, kvinnor som är migranter eller flyktingar, kvinnor som tillhör en etnisk minoritet och hbt-kvinnor.

⁽¹⁾ Eurofound: *European Quality of Life Survey 2012*.

⁽²⁾ Eurofound (2015), *Early childhood care: working conditions, training and quality of services – A systematic review*.

⁽³⁾ Kommissionens lägesrapport av den 29 maj 2013 om Barcelonamålen *Utveckling av barnomsorgen i Europa för en hållbar och inkluderande tillväxt* (COM(2013)0322).

⁽⁴⁾ Eurofound (2013) *Caring for children and dependants: Effect on carers of young workers*.

⁽⁵⁾ Eurofound report *Sustainable work over the life course: Concept paper* (2015).

Tisdagen den 13 september 2016

AG. Att ge arbetstagare ledigt för personlig utveckling och utbildning i samband med livslångt lärande utan diskriminering gynnar deras välbefinnande och även deras bidrag till ekonomin med fler färdigheter och högre produktivitet ⁽¹⁾.

AH. Enbart genomförandet av strategier för att förena arbetsliv och privatliv kommer inte i sig att skapa fördelar för arbetstagare om de inte åtföljs av strategier för att förbättra levnadsvillkoren, liksom strategier för att främja bland annat kultur-, fritids- och idrottsverksamhet.

Allmänna principer

1. Europaparlamentet betonar att möjligheterna att förena yrkes- och privatliv samt familjeliv är ett begrepp som kan tolkas brett och som omfattar all övergripande politik av lagstiftande och icke-lagstiftande karaktär och syftar till att främja en lämplig och proportionerlig balans mellan de olika aspekterna av människors liv. För att uppnå en verklig balans mellan arbetsliv och privatliv krävs det enligt parlamentet robusta, sektorsövergripande, strukturella, samstämmiga och breda strategier som omfattar incitament och effektiva åtgärder för att förena arbete, tid att sörja för och tillbringa med familj och vänner samt tid för fritid och personlig utveckling. Parlamentet poängterar att det framför allt fordras en ny grundinställning i samhället, med ändrad uppfattning om könsroller så att arbete och omsorg fördelas jämnare mellan män och kvinnor.

2. Europaparlamentet betonar att möjligheterna att förena yrkesliv, privatliv och familjeliv måste garanteras som en grundläggande rättighet för alla människor, i enlighet med andan och ordalydelsen i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, och att åtgärderna ska vara tillgängliga för alla och gå utöver unga mammor, unga pappor eller omsorgsgivare. Parlamentet vill att det införs en ram för att säkerställa denna rättighet såsom en grundläggande strävan efter sociala system. Därför uppmanar parlamentet EU och medlemsstaterna att både inom den offentliga och den privata sektorn främja välfärdsmodeller för företag som kräver respekt för rätten till balans mellan arbetsliv och privatliv. Denna rättighet bör integreras i all EU-verksamhet som kan beröra denna fråga direkt eller indirekt.

3. Europaparlamentet framhåller att EU står inför aldrig förut skådade demografiska förändringar – stigande förväntad livslängd, lägre födelsetal, ändrade familjestrukturer med nya förhållande- och (sam)levnadsformer, sent föräldraskap samt migration. Allt detta innebär nya utmaningar för unionen. Parlamentet oroar sig för att den ekonomiska och finansiella krisen har haft negativ inverkan på de offentliga finanser som behövs för strategierna för balans mellan arbetsliv och privatliv och för säkerställande av tillgång och åtkomst till högkvalitativa och överkomliga tjänster i allmänhetens intresse. Därför uppmanar parlamentet kommissionen och medlemsstaterna att genomföra positiva strategier och stimulansåtgärder som främjar demografisk förnyelse, bevarar socialförsäkringssystemen samt främjar människors och hela samhällets välmående och utveckling.

4. Europaparlamentet betonar att det sjunkande födelsetalet i EU har förvärrats av krisen eftersom arbetslöshet, otrygga arbetstillfällen, osäkerhet kring framtiden samt diskriminering på arbetsmarknaden gör att unga människor, i synnerhet unga yrkeskvinnor, avstår från att få barn för att förbli aktiva på en allt mer konkurrenskraftig arbetsmarknad. I detta sammanhang uppmanar parlamentet medlemsstaterna och arbetsmarknadens parter att främja familjevänliga arbetsmiljöer, planer för att förena arbete och familj, program för återgång till arbetet, kommunikationskanaler mellan arbetstagare och arbetsgivare samt incitament för företag och egenföretagare. Syftet med detta är framför allt att säkerställa att man inte straffas ekonomiskt för att man får barn och att legitima karriärmål inte står i motsättning till familjerelaterade planer. Parlamentet betonar dessutom att mamma-, pappa- och föräldraledighet kan tillämpas ändamålsenligt med fördelar för samhället och ekonomin endast om andra politiska instrument tillämpas samtidigt, däribland högkvalitativ och överkomlig barnomsorg.

5. Europaparlamentet välkomnar kommissionens inställning att strategierna för balans mellan arbetsliv och privatliv är centrala för att lösa de socioekonomiska utmaningarna. Parlamentet uppmanar de europeiska arbetsmarknadsparterna att lägga fram en överenskommelse om ett övergripande paket med lagstiftningsåtgärder och andra åtgärder rörande möjligheterna att förena yrkesliv, privatliv och familjeliv. Kommissionen uppmanas att med respekt för subsidiaritetsprincipen lägga fram ett förslag till ett sådant paket som en del av kommissionens arbetsprogram för 2017 i samband med den aviserade pelaren för sociala rättigheter om det inte skulle gå att uppnå en överenskommelse mellan arbetsmarknadsparterna. Parlamentet betonar att lagförslagen bör innefatta jämställdhet som rättslig grund. Parlamentet uppmanar kommissionen att samarbeta med de sociala intressenterna i riktning mot en pelare för sociala rättigheter som leder till en genuin social investering där tonvikten främst läggs på investering i humankapital.

⁽¹⁾ Forskningsrapport från Cedefop: *Training leave. Policies and practices in Europe*, 2010.

Tisdagen den 13 september 2016

6. Europaparlamentet välkomnar att kommissionen har inlett ett offentligt samråd om den europeiska pelaren för sociala rättigheter för att inhämta åsikter och återkoppling rörande en rad väsentliga principer för att stödja väl fungerande och rättvisa arbetsmarknader och välfärdssystem inom euroområdet.
7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa relevanta strategier och åtgärder som tar hänsyn till den ökande mångfalden bland familjeförhållandena, bland annat registrerade partnerskap och föräldraskap samt far- och morföräldraskap, liksom mångfalden i samhället som helhet, särskilt för att garantera att det inte förekommer någon diskriminering av ett barn på grund av föräldrarnas civilstånd eller familjens sammansättning. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att ömsesidigt erkänna juridiska dokument för att säkerställa fri rörlighet utan diskriminering.
8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utveckla och genomföra strategier samt tillhandahålla åtgärder för de mest missgynnade eller för dem som just nu inte omfattas av befintlig lagstiftning och politik, såsom ensamstående föräldrar, par som inte är gifta, samkönade par, migranter, egenföretagare eller så kallade "medhjälpande makar", liksom familjer där en eller flera familjemedlemmar har en funktionsnedsättning.
9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa att det i lagstiftningen och politiken om balans mellan arbetsliv och privatliv tas hänsyn till FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning och de sammanfattande observationerna från FN:s CRPD-kommitté till EU 2015.
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa att man som en av prioriteringarna tar hänsyn till barns välbefinnande och bästa intresse när politiken för balans mellan arbetsliv och privatliv utarbetas, övervakas och genomförs. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att fullt ut genomföra rekommendationen *Investera i barnens framtid*⁽¹⁾ och noggrant övervaka framstegen. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utarbeta och införa initiativ, t.ex. en barngaranti, som sätter barnen i centrum för befintliga åtgärder för att bekämpa fattigdom, så att alla barn kan få tillgång till kostnadsfri hälso- och sjukvård, utbildning och barnomsorg samt anständiga bostadsförhållanden och tillräcklig näring, som ett led i en europeisk integrerad plan för minskad barnfattigdom.
11. Europaparlamentet anser att barns fattigdom är kopplad till föräldrarnas fattigdom och uppmanar därför medlemsstaterna att genomföra rekommendationen om barns fattigdom och välmående samt använda den indikatorbaserade övervakningsram som ingår i den.
12. Europaparlamentet framhåller vikten av att ett livscykelänkande inlemmas i strategierna för balans mellan arbetsliv och privatliv samt företagsstrategier, för att alla ska få stöd under livets alla olika etapper och kunna delta aktivt på arbetsmarknaden och i samhället som helhet.
13. Europaparlamentet betonar att bättre balans mellan arbetsliv och privatliv samt stärkt jämställdhet är nödvändigt för att stödja kvinnors delaktighet på arbetsmarknaden, i synnerhet kvinnliga omsorgsgivare och ensamstående mödrar, och för att uppnå målen för kvinnors egenmakt. Parlamentet understryker att nyckeln till kvinnors ekonomiska egenmakt är att omvandla och anpassa arbetsmarknaden och välfärdssystemen så att hänsyn tas till kvinnors livsrytmer.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ta fram förändringspolitik och investera i medvetandehöjande kampanjer för att undanröja könsstereotyper och främja en mer jämställd fördelning av omsorgs- och hushållsrelaterade arbetsuppgifter och även fokusera på männens rätt till och behov av att åta sig omsorgsansvar utan att bli stigmatiserade eller bestraffade. Parlamentet anser att man bör inrikta sig på företagen och stödja deras insatser för att främja bättre balans mellan arbetsliv och privatliv samt bekämpa diskriminering.

⁽¹⁾ Kommissionens rekommendation 2013/112/EU.

Tisdagen den 13 september 2016

15. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att förbättra skyddet mot diskriminering och olaglig uppsägning i samband med balans mellan arbetsliv och privatliv, något som särskilt påverkar kvinnliga arbetstagare, och att garantera tillgång till rättslig prövning och rättsliga åtgärder, genom ökat tillhandahållande av information om arbetstagarens rättigheter samt om juridisk hjälp vid behov. Parlamentet uppmanar i detta avseende kommissionen och medlemsstaterna att föreslå politiska strategier som förbättrar genomförandet av åtgärder mot diskriminering på arbetsplatsen, däribland att höja medvetenheten om den lagliga rätten till likabehandling genom informationskampanjer, att vända på bevisbördan⁽¹⁾ och ge de nationella jämlikhetsorganen befogenhet att på eget initiativ genomföra formella utredningar i frågor om likabehandling samt att bistå potentiella offer för diskriminering.

16. Europaparlamentet betonar att bristen på jämförbara, omfattande, tillförlitliga och regelbundet uppdaterade uppgifter om likabehandling gör det svårare att bevisa förekomsten av diskriminering, i synnerhet indirekt diskriminering. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att systematiskt samla in uppgifter om likabehandling och göra dem tillgängliga, med deltagande av nationella organ för främjande av likabehandling samt nationella domstolar, bland annat med avsikten att analysera och övervaka dessa för de landsspecifika rapporterna. Parlamentet uppmanar kommissionen att inleda initiativ för att främja sådan uppgiftsinsamling genom rekommendationer till medlemsstaterna och genom att ge Eurostat i uppdrag att hålla samråd för att harmonisera uppdelningen av statistik om alla diskrimineringsgrunder som används för indikatorerna i Europeiska samhällsundersökningen. Parlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta samarbeta med Europeiska jämställdhetsinstitutet (EIGE) för att förbättra kvantiteten och kvaliteten på uppgifter fördelade enligt kön på ett systematiskt sätt.

17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att regelbundet se över de framsteg som görs på kritiska, angelägna områden som definierats i handlingsplanen från Peking, och för vilka indikatorer redan har tagits fram av EIGE, och att ta hänsyn till resultaten av dessa översyner i kommissionens bedömning av jämställdhet i EU.

18. Europaparlamentet noterar den viktiga roll som nationella organ för främjande av likabehandling har vid genomförandet av direktiv 2000/78/EG om likabehandling i arbetslivet, genom att de bidrar till upplysning och datainsamling, behåller kontakterna med arbetsmarknadens parter och andra intressenter, tar itu med underrapportering och gör klagomålsförfarandena mer tillgängliga. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att stärka den roll, kapacitet och oavhängighet som organen för främjande av likabehandling har – inklusive Equinet – bland annat genom att tillhandahålla lämplig finansiering. Parlamentet vill i synnerhet att man stärker de organisationer som avses i direktiv 2006/54/EG om likabehandling och garanterar tillgång till rättslig prövning och rättsliga åtgärder.

19. Europaparlamentet anser det nödvändigt att lämplig utbildning om lagstiftning mot diskriminering på arbetsmarknaden och i rättspraxis tillhandahålls anställda vid nationella, regionala och lokala myndigheter, brottsbekämpande organ och yrkesinspektörer. Parlamentet anser att sådan utbildning också är av yttersta vikt för domare, åklagare, advokater och polisen.

20. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att tillsammans med kommissionen se till att sociala rättigheter som tilldelas genom offentlig politik är lika tillgängliga för kvinnor och män i syfte att garantera att alla kan göra anspråk på sina rättigheter och förena arbetsliv och privatliv på ett bättre sätt.

Kvinnor och män som jämställda försörjare och omsorgsgivare

21. Europaparlamentet betonar behovet av att undanröja bristande jämställdhet när det gäller avlönat och oavlönat arbete och att främja en rättvis fördelning mellan kvinnor och män – men också samhället som helhet – av ansvar, kostnader för omsorg om barn och andra omsorgsbehövande. Hit hör även att säkerställa allmän åtkomst till tjänster i allmänhetens intresse. I detta avseende understryker parlamentet behovet av specifika förslag för att förbättra balansen mellan arbetsliv och privatliv.

22. Europaparlamentet beklagar det bestående könslönegapet som kränker den grundläggande principen om lika lön för kvinnor och män för likvärdigt arbete enligt artikel 157 i EUF-fördraget, och som i synnerhet berör kvinnor som får och som uppfostrar barn. Parlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att i samarbete med arbetsmarknadens parter och jämställdhetsorganisationer ta fram och genomföra politiska strategier som utjämnar löneskillnaderna mellan män och kvinnor. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att regelbundet genomföra lönekartläggning som komplement till arbetet med dessa insatser.

⁽¹⁾ Europaparlamentets resolution av den 8 oktober 2015 om tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG (P8_TA(2015)0351).

Tisdagen den 13 september 2016

23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i enlighet med rådets slutsatser om jämställdhet mellan kvinnor och män av den 16 juni 2016 höja statusen för sitt strategiska engagemang för jämställdhet mellan könen och integrera ett jämställdhetsperspektiv i Europa 2020-strategin för att säkerställa att jämställdhetsarbetet inte ska nedprioriteras. Parlamentet uppmanar kommissionen att anta en jämställdhetsstrategi för perioden efter 2015, i linje med rekommendationerna i den europeiska pakten för jämställdhet för perioden 2011–2020.

24. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att inrätta proaktiva åtgärder och lämpliga investeringar som syftar till och som är utformade för att hjälpa kvinnor och män att komma in på, återvända till och avancera på arbetsmarknaden efter perioder av familje- och omsorgsrelaterade typer av ledighet, med stabila anställningar och arbetstillfällen av hög kvalitet, i linje med artikel 27 i den europeiska sociala stadgan. Parlamentet understryker i synnerhet behovet av att garantera återinsättning på samma arbetsplats eller en likvärdig eller liknande befattning, skydd mot uppsägning och mindre gynnsam behandling till följd av graviditet eller en begäran om eller uttagen föräldraledighet samt en skyddsperiod efter återgången för att berörda personer ska kunna återanpassa sig till sin arbetsplats.

25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att göra arbetsmarknadens parter och det civila samhället delaktiga i jämställdhetspolitiken. Parlamentet betonar vikten av tillräcklig finansiering för sådana strategier, kollektivavtal och kollektivförhandlingar för att bekämpa diskriminering och främja jämställdhet på arbetsplatsen, liksom forskning och utbyte av beprövade metoder.

26. Europaparlamentet anser att det är avgörande att främja kvinnors närvaro på arbetsmarknaden och deras ekonomiska oberoende för att kunna uppfylla målet i Europa 2020-strategin om en allmän sysselsättningsgrad på 75 procent, vilket även skulle öka BNP. Därför uppmanar parlamentet medlemsstaterna att stärka de politiska strategierna och öka investeringar till stöd för anställning av kvinnor i högkvalitativa jobb, i synnerhet inom sektorer och på befattningar där kvinnor är underrepresenterade, såsom vetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap och matematik samt grön ekonomi, eller höga chefspositioner inom alla sektorer.

Familje- och omsorgsrelaterade typer av ledighet

27. Europaparlamentet noterar att kommissionen har dragit tillbaka översynen av direktivet om mammaledighet och uppmanar den att i nära samarbete med arbetsmarknadsparterna och i samråd med organisationer i det civila samhället lägga fram ett ambitiöst förslag med höga standarder för att säkerställa bättre balans mellan arbetsliv och privatliv. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att se till att kvinnor är betalda och omfattas av social trygghet under mammaledigheten för att stödja familjer och bekämpa ojämlikhet, stärka kvinnors sociala och ekonomiska oberoende samt förhindra att de straffas ekonomiskt för att de får barn. Parlamentet understryker att mammaledigheten måste åtföljas av ändamålsenliga åtgärder som skyddar rättigheterna för gravida kvinnor och nyblivna mödrar som ammar, i enlighet med Internationella arbetsorganisationens och WHO:s rekommendationer.

28. Europaparlamentet efterlyser bättre samordning av olika typer av ledighet i EU och medlemsstaterna, i samarbete med arbetsmarknadsparterna. Parlamentet betonar att bättre tillgång till olika typer av ledigheter ger människor utsikter till ledighet under hela livscykeln och ökar deltagandet på arbetsmarknaden samt en allmän effektivitet och anställas tillfredsställelse när det gäller deras arbetsuppgifter. Om det inte finns några bestämmelser om ledighet, eller där de befintliga reglerna anses vara otillräckliga kan arbetsmarknadens parter fylla en viktig funktion vid fastställande av nya eller uppdatering av befintliga bestämmelser om mammaledighet, pappaledighet och föräldraledighet.

29. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa tillräcklig ersättning och socialt skydd under alla former av familje- eller omsorgsrelaterad ledighet, särskilt för att se till att låginkomsttagare kan åtnjuta ledighetsåtgärder under villkor som är likvärdiga med andras.

Tisdagen den 13 september 2016

30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att offentliggöra en rapport om genomförandet av direktivet om föräldraledighet och uppmanar den och arbetsmarknadsparterna att överväga att förlänga den minsta varaktigheten av föräldraledighet med tillräcklig inkomstersättning och social trygghet från fyra månader till minst sex månader samt höja den gräns baserad på barnets ålder från och med vilken föräldraledighet kan tas ut. Parlamentet anser att föräldrar bör ha flexibilitet att ta ut all ledighet på en gång eller uppdelat. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och arbetsmarknadens parter att se över sina system för ekonomisk ersättning vid föräldraledighet, så att en tillräcklig nivå för inkomstersättning kan nås, som fungerar som incitament och även uppmuntrar män att ta ut längre föräldraledighet än den minimiperiod som garanteras i direktivet. Parlamentet anser att föräldraledighet bör delas lika mellan föräldrarna och att en betydande del av ledigheten inte bör kunna överföras ⁽¹⁾. Parlamentet understryker att likabehandling måste gälla för bägge föräldrarna när det gäller rätt till inkomst och ledighetens längd.

31. Parlamentet noterar den ökade utsattheten för arbetande föräldrar som har barn med funktionsnedsättning. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att förbättra och stärka bestämmelserna i direktiv 2010/18/EU när det gäller villkoren för stödberättigande och detaljerade regler för att bevilja föräldraledighet till föräldrar som har barn med en funktionsnedsättning eller allvarlig eller kronisk sjukdom som kan leda till funktionsnedsättning. Medlemsstaterna uppmanas i detta avseende att förlänga möjligheten för dessa föräldrar att ta ut föräldraledighet utöver den lagstadgade ålder för barnet som anges i direktivet samt bevilja dem ytterligare mammaledighet, pappaledighet (där sådan förekommer) och föräldraledighet.

32. Europaparlamentet anser att främjandet av en individualisering av rätten till ledighet, liksom pappornas roll i sina barns uppfostran genom att de tar ut ledighet, är avgörande för att uppnå såväl en jämställd möjlighet att förena arbetsliv och privatliv som sysselsättningsmålet för kvinnor och män enligt Europa 2020-strategin.

33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram väl underbyggda och följdriktiga initiativ som gör det möjligt för föräldrar med barn eller med omsorgsbehövande anhöriga att uppnå bättre balans mellan arbetsliv och privatliv genom följande:

- 1) Ett direktiv om pappaledighet med minst två veckors fullständigt betald ledighet.
- 2) Ett direktiv om ledighet för omsorgsgivare, som kompletterar tillhandahållandet av professionell vård, gör det möjligt för arbetstagare att vårda omsorgsbehövande och erbjuder omsorgsgivaren adekvat ersättning och socialt skydd. Parlamentet efterlyser arbetstagarinitierad flexibilitet och tillräckliga stimulansåtgärder för att män ska ta ut ledighet för omsorgsgivare.
- 3) Minimistandarder som gäller i alla medlemsstater och som tar upp de särskilda behoven hos adoptivföräldrar och adoptivbarn samt inför samma rättigheter som för biologiska föräldrar.

Parlamentet erkänner att vissa medlemsstater redan har vidtagit aktiva åtgärder när det gäller pappaledighet och ledighet för omsorgsgivare.

34. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att genom lagstiftning som reglerar arbetslivet och social trygghet införa "omsorgspoäng" för både kvinnor och män som likvärdiga perioder för att bygga upp pensionsrättigheter, i syfte att skydda dem som gör ett avbrott i anställningen för att ge informell omsorg till en omsorgsbehövande eller en familjemedlem och erkänna värdet av dessa omsorgsgivares arbete för hela samhället. Medlemsstaterna uppmuntras att utbyta bästa metoder på detta område.

Omsorg om omsorgsbehövande

35. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att verkligen genomföra Barcelonamålen till 2020 och ansluta sig till 2014 års kvalitetskriterier för förskoleverksamhet och barnomsorg.

36. Europaparlamentet påminner om att investeringar i sociala tjänster, medräknat infrastruktur, genererar betydande sysselsättnings effekter, men ger också betydande ytterligare inkomster för den offentliga sektorn i form av arbetsgivaravgifter och socialförsäkringsavgifter. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att investera i högkvalitativ förskoleverksamhet och barnomsorg samt omsorg om äldre och omsorgsbehövande. Medlemsstaterna uppmanas att

⁽¹⁾ Europaparlamentets resolution av den 12 maj 2016 om tillämpningen av rådets direktiv 2010/18/EU P8_TA(2016)0226.

Tisdagen den 13 september 2016

säkerställa tillgänglighet och allmän åtkomst till överkomliga tjänster av denna typ, t.ex. genom att öka de offentliga utgifterna för vårdtjänster, inklusive strategier för självständigt boende, och utnyttja EU:s medel på ett bättre sätt. Parlamentet vill att översynen av den fleråriga budgetramen ska utnyttjas för ökade investeringar i sociala tjänster och infrastruktur, framför allt genom ESF, Eruf och Efsi. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att överväga att bevilja kostnadsfria omsorgstjänster för familjer utsatta för fattigdom och social utestängning. Parlamentet noterar också de oproportionerliga effekter som otillräckliga investeringar i offentliga omsorgsformer och omsorgstjänster får för ensamstående föräldrar, varav de allra flesta är kvinnor.

37. Europaparlamentet understryker behovet av att uppmärksamma det arbete som utförs av människor som ägnar sin tid och kompetens åt omsorg om äldre och omsorgsbehövande personer.

38. Europaparlamentet framhåller att omsorg om barn med funktionsnedsättning utgör en särskild utmaning för arbetande föräldrar, som bör erkännas av samhället och stödjas genom offentliga strategier och kollektivförhandlingar. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att vid tillhandahållandet av omsorg åt förskolebarn inte bara betona tillgången till utan även kvaliteten på denna omsorg, särskilt när det gäller barn från så kallade segregerade miljöer och barn med funktionsnedsättning.

39. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att stödja användningen av skattepolitiken som ett kraftfullt påtryckningsmedel som förbättrar balansen mellan arbetsliv och privatliv, och att främja sysselsättningen bland kvinnor.

40. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att införa mål för omsorg om äldre, personer med funktionsnedsättning och andra omsorgsbehövande, i likhet med Barcelonamålen, med övervakningsredskap för att mäta kvalitet, tillgänglighet och kostnader. Parlamentet uppmanar Eurostat, Eurofound och EIGE (för dess jämställdhetsindex) att samla in relevanta uppgifter och genomföra studier till stöd för detta arbete.

41. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att stärka nätverket av specialiserade tjänster inom äldreomsorgen och särskilt att inrätta nätverk för hemtjänst. I detta avseende betonar parlamentet också behovet av en individuellt inriktad äldreomsorgspolitik och, om möjligt, att tonvikten läggs på de äldres egna preferenser när det gäller var omsorgen ges.

42. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att arbeta för att införa EU-kvalitetsnormer för alla vårdtjänster, medräknat deras tillgänglighet och åtkomst samt överkomliga priser, vilket skulle stödja medlemsstaterna att höja vårdstandarderna. Parlamentet påminner om befintliga ramverk, t.ex. den europeiska kvalitetsramen för långtidsvård, och konstaterar att inspiration bör hämtas från dem. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ta fram politiska strategier för att i förekommande fall möjliggöra och främja avinstitutionalisering av långtidsvård, med stöd av den samhällsbaserade omsorgen.

43. Europaparlamentet påpekar att en viktig del av att uppnå tjänster av god kvalitet är att investera i arbetstagarna ⁽¹⁾. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna och arbetsmarknadens parter att främja anständiga arbetsförhållanden och sysselsättning av god kvalitet för vårdanställda, inklusive genom en anständig lön, erkännande av vårdanställdas status och utarbetande av högkvalitativa yrkesutbildningar för vårdanställda.

Sysselsättning med kvalitet

44. Europaparlamentet påpekar att det finns ett stort antal fattiga arbetstagare i hela Europa, och att vissa människor måste arbeta mer och längre och till och med kombinera flera jobb för att få en anständig inkomst. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och arbetsmarknadens parter att ta fram en lönepolitisk ram med effektiva åtgärder för att bekämpa lönediskriminering som säkerställer tillräckliga löner för samtliga arbetstagare, t.ex. genom att införa en nationell minimiinkomst som säkerställer värdiga levnadsförhållanden, i linje med nationell praxis. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att stödja kollektiva löneförhandlingar, som en viktig faktor för att utveckla en lönepolitik.

⁽¹⁾ Eurofound (2015), *Early childhood care: working conditions, training and quality of services – A systematic review*.

Tisdagen den 13 september 2016

45. Europaparlamentet understryker att balans mellan arbetsliv och privatliv måste utgå från arbetstagarnas rättigheter och trygghet på arbetsmarknaden, samt rätten till ledighet utan att den inskränks av ökade krav på mobilitet och flexibilitet. Parlamentet betonar att ökad flexibilitet kan resultera i att kvinnors nuvarande diskriminering på arbetsmarknaden i form av lägre löner och atypiska anställningsformer samt ett oproportionerligt ansvar för det obetalda hemarbetet förstärks om det inte föregås av ett tydligt jämställdhetsperspektiv.

46. Europaparlamentet uppmanar Eurofound att fortsätta mäta sin verksamhet genom undersökningen om arbetsvillkor i Europa utgående från sitt eget begrepp om arbetskvalitet, som består av inkomst, framtidsutsikter, arbetstidskvalitet, användning av färdigheter och omdöme, social miljö, fysisk risk och arbetsintensitet. Vidare uppmanar parlamentet Eurofound att utveckla sin forskning om politiska åtgärder, arbetsmarknadsparternas avtal och företagspraxis som stöder arbetskvaliteten⁽¹⁾. Parlamentet uppmanar Eurofound att fortsätta övervaka arbetstidsarrangemangen och analysera offentliga politiska åtgärder och arbetsmarknadsparternas avtal på detta område, inklusive bedöma hur dessa framförhandlas och stöder en balans mellan arbetsliv och privatliv. Parlamentet uppmanar Eurofound att undersöka hur arbetstidsarrangemangen hanteras i hushåll där båda föräldrarna yrkesarbetar och hur man stöder dessa hushåll på bästa sätt.

47. Europaparlamentet betonar att balans mellan arbetsliv och privatliv måste utgå ifrån arbetstagarnas rättigheter och trygghet på arbetsmarknaden, samt rätten att ta ut ledighet utan att den inskränks av ökade krav på mobilitet och flexibilitet. Å andra sidan betonar parlamentet skillnaderna i den personliga situationen och familjesituationen för varje arbetstagare och anser därför att arbetstagarna bör ges möjlighet att utnyttja flexibla arbetsformer för att anpassa dessa till sin specifika situation under hela livet. Parlamentet anser att sådan arbetstagarinitierad flexibilitet kan främja högre sysselsättningsnivåer bland kvinnor. Parlamentet betonar att arbetstagare och arbetsgivare har ett gemensamt ansvar för att utforma och komma överens om de lämpligaste arrangemangen. Kommissionen uppmanas att kartlägga situationen i medlemsstaterna när det gäller rättigheten att begära flexibla arbetsarrangemang.

48. Europaparlamentet stöder s.k. smart working (flexibelt och självständigt arbete) som en metod för att organisera arbetet genom en kombination av flexibilitet, självständighet och samarbete som inte nödvändigtvis förutsätter arbetstagarens närvaro på arbetsplatsen eller någon på förhand fastställd plats men som gör det möjligt för dem att hantera sin egen arbetstid, samtidigt som man dock ser till att de följer den maximala arbetstid per dag och per vecka som stadgas i lag och kollektivavtal. Därför understryker parlamentet möjligheterna med s.k. smart working för att balansera arbetsliv och familjeliv på ett bättre sätt, i synnerhet för föräldrar som återvänder till eller tar sig in på arbetsmarknaden efter mammaledighet eller föräldraledighet. Parlamentet motsätter sig dock en övergång från en kultur där man är närvarande till en kultur där man konstant är tillgänglig. Kommissionen, medlemsstaterna och arbetsmarknadsparterna uppmanas att när de utvecklar strategier för s.k. smart working se till att dessa inte utgör en extra börda för arbetstagaren utan snarare stärker en sund balans mellan arbetsliv och familjeliv samt ökar arbetstagarnas välbefinnande. Parlamentet betonar vikten av att fokusera på uppnåendet av arbetsresultat för att förhindra missbruk av dessa nya arbetsformer. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja tekniska möjligheter såsom digitala data, höghastighetsinternet samt audio- och videoteknik för smart (distans)arbete.

49. Europaparlamentet framhåller att alternativa affärsmodeller såsom kooperativ och ömsesidiga företag har en mycket stor möjlighet att främja jämställdhet och en sund balans mellan arbetsliv och privatliv, i synnerhet inom den framväxande digitala smart working-miljön, mot bakgrund av att arbetstagarna i högre grad deltar i beslutsfattandet. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att undersöka kooperativens och de alternativa affärsmodellernas inverkan på jämställdheten och balansen mellan arbetsliv och privatliv, i synnerhet inom tekniksektorn, och utarbeta politiska lösningar för att främja och dela med sig av modeller för bästa praxis.

50. Europaparlamentet är oroat över att ofrivilligt deltidarbete blivit mer frekvent, i synnerhet bland kvinnor som har omsorgsansvar, vilket ökar deras risk för fattigdom bland förvärvsarbetande. Parlamentet betonar att när en arbetstagare väljer deltidarbete ska kvaliteten på hans eller hennes anställningsförhållande säkerställas, precis som icke-diskriminering jämfört med heltidsarbetande anställda i linje med direktivet om deltidarbete⁽²⁾, och uppmanar kommissionen att göra en

⁽¹⁾ Eurofound's rapporter *Trends in job quality in Europe* (2012) och *Convergence and divergence of job quality in Europe 1995–2010* (2015).

⁽²⁾ Rådets direktiv 97/81/EG.

Tisdagen den 13 september 2016

uppföljning av tillämpningen av detta direktiv. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att deltidsanställda, arbetstagare med oregelbundna anställningar och arbetstagare med avbrott i yrkeslivet eller med perioder med färre arbetstimmar har rätt till en skälig pension utan någon form av diskriminering.

51. Europaparlamentet är oroat över missbruket i vissa medlemsstater av nolltidskontrakt, liksom över utnyttjandet av exploaterande kontrakt, ofrivilliga visstidskontrakt, oregelbundna, oförutsägbara och alltför långa arbetstider samt praktikplatser av låg kvalitet, vilka i längden gör det omöjligt att uppnå en sund balans mellan arbetsliv och privatliv. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna och arbetsmarknadsparterna att utan dröjsmål ta itu med problemet osäker anställning, som i synnerhet drabbar ungdomar och kvinnor.

52. Europaparlamentet anser att en alltför lång och oregelbunden arbetsdag och otillräckliga viloperioder, otrygga anställningsförhållanden samt orimliga prestationskrav är centrala faktorer bakom ökande nivåer av stress, dålig fysisk och psykisk hälsa samt allt fler arbetsolyckor och arbetssjukdomar. Parlamentet påpekar att flexitid och förutsägbara arbetstider har en positiv inverkan på balansen mellan arbetsliv och privatliv⁽¹⁾. Medlemsstaterna och arbetsmarknadsparterna uppmanas att genom genomförandet av all relevant lagstiftning säkerställa arbetstider och en viloperiod per vecka. Parlamentet uppmanar kommissionen att följa upp genomförandet av arbetstidsdirektivet och överväga att inleda överträdelseförfaranden mot medlemsstater som inte efterlever det.

53. Europaparlamentet uppmanar vidare kommissionen och medlemsstaterna, arbetsmarknadens parter och de berörda aktörerna att inrikta sig på en innovativ organisation av arbetsplatsen och att balansera såväl kvinnors som mäns behov i arbetslivet och privatlivet, liksom företagets produktivitet/vinst. Parlamentet noterar att en positiv koppling mellan ökad sysselsättning för kvinnor, balans mellan arbetsliv och privatliv samt företagets konkurrenskraft med avseende på minskad frånvaro, produktionsgap, omsättning, dragningskraft på begåvningar, lojalitet, resursfördelning för utarbetande av sociala trygghetsplaner, ökad levnadsstandard och fritid, upprepade gånger har bevisats genom bästa praxis i Europa i ett antal storföretag och nätverk med små och medelstora företag.

54. Europaparlamentet betonar att kvinnor och hbt-personer utsätts för särskilda könsbaserade hinder och stresskällor på arbetet, däribland trakasserier, utfrysning, diskriminering eller stereotypa könsmonster som negativt påverkar deras välbefinnande på arbetet och hotar deras mentala hälsa och deras förmåga att utvecklas karriärmässigt. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vidta ytterligare åtgärder för att ta itu med dessa ogynnsamma förhållanden genom att se till att den relevanta lagstiftningen mot diskriminering tillämpas korrekt, att genusmedvetna program för livslångt lärande genomförs, och att man samarbetar med fackföreningar och civilsamhällets organisationer.

55. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utveckla och stärka de nationella organen för kontroll av arbetsrätten med hjälp av finansiella medel och mänskliga resurser som möjliggör en effektiv närvaro på det här området, samt föra en kamp mot otrygga arbetsförhållanden, oreglerat arbete samt diskriminering ifråga om anställningar och löner, i synnerhet utifrån ett jämställdhetsperspektiv.

56. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att fullt ut genomföra direktiv 2006/54/EG om lika möjligheter och likabehandling och kommissionen att se över direktivet samt att bland företag främja genomförandet av planer för jämställdhet, inklusive insatser för mindre segregering, utveckling av lönesystem och åtgärder för att stödja kvinnors karriärer. Parlamentet betonar vikten av den roll som spelas av likabehandlingsorgan när det gäller att hjälpa personer som har utsatts för diskriminering och motverka stereotypa könsmonster. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att genomföra rättsakter för att säkerställa principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män på arbetet.

⁽¹⁾ Eurofound: *European Working Conditions Survey*.

Tisdagen den 13 september 2016

57. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till rådet att skyndsamt anta förslaget till rådets direktiv om genomförande av principen om likabehandling av personer oavsett religion eller övertygelse, funktionsnedsättning, ålder eller sexuell läggning.

58. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att garantera social trygghet, socialt skydd och ersättning vid mamma-, föräldra-, pappa- eller sjukledighet för att möjliggöra en verklig balans mellan arbetsliv och privatliv.

Livskvalitet

59. Europaparlamentet påpekar att "livskvalitet" är ett bredare begrepp än "levnadsförhållanden" och hänvisar till enskildas allmänna välbefinnande i ett samhälle och fastställer ett antal dimensioner i den mänskliga tillvaron som är av avgörande betydelse för ett välbalanserat mänskligt liv⁽¹⁾.

60. Europaparlamentet understryker att ojämlikhet när det gäller fritid och ansvarsfördelning mellan kvinnor och män kan påverka hur kvinnors personliga utveckling gestaltar sig och hur de lär sig nya färdigheter och språk samt deltar i det sociala, politiska, kulturella och samhällseliga livet, och att i synnerhet kvinnors ekonomiska situation påverkas.

61. Europaparlamentet understryker att alla former av diskriminering mot kvinnor, medräknat könssegregering, skillnader i lön och pension, stereotypa könsmonster och en hög nivå av stress för att kunna hantera arbetsliv och privatliv leder till att kvinnor ofta är fysiskt inaktiva och har en enorm påverkan på deras fysiska och mentala hälsa⁽²⁾. Parlamentet understryker vikten av att bekämpa stereotyper genom att främja och värna om jämlikhet mellan män och kvinnor från och med förskolan och under hela skoltiden. Medlemsstaterna och arbetsmarknadsparterna uppmanas att genomföra kampanjer för att sprida information och öka medvetenheten samt program som främjar jämlikhet mellan könen och bekämpar stereotyper.

62. Europaparlamentet understryker vikten av livslångt lärande för arbetstagarnas personliga utveckling och för att de ska kunna anpassa sig till kontinuerligt föränderliga arbetsförhållanden. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja livslångt lärande. Parlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och arbetsmarknadens parter att ta fram och genomföra strategier för utbildningsledighet samt arbetsplatsbaserad fortbildning och livslångt lärande, även i andra medlemsstater än den egna. Kommissionen, medlemsstaterna och arbetsmarknadens parter uppmanas att möjliggöra inläring på och utanför arbetsplatsen för alla arbetstagare, i synnerhet de som är missgynnade, med betoning på kvinnliga arbetstagare inom sektorer där kvinnor är strukturellt underrepresenterade.

63. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att bekämpa social och ekonomisk ojämlikhet. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna dels att främja åtgärder för att införa system för tillräckliga inkomster i linje med nationell praxis och nationella traditioner som gör det möjligt för alla människor att leva ett värdigt liv, dels att stödja människors fullständiga deltagande i samhället och säkerställa deras oberoende under hela livsryckeln.

o

o o

64. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

⁽¹⁾ Eurofound: *Third European Quality of Life Survey*.

⁽²⁾ Studie från parlamentets generaldirektorat för EU-intern politik från mars 2016, *Differences in Men's and Women's Work, Care and Leisure Time*.

Onsdagen den 14 september 2016

P8_TA(2016)0343

Avtal om genomförandet av konventionen om arbete ombord på fiskefartyg

Europaparlamentets resolution av den 14 september 2016 om förslaget till rådets direktiv om genomförande av avtalet mellan Organisationen för lantbrukskooperativ i EU (Cogeca), Europeiska transportarbetarfederationen (ETF) och Sammanslutningen för de nationella fiskeriföretagsorganisationerna (Europêche) av den 21 maj 2012, i dess ändrade lydelse av den 8 maj 2013, om genomförandet av Internationella arbetsorganisationens konvention om arbete ombord på fiskefartyg från 2007 (2016/2794(RSP))

(2018/C 204/10)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till rådets direktiv om genomförande av avtalet mellan Organisationen för lantbrukskooperativ i EU (Cogeca), Europeiska transportarbetarfederationen (ETF), och Sammanslutningen för de nationella fiskeriföretagsorganisationerna (Europêche) av den 21 maj 2012, i dess ändrade lydelse av den 8 maj 2013, om genomförandet av Internationella arbetsorganisationens konvention om arbete ombord på fiskefartyg från 2007 (COM(2016)0235),
- med beaktande av avtalet mellan Organisationen för lantbrukskooperativ i EU (Cogeca), Europeiska transportarbetarfederationen (ETF) och Sammanslutningen för de nationella fiskeriföretagsorganisationerna (Europêche) av den 21 maj 2012, i dess ändrade lydelse av den 8 maj 2013, om genomförandet av Internationella arbetsorganisationens konvention om arbete ombord på fiskefartyg från 2007,
- med beaktande av artikel 155 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artikel 101.3 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Enligt artikel 155.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt har arbetsmarknadens parter möjlighet, om de så önskar, att inleda en dialog som kan leda till avtalsbundna relationer, inklusive ingående av avtal.
 - B. I artikel 155.2 i fördraget anges möjligheten att genomföra avtal som ingåtts på unionsnivå på gemensam begäran av de undertecknande parterna genom ett beslut av rådet på förslag av kommissionen.
 - C. Arbetstagare i fiskerisektorn kräver särskilt skydd med tanke på, bl.a., det speciella arbetet ombord på fiskefartyg; det höga antalet dödsolyckor och övriga olyckor liksom risken för och förekomsten av yrkessjukdomar, i förhållande till andra sektorer, i en farlig arbetsmiljö; den oklara uppdelningen mellan arbetstid, vila och fritid, och påverkan på hälsa och säkerhet på grund av trötthet, vilket delvis beror på otillräcklig vila; förekomsten av informella och atypiska arbetsförhållanden och lönearrangemang, inklusive delningssystem för besättningar.
 - D. ILO:s konvention om arbete ombord på fiskefartyg (nr 188) täcker, vid sidan av rekommendation nr 199, grundläggande frågor för att säkerställa anständiga arbets- och levnadsvillkor ombord, inklusive fiskefartygsägares och befälhavares ansvar vad gäller arbetstagares hälsa och säkerhet (artikel 8), definitionen av minimiålder för arbete och skydd för unga arbetstagare (artikel 9), krav på hälsoundersökning och läkarintyg (artiklarna 10–12), vilotider (artiklarna 13–14), besättningslistor (artikel 15), avtal med fastställande av arbetsuppgifter och arbetsvillkor (artiklarna 16–20), rätt till hemresa (artikel 21), rekrytering och förmedling (artikel 22), regelbunden betalning av fiskare och överföring till familjen (artiklarna 23–24), regler för bostäder och livsmedel (artiklarna 25–28), fastställande av säkerhets- och hälsonormer i arbetet och tillhandahållande av sjukvård ombord (artiklarna 29–33), social trygghet (artiklarna 34–37), skydd i händelse av arbetsrelaterade sjukdomar, arbetsskador och dödsfall (artiklarna 38–39), uppfyllelse och tillämpning (artiklarna 40–44).

Onsdagen den 14 september 2016

- E. Hittills har bara åtta länder ratificerat ILO:s konvention om arbete ombord på fiskefartyg (nr 188). Trots att rådet beslutat att EU:s medlemsstater får ratificera ILO:s konvention om arbete ombord på fiskefartyg (nr 188), har endast två EU-medlemsstater (Frankrike och Estland), gjort det. EU och dess medlemsstater bör ha en ledande roll i främjandet av anständiga löne- och arbetsvillkor i fiskerisektorn.
- F. Detta avtal gäller för alla fiskare som är anställda ombord på ett fiskefartyg som är registrerat eller flaggat i en EU-medlemsstat och som bedriver kommersiell fiskeverksamhet. Genom att införliva avtalet mellan arbetsmarknadens parter om ILO:s konvention om arbete ombord på fiskefartyg i EU-rätten, kommer EU att ha bättre möjligheter att främja dess genomförande i olika partnerländer i världen, och på så sätt bidra till rättvisa och lika villkor för den globala fiskerinäringen, och även till kampen mot de värsta formerna av exploatering av fiskare, däribland tvångsarbete, människohandel och barnarbete.
1. Europaparlamentet noterar kommissionens förslag till rådets direktiv om genomförande av avtalet mellan Organisationen för lantbrukskooperativ i EU (Cogeca), Europeiska transportarbetarfederationen (ETF) och Sammanslutningen för de nationella fiskeriföretagsorganisationerna (Europêche) av den 21 maj 2012, i dess ändrade lydelse av den 8 maj 2013, om genomförandet av Internationella arbetsorganisationens konvention om arbete ombord på fiskefartyg från 2007. Parlamentet beklagar dock att framläggandet för rådet av den överenskommelse mellan arbetsmarknadens parter som slutfördes 2013 är försenad. Parlamentet understryker betydelsen av social dialog även på EU-nivå.
 2. Europaparlamentet ser positivt på att det avtal som ingåtts av arbetsmarknadens parter och kommissionens förslag endast innehåller minimikrav och således ger medlemsstaterna och/eller arbetsmarknadens parter möjlighet att anta bestämmelser som är mer gynnsamma för arbetstagare på det berörda området. Parlamentet konstaterar att detta avtal även gäller fiskare som är egenanställda och arbetar tillsammans med anställda på samma fartyg. Parlamentet understryker behovet av att utarbeta bestämmelser avseende löner, socialt skydd och socialförsäkring för att säkerställa en skälig och anständig inkomst för arbetstagare och deras familjer, även i händelse av skada, olycka eller dödsfall. Parlamentet framhåller vikten av att upprätta mekanismer för genomförande av avtalet, inklusive utvecklingen av en lämplig inspektion och tillämpningsföreskrifter.
 3. Europaparlamentet rekommenderar ett omedelbart antagande av rådets direktiv, så som begärts av arbetsmarknadsparterna.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och arbetsmarknadens parter.
-

Onsdagen den 14 september 2016

P8_TA(2016)0344

Den senaste utvecklingen i Polen och dess inverkan på de grundläggande rättigheterna enligt Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna

Europaparlamentets resolution av den 14 september 2016 om den senaste utvecklingen i Polen och dess inverkan på grundläggande rättigheter som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (2016/2774(RSP))

(2018/C 204/11)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördragen, särskilt artiklarna 2, 3, 4 och 6 i fördraget om Europeiska unionen (EUF-fördraget),
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av Republiken Polens konstitution,
- med beaktande av den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen) och Europadomstolens rättspraxis,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 11 mars 2014 *En ny EU-ram för att stärka rättsstatsprincipen* (COM(2014)0158),
- med beaktande av sin debatt den 19 januari 2016 om situationen i Polen,
- med beaktande av sin resolution av den 13 april 2016 om situationen i Polen ⁽¹⁾,
- med beaktande av att kommissionen den 1 juni 2016 antagit ett yttrande över rättsstatsprincipen i Polen,
- med beaktande av kommissionens rekommendation av den 27 juli 2016 om rättsstatsprincipen i Polen,
- med beaktande av yttrandet från Europarådets sakkunniga av den 6 juni 2016 över de tre lagförslagen om medier i allmänhetens tjänst i Polen,
- med beaktande av Venedigkommissionens yttrande av den 11 mars 2016 över ändringarna av lagen av den 25 juni 2015 om Polens författningsdomstol,
- med beaktande av Venedigkommissionens yttrande av den 13 juni 2016 över lagen av den 15 januari 2016 om ändring av polislagen och vissa andra lagar,
- med beaktande av rapporten från Europarådets kommissarie för mänskliga rättigheter av den 15 juni 2016 efter hans besök i Polen den 9–12 februari 2016,
- med beaktande av artikel 123.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Europeiska unionen bygger på de värden som heter respekt för människans värdighet, frihet, demokrati, jämlikhet, rättsstat och respekt för de mänskliga rättigheterna, inbegripet rättigheterna för dem som tillhör minoriteter. Dessa värden är gemensamma för medlemsstaterna i ett samhälle som kännetecknas av mångfald, icke-diskriminering, tolerans, rättvisa, solidaritet och jämställdhet mellan kvinnor och män och de godkändes av det polska folket vid den folkomröstning som hölls 2003.
 - B. I artikel 6.3 i EU-fördraget fastställs att grundläggande rättigheter, såsom de garanteras i Europakonventionen och såsom de följer av medlemsstaternas gemensamma konstitutionella traditioner, ska ingå i unionsrätten som allmänna principer.

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0123.

Onsdagen den 14 september 2016

- C. EU fungerar utifrån förutsättningen om ömsesidigt förtroende för att medlemsstaterna iakttar demokrati, rättsstat och grundläggande rättigheter, enligt vad som föreskrivs i Europakonventionen och i stadgan om de grundläggande rättigheterna.
- D. I artikel 9 i Polens konstitution står det att Republiken Polen ska visa aktning för den internationella rätt som är bindande för landet.
- E. Rättsstaten är ett av de gemensamma värden som ligger till grund för EU, och enligt fördragen är kommissionen, tillsammans med Europaparlamentet och rådet, ansvarig för att garantera respekten för rättsstaten såsom ett av de grundläggande värdena för vår union, och för att EU:s lagstiftning, värden och principer respekteras.
- F. Rättväsendets oberoende karaktär slås fast i artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna och i artikel 6 i Europakonventionen, och är en väsentlig förutsättning för den demokratiska maktfördelningsprincipen, som också framgår av artikel 10 i Polens konstitution.
- G. Maktfördelning och ett oberoende rättsväsen bildar själva kärnan i det demokratiska systemet och får inte undergrävas.
- H. Händelseutvecklingen på senaste tiden i Polen, framför allt tvisten om hur författningsdomstolen ska vara sammansatt och fungera och det faktum att domar som avkunnats av författningsdomstolen inte offentliggjorts, har föranlett betänkligheter om huruvida det finns garantier för att rättsstaten respekteras.
- I. I sitt yttrande över ändringarna av lagen om Polens författningsdomstol uppmanade Venedigkommissionen den polska statens organ att offentliggöra, fullständigt respektera och genomföra författningsdomstolens domar, och betonade samtidigt att ändringarna kommer att bli till svårt förfång för författningsdomstolens arbete och leda till att författningsdomstolen inte effektivt kan slå vakt om landets konstitution.
- J. Den handlingsförlamning som drabbat författningsdomstolen har föranlett kommissionen att inleda en dialog med Polens regering med stöd av ramverket för rättsstatsprincipen, för att säkerställa full respekt för rättsstaten. Efter en intensiv dialog med de polska myndigheterna och mot bakgrund av att Polens regering inte gjort framsteg med att lösa den konstitutionella krisen har kommissionen sett sig nödsakad att formalisera sin bedömning av det aktuella läget i form av ett yttrande.
- K. Trots de ytterligare diskussioner som förts med de polska myndigheterna har de frågor som utgör ett hot mot rättsstaten i Polen inte fått någon tillfredsställande lösning och kommissionen anser att det föreligger ett systemhot mot rättsstaten i Polen. Kommissionen har därför gått ut med konkreta rekommendationer till de polska myndigheterna om hur kommissionens farhågor lämpligen bör hanteras i brådskande ordning.
- L. Ramverket för rättsstatsprincipen är avsett att åtgärda systemhot mot rättsstaten i vilken som helst av EU:s medlemsstater, framför allt i situationer där en effektiv lösning med hjälp av överträdelseförfaranden inte är möjlig och där dessa hot inte längre förefaller kunna bemötas effektivt med hjälp av de "rättsstatsgarantier" som finns på nationell nivå.
- M. EU har förbundit sig till aktning för mediernas frihet och mångfald, liksom rätten till information och yttrandefrihet, såsom det slås fast i artikel 11 i stadgan om de grundläggande rättigheterna och i artikel 10 i Europakonventionen, och som det också framgår av artikel 14 i Polens konstitution.
- N. De ändringar i Polens medielag som redan antagits och som nyligen föreslagits, framför allt när det gäller styrning av, samt redaktionellt oberoende och institutionellt självstyre för medier i allmänhetens tjänst har föranlett farhågor om huruvida yttrandefriheten och mediernas frihet och mångfald respekteras.
- O. Efter att Europarådets sakkunniga hållit en dialog på sakkunnignivå med de polska myndigheterna om paketet med tre lagförslag avseende medier i allmänhetens tjänst i Polen drog de den slutsatsen att det behövdes förbättringar, framför allt inom områdena styrning, innehåll och journalisternas uppdrag att verka i allmänhetens tjänst samt skyddet av dem.

Onsdagen den 14 september 2016

- P. Rätten till frihet och säkerhet samt till respekt för privatlivet och skydd av personuppgifter har slagits fast i artiklarna 6, 7 och 8 i stadgan om de grundläggande rättigheterna och i artiklarna 5 och 8 i Europakonventionen, liksom också i artiklarna 31 och 47 i Polens konstitution.
- Q. I sitt yttrande över ändringarna av polislagen och vissa andra lagar drog Venedigkommissionen den slutsatsen, att de rättssäkerhetsgarantier och materiella villkor som i polislagen uppställs som villkor för att hemlig övervakning ska få utföras inte är tillräckliga för att kunna hindra vare sig en alltför långtgående användning av sådan övervakning, eller oberättigade intrång i enskilda personers privatliv eller i skyddet av deras personuppgifter. Parlamentet påminner i detta sammanhang om att både domstolen och Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna (nedan kallad *Europadomstolen*) har betonat vikten av att införa effektiva kontrollmekanismer, helst med domstolskontroll, för att garantera övervakning av sådan verksamhet.
- R. Den nya lagen mot terrorism föranleder liknande farhågor, framför allt om huruvida den är förenlig med artiklarna 5, 8, 10 och 11 i Europakonventionen och med Polens konstitution.
- S. Enligt kommissionen kommer det inte att ske någon effektiv översyn av hur konstitutionen efterlevs, inte heller när det gäller dess bestämmelser om grundläggande rättigheter eller av rättsakter, såsom de särskild känsliga rättsakter som sejmen nyligen antagit, så länge författningsdomstolen hindras att till fullo säkerställa en effektiv översyn av konstitutionen.
- T. Venedigkommissionen är sammansatt av oberoende experter på författningsrätt som utsetts av Europarådets alla medlemmar, bland dem också Polen, och står för den mest auktoritativa tolkningen av vilka skyldigheter Europarådets medlemsstater har när det gäller rättsstat och demokrati. Polens nuvarande regering har direkt begärt att få höra Venedigkommissionens åsikt.
- U. Rätten till en opartisk domstol, har, tillsammans med presumtionen för oskuld och rätten till försvar, stadfäst i artiklarna 47 och 48 i stadgan om de grundläggande rättigheterna samt i artikel 6 i Europakonventionen, liksom också i artiklarna 41, 42 och 45 i Polens konstitution.
- V. I sin rapport efter sitt besök i Polen drog Europarådets kommissionär för mänskliga rättigheter den slutsatsen att de nyligen antagna ändringarna i lagen om rättegång i brottmål och lagen om åtalsförfarande kan äventyra rätten till en opartisk domstol i samband med rättegångar i brottmål, liksom också oskuldspresumtionen och rätten till försvar, framför allt i sådana fall där garantierna mot maktmissbruk är otillräckliga, liksom också för maktfördelningsprincipen.
- W. Enligt stadgan om de grundläggande rättigheterna, Europakonventionen, och rättspraxis från Europadomstolen står kvinnors sexuella och reproduktiva hälsa i samband med ett flertal mänskliga rättigheter, bland vilka märks rätten till liv och värdighet, frihet från omänsklig och förnedrande behandling, rätten till hälso- och sjukvård, rätten till ett privatliv, rätten till utbildning och förbudet mot diskriminering, såsom det också framgår av Polens konstitution.
- X. Ett system för offentlig tjänst som är effektivt, opartiskt, professionellt och politiskt neutralt utgör ett grundläggande inslag i ett demokratiskt styre. Den nya lagen om offentlig tjänst förefaller dock att undergräva såväl denna princip som artikel 153 i Polens konstitution.
- Y. Polens författningsdomstol har förklarat att ett antal av bestämmelserna i den lag som antogs den 22 juli 2016 fortfarande strider mot konstitutionen.
- Z. Polens miljöminister har godkänt en plan på att öka timmeruttaget i Białowieżaskogen. Nationella naturskyddsrådet motsatte sig planen, men då ersatte regeringen 32 av dess 39 ledamöter. Kommissionen inledde den 16 juni 2016 ett överträdelseförfarande om Białowieżaskogen.

Onsdagen den 14 september 2016

1. Europaparlamentet betonar att det är av grundläggande vikt med garantier för att de gemensamma europeiska värdena som finns förtecknade i artikel 2 i EUF-fördraget och i Polens konstitution fullt ut respekteras, och att de grundläggande rättigheterna enligt stadgan om grundläggande rättigheter garanteras.
2. Europaparlamentet upprepar sin ståndpunkt från sin resolution av den 13 april 2016 om situationen i Polen, framför allt när det gäller att författningsdomstolen lamslagits, vilket är en fara för demokratin, de grundläggande rättigheterna och rättsstaten i Polen.
3. Europaparlamentet beklagar och uttrycker oro över att man hittills inte funnit någon kompromisslösning och över att Venedigkommissionens rekommendationer av den 11 mars 2016 inte genomförts. Parlamentet beklagar också att Polens regering vägrat offentliggöra alla domar från författningsdomstolen, bland annat domarna av den 9 mars 2016 och den 11 augusti 2016.
4. Europaparlamentet välkomnar kommissionens avsikt att föra en konstruktiv och givande dialog med Polens regering för att nå fram till snabba och konkreta lösningar på det ovannämnda systemhotet mot rättsstaten. Parlamentet betonar att en sådan dialog bör vara opartisk och evidensbaserad och föras i en anda av samarbetsvilja, med samtidig respekt såväl för EU:s och dess medlemsstaters fördragsfästa behörigheter som för subsidiaritetsprincipen.
5. Europaparlamentet konstaterar att kommissionen antagit ett yttrande och därefter en rekommendation, med stöd av ramverket för rättsstatsprincipen, efter att ha gjort en bedömning av situationen i Polen. Parlamentet förväntar sig att kommissionen ska ge parlamentet tillgång till detta yttrande, i överensstämmelse med bilaga II till ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen.
6. Europaparlamentet uppmanar Polens regering att samarbeta med kommissionen, såsom det förutsätts i den fördragsfästa principen om lojalt samarbete, och uppmanar den med kraft att använda de tre månader den fått på sig av kommissionen till att få med alla partier som finns företrädda i den polska sejmen i arbetet med att finna en kompromisslösning på den aktuella konstitutionella krisen, med full aktning för Venedigkommissionens yttrande och kommissionens rekommendation.
7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, eftersom den är fördragens väktare, att såsom nästa steg övervaka hur de polska myndigheterna följer upp rekommendationerna, och samtidigt ge Polen fullt stöd i dess arbete med att finna lämpliga lösningar för att stärka rättsstaten.
8. Europaparlamentet oroar sig, i avsaknad av en fullt fungerande författningsdomstol, över den senaste tidens snabba utveckling inom andra områden, och uppmanar med kraft kommissionen att bedöma om den lagstiftning som antagits är förenlig med EU:s primärrätt och sekundärrätt och med de värden som unionen grundar sig på, under hänsynstagande till de rekommendationer som avgetts av Venedigkommissionen den 11 juni 2016 och Europarådets kommissionär för mänskliga rättigheter den 15 juni 2016 och kommissionens rekommendation om rättsstatsprincipen av den 27 juli 2016, framför allt när det gäller
 - lagen om offentliga medier, med hänsyn till att det behövs en ram för styrningen av medier i allmänhetens tjänst, som skulle tillförsäkra att medierna erbjuder ett oberoende, opartiskt och korrekt innehåll som återspeglar mångfalden i det polska samhället, liksom också relevant rättspraxis från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna och EU:s regelverk inom det audiovisuella området och medieområdet,
 - lagen om ändring av polislagen och vissa andra lagar, med hänsyn till att denna lag i oskälig grad inkräktar på rätten till ett privatliv, samt att urskillningslös massövervakning och bulkbehandling av medborgares personuppgifter inte går att förena med rättspraxis från EU och Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna,

Onsdagen den 14 september 2016

- lagen om ändring av lagen om rättegång i brottmål och lagen om åtalsförfaranden, med hänsyn till att EU:s regelverk måste följas, både när det gäller processuella rättigheter och när det gäller den grundläggande rätten till en opartisk domstol,
 - lagen om ändring av lagen om offentlig tjänst, med hänsyn till att det råder en allvarlig risk för politisering av den polska förvaltningen, något som skulle undergräva den offentliga tjänstens opartiska karaktär,
 - lagen mot terrorism, med hänsyn till att de utvidgade befogenheterna för byrån för inre säkerhet, som inte åtföljts av några lämpliga juridiska skyddsåtgärder, innebär ett allvarligt hot mot rätten till ett privatliv och rätten till yttrandefrihet,
 - andra frågeställningar som inger oro, eftersom de kan utgöra brott mot unionsrätten, Europadomstolens rättspraxis och mot grundläggande mänskliga rättigheter, bland annat kvinnors rättigheter.
9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att regelbundet hålla parlamentet nära underrättat om vilka framsteg som gjorts och vilka åtgärder som vidtagits.
10. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament, Europarådet samt till Republiken Polens president.
-

Onsdagen den 14 september 2016

P8_TA(2016)0345

EU:s förbindelser med Tunisien i det nuvarande regionala sammanhanget

Europaparlamentets resolution av den 14 september 2016 om EU:s förbindelser med Tunisien i det nuvarande regionala sammanhanget (2015/2273(INI))

(2018/C 204/12)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 8 i fördraget om Europeiska unionen,
- med beaktande av slutrapporten om EU:s valövervakningsuppdrag för parlaments- och presidentvalet i Tunisien 2014,
- med beaktande av rapporten från FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter *Prisons in Tunisia, International Standards versus Reality* (Fångelser i Tunisien: internationella normer jämfört med verkligheten) från mars 2014 och deklARATIONERNA från tjänstemän vid det tunisiska justitieministeriet,
- med beaktande av den gemensamma stödramen för Europeiska unionens stöd till Tunisien för perioden 2014–2015, som genom en ändring av kommissionens beslut C(2014)5160 förlängts till slutet av 2016,
- med beaktande av sin resolution av den 9 juli 2015 om översynen av den europeiska grannskapspolitiken ⁽¹⁾,
- med beaktande av det gemensamma meddelandet till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén av den 18 november 2015 "Översyn av den europeiska grannskapspolitiken" (JOIN (2015)0050),
- med beaktande av Tunisiens undertecknande den 1 december 2015 av ett avtal om associering till programmet Horisont 2020 inom områdena forskning och innovation,
- med beaktande av sin resolution av den 25 februari 2016 om inledandet av förhandlingarna om ett frihandelsavtal mellan EU och Tunisien ⁽²⁾,
- med beaktande av sin ståndpunkt av den 10 mars 2016 om Europaparlamentets och rådets förslag till förordning om införande av brådskande autonoma handelsåtgärder för Republiken Tunisien ⁽³⁾,
- med beaktande av ikraftträdandet av den 19 april 2016 av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/580 av den 13 april 2016 om införande av brådskande autonoma handelsåtgärder för Republiken Tunisien ⁽⁴⁾,
- med beaktande av rekommendationerna av den 17 mars 2015 från associeringsrådet EU–Tunisien om genomförandet av handlingsplanen EU–Tunisien (2013–2017), och den gemensamma förklaringen från associeringsrådet EU–Tunisien av den 18 april 2016,
- med beaktande av Tunisiens strategiska utvecklingsplan 2016–2020,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor (A8-0249/2016),

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0272.

⁽²⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0061.

⁽³⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0086.

⁽⁴⁾ EUT L 102, 18.4.2016, s. 1.

Onsdagen den 14 september 2016

- A. Tunisien är ett av EU:s prioriterade länder inom dess europeiska grannskapspolitik.
- B. Den fredliga demokratiska övergångsprocessen i Tunisien är ett framgångsrikt exempel i arabvärlden och dess konsolidering är avgörande för stabiliteten i hela regionen och har direkta konsekvenser för Europas säkerhet.
- C. Nobels fredspris tilldelades Tunisiens nationella dialogkvartett år 2015 för "dess avgörande bidrag till uppbyggandet av en pluralistisk demokrati i Tunisien".
- D. Tunisien står just nu inför en svår socioekonomisk situation, men även säkerhetsutmaningar, framför allt som en följd av situationen i Libyen. Turismen, som utgör en viktig del i den tunisiska ekonomin, påverkas allvarligt av dessa omständigheter och av de terroristattacker som riktats mot landet.
- E. Tunisiens ekonomi är i stor utsträckning beroende av utländska investeringar, turism och export av produkter till EU, och ekonomin kan endast blomstra om demokratin utvecklas ytterligare.
- F. Bristen på arbete och möjligheter i övrigt var ett av huvudskälen till de massiva folkdemonstrationerna 2011, och befolkningen märker fortfarande av många av problemen varje dag i form av hög ungdomsarbetslöshet.
- G. Ett verkligt partnerskap behöver utvecklas där hänsyn tas till befolkningens intressen på båda sidor om Medelhavet, framför allt i syfte att minska social och regional ojämlikhet i Tunisien.
- H. I och med slutet på Ben Ali-regimen och konsolideringen av den demokratiska processen skulle EU kunna förbättra sin politiska dialog med Tunisien genom att i högre grad ta hänsyn till denna viktiga partners intressen och prioriteringar som ett sätt att uppnå stabilitetsmålet.
- I. EU och dess medlemsstater måste fortsätta att engagera sig i arbetet med Tunisiens befolkning och dess regering för att främja gemensamma intressen, bland annat inom områdena handel, investeringar, turism, kultur och säkerhet.
- J. En trepartsdialog har upprättats i samband med organiseringen av underkommittéer mellan myndigheterna, civilsamhällets aktörer och EU:s företrädare i Tunisien.
- K. Pressfriheten och tryckfriheten utgör viktiga inslag i ett öppet, fritt och demokratiskt samhälle.
- L. Tunisien spelade en viktig roll i arbetet med att underlätta ingåendet av ett avtal mellan de stridande sidorna i Libyen.
- M. Instabiliteten i Libyen och spridningseffekterna därifrån utgör ett allvarligt hot mot stabiliteten i Tunisien och hela regionen. Tunisien hyser för närvarande ett betydande antal fördrivna libyer som flytt från instabiliteten och våldet i Libyen, och detta har frestat på den interna situationen och infrastrukturen.
- N. Tunisien har drabbats av svåra terroristattacker de senaste åren, och landet är en mycket viktig partner för EU i kampen mot terrorismen.
- O. Ett alarmerande stort antal tunisiska ungdomar har rekryterats av IS/Daish, och utsiktslösheten och den ekonomiska stagnationen bidrar till att ungdomar blir mottagliga för lockropen från extremistiska grupperingar.
1. Europaparlamentet förnyar sitt åtagande gentemot det tunisiska folket och den politiska övergångsprocessen som inleddes 2011. Parlamentet framhäver de utmaningar och hot som landet står inför när det gäller att konsolidera demokratiseringsprocessen, genomföra nödvändiga reformer för att uppnå socialt och ekonomiskt välstånd och garantera landets säkerhet. EU och medlemsstaterna uppmanas med eftertryck att mobilisera och samordna betydande tekniska och finansiella resurser på ett bättre sätt för att ge konkret stöd åt Tunisien. Parlamentet betonar att om åtgärder inte vidtas för att stärka Tunisiens utnyttjandeförmåga och stabilitet, demokrati, god styrning, korruptionsbekämpning, ekonomisk utveckling och sysselsättning i regionen kommer alla utsikter till reformer att äventyras. Parlamentet efterlyser följaktligen ett verkligt omfattande och djupgående partnerskap mellan EU och Tunisien.

Onsdagen den 14 september 2016

2. Europaparlamentet uppmanar deltagarna i Deauvillepartnerskapet att fullgöra sina utfästa åtaganden. Parlamentet anser att situationen i Tunisien motiverar en lansering av en verklig "Marshallplan" med lämplig finansiering för att stödja konsolideringen av den demokratiska övergången och främja investeringar och utveckling i alla sektorer av närings- och samhällslivet, framför allt genom att skapa arbetstillfällen och upprätthålla högkvalitativa offentliga tjänster som är tillgängliga för alla. Parlamentet begär dessutom att insatserna för att stödja det civila samhället ska konsolideras. Parlamentet uttrycker sin oro för de nuvarande socioekonomiska och budgetrelaterade svårigheterna till följd av instabiliteten under övergångsperioden samt den absoluta nödvändigheten av att Tunisien genomför tillräckliga reformer i syfte att höja sysselsättningen och utveckla en hållbar tillväxt för alla. Parlamentet bedömer därför att det är nödvändigt att budgetmyndigheterna enas om en betydande höjning av de resurser från det europeiska grannskapsinstrumentet som är öronmärkta för Tunisien.
3. Europaparlamentet bekräftar att Tunisiens historiska övergång till demokrati, trots en svår social och ekonomisk situation, ställer krav på ett mer ambitiöst partnerskap mellan EU och Tunisien som går utöver konventionella åtgärder.
4. Europaparlamentet lovordar det goda samarbetet mellan Tunisien och dess grannländer. Exempel på detta är undertecknandet av ett förmånshandelsavtal och inrättandet av lokala gränsöverskridande kommittéer med Algeriet i syfte att främja den lokala utvecklingen, genom sammanflätningen av Tunisiens ekonomi med Libyens och det tunisiska folkets solidaritet med de fördrivna libyerna. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang framstegen i försoningsprocessen i Libyen.
5. Europaparlamentet betonar hur viktig respekten för de mänskliga rättigheterna är i genomförandet av den reviderade europeiska grannskapspolitiken. Parlamentet vill se att mekanismer utvecklas för att övervaka respekten för grundläggande friheter, jämställdhet och andra människorättsfrågor, med full delaktighet från det civila samhällets sida.
6. Europaparlamentet understryker att ett återupptagande av den politiska integrationsprocessen inom ramen för Arabiska Maghrebunionen skulle kunna utgöra en särskilt lämplig möjlighet för att trygga säkerheten och stärka samarbetet i hela regionen.

I – Politiska reformer och institutioner

7. Europaparlamentet uttrycker sitt stöd för demokratiseringsprocessen och pekar på behovet av sociala och ekonomiska reformer i Tunisien. Parlamentet framhåller behovet att stödja representantförsamlingen med tanke på utmaningen med att öka stabiliteten i ett instabilt regionalt sammanhang och samtidigt fördjupa demokratin. Parlamentet uttrycker oro över representantförsamlingens bristande resurser, som hämmar dess lagstiftande roll och gör att det går långsammare att utarbeta den nya lagstiftning och reformprocess som behövs så akut. Parlamentet stöder representantförsamlingen i dess insatser för att förbättra sin kapacitet, bland annat genom att anställa personal. Parlamentet uttrycker sitt stöd för en bedömning av representantförsamlingens behov. Parlamentet ber sina avdelningar att förstärka den kapacitetsbyggande stödverksamheten till förmån för representantförsamlingen, och rekommenderar att parlamentet anordnar ett politiskt möte på högsta politiska nivå, t.ex. en "tunisisk vecka", i sina lokaler för att främja det parlamentariska samarbetet.
8. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av den gemensamma parlamentariskommittén EU–Tunisien, som kommer att spela en central roll och göra det möjligt för ledamöter från Europaparlamentet och tunisier att mötas regelbundet och utveckla en strukturerad politisk dialog om demokrati, mänskliga rättigheter, rättsstatsprincipen och alla ämnen av gemensamt intresse. Parlamentet understryker att den gemensamma parlamentariskommittén EU–Tunisien, inom ramen för inledande handelsförhandlingar, har en viktig roll att spela vid den faktiska övervakningen av de pågående förhandlingarna. Parlamentet efterlyser särskilda initiativ för stöd till representantförsamlingen med andra utskott från Europaparlamentet, exempelvis utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (för stöd i ärenden som gäller rättsliga och inrikes frågor, migrationsrätt och åtgärder kopplade till polissamarbete och straffrättsligt samarbete, vad gäller bl.a. terrorism).
9. Europaparlamentet välkomnar trepartsdialogen i Tunisien. Parlamentet ser gärna att den fortsätter och utökas till att omfatta alla aspekter av de bilaterala förbindelserna mellan EU och Tunisien för att i synnerhet säkerställa att det civila samhället involveras i arbetet med att genomföra översynen av den europeiska grannskapspolitiken och förhandlingsprocessen om EU:s och Tunisiens prioriteringar.

Onsdagen den 14 september 2016

10. Europaparlamentet noterar att reformen av den offentliga förvaltningen är en av de främsta utmaningarna bland de reformer som Tunisien måste genomföra. Parlamentet välkomnar att den tunisiska regeringen överväger nya metoder för att påskynda högprioriterad politik. Parlamentet anser att partnersamverkan mellan europeiska och tunisiska förvaltningar är ett positivt bidrag till reformen av den offentliga förvaltningen. Parlamentet stöder it-baserade lösningar för att inrätta och utveckla en e-stat och en e-förvaltning.

11. Europaparlamentet välkomnar Tunisiers efterlevnad av internationella normer i fråga om föreningsfrihet, något som gett landet en ledande roll i arbetet med att stärka det oberoende civila samhället i arabvärlden. Parlamentet efterlyser ett starkare tekniskt och kapacitetsbyggande stöd till olika organisationer inom det civila samhället, politiska partier och fackföreningar, vilka har en avgörande roll att spela i Tunisien och som har visat sig vara av stor betydelse för den demokratiska övergången och den övergripande utvecklingen, myndigheternas ansvarsskyldighet samt övervakningen av respekten för mänskliga rättigheter, inklusive skyddet av kvinnor och barn, jämställdhet och skyddet av alla offer för förföljelse och diskriminering. Parlamentet välkomnar särskilda EU-finansierade program på detta område, såsom projektet till stöd för civilsamhället (PASC), och det avtal som ingåtts mellan Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och den tunisiska kvartetten för att stärka banden mellan de civila samhällena i Tunisien och EU. Parlamentet uppmuntrar till dialog och samarbete mellan det civila samhället och offentliga myndigheter för att fastställa lokala utvecklingsprioriteringar, däribland lokala investeringar. Parlamentet efterlyser främjande av medborgarutbildning och demokratiskt engagemang.

12. Europaparlamentet understryker betydelsen av att utveckla en medborgarkultur och uppmanar till att en miljö skapas med de strukturer som krävs för att det civila samhällets organisationer ska kunna inkluderas i beslutsprocessen.

13. Europaparlamentet anser att kommissionen och Europeiska utrikestjänsten måste ge det stöd som krävs till lokalvalen (som planeras till oktober 2016) och ett övervakningsuppdrag och valstöd från EU och Europaparlamentet, om den tunisiska regeringen begär detta, som fallet var vid parlaments- och presidentvalet 2014. Parlamentet efterlyser i detta avseende ett förstärkt stöd till kommunerna inom ramen för församlingen för lokala och regionala myndigheter i EU och Medelhavsområdet (Arlem), även genom att främja utvecklingen av projekt för partnersamverkan i samordning med medlemsstaterna.

14. Europaparlamentet efterlyser stöd till en könsbalanserad politik, bland annat genom reformer av civilståndslagen för att avskaffa lagar som är diskriminerande mot kvinnor, bland annat i fråga om arv och äktenskapliga rättigheter, och till ökat deltagande av kvinnor i det offentliga livet och den privata sektorn, i enlighet med artikel 46 i Tunisiers konstitution. Parlamentet uppmuntrar dessutom till att mentorsprogram för framtida kvinnliga ledare utvecklas för att kunna stödja kvinnors tillträde till beslutsfattande positioner. Parlamentet rekommenderar att Tunisiers allmänna deklaration om konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor upphävs.

15. Europaparlamentet kräver att ungdomar blir delaktiga i det politiska livet, särskilt när det gäller att främja ungdomars deltagande i lokalvalen. Parlamentet välkomnar i detta avseende EU-finansierade projekt för att öka ungdomars medvetenhet och medborgarutbildning. Parlamentet välkomnar lagbestämmelserna om ungdomars representation vid lokal- och regionalval. Parlamentet ser kommunalvalen 2016 som en möjlighet att uppmuntra unga människor att åter engagera sig aktivt i den politiska omvandlingsprocessen.

16. Europaparlamentet välkomnar övergångslagen om rättsväsendet. Parlamentet påminner om de höga förhoppningar det tunisiska folket har på övergångsprocessen. Parlamentet beklagar den intensiva polariseringen inom sannings- och värdighetskommittén. Parlamentet konstaterar att nationell försoning och tillväxt inte får vara prioriteringar som motsäger varandra.

17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och Europeiska utrikestjänsten att fortsätta stödja Tunisien i reformen av rättsväsendet och rättsstatsprincipen vad gäller respekten för värderingarna i den tunisiska konstitutionen, bland annat genom tekniskt och finansiellt stöd för det pågående inrättandet av Högsta rättsrådet och författningsdomstolen. Parlamentet välkomnar EU-programmet för reform av rättsväsendet (PARJI), som antogs 2011, och programmet PARJ2, som antogs 2014 och finansierades med endast 15 miljoner euro.

Onsdagen den 14 september 2016

18. Europaparlamentet uppmanar regeringen att utan dröjsmål anta åtgärder som förhindrar användningen av tortyr. Parlamentet uppmanar Tunisien att avskaffa dödsstraffet. Parlamentet uttrycker oro över upprepade fall av tortyr från tunisiska myndigheters sida av minderåriga som misstänkts för att vilja gå med i terroristorganisationer.

19. Europaparlamentet uppmanar Tunisien att skyndsamt reformera sin lag om undantagstillstånd från 1978, som för närvarande verkställs utan beaktande av de grundläggande bestämmelserna i konstitutionen.

20. Europaparlamentet uttrycker oro över Tunisiens överfulla fängelser, deras brister vad gäller tillgång till mat och sanitära förhållanden, och hur detta påverkar internernas grundläggande rättigheter. Parlamentet välkomnar Tunisiens och EU:s gemensamma projekt för att reformera Tunisiens kriminalvårdsanstalter, vilket syftar till att stärka systemet med alternativa straff i stället för fängelse för mindre allvarliga brott.

21. Europaparlamentet efterlyser en reform av strafflagen, och i synnerhet ett upphävande av artikel 230, som straffbelägger homosexualitet med fängelsevistelse i tre år och som strider mot de konstitutionella principerna om icke-diskriminering och skydd av privatlivet. Parlamentet välkomnar den nya lag som ersätter och ändrar lag 1992-52 om narkotika, som prioriterar förebyggande i stället för avskräckande åtgärder och som introducerar alternativa straff som främjar rehabilitering och återanpassning av narkotikamissbrukare som ett lämpligt steg för att anpassa den tunisiska lagstiftningen till internationella standarder.

22. Europaparlamentet efterlyser en starkare decentraliseringsprocess och medbestämmande för regionerna genom förstärkt lokalt självstyre. Parlamentet stöder partnerskap med EU-medlemsstater som främjar decentraliserade strategier (t. ex. utbildning och kapacitetsuppbyggnad på detta område) samt decentraliserade samarbetsprojekt under ledning av medlemsstaternas lokala och regionala myndigheter, som bidrar till utvecklingen av regional och kommunal styrning i Tunisien, samt partnerskap och utbyte av bästa praxis med städer och lokalsamhällen i EU. Parlamentet uppmanar till ökat stöd från EU till det civila samhället i regionerna, ett stöd som bygger på framgångsrika befintliga initiativ.

23. Europaparlamentet är oroat över att det har gjorts få framsteg i arbetet med att se över lagen om straffrättsliga förfaranden och strafflagen för att värna om yttrandefriheten. Parlamentet är oroat över att många medborgare, däribland journalister och bloggare, har åtalats och fängslats för påstått förtal eller påstådd förolämpning av statliga tjänstemän i rapplåtar eller för att de påståtts skada den allmänna moralen när de har uttryckt sina åsikter. Parlamentet välkomnar det faktum att Tunisien har anslutit sig till Freedom Online Coalition och uppmanar landet att delta mer aktivt.

24. Europaparlamentet bekräftar på nytt att press- och mediefriheten, yttrandefriheten på nätet, för bland annat bloggare, och yttrandefriheten utanför nätet samt mötesfriheten är livsviktiga inslag och oundgängliga pelare i en demokrati och ett öppet och pluralistiskt samhälle. Parlamentet uppmanar till normer för bästa praxis inom mediesektorn som verkligen avspeglar en undersökande och differentierad journalistik. Parlamentet erkänner de positiva effekterna av öppen tillgång till internet samt digitala och sociala medier. Parlamentet välkomnar Tunisiens dynamiska och öppna medielandskap på nätet, men uppmanar de tunisiska myndigheterna att investera mer i grundläggande teknisk infrastruktur och främja digital konnektivitet och kunskap, särskilt i landets fattigaste områden. Parlamentet välkomnar antagandet av den nya informationslagen från mars 2016 som syftar till att ändamålsenligt skydda rätten till informationsfrihet i Tunisien, och då även rättigheterna för visselblåsare. Parlamentet välkomnar det faktum att den höga myndigheten för audiovisuell kommunikation (HAICA) och dess efterträdare, myndigheten för audiovisuell kommunikation (ACA), kommer att dra nytta av EU:s stöd i samband med det pågående programmet på 10 miljoner euro till stöd för mediereformer.

25. Europaparlamentet uppmanar Europarådets parlamentariska församling att bevilja Tunisien status som partner för demokrati som ett betydande steg i riktning mot att konsolidera parlamentarisk demokrati och rättsstatsprincipen i Tunisien.

II – Ekonomisk och social utveckling

26. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag om ett makroekonomiskt stöd på 500 miljoner euro och rådets och parlamentets antagande av förslaget.

Onsdagen den 14 september 2016

27. Europaparlamentet noterar att förhandlingar om ett ambitiöst frihandelsavtal (ett djupgående och omfattande frihandelsavtal) inletts mellan EU och Tunisien. Parlamentet påminner om att EU behöver genomföra dessa förhandlingar i kombination med skräddarsytt tekniskt och finansiellt bistånd. Parlamentet understryker att detta avtal, trots att det eftersträvar ett bättre marknadstillträde och investeringsklimat, har mer än bara en handelsaspekt och måste bidra till att europeiska standarder på områdena miljö, konsumentskydd och arbetstagar rättigheter utökas till Tunisien för att främja landets stabilitet, konsolidera dess demokratiska system och blåsa nytt liv i dess ekonomi. Kommissionen uppmanas att anta en progressiv strategi under förhandlingarna och säkerställa att detta avtal blir ömsesidigt gynnsamt, samtidigt som lämplig hänsyn tas till de betydande ekonomiska skillnaderna mellan de båda parterna. Parlamentet påminner om sina rekommendationer till kommissionen och den tunisiska regeringen om att införa en tydlig och detaljerad process för att genomgående involvera det civila samhället i Tunisien och EU i förhandlingarna om det djupgående och omfattande frihandelsavtalet. Parlamentet begär att samrådsprocessen görs öppen och transparent och att större hänsyn tas till mångfalden i det tunisiska civilsamhället, med utnyttjande av bästa praxis som använts i liknande förhandlingar.

28. Europaparlamentet noterar antagandet av de brådskande autonoma handelsåtgärderna för Tunisien som ett konkret steg för att stödja Tunisien ekonomi och som ett incitament för reformer. Parlamentet efterlyser ökat EU-stöd till Tunisien genom det europeiska grannskapsinstrumentet och samordning av det internationella biståndet till Tunisien, för att göra det möjligt för landet att fullt ut få del av EU:s bistånd och skapa arbetstillfällen, i synnerhet för unga högskoleutbildade. Parlamentet uppmanar till partnerskap med andra intresserade globala och regionala givarländer och givarorganisationer, och i synnerhet åtgärder för att minska regionala skillnader och främja utbildning och investeringar inom jordbruket, med beaktande av de särskilda förhållanden som råder inom det lokala jordbruket, it-sektorn, den sociala ekonomin, tillverkningssektorn och små och medelstora företag, vilket skulle öka sysselsättningen. Parlamentet noterar att turismsektorn har påverkats mycket kraftigt av terroristattackerna och, med tanke på de åtgärder som de tunisiska myndigheterna sedan dess har genomfört, uppmanar parlamentet de medlemsstater som ännu inte har gjort det att ompröva säkerhetssituationen så snart som möjligt så att Tunisien turismsektor kan återhämta sig.

29. Europaparlamentet uppmanar EU att inkludera det civila samhället, lokala myndigheter och andra viktiga aktörer i processen med att fastställa prioriteringar för finansiering i halvtidsöversynen av det europeiska grannskapsinstrumentet.

30. Europaparlamentet betonar behovet att ta itu med arbetslösheten, särskilt bland unga med universitetsexamen, för att inleda genomgripande reformer för att främja tillväxt, utbildning av hög kvalitet och sysselsättning (t.ex. genom att lätta på valutarestriktioner, underlätta tillgången till mikrokrediter, reformera arbetslagstiftningen, ta fram utbildningar som är anpassade till arbetsmarknaden och förenkla de administrativa förfarandena) samt för att diversifiera den tunisiska ekonomin. Parlamentet uppmanar alla parter att upprätthålla en anda av gott samarbete för att fokusera på reformer med sikte på en inkluderande ekonomisk utveckling för alla regioner i landet, däribland de mindre framåtskridna och de fattigaste inlandsregionerna som behöver en långsiktig utvecklingsplan. Parlamentet uppmanar de tunisiska myndigheterna att välkomna initiativ där medborgarna visar engagemang för att förbättra den politiska dialogen eller de tekniska innovationerna, och betonar att det behövs internationellt stöd till dessa medborgarinitiativ.

31. Europaparlamentet välkomnar initiativet till den tunisiska strategiska utvecklingsplanen 2016–2020 och uppmanar till ett snabbt genomförande samt antagande av regelverk för att underlätta utnyttjandet av det europeiska stödet och stödet från alla internationella finansiella institutioner. Parlamentet välkomnar antagandet av den nya investeringslagen, som bör skapa ett stabilt regelverk och underlätta investeringar, samt skattereformerna. Parlamentet efterlyser en modernisering av den offentliga förvaltningen, som bör fungera på ett effektivt och transparent sätt, för att därigenom kraftigt underlätta genomförandet av projekt och säkerställa en bättre användning av medlen.

32. Europaparlamentet stöder den tunisiska regeringens insatser för att modernisera och avreglera ekonomin så att den uppfyller de nya inhemska, regionala och globala kraven, och anser att en stark och mångsidig tunisisk ekonomi kommer att skapa arbetstillfällen och även andra möjligheter och välstånd, samt göra det möjligt för landet att uppfylla sina bredare politiska och sociala ambitioner.

33. Europaparlamentet påminner om jordbrukssektorns strategiska betydelse i Tunisien och välkomnar i detta sammanhang de åtgärder som planerats i den tunisiska budgeten för 2016, bland annat skuldavskrivningen för jordbrukare, och inrättandet av ett nationellt samråd om jordbrukssektorn. Parlamentet anser att man i detta nationella samråd måste involvera det civila samhället och så många aktörer som möjligt, bland annat småbrukare från landets södra delar och unga jordbrukare. Parlamentet anser att det behövs en genomgripande reform av jordbrukssektorn samt en rad brådskande

Onsdagen den 14 september 2016

praktiska åtgärder, till exempel att utveckla avsaltningens kapacitet för att ta itu med problemet med vattenbrist och andra problem som håller på att uppstå på grund av klimatförändringarna. Parlamentet uppmanar Tunisien att förbjuda användningen av alla bekämpningsmedel som redan är förbjudna i EU.

34. Europaparlamentet uppmanar EU att trappa upp sina insatser mot ökenspridning i Tunisien. Parlamentet noterar att tunisierna är drabbade av allvarlig vattenbrist. Parlamentet uppmanar Tunisien att gynna ett hållbart jordbruk och hållbara kostvanor, och rekommenderar en jordreform för att ge lantbrukare incitament att bevara skogar och floder. Parlamentet påminner om att en hållbar utveckling av Tunisien's kustturism kräver en kraftig minskning av hotelltätheten, för att rationalisera investeringarna och förvalta kustlinjen.

35. Europaparlamentet välkomnar att APIA (Agence de Promotion des Investissements Agricoles) har inlett ett projekt för ungdomars rörlighet, livsmedelstrygghet och minskad fattigdom på landsbygden i syfte att bekämpa ungdomsarbetslösheten genom att erbjuda alternativ i landsbygdsområdena. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att stödja EU:s åtgärder genom att i partnerskap med de tunisiska myndigheterna, det civila samhällets organisationer och den privata sektorn engagera sig i sektorsspecifika eller tematiska projekt som skulle kunna få en direkt och gynnsam inverkan på det tunisiska samhället.

36. Europaparlamentet välkomnar program som utvecklats av sekretariatet för unionen för Medelhavsområdet, t.ex. Med4jobs, för att ta upp frågan om unga människors anställningsbarhet i Medelhavsområdet. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna i unionen för Medelhavsområdet att ge sitt sekretariat i uppgift att fokusera på Tunisien's ekonomiska och sociala utveckling för att stödja konsolideringen av landets övergångsprocess.

37. Europaparlamentet efterlyser kraftfullare insatser mot korruption, särskilt mot bakgrund av den växande underjordiska ekonomin, i syfte att åstadkomma en effektivare och öppnare beslutsprocess och skapa ett bättre investerings- och företagsklimat. Parlamentet välkomnar skapandet av den tunisiska byrån för bekämpning av korruption, men beklagar dess begränsade budget. Parlamentet uppmanar de tunisiska myndigheterna att stärka dess kapacitet och effektivitet samt att ge den allt nödvändigt finansiellt och logistiskt stöd för att säkerställa att förvaltningen fungerar ordentligt och att den offentliga upphandlingen går rätt till. Parlamentet uppmanar de tunisiska myndigheterna att se till att deras arbete mot korruption blir väl synligt.

38. Europaparlamentet uppmanar till ett skyndsammare upprättande av det nationella råd för social dialog som det fattades beslut om 2013.

39. Europaparlamentet uttrycker oro över Tunisien's bristande återvinning av tillgångar, som särskilt beror på de långdragna och tungrodda processerna för att konfiskera och återföra tillgångar. Parlamentet anser att Tunisien bör ges särskilt tekniskt kapacitetsstöd för att göra utredningar och samla in de upplysningar och bevis som behövs för att underbygga ärenden för återvinning av tillgångar.

40. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att visa sitt stöd och sin politisk vilja för att påskynda återvinningen av frysta tunisiska tillgångar. Parlamentet välkomnar rådets beslut av den 28 januari 2016 att förlänga frysningsen av 48 personers tillgångar med ett år.

41. Europaparlamentet efterlyser ett främjande av snabbare och säkrare överföringar av penningförsändelser och av investeringspotentialen – i synnerhet när det gäller lokal och regional utveckling – för tunisier och nordafrikaner som redan är bosatta i EU.

42. Europaparlamentet är oroat över hållbarheten av de tunisiska skulderna och efterlyser en bedömning av hur de kan göras mer hållbara med tanke på den ekonomiska situationen i landet. Parlamentet efterlyser en omvandling av tunisiska skulder till investeringsprojekt, särskilt för att bygga strategisk infrastruktur och minska de regionala skillnaderna, och välkomnar de initiativ som tagits i detta avseende. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att öka antalet projekt av detta slag. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att undersöka sätt att säkra en fördelaktig omplanering av Tunisien's skulder och en diversifiering av skuldtypeperna.

43. Europaparlamentet välkomnar EU-projekt på området jobbskapande och yrkesutbildning, såsom IRADA. Parlamentet rekommenderar att medel från den europeiska grannskapspolitiken används för att ge ytterligare stöd till små och medelstora företag. Parlamentet pekar på att små och medelstora företag är avgörande för Tunisien's tillväxt och att de därför bör gynnas av ekonomiskt stöd från EU. Parlamentet uppmanar till utvecklingen av program för nystartade företag med särskild inriktning på kvinnor och unga, med syfte att utveckla utbildning inom företagsadministration och

Onsdagen den 14 september 2016

tillgång till finansiellt stöd som en del åtgärder för att förbättra sektorn för små och medelstora företag. Parlamentet rekommenderar att Tunisien så snart som möjligt vidtar lämpliga åtgärder för att fullt ut kunna utnyttja EU:s program för företagens konkurrenskraft och små och medelstora företag (Cosme). Parlamentet uppmuntrar till privat utlåning till små och medelstora företag, bl.a. genom att förbättra kapaciteten hos kreditgarantisektorn och genom en reform av den underkapitaliserade banksektorn. Parlamentet välkomnar det nyligen inrättade partnersamverkansprogrammet för den tunisiska centralbanken för att stödja moderniseringen av banksektorn.

44. Europaparlamentet rekommenderar att EU:s sakkunskap inom regionala fonder och minskade regionala skillnader används för att ta itu med den regionala utvecklingen i Tunisien och minska skillnaderna. Parlamentet efterlyser stöd från internationella partner och finansieringsinstitutioner i syfte att förbättra och bygga ut den nationella infrastrukturen (t.ex. motorvägar, järnvägar, hamnar, flygplatser och telekommunikationsnät) för att bättre kunna integrera olika landsbygds- och inlandscentrum.

45. Europaparlamentet uppmuntrar till att det europeiska grannskapsinstrumentet integreras med EU-övergripande initiativ som t.ex. energiunionen. Parlamentet uppmuntrar samtidigt till ett ökat regionalt samarbete i Nordafrika om specifika frågor såsom nybeskogning och vattenförvaltning, samt ökad socioekonomisk integration, med ökad handel, i hela Nordafrika. Parlamentet påminner om att unionen för Medelhavsområdet stöder utarbetandet av konkreta projekt i regionen och att den, i detta avseende, bör involveras i EU-ledda projekt i Tunisien.

46. Europaparlamentet anser att EU-samarbetet bör inriktas mer på den gröna ekonomin och hållbar utveckling och ökad användning av förnybar energi samt bättre vatten- och avfallshantering, särskilt med tanke på Tunisien stora potential inom sektorn för förnybar energi. Parlamentet välkomnar projekt såsom saneringen av Bizertesjön, som godkänts av unionen för Medelhavsområdet, växttalen i Ghar el Melh och organiskt avfall som används för konsumtion i Beja.

47. Europaparlamentet välkomnar integreringen av elmarknaderna i EU och Medelhavsområdet som ett viktigt inslag i energisamarbetet med de södra grannländerna. Parlamentet anser att Elmed-projektet skulle kunna möjliggöra handel med el i två riktningar mellan norra och södra Medelhavsområdet, vilket skapar fördelar för alla partner sett till säkerhet, stabilitet och rimliga kostnader för elförsörjning.

III – Säkerhet och försvar

48. Europaparlamentet är djupt oroat över de omedelbara säkerhetsrisker som sprids till Tunisien och som bland annat orsakas av instabiliteten i Libyen, och noterar byggandet av en mur vid en del av gränsen till Libyen. Parlamentet uttrycker sin oro över det stora antalet tunisiska utländska stridande som ansluter sig till Daish och andra terrorgrupper. Parlamentet understryker att kampen mot vapensmuggling utgör en viktig del av terrorismbekämpningen. Parlamentet framhåller att landets underrättelsetjänster behöver reformeras, samtidigt som man respekterar rättsstatsprincipen och konventionerna om mänskliga rättigheter.

49. Europaparlamentet är oroat över terroristattacken i gränsstaden Ben Guerdane omedelbart efter bombningen i Sabratha, vilket visar att gränsen mellan Tunisien och Libyen fortfarande i hög grad är genomtränglig. Parlamentet uttrycker oro över situationen i Libyen och uppmanar alla partier i Libyen att engagera sig konstruktivt i den nationella samlingsregeringen. Parlamentet understryker att EU står redo att erbjuda säkerhetsstöd på den nationella samlingsregeringens begäran och att säkerhetssamordningen mellan Tunisien och Libyen måste återupprättas. Parlamentet föreslår att man i samarbete med tunisiska myndigheter bör bedöma möjligheten att inrätta ett EU-gränsövervakningsuppdrag i Tunisien.

50. Europaparlamentet erkänner att fattigdom och socialt utanförskap är några av de främsta orsakerna till radikalisering. Parlamentet efterlyser därför en mer effektiv social delaktighet för ungdomar för att de ska kunna få stabila anställningar och för att förhindra att de blir föremål för rekrytering som nya stridande för terroristorganisationer. Parlamentet rekommenderar att man använder den sakkunskap som samlats in genom initiativ från internationella organisationer såsom Hedayah för att utveckla lokala och regionala strategier för att motverka våldsamt extremism. Parlamentet efterlyser ökad medvetenhet om dessa befintliga nätverk eller liknande initiativ i Tunisien.

Onsdagen den 14 september 2016

51. Europaparlamentet uppmanar den tunisiska regeringen att inrätta en strategi för att hantera återvändande utländska stridande, genom att till exempel kombinera straffåtgärder och förebyggande åtgärder med program för avradikalisering och rehabilitering, för att ge dem möjlighet att återintegreras i samhället och minska framtida risker. Parlamentet efterlyser en mer övergripande strategi för att förebygga radikaliserings i fångelser och förvarsheter. Parlamentet kräver att fokus sätts på bättre utbildning samt bekämpning av radikaliserings av unga människor.

52. Parlamentet framhåller att terrorism är en gemensam utmaning som kräver ett gemensamt svar, och konstaterar att samarbetet mellan EU och Tunisien på området säkerhet och kampen mot terrorism har intensifierats på senare tid, i synnerhet i och med att ett ambitiöst program har inletts till stöd för reformer i säkerhetssektorn.

53. Europaparlamentet stöder den FN-ledda processen för fred och politisk försoning i Libyen som ett centralt verktyg för att stabilisera regionen i stort och stärka Tuniens säkerhets- och reformprocess.

54. Europaparlamentet välkomnar den process för samordning av säkerhetsbistånd som Tunisien inlett och där EU spelar en aktiv roll. Parlamentet betonar att EU bör stödja Tunisien i arbetet med att bygga upp statsstrukturer som kan hantera säkerhetsfrågor. Parlamentet gläder sig över resultaten från G7+3 vad gäller säkerhetssamarbete. Parlamentet efterlyser ett snabbt genomförande av de befintliga programmen och stärkt säkerhetsbistånd till Tunisien, med fokus på gränssäkerhet, skydd av turisminfrastrukturerna och bekämpning av det gemensamma terroristhotet. De tunisiska myndigheterna uppmanas emellertid till att svara proportionerligt på sådana hot, för att slå vakt om de demokratiska friheterna och de grundläggande rättigheterna. Parlamentet kräver de tunisiska behöriga myndigheternas fulla stöd, ett inrättande av en nationell säkerhetsrådgivare och att medlemsstaterna delar med sig av bästa praxis på säkerhetsområdet med Tunisien, i synnerhet med fokus på utbildning av säkerhetspersonal och respekt för mänskliga rättigheter. Parlamentet efterlyser en systematisk utvärdering av situationen för de mänskliga rättigheterna i samband med EU:s stöd till Tunisien på säkerhetsområdet.

55. Europaparlamentet uttrycker sin djupaste oro över att lag 22/2015 om terrorismbekämpning antogs i juli 2015 av Tuniens representantförsamling som inför dödsstraff som möjlig dom för ett antal "terrorbrott". Parlamentet oroas över flera bestämmelser i lagen om terrorismbekämpning. Parlamentet betonar att denna lag allvarligt kan kränka de medborgerliga rättigheterna och undergräva respekten för de mänskliga rättigheterna i Tunisien. Parlamentet uppmanar de tunisiska myndigheterna att fortsätta efterleva moratoriet för dödsstraff. Parlamentet påminner om att dödsstraff redan anges i tunisisk lagstiftning för sådana brott som mord och våldtäkt, även om inga avrättningar har ägt rum sedan 1991. Parlamentet understryker att även om Tunisien är ett av de länder som är mest utsatta för terroristhot har stater en skyldighet att respektera de mänskliga rättigheterna fullt ut, även i kampen mot terrorism. Parlamentet understryker att den europeiska grannskapspolitiken är starkt kopplad till respekten för de mänskliga rättigheterna och internationell rätt, och påminner om EU:s starka motstånd mot dödsstraff.

56. Europaparlamentet välkomnar det faktum att det nu har införts bestämmelser i lag 22/2015 om terrorismbekämpning som ger rättsligt skydd åt journalisters källor och att obehörig statlig övervakning har kriminaliserats.

57. Europaparlamentet välkomnar lanseringen av EU:s program till stöd för en reform av säkerhetssektorn i Tunisien i november 2015 – med särskild inriktning på säkerhetsstyrkornas omstrukturering, gränskontroll och underhålletjänsten – liksom det åtagande som båda parter gav uttryck för i associeringsrådet EU–Tunisien den 18 april 2016 om att genomföra programmet effektivt och skyndsamt.

58. Europaparlamentet uppmanar till främjande av logiska målsättningar, snarare än enbart stöd genom politiska instrument, i en tydlig strategisk vision med fokus på förebyggande arbete, stöd till representantförsamlingens lagstiftningsförslag och inrättande av ett åklagarkontor för terrorismbekämpning.

59. Europaparlamentet välkomnar den utökade politiska dialogen mellan EU och Tunisien i kampen mot terrorism. Parlamentet betonar vikten av att värna de mänskliga rättigheterna i samband med åtgärder mot terrorism.

Onsdagen den 14 september 2016

60. Europaparlamentet uppmanar till ökat samarbete med EU-organ såsom Europol, men noterar samtidigt att Tunisien inte finns med på förteckningen över tredjestater som Europol kommer att ingå överenskommelser med, och uppmanar rådet att överväga att ta med Tunisien på denna förteckning över tredjestater. Parlamentet begär att en konsekvensbedömning av detta samarbete genomförs och presenteras vid ett gemensamt sammanträde med utskottet för utrikesfrågor (AFET) och utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (LIBE) innan avtalet godkänns. Parlamentet välkomnar det faktum att Eurojust har inrättat en kontaktpunkt med Tunisien samt Eurojusts inbjudan till myndigheterna om att intensivifiera sitt samarbete och utse en andra kontaktpunkt med särskilt ansvar för terrorism. Parlamentet uppmanar den tunisiska regeringen att sörja för lämplig uppföljning av dessa förslag så snart som möjligt.

IV – Rörlighet, forskning, utbildning och kultur

61. Europaparlamentet välkomnar EU:s och Tunisien partnerskap för rörlighet, som undertecknades i mars 2014, och anser att det måste genomföras snabbt. Parlamentet uppmanar till en ny viseringspolitik gentemot Tunisien och ett ingående av ett återtagandeaftal. Parlamentet noterar att partnerskapen för rörlighet visserligen bygger på nationella befogenheter, men ingår i EU:s förslag inom den europeiska grannskapspolitiken, och rekommenderar medlemsstaterna att visa solidaritet med Tunisien genom att underlätta viseringar för företagare, lärare, studerande, forskare, konstnärer osv.

62. Europaparlamentet uppmanar EU att ingå partnerskap för rörlighet med partnerländerna i sitt sydliga grannskap för att möjliggöra lättnader i viseringsförfarandena i samband med återtagandeaftal. Parlamentet uppmanar kommissionen att i samarbete med medlemsstaterna utveckla möjligheterna till system för cirkulär migration som skulle öppna upp säkra och lagliga vägar för migranter. Parlamentet fördömer människohandel, som främst drabbar kvinnor, och framhåller vikten av att förstärka samarbetet med partnerländerna för att bekämpa den. Parlamentet noterar att utfärdandet av viseringar för flera inresor för längre vistelse, i stället för viseringar för kortare vistelser, är det bästa sättet att minska den irreguljära migrationen, även den som förekommer i form av smuggling och människohandel. Parlamentet rekommenderar att Tunisien ändrar lagen från 2004 om bestraffning av personer som lämnat landets territorium utan tillstånd, i enlighet med internationell rätt.

63. Europaparlamentet uppmanar de tunisiska myndigheterna att få till stånd ett nära samarbete med Europeiska unionen för att hantera organiserade former av olaglig invandring.

64. Europaparlamentet understryker att insatser som t.ex. EUNAVFOR MED (Europeiska unionens militära insats i södra delen av centrala Medelhavet) är en metod för att konkret och effektivt bekämpa människosmuggling. Parlamentet uppmanar unionen att fortsätta att intensivifiera denna typ av insatser samt att knyta partnerländer som Tunisien till dem.

65. Europaparlamentet välkomnar partnerskapet mellan EU och Tunisien på forsknings- och innovationsområdet och Tunisien deltagande i ramprogrammet Horisont 2020. Parlamentet betonar att en konsekvent politik för vetenskaplig forskning och teknisk utveckling skulle kunna vara ett incitament till forsknings- och utvecklingsinvesteringar, överföring av forskning och innovation till den privata sektorn och skapande av nya företag. Parlamentet betonar att Tunisien bör bli en fullvärdig deltagare i Erasmus+-programmet för att utveckla fortsatt utbyte av universitetsstuderande. Parlamentet ser med oro på de allt större svårigheter som tunisiska studerande upplever när de vill komma till EU för att studera. Parlamentet uppmanar till en "politik för positiv diskriminering", i synnerhet till förmån för unga studerande från mindre utvecklade regioner, med incitament som gör att de kan få möjlighet att delta i sådana program. Parlamentet uppmanar Tunisien att justera och prioritera samarbeten för att utveckla färdigheter i främmande språk, ingenjörsvetenskap, förnybar energi, naturvetenskap och datorvetenskap, som har de högsta sysselsättningsciffrorna.

66. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja utvecklingen av samarbeten mellan skolor, universitet, högskolor och forskningscentrum, och att stärka gemensamma projekt för livslångt lärande, särskilt på områdena språkstudier, ny teknik, främjande av utbildning för kvinnor samt entreprenörskap.

67. Europaparlamentet efterlyser ett förstärkt partnerskap inom de kreativa, kulturella och audiovisuella sektorerna, liksom inom idrott, folkbildning och föreningslivet, genom stärkta nätverk och initiativ för ökad interkulturell dialog, värdesättande av det gemensamma historiska och arkeologiska arvet från romartiden, rörlighet för aktörer samt främjande och spridning av kulturellt och audiovisuellt innehåll, bland annat genom festivaler och utställningar. Parlamentet uppmanar Tunisien att delta i programmet Kreativa Europa.

Onsdagen den 14 september 2016

68. Europaparlamentet rekommenderar att EU-institutionerna, och särskilt EU:s delegation i Tunis, använder sig av arabiska när de publicerar anbudsinfordringar och uppmaningar till intresseanmälan samt kommunicerar med allmänheten. Parlamentet understryker vikten av att den tunisiska regeringen informerar sina medborgare om sina åtgärder.

69. Europaparlamentet anser att arabiska måste användas för att säkerställa att det civila samhället involveras i förbindelserna mellan EU och Tunisien, särskilt i samband med förhandlingarna om frihandelsavtalet.

o

o o

70. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Republiken Tuniens regering och den tunisiska representantförsamlingens talman.

Onsdagen den 14 september 2016

P8_TA(2016)0346

Social dumpning i Europeiska unionen

Europaparlamentets resolution av den 14 september 2016 om social dumpning i Europeiska unionen (2015/2255(INI))

(2018/C 204/13)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen och artiklarna 56, 153.5 och 154 i EUF-fördraget,
- med beaktande av de grundläggande principerna om fri rörlighet för arbetstagare (artikel 45 i EUF-fördraget) och fri rörlighet för tjänster (artikel 56 i EUF-fördraget),
- med beaktande av artiklarna 151 och 153 i EUF-fördraget och artikel 9 i EUF-fördraget som garanterar ett fullgott socialt skydd,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandhållande av tjänster ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/67/EU av den 15 maj 2014 om tillämpning av direktiv 96/71/EG om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden (IMI-förordningen) ⁽²⁾,
- med beaktande av det pågående genomförandet av direktiv 2014/67/EU,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen ⁽³⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 av den 16 september 2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om samordning av de sociala trygghetssystemen ⁽⁵⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1072/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för godstransporter på väg ⁽⁶⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1071/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler beträffande de villkor som ska uppfyllas av personer som bedriver yrkesmässig trafik och om upphävande av rådets direktiv 96/26/EG (EUT L 300, s. 51) ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ EGT L 18, 21.1.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 159, 28.5.2014, s. 11.

⁽³⁾ EUT L 166, 30.4.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 284, 30.10.2009, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 177, 4.7.2008, s. 6.

⁽⁶⁾ EUT L 300, 14.11.2009, s. 72.

⁽⁷⁾ EUT L 300, 14.11.2009, s. 51.

Onsdagen den 14 september 2016

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 561/2006 av den 15 mars 2006 om harmonisering av viss sociallagstiftning på vägtransportområdet och om ändring av rådets förordningar (EEG) nr 3821/85 och (EG) nr 2135/98 samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 3820/85 ⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/15/EG av den 11 mars 2002 om arbetstidens förläggning för personer som utför mobilt arbete avseende vägtransporter ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1008/2008 av den 24 september 2008 om gemensamma regler för tillhandahållande av lufttrafik i gemenskapen ⁽³⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3577/92 av den 7 december 1992 om tillämpning av principen om frihet att tillhandahålla tjänster på sjötransportområdet inom medlemsstaterna (cabotage) ⁽⁴⁾,
- med beaktande av förslaget till rådets direktiv om bestämmelser för bemanning av fartyg i regelbunden passagerar- och färjetrafik mellan medlemsstater (COM(1998)0251),
- med beaktande av rådets direktiv 1999/63/EG av den 21 juni 1999 om det avtal om arbetstidens organisation för sjömän som ingåtts av European Community Shipowners' Association (ESCA) och Federation of Transport Workers' Unions in the European Union (FST) ⁽⁵⁾ i dess ändrade lydelse enligt rådets direktiv 2009/13/EG av den 16 februari 2009 om genomförande av det avtal som ingåtts av European Community Shipowners' Associations (ECSA) och European Transport Workers' Federation (ETF) om 2006 års konvention om arbete till sjöss ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 14 januari 2014 om effektiva yrkesinspektioner för att förbättra arbetsförhållandena i Europa ⁽⁷⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2016/344 av den 9 mars 2016 om inrättande av ett europeiskt forum för att förbättra samarbetet när det gäller att bekämpa odeklarerat arbete ⁽⁸⁾,
- med beaktande av Internationella arbetsorganisationens (ILO) grundläggande arbetsnormer och dess konventioner och rekommendationer om arbetsmarknadsförvaltning och yrkesinspektion, som är internationella referenser som garanterar att bestämmelserna om arbetsförhållanden och skydd av arbetstagarna tillämpas,
- med beaktande av Eurofound's rapport med titeln "Posted workers in the European Union" (2010) ⁽⁹⁾ och de nationella rapporterna,
- med beaktande av Eurofound's ordbok om förhållandet mellan arbetsmarknadens parter ⁽¹⁰⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 19 maj 2015 *Bättre lagstiftning för bättre resultat — en EU-agenda* (COM(2015)0215),
- med beaktande av parlamentets studie från 2015 *EU Social and Labour Rights and EU Internal Market Law*,
- med beaktande av kommissionens studie från 2015 *Study on wage setting systems and minimum rates of pay applicable to posted workers in accordance with Directive 96/71/EC in a selected number of Member States and sectors*,

⁽¹⁾ EUT L 102, 11.4.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 80, 23.3.2002, s. 35.

⁽³⁾ EUT L 293, 31.10.2008, s. 3.

⁽⁴⁾ EGT L 364, 12.12.1992, s. 7.

⁽⁵⁾ EGT L 167, 2.7.1999, s. 33.

⁽⁶⁾ EUT L 124, 20.5.2009, s. 30.

⁽⁷⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0012.

⁽⁸⁾ EUT L 65, 11.3.2016, s. 12.

⁽⁹⁾ <http://www.eurofound.europa.eu/publications/report/2010/working-conditions-industrial-relations/posted-workers-in-the-european-union>

⁽¹⁰⁾ <https://www.eurofound.europa.eu/observatories/eurwork/industrial-relations-dictionary>

Onsdagen den 14 september 2016

- med beaktande av Gents universitets studie från 2015 *Atypical Employment in the Aviation Sector*, finansierad av kommissionen,
- med beaktande av det tal om tillståndet i unionen som kommissionens ordförande höll i parlamentet den 9 september 2015,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor och yttrandena från utskottet för transport och turism och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A8-0255/2016), och av följande skäl:
 - A. Odeklarerat arbete och falskt egenföretagande kan leda till snedvridning av konkurrensen, vilket resulterar i att de sociala försäkringssystemen långsiktigt skadas, att antalet otrygga arbetstillfällen ökar och att skyddet för arbetstagare och arbetets kvalitet generellt försämras, och bör därför bekämpas. Den ökade tendensen till utkontraktering och underentreprenad kan skapa möjligheter att missbruka eller kringgå befintlig lagstiftning om arbetsvillkor och socialt skydd. Att hantera sådant missbruk är nödvändigt för att behålla den fria rörligheten på den inre marknaden och solidariteten inom unionen.
 - B. Den fria rörligheten för arbetstagare, som fastställs i artikel 45 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster hör till de grundläggande principerna för den inre marknaden.
 - C. Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, som alla medlemsstater har skrivit under, föreskriver främjande av jämställdhet på alla områden. När det gäller social dumpning är det en central utmaning för EU att öka sysselsättningsnivån bland kvinnor, förbättra kvinnors situation på arbetsmarknaden och undanröja skillnader mellan könen.
 - D. En av de viktigaste principerna i EU:s politik är social sammanhållning, vilket innebär ständig och fortgående tillnärmning av löner och säkerställt socialt skydd för alla arbetstagare, vare sig de är lokala eller mobila. Det kvarstår betydande skillnader i arbetsvillkor och löner i unionen, och social konvergens i riktning uppåt är nyckeln till välbstånd och ökad inre efterfrågan i hela unionen. Löneskillnader är bland de viktigaste orsakerna till att arbetare lämnar sitt hemland.
 - E. I artikel 9 i EUF-fördraget står främjandet av hög sysselsättning, garantier för ett fullgott socialt skydd, kampen mot social utestängning samt en hög utbildningsnivå och en hög hälsoskyddsnivå för människor inskrivet som grundläggande principer för unionen. Till följd av krisen och de höga arbetslöshetssiffrorna i flertalet medlemsstater fördjupas ojämlikheten.
 - F. Könslönegapet är fortfarande en verklighet, och trots att det finns EU-lagstiftning och icke-bindande rekommendationer är framstegen på detta område extremt begränsade. Situationen försvåras av social dumpning i kombination med könslönegapet, vilket leder till den pensionsklyfta mellan kvinnor och män som gör att äldre kvinnor löper större risk för fattigdom än äldre män.
 - G. Människohandel, särskilt handeln med kvinnor, och inte bara från tredjeländer till EU utan också mellan EU-länder, är ofta kopplad till falska anställningskontrakt.
 - H. Den ökade möjligheten till "social dumpning" till följd av anställningsförhållanden med extraterritoriella inslag bör beaktas.

Onsdagen den 14 september 2016

- I. Inom transportsektorn är trygghet, passagerarnas säkerhet och lämpliga arbetsvillkor i hög grad sammankopplade.
- J. Inrättandet av ett gemensamt europeiskt transportområde bekräftades som det slutgiltiga målet med 2011 års vitbok om transport.
- K. Kommissionen har meddelat att den under år 2016 ämnar föreslå nya initiativ om vägtransport, som omfattar de sociala aspekterna.
- L. Vägtransportsektorn är viktig för samhället och ekonomin i EU och står för nästan tre fjärdedelar (72 %) av de totala inhemska godstransporterna. Sektorn transporterar fler passagerare än tunnelbanor och spårvagnar över och under jord tillsammans samt sysselsätter över 2,2 % av den totala förvärvsarbetande befolkningen i EU (5 miljoner människor).
- M. Goda arbetsförhållanden som skyddar den fysiska och psykiska hälsan är en grundläggande rättighet för enskilda arbetstagare ⁽¹⁾ och har ett positivt egenvärde.
- N. Kommissionens ordförande, Jean-Claude Juncker, betonade i sitt tal om tillståndet i unionen 2015 den 15 juli 2014 behovet av en rättvisare och verkligt alleuropeisk arbetsmarknad, som kan åstadkommas genom att främja och skydda medborgarnas rätt till fri rörlighet, som är en grundläggande rättighet i EU, samtidigt som man undviker missbruk och risker för social dumpning.
- O. EU-domstolen fastställde i sin dom av den 18 december 2007 ⁽²⁾ i mål C-341/05, Laval, rätten att vidta fackliga stridsåtgärder mot eventuell social dumpning och betonade att sådana åtgärder måste vara proportionella för att inte inskränka de grundläggande friheterna i EU, såsom friheten att tillhandahålla tjänster.
- P. Den europeiska sociala stadgan bör erkännas som uttrycket för medlemsstaternas samförstånd på området grundläggande sociala rättigheter.
- Q. De tilltagande otillbörliga metoderna och de allt fler fallen av social dumpning försvagar stödet för principen om den inre marknaden och företagets konkurrenskraft, i synnerhet små och medelstora företag, urholkar europeiska arbetstagares rättigheter och undergräver förtroendet för den europeiska integrationen samt gör social konvergens till en absolut nödvändighet. Jordbruk, byggindustri, catering och livsmedel, transport, hälso- och sjukvård och hushållstjänster är de mest berörda sektorerna.
- R. Likabehandling av arbetstagare inom Europeiska unionen och grundläggande social konvergens på den inre marknaden är viktigt. I artikel 45 i EUF-fördraget fastslås att fri rörlighet ska innebära ett förbud mot all diskriminering av arbetstagare från medlemsstaterna på grund av nationalitet vad gäller anställning, lön och övriga arbets- och anställningsvillkor.
- S. Dumpning strider, oavsett om den är social, skattemässig eller miljömässig, mot europeiska värderingar genom att den äventyrar skyddet av EU-medborgarnas rättigheter ⁽³⁾.
- T. I dagsläget har det stora flertalet medlemsstater inte införlivat direktiv 2014/67/EU, trots att tidsfristen för införlivande var den 18 juni 2016. Det är viktigt att bedöma konsekvenserna av genomförandet av direktivet, så snart det har införlivats i samtliga medlemsstater, för att få reda på dess verkliga konsekvenser för kampen mot de olika erkända formerna av bedrägeri i samband med utstationering av arbetstagare och skyddet av utstationerade arbetstagare.

⁽¹⁾ Artikel 31.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna: "Varje arbetstagare har rätt till hälsosamma, säkra och värdiga arbetsförhållanden".

⁽²⁾ EU:C:2007:809.

⁽³⁾ Se Antagna texter, P8_TA(2015)0252.

Onsdagen den 14 september 2016

- U. Utstationerade arbetstagare utgör omkring 0,7 % av EU:s totala arbetskraft ⁽¹⁾.
- V. Antalet utstationerade arbetstagare inom unionen ligger på 1,92 miljoner, huvudsakligen inom byggnadssektorn (43,7 % av samtliga utstationerade arbetstagare) samt tjänste-, transport-, kommunikations- och jordbrukssektorerna.
- W. Den fria rörligheten för personer är en absolut nödvändighet för det europeiska projektet, men också en förutsättning för att uppnå målen om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning i syfte att åstadkomma en stor och hållbar konkurrenskraft inom samtliga medlemsstater.
- X. EU-domstolen fastställde i sin dom i mål C-396/13 att direktiv 96/71/EG syftar dels till att säkerställa en lojal konkurrens mellan inhemska företag och företag som tillhandahåller tjänster över gränserna, dels till att säkerställa att en kärna av värdmedlemsstatens ovillkorliga regler om minimiskydd tillämpas på de utstationerade arbetstagarna.
- Y. Utstationering av arbetstagare bör främja delning av yrkeskompetens och yrkeserfarenheter och inte vara en källa till social dumpning.
- Z. Arbetsgivarorganisationerna och facken inom EU kan spela en viktig roll i kampen mot social dumpning.
- AA. Ett åtagande har gjorts att inte öka den finansiella bördan för företag, i synnerhet små och medelstora företag.
- AB. Lönesättning tillhör medlemsstaternas verksamhetsområde.
- AC. EU-domstolen fastställde i sin dom i mål C-396/13 att värdmedlemsstaten är behörig att fastställa minimilönen, liksom beräkningssättet och bedömningen av kriterierna för detta.
- AD. Kommissionens ordförande har deklarerat att samma arbete på samma plats bör omfattas av samma lön ⁽²⁾. Det krävs ett rättsligt förtydligande av detta uttalande och dess tillämpning.

I. **Stärka kontrollerna och samordningen mellan och av medlemsstaterna**

1. Europaparlamentet menar, då en juridiskt erkänd och universellt delad definition av social dumpning saknas, att begreppet omfattar ett brett spektrum av avsiktligt otillbörliga metoder och kringgående av befintliga europeiska och nationella lagar (däribland lagar och allmänt tillämpliga kollektivavtal), vilket ger upphov till illojal konkurrens genom olaglig minimering av arbetskrafts- och driftskostnader och leder till brott mot arbetstagarnas rättigheter och utnyttjande av arbetstagare. Parlamentet anser att konsekvenserna av dessa metoder och situationer kan få följder via följande tre huvudsakliga aspekter:

- Den ekonomiska aspekten Vissa ekonomiska aktörers tillämpning av olagliga metoder såsom odeklarerat arbete eller otillbörliga metoder såsom falskt egenföretagande kan leda till betydande snedvridningar på marknaden, som är skadliga för laglydiga företag, särskilt små och medelstora företag.
- Den sociala aspekten Social dumpning kan leda till situationer där diskriminering och orättvis behandling uppstår bland arbetstagare i EU och där de berövas sin möjlighet att effektivt utöva sina sociala och arbetsrelaterade rättigheter, inte minst vad gäller löner och socialt skydd.
- Ekonomiska aspekter och budgetaspekter Utebliven betalning av sociala avgifter och skatter till följd av social dumpning utgör ett hot mot den finansiella stabiliteten i medlemsstaternas sociala trygghetssystem och offentliga finanser.

⁽¹⁾ Se Jozef Paolet & Frederic De Wispelaere, "Posting of workers: Report on A1 portable documents issued in 2012 and 2013" s. 15. Enligt uppgifter från Eurostat uppgick EU:s totala arbetskraft 2013 till 243,2 miljoner personer (Översikt över arbetskraftsundersökningen 2013, Eurostat) (http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Archive:Labour_force_survey_overview_2013).

⁽²⁾ https://ec.europa.eu/priorities/sites/beta-political/files/juncker-political-guidelines_en.pdf

Onsdagen den 14 september 2016

2. Europaparlamentet anser att det är mycket viktigt att säkerställa lika villkor för alla och rättvis konkurrens över hela EU samt att utrota social dumpning. Parlamentet betonar att yrkesinspektioner och/eller arbetsmarknadens parter spelar en nyckelroll i att fastställa anständiga löner i enlighet med medlemsstaternas lagar och praxis, och i att erbjuda arbetsgivare samråd och vägledning. Parlamentet påpekar att 28 medlemsstater har ratificerat ILO:s konvention nr 81 om yrkesinspektion, och uppmanar alla medlemsstater att se till att alla dess bestämmelser genomförs. Parlamentet uppmanar kommissionen att stödja medlemsstaterna i att inrätta effektiva och ändamålsenliga yrkesinspektioner och att utarbeta en rekommendation på grundval av ILO:s konvention nr 81 om yrkesinspektion i syfte att säkerställa överensstämmelse med arbetsnormer och normer för arbetstagskydd, däribland bestämmelser om arbetstid, säkerhet och hälsa. Parlamentet påminner om den viktiga roll som arbetsmarknadens parter spelar i att säkerställa överensstämmelse med befintlig lagstiftning.

3. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att öka effektiviteten och säkerställa en lämplig nivå på personalen och resurserna vid sina översynsorgan (inbegripet social- och/eller yrkesinspektioner, byråer och sambandskontor), inte minst när det gäller tolkning och översättning, bland annat genom utbyte av bästa praxis. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att uppfylla målet om en yrkesinspektör per 10 000 arbetstagare, enligt ILO:s rekommendationer, och att se till att de har tillräckliga resurser för att genomföra EU-lagstiftningen på området fri rörlighet för arbetstagare och tjänster.

4. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att förbättra det gränsöverskridande samarbetet mellan inspektionstjänsterna och elektroniskt utbyte av information och uppgifter i syfte att skapa effektivare kontroller för att bekämpa och förebygga socialt bedrägeri, falskt egenföretagande och odeklarerat arbete, samtidigt som betydelsen av uppgiftsskyddet erkänns, och för att få till stånd ett obligatoriskt ömsesidigt samarbete och stöd mellan medlemsstaterna. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att utarbeta fortbildningsprogram på unionsnivå för inspektörer, att identifiera nya tekniker för att kringgå regelverket samt organisera gränsöverskridande samarbete. Parlamentet välkomnar kommissionens arbete med att finansiera program för ömsesidigt lärande för yrkesinspektörer i medlemsstaterna. Parlamentet betonar vikten av att se till att nationella yrkesinspektioner och/eller arbetsmarknadens parter får tillgång till alla verkliga arbetsplatser och tillhörande bostäder som tillhandahålls av arbetsgivaren, där det är tillåtet enligt nationell lagstiftning och med vederbörlig respekt för privatlivet, eftersom detta är en förutsättning för att de ska kunna göra sitt jobb och identifiera fall av social dumpning. Parlamentet rekommenderar kommissionen att överväga en ändring av Eurodetachment-projekten till ett permanent forum för utbyte, gemensam utbildning och samarbete för yrkesinspektörer (och offentliga tjänstemän vid sambandskontor för utstationerade arbetstagare) i samband med kontroll och övervakning. Detta forum skulle kunna ingå i eller arbeta i samordning med det europeiska forumet mot odeklarerat arbete.

5. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna, där så är tillämpligt, att bilda tillfälliga bilaterala insatsstyrkor och, där så behövs, en multilateral insatsstyrka, där nationella behöriga myndigheter och yrkesinspektörer ingår, för att efter godkännande av alla berörda medlemsstater genomföra gränsöverskridande kontroller på plats i enlighet med nationell lagstiftning i de medlemsstater där kontroller sker vid misstänkta fall av social dumpning och arbete under otillåtna villkor, samt att identifiera så kallade brevlådeföretag, fuskande rekryteringsbyråer och regelmissbruk som resulterar i utnyttjande av arbetstagare. Parlamentet påpekar att dessa insatsstyrkor skulle kunna arbeta i samarbete med det europeiska forumet mot odeklarerat arbete och yrkesinspektörskommittén i syfte att hålla ned kostnaderna, och att de skulle kunna inrätta ett nätverk mellan de nationella sociala inspektionsavdelningarna i syfte att främja informationsutbyte. Parlamentet anser dessutom att det är viktigt med ett gott samarbete mellan de nationella myndigheterna och arbetsmarknadens parter för att få ett slut på den sociala dumpningen och trygga en lojal konkurrens på den inre marknaden.

6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa ett effektivare genomförande av befintlig EU-lagstiftning och att stärka samarbetet mellan instanser i medlemsstaterna med ansvar för yrkesinspektioner, särskilt vad avser gränsöverskridande yrkesinspektioner. Parlamentet välkomnar lanseringen av det europeiska forumet mot odeklarerat arbete och dess mål att förbättra samarbetet när det gäller att förebygga och motverka odeklarerat arbete. Parlamentet hoppas att detta forum ska bidra till att upptäcka och bekämpa fall av överträdelse av arbetsrätten på nationell och unionell nivå och av EU-bestämmelser om den fria rörligheten för arbetstagare, etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster.

Onsdagen den 14 september 2016

7. Europaparlamentet betonar behovet av att komplettera åtgärder mot överträdelser av sociala rättigheter genom att bekämpa skattebedrägerier och skatteundandragande, för att garantera en rättvis konkurrens och lika villkor för företagen.

8. Europaparlamentet noterar att avsaknad av deklaration eller oriktighet avseende deklarationen är bland de vanligaste formerna för kringgående av reglerna om utstationering. Vad avser utstationering rekommenderar parlamentet att det bör göras obligatoriskt i alla medlemsstater att senast när tillhandahållandet av tjänster inleds lämna in en deklaration, och att sådana deklarationer bör föras in i ett europeiskt register vilket skulle förenkla åtkomsten av dem, främja samordningen mellan medlemsstaterna och begränsa den rättsliga osäkerhet som för närvarande råder på grund av skillnaderna i fråga om förfaranden och dokument länderna emellan.

9. Europaparlamentet understryker att de berörda myndigheterna i värdmedlemsstaten i samförstånd med motsvarande myndigheter i den utsändande staten bör kunna kontrollera tillförlitligheten av formuläret A1 i fall av allvarliga tvivel om huruvida utstationeringen verkligen ägt rum. Parlamentet uppmanar den administrativa tillfälliga arbetsgruppen för formuläret A1 att intensifiera sina ansträngningar genom att förbättra tillförlitligheten av formuläret A1, och att undersöka möjligheten att underlätta tillsyn genom att samla in formulären i ett enhetligt digitalt system. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vidta alla tillgängliga åtgärder för att det europeiska systemet för elektroniskt utbyte av socialförsäkringsuppgifter (EESSI) ska komma i full drift, användas av alla medlemsstater och vara behovsanpassat för små och medelstora företag. Parlamentet understryker att förbättrad tillgång till information för arbetstagare, arbetsgivare och yrkesinspektörer, exempelvis genom en enda nationell webbplats, är ett av de viktigaste instrumenten i kampen mot överträdelser av regler.

10. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ratificera och genomföra ILO:s konvention nr 189 om hushållsanställda. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att upprätta rättsliga ramar som möjliggör laglig anställning av personer som utför hushållsarbete och vård i hemmet, för att skapa rättssäkerhet för arbetsgivare och rättvisa anställningsvillkor samt drägliga arbetsförhållanden för arbetstagare. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att bedöma arbetsvillkoren för hushållsanställda och att vid behov lägga fram rekommendationer till förbättringar i enlighet med gällande fördrag (i synnerhet artikel 153.1 i EUF-fördraget), däribland lämplig utbildning och information om rättigheter och skyldigheter för denna kategori av arbetstagare.

11. Europaparlamentet noterar att kvinnor är mest utsatta för social dumpning i vissa sektorer, särskilt i hushållssektorn och vårdsektorn (särskilt hemvården). Parlamentet uppmanar kommissionen att, i samarbete med medlemsstaterna, utvärdera alla situationer där kvinnor utsätts för social dumpning och lönedumpning eller engageras i odeklarerat arbete, samt den EU-lagstiftning som finns på detta område.

12. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att förbättra det transnationella och lokala samarbetet mellan offentliga institutioner, fackförbund och icke-statliga organisationer i syfte att hantera de ofta mycket komplicerade problem som migrerande arbetstagare står inför och för att ta hänsyn till arbetsvillkor samt alla andra element som hör samman med livskvaliteten, inbegripet allmän hälsa, integrering i samhället och boende.

13. Europaparlamentet understryker vikten av bestämmelserna i direktiv 2014/67/EU om gränsöverskridande verkställighet av ekonomiska administrativa sanktionsavgifter och/eller böter, som kommer att bidra till att stoppa överträdelser av lagstiftningen. Parlamentet anser att de behöriga myndigheterna bör kunna införa effektiva, proportionerliga och avskräckande sanktioner, däribland möjligheten att stoppa tillhandahållandet av tjänster vid allvarliga överträdelser av lagstiftningen om utstationering eller av tillämpliga kollektivavtal. Parlamentet anser att storleken på sådana böter bör ha en avskräckande effekt och att tillhandahållandet av information till små och medelstora företag om tillämplig lagstiftning om utstationering bör förbättras.

14. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att avsevärt förbättra informationsutbytet om social trygghet för utstationerade arbetstagare i syfte att förbättra verkställandet av den befintliga lagstiftningen. Parlamentet påminner om sin uppmaning till kommissionen att bedöma fördelarna med att införa, och om lämpligt att tillhandahålla, ett förfalskningsäkert europeiskt socialförsäkringskort eller något annat unionstäckande elektroniskt dokument som kan lagra alla uppgifter som behövs för kontroll av innehavarens socialförsäkringsstatus på grundval av hans eller hennes arbetsförhållande⁽¹⁾, samt all nödvändig information som hänför sig till arbetstagarens utstationeringsuppdrag, i synnerhet

⁽¹⁾ Europaparlamentets resolution av den 14 januari 2014 om effektiva yrkesinspektioner för att förbättra arbetsförhållandena i Europa (Antagna texter, P7_TA(2014)0012).

Onsdagen den 14 september 2016

i den mån känsliga personuppgifter behandlas. Parlamentet understryker dock att detta inte på något sätt får begränsa eller undergräva värdländernas myndigheters och arbetsmarknadens parter rätt, i enlighet med nationell lagstiftning och praxis, att se över och genomföra kontroller och verifieringar av uppgifterna på ett sådant kort.

15. Europaparlamentet kräver att man upprättar en unionsomfattande lista över företag, däribland brevlådeföretag, som gjort sig skyldiga till allvarliga överträdelse av EU:s arbets- och sociallagstiftning – efter att de först fått en varning – och som enbart de relevanta yrkesinspektionerna kan ta del av. Parlamentet kräver att dessa företag ska vägras tillträde till offentliga upphandlingar, offentliga bidrag och EU-medel under en period som fastställs i lagstiftningen.

16. Europaparlamentet uppmuntrar unionen och dess medlemsstater att samarbeta över gränserna i fråga om information om verkställigheten, ge tillsynsmyndigheterna bättre tillgång till de uppgifter som finns registrerade i medlemsstaternas nationella elektroniska register och i Europeiska registret för vägtransportföretag och att konsolidera förteckningen över de överträdelse som leder till förlust av gott anseende för vägtransportföretag genom att inbegripa bristande efterlevnad av all relevant EU-lagstiftning. Parlamentet betonar att ansvaret för överträdelse av bestämmelser bör ligga hos dem som ger order till de anställda.

II. Åtgärda lagstiftningsluckor för att verkställa nationell och europeisk lagstiftning på de arbetsrättsliga och sociala områdena, samt åtgärda principen om likabehandling och icke-diskriminering

17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta åtgärder för att avlägsna brister som har identifierats i de nuvarande reglerna, för att bekämpa social dumpning och socialt och skattemässigt bedrägeri på ett effektivt sätt.

18. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att noggrant övervaka genomförandet av direktiv 2014/67/EU och effektiviteten i forumet mot odeklarerat arbete i kampen mot brevlådeföretag genom en mer generell tillämpning av principen om ett enda huvudkontor för företagen, och se till att de involverade företagen vid fritt tillhandahållande av tjänster med utstationerade arbetstagare bör syssla med "verklig verksamhet" i den medlemsstat där de är etablerade, och därför vara verkliga företag. Parlamentet påminner om vikten av att företag bedriver "verklig verksamhet" i sin ursprungsmedlemsstat som ett kriterium för att berättiga till utstationering av arbetstagare. Parlamentet påminner om att utskottet för sysselsättning och sociala frågor förkastade förslaget till direktiv om privata enmansföretag med begränsat ansvar, eftersom vissa av de förslagna bestämmelserna kunde underlätta etablering av den typ av företag vilkas sociala och ekonomiska verksamhet är fiktiv, som inte följer vedertagna och rättsliga åtaganden och som är ansvariga för bortfallet av tiotals miljarder euro i skatteintäkter. Parlamentet uppmanar kommissionen att överväga möjligheten att föreslå ett öppet och tillgängligt företagsregister över alla unionsföretag och obligatorisk användning av elektroniskt utbyte av socialförsäkringsuppgifter.

19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny rapport om de framsteg som gjorts av medlemsstaterna för att göra nödvändiga förbättringar av de nationella skatteförvaltningarna och skattesystemen i syfte att ta itu med skattebedrägeri, som föreslogs i kommissionens meddelande *En handlingsplan för att stärka kampen mot skattebedrägeri och skatteundrandragande* (COM(2012)0722).

20. Europaparlamentet noterar att direktiv 96/71/EG enbart hänvisar till artiklarna 64 och 74 i EUF-fördraget som handlar om friheten att tillhandahålla tjänster och etableringsfriheten, medan ett av de huvudsakliga målen med direktivet är att skydda arbetstagare. Parlamentet påminner dessutom om betydelsen av artiklarna 151 och 153 i EUF-fördraget, som fastställer som mål för EU och medlemsstaterna att främja sysselsättningen, förbättra levnads- och arbetsvillkoren, åstadkomma ett fullgott socialt skydd, främja en dialog mellan arbetsmarknadens parter och bekämpa social utslagning.

21. Europaparlamentet erkänner de risker som hör samman med långa underentreprenörskedjor. Parlamentet erinrar om att medlemsstaterna i samråd med arbetsmarknadens berörda parter kan upprätta mekanismer för solidariskt ansvar på nationell nivå, som gäller för lokala och utländska företag, för att lokala och utländska arbetstagare ska kunna hävda sina rättigheter. Parlamentet påminner om att en sådan möjlighet bekräftades genom direktiv 2014/67/EU. Parlamentet uppmanar kommissionen att noggrant övervaka tillämpningen av den skyldighet som åläggs medlemsstaterna i detta direktiv för att erbjuda åtgärder som garanterar att utstationerade arbetstagare i byggsektorn som arbetar i underentreprenörskedjor kan hålla den entreprenör för vilken arbetsgivaren är en direkt underentreprenör ansvarig för respekten av deras arbetstagar rättigheter.

Onsdagen den 14 september 2016

22. Europaparlamentet noterar problemen i samband med direktiv 96/71/EG och dess genomförande. Parlamentet menar att det är viktigt att ta itu med dessa problem för att säkerställa rättvisa arbetsvillkor, respekten för arbetstagarnas rättigheter och en rättvis konkurrens vid utstationering och för lokala företag i värdlandet, något som är särskilt viktigt för små och medelstora företag. Parlamentet uppmanar till genomförande av direktiv 2014/67/EU utan dröjsmål. Parlamentet noterar kommissionens förslag till översyn av direktiv 96/71/EG genom att inkludera en begränsning av utstationeringens varaktighet, införa bestämmelser om ersättningar samt fastställa arbetsvillkoren i syfte att säkerställa respekten för principen om likabehandling och förbjuda varje form av diskriminering på grund av nationalitet, något som finns inskrivet i unionslagstiftningen sedan grundfördragen. Parlamentet insisterar på att reglerna för utstationering ska vara tydliga, proportionerliga och motiverade. Parlamentet understryker behovet av att respektera kollektivavtalen och arbetsmarknadsmodellerna i värdlandet.

Mobila arbetstagare: kampen mot social dumpning i transportindustrin

23. Europaparlamentet begär intensifierad övervakning av tillämpningen av arbets- och vilotider inom vägtrafikbranschen. Parlamentet efterlyser en förbättring av utrustningen för övervakning och ett snabbt införande av smarta färdskrivare för yrkesmässig användning för att säkerställa ett korrekt, effektivt och icke-diskriminerande genomförande av befintlig lagstiftning från medlemsstaterna utan att det skapas en onödig administrativ börda. Parlamentet uppmanar kommissionen att överväga skapandet av ett "elektroniskt och integrerat operatörsregister" för alla operatörer som verkar under en gemenskapslicens i syfte att samla alla relevanta uppgifter om transportör, fordon och förare som samlas in under kontroller vid vägarna.

24. Europaparlamentet begär intensifierade kontroller av tillämpningen av perioder av arbete, tillgänglighet, körning och vila inom alla relevanta sektorer som t.ex. bygg- och anläggningsarbeten, restaurangnäring, sjuk- och hälsovård, transporter samt konsekvent åläggande av sanktioner för allvarliga överträdelser.

25. Europaparlamentet uppmanas överväga inrättandet av en europeisk vägtrafikmyndighet, för att säkerställa ett korrekt genomförande av EU-lagstiftningen och för att främja standardisering och samarbete mellan alla medlemsstater på vägtransportområdet.

26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att samordna och stärka samarbetet om vägtransportlagstiftningen mellan nationella myndigheter, bland annat genom informationsutbyten och andra ansträngningar för att stödja genomförandet av lagstiftning och säkerställa lika villkor för operatörerna. Parlamentet noterar att ansvaret för verkställandet av lagstiftning på detta område främst vilar på medlemsstaterna. Parlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att samarbeta närmare med Euro Contrôle Route och nätverket för europeiska trafikpolisen (Tispol) för att förbättra verkställandet av vägtransportlagstiftningen i EU för att säkerställa ett jämlikt och lämpligt genomförande.

27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på kollektivt sätt, för mobil personal inom vägtransportbranschen, tillämpa artikel 8.2 i förordning (EG) nr 593/2008 (Rom I), såsom denna har tolkats av EU-domstolen i målet *Koelzsch* (domstolens dom (stora avdelningen) av den 15 mars 2011 i mål C-29/10).

28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utbyta synpunkter i syfte att klargöra gällande bestämmelser så att man kan skilja mellan anställda och egenföretagare för att bekämpa så kallade falska egenföretagare, och ber kommissionen att föreslå specifika rekommendationer baserat på indikatorer på förekomsten av ett anställningsförhållande enligt ILO-rekommendation nr 198 om anställningsförhållanden, men utan att diskriminera äkta egenföretagare med få uppdragsgivare. Parlamentet betonar behovet av att övervaka arbetstagares anställningsstatus såsom trafikflygare och lokförare och deras anställningsförhållande i de företag de arbetar för. Parlamentet understryker att problemet med falska egenföretagare har stor betydelse för det sociala skyddet för arbetstagare och deras säkerhet, och att det även kan påverka den rättvisa konkurrensen.

29. Europaparlamentet motsätter sig all ny liberalisering av cabotage tills det att verkställandet av den aktuella rättsliga ramen har förstärkts. Parlamentet uppmanar kommissionen att föreslå förbättrade regler för att säkerställa ett bättre genomförande och underlätta övervakning. Parlamentet uppmanar kommissionen att se över direktiv 92/106/EEG⁽¹⁾ om kombinerad transport för att undanröja otillbörliga metoder och efterlyser ytterligare åtgärder för att säkerställa efterlevnaden av den sociallagstiftning som rör kombinerad transport.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/106/EEG av den 7 december 1992 om gemensamma regler för vissa former av kombinerad transport av gods mellan medlemsstaterna (EGT L 368, 17.12.1992, s. 38).

Onsdagen den 14 september 2016

30. Europaparlamentet uppmanar de medlemsstater som har ett vägavgiftssystem att ge kontrollmyndigheterna tillgång till insamlade avgiftsdata för utvärdering, bl.a. i syfte att bättre kunna kontrollera cabotagetransporterna.

31. Europaparlamentet rekommenderar att man i händelse av förvärv eller överlåtelse av ett företags egendom tydligt anger de krav som inte förbigås utan som förs över till de nya kontrakten, i den mening som avses i direktiv 2001/23/EG ⁽¹⁾ när det gäller skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag.

32. Europaparlamentet anser att förordning (EG) nr 1008/2008 bör förbättras för att säkerställa en bindande tillämpning av den nationella arbetslagstiftningen i flygbolag som har sin verksamhetsbas i EU och för att förbättra definitionen och uppfattningen av begreppet "huvudsaklig verksamhetsort", och också att när det gäller samordning av de sociala trygghetssystemen och arbetsrätten görs en anpassning av definitionen av "stationeringsort" för besättningen, som ingår i förordningarna (EU) nr 83/2014 ⁽²⁾ och (EU) nr 465/2012 ⁽³⁾.

33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att, med avseende på förordningen om Europeiska byrån för luftfartssäkerhet (Easa) och annan relevant lagstiftning, stödja ett direkt anställningsförhållande som standardmodell samt att begränsa användningen av atypiska anställningsavtal.

34. Europaparlamentet begär att kabinpersonalens sociala rättigheter ska skyddas.

35. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se över sin lagstiftning för att se till att alla kontrakt i luftfartssektorn erbjuder sysselsättning av god kvalitet och goda arbetsförhållanden. Parlamentet anser att de osäkra arbetsvillkoren är en bidragande faktor till ökade säkerhetsrisker. Parlamentet betonar att konkurrenskraft inte får uppstå på bekostnad av arbetstagarnas sociala skydd och tjänsternas kvalitet.

36. Europaparlamentet understryker att den sociala dimensionen i luftfartsstrategin för Europa som offentliggjordes av kommissionen den 7 december 2015 bör stärkas eftersom sysselsättning av god kvalitet och goda arbetsförhållanden är direkt kopplade till upprätthållandet av säkerheten och tryggheten för både passagerare och besättning. Parlamentet understryker dessutom att kommissionen och medlemsstaterna i detta avseende måste övervaka och säkerställa ett korrekt genomförande av den nationella sociallagstiftningen och av kollektivavtalen i flygbolag som har sin verksamhetsbas i EU. Parlamentet erinrar här om kopplingen mellan sociala och miljömässiga standarder och kvaliteten på servicen samt säkerhet. Parlamentet erkänner vikten av att införa minimikrav på utbildning för underhållspersonal inom den civila luftfartssektorn. Parlamentet uppmanar kommissionen att föreslå en översyn av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 868/2004 av den 21 april 2004 om skydd mot sådana subventioner och sådan illojal prissättning vid tillhandahållandet av lufttrafikföretag från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen som skadar EG-lufttrafikföretag ⁽⁴⁾, och analysera orsakerna till att den inte har genomförts. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se över reglerna om inledande utbildning och licensiering av flygbesättningar i syfte att undanröja de brister som leder till att piloter utnyttjas, till exempel kontrakt där piloter betalar för att få flyga.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2001/23/EG av den 12 mars 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av företag eller verksamheter (EGT L 82, 22.3.2001, s. 16).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 83/2014 av den 29 januari 2014 om ändring av förordning (EU) nr 965/2012 om tekniska krav och administrativa förfaranden i samband med flygdrift enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2008 (EUT L 28, 31.1.2014, s. 17).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 465/2012 av den 22 maj 2012 om ändring av förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen och av förordning (EG) nr 987/2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 (EUT L 149, 8.6.2012, s. 4).

⁽⁴⁾ EUT L 162, 30.4.2004, s. 1.

Onsdagen den 14 september 2016

37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka möjligheten för ytterligare ett förslag om tillämpliga arbetsvillkor i sjöfartsnäringen, inte minst vad avser bemanning av fartyg.

38. Europaparlamentet anser att när det gäller sjöfartssektorn bör kommissionen säkerställa ett fullständigt genomförande av sociallagstiftningen, inbegripet 2006 års sjöarbetskonvention. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att diskutera åtgärder som uppmuntrar till rekrytering och kvarhållande av kompetent sjöfolk med bas i Europa.

Förväntade utmaningar i samband med digitaliseringen av ekonomin

39. Europaparlamentet påminner om vikten av att förena utvecklingen av den digitala ekonomin och delningsekonomin för att skydda arbetstagarna i denna nya sektor, där mer flexibla arbetsmetoder kan leda till anställningsformer med lägre standarder för social trygghet, arbetstid, arbetsplats, utbildning, arbetstagarnas deltagande och anställningsskydd. Parlamentet understryker att föreningsfriheten och rätten till kollektivförhandlingar måste gälla i samband med dessa nya anställningsformer, i enlighet med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och nationell praxis. Europaparlamentet betonar att medlemsstaterna måste anpassa sin lagstiftning till den digitala ekonomin och delningsekonomin och uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och arbetsmarknadens parter att snabbt utvärdera de bestämmelser i unionslagstiftningen som är tillämplig på denna sektor och, om nödvändigt, ta fram förslag för att reglera den digitala ekonomin och delningsekonomin i syfte att säkerställa rättvis konkurrens och skydd av arbetstagarnas rättigheter.

40. Europaparlamentet konstaterar att digitaliseringen har en avgörande påverkan på EU:s arbetsmarknader. Parlamentet understryker att digitaliseringen å ena sidan kan generera nya verksamhetsmodeller och nya arbetstillfällen (särskilt för högkvalificerade arbetstagare, men även för lågkvalificerade arbetstagare), men att den å andra sidan även kan leda till osäkra anställningsformer. Parlamentet betonar att den sociala dimensionen måste ingå i strategin för den digitala inre marknaden för att den därtill knutna sysselsättnings- och tillväxtpotentialen ska kunna utnyttjas fullt ut och en hög nivå på anställningsskyddet säkerställas. Parlamentet uppmanar kommissionen att forma den inre digitala marknaden på ett socialt rättvist och hållbart sätt. Parlamentet anser att de befintliga socialskyddssystemen borde anpassas till behoven för de som arbetar inom den digitala ekonomin och delningsekonomin för att garantera lämpligt socialt skydd för de arbetstagarna.

41. Europaparlamentet erinrar om att i vissa ekonomiska sektorer, t.ex. jordbruk, varierar arbetstiderna efter årstidernas begränsningar.

III. Mot en uppåtgående social konvergens

42. Europaparlamentet betonar de grundläggande rättigheternas företräde. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stödja och förbättra dialogen mellan arbetsmarknadens parter, som spelar en kritisk roll för att uppnå arbetsvillkor på hög nivå. Parlamentet understryker att arbetsrättsliga och höga sociala standarder har en avgörande roll att spela för att balansera om ekonomier, stödja inkomster och uppmuntra investeringar i kapacitet. Parlamentet betonar i detta sammanhang att alla EU-rättsliga och politiska dokument måste respektera fackförbundens rättigheter och friheter, vara förenliga med kollektivavtal och upprätthålla likabehandling av arbetstagare.

43. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta särskilda åtgärder för att hjälpa kvinnor som utsätts för social dumpning genom att inrikta alla allmänna strategier och åtgärder på att uppnå jämlikhet, med beaktande av den nuvarande segregeringen på arbetsmarknaden och ojämlikheterna i anställningskontrakten, som återspeglas i de nuvarande betydande löneskillnaderna mellan könen.

44. Europaparlamentet understryker att orättvisorna i Europa fördjupas, vilket undergräver uppnåendet av Europa 2020-målen om fattigdom och sysselsättning.

45. Europaparlamentet betonar vikten av att införa ekonomiska, skattemässiga och sociala mekanismer inom unionen och/eller euroområdet som kan höja EU-medborgarnas levnadsstandard genom en minskning av ekonomisk och social obalans. Parlamentet insisterar även på att kommissionen beaktar yttranden om sociala frågor för att förbättra skyddet för arbetstagarna genom konvergens.

Onsdagen den 14 september 2016

46. Europaparlamentet påminner om kommissionens åtagande att inrätta en pelare för sociala rättigheter och betonar behovet av uppåtgående social konvergens i syfte att uppnå de mål som fastställs i artikel 151 i EUF-fördraget. Parlamentet understryker att införandet av kriterier för jämförelse mellan de olika nationella sociala systemen inte kan utgöra en sådan pelare, utan kan endast tjäna som preliminär analysmall. Parlamentet betonar att antagandet av en pelare för sociala rättigheter inte bör leda till att de befintliga arbetsrättsliga och sociala standarderna sänks.

47. Europaparlamentet noterar de olika nivåerna på arbetstagarnas och arbetsgivarnas socialförsäkringsavgifter i medlemsstaterna. Parlamentet uppmanar kommissionen att utvärdera de ekonomiska och sociala konsekvenserna av dessa skillnader mot bakgrund av den inre marknaden.

48. Europaparlamentet anser att löner som möjliggör för arbetstagare att leva ett anständigt liv är viktiga för den sociala sammanhållningen och för att vidmakthålla en produktiv ekonomi. Parlamentet uppmanar till respekt för och främjande av kollektivförhandlingar. Parlamentet rekommenderar även införandet av lägstalöner i form av en nationell minimilön där så är tillämpligt, i enlighet med praxis i varje medlemsstat och efter samråd med arbetsmarknadens parter, i syfte att gradvis uppnå minst 60 % av respektive nationell genomsnittslön, om möjligt, för att undvika orimliga löneskillnader, stödja samlad efterfrågan och ekonomisk återhämtning samt att gynna en uppåtgående social konvergens.

49. Europaparlamentet noterar det potentiella värde som automatiska stabilisatorer kan ha. Parlamentet betonar att dessa stabilisatorer måste åtföljas av effektiva sysselsättningsåtgärder vilkas främsta syfte är att skapa arbetstillfällen av hög kvalitet.

50. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillsammans med medlemsstaterna diskutera behovet av att vidta åtgärder på EU-nivå för att bemöta de olika aspekterna av utkontraktering, däribland en utvidgning av underentreprenörskedjornas solidariska ansvar.

51. Europaparlamentet betonar att alla underleverantörer, däribland bemanningsföretag som oftast skickar kvinnor till andra medlemsstater för att utföra hushållsarbete och tillhandahålla hemvård, måste göras ansvariga för obetalda löner, socialförsäkringsavgifter, olycksfallsförsäkring och sjukdoms- och skadeersättning. Parlamentet understryker att underleverantörerna måste även kunna bistå anställda som utsätts för dålig behandling och övergrepp av kunderna, liksom med hemresa.

52. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka möjligheten att inrätta ett instrument där företagen kan åläggas större aktsamhetskrav för vilka de kan hållas ansvariga, både när det gäller sina dotterbolag och sina underentreprenörer som bedriver verksamhet i ett tredjeland, i syfte att förhindra människorättskränkningar, korruption, allvarliga kroppsskador eller miljöskador och överträdelser av ILO:s konventioner.

53. Europaparlamentet anser att direktiv 96/71/EG och förordningarna om samordning av de sociala trygghetssystemen måste vara tillämpliga på anställning av utstationerade arbetstagare från tredjeland, på grundval av WTO:s bestämmelser om leveranssätt 4 och inom ramen för handelsavtal, i syfte att skydda mot gynnsammare behandling av företag och arbetstagare från tredjeland än från medlemsstaterna.

54. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i den utsträckning det är möjligt beakta rekommendationerna i den nuvarande resolutionen.

55. Europaparlamentet understryker behovet av bättre samordning av EU:s olika politikområden.

o

o o

56. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Torsdagen den 15 september 2016

P8_TA(2016)0349

Filippinerna

Europaparlamentets resolution av den 15 september 2016 om Filippinerna (2016/2880(RSP))

(2018/C 204/14)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om situationen i Filippinerna, särskilt resolutionerna av den 8 juni 2016 ⁽¹⁾ om ramavtalet om partnerskap och samarbete mellan Europeiska unionen och Republiken Filippinerna av den 14 juni 2012 ⁽²⁾ och av den 21 januari 2010 ⁽³⁾,
- med beaktande av uttalandet av den 3 september 2016 från Europeiska utrikestjänstens talesperson om attacken i Davao,
- med beaktande av de diplomatiska förbindelserna mellan Filippinerna och EU (vid den tidpunkten Europeiska ekonomiska gemenskapen (EEG)), vilka upprättades den 12 maj 1964 i och med att den filippinske ambassadören till EEG utnämndes,
- med beaktande av Filippinernas status som grundande medlem av Sydostasiatiska nationers förbund (Asean) efter undertecknandet av Bangkok-förklaringen den 8 augusti 1967,
- med beaktande av ramavtalet om partnerskap och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Filippinerna, å andra sidan,
- med beaktande av uttalandet av den 8 juni 2016 från generalsekreterare Ban Ki-moon om det uppenbara accepterandet av utomrättsliga avrättningar,
- med beaktande av uttalandet av den 3 augusti 2016 från verkställande chefen för FN:s organ för narkotikakontroll och brottsförebyggande om situationen i Filippinerna,
- med beaktande av uttalandet av den 4 september 2016 från talespersonen för FN:s generalsekreterare, om Filippinerna,
- med beaktande av FN:s säkerhetsråds pressmeddelande av den 4 september 2016 om terroristattacken i Filippinerna,
- med beaktande av EU:s riktlinjer om mänskliga rättigheter,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna från 1948,
- med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter från 1966,
- med beaktande av artiklarna 135.5 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Filippinerna och EU har långvariga diplomatiska, ekonomiska, kulturella och politiska förbindelser.
 - B. Demokrati, rättsstatlighet, mänskliga rättigheter och dialog med det civila samhället har alltid varit en viktig del i de bilaterala samtalen mellan EU och Filippinerna.
 - C. Filippinernas nyvalda regering står införda ofattbara utmaningar när det gäller att bekämpa orättvisor och korruption och att leda fredsprocessen i landet.

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0263.

⁽²⁾ EUT C 332 E, 15.11.2013, s. 99.

⁽³⁾ EUT C 305 E, 11.11.2010, s. 11.

Torsdagen den 15 september 2016

- D. Den olagliga narkotikahandeln i Filippinerna är ett fortsatt allvarligt nationellt och internationellt problem. 2015 hade, enligt det amerikanska utrikesdepartementets årliga rapport till kongressen rapporterade Filippinernas narkotikabekämpningsbyrå, det ledande organet för bekämpning av narkotika i landet, rapporterat att 8 629 byar eller så kallade barangayer (cirka 20 % av landets byar) uppgivit att det förekom narkotikarelaterad brottslighet, och Filippinerna anses ha flest missbrukare av metamfetaminer i Östasien.
- E. Ett av de centrala inslagen i Rodrigo Duterte presidentkampanj var ett löfte att få slut på alla typer av narkotikarelaterad brottslighet i landet. Under sin presidentkampanj och första dagar på sitt ämbete uppmanade president Duterte flera gånger de brottsbekämpande myndigheterna och allmänheten att döda misstänkta narkotikahandlare som inte överlämnade sig såväl som narkotikamissbrukare.
- F. President Duterte uppgav offentligt att han inte hade för avsikt att åtala brottsbekämpande tjänstemän eller medborgare som dödade de narkotikahandlare som gjorde motstånd vid gripandet.
- G. De siffror som Filippinernas nationella polisväsen har släppt visar att mellan 1 juli och 4 september 2016 dödade polisen över tusen misstänka narkotikahandlare och missbrukare, och dessutom visar statistik från polisen att över tusen påstådda narkotikahandlare och missbrukare har dödats av okända beväpnade män under de senaste två månaderna. Al Jazeera har rapporterat att över 15 000 misstänkta narkotikamissbrukare har gripits, de flesta på basis av hörsägen och påståenden som andra medborgare har gjort. Nästan 700 000 har överlämnat sig "frivilligt" till polisen och skrivit in sig för behandling med Tokhang-programmet för att undvika att bli måltavla för polisen eller medlemmar av medborgargården.
- H. Den 8 juni 2016 fördömde generalsekreterare Ban Ki-moon ett antal utomrättsliga avrättningar och kallade dem olagliga och en kränkning av de grundläggande fri- och rättigheterna.
- I. Den 18 augusti 2016 uppmanade FN:s särskilda rapportör för utomrättsliga, summariska och godtyckliga avrättningar, Agnes Callamard, och FN:s särskilda rapportör om rätten till hälsa, Dainius Pūras, Filippinernas regering att få den nuvarande vågen av utomrättsliga avrättningar att upphöra i samband med en intensifierad kampanj mot brottslighet och narkotika riktad mot narkotikahandlare och missbrukare.
- J. Filippinernas senat och kommissionen för de mänskliga rättigheterna har inlett en egen oberoende undersökning av dödsfallen.
- K. Filippinerna var ett av de första länderna i Asien att avskaffa dödsstraffet 1987. Efter att ha återinförts avskaffades det 2006 en andra gång av den dåvarande presidenten Arroyo. Under sin valkampanj krävde president Duterte att det skulle återinföras än en gång, särskilt för olaglig narkotikahandel, och ett lagförslag behandlas nu i kongressen.
- L. Ett annat lagförslag i kongressen syftar till att sänka åldern för straffrättsligt ansvar från 15 till 9 år.
- M. Den 2 september 2016 skedde ett bombdåd på en marknad i staden Davao. Abu Sayyaf och anknutna grupper tog på sig ansvaret för dådet som krävde minst 14 dödsoffer och skadade 70. Filippinska väpnade styrkor fortsätter sin militära offensiv mot IS-anknutna militanta Abu Sayyaf-anhängare i södra provinsen Sulu.
- N. Efter attacken utlyste Filippinernas regering undantagstillstånd på grund av incidenter av laglöst våld i Mindanao.

Torsdagen den 15 september 2016

- O. Den 26 augusti 2016, under överinseende av Norges regering undertecknades ett avtal om vapenvila utan tidsgräns mellan Filippinerna och Filippinernas nationella demokratiska front (NDFP) vilket utgör ett viktigt genombrott i det 47-års långa gerillakrig som har krävt omkring 40 000 dödsoffer.
- P. Filippinerna kommer att vara ordförandeland för Asean 2017 och president Duterte har aviserat att man under Filippinernas ordförandeskap kommer att lyfta fram Asean som en modell för regionalism och en global aktör med folkets intresse i centrum.
1. Europaparlamentet fördömer med kraft attacken på nattmarknaden i staden Davao den 2 september 2016 och uttrycker sitt deltagande med offrens familjer. Parlamentet betonar att de ansvariga för dessa mord bör ställas till svars, men uppmanar EU-delegationen att noggrant övervaka tillämpningen av "laglöshet". Parlamentet uppmanar alla stater att, i enlighet med deras skyldigheter enligt internationell rätt och relevanta resolutioner från FN:s säkerhetsråd, samarbeta aktivt med Filippinernas regering och alla andra relevanta myndigheter i detta avseende.
 2. Europaparlamentet fördömer kraftfullt narkotikahandel och missbruk i Filippinerna. Parlamentet betonar att olagliga droger utgör ett hot mot de unga i Filippinerna och ett av de allvarigaste problemen i samhället.
 3. Europaparlamentet förstår att miljoner människor i Filippinerna påverkas negativt av det utbredda narkotikamissbruket och konsekvenserna av detta. Parlamentet uttrycker dock stor oro över att så enormt många har dödats under polisinsatser och av medborgargarden i samband med en intensifierad kampanj mot brottslighet och narkotika riktad mot narkotikahandlare och missbrukare, och uppmanar enträget Filippinernas regering att få den nuvarande vågen av utomrättsliga avrättningar att upphöra.
 4. Europaparlamentet välkomnar regeringens vilja att minska den höga brottsligheten och den utbredda korruptionen, men uppmanar regeringen att anta särskilda övergripande strategier och program som också bör inkludera förebyggande åtgärder och rehabilitering, och inte endast fokusera på ett brutalt förtryck.
 5. Europaparlamentet ser mycket positivt på president Dutertes initiativ att ingjuta nytt liv i fredsprocessen med Filippinernas nationella demokratiska front (NDFP) och ser fram emot ett slut på denna konflikt inom den närmaste framtiden, eftersom ett slutligt avtal enligt förhandlingsplanen om ett slut på den väpnade konflikten kan uppnås inom ett år.
 6. Europaparlamentet betonar att åtgärder mot den olagliga narkotikahandeln måste vidtas med full respekt för nationella och internationella skyldigheter.
 7. Europaparlamentet uppmanar med kraft myndigheterna att säkerställa respekt för de mänskliga rättigheter och grundläggande rättigheter i enlighet med internationella människorättsnormer och internationella instrument som har ratificerats av Filippinerna.
 8. Europaparlamentet uppmanar myndigheterna att omedelbart inleda en utredning över de enormt många dödsfall som skett under polisinsatserna.
 9. Europaparlamentet konstaterar att FN:s drog- och brottsbekämpningsbyrå är berett att fördjupa sitt samarbete med Filippinerna för att ställa narkotikahandlare inför rätta, med ett korrekt rättsskydd i linje med internationella standarder och normer.
 10. Europaparlamentet rekommenderar att ett nationellt system för att förebygga tortyr införs utan dröjsmål, enligt konventionen mot tortyr och dess fakultativa protokoll.
 11. Europaparlamentet uppmanar enträget Filippinernas regering att fördöma agerandet medborgargardens sida och utreda deras ansvar för morderna. Parlamentet uppmanar enträget Filippinernas myndigheter att omedelbart göra en grundlig, effektiv och opartisk utredning för att identifiera alla skyldiga, ställa dem inför rätta i en behörig och opartisk domstol och att tillämpa de straffrättsliga påföljder som föreskrivs enligt lag.
 12. Europaparlamentet uppmanar Filippinernas regering att säkerställa ett lämpligt skydd för människorättsförfvarare, fackföreningsmedlemmar och journalister.

Torsdagen den 15 september 2016

13. Europaparlamentet välkomnar president Duterte's engagemang för rehabiliteringsprogram för missbrukare, och uppmanar EU att stödja regeringen i dess ansträngningar att ge narkotikamissbrukare den hjälp de behöver för att ta sig ur sitt missbruk, och att fortsätta stödja reformer av Filippinernas straffrättsliga system.
 14. Europaparlamentet rekommenderar Filippinerna att utan dröjsmål ratificera konventionen till skydd för alla människor mot påtvingade försvinnanden och att kriminalisera påtvingade försvinnanden och utomrättsliga avrättningar i sin nationella lagstiftning.
 15. Europaparlamentet uppmanar med kraft Filippinernas kongress att avstå från att återinföra dödsstraffet och från att sänka åldersgränsen för straffrättsligt ansvar.
 16. Europaparlamentet konstaterar att samtliga empiriska bevis visar att dödsstraffet inte minskar narkotikarelaterade brott och att det skulle förstöra de stora framsteg som gjorts i Filippinernas rättssystem.
 17. Europaparlamentet uppmanar EU att använda alla tillgängliga medel för att hjälpa Filippinernas regering att respektera internationella skyldigheter på människorättsområdet, särskilt genom ramavtalet.
 18. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till vice ordföranden för kommissionen/ unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, medlemsstaternas regeringar och parlament, Filippinernas regering och nationalförsamling, medlemsstaternas regeringar och parlament i Sydostasiatiska nationers förbunds, FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter samt till FN:s generalsekreterare.
-

Torsdagen den 15 september 2016

P8_TA(2016)0350

Somalia**Europaparlamentets resolution av den 15 september 2016 om Somalia (2016/2881(RSP))**

(2018/C 204/15)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Somalia,
- med beaktande av uttalandena av Europeiska utrikestjänstens talesperson om attackerna i Somalia av den 27 februari 2016, 2 juni 2016, 26 juni 2016, 26 juli 2016 och 21 augusti 2016,
- med beaktande av rådets slutsatser om Somalia av den 18 juli 2016 och den 15 februari 2016,
- med beaktande av uttalandet av vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Federica Mogherini, om beslutet om en valmodell för Somalia 2016,
- med beaktande av pakten om den nya given (New Deal Compact), som antogs den 16 september 2013 i Bryssel,
- med beaktande av EU:s strategi för säkerhet och utveckling i Sahelregionen från september 2011,
- med beaktande av FN:s rapport om yttrandefriheten i Somalia, som gavs ut den 4 september 2016,
- med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolution 2297 (2016), antagen den 7 juli 2016,
- med beaktande av FN:s generalsekreterares rapporter till FN:s säkerhetsråd om Somalia av den 8 januari 2016 och den 9 maj 2016,
- med beaktande av rapporten från FN:s arbetsgrupp för den allmänna återkommande utvärderingen, underställd FN:s råd för mänskliga rättigheter, av den 13 april 2016,
- med beaktande av att FN:s generalsekreterares särskilde representant i Somalia, Michael Keating, fördömde bombningen av ett hotell i Mogadishu den 30 augusti 2016,
- med beaktande av den senaste allmänna återkommande utvärderingen om Somalia inför FN:s råd för mänskliga rättigheter i januari 2016,
- med beaktande av att Afrikanska unionens uppdrag i Somalia (Amisom) den 2 september 2016 vädjade om hjälp för att bekämpa användningen av improviserade sprängladdningar i Somalia,
- med beaktande av Amisoms uttalande av den 26 juli 2016, där terrorattackerna i Mogadishu fördömdes,
- med beaktande av uttalandet av den 30 augusti 2016 från AU-kommissionens ordförandes särskilde representant för Somalia, ambassadör Francisco Caetano Madeira, där de somaliska säkerhetsstyrkorna lovordades med anledning av attacken mot ett hotell i Mogadishu,
- med beaktande av AVS–EU-partnerskapsavtalet (Cotonouavtalet),

Torsdagen den 15 september 2016

- med beaktande av meddelandet från Afrikanska unionens freds- och säkerhetsråd vid dess 455:e sammanträde den 2 september 2014 om förebyggande och bekämpande av terrorism och våldsbejakande extremism i Afrika,
- med beaktande av mandatet för Afrikanska kommissionen för mänskliga och folkens rättigheter att främja och skydda mänskliga rättigheter och folkens rättigheter enligt den afrikanska stadgan om mänskliga och folkens rättigheter,
- med beaktande av Afrikanska enhetsorganisationens konvention om förebyggande och bekämpning av terrorism, som antogs 1999,
- med beaktande av artikel 135.5 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Efter två årtionden av inbördeskrig, frånvaro av statlig kontroll och terrorism befinner sig Somalia i en avgörande övergångsperiod. Sedan 2012, då en ny, internationellt understödd regering tillträdde, har Somalia långsamt rört sig i riktning mot stabilitet, men de nya myndigheterna prövas alltjämt av den till al-Qaida knutna rebellgruppen al-Shabab.
 - B. Även om en del positiva åtaganden och politiska utvecklingstendenser från den somaliska regeringens sida har kunnat skönjas, exempelvis inrättandet av en oberoende nationell människorättskommission, fortsätter osäkerhet och interna politiska strider att överskugga konkreta framsteg i fråga om reformer av rättsväsendet och säkerhetssektorn.
 - C. I frånvaro av ett fungerande civilt rättsväsen förlitar sig den somaliska regeringen på militärdomstolar för att lagföra och döma civilpersoner, vilket innebär att rättigheterna för civila tilltalade inte garanteras. Den nationella underrättelse- och säkerhetsmyndigheten (Nisa), som för närvarande saknar mandat som rättsvärdande myndighet, har tilldelats vittgående undersökningsbefogenheter, vilket leder till avsevärda överträdelser av de processuella rättigheterna för personer som frihetsberövats av Nisa.
 - D. Det somaliska folket är hårt prövat och tvingas ta konsekvenserna av återkommande barbariska attacker av krigsherrar och terrorister. Den 30 augusti 2016 dödades minst tio människor, både soldater och civila, i Mogadishu utanför presidentpalatset. Den 26 juli 2016 angrep al-Shabab en bas tillhörande Afrikanska unionen i Mogadishu, varvid minst 13 personer, däribland FN-personal, miste livet. Under föregående månader har det kommit rapporter om ännu fler granatattacker där över 100 personer dödats. Al-Shabab är dessutom fortsatt aktivt i grannlandet Kenya och utför där regelbundna terroristattacker.
 - E. Amisom, Afrikanska unionens 22 000 man starka fredsbevarande uppdrag, har bland annat mandat att minska hotet från al-Shabab och andra väpnade oppositionsgrupper, skapa säkerhet för att möjliggöra en politisk process på alla nivåer, samt stabiliseringsinsatser, försoning och fredsbyggande arbete i Somalia, och göra det möjligt att gradvis överlämna säkerhetsansvaret från Amisom till Somalias säkerhetsstyrkor, vilket är beroende av de senares kapacitet. Amisoms mandat har förlängts till den 31 maj 2017, något som välkomnas av parlamentet.
 - F. Uganda, det land som bidrar med flest soldater, har aviserat att man kommer att dra tillbaka över 6 000 av sina soldater från Somalia före utgången av 2017. Afrikanska unionen har tillkännagett sina planer på att dra tillbaka hela styrkan fram till utgången av 2020 och meddelat att säkerhetsansvaret kommer att överföras på den somaliska militären gradvis, med början under 2018.
 - G. Amisoms styrkor har vid flera tillfällen anklagats för allvarliga människorättsbrott, däribland urskillningslöst dödande och vissa fall av sexuell exploatering och sexuella övergrepp.
 - H. Den kommande valprocessen i Somalia är en milstolpe för det somaliska folket och kommer att få långvariga konsekvenser för säkerheten, stabiliteten och utvecklingen i Somalia och hela regionen.

Torsdagen den 15 september 2016

- I. Valet av ledamöter till det federala somaliska parlamentets överhus ska enligt planerna äga rum den 25 september 2016, medan ledamöterna till parlamentets underhus ("folkets kammare") ska väljas mellan den 24 september och den 10 oktober 2016. Presidenten ska väljas av båda kamrarna den 30 oktober 2016.
- J. Valprocessen kommer att vara av avgörande betydelse för ett allmänt demokratiskt val 2020 organiserat av den nationella oberoende valkommissionen.
- K. Omar Mohamed Abdulle, ordförande för den federala valarbetsgruppen FIEIT, har på nytt bekräftat att valprocessen 2016 kommer att genomföras i tid och att den kommer att vara både öppen och tillförlitlig.
- L. Yttrandefriheten, som spelar en central roll i uppbyggnaden av demokratiska stater, är alltjämt kraftigt begränsad. I en färsk FN-rapport om yttrandefriheten i Somalia påtalas det fortsatt svåra klimatet för journalister, människorättsförvarare och politiska ledare, med bland annat mord, mestadels begångna av al-Shabab, gripanden, hot och stängning av kritiska medier. Myndigheterna utreder sällan dessa fall eller lagför förövarna.
- M. Den nationella underrättelse- och säkerhetsmyndigheten (Nisa), som för närvarande saknar mandat som rättsvårdande myndighet, har tilldelats vittgående undersökningsbefogenheter, vilket leder till avsevärda överträdelser av de processuella rättigheterna för personer som frihetsberövats av Nisa.
- N. Enligt FN-rapporten har det noterats 120 fall av godtyckliga gripanden och kvarhållanden av medieställda mellan januari 2014 och juli 2016. Sedan januari 2015 har endast 10 av de 48 gripna journalisterna och medieställda ställts inför rätta.
- O. Somalia är alltjämt ett av de länder i världen som har den mest omfattande och långvariga förekomsten av fördrivna folkgrupper – 1,1 miljoner är internflyktingar, varav uppskattningsvis 400 000 enbart i Mogadishu, och närmare 1 miljon är flyktingar i regionen kring Afrikas horn. Enbart i juli rapporterade Förenta nationernas höge flyktingkommissarie (UNHCR) att tvångsavhysningar och osäkerhet till följd av den pågående militäroffensiven resulterat i närmare 28 000 nya fall av fördrivning.
- P. Det finns 420 000 somaliska flyktingar i läger i Kenya, varav 350 000 i Dadaab-lägret, och regeringarna i Somalia och Kenya samt UNHCR har enats om att underlätta för 10 000 flyktingar att frivilligt återvända till Somalia till områden som står utanför al-Shababs kontroll. I maj 2016 meddelade Kenyas regering att flyktinglägret i Dadaab i nordöstra Kenya ska stängas före årets slut.
- Q. Barn fortsätter att dödas, utsätts för godtyckliga frihetsberövanden och rekryteras till de väpnade styrkorna trots att Somalia ratificerade och godkände konventionen om barnets rättigheter i januari 2015 och förklaringen om säkra skolor i november 2015 och därmed har förbundit sig att vidta konkreta åtgärder för att skydda studerande och utbildningsinstitutioner.
- R. EU har tillhandahållit 286 miljoner euro genom Europeiska utvecklingsfonden (2014–2020), med fokus på genomförandet av "pakten", närmare bestämt stats- och fredsbyggande arbete, trygg livsmedelsförsörjning, motståndskraft och utbildning. EU har även åtagit sig att stödja Amisom genom den fredsbevarande resursen för Afrika.
1. Europaparlamentet uttrycker sin djupaste medkänsla med offren för den senare tidens terroristattacker i Somalia och deras anhöriga, och beklagar djupt förlusten av människoliv. Parlamentet fördömer samtidigt skarpt förövarna av dessa attacker, som tillskrivits rebellgruppen al-Shabab.
 2. Europaparlamentet efterlyser en förstärkning av den nationella säkerhetsstrukturen och skyddet av befolkningen, och vill se ytterligare stöd från världssamfundet till Amisom och Somalias regering i deras arbete med att bygga fred och stabilitet.

Torsdagen den 15 september 2016

3. Europaparlamentet erinrar om att varaktig stabilitet och fred kan uppnås endast genom social inkludering, hållbar utveckling och ett gott samhällstyre på grundval av demokratiska och rättsstatliga principer där människors värdighet och rättigheter respekteras fullt ut.
4. Europaparlamentet framhåller behovet av en allomfattande dialog mellan landets olika sociala sektorer, inklusive de klaner och stammar som utgör den somaliska nationen, för att möjliggöra ömsesidig förståelse och uppnå samförstånd om en varaktig och stabil fred.
5. Europaparlamentet välkomnar regeringens och de regionala ledarnas godkännande av en ny nationell säkerhetspolitik, och uppmanar regeringen att påskynda dess genomförande mot bakgrund av det fortsatta hotet från al-Shabab.
6. Europaparlamentet uppmanar EU och dess internationella partner att förbli starkt engagerade i att samarbeta med Somalia i uppbyggnaden av legitima institutioner och en säkerhetssektor i somalisk regi för att bekämpa terrorism och erbjuda alla människor skydd. Parlamentet framhåller att detta är nyckeln till Somalias konstruktiva utveckling och säkerheten i regionen.
7. Europaparlamentet uppmanar Afrikanska unionen (AU) att se till att alla länder som bidrar med soldater utbyter information med CCTARC (Amisoms grupp för spårning, analys och åtgärder när det gäller civila offer) i fråga om rapporter om eller utredningar av civila offer orsakade av länder som bidrar med soldater och att denna information även delas med FN, i enlighet med FN:s säkerhetsråds resolution 2297 (2016), och matas in i Amisoms operativa planer.
8. Europaparlamentet uppmanar regeringen och EU att, som ett led i sin verksamhet på rättsstatsområdet i Somalia, se till att Nisa regleras med verkningsfulla tillsynsmekanismer och bygga upp den somaliska brottsutredningsavdelningens tekniska expertis i fråga om att genomföra ingående och verkningsfulla utredningar som samtidigt respekterar rättigheter.
9. Europaparlamentet välkomnar AU:s utredning av anklagelserna mot Amisom-soldater om sexuellt våld, kräver ett fullständigt genomförande av rekommendationerna i rapporten och uppmanar, i linje med FN:s säkerhetsråds resolution 2272 (2016), AU och länder som bidrar med soldater att se till att anklagelserna utreds ordentligt och grundligt och att de ansvariga ställs inför rätta.
10. Europaparlamentet efterlyser bättre övervakning och kapacitetsuppbyggnad från EU:s sida för att utkräva ansvar för övergrepp begångna av Amisom, särskilt med tanke på att EU svarar för huvudparten av dess finansiering.
11. Europaparlamentet framhåller de uppmuntrande framsteg som gjorts på väg mot mer inkluderande val och ett ansvarigt styre sedan 2012. Parlamentet välkomnar det nationella ledarskapsforumets beslut att främja inrättande och registrering av politiska partier under de kommande två åren inför valet 2020 baserat på principen "en person, en röst", samt försöket att återuppbygga de statliga institutionerna och antagandet av nya viktiga lagar om politiska partier och om inrättandet av en oberoende nationell människorättskommission. Parlamentet välkomnar besluten om att öka kvinnors representation. Parlamentet framhåller den ytterligt stora betydelsen av en trovärdig, inkluderande och öppen valprocess där ansvar kan utkrävas och där den nödvändiga legitimiteten för den valda ledningen säkerställs.
12. Europaparlamentet uttrycker sin erkänsla för de positiva bidrag som FN:s stödkontor i Somalia lämnat genom att stödja de vinster som åstadkommit av Amisom och FN:s biståndsuppdrag i Somalia (Unsom) när de bistått med soldater och med finansiella och materiella resurser för att garantera civilbefolkningens skydd i Somalia.
13. Europaparlamentet uppmanar med kraft den somaliska armén och Amisom att vidta alla nödvändiga åtgärder för att stoppa eventuella försök av den militanta rebellgruppen al-Shabab att störa den kommande valprocessen. Parlamentet understryker att tryggheten av valprocessen bör vara huvudprioriteringen.
14. Europaparlamentet fördömer säkerhetsstyrkornas rekrytering och användning av barn som soldater och informanter, däribland även tillfångatagna eller deserterade barnsoldater. Parlamentet uppmanar den somaliska regeringen att upphöra med dessa metoder.

Torsdagen den 15 september 2016

15. Europaparlamentet efterlyser skärpta åtgärder för att skydda barn som drabbats av väpnad konflikt och för att de inte ska rekryteras och användas av väpnade styrkor och grupper. Parlamentet uppmanar med kraft myndigheterna att behandla barn som misstänks för samröre med al-Shabab i första hand som offer och att ha barnets bästa och internationella skyddsnormer som vägledande principer.

16. Europaparlamentet erinrar om att säkerhet inte är möjlig utan utveckling och att utveckling inte är möjlig utan säkerhet. Parlamentet efterlyser större samstämmighet mellan säkerhets- och utvecklingsinsatser och förstärkta program för att både främja ekonomisk och social utveckling och bekämpa underutveckling och terrorismens orsaker och grundvalar. Parlamentet erinrar om behovet av att tillhandahålla grundläggande tjänster och stöd till frisläppta människor, särskilt för att säkerställa en hållbar återintegrering av återvändande flyktingar i landet. Parlamentet framhåller behovet av att påskynda konsolideringen av den somaliska statens förvaltningsstruktur och av de institutioner som tillhandahåller sådana tjänster.

17. Europaparlamentet uppmanar med kraft värdländer för flyktingar från Somalia att se realistiskt på säkerhets-situationen i stora delar av Somalia när de skickar tillbaka flyktingar till Somalia.

18. Europaparlamentet är djupt oroat över attackerna mot humanitära aktörer i Somalia. Parlamentet upprepar den grundläggande betydelsen av humanitärt bistånd som ska lämnas till behövande människor enligt principerna om oberoende och neutralitet.

19. Europaparlamentet erinrar om att yttrandefrihet spelar en central roll i uppbyggnaden av en demokratisk stat, särskilt under politiska övergångsperioder. Parlamentet uppmanar den somaliska regeringen att se över strafflagen, den nya medielagen och annan lagstiftning för att bringa den i samklang med Somalias internationella åtaganden om rätten till yttrande- och mediefrihet.

20. Europaparlamentet fördömer skarpt de många fallen av mord och gripanden och den utbredda förekomsten av hot, stängningar av kritiska medier, konfiskering av utrustning och blockering av webbplatser. Parlamentet vill att de somaliska myndigheterna vidtar brådskande åtgärder för att se till att alla kränkningar av rätten till yttrandefrihet utreds fullt ut och att förövarna ställs inför rätta.

21. Europaparlamentet lovordar Unsom och kontoret för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter för offentliggörandet av rapporten den 4 september 2016 om rätten till yttrandefrihet i Somalia, vilket var FN:s första offentliga människorättsrapport om Somalia någonsin. Parlamentet uppmanar FN att bedriva mer offentlig rapportering.

22. Europaparlamentet uppmanar med kraft myndigheterna att anta och införa lämpliga rättsliga ramar och att genomföra de nödvändiga reformerna av rättsväsendet för att tillgodose människors behov av rättvisa och skydd, eftersom straffrihet inte kan tolereras.

23. Europaparlamentet uttrycker sin oro över det ökande antalet tvångsavhysningar av fördrivna människor från offentliga och privata anläggningar i Somalias större städer. Parlamentet erinrar om att dessa avhysningar måste vara förenliga med tillämpliga nationella och internationella ramar. Parlamentet uppmanar Somalias federala regering och alla inblandade aktörer att finna hållbara konkreta lösningar på problemen för fördrivna människor. Den somaliska regeringen uppmanas även att, med stöd av sina partner, skapa villkor för att flyktingar frivilligt ska kunna återvända under värdiga former så snart säkerhetssituationen i landet medger detta.

24. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Afrikanska unionen, presidenten, premiärministern och parlamentet i Somalia, FN:s generalsekreterare, FN:s säkerhetsråd, FN:s råd för mänskliga rättigheter samt den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen.

Torsdagen den 15 september 2016

P8_TA(2016)0351

Zimbabwe

Europaparlamentets resolution av den 15 september 2016 om Zimbabwe (2016/2882(RSP))

(2018/C 204/16)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Zimbabwe,
- med beaktande av EU:s lokala uttalande av den 12 juli 2016 om våld,
- med beaktande av EU:s lokala uttalande av den 9 mars 2016 om bortförandet av Itai Dzamara,
- med beaktande av rådets beslut 2016/220/Gusp av den 15 februari 2016 om ändring av beslut 2011/101/Gusp om restriktiva åtgärder mot Zimbabwe⁽¹⁾,
- med beaktande av den övergripande politiska överenskommelse som 2008 undertecknades av de tre största politiska partierna – Zanu-PF, MDC-T och MDC,
- med beaktande av Afrikanska stadgan om mänskliga rättigheter och folkens rättigheter från juni 1981, som Zimbabwe har ratificerat,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna från december 1948,
- med beaktande av Zimbabwes författning,
- med beaktande av Cotonouavtalet,
- med beaktande av artiklarna 135.5 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Zimbabwes befolkning har under flera års tid plågats av en auktoritär regim, som under ledning av president Mugabe sitter kvar vid makten med hjälp av korruption, våld, riggade val och en brutal säkerhetsjänst. Zimbabwes folk har inte upplevt någon verklig frihet på flera årtionden och många under 30 år känner därför bara till ett liv i fattigdom och våldsamt förtryck.
 - B. Spänningarna ökar på nytt i det krisdrabbade Zimbabwe som präglas av penningbrist, utbredd arbetslöshet och statlig korruption där myndigheterna försöker kväva yttrandefriheten och den politiska oppositionen. De olika grupperna positionerar sig nu i väntan på tiden efter Mugabe.
 - C. Efter det att koalitionsregeringen föll 2013 har det arbete som Tendai Biti gjort för att stabilisera ekonomin och öka de statliga intäkterna omintetgjorts av en återgång till ett beskyddar- och tjuvsamhälle präglad av rädsla. Zimbabwe genomgår nu den värsta ekonomiska krisen sedan hyperinflationen 2008. Regeringen är fullständigt korrupt.
 - D. Sedan maj 2016 har tusentals demonstranter – informella handlare, arbetslösa och nu även yrkesarbetande – intagit gatorna i flera städer över hela Zimbabwe för att protestera mot förlusten av arbetstillfällen, massarbetslösheten och regeringens oförmåga att uppfylla människors grundläggande ekonomiska förväntningar, dvs. en arbetsmarknad som erbjuder arbetstillfällen, offentliganställda som får lön i tid, en trovärdig stabil valuta och ett regelverk med rimliga priser. Det är endast armén som får en regelbunden lön i en valuta av värde.

⁽¹⁾ EUT L 40, 17.2.2016, s. 11.

Torsdagen den 15 september 2016

- E. Den proteströrelse som leds av prästen Evan Mawarire, och som använder hashtagen *#ThisFlag*, har fått stöd av kyrkor och medelklassen som tidigare har hållit sig borta från gatupolitiken.
- F. Den 6 juli 2016 krävde oppositionsrörelsen *ThisFlag* en nationell "stanna-hemmadag" i protest mot regeringens passivitet i fråga om korruption, straffrihet och fattigdom. Detta ledde till att de flesta affärer och företag i huvudstaden helt stängdes ned och till ett våldsamt ingripande av myndigheterna.
- G. Promise Mkwanzzi, ledaren av *#Tajamuka*, en social rörelse kopplad till stanna-hemmadagen i juli, som greps och åtalades för att ha uppviglat till allmänt våld, har släppts mot borgen. En annan aktivist från *#Tajamuka*, Linda Masarira, greps under protesterna i juli 2016 och har suttit fängslad sedan dess.
- H. Många demonstrationer organiseras nu via sociala medier, och myndigheterna i Zimbabwe har blockerat tillgången till internet och textmeddelanden via WhatsApp för att förhindra protester.
- I. Hundratals människor har gripits under demonstrationerna. Den 26 augusti 2016 ägde blodiga sammandrabbningar rum i huvudstaden Harare då polisen ignorerade ett domstolsbeslut och slog ned tusentals demonstranter som hade samlats under beskydd av reformagendan för nationella val (Nera) för att protestera mot uteblivna valreformer inför landets mycket efterlängtrade val 2018. Många av dem som greps sitter fortfarande häktade, och det är oklart var många av dem exakt befinner sig.
- J. President Mugabe har haft makten sedan landet blev självständigt 1980 och försöker bli omvald, och flera medlemmar i hans regering har avfärdat krav på valreformer före valet 2018.
- K. Krigsveteraner från självständighetskriget, som tidigare var nära bundsförvanter till Mugabe i det styrande partiet, bojkottade hans tal den 8 augusti 2016 och fördömde hans diktatoriska tendenser och hans misslyckade försök att lösa den ekonomiska kris som plågat landet sedan 2000. Presidenten såg denna bojkott som ett svek och hämnades genom att gripa tre medlemmar i den nationella föreningen för oberoende veteraner.
- L. Den 2 september 2016 återopade polisen rättsinstrument 101A för att förbjuda alla demonstrationer i centrala Harare bara några timmar innan 18 politiska partier skulle genomföra en större demonstration i huvudstaden.
- M. Den 7 september 2016 hävde högsta domstolen detta förbud under sju dagar, och detta beslut kom bara några dagar efter det att president Mugabe inkräktade på domstolsväsendets oberoende genom att anklaga Zimbabwes domare för ansvarslösa beslut som tillät demonstrationer mot hans styre.
- N. Zimbabwes människorättskommission har sagt att livsmedelsbistånd som samlats in för att bistå hungriga bybor som drabbats av torkan i landet delades ut efter partitillhörighet och att tjänstemän från Zanu PF nekade anhängare till oppositionspartiet livsmedelsbistånd. Zimbabwes regering utropade katastroftillstånd i februari 2016 och bedömde att omkring 4,5 miljoner människor skulle behöva livsmedelsbistånd före januari 2017 och att minst hälften av befolkningen på landsbygden skulle drabbas av svält.
- O. Den 9 mars 2016 inföll årsdagen för bortförandet av människorättsförsvararen Itai Dzamara. Högsta domstolen beordrade regeringen att leta efter Dzamara och att varannan vecka rapportera om utvecklingen till domstolen tills dess att han hade lokaliserats.

Torsdagen den 15 september 2016

- P. Zimbabwe har undertecknat Cotonouavtalet och i artikel 96 i detta slås fast att respekten för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna utgör ett väsentligt inslag i AVS-EU-samarbetet.
- Q. Några få av EU:s restriktiva åtgärder mot Zimbabwes regering förnyades i februari 2016 och gäller till den 20 februari 2017. Frysningen av tillgångar och reseförbudet kommer att fortsätta gälla för president Mugabe, Grace Mugabe och Zimbabwes försvarsminister. Ett vapenembargo kommer att förbli i kraft. EU hade tidigare lyft restriktionerna för 78 personer och åtta enheter.
- R. Det nationella vägledande programmet för Zimbabwe har anslagit 234 miljoner euro för perioden 2014–2020 inom ramen för elfte Europeiska utvecklingsfonden som ska fokusera på tre huvudsakliga områden – hälsa, jordbruksbaserad ekonomisk utveckling samt samhällsstyrning och kapacitetsuppbyggnad.
1. Europaparlamentet uttrycker allvarlig oro inför det ökade våldet mot demonstranter i Zimbabwe under de senaste månaderna. Parlamentet noterar med bestörtning det förbud mot demonstrationer som nyligen aviserades och som gäller en månad. Parlamentet uppmanar regeringen och samtliga partier i Zimbabwe att respektera rätten att demonstrera fredligt för att få bukt med allvarliga problem och uppmanar enträget Zimbabwes myndigheter att utreda anklagelser om övervåld och andra brott mot mänskliga rättigheter inom Zimbabwes polis, och att ställa dem till svars.
 2. Europaparlamentet känner oro inför det ökade antalet godtyckliga gripanden av människorättsförsvarare och av dem som deltar i fredliga och lagliga demonstrationer, och uppmanar enträget att rättsstatsprincipen ska respekteras och att konstitutionen ska upprätthållas.
 3. Europaparlamentet uppmanar Zimbabwes myndigheter att omgående och ovillkorligen frigge samtliga politiska fångar.
 4. Europaparlamentet fördömer de senaste uttalandena av president Mugabe i vilka han attackerar Zimbabwes rättsväsende, och uppmanar enträget Zimbabwes myndigheter att inte inkräkta på rättsväsendets oberoende.
 5. Europaparlamentet påminner om att Zimbabwe, enligt den övergripande politiska överenskommelsen, åtagit sig att se till att både dess lagstiftning och dess förfaranden och praxis är förenliga med internationella människorättsprinciper och folkrättsliga lagar, inbegripet mötes- och föreningsfriheten samt yttrandefriheten.
 6. Europaparlamentet uppmärksammar det särskilda lidande som många kvinnor i Zimbabwe utsätts för och behovet av att respektera kvinnors rättigheter.
 7. Europaparlamentet anser att rådet och kommissionen noggrant bör analysera lämpligheten i att återinföra vissa restriktiva åtgärder samtidigt som man gör klart att dessa åtgärder kommer att avlägsnas och att ett biståndspaket kommer att göras tillgängligt när det är uppenbart att Zimbabwe är på väg mot demokrati och respekterar rättsstatsprincipen samt mänskliga rättigheter och särskilt anger att stöd kommer att ges för att åstadkomma en fri och rättvis valprocess och en reform av polisen.
 8. Europaparlamentet efterlyser ett fredligt maktskifte baserat på fria och rättvisa val, rättsstatsprincipen och respekt för de mänskliga rättigheterna för att skapa en fri, välmående och pluralistisk demokrati.
 9. Europaparlamentet fördömer starkt att livsmedelsbistånd hindras i politiskt syfte. Parlamentet betonar sin oro över ytterligare åtgärder som skulle kunna skada jordbruksproduktionen, och efterlyser ytterligare åtgärder för att förbättra livsmedelsförsörjningen.
 10. Europaparlamentet uttrycker fortsatt oro över bortförandet av Itai Dzamara. Parlamentet kräver att den personliga friheten respekteras och att de ansvariga för hans bortförande ställs inför rätta.
 11. Europaparlamentet insisterar på att EU måste säkerställa att de medel som anslagits till Zimbabwe för landets nationella vägledande program används för att effektivt hantera de berörda sektorerna, och uppmanar Zimbabwes regering att ge kommissionen obehindrat tillträde till EU-finansierade projekt och att öka öppenheten för tekniskt bistånd för gemensamt överenskomna projekt och program.

Torsdagen den 15 september 2016

12. Europaparlamentet betonar att det är viktigt för EU att inleda en politisk dialog med Zimbabwes myndigheter enligt artiklarna 8 och 96 i Cotonouavtalet för att på så sätt bekräfta EU:s åtagande att stödja lokalbefolkningen.
 13. Europaparlamentet uppmanar med kraft Södra Afrikas utvecklingsgemenskap (SADC) och Samväldet att hjälpa Zimbabwe tillbaka på väg mot demokrati.
 14. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament, Europeiska utrikestjänsten, Zimbabwes regering och parlament, regeringarna i Södra Afrikas utvecklingsgemenskap, Afrikanska unionen, Panafrikanska parlamentet, den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen och Samväldets generalsekreterare.
-

Torsdagen den 15 september 2016

P8_TA(2016)0356

Nyckelmålen för Cites sjuttonde partskonferens (COP17) i Johannesburg

Europaparlamentets resolution av den 15 september 2016 om EU:s strategiska mål för det sjuttonde mötet i partskonferensen för konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter (Cites) i Johannesburg (Sydafrika) den 24 september–5 oktober 2016 (2016/2664(RSP))

(2018/C 204/17)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- Den allvarliga minskningen av den biologiska mångfalden på global nivå motsvarar ett sjätte massutdöende av arter.
- Skogar och tropiska skogsområden där jordens biologiska mångfald är som störst, utgör grundläggande livsmiljöer för vilda djur- och växtarter samt för urbefolkningar.
- med beaktande av det kommande sjuttonde mötet i partskonferensen för konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter (Cites) i Johannesburg (Sydafrika) den 24 september – 5 oktober 2016,
- med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution 69/314 om bekämpning av olaglig handel med vilda djur och växter, som antogs den 30 juli 2015,
- med beaktande frågor till rådet och till kommissionen om nyckelmålen för partskonferensen för Cites i Johannesburg (Sydafrika) den 24 september–5 oktober 2016 (O-000088/2016 – B8-0711/2016 och O-000089/2016 – B8-0712/2016),
- med beaktande av artiklarna 128.5 och 123.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Cites, med dess 181 parter, däribland EU och EU:s 28 medlemsstater, är det största globala naturskyddsavtalet som finns.
 - B. Syftet med Cites är att garantera att internationell handel med vilda djur och växter inte hotar arternas överlevnad i naturen.
 - C. Enligt Internationella naturvårdsunionens röda lista över hotade arter är mer än 23 000 arter, som utgör omkring 30 procent av de 79 837 arter som naturvårdsunionen bedömt, utrotningshotade.
 - D. 50–80 procent av jordens djur- och växtarter finns i den tropiska regnskogen. Dessa miljöer är idag särskilt hotade, inte minst på grund av handeln med arter, i synnerhet exploateringen av tropiskt timmer och underliggande jordlager. Avskogningen och den olagliga handeln med timmer är en stor katastrof för bevarandet av djur och växter i skogsområdena.
 - E. Det intensiva fisket, den kommersiella jakten liksom den okontrollerade exploateringen av mikroorganismer och havsbottnars underliggande jordlager påverkar den marina biologiska mångfalden.
 - F. Beståndet minskar drastiskt bland arter som blivit föremål för troféjakt. EU:s medlemsstater har under en 10-årsperiod deklarerat import av närmare 117 000 exemplar av jakttroféer härrörande från djurarter som upptagits i Cites artlistor.

Torsdagen den 15 september 2016

- G. Olaglig handel med vilda djur och växter har blivit ett organiserat transnationellt brott som får stora negativa konsekvenser för den biologiska mångfalden och för lokalbefolkningars försörjningsmöjligheter eftersom de förvägras en laglig inkomst, vilket skapar osäkerhet och instabilitet.
- H. Olaglig handel med vilda djur har blivit den fjärde största svarta marknaden efter narkotikahandeln, människohandeln och vapenhandeln. Internet har fått en allt mer avgörande betydelse för att underlätta handeln med vilda djur. Även terroristgrupper använder sig av sådan handel för att finansiera sin verksamhet. Sanktionerna och straffen för brott i samband med handel med vilda djur är dessutom för milda.
- I. Korruption spelar en central roll i den olagliga handeln med vilda djur och växter.
- J. Bevisen pekar på att vildfångade exemplar "tvättas" genom bedrägerier med Cites-tillstånd och påståenden om uppfödning i fångenskap.
- K. EU är en stor transit- och slutmarknad för den olagliga handeln med vilda djur och växter, särskilt fåglar, sköldpaddor, reptiler och växtarter ⁽¹⁾ som finns med på Cites artlistor.
- L. Ett växande antal illegalt sålda exotiska arter hålls som husdjur i Europa och internationellt. Om dessa djur flyr kan de börja sprida sig okontrollerat, vilket påverkar miljön, folkhälsan och ekonomin.
- M. EU och medlemsstaterna ger betydande ekonomiskt och logistiskt stöd till Cites, och till bekämpandet av olaglig handel med vilda djur i många tredjeländer.
- N. Arter som skyddas enligt Cites är förtecknade i bilagorna utgående från deras bevarandestatus och omfattningen av den internationella handeln med dem. Bilaga I innehåller de utrotningshotade arter för vilka internationell handel är förbjuden, och bilaga II innehåller de arter med vilka handeln måste begränsas för att undvika ett utnyttjande som är oförenligt med deras överlevnad.
- O. Arter upptagna i bilaga I till Cites har ett starkt skydd och all kommersiell handel med arter som är förtecknade i denna bilaga är förbjuden. Tillstånd att sälja konfiskerade exemplar eller produkter (exempelvis elfenben, tigerprodukter eller noshörningshorn) skulle strida mot målet för Cites-konventionen.
- P. Alla ansträngningar för att förbättra insynen i beslutsprocessen är välkomna och nödvändiga.
1. Europaparlamentet välkomnar EU:s anslutning till Cites. Anslutningen är viktig för att EU även fortsättningsvis ska kunna nå de övergripande målen för sin miljöpolitik och för de internationella reglerna för handel med utrotningshotade vilda djur och växter och främja FN:s 2030-agenda för hållbar utveckling.
 2. Europaparlamentet välkomnar särskilt att EU för första gången deltar som part, och stöder EU:s och dess medlemsstaters förslag, särskilt förslagen till resolutioner om korruption och om jakttroféer, utvidgningen av Cites skydd till en rad arter som importeras till EU, särskilt som sällskapsdjur, och de föreslagna ändringarna av resolution 13.7 (Rev. CoP14) om kontroll av handeln med personliga tillhörigheter och hushållsföremål.
 3. Europaparlamentet poängterar för det första att Europeiska unionens anslutning till Cites kommer att göra unionens rättsliga status mer transparent gentemot tredje parter till konventionen. Parlamentet anser att det är ett logiskt och nödvändigt steg för att säkerställa att Europeiska unionen är fullt kapabel att fullfölja sina mål i sin miljöpolitik. En anslutning gör det möjligt för kommissionen att på Europeiska unionens vägnar framföra en enhetlig EU-ståndpunkt i Cites-frågor och spela en avgörande roll i förhandlingarna under partskonferenserna.

⁽¹⁾ [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/570008/IPOL_STU\(2016\)570008_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/570008/IPOL_STU(2016)570008_EN.pdf)

Torsdagen den 15 september 2016

4. Europaparlamentet betonar att Europeiska unionen blev en part till Cites år 2015 och att den kommer att rösta med 28 röster kring frågor som faller inom EU:s behörighet på Cites-partskonferensen. Parlamentet stöder i det avseendet ändringar i arbetsordningen för partskonferensen som återspeglar texten i Cites-konventionen om röstning av regionala organisationer för ekonomisk integration och som är förenliga med vad som har varit rådande i andra internationella överenskommelser under många år, och motsätter sig att EU:s röster beräknas på grundval av antalet medlemsstater som har ackrediterats på tillbörligt sätt för mötet vid den tidpunkt då själva omröstningen sker.
5. Europaparlamentet välkomnar EU:s nyligen antagna handlingsplan mot olaglig handel med vilda djur och växter, som syftar till att förhindra sådan olaglig handel genom att ta itu med de främsta orsakerna till den, förbättra genomförandet och verkställandet av gällande regler, och bekämpa organiserad brottslighet när det gäller olaglig handel med vilda djur och växter på ett mer effektivt sätt. Parlamentet välkomnar införandet i handlingsplanen av ett särskilt kapitel som handlar om att stärka det globala partnerskapet mellan källa, konsument och transitländer mot den olagliga handeln med djur och vilda växter, och uppmanar EU och dess medlemsstater att anta och genomföra den utökade handlingsplanen, som kommer att visa ett starkt europeiskt engagemang för att ta itu med den olagliga handeln med djur och vilda växter.
6. Europaparlamentet stöder initiativet från kommissionen och medlemsstaterna att enas om globala riktlinjer för troféjakt inom Cites för att bättre kunna internationellt kontrollera det hållbara ursprunget för jakttroféer av de arter som anges i bilaga I eller II.
7. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att följa försiktighetsprincipen när det gäller artskydd i alla sina beslut om arbetsdokument och förslag om upptagande på artlistorna (såsom anges i Cites resolution Conf. 9.24 (Rev. CoP16)) – särskilt när det gäller import av jakttroféer av Cites-arter – och ta särskild hänsyn till principen om att användaren betalar, principen om förebyggande åtgärder och en ekosystembaserad strategi. Parlamentet uppmanar dessutom EU och dess medlemsstater att verka för att avskaffa undantag för tillstånd för alla jakttroféer från Cites-listade arter.
8. Europaparlamentet kräver att alla Cites/CoP17-beslut ska grundas på vetenskap, noggrann analys och rättvist samråd med de berörda utbredningsstaterna och nås i samarbete med de lokala samhällena. Parlamentet understryker att förordningar om vilda djur och växter bör uppmuntra landsbygdsbefolkningens engagemang i naturskydd genom att koppla samman deras nytta med den biologiska mångfaldens tillstånd.
9. Europaparlamentet uppmanar parterna i Cites att stärka samarbetet, samordningen och synergierna mellan konventioner som rör biologisk mångfald på alla relevanta nivåer.
10. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att stärka samarbetet, samordningen och utbytet av information mellan samtliga relevanta myndigheter som deltar i genomförandet av Cites-konventionen, särskilt vad gäller tullen, polisen, myndigheter som utför veterinärkontroller vid gränserna- och fytosanitära inspektioner samt övriga myndigheter.
11. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att främja och stödja initiativ som syftar till att förbättra skyddet mot den internationella handelns konsekvenser för de arter för vilka EU är en betydande transit- och slutmarknad.
12. Europaparlamentet ser med oro på det faktum att gränsen mellan laglig och olaglig handel med arter och produkter som härrör från dessa är mycket otydlig samt att de samlade effekterna av mänsklig aktivitet och den globala uppvärmningen gör att flertalet vilda djur- och växtarter idag hotas av utrotning.
13. Europaparlamentet uppmanar EU att anta en lagstiftning som syftar till att minska den olagliga handeln genom att förbjuda import, export, försäljning, förvärv eller köp av vilda djur eller växter som tagits i anspråk, transporterats eller sålts på ett sätt som strider mot lagstiftningen i ursprungs- eller transitländerna.

Torsdagen den 15 september 2016

14. Europaparlamentet lägger stor vikt vid att starkt uppmana alla medlemsstater att förbjuda export av obearbetad elfenben, vilket Storbritannien, Sverige, Tyskland och några av USA:s delstater redan gör, att öka sin vaksamhet med avseende på marknadsföringscertifikat inom sina territorier, att effektivisera bedrägeribekämpningen, särskilt vid gränserna, att inleda arbetet med destruktion av olagligt elfenben och att öka straffsatserna för olaglig handel med skyddade arter (särskilt elefanter, noshörningar, tigrar, primater och olika tropiska träslag).

15. Europaparlamentet uppmuntrar EU och dess medlemsstater och de övriga Cites-parterna att i enlighet med artiklarna III, IV och V i konventionen främja och stödja initiativ för att förbättra djurens välbefinnande vid handel med levande Cites-listade arter. Sådana initiativ omfattar mekanismer för att säkerställa att djuren hanteras och fraktas så att risken för skador, sjukdom eller grym behandling minimeras, att destinationer är utrustade för att hysa och ta hand om dem, och att beslagtagande av levande exemplar görs med vederbörlig hänsyn till deras välbefinnande.

16. Europaparlamentet är bekymrat över inverkan som "spekulationer om utrotning", eller köp av produkter i hopp om att de berörda arterna snart kommer att dö ut, kan ha på skyddet av utrotningshotade djur. Parlamentet uppmanar Cites-parterna och sekretariatet att forska vidare om huruvida nya finansiella produkter och teknologier som bitcoin kan spela en möjliggörande roll.

17. Europaparlamentet inser att observatörerna till Cites har en viktig funktion med sin sakkunskap om arter och handel och genom sitt stöd till parternas kapacitetsuppbyggnad.

Öppenhet i beslutsprocesser

18. Europaparlamentet anser att insyn i beslutsfattandet i internationella miljöinstitutioner är avgörande för att de ska fungera effektivt. Parlamentet välkomnar allt frivilligt och förfarandemässigt arbete för att öka insynen i styrningen av Cites. Parlamentet är starkt kritiskt till det allmänna bruket av slutna omröstningar inom Cites.

19. Europaparlamentet välkomnar beslutet vid det sextonde mötet i partskonferensen (CoP16) att inkludera ett krav på att ledamöterna i kommittéerna för djur och växter ska göra intresseförklaringar. Parlamentet är dock medvetet om att kravet endast bygger på ledamöternas egenbedömning. Parlamentet beklagar att ledamöterna i dessa kommittéer hittills inte har lagt fram några förklaringar om eventuella konflikter som berör ekonomiska intressen.

20. Europaparlamentet uppmanar med kraft Cites-sekretariatet att utreda möjligheterna att inrätta en oberoende granskningsnämnd eller utvidga den ständiga kommitténs mandat till att omfatta en oberoende granskningsgrupp för att övervaka bestämmelserna om intressekonflikter.

21. Europaparlamentet anser att öppenhet är absolut nödvändigt vid all finansiering och en förutsättning för god förvaltning, och stöder därför EU:s förslag till resolution om "projektet för sponsrade delegater" ⁽¹⁾.

Rapportering

22. Europaparlamentet anser att spårbarheten är väsentlig för laglig och hållbar handel och att det dessutom är grundläggande för EU:s åtagande för att bekämpa korrupktion, illegal handel med vilda djur och tjuvjakt, som anses vara den fjärde största kriminella marknaden i hela världen, både med och utan kommersiellt syfte. Parlamentet betonar i detta avseende behovet av att alla parter genomför ett transparent system med e-tillstånd, som är gemensamt för de deltagande parterna. Parlamentet är medvetet om de tekniska utmaningarna som vissa parter står inför vad gäller detta, och uppmuntrar till tillhandahållande av stöd för att bygga ut kapaciteten för att möjliggöra alla parters genomförande av systemet med e-tillstånd.

⁽¹⁾ [http://ec.europa.eu/environment/cites/pdf/cop17/Res%20sponsored%20 delegate%20project.pdf](http://ec.europa.eu/environment/cites/pdf/cop17/Res%20sponsored%20delegate%20project.pdf)

Torsdagen den 15 september 2016

23. Europaparlamentet välkomnar beslutet som fattades vid CoP16 angående regelbunden rapportering från Cites-parterna om den illegala handeln. Parlamentet anser att det nya formatet för rapportering av den årliga illegala handeln som ingår i Cites-meddelande nr 2016/007 är ett viktigt steg för att utveckla en bättre förståelse av den olagliga handeln med vilda djur och växter och uppmuntrar alla Cites-parter att noggrant och regelbundet rapportera om illegal handel med hjälp av det föreskrivna formatet.
24. Europaparlamentet välkomnar den privata sektorns initiativ, exempelvis Internationella lufttransportorganisationens initiativ om e-transport för och av leveranskedjan inom flygfrakt. Parlamentet anser att en utvidgning av sådana spårbarhetsinitiativ, särskilt för transportsektorn, är ett viktigt verktyg för informationsinsamling.
25. Europaparlamentet understryker hur viktigt utfärdandet av tillstånd är för datainsamlingens ändamålsenlighet och därmed de förvaltande myndigheternas centrala funktion. Parlamentet uppmanar att de myndigheter som utfärdar tillstånd måste vara oberoende i enlighet med artikel VI i Cites.

Olaglig handel med vilda djur och växter och korruption

26. Europaparlamentet uppmärksammar fall av korruption där avsiktligt bedrägligt utfärdande av tillstånd har skett av aktörer vid tillståndsmyndigheten. Parlamentet uppmanar Cites-sekretariatet och den ständiga kommittén att ta itu med dessa fall som en prioriterad och brådskande fråga.
27. Europaparlamentet understryker att korruption förekommer i varje led av handelskedjan för vilda djur och växter, berör ursprungs-, transit- och destinationsländer och undergräver Cites-konventionens ändamålsenlighet, genomförande och slutliga framgång. Parlamentet anser därför att kraftfulla och ändamålsenliga åtgärder mot korruption är nödvändiga för att bekämpa den olagliga handeln med vilda djur och växter.
28. Europaparlamentet är allvarligt oroat över den avsiktligt felaktiga användningen av källkoder för den olagliga handeln med vildfångade exemplar av Cites-arter genom bedrägerier med koder för djur uppfödda i fångenskap. Parlamentet uppmanar det sjuttonde mötet i partskonferensen att införa ett effektivt system för registrering, övervakning och certifiering av handel med arter uppfödda eller uppvuxna i fångenskap både i ursprungsländer och i EU, för att förhindra detta.
29. Europaparlamentet uppmanar med kraft parterna i Cites att ta fram ytterligare riktlinjer och stödja utvecklingen av ytterligare tekniker och metoder för att skilja mellan arter som föds upp i fångenskap och vilda arter.
30. Europaparlamentet fördömer organiserade kriminella grupper och nätverks omfattande olagliga verksamhet i strid med konventionen och att de ofta använder korruption för att underlätta handeln med vilda djur och växter och motverka ansträngningarna för att verkställa lagstiftningen.
31. Europaparlamentet uppmanar med kraft de parter som ännu inte har undertecknat eller ratificerat FN:s konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet och FN:s konvention mot korruption att göra detta utan dröjsmål.
32. Europaparlamentet välkomnar det internationella åtagandet enligt FN:s generalförsamlings resolution 69/314 (juli 2015), bl.a. vad gäller korruptionsbekämpning (artikel 10) ⁽¹⁾,
33. Europaparlamentet stöder initiativ av EU och dess medlemsstater som syftar till fler åtgärder i den globala kampen mot korruption inom ramen för Cites. Parlamentet uppmanar med kraft parterna i Cites att stödja EU:s förslag till resolution mot korruptionsfrämjande verksamhet som strider mot konventionen.

⁽¹⁾ http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/69/314

Torsdagen den 15 september 2016

Efterlevnadsåtgärder

34. Europaparlamentet uppmanar Cites att i rätt tid och i full utsträckning använda sanktioner mot parter som inte följer centrala delar av konventionen, och uppmanar särskilt EU och dess medlemsstater att utnyttja tillgängliga mekanismer för att få parterna att följa Cites-konventionen och andra internationella avtal som ska skydda vilda djur och växter och den biologiska mångfalden.

35. Europaparlamentet betonar betydelsen av gemensamt internationellt samarbete mellan samtliga aktörer i brottsbekämpningskedjan för att stärka brottsbekämpningskapaciteten på lokal, regional, nationell och internationell nivå. Parlamentet välkomnar deras insatser och efterlyser ännu mer engagemang. Parlamentet betonar också vikten av att inrätta en specialutredningsmyndighet och specialiserade polisenheter för en mer effektiv kamp mot olaglig handel med vilda djur. Parlamentet betonar betydelsen av gemensamma internationella brottsbekämpningsinsatser inom ramen för ICCWC⁽¹⁾ och välkomnar i detta avseende den framgångsrika COBRA III-operationen⁽²⁾. Parlamentet välkomnar EU:s stöd av ICCWC.

36. Europaparlamentet är medveten om den ökande illegala handeln med vilda djur och produkter av vilda djur via internet, och uppmanar Cites-parterna att samarbeta med brottsbekämpande myndigheter och it-brottsförebyggande enheter samt ICCWC, det internationella konsortiet för att bekämpa artskyddsbrott, i syfte att fastställa bästa praxis och modeller för inhemska åtgärder för att bekämpa olaglig näthandel.

37. Europaparlamentet uppmanar parterna att vidta tydliga och effektiva politiska åtgärder för att avskräcka från konsumtion av produkter som härrör från vilda, utrotningshotade arter, öka konsumenternas medvetenhet om de negativa effekterna som handeln med vilda arter medför och om farorna med nätverk för olaglig handel.

38. Europaparlamentet uppmanar parterna att stödja utvecklingen av försörjningsmöjligheter för de lokalsamhällen som har etablerat sig i närheten av berörda vilda arter, och att samarbeta med dessa samhällen i kampen mot tjuvjakt och för främjandet av informationsspridning om konsekvenserna av handeln med utrotningshotade växt- och djurarter.

39. Europaparlamentet begär fortsatt internationellt engagemang för att främja långsiktig kapacitetsuppbyggnad, förbättra informations- och underrättelseutbytet och samordna myndigheternas brottsbekämpningsinsatser.

40. Europaparlamentet uppmanar parterna att garantera en effektiv lagföring av personer som begår brott med koppling till vilda arter och efterfrågar påföljder som motsvarar brottens allvarlighetsgrad.

Finansiering

41. Europaparlamentet poängterar behovet av att ge ökade medel till naturskydds- och kapacitetsuppbyggnadsprogram.

42. Europaparlamentet betonar behovet av att tillräckliga medel anslås till Cites-sekretariatet, särskilt med tanke på dess ökade ansvar och ytterligare arbetsbelastning. Parlamentet betonar vidare behovet av att i rätt tid föra över utlovade finansiella bidrag från parterna till Cites.

43. Europaparlamentet uppmuntrar parterna att överväga att utöka Cites kärnbudget för att kompensera för inflation och för att säkerställa att Cites-konventionen fungerar som den ska.

44. Europaparlamentet ser gärna att finansieringen till kapacitetsuppbyggnadsprogram genom offentlig-privat partnerskap utvidgas till andra områden inom ramen för Cites-konventionen, såväl som direkt finansiering, för att främja genomförandet av konventionen.

⁽¹⁾ Internationella konsortiet för bekämpning av olaglig handel med vilda djur och växter (International Consortium for Combating Wildlife Trafficking) bestående av Interpol, Cites-sekretariatet, Världstullorganisationen, FN:s drog- och brottsbekämpningsbyrå och Världsbanken.

⁽²⁾ Gemensam internationell polis- och tulloperation genomförd i maj 2015.

Torsdagen den 15 september 2016

45. Europaparlamentet välkomnar EU:s finansiering till Cites-konventionen genom Europeiska utvecklingsfonden och uppmanar EU att fortsätta tillhandahålla och garantera riktat ekonomiskt stöd på detta sätt och även garantera specifikt och riktat ekonomiskt stöd på lång sikt.

Ändringar av Cites artlistor

46. Europaparlamentet uttrycker sitt starka stöd för EU:s och dess medlemsstaters förslag om upptagande på artlistorna.

47. Europaparlamentet uppmanar samtliga Cites-parter och alla parter till CoP17 att respektera kriterierna i konventionen för införande av arter i bilagorna samt att tillämpa en försiktig linje i syfte att säkerställa en hög och effektiv skyddsnivå för utrotningshotade arter. Parlamentet konstaterar att Cites trovärdighet beror på dess förmåga att ändra listor som ett svar på negativa såväl som positiva trender, och välkomnar därför möjligheten att nedklassificera arter endast när det är lämpligt, i enlighet med fastställda vetenskapliga kriterier, vilket är ett bevis på att Cites-förteckningen fungerar väl.

Den afrikanska elefanten och elfenbenshandeln

48. Europaparlamentet noterar att, med en fördubbling av olagligt dödande och en tredubbling av beslag av elfenben under det senaste decenniet, krisen som drabbar afrikanska elefanter (*Loxodonta africana*) som en följd av tjuvjakt för handel med elfenben, är fortsatt förödande och leder till en nedgång i populationen i hela Afrika och är ett hot mot försörjningen för miljontals människor, med tanke på att den olagliga handeln med elfenben skadar den ekonomiska utvecklingen, främjar den organiserade brottsligheten, främjar korruption, spär på konflikter och hotar den regionala och nationella säkerheten genom att milisgrupper förses med en finansieringskälla. Parlamentet uppmanar därför EU och dess medlemsstater att stödja förslag som skulle stärka skyddet av afrikanska elefanter och minska den illegala handeln med elfenben.

49. Europaparlamentet uppmuntrar förslaget som presenterats av Benin, Burkina Faso, Centralafrikanska republiken, Tchad, Kenya, Liberia, Niger, Nigeria, Senegal, Sri Lanka och Uganda med stöd av Koalitionen för den afrikanska elefanten i syfte att uppta samtliga afrikanska elefantpopulationer i artlista I, vilket skulle förenkla genomförandet av ett förbud mot den internationella elfenbenshandeln och sända en tydlig signal världen över om den globala ambitionen att stoppa utrotningen av afrikanska elefanter.

50. Europaparlamentet uppmanar EU och alla parter att bibehålla det rådande moratoriet och därmed motsätta sig förslagen från Namibia och Zimbabwe om handeln med elfenben, som syftar till att ta bort restriktioner för handel i samband med kommentarerna till bilaga II med en förteckning över dessa parters elefantpopulationer.

51. Europaparlamentet konstaterar att försök av Cites att minska tjuvjakt och illegal handel genom att tillåta laglig försäljning av elfenben har misslyckats och att olaglig handel med elfenben har ökat markant. Parlamentet efterlyser ytterligare insatser från berörda parter inom ramen för processen med NIAP (nationell handlingsplan med avseende på elfenben). Parlamentet stöder åtgärder för hantering och destruktion av elfenbenslager.

52. Europaparlamentet påminner om uppmaningen i sin resolution av den 15 januari 2014 om naturvårdsbrott⁽¹⁾ till alla 28 medlemsstater att införa ett moratorium för all kommersiell import, export och inhemsk försäljning och inköp av betar och obearbetad elfenben samt bearbetade elfenbensprodukter tills vilda elefantpopulationer inte längre hotas av tjuvjakt. Parlamentet konstaterar att Tyskland, Frankrike, Nederländerna, Storbritannien, Österrike, Sverige, Tjeckien, Slovakien och Danmark redan har beslutat att inte bevilja några exporttillstånd för "obearbetad" elfenben från före konventionen. Parlamentet uppmuntrar därför EU och dess medlemsstater att förbjuda exporten och importen av elfenben och förbjuda all kommersiell försäljning och köp av elfenben inom EU.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0031.

Torsdagen den 15 september 2016

Vit noshörning

53. Europaparlamentet beklagar förslaget från Swaziland att legalisera handeln med noshörningshorn från sin vita noshörningspopulation (*Ceratotherium simum simum*), vilket skulle underlätta "tvättning" av tjuvjagade noshörningshorn i den lagliga handeln, och därmed undergräva befintliga insatser för att minska efterfrågan på och förbud mot inhemsk handel på konsumentmarknaden och kanske spä på tjuvjakt av noshörningspopulationerna i Afrika och Asien. Parlamentet uppmanar EU och alla parter att motsätta sig detta förslag, och uppmanar följaktligen Swaziland att dra tillbaka sitt förslag.

Det afrikanska lejonet

54. Europaparlamentet noterar att medan populationen av det afrikanska lejonet (*Panthera leo*) har genomgått en dramatisk minskning med 43 procent på 21 år, och nyligen utrotats i tolv afrikanska stater, har den internationella handeln med lejonprodukter ökat markant. Parlamentet uppmanar EU och alla parter att stödja förslaget från Niger, Tchad, Elfenbenskusten, Gabon, Guinea, Mali, Mauretanien, Nigeria, Rwanda och Togo att överföra alla afrikanska lejonpopulationer till bilaga I Cites.

Myrkottar

55. Europaparlamentet konstaterar att myrkottar är det däggdjur som det bedrivs mest olaglig handel med i hela världen, både för deras kött och deras fjäll som används i traditionell medicin, vilket gör att alla åtta myrkottearter (*Manis crassicaudata*, *M. tetradactyla*, *M. tricuspis*, *M. gigantea*, *M. temminckii*, *M. javanica*, *M. pentadactyla*, *M. culionensis*) riskerar att utrotas. Parlamentet välkomnar därför de olika förslagen för att flytta alla asiatiska och afrikanska myrkottearter till Cites bilaga I.

Tigrar och övriga asiatiska stora kattdjur

56. Europaparlamentet uppmanar EU och alla parter att stödja antagandet av beslut som föreslagits av Cites ständiga kommitté som fastställer strikta villkor för tigeruppfödning och handel i tigrar uppfödda i fångenskap och relaterade produkter, liksom förslaget från Indien som uppmanar parterna att dela bilder av beslagtagna tigerexemplar och produkter som kan hjälpa brottsbekämpande myndigheter med identifikationen av enskilda tigrar med hjälp av deras unika randmönster. Parlamentet uppmanar EU att överväga att tillhandahålla medel för att genomföra dessa beslut och efterlyser nedläggning av tigerfarmar och ett stopp för handeln med delar och produkter från tigrar uppfödda i fångenskap vid Cites CoP17.

Handeln med olika arter som sällskapsdjur

57. Europaparlamentet konstaterar att marknaden för exotiska sällskapsdjur växer internationellt och inom EU, och att ett stort antal förslag har lagts fram för att lista reptiler, amfibier, fåglar, fiskar och däggdjur som hotas av den internationella handeln med sällskapsdjur. Parlamentet uppmanar samtliga parter att stödja dessa förslag i syfte att garantera ett bättre skydd för dessa utrotningshotade arter från exploatering för handeln med sällskapsdjur.

58. Europaparlamentet uppmanar EU:s medlemsstater att upprätta en positivlista över exotiska djur som kan hållas som sällskapsdjur.

Agarträ och rosenträ

59. Europaparlamentet erkänner att olaglig skogsavverkning är ett av de mest destruktiva naturvårdsbrotten, eftersom det inte bara hotar enstaka arter men hela miljöer, och att efterfrågan på rosenträ (*Dalbergia* spp.) har fortsatt att öka på de asiatiska marknaderna. Parlamentet uppmanar EU och alla parter att stödja förslaget från Argentina, Brasilien, Guatemala och Kenya om införande av släktet *Dalbergia* i Cites-bilaga II med undantag av de arter som anges i bilaga I eftersom detta kommer att vara ett avgörande bidrag i arbetet med att stoppa den ohållbara handeln med rosenträ.

Torsdagen den 15 september 2016

60. Europaparlamentet konstaterar att de nuvarande undantagen från Cites-krav gör det möjligt att exportera hartspulver från agarträ (*Aquilaria* spp. och *Gyrinops* spp.) som utvunnet pulver, och andra produkter att förpackas för försäljning i detaljhandeln före exporten, för att således kringgå importbestämmelser. Parlamentet uppmanar därför EU och alla parter att stödja Förenta staternas förslag till ändring av annotationen för att undvika kryphål för handeln med detta mycket värdefulla aromatiska träslag.

Övriga arter

61. Europaparlamentet uppmanar EU och alla parter

- att stödja förslaget från Peru till att ändra annotationen till bilaga II för vikunja (*Vicugna vicugna*) eftersom det kommer att konsolidera märkningskraven för den internationella handeln med denna art,
- att stödja införandet av Nautilus (*Nautilidae* spp.) i bilaga II som föreslagits av Fiji, Indien, Palau och Förenta staterna med tanke på att den internationella handeln med Nautilus-skal som smycken och inredning är ett stort hot mot dessa biologiskt sårbara arter,
- att motsätta sig förslaget från Kanada att flytta pilgrimsfalken (*Falco peregrinus*) från bilaga I till II eftersom det kan förvärra den betydande illegala handeln med arten.

62. Europaparlamentet påminner om att pyjamasfisk (*Pterapogon kauderni*) finns upptagen i Internationella naturvårdsunionens lista över utrotningshotade arter och att en mycket stor andel av arterna har gått förlorade, inklusive flera hela populationer, på grund av den fortsatta stora efterfrågan från akvariehandeln, där huvuddestinationerna är EU och Förenta staterna. Parlamentet uppmanar därför EU och dess medlemsstater att stödja att pyjamasfisk införs i bilaga I och inte i bilaga II.

63. Europaparlamentet noterar att den internationella handeln med obearbetad och bearbetad korall växer och att efterfrågan på ädelkorall har ökat, vilket hotar dess överlevnad. Parlamentet uppmanar EU och samtliga parter att genast stödja antagandet av rapporten om ädelkoraller som lagts fram av Förenta staterna.

o

o o

64. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, parterna till Cites och Cites-sekretariatet.

Torsdagen den 15 september 2016

P8_TA(2016)0357

Tillämpningen av direktivet om posttjänster

Europaparlamentets resolution av den 15 september 2016 om tillämpningen av direktivet om posttjänster (2016/2010(INI))

(2018/C 204/18)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 49 och 56 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) om etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster inom unionen,
- med beaktande av artiklarna 101 och 102 i EUF-fördraget om konkurrensregler tillämpliga på företag,
- med beaktande av artikel 14 i EUF-fördraget,
- med beaktande av protokoll (nr 26) till EUF-fördraget om tjänster av allmänt intresse,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 97/67/EG av den 15 december 1997 om gemensamma regler för utvecklingen av gemenskapens inre marknad för posttjänster och för förbättring av kvaliteten på tjänsterna ⁽¹⁾, ändrat genom direktiven 2002/39/EG och 2008/6/EG (nedan kallat *direktivet om posttjänster*),
- med beaktande av kommissionens beslut av den 10 augusti 2010 om inrättandet av Europeiska gruppen av tillsynsmyndigheter för posttjänster ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/11/EU av den 21 maj 2013 om alternativ tvistlösning vid konsumenttvister och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och direktiv 2009/22/EG ⁽³⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 524/2013 av den 21 maj 2013 om tvistlösning online vid konsumenttvister och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och direktiv 2009/22/EG ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG ⁽⁵⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ⁽⁶⁾,
- med beaktande av kommissionens rapport av den 17 november 2015 om tillämpningen av postdirektivet (COM(2015)0568) och av det åtföljande arbetsdokumentet (SWD(2015)0207),

⁽¹⁾ EGT L 15, 21.1.1998, s. 14.

⁽²⁾ EUT C 217, 11.8.2010, s. 7.

⁽³⁾ EUT L 165, 18.6.2013, s. 63.

⁽⁴⁾ EUT L 165, 18.6.2013, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 304, 22.11.2011, s. 64.

⁽⁶⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

Torsdagen den 15 september 2016

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 6 maj 2015 *En strategi för en inre digital marknad i Europa* (COM(2015)0192),
 - med beaktande av kommissionens meddelande av den 16 december 2013 *En färdplan för fullbordandet av den inre marknaden för paketleveranser: Bygga upp förtroendet för leveranstjänster och uppmuntra nätförsäljning* (COM(2013)0886),
 - med beaktande av kommissionens grönbok av den 29 november 2012 *En integrerad marknad för leverans av paket i syfte att främja e-handeln inom EU* (COM(2012)0698),
 - med beaktande av kommissionens meddelande av den 11 januari 2012 *Samstämmiga ramar för att öka tilltron till en inre e-marknad för e-handel och nättjänster* (COM(2011)0942),
 - med beaktande av kommissionens vitbok av den 28 mars 2011 *Färdplan för ett gemensamt europeiskt transportområde – ett konkurrenskraftigt och resurseffektivt transportsystem* (COM(2011)0144),
 - med beaktande av sin resolution av den 4 februari 2014 om en integrerad marknad för leverans av paket i syfte att främja e-handeln inom EU ⁽¹⁾,
 - med beaktande av sin resolution av den 19 januari 2016 *Vägen mot en rättsakt för den digitala inre marknaden* ⁽²⁾,
 - med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för transport och turism och yttrandena från utskottet för sysselsättning och sociala frågor och utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd (A8-0254/2016).
- A. Marknaden för posttjänster är fortfarande ett område inom ekonomin med stora utsikter för tillväxt och ökande konkurrens, även om brevtjänsterna i EU minskade med i genomsnitt 4,85 procent mellan 2012 och 2013 enligt kommissionens statistiska databas över posttjänster, vilket är i linje med minskningen i brevframsändelser under de senaste tio åren, till stor del beroende på övergången till elektroniska ersättningstjänster.
- B. Genomförandet av direktivet om posttjänster bidrog till att öppna inhemska marknader för konkurrens på brevmarknaden, men utvecklingen har varit långsam och ledde inte till ett genomförande av en inre marknad för posttjänster, och i de flesta medlemsstater dominerar sektorn fortfarande av leverantörer av samhällsomfattande tjänster.
- C. Användningen av IKT har kontinuerligt stimulerat sektorn för posttjänster genom möjligheter till innovation och tillväxt för marknaden.
- D. Nya konkurrenter har främst inriktat sig på stora affärskunder och tätbefolkade områden.
- E. Marknaden för paketleveranser är mycket konkurrenskraftig, innovativ och snabbväxande, och uppnådde en tillväxt på 33 procent mellan 2008 och 2011 vad gäller volym, och e-handeln är en drivande faktor för marknadstillväxten.
- F. Den utbredda användningen av fjärrstyrda luftfartygssystem (drönare) möjliggör nya, snabba, miljövänliga och effektiva paketleveranssätt, särskilt i glesbefolkade, isolerade och avlägsna områden.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0067.

⁽²⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0009.

Torsdagen den 15 september 2016

G. Konsumenter och småföretag rapporterar att problem med paketleveranser, särskilt höga priser, hindrar dem från att sälja mer till eller köpa mer från andra medlemsstater.

I. Samhällsomsfattande tjänster: förbättring av de nationella regleringsmyndigheternas oberoende

1. Europaparlamentet noterar att minimistandarderna kopplade till skyldigheten att tillhandahålla samhällsomsfattande tjänster (postförsändelser på upp till 2 kilo, postpaket på upp till 10–20 kilo, registrerade och försäkrade försändelser och andra tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, såsom dagstidningar och tidskrifter), som i EU regleras framför allt genom garanterade väsentliga minimitjänster inom EU:s hela territorium, utan att medlemsstaterna förhindras att tillämpa högre standarder, generellt uppfyller konsumenternas krav, och vissa detaljerade krav vilka inte omfattas av reglering på EU-nivå fastställs korrekt av de nationella regleringsmyndigheter som anförtrotts denna uppgift.

2. Europaparlamentet konstaterar att de nationella regleringsmyndigheternas främsta uppgift är att uppfylla det övergripande målet för direktivet om posttjänster, i syfte att säkerställa ett hållbart tillhandahållande av samhällsomsfattande tjänster. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att stödja de nationella regleringsmyndigheternas roll och oberoende genom höga yrkeskvalifikationskriterier för de anställda, med garanterad likvärdig och icke-diskriminerande tillgång till fortbildning, fastlagda mandattider och rättsligt skydd mot uppsägning utan saklig grund, och i fall av uppsägning, med en uttömmande förteckning över skäl som motiverar sådana uppsägningar (t.ex. allvarliga lagöverträdelser), så att de nationella regleringsmyndigheterna kan uppfylla sina skyldigheter enligt direktivet om posttjänster på ett neutralt och öppet sätt utan dröjsmål.

3. Europaparlamentet anser att en eventuell utvidgning av de nationella regleringsmyndigheternas roll på marknaden för paketleveranser enligt den nya förordningen bör motverka att man plockar russin ur kakan inom leveranssektorn och att minimistandarder bör fastställas för alla aktörer i syfte att säkerställa en rättvis och jämlik konkurrens.

4. Europaparlamentet anser att kraven på oberoende endast kan uppfyllas om de nationella regleringsmyndigheternas regleringsfunktioner strukturellt och funktionellt separeras från verksamheter kopplade till ägande eller kontroll av någon postoperatör. För att undvika intressekonflikter bör högre tjänstemän vid nationella regleringsmyndigheter inte ha lov att arbeta för offentliga postoperatörer eller andra berörda parter minst sex månader efter att de har lämnat den nationella regleringsmyndigheten. I detta syfte bör medlemsstaterna införa lagbestämmelser som gör det möjligt att förelägga sanktioner för överträdelse av ovannämnda skyldighet.

5. Europaparlamentet ber kommissionen att underlätta och förstärka samarbetet och samordningen mellan de nationella regleringsmyndigheterna i syfte att öka effektiviteten och driftskompatibiliteten för gränsöverskridande leveranser, och att övervaka de nationella regleringsmyndigheternas regleringsverksamhet, däribland tillhandahållandet av samhällsomsfattande tjänster, för att säkerställa en enhetlig tillämpning av EU-lagstiftningen och harmonisering av marknaden för posttjänster inom EU.

6. Europaparlamentet påminner om att direktivet om posttjänster ger medlemsstaterna nödvändig flexibilitet för att hantera lokala särdrag och säkerställa långsiktig hållbarhet i tillhandahållandet av samhällsomsfattande tjänster, samtidigt som användarnas behov tillgodoses och man anpassar sig till förändringar i den tekniska, ekonomiska och sociala omgivningen.

7. Europaparlamentet noterar kommissionens bekräftelse av att direktivet om posttjänster inte kräver någon särskild ägarskapsstruktur för leverantörer av samhällsomsfattande tjänster. Parlamentet anser inte att dessa leverantörer bör förhindras att investera i och bedriva innovation för att kunna tillhandahålla effektiva och kvalitativa posttjänster.

II. Upprätthållande av samhällsomsfattande tjänster och möjliggörande av sund konkurrens: tillgång, servicenivå och användarbehov

8. Europaparlamentet anser att tendensen går mot att minska omfattningen av skyldigheten att tillhandahålla samhällsomsfattande tjänster. Parlamentet anser att konsumenternas valfrihet bör främjas när det gäller fastställandet av brevleveranser inom ramen för skyldigheten att tillhandahålla samhällsomsfattande tjänster. Parlamentet betonar därför vikten av att tillhandahålla samhällsomsfattande tjänster av hög kvalitet till överkomliga villkor, bestående av åtminstone fem leveransdagar och fem insamlingsdagar per vecka för alla medborgare. Parlamentet noterar att vissa medlemsstater, för att

Torsdagen den 15 september 2016

säkerställa långsiktigt hållbara samhällsomfattande tjänster och med beaktande av sina nationella särdrag och sin specifika geografiska situation, medger en viss flexibilitet. Parlamentet påpekar att även om direktivet tillåter en viss flexibilitet ska de nationella bestämmelserna inte överskrida detta.

9. Europaparlamentet påminner om att de samhällsomfattande tjänsterna måste utvecklas som svar på tekniska, ekonomiska och sociala förhållanden samt på användarnas behov, och att direktivet om posttjänster ger medlemsstaterna nödvändig flexibilitet för att hantera lokala särdrag och säkerställa långsiktig hållbarhet för samhällsomfattande tjänster.

10. Europaparlamentet anser att den geografiska täckningen och tillgängligheten till samhällsomfattande tjänster för paketleveranser kan och måste förbättras, i synnerhet för personer med funktionsnedsättning, personer med nedsatt rörlighet och personer i avlägsna områden. Parlamentet betonar vikten av att säkerställa en obehindrad tillgång till posttjänster och av samstämmighet mellan direktivet om posttjänster och tillgänghetslagen.

11. Europaparlamentet noterar att minskningen av brevvolymer gör det allt svårare att tillhandahålla samhällsomfattande posttjänster i många medlemsstater. Parlamentet erkänner att många utsedda leverantörer av samhällsomfattande tjänster använder inkomster från kommersiell verksamhet som inte omfattas av skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster, såsom finanstjänster eller paketleveranser, för att finansiera skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster.

12. Europaparlamentet konstaterar att det finns ett antal fall av illojal konkurrens inom postsektorn och uppmanar den ansvariga myndigheten att ingripa mot felaktigt agerande.

13. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att övervaka bestämmelserna om posttjänster som allmännyttiga tjänster för att säkerställa att ersättningen för allmännyttiga tjänster genomförs på ett sätt som är proportionellt, öppet och rättvist.

14. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är att priserna inom ramen för skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster måste vara överkomliga och att alla användare ges tillgång till de tjänster som tillhandahålls. Parlamentet påminner om att de nationella regleringsmyndigheterna tydligt måste definiera överkomligheten för brevfräsändelser och att medlemsstaterna får behålla eller införa kostnadsfria posttjänster för blinda och synskadade personer.

15. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att upprätthålla den territoriella och sociala sammanhållningen samt därmed förbundna kvalitetskrav, och konstaterar att medlemsstaterna redan får införa vissa särskilda bestämmelser för att tillgodose lokal efterfrågan genom att utnyttja den flexibilitet som föreskrivs i direktiv 97/67/EG. Parlamentet bekräftar att postnätverk och posttjänster är av stort intresse för unionsmedborgarna. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att enligt EU:s konkurrenspolitik endast i undantagsfall, och på ett öppet, icke-diskriminerande och lämpligt sätt använda verktyg för statligt stöd, samt att se till att kunder även i fortsättningen har tillgång till posttjänster genom att man garanterar, vid behov, ett minimiutbud av tjänster på samma inlämningsställe. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att ersättningsfonderna är proportionella och att förfarandena för offentlig upphandling är öppna och rättvisa.

16. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att genom en noggrann övervakning av marknadsutvecklingen säkerställa att öppnandet av marknaden fortsätter att gynna alla användare, särskilt konsumenter och små och medelstora företag. Parlamentet efterlyser ytterligare förbättringar när det gäller snabbhet, valfrihet och tillförlitlighet.

17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förbättra den nuvarande definitionen av samhällsomfattande tjänster för att fastställa en garanterad miniminivå på tjänster för konsumenterna, att anpassa skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster till marknadsutvecklingen, att beakta marknadsförändringar i olika medlemsstater, och att främja ekonomisk tillväxt och social sammanhållning. Parlamentet understryker emellertid att man, mot bakgrund av de specifika begränsningarna på varje marknad, bör ge operatörerna en viss flexibilitet när det gäller att organisera dessa samhällsomfattande tjänster. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att genomföra sina licensieringsförfaranden enligt det nuvarande direktivet och att ytterligare harmonisera sina licensierings- och/eller anmälningsförfaranden i syfte att minska omotiverade inträdes hinder inom den inre marknaden, utan att skapa onödiga administrativa bördor.

Torsdagen den 15 september 2016

18. Europaparlamentet betonar att införandet av lätt tillgängliga förlikningsförfaranden till överkomliga priser är en intressant potentiell möjlighet när det gäller att uppnå en enkel och kortsiktig lösning för både aktörerna och konsumenterna i händelse av tvist. Parlamentet uppmanar kommissionen att införa lagstiftning om postkonsumenters rättigheter.

19. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen att vid utarbetandet av lagstiftningsförslag beakta digitaliseringen och de möjligheter som denna medför, medlemsstaternas särdrag och de övergripande trenderna på post- och paketmarknaden.

20. Europaparlamentet påminner om att undantaget från mervärdesskatt för posttjänster måste tillämpas på ett sätt som minimerar snedvridning av konkurrensen mellan före detta monopol och aktörer som är nya på marknaden, samtidigt som det garanterar långsiktig hållbarhet inom ramen för skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster, så att alla operatörer kan fortsätta att tillhandahålla posttjänster runt om i Europa. Parlamentet noterar att undantaget från mervärdesskatt för etablerade leverantörer för andra tjänster än samhällsomfattande tjänster, samtidigt som andra leverantörer omfattas av mervärdesskatt, avsevärt begränsar konkurrensutvecklingen på marknaden.

21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa gemensamma likvärdiga förutsättningar mellan leverantörer, både för traditionell post och för det snabbt ökande området för paketleveranser och mellan etablerade och nya aktörer. Parlamentet föreslår att kommissionen ska ha rätt att bedöma huruvida upphandlingsförfaranden utgör en orättvis börda.

22. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att tänka på att tidigare etablerade aktörer varken ges fördelar i form av statligt stöd eller lider nackdelar till följd av deras skyldighet att tillhandahålla den samhällsomfattande tjänsten eller nedärvda kostnader gentemot nya marknadsaktörer.

23. Europaparlamentet anser att konkurrensen och marknaden är drivkrafter för innovation och utveckling av mervärdestjänster, och ber kommissionen att, med beaktande av proportionalitetsprincipen och ekonomisk motivering, stödja innovation i sektorn för att främja mervärdestjänster såsom spårningsteknik, upphämtnings- och avlämningsställen, flexibel leveranstid och passande returalternativ samt tillgång till enkla förfaranden för rättslig prövning. Parlamentet erkänner det arbete och de investeringar som redan gjorts av postoperatörerna på detta område.

24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att nära övervaka medlemsstaternas stöd för skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster och andra nedärvda kostnader för posttjänster enligt det huvudsakliga regelverket för kontroll av statligt stöd till tjänster av allmänt ekonomiskt intresse (2012 års ram för tjänster av allmänt ekonomiskt intresse).

25. Europaparlamentet anser att kvaliteten på tjänsten bör bedömas utifrån de standarder som fastställs i direktivet och återspegla konsumenternas behov i syfte att förbättra driftskompatibiliteten och förbättra kvaliteten på tjänsten.

26. Europaparlamentet noterar att de europeiska postoperatörerna har gjort investeringar för att uppgradera sammankopplingen av sina nät och infört nya och användarvänliga tjänster för konsumenterna och de små och medelstora företag som bedriver gränsöverskridande e-handel. Parlamentet anser att dessa investeringar bör skyddas genom villkor för rättvis tillgång.

27. Europaparlamentet upprepar sitt stöd för Postal User Forum, som upprättades 2011 av kommissionen för att underlätta diskussionerna mellan användare, operatörer, fackföreningar och andra intressenter om frågor som slutkundernas tillfredsställelse, företagsanvändarnas behov och hur leveranserna vid e-handel kan förbättras. Detta forum är mycket användbart och bör sammanträda regelbundet för att identifiera möjliga lösningar för att förbättra post- och paketleveranstjänsterna.

III. *Den gränsöverskridande aspekten och e-handeln*

28. Europaparlamentet ber medlemsstaterna att säkerställa kompatibilitet mellan och uppgradering av postnätverk och, där det finns ett flertal leverantörer av samhällsomfattande tjänster, förebygga svårigheter vid transporten av postförsändelser och ge små och medelstora företag tillgång till ekonomiskt attraktiva tjänster för gränsöverskridande leveranser genom att öka insynen i de taxor som tillämpas av postoperatörerna.

Torsdagen den 15 september 2016

29. Europaparlamentet anser att paketleveranser är en mycket konkurrenskraftig, innovativ och snabbväxande sektor. Parlamentet konstaterar att betalbara och tillförlitliga paketleveranstjänster är viktiga för att förverkliga den digitala inre marknaden. Parlamentet påminner om att öppnandet av denna sektor för konkurrens har stimulerat till utveckling av mervärdetjänster såsom spårningsteknik, upphämtnings- och avlämningsställen, flexibel leveranstid och returalternativ. Parlamentet anser följaktligen att varje ny bestämmelse på denna marknad därför måste vara proportionell och stödjas av goda ekonomiska belägg.

30. Europaparlamentet noterar i detta sammanhang att alla fördelar som ny teknik, däribland drönare, erbjuder bör tas i beaktande eftersom de kan underlätta leveranstjänster, särskilt i glesbefolkade, isolerade och avlägsna områden, samtidigt som säkerhets- och miljöaspekterna beaktas.

31. Europaparlamentet anser att dynamiken hos den mycket konkurrenskraftiga, innovativa och snabbväxande marknaden för paketleveranser inte får hindras av omotiverad reglering och onödig byråkrati.

32. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att när så är nödvändigt utveckla marknadstillsynen av paketleveranser i en prestationsbaserad riktning, och att förbättra, utan att undergräva de nationella regleringsmyndigheternas kompetens, gränsöverskridande taxors överkomlighet och identifiera illojal konkurrens och monopolistiska metoder. Parlamentet efterlyser ökad insyn i taxor och tjänsters tillgänglighet, särskilt för slutkunder och små och medelstora företag.

33. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag om öppet och icke-diskriminerande gränsöverskridande tillträde till alla nätelement och tillhörande faciliteter samt relevanta tjänster och informationssystem avseende postnätverk för tredje parter. Parlamentet anser att en effektiv användning av infrastrukturen kan ge ekonomiska vinster för leverantörer av samhällsomfattande tjänster och öka konkurrensen inom gränsöverskridande leveranser.

34. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att samla in mer uppgifter om marknaden för paketleveranser för att bättre bedöma utvecklingen i denna ekonomiska sektor samt dess strukturella utveckling.

35. Europaparlamentet betonar vikten av att förbättra tjänsternas kvalitet och skyddet av konsumenternas rättigheter för att återupprätta en tillräcklig tillitsnivå hos konsumenterna. Parlamentet anser att bristen på tillit skulle kunna bemötas genom större insyn i priser, leveransalternativ, villkor och kvalitet/genomförande (hur snabbt ett paket levereras, inom vilket geografiskt område, förseningar och hantering av skadade eller förlorade varor) samt förtroendemärkningar.

36. Europaparlamentet ber medlemsstaterna och kommissionen att förbättra öppenheten vad gäller offentlig prissättning och tjänstekvalitet (leveransalternativ, slutlig leverans, pålitlighet), i synnerhet när det gäller e-handeln. Parlamentet efterlyser insynskontroller när priserna inte kontrolleras av konkurrensen eller är orimligt höga. Parlamentet betonar vikten av att minska skillnaden mellan inhemska och gränsöverskridande priser och stöder åtgärder för att öka konsumenternas medvetenhet om och förmåga att jämföra inhemska och gränsöverskridande prisstrukturer. Parlamentet uppmanar de nationella regleringsmyndigheterna att utvärdera överkomligheten vad gäller priserna för vissa gränsöverskridande sträckor, och särskilt uppmärksamma överdrivna skillnader.

37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja strategin för e-handel och gränsöverskridande paketleveranser. Parlamentet föreslår att driftskompatibiliteten längs leveranskedjan ska främjas och att man utvecklar offentligt tillgänglig bästa praxis för e-handlare.

38. Europaparlamentet understryker betydelsen av att det finns en enkel, effektiv och gränsöverskridande mekanism för klagomålshantering och tvistlösning. Parlamentet understryker att direktivet om alternativ tvistlösning och den internetplattform som etableras av förordningen (EU) nr 524/2013 om tvistlösning online för konsumenttvister kan gynna konsumenter och företag vid gränsöverskridande transaktioner. Parlamentet är oroat över det faktum att trots att tidsfristen för införlivande gick ut i juli 2015 har hittills endast 24 medlemsstater införlivat direktivet om alternativ

Torsdagen den 15 september 2016

tvistlösning och miljontals europeiska medborgare saknar därför denna viktiga mekanism för rättslig prövning. Parlamentet anser att det europeiska småmålsförfarandet (ESCP) kunde vara en användbar resurs för konsumenter och företag vid gränsöverskridande transaktioner. Parlamentet vill se att man vid behov överväger ytterligare mekanismer för rättslig prövning för konsumenter inom postområdet.

39. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att stödja kostnadsminskningar genom att göra paketutskicks- och paketavhämtningsprocesser mer kompatibla, och att utveckla europeiska standarder för integrerad spårningsteknik. Parlamentet uppskattar de framsteg som gjorts av branschen när det gäller gränsöverskridande service till konsumenter och små och medelstora företag genom förbättrad kompatibilitet och spårningsteknik. Parlamentet stöder att det införs öppna verktyg och indikatorer för kvaliteten på tjänster, så att konsumenterna enkelt kan jämföra erbjudanden från olika tjänsteleverantörer. Parlamentet välkomnar dessa framsteg som bekräftar den marknadsstrategi som parlamentet stöder och har efterfrågat. Parlamentet uppmuntrar skapandet av plattformar för samarbete och informationsutbyte mellan leverantörer för att skapa ett större urval av leveransalternativ och returlösningar för konsumenter.

40. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att undersöka hur gränsöverskridande paketleveranser fungerar enligt diverse regler som stammar från antingen internationella handelsavtal (t.ex. bestämmelser från Världspostförbundet och Internationella civila luftfartsorganisationen) eller EU-lagstiftning (som t.ex. unionens tullkodex), i synnerhet skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster, som kan missbrukas och skapa marknadsnedvridning. Parlamentet uppmanar EU att ansöka om medlemskap i Världspostförbundet, i syfte att uppnå en fullständigt integrerad europeisk postsektor.

41. Europaparlamentet stöder principen om insamling av statistiska uppgifter från marknaden för paketleveranser i syfte att få en bättre kännedom om dess främsta aktörer, konkurrensstruktur och utveckling.

IV. Den sociala dimensionen: förbättrad sysselsättning

42. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att garantera anständiga arbetsvillkor, inklusive erforderligt skydd avseende hälsa och säkerhet på arbetsplatsen, för alla arbetstagare i postsektorn oavsett storleken på och typen av företag de är anställda av samt oberoende av arbetsplatsen och det underliggande avtalet. Parlamentet understryker betydelsen av hälsa och säkerhet på arbetsplatsen, i synnerhet med tanke på den demografiska förändringen och den stora rörligheten för arbetstagare inom postsektorn. Parlamentet välkomnar samarbetet mellan Europeiska arbetsmiljöbyrån (EU-Osha) och sektorns arbetsmarknadsparter inom ramen för kampanjen "Friska arbetsplatser förebygger stress".

43. Europaparlamentet konstaterar att de tekniska framstegen och digitaliseringen under senare år i stor utsträckning har förändrat postsektorn och att moderniseringen och diversifieringen av posttjänsterna i hög grad har påverkat arbetsvillkoren och sysselsättningen inom sektorn.

44. Europaparlamentet konstaterar att liberaliseringen av postsektorn i vissa medlemsstater har lett till stora skillnader mellan arbetsvillkoren och lönerna för leverantörer av samhällsomfattande tjänster och konkurrerande företag som tillhandahåller posttjänster. Parlamentet anser att ökad konkurrens inte bör skapa olagliga sociala metoder eller leda till en försämring av arbetsförhållandena.

45. Europaparlamentet konstaterar att om postföretagen skulle ha möjlighet att utveckla och utvidga sin produktion på ett innovativt sätt, särskilt inom randområdena, skulle det ha en främjande effekt även på sysselsättningen.

46. Europaparlamentet konstaterar att antalet deltidsanställda, anställda från bemanningsföretag och egenföretagare i branschen har ökat och att utvecklingen går mot mer flexibla anställningsavtal, vilket i vissa fall kan leda till en osäker anställning utan fullgott skydd för de anställda. Parlamentet välkomnar att nya modeller för arbetstider utvecklas för de anställda, som genom detta till exempel kan kombinera familj och arbete på ett bättre sätt, slutföra en fortbildning eller ha möjlighet att arbeta deltid. Parlamentet påpekar att nya, flexibla anställningsavtal måste utesluta möjliga risker såsom överbelastning av de anställda eller löner som inte motsvarar prestationen. Parlamentet framhåller därför behovet av en

Torsdagen den 15 september 2016

flexibel arbetsmarknad å ena sidan, och av arbetstagarnas ekonomiska och sociala säkerhet å den andra. Parlamentet betonar att minskade arbetskostnader genom försämrade arbetsvillkor och anställningsstandarder inte ska anses vara flexibilitet. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att bedriva kontrollverksamhet för att komma åt problemet med falska egenföretagare i postsektorn. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att mer allmänt förhindra att flexibiliteten i anställningsavtal får negativa konsekvenser för arbetstagare.

47. Europaparlamentet ser positivt på fackföreningarnas viktiga roll, eftersom dessa i många medlemsstater försöker att samarbeta med leverantörerna av samhällsomfattande tjänster för att hantera förändringarna i postsektorn på ett socialt ansvarsfullt sätt. Parlamentet understryker vikten av starka och oberoende arbetsmarknadsparter inom postsektorn, en institutionaliserad social dialog och de anställdas deltagande i företagsrelaterade frågor.

48. Europaparlamentet understryker vikten av att kontrollera att obligatoriska kör- och viloperioder samt arbetstider efterlevs i postsektorn. Parlamentet anser att kontrollen bör ske med digitala kontrollinstrument installerade i fordonen. Parlamentet påminner om att förordning (EU) nr 165/2014 om färdskrivare vid vägtransporter inte gäller för fordon som väger mindre än 3,5 ton. Parlamentet uppmanar på grund av detta till ökade kontroller vad gäller arbetstider och viloperioder. Parlamentet erinrar om att alla uppgifter med anknytning till en anställds verksamhet ska anses vara arbetstid. Parlamentet betonar på samma sätt vikten av att kontrollera att europeisk och nationell lagstiftning efterlevs gällande arbetsmiljöskydd, inbegripet förhållandena inuti fordonen, för alla personer som deltar i postleveransen, oavsett om deras anställningsförhållande är som egenföretagare, underleverantör, tillfälligt anställd eller kontraktsanställd.

49. Europaparlamentet anser att det bör uppnås en balans mellan fri konkurrens, konsumentkrav, de samhällsomfattande tjänsternas hållbarhet och finansiering samt bevarandet av arbetstillfällen.

50. Europaparlamentet uttrycker oro över försök att kringgå befintliga regler för minimilöner genom att öka arbetsbelastningen till en omfattning som inte kan hanteras under betald arbetstid.

51. Europaparlamentet välkomnar den branschvisa dialogkommitténs arbete inom postsektorn och hänvisar till projektet *Managing demographic challenges and finding sustainable Solutions by the social partners in the postal sector*, som har lanserats av de europeiska arbetsmarknadsparterna i denna sektor.

52. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att samla in mer uppgifter om sysselsättningsgrad och anställningsvillkor inom postsektorn för att bättre kunna bedöma den faktiska situationen efter det att marknaderna öppnats helt och reagera effektivt på utvecklingen och bemöta eventuella problem. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att nära övervaka de nya automatiserade sätten att leverera post, hur dessa inverkar på arbetsvillkoren och sysselsättningen, och att bedöma behovet av att modernisera sociallagstiftningen och arbetslagstiftningen i tillämpliga fall, för att hålla jämna steg med förändringarna inom postsektorn. Parlamentet uppmanar arbetsmarknadens parter att där så är nödvändigt på samma sätt uppdatera kollektivavtal så att höga arbets- och anställningsstandarder kan garanteras.

o

o o

53. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Torsdagen den 15 september 2016

P8_TA(2016)0358

Tillgång till finansiering för små och medelstora företag och ökad mångfald avseende finansieringen av små och medelstora företag i kapitalmarknadsunionen**Europaparlamentets resolution av den 15 september 2016 om tillgång till finansiering för små och medelstora företag och mer diversifierad finansiering till små och medelstora företag i en kapitalmarknadsunion (2016/2032(INI))**

(2018/C 204/19)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sin resolution av den 5 februari 2013 om att förbättra små och medelstora företags tillgång till finansiering ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 27 november 2014 om översynen av kommissionens riktlinjer för konsekvensbedömningar och SMF-testets roll ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 28 april 2016 om Europeiska investeringsbankens årsrapport för 2014 ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 februari 2016 om Europeiska centralbankens årsrapport för 2014 ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 9 juli 2015 om att bygga en kapitalmarknadsunion ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 november 2015 om skattebeslut och andra åtgärder av liknande karaktär eller med liknande effekt ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 19 januari 2016 om årsrapporten om EU:s konkurrenspolitik ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 19 januari 2016 om lägesbedömning och utmaningar – EU:s lagstiftning om finansiella tjänster: konsekvenser och vägen mot en effektivare och mer ändamålsenlig EU-ram för finansiell reglering och en kapitalmarknadsunion ⁽⁸⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 8 september 2015 om familjeföretag i Europa ⁽⁹⁾,
- med beaktande av debatten den 13 april 2016 på grundval av de muntliga frågorna från grupperna PPE, S&D, ECR, ALDE och GUE/NGL om översynen av SMF-stödfaktorn ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ EUT C 24, 22.1.2016, s. 2.

⁽²⁾ Antagna texter, P8_TA(2014)0069.

⁽³⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0200.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0063.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0268.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0408.

⁽⁷⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0004.

⁽⁸⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0006.

⁽⁹⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0290.

⁽¹⁰⁾ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+CRE+20160413+ITEM-024+DOC+XML+V0//SV>

Torsdagen den 15 september 2016

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 7 december 2011 *En åtgärdsplan för att förbättra små och medelstora företags tillgång till finansiering* (COM(2011)0870),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 30 september 2015 *Handlingsplan för en kapitalmarknadsunion* (COM(2015)0468),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 28 oktober 2015 *Att förbättra den inre marknaden – bättre möjligheter för individer och företag* (COM(2015)0550),
- med beaktande av kommissionens meddelande *Riktlinjer för statligt stöd för att främja riskfinansieringsinvesteringar* ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/7/EU av den 16 februari 2011 om bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner ⁽²⁾,
- med beaktande av Europeiska centralbankens enkät från december 2015 om tillgång till finansiering för företag i euroområdet – april till september 2015,
- med beaktande av det andra samrådsdokumentet i december 2015 från Baselkommittén för banktillsyn om en översyn av den standardiserade metoden för kreditrisker,
- med beaktande av kommissionens rapport av den 18 juni 2015 *Utvärdering av förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder* (COM(2015)0301),
- med beaktande av arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar om gräsrotsfinansiering i EU:s kapitalmarknadsunion ("*Crowdfunding in the EU Capital Markets Union*") (SWD(2016)0154),
- med beaktande av kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag ⁽³⁾,
- med beaktande av Europeiska centralbankens månatliga nyhetsbrev av juli 2014 ⁽⁴⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 28 januari 2016 *Åtgärds paket mot skatteflykt: Nästa steg i riktning mot effektiv beskattning och ökad transparens i EU* (COM(2016)0023),
- med beaktande av kommissionens förslag av den 30 november 2015 till förordning om de prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel (COM(2015)0583),
- med beaktande av Europeiska bankmyndighetens rapport om små och medelstora företag och stödfaktorn för små och medelstora företag ⁽⁵⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 22 juli 2015 *Samfällt arbeta för jobb och tillväxt: de nationella utvecklingsbankernas roll som stöd för investeringsplanen för Europa* (COM(2015)0361),
- med beaktande av kommissionens rapport om förvarningsmekanismen 2016 av den 26 november 2015 (COM(2015)0691),

⁽¹⁾ EUT C 19, 22.1.2014, s. 4.

⁽²⁾ EUT L 48, 23.2.2011, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 124, 20.5.2003, s. 36.

⁽⁴⁾ https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/other/art2_mb201407_pp79-97en.pdf

⁽⁵⁾ EBA/OP/2016/04, 23.03.2016.

Torsdagen den 15 september 2016

- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor och yttrandena från budgetutskottet, utskottet för regional utveckling och utskottet för utskottet för kultur och utbildning (A8-0222/2016), och av följande skäl:
- A. Mikroföretag, små och medelstora företag (SMF) och midcap-bolag spelar en viktig roll inom den europeiska ekonomin i fråga om sysselsättning och tillväxt, då SMF stod för 67 procent av den totala sysselsättningen, 71,4 procent av sysselsättningsökningen och 58 procent av mervärdet i den icke-finansiella affärssektorn i EU 2014 ⁽¹⁾.
- B. Det finns för närvarande inte någon uttrycklig definition av små och medelstora företag i unionens lagstiftning, mer än kategoriseringarna "små företag" och "medelstora företag" i redovisningsdirektivet.
- C. De europeiska SMF:en skiljer sig mycket åt och omfattar ett stort antal mikroföretag som ofta är verksamma inom traditionella sektorer, liksom ett växande antal nyetablerade företag och snabbväxande innovativa företag. Dessa företagsmodeller möter olika problem och har därmed olika behov av finansiering.
- D. De flesta europeiska SMF är framför allt verksamma på nationell nivå. Relativt få SMF är engagerade i gränsöverskridande verksamhet inom EU, och de som exporterar utanför unionen utgör en mycket liten minoritet.
- E. Bankerna står för 77 procent av den utestående SMF-finansieringen i Europa ⁽²⁾.
- F. Finansieringen av SMF ska vara så brett baserad som möjligt, för att säkerställa optimal tillgång till finansiering för SMF i var och en av ett företags utvecklingsfaser. Detta innefattar en lämplig lagstiftningsmiljö för alla finansieringskanaler, som bankfinansiering, kapitalmarknadsfinansiering, skuldebrev, leasing, gräsrotsfinansiering, riskkapital, person-till-person-lån osv.
- G. Institutionella investerare såsom försäkringsföretag ger ett viktigt bidrag till finansiering av SMF genom övergång och omvandling av risk.
- H. I sin rapport om SMF och SMF-stödfaktorn från mars 2016 fann EBA att det inte finns några belegg för att SMF-stödfaktorn har gett extra stimulans till utlåning till SMF jämfört med de stora företagen. EBA konstaterade dock att det kan vara för tidigt att dra några skarpa slutsatser, med tanke på begränsningarna i dess utvärdering, i synnerhet att de tillgängliga uppgifterna är begränsade, att SMF-stödfaktorn introducerats relativt sent och att andra utvecklingstendenser kan ha osynliggjort effekterna av SMF-stödfaktorn och att stora företag använts som kontrollgrupp. EBA fann istället att bättre kapitaliserade banker generellt sett lånar mer till SMF och det är mer sannolikt att mindre och yngre företag känner av kreditbegränsningar än större och äldre företag. EBA noterar också att SMF-stödfaktorn infördes av lagstiftaren som en försiktighetsåtgärd för att inte äventyra utlåningen till SMF.
- I. Finansieringen till mikroföretag och SMF minskade mer under krisen än finansieringen till stora företag, trots att en viss förbättring just registrerats. SMF i euroområdet har också upplevt, och fortsätter alltjämt i viss mån att mötas av, en skärpning av bankernas krav på säkerheter ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Kommissionens årsrapport om europeiska små och medelstora företag 2014/2015

⁽²⁾ Europeiska centralbankens enkät om tillgång till finansiering för företag i euroområdet – april till september 2015

⁽³⁾ Europeiska centralbankens enkät om tillgång till finansiering för företag i euroområdet – april till september 2015

Torsdagen den 15 september 2016

- J. Sedan den första omgången undersökningar om tillgången till finansiering för SMF (SAFE) har det dominerande bekymret för SMF i euroområdet varit att "hitta kunder" medan "tillgång till finansiering" har rangordnats betydligt lägre sett till vad man bekymrar sig för. Den senaste undersökningen, som offentliggjordes 2015, visade att tillgången till extern finansiering för SMF skiljer sig markant åt mellan länderna i euroområdet. Tillgång till finansiering förblev ett större bekymmer för SMF än för stora företag.
- K. De nationella/regionala utvecklingsbankerna spelar en viktig roll som katalysatorer för långsiktig finansiering. De har trappat upp sina verksamheter, i syfte att kompensera för den nödvändiga skuldnedväxlingsprocessen i den kommersiella banksektorn. De spelar också en viktig roll för att genomföra EU:s finansiella instrument utöver vad som omfattas av Europeiska fonden för strategiska investeringar.
- L. Förbättrad tillgång till finansiering för SMF bör inte leda till en sänkning av finansiella standarder och regelverk.
- M. I Schweiz utgör WIR Bank ett kompletterande valutasystem som betjänar SMF, huvudsakligen med värdtjänster, byggnad, tillverkning, återförsäljning och professionella tjänster. WIR erbjuder en clearingmekanism där företag kan köpa av varandra utan att använda schweiziska franc. WIR används emellertid ofta i kombination med schweiziska franc i transaktioner med dubbel valuta. Handeln i WIR har en andel på 1–2 procent av Schweiz BNP. WIR har visat sig vara kontryckligt med BNP, och denna tendens förstärks ytterligare i takt med antalet arbetslösa.
- N. I april 2015 rapporterades att direktivet om sena betalningar från 2011 hade införlivats korrekt av endast 21 av de 28 medlemsstaterna, trots att det då gått två år sedan sista införlivandedatum.
- O. Kommissionen varnar i sin rapport om förvarningsmekanismen 2016 att "tillväxten har blivit alltmer beroende av den inhemska efterfrågan, i synnerhet måste investeringarna återhämta sig", och å andra sidan, "trots att konsumtionen har ökat på senare tid, är den inhemska efterfrågan ändå dämpad, delvis mot bakgrund av de stora behoven av skuldsanering i flera medlemsstater".
- P. I rådets direktiv 2004/113/EG förbjuds könsdiskriminering när det gäller tillgång till varor och tjänster, däribland finansiella tjänster. Tillgången till finansiering har befunnits vara antingen det huvudsakliga hindret eller ett av de huvudsakliga hinder som kvinnliga entreprenörer upplever. Kvinnliga entreprenörer startar ofta med mindre kapital, lånar mindre och använder sig hellre av familjen än lån eller finansiering med eget kapital.

Diversifierad finansiering för en diversifierad SMF-sektor

1. Europaparlamentet konstaterar att det förekommer stora skillnader mellan SMF, inbegripet mikroföretag, och midcap-bolag i medlemsstaterna, vilket återspeglas i deras affärsmodeller, storlek, geografiska position, socioekonomiska miljö, utvecklingsstadier, finansiella struktur, juridiska form och olika nivå av skolning i entreprenörskap.
2. Europaparlamentet inser vilka utmaningar som SMF står inför, på grund av skillnaderna i finansieringsvillkor och i behoven för SMF mellan olika medlemsstater och regioner, särskilt vad gäller omfattningen av och kostnaden för tillgänglig finansiering, som påverkas av faktorer som är specifika för SMF och de länder och regioner där de är etablerade, inbegripet ekonomisk volatilitet, långsam tillväxt och större finansiell skörhet. Parlamentet noterar också andra utmaningar för SMF såsom tillgång till kunder. Parlamentet betonar att kapitalmarknaderna är fragmenterade och reglerade på olika sätt runtom i EU och att en del av den uppnådda integrationen har gått förlorad på grund av krisen.
3. Europaparlamentet understryker att SMF:s behov av tillgång till olika och förbättrade offentliga och privata finansieringsalternativ inte upphör efter uppstartsfasen utan fortsätter genom hela deras livscykel, och påpekar att det behövs ett långsiktigt strategiskt förhållningssätt för att slå vakt om finansieringen till företagen. Tillgång till finansiering är även viktigt för att möjliggöra företagsöverlåtelser. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att stödja SMF i denna process, framför allt under de första verksamhetsåren. Parlamentet noterar att sådan mångfald måste medföra en mångsidig och skräddarsydd arbetsmetod sett till regelverk och initiativ som ska stödjas. Parlamentet påpekar att det inte finns någon

Torsdagen den 15 september 2016

enda finansieringsform som passar alla och uppmanar kommissionen att stödja utvecklingen av en bred uppsättning skräddarsydda program, instrument och initiativ, för att kunna stödja företag under etablerings-, expansions- och överlåtelsefaserna, med beaktande av deras storlek, omsättning och finansieringsbehov. Parlamentet noterar att kvinnors företag oftare än mäns finns på tjänsteområdet och grundas på immateriella resurser. Den låga andelen kvinnor som driver SMF beror delvis på att de har svårare att få tillgång till finansiering. Parlamentet beklagar att det europeiska instrumentet Progress för mikrokrediter, vars mål är att främja lika möjligheter för kvinnor och män, hade ett förhållande på 60:40 för män resp. kvinnor som fick mikrolån 2013. Kommissionen uppmanas därför att säkerställa att dess program med syfte att underlätta tillgång till finansiering för SMF inte missgynnar kvinnliga entreprenörer.

4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bedöma den diskriminering som drabbar SMF som drivs av andra sårbara grupper i samhället.

5. Europaparlamentet anser att en diversifierad, välreglerad och stabil sektor för finansiella tjänster, som erbjuder ett brett utbud av kostnadseffektiva och skräddarsydda alternativ, är det som bäst kan tillgodose de faktiska finansieringsbehoven för SMF och den reala ekonomin och gör långsiktig hållbar utveckling möjlig. Parlamentet understryker vikten av traditionella bankmodeller, däribland små regionala banker, sparkooperativ och offentliga institutioner i detta avseende. Parlamentet noterar här behovet av att säkerställa lika fokus på att förbättra tillgången till finansiering för både mikroföretag och enskilda näringsidkare.

6. Europaparlamentet uppmanar SMF att betrakta hela EU som sin hemmamarknad och att utnyttja den inre marknadens potential för sina finansieringsbehov. Parlamentet välkomnar kommissionens initiativ till stöd för SMF och nystartade företag på en förbättrad inre marknad, och uppmanar kommissionen att fortsätta med att utarbeta förslag som skräddarsytt till behoven för SMF. Initiativet Startup Europe ska hjälpa små innovativa företag genom att stödja dem tills de får igång verksamheten. Parlamentet betonar i detta hänseende vikten av konvergens med regler och förfaranden i hela unionen och av att genomföra den s.k. Small Business Act. Kommissionen uppmanas att följa upp Small Business Act, något som ytterligare skulle hjälpa företagen att övervinna både fysiska hinder och regleringshinder. Parlamentet erkänner i detta sammanhang att innovation är en viktig drivkraft för hållbar tillväxt och sysselsättning i EU och att innovativa SMF särskilt bör uppmärksammas. EU:s sammanhållningspolitik och EU:s regionalfonder har en potential som källa för SMF-finansiering. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att garantera samordning, konsekvens och synergieffekter mellan de olika europeiska instrumenten och programmen till stöd för SMF såsom de europeiska struktur- och investeringsfonderna (ESI). Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att främja ett helhetsgrepp när det gäller spridning av information om EU:s finansieringsmöjligheter. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas enträget att göra ytterligare betydande förenklingar så att finansieringen blir mer attraktiv för SMF.

7. Europaparlamentet påminner om att en mer harmoniserad rätts- och affärsmiljö som främjar punktliga betalningar vid kommersiella transaktioner är nyckeln för tillgång till finansiering. Parlamentet understryker i detta sammanhang de finansiella problem som SMF drabbas av och den situation av osäkerhet som leverantörer upplever till följd av sena betalningar från större bolag, offentliga institutioner och myndigheter. Kommissionen uppmanas att vid översynen av direktivet om sena betalningar bedöma införandet av särskilda åtgärder inriktade på att underlätta betalningar för SMF. Kommissionen uppmanas att offentliggöra sin rapport om genomförandet av direktivet om sena betalningar, planerad till den 16 mars 2016, och vid behov formulera nya förslag för att minimera risken för gränsöverskridande betalningar och störningar i kassaflödet i allmänhet.

8. Europaparlamentet välkomnar kommissionens initiativ att återuppta arbetet med att införa en verklig europeisk marknad för finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag genom offentliggörandet av grönboken om finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag (2015). Kommissionen uppmanas att ägna särskild uppmärksamhet åt särarten hos SMF och att se till att gränsöverskridande verksamhet inom finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag leder till att SMF får bättre tillgång till finansiering.

9. Europaparlamentet noterar att framför allt nystartade företag och mikroföretag har svårt att få lämplig finansiering och att identifiera och uppfylla lagstadgade finansiella krav, särskilt i utvecklingsfasen. Parlamentet noterar bristen på harmonisering av nationell lagstiftning om SMF-skapande. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att fortsätta sina

Torsdagen den 15 september 2016

ansträngningar för att minska de administrativa hindren och skapa en enda kontaktpunkt för alla regleringskrav för entreprenörer. Medlemsstaterna, EIB och nationella utvecklingsbanker uppmanas att i detta sammanhang ge information om finansieringsbehov och lånegarantisystem.

10. Europaparlamentet välkomnar kommissionens initiativ för att identifiera onödiga hinder för finanssektorns finansiering av realekonomin, särskilt SMF och mikroföretag. Att uppnå en välfungerande europeisk kapitalmarknad är ett av de viktigaste initiativen för finanssektorn. Det är viktigt att förenkla eller ändra bestämmelser som får oavsiktliga negativa följder för SMF eller hämmar deras utveckling. Parlamentet betonar att detta inte bör leda till en onödig sänkning av finansiella regelverksstandarder samtidigt som en förenkling av lagstiftningen möjliggörs. Parlamentet understryker vidare att nya förslag från kommissionen inte får leda till mer komplicerade regelverk som kan påverka investeringarna negativt. Ett europeiskt förhållningssätt när det gäller ett finansiellt regelverk och kapitalmarknadsunionen bör vederbörligen beakta den internationella utvecklingen för att kunna undvika onödiga avvikelser och överlappningar i lagstiftningen och se till att Europa förblir en attraktiv plats för internationella investerare. Den europeiska ekonomin måste kunna attrahera en hög nivå på utländska direktinvesteringar, inbegripet direktinvesteringar avseende nyetableringar (greenfield), som stimulerar inte bara kapitalmarknaderna utan även private equity-branschen och riskkapital och investeringar i den etablerade europeiska industrin. Parlamentet anser att kommissionen och medlemsstaterna bör anta en strategisk plan för att stödja finansieringen av SMF, med deras internationalisering i åtanke.

11. Europaparlamentet påpekar återigen att ändrade regler för offentlig upphandling och koncessionsavtal inte får försvåra för SMF att få tillgång till upphandlingsmarknaden.

12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att ägna mer uppmärksamhet åt oron över efterfrågeproblematiken för SMF, för att spegla den på ett mer ändamålsenligt sätt i rekommendationen om den ekonomiska politiken i euroområdet, i de landsspecifika rekommendationerna, och i efterhandsbedömningen av medlemsstaternas efterlevnad av rekommendationerna.

Bankernas utlåning till SMF

13. Europaparlamentet konstaterar att banklån traditionellt sett är den viktigaste externa finansieringskällan för SMF i unionen, då finansiering från banker står för över tre fjärdedelar av SMF-finansieringen, att jämföra med mindre än hälften i USA, vilket gör SMF särskilt sårbara för en åtstramning av bankernas utlåning. Parlamentet noterar att finanskrisen bidrog till en fragmentering av bankfinansiering och banklånevillkor. Parlamentet beklagar de befintliga gapen, även om de gradvis blir mindre, mellan kreditvillkor för SMF i olika euroländer, vilket också återspeglar skillnader i riskperception och ekonomiska förhållanden. Parlamentet noterar bankunionens bidrag till att åtgärda denna fragmentering. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att fullt ut genomföra direktiv 2004/113/EG och att samarbeta med den finansiella sektorn när det gäller deras skyldighet att garantera fullständig och likvärdig tillgång till bankernas utlåning till SMF. Parlamentet betonar den viktiga och välutvecklade rollen för banker med regionala och lokala specialkunskaper om finansiering till SMF på grund av deras långvariga relationer med dessa företag. Parlamentet betonar att välutvecklade lokala banker, när sådana finns, har visat sig ändamålsenliga i att ge lån till SMF och undvika förluster. Parlamentet understryker därför betydelsen av att utveckla lokala banker.

14. Europaparlamentet påpekar att digitalisering visserligen är på frammarsch och nya källor till finansiering därför håller på att framträda men att det fortfarande är helt nödvändigt att det förekommer traditionella kreditinstitut lokalt, särskilt på öar och i skärgårdar samt i landsbygd, glesbygd och yttre randområden, för att SMF ska få tillgång till finansiering.

15. Europaparlamentet uppmanar bankerna att betrakta hela EU som sin hemmamarknad och att utnyttja den inre marknadens potential för att erbjuda finansiering till SMF, inbegripet SMF som inte har sin hemvist i den medlemsstat där det berörda finansinstitutet har sin hemvist.

16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka möjligheter att införa program för "finansiering för utlåning" som skulle kunna göra pengar från ECB tillgängliga för banker med det enda syftet att låna ut till SMF. Kommissionen uppmanas att bedöma möjligheterna att utveckla initiativ för attrahera investeringar.

Torsdagen den 15 september 2016

17. Europaparlamentet betonar den viktiga roll som nationella och regionala utvecklingsbanker och utvecklingsinstitutioner har för att finansiera SMF-sektorn. Parlamentet påminner om deras centrala roll i Efsi-del för SMF, och om den roll de spelar för medlemsstaternas inblandning i Efsi-projekt. Banklån är fortfarande en viktig finansieringskälla för SMF. EIB/EIF bör öka sina ansträngningar för att förse SMF med expertis för att få tillgång till finansiering samt verktyg för att underlätta kontakterna med investerare som, bland annat European Angels Fund (EAF). Kommissionen uppmanas att bedöma vilken roll de nationella/regionala utvecklingsbankerna har som katalysator för en långsiktig finansiering för SMF, särskilt för att identifiera och sprida bästa praxis och att uppmuntra medlemsstaterna, i fall inga sådana enheter finns för närvarande, att inrätta nationella/regionala utvecklingsbanker på grundval av detta. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att främja en inkluderande tillväxt och säkerställa ökad samordning och konsekvens mellan all EU-investeringspolitik som är inriktad på SMF, bland annat Efsi, EU:s regionala fonder och Europeiska investeringsfonden.

18. Europaparlamentet upprepar att det också är viktigt att förbättra bankernas utlåningskapacitet i fråga om SMF och öka deras förmåga att faktiskt låna ut till SMF. Parlamentet påpekar att finansiering från kapitalmarknaderna inte på egen hand kan bidra med tillräcklig finansiering och lämpliga finansieringslösningar, bland annat tillgång till kapital för SMF. Parlamentet noterar att en diversifiering av kreditkällor skulle leda till större stabilitet i finanssektorn.

19. Europaparlamentet framhåller att en hälsosam, stabil och motståndskraftig banksektor är en grundförutsättning för att SMF ska få bättre tillgång till finansiering. Parlamentet påpekar att kapitalkravsförordningen (CRR) och kapitalkravsdirektivet (CRD IV), och i synnerhet den högre nivån och kvaliteten på kapital, är ett direkt svar på krisen och ligger till grund för finanssektorns förnyade stabilitet. Parlamentet välkomnar att kommissionen anser att utlåning till SMF är en av dess prioriteringar vid översynen av CRR. Kommissionen undersöker sätt att låta alla medlemsstater ge lokala kreditunioner möjlighet att verka utanför räckvidden av EU:s kapitalkravsregler för banker. Parlamentet understryker behovet av en aktsam lagstiftning för kreditföretag som garanterar både finansiell stabilitet samt möjligheter för kreditunioner att ge lån till konkurrenskraftiga priser.

20. Europaparlamentet noterar de många regleringskraven som banker måste uppfylla och deras eventuella negativa inverkan på utlåningen till SMF samtidigt som man påminner om att kraven infördes som ett svar på finanskrisen. Parlamentet betonar behovet av att undvika dubbla rapporteringskrav och många rapporteringskanaler, och mer allmänt en onödig administrativ börda på kreditinstituten, i synnerhet de mindre bankerna. Kommissionen uppmanas att utvärdera den inverkan som lagstiftningskraven för banker har på utlåningen till SMF, med stöd från EBA och den gemensamma tillsynsmekanismen (SSM).

21. Europaparlamentet noterar att utlåning till SMF inte var orsaken till finanskrisen. Parlamentet påminner om medlagstiftarnas beslut att införa SMF-stödfaktorn i CRR/CRD IV-ramen och att det var utformat för att låta kapitalkraven för SMF-utlåning ligga kvar på nivån för Basel II snarare än för Basel III. Parlamentet understryker vikten av SMF-stödfaktorn för att vidhålla och öka bankernas utlåning till SMF. Parlamentet noterar EBA:s rapport från mars 2016 om SMF-stödfaktorn. Parlamentet uttrycker sin oro över de eventuella negativa följderna om SMF-faktorn upphävs. Parlamentet välkomnar kommissionens avsikt att behålla SMF-stödfaktorn, att utvärdera den vidare och undersöka huruvida tröskeln borde höjas för att ytterligare öka SMF:s tillgång till bankutlåning. Kommissionen uppmanas att undersöka vad som kan vara en lämplig rekalkibrering av SMF-stödfaktorn, inbegripet storlek och tröskelvärde, och att undersöka möjlig samverkan med andra regleringskrav, samt externa aspekter som geografiskt läge och socioekonomisk miljö, i syfte att öka dess effekter. Kommissionen uppmanas att undersöka möjligheten att göra faktorn permanent. Baselkommittén för banktillsyn (BCBS) uppmanas att stödja SMF-stödfaktorn och att överväga att sänka kapitalkraven för exponeringar mot SMF.

22. Europaparlamentet betonar att aktsam riskbedömning och utvärdering av kvalitativ information är en av bankernas största styrkor, särskilt när det gäller komplex utlåning till SMF. Parlamentet anser att kunskapsnivån och medvetenheten inom bankvärlden när det gäller SMF:s speciella karaktär bör förbättras. Parlamentet understryker att den kreditinformation som banker mottar då de utvärderar SMF:s kreditvärdighet är sekretessbelagd.

Torsdagen den 15 september 2016

23. Europaparlamentet välkomnar de många initiativ som pågår för att göra standardiserad och transparent SMF-kreditinformation mer tillgänglig, vilket har potential att förbättra investerarnas förtroende. Parlamentet betonar dock behovet av att tillämpa proportionalitetsprincipen då sådan kreditinformation begärs.
24. Europaparlamentet betonar att proportionalitet är en vägledande princip till vilken de europeiska institutionerna, de europeiska tillsynsmyndigheterna och SSM är bundna vid utarbetandet och genomförandet av föreskrifter, standarder, riktlinjer och tillsynsmetoder. Kommissionen uppmanas att i samförstånd med medlagstiftarna tillhandahålla vidare riktlinjer till ESA-myndigheterna och ECB/SSM om hur proportionalitetsprincipen ska tillämpas och kräva att den ska behållas utan att regleringsstandarderna sänks samtidigt som en förenkling av lagstiftningen möjliggörs.
25. Europaparlamentet framhåller fördelarna med garantier från tredje part i låneavtal för entreprenörer. Större hänsyn måste tas till sådana tredjepartsgarantier då kreditvärderingar utförs samt till tillsynsregler och tillsynspraxis.
26. Europaparlamentet påminner om att kreditinstituten måste förklara sina kreditvärderingsbeslut på begäran från SMF. Kommissionen uppmanas att utvärdera genomförandet av denna bestämmelse och skärpa bestämmelserna i artikel 431.4 i CRR och att uppmuntra återkopplingen till SMF. Parlamentets noterar kommissionens pågående diskussioner med relevanta intressenter i syfte att förbättra kvaliteten och konsekvensen i sådan återkoppling. Parlamentet noterar att denna återkoppling bör vara utgångspunkten för att finna informationskällor och rådgivning om annan finansiering än bankfinansiering.
27. Europaparlamentet konstaterar att kreditbetygen är en viktig och ibland avgörande del av investeringsbeslut. Parlamentet uppmärksammar att det i vissa medlemsstater finns ett internt ratingsystem (ICAS) som förvaltas av de nationella centralbankerna för att bedöma godtagbarheten av säkerheter och som gör det möjligt för SMF att få en bedömning av sin kreditvärdighet. Parlamentet uppmanar kommissionen, ECB och de nationella centralbankerna att ytterligare undersöka om och hur dessa system kan användas för att hjälpa SMF att få tillgång till kapitalmarknader.
28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och EBA att tillhandahålla fler riktlinjer för genomförandet av den nuvarande anståndsförordningen. Kommissionen uppmanas att göra en konsekvensbedömning av det nuvarande anståndssystemet för nödlidande lån. Parlamentet påminner om att oreglerade lån på bankernas balansräkning hindrar att nya lån ges, särskilt till SMF. Parlamentet betonar att införandet av en lägsta tröskel för mindre allvarliga överträdelser skulle göra det enklare att undvika onödiga och omotiverade sänkningar av SMF:s kreditvärdighet. Parlamentet noterar de pågående samråd som Baselkommitténs för banktillsyn (BCBS) bedriver för definitionen av nödlidande exponeringar och anstånd.
29. Europaparlamentet konstaterar att gränserna för bankers köp av statsobligationer eller ökningen av viktningen av dessa obligationer skulle öka kreditkostnaderna och öka konkurrenskraftsgapet inom EU.
30. Europaparlamentet noterar de åtgärder som vidtogs av ECB den 10 mars 2016 och i synnerhet den nya serien av fyra riktade långfristiga refinansieringstransaktioner (LTRO II) som kommer att skapa incitament för bankernas utlåning till realekonomin. Parlamentet understryker att penningpolitiken i sig inte skulle vara tillräckligt för att främja tillväxt och investeringar och att de måste åtföljas av en lämplig skattepolitik och strukturreformer.
31. Europaparlamentet understryker vikten av offentliga institutioner som ett alternativ till privatbanker som en finansieringskälla för SMF.
32. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga proportionaliteten runt förtidsinlösen av lån inom EU, såsom ett tak för att begränsa kostnaderna för SMF samt större transparens i avtal för SMF.

Andra finansieringskällor än banker för SMF

33. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja en risktagnings- och kapitalmarknadskultur. Parlamentet upprepar att utbildning om finansmarknader för SMF är viktigt inte bara för att öka bankutlåningen utan också för att åstadkomma större användning av och acceptans för kapitalmarknadslösningar samt att uppmuntra kvinnor och unga människor att starta och expandera sina verksamheter, eftersom det gör det enklare att bedöma kostnader, fördelar och relaterade risker. Parlamentet betonar vikten av tydliga krav på finansiell information. Parlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att inkludera de grundläggande principerna av finansiell utbildning och affärsetik i läroplanen för

Torsdagen den 15 september 2016

gymnasium och universitet, och därmed främja ungdomars engagemang i SMF:s verksamhet. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att förbättra den finansiella skolningen och tillgången till finansiella färdigheter och kunskaper för SMF och att säkerställa utbyte av bästa praxis. Parlamentet påpekar dock att SMF också själva bär ett ansvar i detta avseende.

34. Europaparlamentet understryker fördelarna med leasing för SMF genom att det frigör ett bolags kapital för ytterligare investeringar i hållbar tillväxt.

35. Europaparlamentet noterar att kapitalmarknadsunionen utgör en möjlighet att både fylla lagstiftningsluckorna i den nuvarande ramen och harmonisera det gränsöverskridande regelverket. När banklånen inte uppfyller de finansiella och affärsmässiga behoven för SMF skapas det ett kapitalvakuum. Den pågående utvecklingen av kapitalmarknadsunionen och bankunionen måste åtföljas av återkommande ansträngningar för att få EU-processer och förfaranden att konvergera och utvärdera det befintliga regelverket, särskilt dess inverkan på SMF och den övergripande makrofinansiella och makroekonomiska stabiliteten. En sådan utvärdering bör göras med beaktande av rekommendationer när det gäller det praktiska genomförandet av införda åtgärder. Kommissionen uppmanas att se till att det finns ett lämpligt och skräddarsytt regelverk för emittenter som tillhandahåller finansiering till SMF, som inte är betungande för dem och som dessutom skapar förtroende hos investerare. I en omfattande och väl utformad kapitalmarknadsunion ska alla marknadsdeltagare med samma relevanta egenskaper möta en gemensam uppsättning regler, ha lika tillgång till en uppsättning finansiella instrument eller tjänster samt behandlas lika när de är aktiva på marknaden. Parlamentet välkomnar kommissionens handlingsplan för en kapitalmarknadsunion, som syftar till att säkerställa enklare tillgång till fler olika finansieringsalternativ för SMF. Parlamentet betonar att bankbaserade och kapitalbaserade finansieringsmodeller ska vara kompletterande.

36. Europaparlamentet framhåller att det är dyrt för SMF att få tillgång till kapitalmarknader såsom lånemarknader och aktiemarknader. Parlamentet betonar att det krävs proportionerlig lagstiftning, med enklare och mindre betungande redovisnings- och börsnoteringskrav för SMF i syfte att minska dubbelarbetet och kostnaderna för deras tillträde till kapitalmarknaderna men utan att äventyra investerarskyddet eller den systembetingade finansiella stabiliteten. Parlamentet noterar införandet av ett minimisystem för offentliggörande för SMF i kommissionens förslag till en ny prospektförordning som för närvarande diskuteras. Parlamentet påpekar dock att regleringen inte får skapa alltför höga hinder vid övergången från t.ex. en storlekskategori till en annan eller mellan börsnoterade och icke-börsnoterade företag. Parlamentet anser därför att företräde bör ges åt ett stegvist tillvägagångssätt med gradvis ökande regleringskrav. Parlamentet hänvisar i detta sammanhang till de SMF-tillväxtmarknader för vilka förutsättningarna skapas i Mifid II och uppmanar till ett snabbt genomförande av detta instrument.

37. Europaparlamentet understryker vikten av transparens, standardisering och offentlig tillgång till finansieringsinformation om SMF för investerare, tillsynsorgan och andra intressenter, för att de ska kunna förstå riskprofilen och fatta väl underbyggda beslut, och för att minska finansieringskostnaderna. Inrättandet av en europeisk databas som samlar in information om affärsstrategier och finansieringsbehov hos SMF och där de på frivillig basis skulle kunna föra in uppgifter och hålla dem uppdaterade skulle kunna tjäna detta syfte. Kommissionen uppmanas att överväga ett enda SMF-identifieringsnummer. Parlamentet uppmärksammar vidare den potential som erbjuds av strukturer som kopplar samman banker och andra aktörer än banker i syfte att ge stöd till SMF. Parlamentet välkomnar kommissionens SMF-informationsstrategi, särskilt kartläggningen av de mest relevanta stöd- och rådgivningsfunktionerna för SMF som söker alternativ finansiering i varje medlemsstat och främjar exempel på bästa praxis på EU-nivå och undersökningen av möjligheter att främja Europaomfattande informationssystem som sammanför SMF och tillhandahållare av alternativ finansiering.

38. Europaparlamentet påminner om att redovisningsstandarder är avgörande genom att de formar det sätt på vilket information ges till tillsynsmyndigheter och investerare och genom att den administrativa bördan för företagen varierar beroende på vilka redovisningsstandarder som gäller. Parlamentet noterar de pågående diskussionerna om lämpligheten av att utforma särskilda gemensamma redovisningsstandarder för SMF, och ser fram emot ytterligare reflektioner som genomförs i denna fråga.

39. Europaparlamentet betonar potentialen hos nya innovativa finanstekniska tjänster (FinTech) för att bättre sammanföra SMF med potentiella investerare. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att uppmuntra utvecklandet av FinTech-initiativ och undersöka de potentiella riskerna med och behovet av ett lämpligt harmoniserat regelverk på EU-nivå utan att kväva innovation.

Torsdagen den 15 september 2016

40. Europaparlamentet betonar behovet av att främja innovation genom utlåningsplattformar. Parlamentet uppmanar bankerna att betrakta användningen av sådan innovativ teknik som en positiv möjlighet. Parlamentet understryker att alternativa källor till finansiering erbjuder lösningar för nystartade företag, kvinnliga entreprenörer och innovativa SMF i synnerhet. Kommissionen uppmanas att utreda behovet av och potentialen i ett harmoniserat EU-regelverk för alternativa finansieringskällor i syfte att öka tillgången på denna typ av finansiering inom EU för SMF. För att systemet ska vara effektivt måste såväl SMF:en som långgivaren vara fullt medvetna om de potentiella risker/möjligheter som är kopplade till finansieringsmekanismen. Parlamentet konstaterar att de befintliga lagarna och reglerna gällande gränsöverskridande finansiering skiljer sig avsevärt mellan medlemsstaterna och inte tycks ha främjat gränsöverskridande verksamhet. Parlamentet välkomnar kommissionens bedömning av den befintliga ramen för gränsöverskridande finansiering. Parlamentet stöder den valda linjen med fortsatt marknadsövervakning och övervakning av regleringsutvecklingen och incitament till tillnärmning av regleringsmetoder där man delar bästa praxis och underlättar gränsöverskridande investeringar. Parlamentet påminner samtidigt om att gränsöverskridande finansiering och person-till-person-lån inte ska överregleras, då detta skulle försämra deras utveckling. Kommissionen uppmanas att uppmuntra nya plattformar för privat kapitalfinansiering såsom mezzaninfinansiering och affärsänglar. Kommissionen uppmanas vidare att uppmuntra säker utlåning från privatpersoner till företag genom person-till-person-lån eller privatobligationer. Parlamentet betonar att det är viktigt att se till att dessa nya former av finansiering är helt förenliga med relevant skattelagstiftning och finansiell lagstiftning, så att de inte blir ett verktyg för skatteflykt eller finansiell opacitet. Parlamentet betonar behovet av att granska nuvarande lagstiftning i detta avseende.

41. Europaparlamentet noterar kommissionens förslag om en ram för en enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering (STS) och kalibrering av tillsynskraven för banker. Parlamentet noterar att det kan finnas både risker och fördelar förknippade med SMF-värdepapperisering. Parlamentet noterar de möjliga effekterna av dessa förslag på bankernas utlåning till och investeringar i SMF. Parlamentet betonar behovet av transparens när det gäller de underliggande riskerna och behovet av att bidra till det finansiella systemets stabilitet.

42. Europaparlamentet noterar att heterogeniteten när det gäller nationell insolvenslagstiftning och tillhörande rättsosäkerhet utgör ett av hindren för gränsöverskridande investeringar i SMF och nystartade företag. Parlamentet anser att förenklade och harmoniserade regler på området skulle stödja nystartade företag, mikroföretag samt SMF och förbättra affärsmiljön i EU. Parlamentet välkomnar därför kommissionens beslut att åtgärda denna fråga genom ett lagförslag, såsom angetts i dess handlingsplan för en kapitalmarknadsunion, och ser fram emot detta kommande förslag. Parlamentet anser att kommissionen bör överväga olika valmöjligheter för att genomföra en EU-insolvensram och lämna rekommendationer till medlemsstaterna så att de kan anta eller införa lagstiftning för effektiva och transparenta insolvensordningar och en tidsmässigt rimlig omstruktureringsprocess och för att undanröja administrativa och regleringsmässiga bördor som åläggs SMF såsom anges i de landsspecifika rekommendationerna.

43. Europaparlamentet framhåller potentialen hos venture capital och annan riskkapitalfinansiering, särskilt för icke börsnoterade nystartade företag och innovativa SMF. Parlamentet noterar att dessa marknader är underutvecklade i EU. Parlamentet välkomnar kommissionens planer på att se över lagstiftningen om europeiska riskkapitalfonder (EuVECA) och europeiska fonder för socialt företagande (EuSEF). Parlamentet understryker dessutom det brådskande behovet av att kommissionen tar itu med fragmenteringen över de nationella gränserna inom hela den europeiska sektorn för investeringsfonder.

44. Europaparlamentet betonar effekten av utformningen av bolagsskatts- och inkomstskattsstrukturer och möjliga skattelättnader för SMF:s interna finansieringskapacitet. Parlamentet uppmärksammar att beskattningen av SMF och vissa multinationella företag varierar stort i många medlemsstater, något som negativt påverkar SMF:ens konkurrenskraft och avsevärt minskar effektiviteten i finansieringen av SMF från olika källor. Parlamentet påpekar att SMF på grund av illojal skattepraxis från multinationella företags sida drabbas av upp till 30 procent mer skatt än vad som skulle ha varit fallet med en sund skattepraxis, vilket följaktligen påverkar deras interna finansieringskapacitet. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang kommissionens åtgärds paket mot skatteflykt för att uppnå enklare, effektivare och rättvisare beskattning inom EU. Medlemsstaterna bör sträva efter rättvisa, effektiva och transparenta skattesystem som attraherar finansiering och

Torsdagen den 15 september 2016

investeringar så att SMF får bättre möjligheter att starta upp och växa. Parlamentet understryker behovet av att införa finansiella undantag för SMF, främst i deras inledande fas, så att de får tillräckligt med medel för efterföljande perioder av deras livscykel. Parlamentet understryker behovet av en beskattningspolitik som minskar det totala skattetrycket och sänker skatterna på arbete och företag. Parlamentet betonar vikten av att uppmärksamma problemet med skatteincitament som gynnar skuldsättning framför finansiering med eget kapital.

45. Europaparlamentet påpekar att direkt statligt stöd som inte snedvrider konkurrensfördelarna ibland är nödvändigt för att få fram de nödvändiga medlen för nystartade företag, mikroföretag och SMF, särskilt när de socioekonomiska förhållandena inte medger tillgång till andra finansieringskällor. Parlamentet understryker vikten av transparens med avseende på offentliga system och statliga stödinvesteringar till SMF, samt uppkomsten av nya institut för finansiering och investeringar.

46. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att undersöka och bygga vidare på erfarenheterna av den schweiziska WIR som grundades 1934 och som bygger på kreditclearing mellan SMF, med tanke på att WIR fungerar framgångsrikt som en makroekonomisk stabilisator i tider av kreditåtstramning eller vid likviditetskriser.

47. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att översända en årlig rapport till Europaparlamentet, som beskriver hur långt genomförandepådrag kommit och vilken effekt de haft på att förbättra tillgången till finansiering för SMF i Europa. Kommissionen uppmanas att inkludera sin egen bedömning av den strategiska inriktningen och rekommenderade förändringar i tillämpliga fall.

48. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att granska de befintliga instrumenten, som exempelvis strukturfonderna och andra relevanta program, när det gäller effektiviteten av deras ekonomiska stöd till SMF i förhållande till de avsedda målen och, i förekommande fall, med avseende på deras dämpande effekt på krisen för SMF.

49. Europaparlamentet inser mikroföretagens och SMF:ens allt större betydelse inom kultursektorn och den kreativa sektorn för investeringar, tillväxt, innovation och sysselsättning, men även deras roll för att bevara och främja kulturell och språklig mångfald.

50. Europaparlamentet framhåller att med publiceringen av resultaten av kommissionens undersökning om tillgången till finansiering i dessa sektorer (*Survey on access to finance for cultural and creative sectors*) i oktober 2013 visade det sig att företag inom kultursektorn och den kreativa sektorn har enorma problem med att skaffa finansiering, och lider av ett underskott på uppskattningsvis mellan 8 och 13,3 miljarder euro.

51. Europaparlamentet understryker att Eurostats siffror visar att 2,9 % av arbetskraften i EU, dvs. 6,3 miljoner människor, var anställda inom kultursektorn och den kreativa sektorn 2014, vilket är jämförbart med andelen anställda i bank- och försäkringssektorn. Parlamentet framhåller vidare att kultursektorn och den kreativa sektorn står för nästan 4,5 % av Europas ekonomi, men nästan 1,4 miljoner SMF som skapar och sprider kulturellt och kreativt innehåll i hela Europa, att sysselsättningen inom kultursektorn och den kreativa sektorn stadigt har ökat sedan 2008 och att dessa sektorer är bland de snabbast växande sektorerna i Europas ekonomi och skapar ca 4,2 % av EU:s BNP.

52. Europaparlamentet inser att kultur och innovation är avgörande faktorer för att hjälpa regioner att bli attraktiva för investeringar. Parlamentet understryker att arbetstillfällena i kultursektorn och den kreativa sektorn sannolikt inte kommer att utlokaliseras, då de är knutna till specifika kulturella och historiska kunskaper som också bidrar till att bevara ett brett spektrum av traditionella konstformer och hantverk. Det är viktigt att stödja SMF som bedriver verksamhet på ett minoritetsspråk eller föga utbredd språk, vilket skyddar och främjar Europas kulturella och språkliga mångfald, och att stödja nya projekt som startas av unga personer som engagerar sig för att skydda kulturarvet.

53. Europaparlamentet betonar att ytterligare främjande av och investeringar i kultursektorn och den kreativa sektorn kommer att bidra till att skapa nya arbetstillfällena och bekämpa ungdomsarbetslösheten, med tanke på det stora antalet ungdomar som studerar inom detta område. Enligt en färsk studie sysselsatte kultursektorn och den kreativa sektorn fler personer i åldrarna 15–29 år än alla andra ekonomiska sektorer (19,1 % av den totala sysselsättningen i denna sektor

Torsdagen den 15 september 2016

jämfört med 18,6 % i den övriga ekonomin) ⁽¹⁾. Medlemsstaterna uppmantras att förbättra utvecklingen av den kulturella och kreativa kompetensen och att inrätta nätverk för utveckling av företagarkompetens mellan systemen för högre utbildning och yrkesutbildning, kreativa företag och kultur- och konstinstitutioner för att främja ett interdisciplinärt synsätt. EU och medlemsstaterna uppmantras att erbjuda fler lösningar för att uppmantra utvecklingen av talanger och färdigheter inom kultursektorn och den kreativa sektorn genom att t. ex. tillhandahålla innovativa och flexibla bidrag för stöd till kreativitet och innovation och för talangutveckling.

54. Europaparlamentet framhåller att enligt den studie som kommissionen genomförde 2013 hade hindren för finansiering inom kultursektorn och den kreativa sektorn mycket specifika kännetecken. Företagen har nämligen större svårigheter att attrahera kapital och investeringar p.g.a. en begränsad databas, brist på lättillgänglig information om finansieringskällor, beroendet av systemen för offentlig finansiering samt otillräcklig information p.g.a. problem med att värdera risker och bedöma immateriella tillgångar, t.ex. immateriella rättigheter.

55. Europaparlamentet betonar därför att man måste erbjuda sektorsspecifika lösningar för att förbättra tillgången till finansiering för kultursektorn och den kreativa sektorn, nämligen utveckling av expertis när det gäller bedömning av de specifika riskerna med bristen på materiella säkerheter, beroendet av immateriella tillgångar och den osäkra marknadsefterfrågan i tider av digital förändring. Denna typ av expertis behövs både inom mikroföretag och SMF samt inom finansinstituten. Parlamentet framhåller att immateriella rättigheter kan accepteras som säkerhet. Parlamentet understryker hur viktigt det är med en harmoniserad rättslig ram med bestämmelser för beskattning och immateriella tillgångar i EU, vilken skulle kunna bidra till att attrahera investeringar i och finansiering av SMF inom kultursektorn och den kreativa sektorn.

56. Europaparlamentet välkomnar lanseringen av garantiinstrumentet inom programmet Kreativa Europa, trots att det har blivit kraftigt försenat, då detta är en av de viktigaste åtgärderna för att ta itu med det akuta behovet av tillgång till lånefinansiering för innovativa och hållbara projekt inom kultursektorn och den kreativa sektorn, bl.a. mikroföretag, SMF, mindre föreningar och frivilligorganisationer utan vinstintresse samt är en av de viktigaste åtgärderna för att garantera den nödvändiga rimliga ersättningen till upphovsmännen. Parlamentet välkomnar initiativet med den integrerade utbildnings- och avseende garantiinstrumentet, som erbjuds banker och finansiella mellanhänder. Parlamentet rekommenderar enträget att de åtgärder som krävs ska genomföras under 2016, som kommissionen ursprungligen föreslog. Finansieringsgapet förväntas överstiga 1 miljard euro per år enligt kommissionens förhandsutvärdering. Detta gap är det investeringsbelopp som går förlorat om företag med sunda affärsstrategier och goda riskprofiler antingen förvägras lån eller helt enkelt inte ansöker om lån på grund av att de saknar tillräckliga tillgångar som kan tjäna som säkerhet.

57. Europaparlamentet välkomnar den nya rapport som offentliggjorts av medlemsstaternas expertgrupp om tillgång till finansiering för kultursektorn och den kreativa sektorn, en rapport som har tagits fram genom den öppna samordningsmetoden, och betonar att de rekommendationer som framförs i rapporten ska genomföras av kommissionen i syfte att skapa effektivare och mer innovativa instrument och för att underlätta tillgången till finansiering.

o

o o

58. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

⁽¹⁾ Cultural Times – The first global map of cultural and creative industries, december 2015.

Torsdagen den 15 september 2016

P8_TA(2016)0359

Metoder för att på bästa sätt ta till vara små och medelstora företags potential att skapa arbetstillfällen**Europaparlamentets resolution av den 15 september 2016 om metoder för att på bästa sätt ta till vara små och medelstora företags potential att skapa arbetstillfällen (2015/2320(INI))**

(2018/C 204/20)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och särskilt artiklarna 173 och 49,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 mars 2010 *Europa 2020 En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla* (COM(2010)2020),
- med beaktande av ”Small Business Act” (COM(2008)0394),
- med beaktande av kommissionens meddelande om EU-lagstiftningens ändamålsenlighet (COM(2013)0685),
- med beaktande av kommissionens handlingsplan för företagande 2020,
- med beaktande av kommissionens meddelande *En åtgärdsplan för att förbättra små och medelstora företags tillgång till finansiering* (COM(2011)0870),
- med beaktande av kommissionens meddelande *Att skapa förutsättningar för en återhämtning med ökad sysselsättning* (COM(2012)0173),
- med beaktande av investeringsplanen för Europa,
- med beaktande av sin resolution av den 14 juni 2012 om att skapa förutsättningar för en återhämtning med ökad sysselsättning ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 5 februari 2013 om att förbättra små och medelstora företags tillgång till finansiering ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 15 april 2014 om hur Europeiska unionen kan bidra till att skapa en gynnsam miljö för företag och nystartade företag för att skapa arbetstillfällen ⁽³⁾,
- med beaktande av direktivet om sena betalningar (direktiv 2011/7/EU),
- med beaktande av EU:s program för sysselsättning och social innovation (EaSI),
- med beaktande av EU:s program för forskning och innovation (Horisont 2020),
- med beaktande av EU:s program för företagens konkurrenskraft och små och medelstora företag (Cosme),
- med beaktande av sin resolution av den 17 april 2014 om Topp 10-samrådet och om att minska EU-regelbördan för små och medelstora företag ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ EUT C 332 E, 15.11.2013, s. 81.⁽²⁾ EUT C 24, 22.1.2016, s. 2.⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0394.⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0459.

Torsdagen den 15 september 2016

- med beaktande av kommissionens rapport *Att minska regelbördan för små och medelstora företag – Anpassning av EU:s regler till småföretagens behov* (COM(2011)0803),
- med beaktande av kommissionens rapport *Annual Report on European SMEs 2013/2014 – A Partial and Fragile Recovery*,
- med beaktande av Eurofound's rapport från januari 2013 *Born global: The potential of job creation in new international businesses*,
- med beaktande av Eurofound's rapport från 2013 *Public policy and support for restructuring in SMEs*,
- med beaktande av Eurofound's rapport från 2016 *ERM:s årsrapport för 2015: Jobbskapande i små och medelstora företag*,
- med beaktande av Eurofound's rapport från 2012 *Public measures to support self-employment and job creation in one-person and micro enterprises*,
- med beaktande av Eurofound's rapport från 2011 *SMEs in the crisis: Employment, industrial relations and local partnership*,
- med beaktande av Eurofound's rapport från 2011 *Employee representation at establishment level in Europe*,
- med beaktande av Eurofound's rapport från 2014 *Social dialogue in micro and small companies*,
- med beaktande av kommissionens enkät om tillgång till finansiering för små och medelstora företag (SAFE),
- med beaktande av kommissionens *Annual Report on European SMEs 2014/2015 – SMEs start hiring again*,
- med beaktande av sin resolution av den 10 september 2015 om att skapa en konkurrenskraftig arbetsmarknad i EU för 2000-talet: att matcha kompetens och kvalifikationer med efterfrågan och arbetstillfällen som ett sätt att ta sig ur krisen ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 8 juli 2015 om att skapa förutsättningar för en återhämtning med ökad sysselsättning, initiativ för grön sysselsättning: Ta vara på den gröna ekonomins jobbpotential ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 23 oktober 2012 om små och medelstora företag: konkurrenskraft och affärsmöjligheter ⁽³⁾,
- med beaktande av kommissionens rekommendation 2003/361/EG om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag,
- med beaktande av Eurobarometerundersökningen från 2015 *Internationalisation of Small and Medium-Sized Enterprises*,
- med beaktande av OECD:s rapport från 2015 *Financing SMEs and Entrepreneurs 2015 – An OECD Scoreboard*,

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0321.

⁽²⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0264.

⁽³⁾ EUT C 68 E, 7.3.2014, s. 40.

Torsdagen den 15 september 2016

- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor och yttrandena från budgetutskottet och utskottet för regional utveckling (A8-0248/2016), och av följande skäl:
 - A. Små och medelstora företag (under 2014 fanns det 22,3 miljoner ⁽¹⁾ sådana med verksamhet inom EU) skapar fler arbetstillfällen än andra företag inom den privata sektorn och står för omkring två tredjedelar av sysselsättningen i den privata sektorn i EU. Företagare samt små och medelstora företag ger ett viktigt bidrag till social och ekonomisk tillväxt och utveckling i EU. Stöd till små och medelstora företag bidrar till att bekämpa arbetslösheten och ungdomsarbetslösheten i Europa, som ligger på 8,9 respektive 19,4 % ⁽²⁾. Antalet arbetslösa – ungefär 23 miljoner personer 2015 – är fortfarande historiskt högt.
 - B. Under 2014 gav små och medelstora företag ett stort bidrag till sysselsättningsökningen, upp till 71 % i det icke-finansiella näringslivet.
 - C. Skapandet av arbetstillfällen i små och medelstora företag påverkas av ett antal inre och yttre faktorer, och bland de yttre faktorerna finns nödvändiga villkor som hanterbar konkurrens (däribland från multinationella företag och den svarta ekonomin), hanterbara administrativa bördor och övergripande produktionskostnader, samt tillgång till finansiering och kompetenta arbetstagare.
 - D. Aktuell forskning från Eurofound visar att de små och medelstora företag som tenderar att skapa arbetstillfällen ofta är unga, innovativa, internationellt aktiva, belägna i storstadsområden och drivna av kompetenta chefer, och har omfattande tillväxt- och investeringsstrategier.
 - E. Små och medelstora företag är viktiga för att stärka den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen, och samtidigt bidrar de till en smartare tillväxt som är hållbar och har plats för alla. Små och medelstora företag spelar en viktig roll på regional nivå, särskilt i landsbygdsområden.
 - F. Trots att 90 % av den globala tillväxten sker utanför EU har bara 13 % av de små och medelstora företagen bedrivit internationell verksamhet utanför EU.
 - G. De små och medelstora företagen har olika egenskaper runt om i EU, d.v.s. i fråga om storlek och påverkan på de nationella ekonomierna. Det finns historiska orsaker till dessa skillnader.
 - H. Det råder kompetensbrist och skillnader i fråga om kompetens runt om i EU, och utvandringen av utbildad arbetskraft sker mestadels från de stater som blev medlemmar vid utvidgningen 2004 och från euroområdets krisländer till andra medlemsstater, vilket skapar randområden med brist på kompetenta arbetstagare på grund av fenomenet kompetensflykt.
 - I. Trots reglerna för den inre marknaden kvarstår betydande skillnader runt om i Europeiska unionen när det gäller regelverken för små och medelstora företag, i synnerhet sett till hur säkra de kan vara på regelverkens framtida utveckling och på regelverkens juridiska kvalitet i största allmänhet.
 - J. Företrädarna för små och medelstora företag pekar på höga arbetskraftskostnader som ett av de främsta hindren för att skapa arbetstillfällen, och förväntar sig minskningar av dessa kostnader. Arbetskraftskostnaderna har påvisats vara högst i överreglerade och byråkratiserade system.
 - K. Små och medelstora företag har större svårigheter att anpassa sig till regelverket än större företag, på grund av sin mer blygsamma storlek.

⁽¹⁾ Årsrapport om europeiska små och medelstora företag 2014/2015 (http://ec.europa.eu/growth/smes/business-friendly-environment/performance-review/index_en.htm)

⁽²⁾ Uppgifter från februari 2016 (<http://ec.europa.eu/eurostat/documents/2995521/7225076/3-04042016-BP-EN.pdf/e04dadf1-8c8b-4d9b-af51-bfc2d5ab8c4a>)

Torsdagen den 15 september 2016

- L. Arbetstagarrepresentationen och dialogen mellan arbetsmarknadens parter är inte lika utbredd i små och medelstora företag som i stora företag, och fackföreningarna i vissa länder prioriterar att försöka öka arbetstagarrepresentationen i små och medelstora företag, exempelvis genom att försöka uppmanra till inrättande av företagsnämnder i sådana företag ⁽¹⁾.
- M. Den sociala och solidariska ekonomin sysselsätter över 14 miljoner människor, vilket motsvarar omkring 6,5 % av arbetstagarna i EU. EU:s sociala och solidariska ekonomi består av två miljoner företag, vilket motsvarar 10 % av alla företag i EU. Sociala företag har visat sig motståndskraftiga under den ekonomiska krisen.
- N. Små och medelstora företag förlorar färre arbetstillfällen i tider av ekonomisk kris, och framför allt kooperativ inom industri och tjänster har uppvisat bättre motståndskraft sedan krisen 2008 än andra företag i samma sektorer.
- O. Ombildningar av företag till arbetstagar kooperativ är en väl fungerande form av företagsöverlåtelser, med bevisat höga överlevnadstal ⁽²⁾.
- P. Alltför många lediga tjänster tillsätts inte på grund av arbetskraftens låga flyttningsbenägenhet och eftersom vissa utbildningssystem inte lämpar sig för dagens arbetsmarknad.
- Q. Den gröna sektorn var en av de främsta nettoskaparna av arbetstillfällen i Europa under lågkonjunkturen, och små och medelstora företag med en långsiktig plan för att verka i den gröna ekonomin skapar arbetstillfällen som är mer motståndskraftiga mot de nuvarande yttre faktorerna i den globaliserade ekonomin ⁽³⁾.
- R. Uppgifter om avtalsupplägg och arbetsorganisation i små och medelstora företag brukar vara svåra att få tag på.
- S. Enligt Eurofound är arbetsförhållandena, däribland arbetstiderna, i många länder ofta mer flexibla och informellt upplagda i små och medelstora företag än i större företag. De inledande effekterna av krisen verkar ha medfört en ökning av den befintliga "interna" flexibiliteten, då organisationerna försöker hantera omväxlande yttre omständigheter och behov.
- T. ECB hävdar att statsskuldskrisen ökade bankernas finansieringskostnader i euroområdet krisländer, vilka sedan fördes vidare till små och medelstora företag i form av högre utlåningsräntor eller mindre lån.
- U. EU:s budget bör användas till att stödja skapandet av långtidssysselsättning i kvalificerade arbeten med hög kvalitet, liksom till små och medelstora företags potential att skapa anständiga och hållbara arbetstillfällen.
- V. Tillgång till finansiering är fortfarande ett av de största hindren för att små och medelstora företag ska kunna uppkomma och växa, särskilt när det gäller företag inom den sociala ekonomin. Detta beror bland annat på att det inte finns tillräckligt mångsidiga former av kapitalinstrument och riskkapital i unionen, något som ett företag ju behöver för att kunna växa.
- W. Av historiska skäl ser man i vissa samhällen rätt negativt på företagare, något som i en del fall också återspeglas i regeringarnas diskriminerande behandling av sektorn för små och medelstora företag jämfört med t.ex. den fördelaktiga miljö som i dessa länder skapas för utländska investeringar, i synnerhet från multinationella företag.
- X. De ojämna villkoren mellan multinationella företag och små och medelstora företag är också en följd av vinstöverföringar till medlemsstater eller tredjeländer som anses som skatteparadis.

⁽¹⁾ Eurofound's rapport från 2011 *Employee representation at establishment level in Europe*.

⁽²⁾ Publikation från CECOP (2013) *Business Transfers to Employees under the Form of a Cooperative in Europe*.

⁽³⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0264.

Torsdagen den 15 september 2016

- Y. Kommissionens studier ger ingen detaljerad bedömning av hur det kommande transatlantiska partnerskapet för handel och investeringar (TTIP) kan komma att påverka små och medelstora företag i olika medlemsstater.

Sysselsättningskapande potential och kvalificerad arbetskraft

1. Europaparlamentet påminner om att 99 % av de europeiska företagen är små och medelstora företag, och att de därmed utgör ryggraden i EU:s ekonomi.
2. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna och kommissionen, för att skapa bättre förutsättningar för skapandet av sysselsättning av god kvalitet inom sektorn för små och medelstora företag, måste hantera följande problem, som förekommer i olika proportioner i olika medlemsstater och regioner: Kompetensunderskott, otillräcklig bedömning av vilka färdigheter som kommer att behövas i framtiden, kompetensglapp, kompetensflykt, onödiga lagstiftningsbördor och rättslig osäkerhet inom alla områden, otillräcklig dialog mellan arbetsmarknadens parter, begränsad tillgång till finansiering och offentlig upphandling, svag innovationskapacitet, dålig tillgång till ny teknik, otillräckligt stöd till små och medelstora företag inom den offentliga investeringspolitiken, den svarta ekonomin och bedrägerier, samt de multinationella företagens privilegierade ställning.
3. Europaparlamentet anser att om ovannämnda strukturella problem skulle åtgärdas skulle det bland annat skapa en mer rättvis konkurrens och innebära att fler ekonomiska aktörer betalade in sociala avgifter och bidrog till skattebasen, så att medlemsstaterna fick råd med en sysselsättningsfrämjande politik, främst för små och medelstora företag, och så att en rättvis konkurrens mellan medlemsstaterna och rättvisare villkor på marknaden skulle säkerställas.
4. Europaparlamentet betonar att det behövs ett regelverk som uppmuntrar investeringar av ett slag som samtidigt skapar hållbar tillväxt och kvalitativa arbetstillfällen.
5. Europaparlamentet konstaterar att bland annat arbetskostnaderna, såsom en del av kostnaderna för företagens verksamhet, påverkar små och medelstora företags sysselsättningskapande potential och kan påverka konkurrenskraften. Parlamentet betonar i detta sammanhang att skattebördan bör flyttas från arbetskraften till andra skattekällor med en mindre negativ inverkan på sysselsättning och tillväxt, samtidigt som en tillräcklig social trygghet säkerställs.
6. Europaparlamentet betonar dock att arbetarskydd på hög nivå måste uppnås och att minskningen av arbetslösheten inte bör ske genom lägre arbetskostnader till följd av försämrat arbetarskydd. Parlamentet varnar dessutom för att sänkta löner och inskränkta rättigheter för arbetstagarna skulle kunna leda till ökad kompetensflykt och minskad anställningstrygghet, vilket betyder brist på kvalificerad arbetskraft för små och medelstora företag, samtidigt som det ger upphov till ottrygghet i Europa. Parlamentet anser att en flexiblare arbetsmarknad inte bör leda till sämre arbetarskydd, eftersom detta inte ökar de små och medelstora företagens sysselsättningskapande potential.
7. Europaparlamentet anser att den onödiga akademiseringen av vissa yrken inte bidrar till att åtgärda problemet med kompetensbrist i små och medelstora företag. Parlamentet anser att yrkesutbildning, och särskilt varvad yrkesutbildning som drivs i samarbete med små och medelstora företag, bör ges mer offentligt stöd. Parlamentet betonar att den varvade utbildningen är ett viktigt instrument för att minska ungdomsarbetslösheten, och efterlyser stöd till små och medelstora företag som utbildar ungdomar till kvalificerade yrkesmän och på så sätt väsentligt bidrar till ungdomars integration på arbetsmarknaden och i samhället. Parlamentet påpekar att ett varvat utbildningssystem som används i en medlemsstat inte kan kopieras blint till en annan medlemsstat.
8. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att stödja utvecklingen av en stark företagarkultur genom att ta med hithörande färdigheter i yrkesutbildningen.
9. Europaparlamentet anser att lärlingsprogram inom små och medelstora företag bör främjas av medlemsstaterna, bland annat genom skattemässiga och finansiella incitament samt med hjälp av ramar för kvaliteten där också lämpligt arbetarskydd ska ingå. Parlamentet påminner om att små och medelstora företag har mycket specifika kompetensbehov. Parlamentet påminner om att man här också måste uppmuntra till program för varvad utbildning och till kombination av möjligheterna till utbildning och till praktik, eftersom dessa spelar en viktig ekonomisk och social roll såsom redskap för främjande av lika möjligheter för alla medborgare.

Torsdagen den 15 september 2016

10. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utveckla samarbetsformer som involverar förvaltningen på alla nivåer, näringslivet (däribland företag som är kopplade till den sociala ekonomin), fackföreningar, undervisningsinstitutioner och andra parter, i syfte att anpassa sina utbildningssystem så att de uppmärksammar diskrepansen mellan å ena sidan kompetens/kvalifikationer och å andra sidan arbetsmarknadens behov, i synnerhet behoven hos små och medelstora företag. Parlamentet uppmanar till att uppmuntra till mer informell utbildning, däribland arbetsplatsanknuten utbildning och kunskapsutbyte mellan personal.

11. Europaparlamentet betonar företagets, däribland de små och medelstora företagens och mikroföretagens, roll i att samarbeta med politiska beslutsfattare och arbetsmarknadens parter för att omvandla utbildningssystemen och yrkesutbildningsprogrammen i Europa, både när det gäller undervisningsmetoder och utformning av läroplaner, för att starkare betona utvecklandet av 2000-talets arbetskompetens: i synnerhet digitala kunskaper, kritiskt tänkande, problemlösning och lagarbete. Parlamentet understryker i detta sammanhang betydelsen av konkreta erfarenheter från verkliga livet.

12. Europaparlamentet framhåller vikten av att undanröja kompetensunderskottet för innovativa små och medelstora företag. Parlamentet anser att kommissionen måste fokusera på att underlätta relevant utbildning som kan bidra till att undanröja kompetensunderskottet vad gäller den IKT-kompetens som innovativa små och medelstora företag oundgängligen behöver.

13. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna, för att skapa balans mellan tillgång och efterfrågan i anställnings-sammanhang, bör reformera sina utbildningssystem för att ta hänsyn till att vi fått ett nytt socialt sammanhang, genom att det blivit viktigt med undervisning i och inläring av ett eller flera språk, samt till följd av teknisk innovation.

14. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att tillhandahålla lämplig utbildning och se till att lärare fortlöpande kan vidareutveckla sig inom yrket, för att främja moderna undervisningsmetoder samt utvecklingen av färdigheter och kompetens som lämpar sig för 2000-talet.

15. Europaparlamentet uppmanar till att extra åtgärder också vidtas för att integrera generationen över 50 år på arbetsmarknaden, i näringslivet eller inom utbildningen, i syfte att förebygga långvarig arbetslöshet och risken för socialt utanförskap för denna kategori av arbetstagare och deras familjer.

16. Europaparlamentet anser att små och medelstora företag har en viktig roll att spela för att skapa gröna jobb. Parlamentet uppmanar till ytterligare investeringar i små och medelstora företags potential att förvandla ekologiska utmaningar till affärsmöjligheter.

17. Europaparlamentet erkänner den växande betydelsen av egenföretagande och mikroföretag, som är av avgörande betydelse för att stärka innovation och entreprenörskap. Parlamentet är dock oroat över det växande fenomenet med falskt egenföretagande i EU, som inte bör sägas bidra på något positivt sätt till det växande antalet mikroföretag, utan som snarare ger bristande anställningstrygghet, oförmånliga arbetsvillkor och minskat socialt skydd eller inget socialt skydd alls, vartill det undergräver bilden av företagande, vilket försätter många människor i utsatta situationer och därmed ger upphov till nya sociala problem som måste hanteras.

18. Europaparlamentet betonar att den administrativa regelbördan är oproportionerligt mycket högre för egenföretagare och mikroföretag än för större företag. Parlamentet anser i detta avseende att alla åtgärder som gäller "falsa egenföretagare" måste vara tydligt målinriktade och inte får lägga några onödiga administrativa bördor på den enskilde.

19. Europaparlamentet är oroat över de otrygga arbetsförhållandena för ett stort antal egenföretagare och deras stigande fattighedsnivåer. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja samarbetsnätverk för mikroföretag och småföretag i kooperativ form (t.ex. kooperativ för enskilda tillverkare, kooperativ för frilansare, kooperativ för små och medelstora företag, aktivitets- och sysselsättningskooperativ) eftersom dessa nätverk avsevärt stärker hållbarheten och sysselsättningspotentialen för de medverkande enheterna.

Torsdagen den 15 september 2016

20. Europaparlamentet noterar den investeringsplan för Europa som har utformats för att skapa nya arbetstillfällen och främja innovation, och hoppas att den europeiska portalen för investeringsprojekt ska bli en överskådlig förteckning över investeringsbara projekt i EU som ska hjälpa investerare att se de möjligheter som finns, för att gynna finansiering av små och medelstora företags och nystartade företags utveckling och på snabbast och effektivast möjliga sätt minska arbetslösheten och främja långsiktig sysselsättning. Parlamentet uppmanar därför till att olika kategorier enligt lämpliga avgränsningar inkluderas i den europeiska portalen för investeringsprojekt, så att små och medelstora företag samt nystartade företag till fullo kan dra nytta av dess funktion.

21. Europaparlamentet påminner om att EU har åtagit sig att stärka sin industriella bas, genom att fastställa ett mål om att industrins produktion ska utgöra minst 20 % av EU:s BNP senast 2020, vilket bör ökas till 30 % senast 2030. Parlamentet anser att detta är en viktig förutsättning för att sysselsättningsläget i Europa effektivt ska kunna förbättras.

22. Europaparlamentet framhåller betydelsen av framåtsyftande lagstiftning och underlättande av processer mot bakgrund av den snabba utvecklingen i den kunskapsintensiva och oerhört innovativa sektorn för små och medelstora företag, däribland sociala företag och kooperativt företagande, under framhävande av dess roll i smart specialisering samt med beaktande av EU-agendan för städer och med blicken riktad mot Amsterdampakten samt rollen för nätverks- och paraplystrukturer som det europeiska innovationspartnerskapet.

23. Europaparlamentet noterar att små och medelstora företag i medlemsstater som inte har offentliga investeringsbanker kan vara missgynnade jämfört med företag i länder med fungerande offentligägda investeringsbanker, eftersom en bedömning av samhällsintresset inte är en prioritering för privata bankinstitut.

24. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att lagar om små och medelstora företags lika möjligheter att delta i offentlig upphandling efterlevs.

25. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja bildandet och utvecklingen av kooperativa företag, eftersom de erfarenhetsmässigt visat sig vara kriställigare och mindre utsatta för nedskärningar än genomsnittsföretaget, och skapar arbetstillfällen som håller hög kvalitet och inte utlokaliseras. Parlamentet uppmanar EIB och kommissionen att hålla parlamentet underrättat om vilka konkreta åtgärder som hittills vidtagits för att trygga tillgången till finansiering för kooperativ och sociala företag.

26. Europaparlamentet anser att EU:s politik och den nationella politiken inte bara bör vara inriktad på nygrundande av små och medelstora företag och på skapande av nya arbetstillfällen i små och medelstora företag, och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att fortsätta stödja företagsöverlåtelser som ett verktyg för att behålla befintliga arbetstillfällen i små och medelstora företag som riskerar att få stänga ner. Parlamentet uppmanar till främjande av att företag ombildas till arbetstagarägda kooperativ, vilket är en väl fungerande typ av företagsöverlåtelse.

27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i större utsträckning involvera medlemsstaterna samt lokala och regionala myndigheter, inrättningar för utbildning och yrkesutbildning på högskolenivå, sammanslutningar inom det civila samhället, företag, fackföreningar och finansinstitut för att EU:s finansieringskällor (t.ex. Efsi, ESF, Eruf, Cosme, Horisont 2020 och Erasmus+) ska utnyttjas fullt ut, såsom ett bidrag till att svårigheterna med att få information, rådgivning och finansiering, som är några av de största hindren för små och medelstora företags tillväxt och för deras sysselsättningskapande potential, ska kunna övervinnas. Parlamentet betonar dessutom betydelsen av gränsöverskridande program för främjande av små och medelstora företag inom ramen för det europeiska forskningsinitiativet Eureka, för att underlätta samarbetet mellan små och medelstora företag och forskningsinstitutioner. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att bättre samordna de olika finansieringsinstrumenten för små och medelstora företag.

28. Europaparlamentet understryker i detta sammanhang att utbildningen och informationen om dessa möjligheter hittills har varit nästan obefintliga i förhållande till de verkliga behoven och till den mångfald av möjligheter som dessa fonder kan erbjuda.

Torsdagen den 15 september 2016

29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att arbeta med nationella kontaktpunkter för att utveckla bestämda och ändamålsenliga marknadsföringskampanjer, utformade enbart för små och medelstora företag, och instrumentet ”snabbspår till innovation” som ingår i Horisont 2020-programmet.

30. Europaparlamentet uppmanar små och medelstora företag (inklusive mikroföretag) samt lokala och regionala myndigheter att dra full nytta av befintliga möjligheter att kombinera de europeiska struktur- och investeringsfonderna (ESI-fonderna) och Efsi, med hänsyn tagen till att detta är två instrument som kompletterar varandra. Parlamentet rekommenderar att ESI-fonderna och Efsi kombineras i tematiska investeringsplattformar för flera olika medlemsstater, och uppmanar kommissionen och EIB-gruppen att öka ansträngningarna att upprätta dessa plattformar för att främja EIB-gruppens produkter och förbättra små och medelstora företags tillgång till finansiering.

31. Europaparlamentet understryker att det behövs ökade investeringar i forskning, innovation, kvalificerad yrkesutbildning och utveckling, såsom stimulans till de europeiska små och medelstora företagens kvalitativa tillväxt och sysselsättningskapande potential. Parlamentet betonar att 75 miljarder euro öronmärks för delen för små och medelstora företag i Efsi. Parlamentet välkomnar det framgångsrika genomförandet av finansieringen till små och medelstora företag inom ramen för Efsi bland de godkända projekten hittills.

32. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vid översynen av den fleråriga budgetramen för 2014–2020 finna ett sätt att till fullo kompensera att Efsis budget minskats inom ramen för anslagen till programmet Horisont 2020, med tanke på dess viktiga roll för ekonomisk utveckling och sysselsättningskapande, särskilt för små och medelstora företag.

33. Europaparlamentet välkomnar att man börjat använda finansieringsinstrument till stöd för små och medelstora företag, men anser att bidragsfinansieringen bör bibehållas där den är avgörande och nödvändig för att främja innovation, utveckling och forskning som är avgörande för sysselsättningskapandet och för Europas framtida ekonomiska framgång.

34. Europaparlamentet uppmanar med kraft både medlemsstaterna och kommissionen att, i samband med ett helhetsgrepp på stödet till små och medelstora företag, göra betydande framsteg med ytterligare förenkling av EU-finansieringen fram till 2017 när det gäller projektansökningar, projektförvaltning och övervakning/kontroll av projekt, särskilt genom införande av ett enhetligt EU-omfattande och elektroniskt förfarande för offentlig upphandling, fullständig e-sammanhållning, samordnad riskprincipsbaserad granskning, minskning av uppgifts- och informationskrav samt undanröjande av nationell överreglering genom omfattande optimering av regelverket. Parlamentet framhåller emellertid behovet av att säkerställa en god balans mellan å ena sidan förenkling och å andra sidan spårning och bekämpning av oegentligheter, exempelvis bedrägeri. Parlamentet ber kommissionen lägga fram förslag till lagstiftningsändringar av förordningarna om sammanhållningspolitiken under halvtidsöversynen, i syfte att underlätta tillgången till finansiering för små och medelstora företag, särskilt för nystartade företag som vill växa. Parlamentet erinrar om att europeisk e-upphandling, öppenhet och minskning av de administrativa utgifterna enligt kommissionens beräkningar skulle kunna möjliggöra besparingar på hela 50 miljarder euro per år.

35. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, innan den inleder en fullödig debatt med parlamentet om den framtida budgetramen och om sammanhållningspolitiken under perioden efter 2020, genomföra de kvantitativa studier som behövs om konsekvenserna av politiken och instrumenten till stöd för små och medelstora företag, vilket skulle möjliggöra ett förberedande arbete genom uppföljning av resultaten och en utvärdering av deras effektivitet i förhållande till effektiviteten hos andra åtgärder som inte riktar sig till företag under en viss storlek.

36. Europaparlamentet understryker betydelsen av tillgång till stödjande finansieringsåtgärder från EU och till elektroniska allmänna tjänster för små och medelstora företag belägna i mindre stadsområden och på landsbygden, vilket höjer deras sysselsättningspotential och bidrar till ekonomisk utveckling av områden som löper risk att avfolkas.

37. Europaparlamentet uppmanar de små och medelstora företagen att övervinna klyftan mellan könen på arbetsmarknaden när det gäller bland annat sysselsättning och löner, genom att tillhandahålla eller ge stöd till barnomsorg, ledighet för anhörigvård och flexibla arbetstider för omsorgsgivare, samt att säkerställa lika lön för kvinnor och män för lika arbete.

Torsdagen den 15 september 2016

38. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa att lokal infrastruktur för barnomsorg tillhandahålls, för att underlätta föräldrars åtkomst till arbetsmarknaden.
39. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utöka utbildningen i IKT och vetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap och matematik, så att både dagens och framtidens arbetskraft får den e-kompetens som behövs. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stödja program av typ öppna kurser på nätet, som ger e-kompetens till arbetslösa unga, och uppmanar detsamma för generationen över 50 år/aktiva äldre.
40. Europaparlamentet understryker behovet av målinriktade incitament för nystartade företag, små och medelstora företag och mikroföretag för att underlätta start och drift av dessa företag, och dessutom behovet av att underlätta rekrytering av en kvalificerad arbetskraft och utbildningen av anställda.
41. Europaparlamentet anser att man ytterligare måste öka rörligheten inom unionen i fråga om lärlings- och yrkesutbildningar.
42. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna, de regionala regeringarna, utbildningsinstitutionerna och arbetsmarknadens parter att skapa möjligheter för unga att få kunskaper i entreprenörskap, samt för bättre erkännande och validering av informell utbildning och informella färdigheter. Parlamentet betonar också betydelsen av mentorskap för unga företagare och för små och medelstora företag på ett tidigt stadium, för att fler företag och arbetstillfällen ska klara sig och leva vidare.
43. Europaparlamentet är av den bestämda uppfattningen att hantverksmästardiplomet måste bibehållas.
44. Europaparlamentet välkomnar programmet Erasmus för unga företagare, som hjälper unga företagare att få den kunskap och de nyttiga färdigheter som krävs för att starta och/eller framgångsrikt driva ett företag. Parlamentet anser att sådana program bör få ytterligare stöd av medlemsstaterna och kommissionen, för att programmet ska bli bättre känt bland målgrupperna och för att fler unga människor ska få hjälp med att utveckla sina företag och lyckas med dem.
45. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att anta sådan lagstiftning som gynnar och stöder att unga människor får anställning i små och medelstora företag eller sporrar till eget företagsgrundande, bland annat genom att de får bättre tillgång till information och skräddarsydd rådgivning och lättare kan få ta del av låne- och finansieringsupplägg, samt genom att det inrättas gemensamma kontaktpunkter. Parlamentet anser att sådana ramar även bör omfatta främjandet av praktikprogram för studenter så att de kan samla sina första praktiska erfarenheter i ett litet eller medelstort företag, och samtidigt tillförsäkras ett adekvat socialskydd.
46. Europaparlamentet påpekar att åtgärder bör vidtas för att underlätta erkännandet av kvalifikationer och examensbevis i hela Europa, inklusive examensbevis och elektronisk certifiering såsom den som ges av storskaliga öppna nätkurser, samt valideringen av informellt lärande för att möjliggöra för fackfolk att bidra med sitt kunnande och sina färdigheter i hela Europa.
47. Europaparlamentet välkomnar kommissionens lagförslag om företagsinsolvens, inklusive tidig omstrukturering och en andra chans, som ska hantera rädsla för misslyckanden och säkerställa att företagare får en andra chans.
48. Europaparlamentet understryker att det i Europa finns en lång tradition av företags sociala ansvarstagande och att socialt ansvarsfulla företag än i dag föregår med gott exempel. Parlamentet betonar att små och medelstora företag kan spela en viktig roll i att säkerställa en miljömässigt, socialt och ekonomiskt hållbar tillväxt.

Gynnsam och stabil rättslig miljö

49. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att undvika överreglering som hindrar företagens konkurrenskraft och sysselsättningsskapande potential. Parlamentet anser att borttagande av onödiga regelbörda och administrativ börda, i kombination med att det utvecklas en sund och hållbar lagstiftning, bl.a. genom systematisk användning av testet för små och medelstora företag, och effektivt genomförande i alla medlemsstater, är rätta vägen att gå för att sänka kostnaderna för små och medelstora företag, inklusive arbetskostnaderna, i syfte att öka deras sysselsättningsskapande potential. Parlamentet betonar att detta inte får undergräva arbetarskyddet.

Torsdagen den 15 september 2016

50. Europaparlamentet anser att ett gynnsamt och stabilt regelverk, som bland annat innefattar att reglerna ska vara klara och tydliga i sig, är absoluta förutsättningar för hållbara nya arbetstillfällen av god kvalitet i små och medelstora företag. Parlamentet anser att denna rättssäkerhet bland annat måste omfatta avtalsrätt, skatterätt och sociallagstiftning, arbetskydd liksom skattebestämmelser, rättssäkerhet och effektiva förfaranden. Parlamentet anser att en stabil rättslig miljö bäst uppnås genom en fortlöpande medverkan från arbetsmarknadens parter i beslutsprocessen.

51. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att beakta att om bördan av administrativa krav upplevs som oskäligt tung av små och medelstora företag bör man systematiskt överväga åtgärder för att minimera denna börda och dessa hinder, samtidigt som de anställda garanteras ett fullgott hälso- och säkerhetsskydd. Parlamentet betonar här att särskilda hinder kräver skräddarsydda lösningar, där det tas hänsyn till den stora mångfalden bland små och medelstora företag.

52. Europaparlamentet betonar betydelsen av en effektiv, flexibel och lyhörd offentlig förvaltning i medlemsstaterna som gynnar små och medelstora företag för att främja värden förknippade med entreprenörskap, underlätta tillväxten för små och medelstora företag och göra det möjligt för dem att nå sin fulla potential att skapa arbetstillfällen av hög kvalitet.

53. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att underlätta ett effektivt utbyte av bästa praxis bland medlemsstaterna om de olika regelverken för små och medelstora företag. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang nätverket av företrädare för små och medelstora företag (*SME envoys*), vars roll är att förbättra samrådsprocessen med nationella små och medelstora företag och samarbetet mellan EU-länderna. Parlamentet uppmanar också till samarbete mellan små och medelstora företag och lokala myndigheter samt utbildningssektorn, eftersom det kan bidra till att företagskluster och företagskuvöser skapas och således öka den sysselsättningskapande potentialen hos dessa företag. Parlamentet uppmanar små och medelstora företag att gå med i organisationer som kan företräda dem och göra deras röster hörda på nationell och europeisk nivå, vilket ju multinationella företag oftast brukar göra. Parlamentet uppmanar också sammanslutningar för små och medelstora företag att ge bättre stöd till de små och medelstora företagen och att spela en starkare roll som pålitlig arbetsmarknadsparter.

54. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se över de regler som berör små och medelstora företag och att fullständigt tillämpa principen att "tänka småskaligt först" för att avlägsna de omotiverade bördor som små och medelstora företag konfronteras med och åstadkomma rättssäkerhet och säkerhet om beskattningen, eftersom det är en förutsättning för stabil sysselsättning av hög kvalitet.

55. Europaparlamentet betonar vikten av att uppfylla förhandsvillkoret när det gäller "Small Business Act", i syfte att bidra till en förbättring av miljön och de administrativa förfarandena för företagsutveckling och entreprenörskap samt utnyttjandet av finansieringsmöjligheter för små och medelstora företag.

56. Europaparlamentet anser att den inneboende ojämlikheten mellan små och medelstora företag och de multinationella företagen bör avhjälpas för att de små och medelstora företagen ska kunna börja använda ytterligare resurser i kombination med offentliga investeringar till att skapa arbetstillfällen med god kvalitet.

57. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att genom beskattning ge incitament till tillväxt och uppkomst av affärsänglar, såddkapitalfonder och sektorer för marknadsaktörer i ett tidigt skede.

58. Europaparlamentet påpekar de olikheter och den brist på balans som råder mellan olika regioner när det gäller små och medelstora företags tillgång till finansiering från nationella investeringsbanker, EU-finansierade program och andra privata och offentliga finansieringsinstitutioner. Parlamentet kräver att alla små och medelstora företag på likvärdiga betingelser ska kunna få finansiering från EU-stödda finansieringsinstrument via förmedlare, varvid tyngdpunkten särskilt bör förläggas till mindre utvecklade, fattigare och mera avlägsna eller isolerade regioner, som har allvarliga problem med avfolkning och/eller gles befolkning, samt till länder som befunnit sig i finansiellt och ekonomiskt trångmål.

59. Europaparlamentet anser att man endast genom att underlätta tillgången till finansiering via korrektionsfaktorn för små och medelstora företag kan åstadkomma en stabil ekonomisk situation som främjar tillväxt och således skapar arbetstillfällen.

Torsdagen den 15 september 2016

60. Europaparlamentet betonar att mikrokrediter, som främst vänder sig till mikroentreprenörer och missgynnade personer som vill bli egenföretagare, spelar en central roll för att övervinna hinder för tillgång till traditionella banktjänster. Parlamentet skulle välkomna initiativ för smart förenkling för att bedömningarna av projekt som behöver mikrofinansiering ska bli effektivare. Parlamentet skulle även välkomna åtgärder för ansvarsutkrävande som riktar sig till finansförmedlare och som inte medför orimliga bördor eller kostnadsökningar.

61. Europaparlamentet belyser risker för betalningsoförmåga och konkurs som hotar små och medelstora företag vid sena betalningar. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att göra mer för att direktivet om sena betalningar ska efterlevas. Parlamentet uppmanar dessutom medlemsstaterna att överväga lämpliga finansieringsmekanismer, såsom bankgarantier.

62. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att skapa den europeiska ramförordningen för att underlätta skapandet av alleuropeiska marknader för gräsrotsfinansiering och gräsrotsinvestering.

63. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att underlätta värdepapperiseringen av lån till mikroföretag och små och medelstora företag för att öka deras tillgängliga kredit.

64. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att förbättra den rättsliga ramen för sociala företag.

65. Europaparlamentet erkänner att man måste beakta situationen för mikroföretag och småföretag, liksom deras speciella behov och svårigheter, i samband med att arbetsmiljöåtgärder genomförs på företagsnivå. Parlamentet betonar att åtgärder till förmån för ökad medvetenhet, utbyte av god praxis, samråd, användarvänliga handledningsböcker och nätplattformar är ytterst viktiga för att små och medelstora företag samt mikroföretag effektivare ska kunna följa arbetsmiljölagstiftningen. Parlamentet uppmanar kommissionen, Europeiska arbetsmiljöbyrån (EU-Osha) och medlemsstaterna att fortsätta med utvecklingen av praktiska redskap och riktlinjer som stöder, underlättar och förbättrar de små och medelstora företagens och mikroföretagens uppfyllande av kraven i fråga om arbetsmiljö.

66. Europaparlamentet välkomnar införandet av EU-Oshas OiRA (det interaktiva onlineverktyget för riskbedömning), liksom av andra e-verktyg i medlemsstaterna, som underlättar riskbedömning och syftar till att främja laglydnad och en kultur av förebyggande åtgärder, framför allt i mikroföretag och småföretag. Parlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att använda EU:s anslag till arbetsmiljöåtgärder i allmänhet och i synnerhet till utveckling av e-verktyg, för att stödja små och medelstora företag.

67. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vid översynen av den strategiska ramen ta fortsatt hänsyn till den särskilda karaktären och situationen för små och medelstora företag samt mikroföretag, för att hjälpa dessa företag att bättre uppnå målen i fråga om arbetsmiljö.

68. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, vid behov och inom ramen för den europeiska planerings-terminens landsspecifika rekommendationer, anta en differentierad strategi för att förbättra klimatet för små och medelstora företag med hänsyn till de landsspecifika förhållandena och EU-regionernas specifika strukturella skillnader, till förmån för större ekonomisk, social och territoriell sammanhållning. Parlamentet uppmanar dessutom kommissionen att fokusera på små och medelstora företag, framför allt mikroföretag.

69. Europaparlamentet noterar att tematiskt mål nr 3 – ”att öka konkurrenskraften hos SMF” – har lett till att medlemsstater inkluderat ett fokus på att stärka små och medelstora företags tillväxt och sysselsättningsskapande potential i de operativa programmen. Parlamentet betonar att varken framtida oväntade EU-omfattande kriser eller större initiativ bör resultera i en minskning av åtagandena eller betalningarna rörande tematiskt mål nr 3 och relevanta instrument under rubrik 1b i EU:s allmänna budget. Parlamentet är medvetet om att små och medelstora företag har ont om eget kapital och framhåller därför att försenade fakturabetalningar inom ramen för sammanhållningspolitiken därför bör minimeras för att minska risken för obestånd. Parlamentet uppmanar följaktligen kommissionen och medlemsstaterna att ytterligare påskynda utbetalningstakten till förmån för små och medelstora företag.

Torsdagen den 15 september 2016

70. Europaparlamentet påpekar att både årsrapporten om europeiska små och medelstora företag 2014/2015 och den årliga tillväxtöversikten för 2016 visar regionala skillnader i små och medelstora företags förutsättningar och andra olikheter som medlemsstaterna bör ta tag i ordentligt före programperiodens slut, tillsammans med insatser för att främja små och medelstora företags internationalisering genom att undanröja icke-tariffära handelshinder.
71. Europaparlamentet uppmanar medlemsstater med begränsad decentralisering av förvaltningen av EU-medel att se till att en större del av den administrativa kapaciteten med avseende på tekniskt stöd och lokala och regionala stödssystem – däribland förbättrad tillgång till finansierings- och informationslösningar – för små och medelstora företag (inklusive mikroföretag) överförs till lokala myndigheter, eftersom detta kommer att möjliggöra mer regionalt balanserade resultat och utnyttjandegrader, särskilt i mindre utvecklade regioner.
72. Europaparlamentet understryker att det behövs stöd till företagsutvecklare och företagskuvöser, så att nystartade företag kan bli ett viktigt verktyg för att skapa varaktiga arbetstillfällen och för att bibehålla företagens interna potential genom att avråda från "försäljning av en viktig idé" enbart i vinstsyfte.
73. Europaparlamentet påpekar att det är viktigt att underlätta tillträdet till den inre marknaden genom att avlägsna de omotiverade administrativa hinder som kvarstår, samt genom att bekämpa illojal konkurrens, snedvridningar av marknaden, falskt egenföretagande och "brevlådeföretag". Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa lika villkor för tillträde till sina nationella marknader för små och medelstora företag, framför allt vid tillhandahållandet av gränsöverskridande tjänster. Parlamentet välkomnar här den starka tonvikten på små och medelstora företag i strategin för den inre marknaden 2015 och uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att följa upp positiva initiativ med specifika och konkreta åtgärder för små och medelstora företag.
74. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att anta gynnsamma rättsliga ramar för företagsgrundande, såsom ett av sätten att komma åt den svarta ekonomin, som är till särskilt stor skada för små och medelstora företag, och att göra fullt bruk av det nyinrättade forumet mot odeklarerat arbete. Parlamentet är medvetet om att den ekonomiska recessionen och åtgärder som genomförts i många medlemsstater bidragit till den svarta ekonomins tillväxt.
75. Europaparlamentet är fast övertygat om att det kommer att bli omöjligt att integrera flyktingar på arbetsmarknaden utan ett aktivt, handfast stöd från mikroföretag och små och medelstora företag inom EU.
76. Europaparlamentet betonar att det är av yttersta vikt att flyktingar får omfattande språkundervisning. Parlamentet betonar att denna undervisning måste påbörjas så tidigt som möjligt och att arbetsrelaterade språkkunskaper är oundgängliga för att flyktingar ska kunna integreras i företag.
77. Europaparlamentet framhåller att det behövs ytterligare insatser och incitament för att uppmuntra och göra det lättare för personer inom utsatta grupper att grunda små och medelstora företag, bland dem sociala företag och mikroföretag, samt för att bekämpa diskriminering inom detta område. Parlamentet betonar att den livslånga utvecklingen av färdigheter samt rådgivning är viktiga verktyg för att säkerställa lika möjligheter. Parlamentet anser att lämpliga myndigheter i medlemsstaterna måste tillhandahålla små och medelstora företag stöd och rådgivning om integration av utsatta grupper på arbetsmarknaden.
78. Europaparlamentet begär att mikroföretag och små och medelstora företag inte på något sätt bör åläggas att lämna icke-finansiell information om sitt frivilliga sociala agerande. Parlamentet betonar att ett sådant krav skulle medföra orimligt höga administrativa kostnader och äventyra företagens sociala åtaganden i stället för att främja dem.
79. Europaparlamentet understryker att parlamentet i sin resolution av den 6 februari 2013 ⁽¹⁾ om företagens sociala ansvar (Corporate Social Responsibility, CSR) principiellt klargjorde att välgörenhetsverksamhet inom ramen för företagens sociala ansvar i ett fritt samhälle inte får göras till en skyldighet. Parlamentet är fast övertygat om att människors givmildhet minskar om socialt ansvarstagande görs till en skyldighet för företag.
80. Europaparlamentet understryker att bemanningsbranschen är av särskild betydelse för små och medelstora företag och att man måste anlägga ett nyanserat betraktelsesätt på den.

⁽¹⁾ EUT C 24, 22.1.2016, s. 33.

Torsdagen den 15 september 2016

Lika villkor

81. Europaparlamentet noterar att EU:s konkurrenspolitik i vissa fall kan ge fördelar mestadels till större marknadsaktörer för vilka stordriftsfördelar är ett mer typiskt drag än för små och medelstora företag. Parlamentet betonar här att EU:s konkurrensregler måste garantera likvärdiga förutsättningar för små, medelstora och stora företag, för att uppväga att små och medelstora företag saknar stordriftsfördelar, så att de kan internationalisera sig och deras potential för sysselsättningskapande kan stimuleras, framför allt mot bakgrund av nya internationella handelsavtal.

82. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaternas offentliga organ som tillhandahåller tjänster att de därvid klart ska begränsa sig till sina lagstadgade områden, så att de inte genom sin skattemässiga särställning snedvrider konkurrensen för små och medelstora företag.

83. Europaparlamentet påpekar att små och medelstora företag över hela Europa kännetecknas av en mångfald av företagsmodeller och juridiska former och att de alla, även aktörer inom den sociala ekonomin, bör garanteras likvärdiga förutsättningar.

84. Europaparlamentet anser att små och medelstora företags ojämlika marknadstillträde och tillgång till information, rådgivning, allmännyttiga tjänster, kvalificerad arbetskraft och finansiering i hela EU är till skada för deras möjligheter att skapa arbetstillfällen och beror på ett antal strukturella skillnader i fråga om företagets storlek och resultat. Parlamentet anser därför att dessa skillnader bör beaktas när EU:s konkurrenspolitik och den inre marknadens funktion utvärderas.

85. Europaparlamentet anser att bilden av små och medelstora företag som attraktiva arbetsgivare tack vare goda arbets- och anställningsvillkor, är en viktig konkurrensfördel när det gäller rekryteringen av kvalificerad personal.

86. Europaparlamentet anser att lagstiftning tjänar ett allmänt intresse och har som syfte att nå flera mål, bland annat att upprätta en konkurrensutsatt och rättvis marknad, skydda arbetstagare, skydda hälsa och säkerhet, främja innovation och skydda miljön. Parlamentet betonar därför att det måste finnas ett tydligt och effektivt regelverk som inte medför onödiga byråkratiska bördor för små och medelstora företag då de tillämpar det.

87. Europaparlamentet konstaterar att multinationella företag i regioner med fokus på att locka till sig utländska direktinvesteringar i vissa fall kan förmånsbehandlas i juridiskt hänseende. Parlamentet anser att förmånsbehandlingen av multinationella företag bör utredas för att minska dess eventuella negativa inverkan på små och medelstora företag, säkerställa likvärdiga förutsättningar för små och medelstora företag och förbättra deras möjlighet att skapa arbetstillfällen. Parlamentet konstaterar också att många små och medelstora företag startas för att stödja multinationella företag och deras anställda med produkter och tjänster i leverantörskedjan. Parlamentet betonar man i dessa fall noga måste övervaka att arbetstagares rättigheter efterlevs och välkomnar även OECD:s initiativ för att främja öppenhet i det internationella beskattningssystemet och efterlyser ett snabbt införande av BEPS-åtgärderna.

88. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att anta principen om att inkomstskatt ska betalas på den ort där inkomsterna genereras samt andra åtgärder som ska motverka multinationella företags vinstförflyttning för att säkerställa likvärdiga förutsättningar för dem och små och medelstora företag, och på så sätt stärka deras sysselsättningskapande potential.

89. Europaparlamentet konstaterar att ett förbättrat ramverk för reglering och effektiv brottsbekämpning kan hjälpa till att hantera den svarta ekonomin och skatteflykt.

90. Europaparlamentet anser att handelsavtal med tredjeländer bör beakta EU-regionernas specifika strukturella skillnader vad gäller sektorn för små och medelstora företag i hela unionen och utvärdera deras effekt på sysselsättningsmöjligheterna samt på arbetstagarnas rättigheter och på löneläget inom denna sektor.

91. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bedöma vilka konsekvenser det föreslagna TTIP-avtalet och beviljandet av status som marknadsekonomi för Kina kommer att få för antalet arbetstillfällen och deras kvalitet i sektorn för små och medelstora företag i samtliga medlemsstater. Parlamentet betonar att en sådan konsekvensbedömning bör innehålla en fördjupad analys av vilka typer av små och medelstora företag och sektorer som skulle kunna drabbas.

92. Europaparlamentet noterar möjligheterna med den digitala inre marknaden. Parlamentet betonar dock behovet av en utvärdering av de potentiella nackdelarna, fördelarna och utmaningarna för små och medelstora företag vad gäller deras tillväxt och sysselsättningskapande potential i de olika medlemsstaterna, samt av konsekvenserna för arbetstagare och socialförsäkringssystem. Parlamentet föreslår att kommissionen skapar de förutsättningar som krävs för att små och medelstora företag ska kunna anpassa sig och gradvis övergå till den digitala inre marknaden.

Torsdagen den 15 september 2016

93. Europaparlamentet anser att man genom att främja digitaliseringen av den offentliga sektorn (e-förvaltning) och öka tillgången till bredband i avlägsna områden skulle minska de små och medelstora företagens etablerings- och driftskostnader, så att de därmed ytterligare kan öka sin potential att skapa sysselsättning.

94. Europaparlamentet uppmuntrar små och medelstora företag att främja distansarbete och "smartworking", som är effektiva verktyg för att minska företagens materialkostnader och samtidigt ger arbetstagarna möjlighet att på bästa sätt förena arbete och familjeliv.

95. Europaparlamentet välkomnar de informationsportaler som framför allt riktar sig till små och medelstora företag, såsom portalen "Finansiering" på webbplatsen Ditt Europa, och uppmanar kommissionen att förbättra dem och göra dem mera tillgängliga och interaktiva. Parlamentet belyser särskilt vikten av att effektivt leverera den nya gemensamma digitala ingången, som nämns i strategin för den inre marknaden, som en kontaktpunkt på webben med all relevant information och tjänster kopplade till den inre marknaden.

o

o o

96. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Torsdagen den 15 september 2016

P8_TA(2016)0360

Tillämpning av direktivet om likabehandling i arbetslivet

Europaparlamentets resolution av den 15 september 2016 om tillämpning av rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet (direktivet om likabehandling i arbetslivet) (2015/2116(INI))

(2018/C 204/21)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), särskilt artiklarna 2 och 5, och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), särskilt artiklarna 6, 8, 10, 19 och 153,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artiklarna 20, 21, 23 och 26,
- med beaktande av den europeiska sociala stadgan, som Europarådet antagit, och de sociala och arbetsrelaterade rättigheterna i den,
- med beaktande av FN-konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning,
- med beaktande av de avslutande iakttagelserna från FN:s kommitté för rättigheter för personer med funktionsnedsättning i samband med Europeiska unionens inledande rapport (oktober 2015),
- med beaktande av det delbetänkande från FN:s särskilda rapportör om religions- och trosfrihet, Hans Bielefeldt, som lämnades in i enlighet med generalförsamlingens resolution 68/170 om religions- och trosfrihet,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 ⁽¹⁾,
- med beaktande av jämställdhetsdirektivet (Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet ⁽²⁾),
- med beaktande av rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling ("direktivet") ⁽³⁾,
- med beaktande av rådets EU-riktlinjer av den 24 juni 2013 om främjande och skydd av religions- och trosfriheten,
- med beaktande av förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar vad gäller tillgänglighetskrav för produkter och tjänster (COM(2015)0615),
- med beaktande av kommissionens gemensamma rapport om tillämpningen av rådets direktiv 2000/43/EG av den 29 juni 2000 om genomförandet av principen om likabehandling av personer oavsett deras ras eller etniska ursprung ("direktivet om likabehandling oavsett ras eller etniskt ursprung") och av rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet ("direktivet om likabehandling i arbetslivet") (COM(2014)0002),

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 320.

⁽²⁾ EUT L 204, 26.7.2006, s. 23.

⁽³⁾ EGT L 303, 2.12.2000, s. 16.

Torsdagen den 15 september 2016

- med beaktande av kommissionens meddelande *EU:s handikappstrategi 2010–2020: Nya åtgärder för ett hinderfritt samhälle i EU* (COM(2010)0636),
- med beaktande av förslaget till rådets direktiv om genomförande av principen om likabehandling av personer oavsett religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning (COM(2008)0426),
- med beaktande av kommissionens meddelande *Icke-diskriminering och lika möjligheter för alla – en ramstrategi* (COM(2005)0224),
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning 2016 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen,
- med beaktande av sin resolution av den 10 september 2015 om att skapa en konkurrenskraftig arbetsmarknad i EU för 2000-talet: att matcha kompetens och kvalifikationer med efterfrågan och arbetstillfällen som ett sätt att ta sig ur krisen ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 10 september 2015 om socialt entreprenörskap och social innovation för att bekämpa arbetslöshet ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 8 september 2015 över situationen för de grundläggande rättigheterna i Europeiska unionen (2013–2014) ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 8 september 2015 om en integrerad kulturavvsstrategi för Europa ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin ståndpunkt av den 8 juli 2015 om förslaget till rådets beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 11 mars 2015 om den europeiska planeringsterminen för samordning av den ekonomiska politiken: sysselsättning och sociala aspekter i den årliga tillväxtöversikten 2015 ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 4 juli 2013 om krisens konsekvenser för utsatta grupper tillgång till vård ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 oktober 2011 om rörlighet och integrering av personer med funktionsnedsättning och EU:s handikappstrategi 2010–2020 ⁽⁸⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 11 november 2010 om den demografiska utmaningen och solidariteten mellan generationerna ⁽⁹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 6 juli 2010 om att främja ungdomens tillträde till arbetsmarknaden och stärka den rättsliga ställningen för praktikanter och lärlingar ⁽¹⁰⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 6 maj 2009 om aktiv inkludering av människor som är utestängda från arbetsmarknaden ⁽¹¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 20 maj 2008 om framsteg som gjorts i EU när det gäller lika möjligheter och icke-diskriminering (införlivande av direktiven 2000/43/EG och 2000/78/EG) ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0321.

⁽²⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0320.

⁽³⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0286.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0293.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0261.

⁽⁶⁾ EUT C 316, 30.8.2016, s. 83.

⁽⁷⁾ EUT C 75, 26.2.2016, s. 130.

⁽⁸⁾ EUT C 131 E, 8.5.2013, s. 9.

⁽⁹⁾ EUT C 74 E, 13.3.2012, s. 19.

⁽¹⁰⁾ EUT C 351 E, 2.12.2011, s. 29.

⁽¹¹⁾ EUT C 212 E, 5.8.2010, s. 23.

⁽¹²⁾ EUT C 279 E, 19.11.2009, s. 23.

Torsdagen den 15 september 2016

- med beaktande av undersökningen från Europaparlamentets utredningstjänst om genomförandet av direktiv 2000/78/EG med beaktande av principen om icke-diskriminering på grund av religion eller trosuppfattning,
- med beaktande av den ingående analysen från Europaparlamentets utredningstjänst *The Employment Equality Directive – Evaluation of its implementation* (Direktivet om likabehandling i arbetslivet – utvärdering av dess genomförande),
- med beaktande av Europaparlamentets undersökning *Reasonable Accommodation and Sheltered Workshops for People with Disabilities: Costs and Returns of Investments* (Skälig anpassning och skyddade verkstäder för personer med funktionsnedsättning: Kostnader och avkastning på investeringar),
- med beaktande av Europaparlamentets undersökning *Differential Treatment of Workers under 25 with a View to their Access to the Labour Market* (Differentierad behandling av arbetare under 25 när det gäller deras tillträde till arbetsmarknaden),
- med beaktande av Europeiska revisionsrättens särskilda rapport *EU Youth Guarantee: first steps taken but implementation risks ahead* (EU:s ungdomsgaranti: Första stegen har tagits, men det finns risker med genomförandet),
- med beaktande av yttrandet från Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter om jämställdhetssituationen i Europeiska unionen tio år efter det att jämställdhetsdirektiven började tillämpas,
- med beaktande av Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheters komparativa rättsliga analys *Protection against discrimination on grounds of sexual orientation, gender identity and sex characteristics in the EU* (Skydd mot diskriminering på grund av sexuell läggning, könsidentitet och könsegenskaper inom EU),
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor och yttrandena från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A8-0225/2016), och av följande skäl:
 - A. Enligt fördraget om Europeiska unionen bygger unionen på värdena respekt för människans värdighet, frihet, demokrati, jämlikhet, rättsstaten och respekt för de mänskliga rättigheterna, och unionen ska bekämpa social utestängning och diskriminering.
 - B. Enligt EUF-fördraget ska unionen "[v]id utformningen och genomförandet av sin politik och verksamhet [...] söka bekämpa all diskriminering på grund av kön, ras eller etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning".
 - C. Samtliga 28 medlemsstater har införlivat direktivet om likabehandling i arbetslivet och har, trots oenigheter rörande dess införlivande och genomförande, samlat på sig värdefulla erfarenheter.
 - D. Direktiven om likabehandling förbjuder både direkt och indirekt diskriminering, liksom trakasserier och uppmaningar till diskriminering.
 - E. Kommissionen har i sin andra genomföranderapport (COM(2014)0002) nämnt att lagstiftning inte är tillräckligt för att uppnå full jämlikhet, och att medvetenheten om befintligt skydd måste ökas tillsammans med nyttjandet av EU-medel och stärkande av nationella organ för främjande av likabehandling.
 - F. Förbud mot diskriminering i arbetslivet är bara effektivt om diskriminering motverkas på ett övergripande sätt på alla områden i livet tillsammans med andra hinder som, genom att de begränsar friheten och jämlikheten, omöjliggör utvecklingen av en människas fulla potential och arbetstagarnas faktiska deltagande i det politiska, sociala och ekonomiska livet i respektive medlemsstat.
 - G. Europeiska unionens domstol betonade i målet Römer ⁽¹⁾ att själva direktivet om likabehandling i arbetslivet i sig inte fastställer principen om likabehandling i arbetslivet, utan utgör en allmän ram för att bekämpa diskriminering på olika grunder.

⁽¹⁾ Dom av den 10 maj 2011, Römer, C-147/08, ECR, EU:C:2011:286.

Torsdagen den 15 september 2016

- H. Även om känslan av diskriminering har ökat är många offer för diskriminering fortfarande inte medvetna om sina rättigheter eller vågar inte vidta rättsliga åtgärder mot diskriminerande behandling, av olika anledningar, såsom bristande förtroende för medlemsstaternas myndigheter eller komplexa och långvariga rättsliga förfaranden.
- I. Bevis som samlats in av Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter (FRA) visar att rasism, främlingsfientlighet, homo- och transfobi och relaterade former av intolerans är utbredda, trots att åtgärder vidtagits av regeringar och det civila samhället i hela EU. Det sociala och politiska klimatet blir alltmer tolerant mot extremistiska, rasistiska och främlingsfientliga dagordningar som utnyttjar rädslan för arbetslöshet, flyktingkrisen och det främlingskap som uppstått delvis på grund av migrationsflödena, samt säkerheten i samband med terrorism och andra geopolitiska utmaningar, vilket underminerar EU:s kärnvärden.
- J. I FRA:s hbt-undersökning ⁽¹⁾ och dess rapport om att vara transsexuell i Europa, *Being Trans in Europe* ⁽²⁾, betonas att hbt-personer fortsätter att diskrimineras såväl när de försöker att komma in på arbetsmarknaden som när de väl är inne på den.
- K. I direktivet om likabehandling i arbetslivet fastställs endast minimikrav, men medlemsstaterna kan sörja för en högre skyddsnivå och vidta positiva åtgärder på detta område i sin nationella lagstiftning. Det räcker inte att lagstifta för att uppnå full jämlikhet, utan lagstiftningen måste kombineras med lämpliga politiska åtgärder.
- L. Kvinnor drabbas i större utsträckning av arbetslöshet och utsätts för negativ diskriminering i arbetslivet, särskilt kvinnor som är gravida och mödrar, inbegripet kvinnor som ammar.
- M. Direktivet om likabehandling i arbetslivet omfattar enbart religions- och trosfrihet, funktionsnedsättning, ålder och sexuell läggning, men enligt direktivet om likabehandling oavsett ras är medlemsstaterna även skyldiga att motverka diskriminering på grund av ras och etnicitet i arbetslivet. Religion används ibland som ett substitut för ras i fråga om diskriminering i arbetslivet och utgår från att en person tillhör eller uppfattas tillhöra en viss religion.
- N. Sysselsättningsgraden för personer med funktionsnedsättning i medlemsstaterna är mycket lägre än 50 % jämfört med över 70 % för befolkningen i stort, och arbetslösheten för personer med funktionsnedsättning (18,3 %) är nästan dubbelt så hög som för befolkningen i stort (9,9 %). Dessa EU-genomsnitt döljer stora skillnader på landsnivå.
- O. Det är oftast kvinnor som har det huvudsakliga ansvaret för barn, äldre, andra behövande personer, familj och hushåll, och ansvaret blir större om de har barn med funktionsnedsättning. Detta har en direkt inverkan på kvinnors tillgång till sysselsättning och deras yrkesmässiga utveckling och kan påverka deras anställningsvillkor på ett negativt sätt, t.ex. är det vanligt att kvinnor har ofrivilliga deltidsarbeten eller att de påtvingas otrygga anställningsformer, och alla dessa faktorer leder till skillnader i lön och pension.
- P. Det är betydligt vanligare att ensamstående föräldrar, framför allt ensamstående mödrar, är fattiga förvärvsarbetande, och alla åtgärder som vidtas bör fokusera på ensamstående föräldrar.
- Q. De många olika färdigheter och kompetenser som kvinnor förvärvar genom sitt familjeansvar berikar deras personliga och yrkesmässiga utveckling. Dessa kompetenser bör därför erkännas av samhället och av arbetsgivarna.
- R. Europeiska unionen står inför en stor ekonomisk, finansiell och social kris som särskilt drabbar kvinnor på arbetsmarknaden och i privatlivet eftersom det är mer troligt att de har otrygga anställningar, blir arbetslösa och inte har något socialförsäkringsskydd.

⁽¹⁾ <http://fra.europa.eu/en/publication/2014/eu-lgbt-survey-european-union-lesbian-gay-bisexual-and-transgender-survey-main>

⁽²⁾ <http://fra.europa.eu/en/publication/2014/being-trans-eu-comparative-analysis-eu-lgbt-survey-data>

Torsdagen den 15 september 2016

- S. Bristen på verkligt effektiv lagstiftning för möjligheter att förena arbetsliv och familjeliv leder till att förvärvsarbetande föräldrar diskrimineras.
- T. Parlamentet har redan antagit politiska åtgärder, såsom direktivet om en jämnare könsfördelning bland icke verkställande styrelseledamöter i börsnoterade företag och därmed sammanhängande åtgärder, och sådana åtgärder skulle kunna bidra till ökad jämställdhet för kvinnor i arbetslivet och förbättra kvinnors tillträde till ledande befattningar. Lagstiftning är att betrakta som ett viktigt verktyg för att uppnå jämställdhet, men måste kombineras med normativa förfaranden och kampanjer för att åstadkomma jämställdhet, inte bara i lagstiftningen utan också bland allmänheten.
- U. På arbetsmarknaden utsätts kvinnor fortfarande för direkt och indirekt diskriminering på flera grunder, trots att medlemsstaterna teoretiskt sett tillämpar likabehandling. Det finns många olika slags indirekt diskriminering, varav alla måste omfattas av standarddefinitionen, enligt vilken diskriminering sker om olika regler tillämpas i jämförbara situationer eller samma regel tillämpas i olika situationer. Kvinnor informeras inte alltid om sina rättigheter enligt gällande europeisk och nationell lagstiftning om jämställdhet och diskriminering, eller är osäkra på effekten av att rapportera fall av diskriminering. Informativa och vägledande dokument, upplysningskampanjer och informationsportaler är därför viktiga.
- V. Den sociala ojämlikheten, särskilt i fråga om likabehandling i arbetslivet, kan bara bekämpas med politiska åtgärder som säkerställer en bättre fördelning av rikedomarna, som grundar sig på reell uppskrivning av löner, reglering av arbete och arbetstider samt anställningsskydd, i synnerhet genom kollektivavtal liksom garanterad allmän och kostnadsfri tillgång till god offentlig hälso- och sjukvård och utbildning.
- W. Nästan en femtedel av EU:s unga är arbetsökande; den totala finansiella kostnaden för ungdomsarbetslöshet har uppskattats till 153 miljarder euro per år ⁽¹⁾ och de sociala merkostnaderna är mycket oroande.
- X. Statistiken i Eurofound:s sjätte europeiska undersökning om arbetsvillkor ⁽²⁾ bekräftar att man har gjort små framsteg under de senaste tio åren i fråga om att minska arbetstagares självrapporterade diskriminering.
- Y. Statistiken i Eurofound:s sjätte europeiska undersökning om arbetsvillkor visar att 7 % av arbetstagarna rapporterar att de blir diskriminerade av minst ett skäl och bekräftar att arbetstagare rapporterar om diskriminering av flera skäl.
- Z. Sysselsättningsgraden för kvinnor med funktionsnedsättning i EU (44 %) är betydligt lägre än sysselsättningsgraden för män med funktionsnedsättning (52 %). Sysselsättningsgraden bland kvinnor i åldersgruppen 55–65 ligger på omkring, eller är lägre än, 30 % i vissa medlemsstater, och sysselsättningskillnaderna mellan könen är högst i denna åldersgrupp, med 14,5 procentenheter, jämfört med 12,4 procentenheter för gruppen medelålders (30–54 år) och 8,3 procentenheter för den yngre gruppen (20–29 år). Det är särskilt vanligt med långtidsarbetslöshet bland yngre och äldre arbetstagare, i synnerhet kvinnor, och införlivandet och tillämpningen av direktiv 2006/54/EG har setts över av parlamentet som i sin resolution av den 8 oktober 2015 ⁽³⁾ uttryckte allvarlig oro över genomförandet av direktivets bestämmelser för att i praktiken omsätta principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet.

⁽¹⁾ http://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR15_03/SR15_03_SV.pdf

⁽²⁾ http://www.eurofound.europa.eu/sites/default/files/ef_publication/field_ef_document/ef1568sv.pdf

⁽³⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0351.

Torsdagen den 15 september 2016

AA. Äldre personer utsätts fortfarande ofta för åldersdiskriminering, stereotypa föreställningar och hinder. Alla åldersgrupper drabbas av åldersdiskrimineringen och dess konsekvenser, och om ett humant samhälle vill uppnå sina sociala och ekonomiska mål behövs livserfarenheten, engagemanget och idériokedomen från alla generationer, eftersom det bygger på principen om solidaritet mellan generationerna.

1. Europaparlamentet välkomnar det faktum att nästan alla medlemsstater har skrivit in den allmänna principen om likabehandling särskilt på grund av diskriminering i sina författningar. Parlamentet beklagar dock att endast några få medlemsstater systematiskt har säkerställt att samtliga befintliga lagtexter är skrivna i enlighet med principen om likabehandling, och ännu färre tillämpar dem systematiskt⁽¹⁾, samtidigt som diskriminering fortfarande är en del av vardagen för många européer.

2. Europaparlamentet uppmanar samtliga medlemsstater att undanröja de naturliga, sociala och ekonomiska hindren som förhindrar ett substantiellt genomförande av jämlikhetsprincipen och som begränsar de europeiska medborgarnas frihet.

3. Europaparlamentet beklagar att idén om de mänskliga rättigheternas allmängiltighet, odelbarhet och inbördes beroende av varandra är en rättsprincip som alltjämt är mer teori än praktik, med tanke på att olika aspekter av människan behandlas separat i EU:s nuvarande rättsliga instrument.

4. Europaparlamentet beklagar ökningen av upplevda fall av diskriminering och trakasserier, även på arbetsplatsen och i synnerhet på grund av kön, nationalitet, social bakgrund, funktionsnedsättning, sexuell läggning och könsidentitet, etniskt ursprung och religion, särskilt vad gäller muslimska kvinnor och hbtqi-personer. Parlamentet beklagar samtidigt den generella underrapporteringen av all slags diskriminering, och då särskilt diskriminering på grund av funktionsnedsättning och diskriminering av hbtqi-personer. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att anta ett särskilt fokus på alla former av diskriminering när man övervakar genomförandet av direktiv 2000/78/EG om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet, och framhåller att hbtqi-personer måste göras medvetna om sina rättigheter genom till exempel jämställdhetsorgan, fackföreningar och arbetsgivarorganisationer.

5. Europaparlamentet betonar vikten av att snarast nå en överenskommelse och uppmanar rådet att bryta dödläget för att gå vidare mot en pragmatisk lösning, och att utan ytterligare dröjsmål skynda på antagandet av förslaget till EU:s övergripande direktiv mot diskriminering som lades fram 2008 av kommissionen och som parlamentet röstat om. Parlamentet anser att detta är en förutsättning för att säkerställa en konsoliderad och enhetlig EU-rättslig ram som skyddar mot diskriminering på grund av religion och övertygelse, funktionsnedsättning, ålder och sexuell läggning utanför arbetsplatsen. Parlamentet konstaterar att inga otillbörliga begränsningar för direktivets tillämpningsområde får accepteras. Parlamentet anser att en konsolidering av EU:s lagstiftning om hantering av hatbrott också är oerhört viktigt med tanke på att liknande brott även är vanliga i arbetslivet.

6. Europaparlamentet påpekar att alla former av diskriminering, däribland diskriminering som sker på flera grunder och områden, i stor utsträckning hindrar utnyttjandet av humankapital och utgör ett hinder för karriärutveckling, enligt EU:s byrå för grundläggande rättigheter. Parlamentet understryker att personer med funktionsnedsättning ofta drabbas av sådana former av diskriminering.

7. Europaparlamentet konstaterar med oro att det i vissa medlemsstater saknas rättspraxis som tolkar "indirekt diskriminering", och att definitionen skapat svårigheter i införlivandet av direktivet i en del medlemsstater. Parlamentet uppmanar kommissionen att bistå medlemsstaterna i samband med sådana tolkningsproblem.

8. Europaparlamentet konstaterar att förbud mot diskriminering i arbetslivet bara är effektivt om diskriminering motverkas på ett övergripande sätt på alla områden i livet genom t.ex. samhällsstöd, lagstiftning och samordningsverktyg, såsom strategier och ramar på både medlemsstatsnivå och EU-nivå, inbegripet möjligheten att införa positiv särbehandling.

⁽¹⁾ Europaparlamentets utredningstjänst, *The Employment Equality Directive – Evaluation of its implementation*.

Torsdagen den 15 september 2016

Religion och övertygelse

9. Europaparlamentet noterar att ett förbud mot diskriminering på grund av religion eller övertygelse har införlivats i alla medlemsstater även om direktivet inte definierar de faktiska villkoren ⁽¹⁾.
10. Europaparlamentet konstaterar att diskriminering på grund av religion, övertygelse, ras och etnicitet är sektorsövergripande och anser att vissa grupper med bakgrund i religiösa minoriteter påverkas särskilt av diskriminering i arbetslivet på grund av religion, vilket dokumenterats av nationell och europeisk forskning, i synnerhet forskning som har genomförts av Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter.
11. Europaparlamentet anser att skydd mot diskriminering på grund av religion och övertygelse i Europeiska unionen för närvarande tillhandahålls inom både människorättslagstiftningen och antidiskrimineringslagstiftningen och att dessa påverkar varandra ömsesidigt.
12. Europaparlamentet understryker att undersökningar visar att de mest diskriminerade religiösa grupperna i arbetslivet är judar, sikher och muslimer (i synnerhet kvinnor). Parlamentet vill se att man antar en europeisk ram för nationella strategier för att bekämpa antisemitism och islamofobi.
13. Europaparlamentet erkänner att Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna har en omfattande rättspraxis inom området diskriminering på grund av religion eller övertygelse och välkomnar den roll som den har haft genom sina avgöranden vid tolkningen av direktivet i sin helhet, och ser med intresse fram emot Europeiska unionens domstols kommande första avgörande i detta ärende. Parlamentet beklagar att så få fall hänskjuts till domstol, vilket står i kontrast till den stora diskriminering som visar sig förekomma vid brottsofferundersökningar, men som inte följs upp rättsligen.
14. Europaparlamentet anser att en konsekvent tillämpning av antidiskrimineringslagstiftningen bör ses som en viktig del av strategierna för att förhindra radikaliseringsprocesser med tanke på att främlingsfientligheten och islamofobin ständigt ökar, och diskrimineringen av religiösa samfund, även flyktingar och migranter, skulle kunna bidra till människors religiösa radikaliseringsprocesser, påverka de sistnämndas framgång i att integreras på arbetsmarknaden och dessutom påverka deras tillgång till rättslig prövning i samband med deras uppehållstillstånd.
15. Europaparlamentet anser att domstolarna i större utsträckning bör fokusera på att ett påstående om religiös övertygelse görs i god tro i stället för att bedöma huruvida påståenden om religion eller övertygelse är giltiga eller korrekta.
16. Europaparlamentet anser att ytterligare harmonisering behövs till följd av avgöranden i både nationella domstolar och Europadomstolen vid bedömning av principen om statens obundenhet i fråga om de bestämmelser som rör etisk grundsyn i artikel 4.2 i direktivet om likabehandling i arbetslivet.
17. Europaparlamentet anser, på grundval av tillgänglig rättspraxis på EU-nivå och nationell nivå, att det i EU-lagstiftningen och den nationella lagstiftningen bör fastställas en skyldighet rörande rimliga anpassningsåtgärder för alla grunder till diskriminering – även diskriminering på grund av religion och övertygelse – förutsatt att detta inte ålägger arbetsgivare eller tjänsteleverantörer en oproportionerlig börda.
18. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att erkänna den grundläggande rättigheten till trosfrihet.
19. Europaparlamentet anser att man i direktivet bör överväga att tillhandahålla skydd mot diskriminering på grund av en arbetsgivares religion eller övertygelse, i enlighet med Europadomstolens rättspraxis.
20. Europaparlamentet anser att det allmänna undantaget i artikel 2.5 är brett formulerat och det behöver göras framsteg i fråga om dess tillämpning, vilket är särskilt viktigt i samband med flykting- och migrationskrisen, och parlamentet hoppas att domstolarna kommer att göra väldigt noggranna bedömningar av dess gränser i enlighet med proportionalitetsprincipen.

⁽¹⁾ Ibidem.

Torsdagen den 15 september 2016

21. Europaparlamentet insisterar på att religionsfrihet är en viktig princip som arbetsgivare bör respektera. Parlamentet understryker dock att genomförandet av denna princip är en fråga som omfattas av subsidiaritetsprincipen.

Funktionsnedsättning

22. Europaparlamentet betonar att "diskriminering på grund av funktionsnedsättning" innebär varje åtskillnad, undantag eller inskränkning på grund av funktionsnedsättning som har till syfte eller verkan att inskränka eller omintetgöra erkännande, åtnjutande eller utövande av alla mänskliga rättigheter och grundläggande friheter på det politiska, ekonomiska, sociala, kulturella och civila området eller på andra områden på samma villkor som andra. Parlamentet konstaterar att detta omfattar alla former av diskriminering, inklusive underlåtenhet att vidta rimliga anpassningsåtgärder ⁽¹⁾.

23. Europaparlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att tolka EU-lagstiftningen på ett sådant sätt att den utgör en grund för en bred tolkning av begreppet funktionsnedsättning i enlighet med definitionen i FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, som kombinerar de delar som fastställer likabehandling av personer med funktionsnedsättning, och med hänvisning till att i enlighet med konventionen ska underlåtenhet att vidta rimliga anpassningsåtgärder betraktas som en form av diskriminering. Parlamentet beklagar att lagstiftningen i vissa medlemsstater fortfarande innehåller krav på en tröskel på minst 50 % arbetsförmåga och endast godkänner officiella läkarintyg.

24. Europaparlamentet konstaterar att direktiv 2000/78/EG i sig inte innehåller någon definition av begreppet funktionsnedsättning. Parlamentet understryker att Europeiska unionens domstol åberopades för att ge en oberoende definition av begreppet funktionsnedsättning i samband med målet Chacón Navas. Parlamentet påminner om att man i ytterligare mål har krävt ett förtydligande av begreppet funktionsnedsättning samt vad som avses med rimliga anpassningsåtgärder för personer med funktionsnedsättning som arbetsgivare måste tillhandahålla enligt artikel 5 i direktivet (HK Danmark C-335/11 och C-337/11).

25. Europaparlamentet beklagar djupt att sysselsättningsgraden bland kvinnor med funktionsnedsättning är lägre än 50 %, vilket visar på den dubbla diskriminering som de utsätts för och som försvårar deras fulla delaktighet i samhället.

26. Europaparlamentet anser att dödliga sjukdomar, dvs. sjukdomar eller fysiska tillstånd som kan förväntas leda till döden inom högst 24 månader efter att de har fastställts av en läkare, kan betraktas som en funktionsnedsättning om de förhindrar den berörda personen från att delta i yrkeslivet.

27. Europaparlamentet understryker arbetsgivares skyldighet att vidta rimliga anpassningsåtgärder för alla arbetstagare med funktionsnedsättning, vilket kan omfatta arbetstagare med dödliga sjukdomar.

28. Europaparlamentet understryker att vissa dödliga sjukdomar kan leda till tidvis psykisk, mental och psykologisk funktionsnedsättning och att arbetsgivare därför är skyldiga att regelbundet se över rimliga anpassningsåtgärder för att säkerställa att de ger arbetstagarna sitt fulla stöd i deras yrkesutövning.

29. Europaparlamentet understryker betydelsen av att skydda arbetstagare med funktionsnedsättning, däribland de som har dödliga sjukdomar, från alla former av diskriminering på arbetsplatsen. Parlamentet betonar i synnerhet behovet att skydda dessa arbetstagare från ogrundade uppsägningar.

30. Europaparlamentet noterar att det finns bevis för att investeringar i lämpliga och rimliga anpassningsåtgärder för personer med funktionsnedsättning är kostnadseffektiva och att de ger avkastning inte enbart i form av social delaktighet utan även i form av ökad produktivitet och minskad frånvaro ⁽²⁾. Parlamentet beklagar att många medlemsstater inte har tillhandahållit lämpliga och rimliga anpassningsåtgärder.

31. Europaparlamentet understryker arbetets betydelse för människor med funktionsnedsättning och för människor med svåra, kroniska eller obotliga sjukdomar, och förordar inkluderande arbetsmarknadskoncept som garanterar tryggheten och rättigheterna för båda grupper.

32. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att säkerställa att arbetsrelaterade rättigheter och tjänster, bl.a. rimliga anpassningsåtgärder i samband med direktivet om likabehandling i arbetslivet, går att överföra och är förenliga med den fria rörligheten för personer med funktionsnedsättning.

⁽¹⁾ Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, den 13 december 2006, artikel 2.

⁽²⁾ Europaparlamentet, utredningsavdelning A: Ekonomisk politik och vetenskapspolitik, *Reasonable Accommodation and Sheltered Workshops for People with Disabilities: Costs and Returns of Investments*.

Torsdagen den 15 september 2016

33. Europaparlamentet välkomnar det faktum att alla medlemsstater erbjuder bidrag, subventioner eller skattelättnader till exempelvis arbetsgivare som tillhandahåller rimliga anpassningsåtgärder, och därmed ger arbetsgivare incitament att anpassa arbetsplatsen för att anpassa och öppna arbetsmarknaden för personer med funktionsnedsättning samt att säkerställa att alla personer åtnjuter och utövar alla mänskliga rättigheter och grundläggande friheter på samma villkor som andra. Parlamentet rekommenderar medlemsstaterna att, med stöd av kommissionen, tillhandahålla utbildning om rimliga anpassningsåtgärder för nationella, regionala och lokala myndigheter, så att de kan föreslå vägledning för rimliga anpassningsåtgärder och förebygga utestängningen av specifika utsatta grupper. Parlamentet vill se en dialog med berörda intressenter, såsom fackföreningar och arbetsgivare, i syfte att utarbeta riktlinjer för hur rimliga anpassningsåtgärder kan omsättas i praktiken.

34. Europaparlamentet understryker behovet att erkänna sociala klausuler i de offentliga upphandlingsförfarandena som ett potentiellt verktyg för att uppnå de socialpolitiska målen. Parlamentet anser att socialt ansvarstagande inom offentlig upphandling kan användas som ett verktyg för att integrera människor med funktionsnedsättning och andra utsatta grupper på arbetsmarknaden.

35. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att anta kvalitetsramar för praktiktjänstgöring i syfte att säkerställa rimliga anpassningsåtgärder och tillgänglighet för personer med funktionsnedsättning.

36. Europaparlamentet understryker betydelsen av en universell utformningsstandard för offentliga rum och arbetsmiljöer som beaktar behoven hos personer med funktionsnedsättning i enlighet med den allmänna kommentar om tillgänglighet⁽¹⁾ som antogs av FN:s kommitté för rättigheter för personer med funktionsnedsättning den 11 april 2014, och uppmärksammar EU:s åtaganden om tillgänglighet för att göra så att förbättrade arbetsförhållanden blir permanenta för alla europeiska arbetstagare.

37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ge incitament till modeller för "smart working", som ger personer med funktionsnedsättning möjlighet att arbeta hemifrån, med alla fördelar som detta för med sig i termer av livskvalitet och produktivitet.

38. Europaparlamentet konstaterar att personer med funktionsnedsättning ger ett värdefullt bidrag till samhället i stort, och uppmanar medlemsstaterna att använda strukturfonderna, i synnerhet Europeiska socialfonden, för att anpassa arbetsplatserna och tillhandahålla nödvändigt stöd för personer med funktionsnedsättning på arbetsplatsen, samt förbättra utbildningen och fortbildningen i syfte att öka deras sysselsättningsgrad på den öppna arbetsmarknaden och bekämpa arbetslösheten, fattigdomen och den sociala utestängningen för personer med funktionsnedsättning. Parlamentet påminner om artikel 7 och artikel 96.7 i förordningen om gemensamma bestämmelser⁽²⁾, som främjar lika möjligheter, icke-diskriminering och integration av personer med funktionsnedsättning vid genomförandet av de europeiska struktur- och investeringsfonderna (ESI-fonderna) i allmänhet och av de operativa programmen i synnerhet, och betonar att förhandsbedömningar bör bedöma lämpligheten i planerade åtgärder för att främja lika möjligheter och förhindra all diskriminering. Parlamentet menar att EU-medel och nationell finansiering även skulle kunna riktas exempelvis till små och medelstora företag som uppmuntrar arbetstagare att välja kurser som gör att de kan fortsätta vara i sysselsättning.

39. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se över sysselsättningsförsäkringssystemen i syfte att förhindra att personer med funktionsnedsättning diskrimineras.

40. Europaparlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att överväga fördelarna med att införa åtgärder för positiv särbehandling, till exempel genom att kombinera passiva arbetsmarknadsåtgärder, såsom skattelättnader och ekonomiska incitament, med aktiva arbetsmarknadsåtgärder – dvs. vägledning och rådgivning, fortbildning och utbildning samt förmedling av arbete – till stöd för anställning av personer med funktionsnedsättning.

41. Europaparlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att utarbeta och genomföra en heltäckande ram för åtgärder som möjliggör tillträde till kvalitativ sysselsättning för personer med funktionsnedsättning, inbegripet möjligheten att använda böter vid underlåtenhet att följa antidiskrimineringslagstiftningen för att finansiera integreringen på den öppna arbetsmarknaden och andra åtgärder på området.

⁽¹⁾ Allmän kommentar nr 2 (2014) till artikel 9: Tillgänglighet <https://documents-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/G14/033/13/PDF/G1403313.pdf?OpenElement>

⁽²⁾ Förordning (EU) nr 1303/2013.

Torsdagen den 15 september 2016

42. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att tillhandahålla kontinuerligt stöd till arbetsgivare som anställer personer med funktionsnedsättning så att de kan skapa gynnsamma förhållanden och säkerställa tillräckligt stöd i alla faser av arbetslivet, dvs. anställning, fortsatt anställning och karriärutveckling.

43. Europaparlamentet uppmanar samtliga berörda aktörer att ägna särskild uppmärksamhet åt integrering av personer med intellektuella och psykosociala funktionsnedsättningar, att ta fram en omfattande kampanj för att öka medvetenheten om konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning samt bekämpa fördomar mot personer med funktionsnedsättning på arbetsplatser, särskilt personer med psykosocial funktionsnedsättning, intellektuell funktionsnedsättning, personer med autismspektrumtillstånd och äldre med funktionsnedsättning. Parlamentet begär att allt material om bland annat kapacitetssupplemen, utbildning, upplysningskampanjer och offentliga uttalanden ska finnas i tillgängliga format.

44. Europaparlamentet är oroat över förseningen av halvtidsöversynen av EU:s handikappstrategi 2010–2020. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att se över strategin på grundval av de avslutande iakttagelserna om Europeiska unionens inledande rapport som antogs av FN:s kommitté för rättigheter för personer med funktionsnedsättning den 7 september 2015 samt att involvera organisationer som representerar personer med funktionsnedsättning i denna process.

45. Europaparlamentet beklagar att kommissionen, vid genomförandet av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning och strategin för funktionsnedsättningar, ännu inte har tagit upp frågan om ojämlikhet på grund av ålder. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att öka medvetenheten om och beakta rättigheterna för personer med funktionsnedsättning och den diskriminering de utsätts för.

Ålder

46. Europaparlamentet understryker de betydande insatser som äldre arbetstagare gör för samhället och företagens konkurrenskraft. Parlamentet betonar vikten av att involvera äldre arbetstagare på arbetsplatsen så att de kan föra vidare sin kunskap och erfarenhet till yngre arbetstagare inom ramen för ett aktivt åldrande, och beklagar det faktum att ålder utgör en betydande grund till diskriminering i arbetslivet. Parlamentet anser att det är beklagligt att äldre personer fortfarande ofta utsätts för stereotypa föreställningar och hinder på arbetsmarknaden, och vill se rättvisa mellan generationerna som grundar sig på solidaritet, ömsesidig respekt, ansvar och en vilja att hjälpa varandra.

47. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja tillgång till sysselsättning och integration på arbetsmarknaden för alla arbetstagare oavsett ålder samt att tillämpa åtgärder för att skydda arbetstagare på arbetsplatsen i fråga om t.ex. lön, utbildning, karriärutveckling, hälsa och säkerhet.

48. Europaparlamentet konstaterar att en ensidig förnyring av arbetskraften inte leder till fler innovationer, utan är ett slöseri med erfarenhet, kunskaper och kompetens.

49. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att uppmuntra arbetsgivare att anställa unga människor, men att samtidigt säkerställa och respektera likabehandling i fråga om lön och socialt skydd, inklusive nödvändig arbetsrelaterad utbildning.

50. Europaparlamentet noterar med oro att Europeiska unionens domstol fastställer att solidaritet mellan generationerna är det enskilt viktigaste legitima målet som rättfärdigar olik behandling baserat på ålder⁽¹⁾, eftersom de medlemsstater med högre sysselsättningsgrad för äldre arbetstagare även är de som lyckas bättre i fråga om de yngres tillträde till arbetsmarknaden.

51. Europaparlamentet påminner om att EU-lagstiftning som rör åldrande måste genomföras på ett effektivt sätt för att bekämpa och förhindra åldersdiskriminering.

⁽¹⁾ Kommissionens arbetsdokument *Annexes to the Joint Report on the application of the Racial Equality Directive (2000/43/EC) and the Employment Equality Directive (2000/78/EC)* (SWD(2014)0005).

Torsdagen den 15 september 2016

52. Europaparlamentet noterar att personer mellan 55 och 64 år utgör en ökande andel arbetstagare i alla EU:s medlemsstater tack vare den politik som bedrivs. Parlamentet beklagar dock att sysselsättningsgraden för denna grupp har ökat alltför långsamt och fortfarande ligger under 50 % inom EU-28. Parlamentet understryker därför att digitaliseringen har en betydande inverkan på arbetsmarknaden, eftersom den skapar nya sysselsättningsmöjligheter och mer flexibla arbetsvillkor, till exempel distansarbete som skulle kunna fungera som ett effektivt verktyg mot att personer över 50 år och medelålders personer som saknar kvalifikationer utestängs. Parlamentet betonar i detta sammanhang att en förutsättning för att kunna dra nytta av digitaliseringen är att kontinuerligt förbättra de digitala kunskaperna genom att ge de anställda möjlighet till fortbildning, vidareutbildning och omställning under hela deras yrkesliv. Parlamentet anser även att möjligheterna för jobbskapande på den digitala marknaden kommer att kräva ytterligare insatser från medlemsstaternas sida för att bemöta kompetensglappet, i synnerhet för personer över 50 år.

53. Europaparlamentet påpekar att man vid åtgärder mot diskriminering av åldersskäl principiellt sett inte får göra någon åtskillnad mellan barn och äldre och att varje form av omotiverad åldersdiskriminering måste följas upp på vederbörligt sätt.

54. Europaparlamentet konstaterar att i synnerhet äldre arbetstagare har mer osäkra arbetsförhållanden och uppmanar kommissionen att tillsammans med medlemsstaterna undersöka det ökande problemet med arbetslöshet bland personer över 50 år och att utveckla effektiva verktyg, såsom yrkesinriktad utbildning och initiativ eller subventioner för arbetsgivare, för att återintegrera äldre arbetstagare på arbetsmarknaden och skydda dem mot ogrundade uppsägningar.

55. Europaparlamentet betonar behovet att öka den arbetsföra befolkningens digitala färdigheter, och understryker att digitaliseringen kommer att bidra till social delaktighet och att äldre personer och personer med funktionsnedsättning kan vara kvar på arbetsmarknaden längre genom att göra det möjligt för dem att dra nytta av de möjligheter som artificiell intelligens ger. Parlamentet anser att det är viktigt att på ett socialt rättvist och hållbart sätt styra den digitala marknadens inflytande på arbetslivet. Parlamentet understryker att många arbetsgivare inte anställer äldre arbetstagare på grund av stereotypa föreställningar om att de saknar eller har föråldrade kunskaper. Parlamentet vill därför se att man införlivar livslångt lärande och vuxenutbildning för arbetstagare i alla åldersgrupper i den kommande europeiska strategi för kompetensutveckling som kommissionen har förvarnat om.

56. Europaparlamentet erinrar om att mänskligt kapital är EU:s och medlemsstaternas viktigaste resurs. Parlamentet anser att e-färdigheter är avgörande för att kunna skydda äldre arbetstagare över 55 år mot utestängning på arbetsmarknaden och att hjälpa dem att hitta nya anställningar. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att i samarbete med arbetsmarknadens parter utveckla kompetensstrategier som knyter samman utbildning och arbetsliv, och därmed investera i och främja livslångt lärande samt tillhandahållande tillgängliga, överkomligt prissatta och heltäckande utbildningsprogram samt omskolning för utveckling av digitala och mjuka färdigheter, inbegripet anpassning till den virtuella miljön (förhöjd verklighet) som gör att den åldrande befolkningen kan anpassa sig bättre till en växande efterfrågan på e-färdigheter inom många olika sektorer. Parlamentet betonar därför att äldre arbetstagare över 55 år, i synnerhet kvinnor, bör ha kontinuerlig tillgång till IKT-utbildning. Parlamentet uppmanar även medlemsstaterna och kommissionen att införa strategier för att minska den digitala klyftan och främja ett jämlikt tillträde till ny informations- och kommunikationsteknik.

57. Europaparlamentet välkomnar det arbetsprogram som de europeiska arbetsmarknadsparterna har lagt fram för perioden 2015–2017 som fokuserar på ett aktivt åldrande. Arbetsmarknadens partner uppmanas att ta ett ordentligt tag i frågorna kring åldersdiskriminering, vuxenutbildning, arbetsmiljö och hur man kan förena arbete och familjeliv för att bygga upp en europeisk ram som främjar alla arbetstagares anställbarhet och hälsa.

58. Europaparlamentet understryker att det behövs tillförlitlig statistik om de äldres situation och de demografiska förändringarna för att utveckla mer riktade och effektiva strategier för ett aktivt åldrande. Parlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa insamlingen av heltäckande uppgifter av god kvalitet om de äldres ställning i samhället, deras hälsa, rättigheter och levnadsstandard.

Torsdagen den 15 september 2016

59. Europaparlamentet påpekar att främjandet av åldersanpassade miljöer är ett mycket viktigt verktyg för att stödja äldre arbetstagare och arbetssökande samt främja inkluderande samhällen med lika möjligheter för alla. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang det gemensamma projektet mellan kommissionen och WHO som syftar till att anpassa WHO:s globala vägledning om åldersanpassade städer, *Global Age-friendly Cities: A Guide*, till europeiska förutsättningar.

60. Europaparlamentet välkomnar kampanjen "Hälsosamma arbetsplatser för alla åldrar" som genomförs av Europeiska arbetsmiljöbyrån. Parlamentet understryker betydelsen av effektiv arbetsmiljölagstiftning och incitament för företag att tillämpa förebyggande metoder. Parlamentet vill se att kampanjen med kraft når ut till företag av alla storlekar.

61. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att förstärka de offentliga pensionssystemen för att garantera en anständig inkomst efter pensioneringen.

62. Europaparlamentet välkomnar kommissionens initiativ för att förena arbete och familjeliv. Parlamentet understryker att det också är en utmaning för äldre arbetstagare att förena arbete och familjeliv, eftersom 18 % av männen och 22 % av kvinnorna i åldern mellan 55 och 64 år tar hand om familjemedlemmar i behov av omsorg, och mer än hälften av mor- och farföräldrarna tar regelbundet hand om sina barnbarn. Parlamentet rekommenderar att man i kommande initiativ för att förena arbete och familjeliv till fullo inkluderar åtgärder för att stödja anhörigvårdare samt mor- och farföräldrar i arbetsför ålder och unga föräldrar.

63. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja kostnadsfria och kvalitativa offentliga tjänster som garanterar barn, sjuka och äldre vederbörlig och nödvändig vård och omsorg.

Sexuell läggning

64. Europaparlamentet noterar att nationella domstolar och Europeiska unionens domstol enbart har hört ett begränsat antal fall av diskriminering på grund av sexuell läggning.

65. Europaparlamentet påminner om att trots att antalet medlemsstater som utvidgat förbudet mot diskriminering på grund av sexuell läggning till alla områden som omfattas av direktivet om likabehandling oavsett ras har ökat från tio år 2010 till tretton år 2014, är skyddet mot diskriminering på grund av sexuell läggning och könsidentitet fortfarande begränsat ⁽¹⁾.

66. Europaparlamentet erinrar om att omfattningen av det skydd mot diskriminering som finns tillgängligt för transpersoner fortfarande är osäkert i många medlemsstater, i synnerhet inom områdena sysselsättning, utbildning samt hälso- och sjukvård. Parlamentet efterlyser åtgärder för att på ett effektivt sätt genomföra nationell lagstiftning som införlivar jämställdhetsdirektivet. Parlamentet påpekar att sådana åtgärder skulle kunna förbättra juridiska definitioner för att se till att skyddet inkluderar alla transpersoner och inte bara transpersoner som genomgår eller har genomgått könskorrigering ⁽²⁾.

67. Europaparlamentet är bekymrat över att medvetenheten om rättigheter på diskrimineringsområdet och medvetenheten om organ och organisationer som erbjuder stöd till offer som utsatts för diskriminering är låg, men att graden av medvetenhet är högre bland hbt-personer. Parlamentet anser att nationella, regionala och lokala myndigheter, tillsammans med alla berörda intressentorganisationer, bör kraftigt intensifiera upplysningsverksamheter för såväl offer som arbetsgivare samt andra grupper. Parlamentet betonar att nationella hbt-organisationer är nyckelpartner i detta arbete.

⁽¹⁾ Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter (2015), *Protection against discrimination on grounds of sexual orientation, gender identity and sex characteristics in the European Union: Comparative legal analysis*.

⁽²⁾ Ibidem.

Torsdagen den 15 september 2016

68. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa ett ömsesidigt erkännande av partnerskapsstatus, äktenskapsförhållanden och föräldrarättigheter. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ta hänsyn till den specifika diskriminering som intersexuella personer utsätts för i arbetslivet och att se över lagstiftning och praxis i syfte att förhindra diskriminering av intersexuella personer.

Övergripande aspekter och rekommendationer

69. Europaparlamentet uttrycker oro över det oklara och osäkra rättsläget vad gäller diskriminering på flera grunder, vilket ofta beror på olika och fragmenterade bestämmelser och standarder i medlemsstaterna. Parlamentet noterar det viktiga arbete som Equinet har gjort för att bidra till att utveckla gemensamma standarder och anser att detta arbete ska ges tillräckligt stöd.

70. Europaparlamentet beklagar djupt att direktiv 2000/78/EG inte innehåller någon bestämmelse om diskriminering på flera grunder, även om det åtminstone nämns att kvinnor ofta utsätts för sådan diskriminering, och konstaterar dessutom att kombinationen av två eller fler diskrimineringsgrunder kan utgöra problem på grund av olika garanterade skyddsnivåer. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att bekämpa alla former av diskriminering på flera grunder för att säkerställa att principen om icke-diskriminering och likabehandling på arbetsmarknaden tillämpas och för att ge tillräde till anställning. Parlamentet rekommenderar att nationella, regionala och lokala myndigheter, brottsbekämpande myndigheter, inklusive yrkesinspektörer, nationella organ för främjande av likabehandling och civilsamhällets organisationer, ökar sin övervakning av sektorsövergripande diskriminering på grund av kön och diskriminering av andra skäl i fall då diskriminering förekommit och i praxis.

71. Europaparlamentet betonar att bristen på objektiva, jämförbara uppgifter om likabehandling som delas upp utifrån diskriminerings- och ojämlikhetsgrund gör det svårare att bevisa förekomsten av diskriminering, i synnerhet indirekt diskriminering. Parlamentet påminner om att artikel 10 i direktiv 2000/78/EG tillåter ett skifte av bevisbördan så att den blir omvänd, i händelse att det föreligger fakta som ger anledning att anta att det har förekommit direkt eller indirekt diskriminering. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att på ett vederbörligt och systematiskt sätt samlar in uppgifter om likabehandling som faller inom direktivets tillämpningsområde, med deltagande av arbetsmarknadens parter, nationella organ för främjande av likabehandling samt nationella domstolar.

72. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att ta fram – även som ett led i den nationella rapporteringsprocessen och i den årliga gemensamma rapporten om social trygghet och social integration – harmoniserad och homogen statistik som är avsedd att åtgärda alla brister i insamlingen av jämställdhetsstatistik. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta initiativ till främjande av sådan uppgiftsinsamling genom att utfärda en rekommendation till medlemsstaterna och genom att ge Eurostat i uppdrag att hålla samråd för att harmonisera uppdelningen av statistiska uppgifter om alla de diskrimineringsgrunder som används för indikatorerna i Europeiska socialundersökningen för att på ett konkret sätt agera mot och bekämpa all diskriminering vid rekrytering och på arbetsmarknaden.

73. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att samtidigt som de samlar in statistiska uppgifter om sysselsättning även inkludera frivilliga frågor från arbetsmarknadsundersökningar för att upptäcka eventuell diskriminering på grund av kön, ras eller etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionsnedsättning, ålder eller sexuell läggning.

74. Europaparlamentet understryker att man i lagstiftningsförandet på alla nivåer bör ta hänsyn till den byråkratiska belastningen för mikroföretag och små och medelstora företag, och att man måste genomföra en proportionalitetsbedömning av alla planerade åtgärder.

75. Europaparlamentet noterar den viktiga roll som nationella organ för främjande av likabehandling har vid genomförandet av direktivet om likabehandling i arbetslivet, genom att de bidrar till upplysning och datainsamling, samarbetar med arbetsmarknadens parter och andra intressenter, tar itu med underrapportering och är drivande när det gäller att göra det lättare och enklare för personer som utsätts för diskriminering att anmäla detta. Parlamentet uppmanar till att stärka den roll som nationella organ för främjande av likabehandling har och att utveckla deras verksamhet och förbättra deras kapacitet, samtidigt som deras opartiskhet garanteras, bland annat genom att tillhandahålla dem lämplig finansiering.

Torsdagen den 15 september 2016

76. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att visa prov på större engagemang i genomförandet av principen om jämställdhet mellan kvinnor och män inom sysselsättningspolitiken. Parlamentet efterlyser en aktiv tillämpning av genusbudgetering, genom att kommissionen bl.a. främjar utbyten av bästa praxis, och åtgärder som uppmuntrar till att kvinnor anställs på lika villkor utan osäkra anställningsförhållanden med en sund balans mellan arbetsliv och privatliv samt livslångt lärande, liksom åtgärder som minskar skillnaderna i lön och pension och som generellt sett förbättrar kvinnors ställning på arbetsmarknaden.

77. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utveckla könsneutrala yrkesklassificeringar och arbetsvärderingssystem som bör betraktas som oumbärliga åtgärder för att främja likabehandling.

78. Europaparlamentet understryker att politiken för likabehandling bör syfta till att bemöta stereotyper om både manliga och kvinnliga yrken och roller.

79. Europaparlamentet påminner om att arbetsmarknadsparterna har en nyckelroll att spela när det gäller att informera och medvetandegöra såväl arbetstagarna som arbetsgivarna om hur man kan bemöta diskriminering.

80. Europaparlamentet anser att det behövs ytterligare insatser för att balansera konkurrerande rättigheter såsom religions- och trosfrihet samt yttrandefrihet i fråga om trakasserier på dessa grunder.

81. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utveckla och stärka nationella yrkesinspektionsorgan och ge de förutsättningar och de ekonomiska och mänskliga resurser som en effektiv närvaro på fältet kräver för att bekämpa otrygga anställningar, oreglerat arbete samt anställnings- och lönediskriminering, särskilt ur ett jämställdhetsperspektiv.

82. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att förbättra möjligheterna att förena arbete och privatliv för att garantera kvinnor rätten att återvända till sitt arbete efter graviditet och mamma- och föräldraledighet, att garantera deras rätt till ett effektivt hälso- och säkerhetsskydd på arbetsplatsen samt att garantera dem deras moderskapsrelaterade förmåner, och att vidta åtgärder för att förhindra ogrundade uppsägningar av arbetstagare t.ex. vid graviditet genom konkreta åtgärder såsom nya förslag till mammaledighet respektive direktivet om omsorgsledighet och genom att förstärka lagstiftningen om pappaledighet.

83. Europaparlamentet noterar att tillgången till rättslig prövning är begränsad i många diskrimineringsfall. Parlamentet understryker betydelsen av tillgång till information för offer som utsätts för diskriminering. Parlamentet anser att det är nödvändigt att medlemsstaterna vidtar de åtgärder som krävs för att säkerställa att offren tillhandahålls rimlig, tillgänglig juridisk rådgivning och rättsligt bistånd i alla faser av det rättsliga förfarandet, inbegripet konfidentiell och personlig rådgivning samt känslomässigt, personligt och moraliskt stöd, genom organ för främjande av likabehandling eller lämpliga medlare. Medlemsstaterna uppmanas även att bekämpa trakasserier och våld på arbetsplatsen som kränker en människas värdighet och/eller skapar en stötande stämning på arbetsplatsen.

84. Europaparlamentet anser att klagomålsmekanismer måste förbättras på nationell nivå genom att stärka de nationella organen för främjande av likabehandling för att öka möjligheterna till rättslig prövning och icke-rättsliga mekanismer samt genom att öka förtroendet för myndigheterna med hjälp av rättsligt stöd och rättslig rådgivning och förenkling av ofta utdragna och komplicerade rättsliga förfaranden. Parlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att skapa plattformar som kan ta emot klagomål och erbjuda kostnadsfritt stöd för att juridiskt följa upp diskriminering och trakasserier på arbetsplatsen.

85. Europaparlamentet begär att det i fråga om fall av diskriminering och/eller mobbning och/eller stalkning på arbetsplatsen införs bestämmelser som skyddar visseblåsare och deras personliga integritet.

86. Europaparlamentet påminner om att det i vissa fall fortfarande är problematiskt att driva en domstolsprocess och att säkerställa lämplig representation, och uppmanar med kraft medlemsstaterna att hitta sätt att hjälpa offer i detta avseende, bland annat genom att befria dem från eller reducera deras domstolskostnader, genom rättslig rådgivning och stöd av bland annat specialiserade icke-statliga organisationer samt genom att säkerställa möjlighet till rättslig prövning och lämplig representation. Parlamentet understryker hur viktig den rättsliga statusen är för icke-statliga organisationer med ett legitimt intresse i relevanta juridiska och/eller administrativa förfaranden.

Torsdagen den 15 september 2016

87. Europaparlamentet välkomnar det faktum att påföljder som föreskrivs i medlemsstaternas antidiskrimineringslagstiftning i allmänhet är förenliga med direktivet om likabehandling i arbetslivet. Parlamentet framhåller även den viktiga funktion som specialiserade offentliga antidiskrimineringsorgan fyller för att lösa problem kring påföljder och överklaganden. Parlamentet är dock bekymrat över att nationella domstolar, vad gäller nivå och belopp på den tilldelade ersättningen, tenderar att tillämpa den lägre skalan för påföljder som föreskrivs enligt lag⁽¹⁾. Kommissionen måste noga övervaka gällande regler för påföljder och möjlighet till rättslig prövning i medlemsstaterna för att säkerställa att den nationella lagstiftningen, enligt vad Europeiska unionens domstol konstaterat, inte enbart utdömer rent symboliska straff eller utfärdar varningar i fall av diskriminering.

88. Europaparlamentet uttrycker sin oro över den romska befolkningens låga deltagande på arbetsmarknaden. Parlamentet betonar att en starkare roll måste ges åt icke-statliga organisationer som är insatta i denna etniska minoritet, i syfte att öka romernas deltagande på arbetsmarknaden. Vidare framhåller parlamentet de icke-statliga organisationernas betydelse i att sprida information om de rättigheter som romska personer har eller för att hjälpa dem att inge klagomål i fall av diskriminering, något som i slutändan även kommer att förbättra uppgiftsinsamlingen.

89. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utnyttja direktivets möjlighet att införa positiv särbehandling för grupper som drabbas av allvarlig och strukturell diskriminering, t.ex. romer.

90. Europaparlamentet välkomnar det faktum att en övervägande majoritet av medlemsstaterna har övervägt någon form av positiv särbehandling inom ramen för direktivets tillämpningsområde.

91. Europaparlamentet betonar behovet att sprida relevanta beslut från Europeiska unionens domstol och det behövs ett utbyte av nationella domstolsbeslut rörande bestämmelserna i direktivet om likabehandling i arbetslivet, i enlighet med Europeiska unionens domstols och Europadomstolens rättspraxis.

92. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är att säkerställa stöd för anhängigvårdare som kombinerar arbete med omsorgsansvar (t.ex. flexibla arbetstider och avlastningsvård) så att dessa anhängigvårdare (huvudsakligen kvinnor) kan ge vård och omsorg och ge ett stort bidrag till sina familjer och samhället utan att bestraffas för det nu eller senare i livet.

93. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att anställda vid nationella, regionala och lokala myndigheter, brottsbekämpande myndigheter och yrkesinspektioner tillhandahålls lämplig fortbildning. Parlamentet anser att det är oerhört viktigt att fortbilda alla relevanta aktörer, såsom domare, åklagare, personal inom rättsväsendet, advokater och utredare, poliser och fängelsepersonal, i lagstiftning mot diskriminering i arbetslivet och rättspraxis, och att även utbilda dem i kulturell förståelse och omedvetna fördomar.

94. Europaparlamentet anser att kommissionen måste tillhandahålla privata företag, inklusive små och medelstora företag och mikroföretag, modeller för jämställdhet och ramar för mångfald som de senare kan kopiera och anpassa till sina behov. Parlamentet uppmanar intressenter inom näringslivet att gå längre än att enbart lova att göra åtaganden för att respektera jämställdhet och mångfald genom att bland annat årligen rapportera om sina initiativ i detta avseende med hjälp av jämställdhetsorgan om de så önskar.

95. Europaparlamentet uppmanar arbetsgivare att skapa arbetsmiljöer åt sina anställda som motverkar diskriminering genom att respektera och genomföra befintliga antidiskrimineringsdirektiv utifrån principen om likabehandling oavsett kön, ras eller etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionsnedsättning, ålder eller sexuell läggning. Kommissionen uppmanas att övervaka genomförandet av de åtgärder som följer av detta åtagande.

96. Europaparlamentet påminner om den viktiga roll som arbetsmarknadens parter, icke-statliga organisationer och civilsamhället har i samband med att erbjuda stöd till offren, och betonar att det ofta är enklare för diskriminerade personer att vända sig till dessa än att vända sig till andra aktörer. Parlamentet förespråkar därför ett stöd till de organisationer i det civila samhället som verkar på detta område.

⁽¹⁾ Europaparlamentets utredningstjänst, *ibidem*.

Torsdagen den 15 september 2016

97. Europaparlamentet efterlyser utbildning i mänskliga rättigheter och medborgarutbildning som främjar medvetenheten om och positiva attityder till mångfald och som söker skapa en inkluderande miljö genom att uppmuntra till en omdefiniering av normer och ett upphörande av förolämpande etiketter.

98. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stödja kurser i medborgarskap och mänskliga rättigheter i grund- och gymnasieskolan.

99. Europaparlamentet anser att kommissionen måste anta en europeisk ram för nationella strategier för att bekämpa antisemitism, islamofobi och andra former av rasism.

100. Europaparlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att inrätta lämpliga system för att göra det möjligt för interner som avtjänat sitt straff att återintegreras på arbetsmarknaden.

101. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att göra det lättare för berörda aktörer, inklusive civilsamhällets organisationer och jämställdhetsorgan, att få tillgång till ekonomiska medel som kan användas till upplysnings- och informationskampanjer om diskriminering i arbetslivet. Parlamentet uppmanar den privata sektorn att medverka till att en diskrimineringsfri arbetsmiljö skapas.

102. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att försöka utbyta bästa praxis för att hjälpa till att motverka diskriminering i arbetslivet.

103. Europaparlamentet uppmanar arbetsmarknadens parter att utveckla en intern medvetenhet om ojämlikheter i arbetslivet och att lägga fram förslag för att behandla frågorna på organisations-/företagsnivå, vid branschförhandlingar om kollektivavtal och genom utbildningar och kampanjer som riktar sig till medlemmar och arbetstagare.

104. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att involvera arbetsmarknadens parter (fackföreningar och arbetsgivare) och det civila samhället, inklusive jämställdhetsorgan, för en effektiv tillämpning av likabehandling på arbetsplatsen, i syfte att främja likabehandling. Parlamentet uppmanar även medlemsstaterna att förbättra den sociala dialogen och utbytet av erfarenheter och bästa praxis.

o

o o

105. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Torsdagen den 15 september 2016

P8_TA(2016)0361

Verksamheten inom och effekterna och mervärdet av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter mellan 2007 och 2014

Europaparlamentets resolution av den 15 september 2016 om verksamheten inom och effekterna och mervärdet av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter mellan 2007 och 2014 (2015/2284(INI))

(2018/C 204/22)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1309/2013 av den 17 december 2013 om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (2014–2020) och om upphävande av förordning (EG) nr 1927/2006 ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 546/2009 av den 18 juni 2009 om ändring av förordning (EG) nr 1927/2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ⁽³⁾,
- med beaktande av kommissionens rapport till Europaparlamentet och rådet om verksamheten inom Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter under 2013 och 2014 (COM(2015)0355),
- med beaktande av efterhandsutvärderingen av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter – slutrapport från augusti 2015,
- med beaktande av revisionsrättens särskilda rapport nr 7/2013 Har Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter gett ett europeiskt mervärde i återintegreringen av uppsagda arbetstagare på arbetsmarknaden?,
- med beaktande av Eurofound's ERM-rapport 2012 Efter omstruktureringen: arbetsmarknader, arbetsvillkor och livstillfredsställelse,
- med beaktande av Eurofound's fallstudie *Added value of the European Globalisation Adjustment Fund: A comparison of experiences in Germany and Finland* (2009),
- med beaktande av Eurofound's ERM-rapport 2009 Strukturomvandling i tider av recession,
- med beaktande av sin resolution av den 29 september 2011 om hur Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ska fungera i framtiden ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 7 september 2010 om finansieringen av och verksamheten för Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 855.

⁽²⁾ EUT L 167, 29.6.2009, s. 26.

⁽³⁾ EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT C 56 E, 26.2.2013, s. 119.

⁽⁵⁾ EUT C 308 E, 20.10.2011, s. 30.

Torsdagen den 15 september 2016

- med beaktande av de resolutioner som parlamentet har antagit sedan januari 2007 om utnyttjandet av fonden, inklusive anmärkningarna från utskottet för sysselsättning och sociala frågor om ansökningarna,
- med beaktande av överläggningarna i den särskilda arbetsgruppen för fonden inom utskottet för sysselsättning och sociala frågor,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor och yttrandena från budgetutskottet, utskottet för internationell handel, budgetkontrollutskottet, utskottet för regional utveckling och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A8-0227/2016), och av följande skäl:
 - A. Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter inrättades för att stödja och uttrycka solidaritet med arbetstagare som blivit uppsagda till följd av genomgripande strukturförändringar i världshandeln. Målet med Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (nedan kallad fonden) är att bidra till smart och hållbar tillväxt för alla och varaktig sysselsättning genom att förbereda och stödja arbetslösa inför en ny anställning. Fonden utformades för att i akuta situationer genom snabba insatser och kortsiktigt stöd komma till rätta med akuta och oförutsedda svårigheter på arbetsmarknaden som storskaliga uppsägningar, till skillnad från Europeiska socialfonden (ESF) som också ger stöd till uppsagda arbetstagare, men vars syfte är att få bukt med långvariga strukturella obalanser, huvudsakligen genom livslångt lärande. Fonden bör fortsätta att användas bortom den fleråriga budgetramen under nästa programperiod.
 - B. Omstruktureringsprocesser har blivit allt vanligare på senare år och har ökat inom vissa sektorer och håller på att sprida sig till andra. Företagen är ansvariga för de ofta oförutsedda följderna av besluten för orten och medlemsstatens ekonomiska och sociala struktur. Fonden bidrar till att mildra de negativa följderna av omstruktureringsbeslut. Allt fler åtgärder som finansieras av fonden rör omstruktureringsstrategier för stora företag och multinationella företag som i de flesta fall beslutas utan deltagande av arbetstagarna och deras representanter. Utlokalisering, utflyttning, nedläggningar, sammanslagningar, förvärv, uppköp, omorganisation av produktionen och utläggande av verksamhet på entreprenad är de vanligaste omstruktureringsformerna.
 - C. Osäkerhet kan dock göra det svårt för arbetstagarna att anpassa sig och ha en proaktiv inställning vid flyttning av arbetstillfällen eller yrkesbyte, eftersom förflyttningar innebär en risk för arbetslöshet, lägre löner och social otrygghet. Återintegreringen i sysselsättning för stödmottagare av åtgärder som fonden finansierat blir mer framgångsrik om den leder till sysselsättning med kvalitet.
 - D. Kooperativen genomför omstruktureringsprocesser på ett socialt ansvarstagande sätt och den specifikt kooperativa styrningsmodellen, som bygger på gemensamt ägande, demokratiskt deltagande och medlemskontroll samt kooperativens möjlighet att förlita sig på egna finansiella resurser och stödnätverk, är förklaringen till varför kooperativen är mer flexibla och innovativa i hanteringen av omstruktureringsprocesser i det långa loppet och när det gäller att skapa nya affärsmöjligheter.
 - E. Enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 1309/2013 ska kommissionen vartannat år lägga fram en kvantitativ och kvalitativ rapport för parlamentet och rådet om fondens verksamhet under de föregående två åren.
 - F. Det finns ingen EU-rättslig ram om information till och samråd med anställda och planering och hantering av omstruktureringsprocesser för att föregripa förändringar och förhindra förlust av arbetstillfällen. Parlamentet begärde i sin resolution av den 15 januari 2013 ⁽¹⁾ att kommissionen på grundval av artikel 225 i EUF-fördraget och efter samråd med arbetsmarknadens parter så snart som möjligt ska lägga fram ett förslag till en rättsakt om information till och samråd med anställda, planering och hantering av omstruktureringsprocesser (enligt de utförliga rekommendationer som fastställs i bilagan till resolutionen). Det finns stora skillnader mellan medlemsstaterna när det gäller arbetsgivarernas

⁽¹⁾ EUT C 440, 30.12.2015, s. 23.

Torsdagen den 15 september 2016

ansvar gentemot sina anställda vid omstrukturering. Samråd har hållits med EU:s arbetsmarknadsparter två gånger i denna fråga och kommissionen har inte agerat. Kommissionens åtgärder med anledning av parlamentets resolutioner om information, samråd och omstrukturering har varit en besvikelse, och därför krävs konkreta åtgärder på detta område. Väl utvecklade system för industriella förbindelser där arbetstagarna och deras representanter har rättigheter i fråga om samråd och information är en mycket viktig aspekt. Ett stärkt samrådsdirektiv kan bidra till att förhandlingar om en lämplig handlingsplan kan äga rum på lika villkor och i god tid.

- G. Minimitröskelvärdet för uppsägningar sänktes från 1 000 uppsägningar till 500 uppsägningar, med möjligheten att vid särskilda omständigheter eller på mindre arbetsmarknader beakta en ansökan till fonden, om uppsägningarna får allvarliga följder för sysselsättningen och den lokala, regionala eller nationella ekonomin.
- H. Sedan den 1 januari 2014 kan även tidigare egenföretagare vara berättigade stödmottagare och få hjälp. Kommissionen bör se till att fonden tillgodoser egenföretagares specifika behov eftersom antalet egenföretagare stadigt ökar. I regioner som är berättigade till stöd genom ungdomssysselsättningsinitiativet kan unga som varken arbetar eller studerar fram till den 31 december 2017 få stöd från fonden till ett antal som motsvarar antalet berörda stödmottagare.
- I. Den nuvarande fonden syftar inte endast till att stödja friställda arbetstagare utan också till att visa solidaritet med dessa arbetstagare.
- J. Fondens ursprungliga budget var 500 miljoner euro per år. Den nuvarande budgeten är 150 miljoner euro per år, med en årlig genomsnittlig utgift på runt 70 miljoner euro sedan fonden inrättades.
- K. Den ursprungliga medfinansieringssatsen var 50 %, men denna höjdes till 65 % under 2009–2011, återgick till 50 % under 2012–2013 och är nu 60 %.
- L. Det har lämnats in 134 ansökningar från 20 medlemsstater mellan 2007 och 2014, avseende 122 121 berörda arbetstagare, och totalt har 561,1 miljoner euro begärts. Under budgetperioden 2007–2013 var budgetgenomförandegraden endast 55 %. Mellan 2007 och 2014 kom det största antalet ansökningar från tillverkningssektorn, särskilt bilindustrin, som stod för 29 000 av 122 121 arbetstagare (23 % av det totala antalet arbetstagare som omfattades av de inlämnade ansökningarna). I dagsläget har den ekonomiska krisen slagit hårdast mot små företag med färre än 500 anställda.
- M. Revisionsrätten rekommenderar Europaparlamentet, kommissionen och rådet att överväga att begränsa EU-finansieringen till åtgärder som kan ge europeiskt mervärde, i stället för att finansiera redan befintliga nationella inkomststödssystem för arbetstagare enligt artikel 7.1 b. Åtgärder inom ramen för fonden har konstaterats ge störst mervärde när de använts för att medfinansiera tjänster som normalt inte finns tillgängliga i medlemsstaternas anställningsförmånssystem, när dessa tjänster är inriktade på utbildning i stället för på bidrag, och i de fall där åtgärderna har skräddarsytt och där de kompletterar allmänna åtgärder, särskilt för de mest utsatta grupperna av uppsagda arbetstagare. I detta sammanhang krävs investeringar i potentialen hos tidigare anställda och det är viktigt med en fullständig bedömning av de lokala arbetsmarknadsbehoven och kompetenskraven, eftersom detta bör ligga till grund för utbildning och kompetensbyggande för en snabb återintegrering av arbetstagarna på arbetsmarknaden. Medlemsstaterna har en skyldighet att genomföra fondens budget på ett ändamålsenligt sätt.

Torsdagen den 15 september 2016

- N. Fonden löser inte arbetslöshetsproblemet i EU. För att lösa EU:s arbetslöshetskris måste skapandet och skyddet av arbetstillfällen och deras hållbarhet sättas i centrum för EU:s politik. Arbetslöshetsnivåerna i Europa, särskilt vad gäller ungdoms- och långtidsarbetslösheten, kräver omedelbara åtgärder som ger arbetslösa nya utsikter till arbete.
- O. I detta betänkande är referensperioden för bedömningen av fonden 2007–2014. Kommissionens efterhandsutvärdering omfattar perioden 2007–2013 och revisionsrätten granskar i sin rapport perioden 2007–2012.
- P. Principerna om jämställdhet och icke-diskriminering, som tillhör unionens grundläggande värderingar och som står inskrivna i Europa 2020-strategin, bör säkerställas och främjas vid genomförandet av fonden.
1. Europaparlamentet noterar efterhandsutvärderingen av fonden och av den första tvåårsrapporten. Parlamentet noterar att kommissionen uppfyller sin rapporteringsskyldighet. Parlamentet anser att dessa och andra rapporter inte räcker för att fullt ut säkerställa fondens öppenhet och effektivitet. Parlamentet uppmanar de medlemsstater som har mottagit stöd från fonden att offentliggöra alla uppgifter och alla utvärderingar av ärenden och att inbegripa en jämställdhetsutvärdering i bedömningen av ärendena. Parlamentet uppmanar starkt alla medlemsstater att snabbt offentliggöra sina ansökningar och slutrapporter enligt den gällande förordningen. Kommissionen bör när den uppfyller sin rapporteringsskyldighet offentliggöra alla relevanta handlingar som rör fondärenden, inklusive sina interna uppdragsrapporter efter övervakningsbesök rörande pågående ansökningar i medlemsstaterna.
 2. Europaparlamentet välkomnar förlängningen av finansieringsperioden från ett till två år. Enligt Eurofound's forskning är 12 månader inte en tillräckligt lång period för att hjälpa alla uppsagda arbetstagare, särskilt inte de mest utsatta grupperna, såsom lågkvalificerade arbetstagare, äldre arbetstagare, kvinnor och i synnerhet ensamstående föräldrar.
 3. Europaparlamentet konstaterar att det framgått av utvärderingarna av fonden att insatserna via fonden påverkas av sådana faktorer som utbildnings- och kvalifikationsnivåerna hos de arbetstagare som utgör målgrupp, liksom också av de ifrågasvarande arbetsmarknadernas absorptionsförmåga och mottagarländernas BNP. Sådana faktorer påverkas mestadels av långsiktiga åtgärder som effektivt kan stödjas via de europeiska struktur- och investeringsfonderna (ESI-fonderna). I samband med stöd från fonden måste man alltid ta hänsyn till dessa faktorer och till den lokala arbetsmarknadssituationen. Det är viktigt med ökade synergier mellan Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter och ESI-fonderna för snabbare och effektivare resultat. ESI-fonderna kan följa upp de åtgärder som genomförts inom områden som stöds av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter genom att stimulera investeringar, allmän tillväxt och sysselsättningskapande. Insatserna via Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter bör inriktas på investeringar som bidrar till tillväxt, sysselsättning, utbildning, färdigheter och arbetstagares geografiska rörlighet och bör samordnas med befintliga EU-program, för att hjälpa arbetssökande att få jobb och främja företagandet, särskilt i de regioner och sektorer som redan drabbats svårt av globaliseringens negativa effekter eller ekonomins omstrukturering. Man bör ge företräde åt integrerade arbetssätt som bygger på flerfondsprogram, för att problemen med uppsägningar och arbetslöshet ska kunna åtgärdas på ett hållbart sätt, med hjälp av en ändamålsenlig resursallokering och närmare samordning och synergier, framför allt mellan ESF och Eruf. Parlamentet är fast övertygat om att en integrerad strategi för flerfondsprogram skulle minska utlokaliseringsrisken och skapa ett gynnsamt läge för att industriproduktionen återvänder till EU.
 4. Europaparlamentet anser att fondens funktion har förbättrats genom reformerna i förordningen. Uppnådda förbättringar har förenklat medlemsstaternas tillgång till fonden och detta borde medföra en bredare användning av fonden bland medlemsstaterna. Parlamentet uppmanar kommissionen att föreslå åtgärder för att avlägsna eventuella hinder angående förvaltningskapacitet som stått i vägen för användning av fonden. Fonden bör inte få en makroekonomisk stabiliseringsfunktion.
 5. Europaparlamentet noterar att de minskade anslag som avsatts för fonden i den årliga budgeten har varit tillräckliga för att tillhandahålla det nödvändiga och ytterst viktiga stöd för personer som har förlorat sitt arbete. Sedan 2014 har dock fonden utökats till att omfatta unga som varken arbetar eller studerar samt kriskriteriet och i händelse av att antalet ansökningar ökar avsevärt eller om fonden tilldelas nya befogenheter kan det hända att anslagen inte räcker och måste ökas för att säkerställa fondens effektiva funktion.

Torsdagen den 15 september 2016

6. Europaparlamentet bekräftar vikten av en stark dialog mellan arbetsmarknadens parter på grundval av ömsesidigt förtroende och delat ansvar som det bästa verktyget för att finna samförståndslösningar och gemensamma infallsvinklar i fråga om att föregripa, förebygga och hantera omstruktureringsprocesser. Detta skulle förebygga förluster av arbetstillfällen och därmed behovet av fondens åtgärder.
7. Europaparlamentet noterar den markanta ökningen av antalet ansökningar under undantagsperioden 2009–2011, då ansökningar på grundval av kriskriterier tilläts och att tillämpningsområdet utvidgades ytterligare till att permanent inbegripa kriskriteriet och egenföretagare 2014–2020. Parlamentet välkomnar en förlängning av undantaget efter 2013 och konstaterar att över hälften av det totala antalet projekt under perioden 2007–2014 var krisrelaterade. Den ekonomiska krisens negativa följder är långt ifrån över i vissa medlemsstater.
8. Europaparlamentet konstaterar att 20 medlemsstater under perioden 2007–2014 ansökte om totalt 542,4 miljoner euro för 131 insatser som riktades till 121 380 arbetstagare.
9. Europaparlamentet noterar att kommissionen har förbättrat fondens databas där kvantitativa uppgifter om fondärenden registreras för statistiska ändamål, vilket gör det lättare för medlemsstaterna att lämna in ansökningar och för kommissionen att analysera och jämföra uppgifter om fondärenden. Parlamentet konstaterar vidare att kommissionen integrerat fonden i det gemensamma systemet om delad förvaltning, vilket bör leda till mer korrekta och fullständiga ansökningar och till att ytterligare minska den tid det tar för en ansökan som lämnas in av en medlemsstat. Systemet gör det möjligt att förenkla ansökningsförfarandena för medlemsstaterna och kommissionen uppmanas att påskynda ansökningsförfarandena så att fondens ekonomiska bidrag kan betalas ut i god tid och få största möjliga verkan.
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fullständigt förutse de handelspolitiska beslutens följder för EU:s arbetsmarknad, även med tanke på den evidensbaserade information om dessa följder som har betonats i fondansökningarna. Parlamentet uppmanar kommissionen att genomföra grundliga förhands- och efterhandsbedömningar av konsekvenserna, däribland samhällskonsekvensbedömningar som tar upp möjliga effekter på sysselsättningen, konkurrenskraften och ekonomin samt konsekvenserna för små och medelstora företag, och samtidigt säkerställa effektiv förhandssamordning mellan GD Handel och GD Sysselsättning. Europaparlamentet bör organisera regelbundna gemensamma utfrågningar inom INTA- och EMPL-utskotten för att bidra till förbättrad samordning mellan, och övervakning av, handelspolitiken och fonden. Fonden måste utnyttjas mer för att hantera utlokaliseringar och sektoriella kriser som orsakats av fluktuationer i den globala efterfrågan. Parlamentet motsätter sig starkt varje initiativ att betrakta fonden, i sin nuvarande form och med nuvarande budget, som ett insatsverktyg vid förlust av arbetstillfällen i Europeiska unionen till följd av handelsstrategier som har beslutats på EU-nivå, inklusive framtida handelsavtal eller avtal som redan har ingåtts. Samstämmigheten mellan handels- och industripolitiken måste vara god och EU:s handelspolitiska skyddsåtgärder måste moderniseras.
11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att endast bevilja marknadsekonomisk status till tredje parter då de uppfyller kommissionens fem kriterier. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang kommissionen att införa en tydlig och effektiv strategi för frågor om beviljande av marknadsekonomisk status för tredjeländer i syfte att bevara konkurrenskraften för EU:s näringsliv och fortsätta kämpa för att motverka alla former av illojal konkurrens.
12. Europaparlamentet framhåller att ett de främsta målen med fonden är att hjälpa arbetstagare som förlorat sina arbeten till följd av en allvarlig förändring i EU:s handel med varor och tjänster, enligt artikel 2 a i förordningen. En viktig uppgift för fonden är att stödja arbetstagare som blivit uppsagda till följd av handelstvisters negativa konsekvenser. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att klargöra att förlust av arbeten till följd av handelstvister som leder till en allvarlig förändring i EU:s handel med varor och tjänster ligger helt inom fondens tillämpningsområde.
13. Europaparlamentet betonar att fonden inte under några som helst omständigheter kan ersätta en seriös politik med målet att förhindra och förutse omstruktureringar. Parlamentet insisterar på vikten av en verklig industripolitik på EU-nivå med sikte på en hållbar tillväxt för alla.

Torsdagen den 15 september 2016

14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genomföra bedömningar av globaliseringens konsekvenser sektorsvis och att utifrån dessa ta fram förslag som uppmanar företagen att föregripa förändringarna i sektorn och att förbereda sina anställda innan man börjar med uppsägningar.

15. Europaparlamentet understryker att vissa medlemsstater har föredragit att använda Europeiska socialfonden (ESF) snarare än Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter på grund av den högre medfinansieringssatsen inom ESF, det snabbare genomförandet av ESF-åtgärder, avsaknaden av förfinansiering från Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter och denna fonds långdragna godkännandeförfarande. Parlamentet anser emellertid att den högre medfinansieringssatsen och det snabbare ansöknings- och godkännandeförfarandet i den nya förordningen åtgärdar vissa av dessa problem. Parlamentet beklagar att fondens stöd fortfarande inte har nått ut till uppsagda arbetstagare i alla medlemsstater och uppmanar medlemsstaterna att använda sig av stödet i händelse av massuppsägningar.

16. Parlamentet framhåller att enligt revisionsrättens rapport är den genomsnittliga tiden för att godkänna en ansökan om stöd från fonden 41 veckor. Man bör på alla sätt verka för att påskynda förfarandena. Kommissionens ansträngningar för att minimera förseningar och göra ansökningsprocessen smidigare välkomnas. Medlemsstaterna måste ovillkorligen få förstärkt kapacitet i detta hänseende och parlamentet rekommenderar starkt att alla medlemsstater börjar tillämpa åtgärderna så snart som möjligt, vilket många medlemsstater redan gör.

17. Europaparlamentet noterar att vissa medlemsstater, arbetsmarknadens parter och företag har mycket bristfälliga kunskaper om fonden. Parlamentet uppmanar kommissionen att öka sin kommunikation med medlemsstaterna, nationella och lokala fackföreningar och med den breda allmänheten. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att öka medvetenheten om fonden bland arbetstagare och deras representanter och att göra detta omgående, för att se till att så många eventuella mottagare som möjligt får stöd ur och kan dra nytta av fondens åtgärder samt att i större utsträckning lyfta fram fördelarna utifrån de resultat som uppnåtts genom fonden.

18. Europaparlamentet påminner om vikten av skyddsåtgärder för att inte företag som får EU-stöd under en begränsad tid ska utlokaliseras, vilket kan leda till behov av ytterligare stödsystem till följd av uppsägningar.

Fondens stödmottagare

19. Europaparlamentet välkomnar slutsatsen i revisionsrättens rapport att nästan alla arbetstagare som var berättigade till stöd från fonden kunde dra nytta av individanpassade tjänster och väl samordnade åtgärder som utgick från deras personliga behov och att nästan hälften av de arbetstagare som fick ekonomiskt stöd nu åter har jobb. Fondens program inte har genomförts snabbt och effektivt i vissa medlemsstater, vilket har lett till att fondens medel har underutnyttjats. För att säkerställa ett positivt resultat för stödmottagarna är det av avgörande betydelse att de berörda stödmottagarna eller deras företrädare, arbetsmarknadens parter, lokala sysselsättningsåtgärder och andra berörda parter är involverade i samband med den inledande bedömningen och ansökan. Parlamentet uppmanar kommissionen att stödja medlemsstaternas arbete med att utveckla innovativa åtgärder och program och att i sina översyner bedöma i vad mån det samordnade paketet med individanpassade tjänster utformats utifrån framtida utsikter på arbetsmarknaden och önskad kompetens och varit förenligt med övergången till en resurseffektiv och hållbar ekonomi. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att i enlighet med artikel 7 i den gällande förordningen anstränga sig mer för att utforma det samordnade paketet av skräddarsydda tjänster med tanke på en resurseffektiv och hållbar ekonomi. Innovation, smart specialisering och resurseffektivitet är utslagsgivande för industriell förnyelse och ekonomisk diversifiering.

20. Europaparlamentet noterar att av de 73 projekt som analyserats i kommissionens efterhandsutvärderingsrapport var den genomsnittliga andelen stödmottagare som fyllt 55 år 15 % och att andelen stödmottagare i åldern 15–24 år var 5 %. Parlamentet välkomnar därför den nya förordningens inriktning på äldre och yngre arbetstagare och det faktum att unga som varken arbetar eller studerar har inbegripits i vissa ansökningar. Parlamentet konstaterar att andelen kvinnliga bidragsmottagare var 33 % och andelen manliga var 67 %. Siffrorna avspeglar könsbalansen bland arbetskraften, som kan variera beroende på sektor. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att se till att män och kvinnor behandlas lika i alla ansökningar till fonden, och uppmanar medlemsstaterna att samla in könsuppdelade data för att se hur kvinnliga stödmottagares återanställningsgrad påverkas. I vissa ansökningar till fonden är antalet berörda stödmottagare lågt jämfört med det sammanlagda antalet stödberättigade mottagare, vilket kan leda till att effekterna inte blir optimala.

Torsdagen den 15 september 2016

21. Europaparlamentet anser att inbegripandet av unga som varken arbetar eller studerar i fondansökningarna ofta kräver olika typer av insatser, och att alla aktörer, inklusive arbetsmarknadens parter, lokala grupper och ungdomsorganisationer bör vara representerade i genomförandestadiet av varje program och bör främja nödvändiga åtgärder för att säkerställa maximalt deltagande för unga som varken arbetar eller studerar. Parlamentet uppmuntrar i detta sammanhang medlemsstaterna att utse en stark myndighet som har huvudansvaret för att samordna genomförandet av programmet, säkra särskilt och varaktigt stöd för att unga som varken arbetar eller studerar slutför fondens program och för att säkra största möjliga utbetalning av programmedlen. En oberoende översyn med särskild uppmärksamhet på deltagandet för unga som varken arbetar eller studerar skulle identifiera bättre metoder. Parlamentet är starkt övertygat om att undantaget för att inbegripa unga som varken arbetar eller studerar bör fortsätta att gälla till slutet av programperioden i december 2020.

22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i sin halvtidsutvärdering av fonden inbegripa en särskild kvalitativ och kvantitativ analys av fondens stöd till ungdomar som varken arbetar eller studerar, särskilt med tanke på genomförandet av ungdomsgarantin och de nödvändiga synergierna mellan nationella budgetar, Europeiska socialfonden och ungdomssysselsättningsinitiativet.

23. Europaparlamentet noterar att enligt efterhandsutvärderingen var den genomsnittliga andelen arbetstagare som mottog stöd i alla de 73 fall som undersöktes 78 %. Detta inbegriper 20 fall där denna andel var 100 % eller mer. Parlamentet insisterar dock på att den maximala andelen arbetstagare som mottar stöd i ett visst fall är 100 % och att användningen av siffror som överstiger 100 % därför förvränger uppgifterna så att andelen ser ut att vara avsevärt högre än den i själva verket är. Parlamentet konstaterar att detta även gäller genomförandegraden av budgeten. Parlamentet uppmanar kommissionen att justera sina siffror för att ge en korrektare bedömning av andelen arbetstagare som mottar stöd och genomförandegraden av budgeten.

24. Europaparlamentet välkomnar att många stödmottagare i synnerhet har kunnat få ett nytt arbete genom fonden tack vare individuellt stöd i arbetssökandet och höjning av deras kompetens genom utbildningsprogram eller bidrag till rörlighet. Parlamentet välkomnar även att fonden har kunnat göra det möjligt för vissa anställda att bli egenföretagare tack vare stöd för företagsetablering och övertagande av företag. Parlamentet understryker därmed de märkbart positiva effekterna som fonden uppgetts ha haft på självförtroendet, känslan av egenmakt och motivationen. Stödet från fonden har ökat den sociala sammanhållningen och gjort det möjligt för människor att åter komma i arbete och undvika negativa arbetslöshetsfallor.

25. Europaparlamentet konstaterar att fondens stödmottagare enligt siffrorna från efterhandsutvärderingsrapporten tenderar att ha en förhållandevis lägre utbildningsnivå jämfört med genomsnittet och mindre överförbara färdigheter, vilket under normala omständigheter minskar deras anställningsmöjligheter och gör att de blir mer utsatta på arbetsmarknaden. Fonden ger det bästa mervärdet på EU-nivå om den stöder utbildnings- och omskolningsverksamheter för arbetstagare, särskilt grupper av mindre kvalificerade och utsatta arbetstagare, och prioriterar de färdigheter som efterfrågas av arbetsmarknaden samt ger möjlighet till entreprenörskap.

26. Europaparlamentet konstaterar att en undersökning som utfördes som en del av efterhandsutvärderingen visade på blandade resultat, där 35 % angav att den nya anställningens kvalitet var bättre eller mycket bättre, 24 % angav att den var lika bra och 41 % angav att kvaliteten var sämre eller mycket sämre. I avsaknad av systematiska data som kan ligga till grund för en bedömning rekommenderas kommissionen att samla in mer ingående information om vilken inverkan insatserna via fonden har haft och kvaliteten på dessa, så att man kan vidta de korrigeringsåtgärder som visar sig nödvändiga.

Fondens kostnadseffektivitet och mervärde

27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att förbättra genomförandet av fondens budget genom möjligheter till flexibilitet och effektivitet, med fokus på resultat, inverkan och mervärde, utan att detta äventyrar en lämplig och transparent användning av medlen och efterlevnad av reglerna. Ansökningsförfarandet bör påskyndas så att fonden kan bli mer effektiv för arbetstagare som blivit arbetslösa. Parlamentet är bekymrat över skillnaden mellan de resurser som begärs från fonden och de summor som återbetalas av medlemsstaterna, med ett genomsnittligt budgetgenomförande på endast 45 %. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att ingående utreda orsakerna till den låga genomförandegraden och att föreslå åtgärder för att få bukt med befintliga flaskhalsar och säkerställa optimal användning av fonden. Återanställningsgraden vid utgången av fondstödsperioden varierar kraftigt mellan 4 % och 86 %, och parlamentet framhåller därför vikten av aktiva och inkluderande arbetsmarknadsåtgärder. Parlamentet noterar att

Torsdagen den 15 september 2016

utbetalningar från fonden i vissa medlemsstater konsekvent ger bättre resultat än i andra. Parlamentet föreslår att kommissionen ska fortsätta att ge vägledning och göra det möjligt för medlemsstaterna att utbyta bästa praxis avseende ansökningar om fondmedel och medlemsstaternas användning, i syfte att säkerställa högsta möjliga återanställningsgrad för varje euro som spenderats.

28. Europaparlamentet anser att medfinansieringsandelen på 60 % inte bör ökas.

29. Europaparlamentet konstaterar att endast 6 % av fondens medel i genomsnitt användes för administrations- och förvaltningskostnader enligt kommissionens efterhandutvärdering.

30. Europaparlamentet noterar att den viktigaste aspekten av kostnadseffektiviteten, enligt vad som framkommit vid samråden med berörda parter, är antalet återanställda arbetstagare som nu betalar skatter och socialförsäkringsavgifter i stället för att utnyttja arbetslöshetsunderstöd eller andra sociala förmåner.

31. Europaparlamentet konstaterar att högre kostnader för insatser enligt artikel 7.4 i förordningen om fonden i många fall försvagar fondinvesteringarnas sammanlagda inverkan. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta itu med dessa kostnader genom att införa kostnadstak.

32. Europaparlamentet noterar förslaget i efterhandsutvärderingen om vikten av en kontrafaktisk effektutvärdering när det gäller att förstå vilket fondens mervärde är. Parlamentet beklagar att en sådan utvärdering ännu inte har införts.

33. Europaparlamentet välkomnar revisionsrättens slutsats att fonden ger ett verkligt europeiskt mervärde när den används till att medfinansiera tjänster för uppsagda arbetstagare eller understöd som vanligtvis inte ingår i medlemsstaternas system för arbetslöshetsersättning, vilket bidrar till främjandet av en bättre social sammanhållning i Europa. Parlamentet understryker att det i vissa medlemsstater saknas socialt skydd som kan tillgodose behoven hos de arbetstagare som har förlorat sina arbeten.

34. Europaparlamentet beklagar att en tredjedel av fondens finansiering kompenserar nationella system för inkomststöd till arbetstagare utan att det ger något europeiskt mervärde, enligt revisionsrätten. Den nya förordningen minskar kostnaderna för särskilda åtgärder, såsom stöd till arbetssökande och rekryteringsincitament för arbetsgivare, till 35 % av de totala kostnaderna för det samordnade paketet, och att de åtgärder som stöds av fonden inte är avsedda att ersätta passiva sociala skyddsåtgärder som medlemsstaterna erbjuder i sina nationella system. Fonderna får inte användas för att ersätta företagens skyldigheter gentemot sina anställda. Parlamentet uppmanar vidare kommissionen att i nästa översyn ange att fonden inte får användas för att ersätta medlemsstaternas skyldigheter gentemot uppsagda arbetstagare.

35. Europaparlamentet beklagar att budgetgenomförandegraden varierar mellan 3 % och 110 %, med en genomsnittlig genomförandegrad på 55 %. Detta visar på att det kan förekomma brister, antingen i planerings- eller genomförandefasen, och situationen bör förbättras genom bättre utformade och genomförda projekt.

36. Europaparlamentet beklagar att finansieringen av fonden har minskats. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ge extra stöd till fonden för att se till att dess behov tillgodoses. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att det finns tillräcklig personal i förhållande till arbetsbördan och undvika onödiga förseningar.

37. Europaparlamentet anser att fondåtgärder och ESF-åtgärder bör användas så att de kompletterar varandra för att tillhandahålla både specifika kortsiktiga lösningar och mer generella lösningar på längre sikt. Parlamentet noterar slutsatsen att medlemsstaterna generellt har samordnat fondåtgärderna med ESF-åtgärder och nationella arbetsmarknadsåtgärder på ett ändamålsenligt sätt och att det inte upptäcktes några överlappningar eller dubbelfinansiering av enskilda individer under revisionsrättens granskning.

38. Europaparlamentet är tillfreds med slutsatsen i kommissionens rapport om verksamheten inom Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter under 2013 och 2014 att inga oegentligheter rapporterades till kommissionen enligt fondförordningarna under 2013 och 2014, och att inga fondrelaterade oegentligheter avslutades 2013 och 2014.

Torsdagen den 15 september 2016

Inverkan på små och medelstora företag

39. Europaparlamentet noterar att små och medelstora företag utgör 99 % av alla EU-företag och sysselsätter det stora flertalet arbetstagare i EU. Parlamentet uttrycker i detta sammanhang sin oro över att fonden har haft en mycket begränsad inverkan på små och medelstora företag, trots att fonden tydligt ger utrymme för målinriktning på dessa företag, på vissa villkor. Parlamentet noterar kommissionens förklaring att underleverantörernas berörda arbetstagare aldrig avsiktligt har uteslutits, men uppmanar kommissionen att anstränga sig ytterligare för att lägga om fonden så att den gagnar små och medelstora företag, som är av central betydelse för den europeiska ekonomin, bland annat genom ökad betoning på bestämmelsen i artikel 8 d om behovet av att identifiera leverantörer, producenter och underleverantörer till företag som sagt upp arbetstagare och följa upp tidigare ärenden när fonden har gynnat små och medelstora företag, sociala företag och kooperativ för att främja bästa praxis. Parlamentet betonar att proportionaliteten måste beaktas bättre mellan arbetstagare i små och medelstora företag och arbetstagare i storföretag.

40. Europaparlamentet anser att man i större utsträckning bör göra undantag från tröskelvärdet för stödberättigande, till förmån för små och medelstora företag. Parlamentet understryker vikten av bestämmelserna i artikel 4 b i den nuvarande förordningen för små och medelstora företag, eftersom den möjliggör omstrukturering på regional nivå av verksamhetssektorer som drabbats av krisen eller globaliseringen, efter bedömning från fall till fall. Parlamentet är medvetet om att ansökningar som gjorts enligt bestämmelserna stöter på problem och uppmanar kommissionen att hjälpa medlemsstater som vill komma till rätta med problemen, så att fonden blir en fungerande lösning för uppsagda arbetstagare. Parlamentet uppmanar vidare kommissionen och medlemsstaterna att i planerings- och ansökningsskedena ta hänsyn till principen att "tänka småskaligt först".

41. Europaparlamentet noterar koncentrationen av ansökningar inom tillverknings- och byggsektorerna, och i synnerhet inom bil- och flygindustrierna, där främst stora företag beviljas stöd. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och regionala myndigheter med exklusiva befogenheter att proaktivt stödja friställda arbetstagare i små och medelstora företag med användning av den flexibilitet som föreskrivs i artikel 4.2 i den nuvarande förordningen, i synnerhet när det gäller gemensamma ansökningar som involverar små och stora företag och andra resurser som främjar mer uttalat stöd och mer allmän tillgång för små och medelstora företag. Små och medelstora företag bör informeras om vilken nytta de kan ha av fonden. Parlamentet betonar att åtgärder från fonden för att hjälpa små och medelstora företag bör betraktas som ett av fondens mervärden.

42. Europaparlamentet är tillfreds med att kommissionen i sin efterhandsrapport om genomförandet drar slutsatsen att det finns en positiv trend mellan de resurser som används för främjande av entreprenörskap och andelen egenföretagare i slutet av åtgärderna. Den genomsnittliga andelen egenföretagare är så lågt som 5 % av samtliga fall av fondstöd, och åtgärder bör vidtas för att uppmuntra företagande såsom startbidrag och andra incitament. Parlamentet framhåller i detta sammanhang betydelsen av livslångt lärande och nätverk för mentorskap och samverkan. Det finns ytterligare utrymme för förbättringar när det gäller att använda fonden, enbart eller i samarbete med andra fonder såsom ESI-fonderna, till projekt som stöder entreprenörskap och företagsetablering, men stöd till entreprenörskap bör grundas på hållbara affärsplaner. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att lägga stor vikt vid att inkludera kvinnor och flickor i entreprenörskapsprogram.

43. Europaparlamentet välkomnar flera medlemsstaters insatser för att öka användningen av åtgärder till stöd för entreprenörskap och den sociala ekonomin, i form av startbidrag och åtgärder för främjande av entreprenörskap och sociala kooperativ samt tjänster för nya företag.

Uppgiftskrav

44. Europaparlamentet anser att kommissionens metod, mot bakgrund av ett antal försvårande faktorer som potentiellt utelämnande av uppgifter, regionala och nationella särdrag, olika makro- och mikroekonomiska omständigheter, små urval samt vissa nödvändiga antaganden, bör vara grundlig och transparent genom att genomföra åtgärder som ska syfta till att motverka försvårande omständigheter för metoden.

45. Europaparlamentet understryker att revisionsrätten i sin rapport kommer fram till att vissa medlemsstater inte har fastställt kvantitativa mål för återintegrering och att de befintliga uppgifterna inte räcker för att bedöma åtgärdernas effektivitet för att återintegrera arbetstagare i sysselsättning. Parlamentet noterar kommissionens uttalande om att fondförordningen inte innehåller kvantitativa mål om återintegrering, och att de olika åtgärderna från fonden kan utvärderas på andra sätt. Parlamentet rekommenderar därför att medlemsstaterna fastställer kvantitativa mål för återintegrering och systematiskt differentierar mellan Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter, Europeiska

Torsdagen den 15 september 2016

socialfonden och andra nationella åtgärder som är särskilt utformade för arbetstagare som drabbats av storskaliga uppsägningar. Parlamentet uppmanar vidare kommissionen att ge information om vad för slags arbeten de personer fått som återinträtt på arbetsmarknaden och om kvaliteten på dessa arbeten, liksom om trenden på medellång i fråga om hur många som kommit in på arbetsmarknaden tack vare insatser via fonden. Parlamentet anser att medlemsstaterna dessutom bör skilja mellan de två typerna av åtgärder inom ramen för fonden, dvs. aktiva arbetsmarknadspolitiska åtgärder och inkomststöd som betalas ut till arbetstagarna, och lämna närmare uppgifter om de åtgärder som enskilda deltagare har tillgång till för att möjliggöra en mer rättvisande kostnads-nyttanalytisk analys av olika åtgärder. Kommissionen uppmanas också lämna uppgifter om de ansökningar till fonden som inte godkänts av kommissionen och ange skälen till varför de inte godkänts.

46. Europaparlamentet påminner medlemsstaterna om deras skyldighet att lämna uppgifter om återintegreringsgraden 12 månader efter det att åtgärderna genomförts för att säkerställa den nödvändiga uppföljningen av fondens effekt och effektivitet.

47. Europaparlamentet betonar behovet av att rationalisera revisionsförfarandena på nationell nivå för att säkerställa samstämmighet och ändamålsenlighet och undvika onödiga upprepningar mellan organ som är verksamma vid olika kontrollnivåer.

48. Europaparlamentet rekommenderar att informationsflödena och stödarrangemangen mellan den nationella kontaktpersonen och genomförandepartnerna i regionala eller lokala ärenden stärks.

49. Europaparlamentet rekommenderar att mer regelbundna kollegiala granskningar, gränsöverskridande utbyten eller partnerskap för nya åtgärder som fonden finansierat med tidigare sådana ärenden genomförs för utbyte av god praxis och erfarenheter av genomförande. Parlamentet rekommenderar därför inrättandet av en plattform för bästa praxis, som är lättillgänglig och stöder ett bättre utbyte av integrerade lösningar.

50. Europaparlamentet konstaterar att dess utredningstjänst hyser vissa betänkligheter mot metoderna för att beräkna fondens nytta. Parlamentet framhåller att det behövs ytterligare krav på resultatindikatorer.

51. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att behålla bestämmelserna om bidrag till vårdare i den nuvarande förordningen om fonden. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang medlemsstaterna att utveckla flexibla arbets- och utbildningsåtgärder och om möjligt förlägga åtgärderna till lokalsamhället, eftersom många kvinnor som blivit uppsagda är geografiskt mindre flexibla på grund av omsorgsansvar i familjen.

52. Europaparlamentet uppmanar behöriga regionala och lokala myndigheter, arbetsmarknadens parter och civilsamhällets organisationer att samordna insatserna bland arbetsmarknadens aktörer för att förbättra tillgången till fondstöd vid framtida uppsägningar. Vidare manar parlamentet till närmare samarbete mellan arbetsmarknadens parter i övervakningen och utvärderingen av fonden, och vill framför allt att de uppmuntrar företrädare för kvinnliga intressenter så att mer uppmärksamhet ägnas åt könsaspekter.

53. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga att delegera utvärderingen av fonden till Eurofound enligt artikel 20 i förordningen. Kommissionen kan genom förslaget förse Eurofound med nödvändiga ekonomiska medel motsvarande de utgifter som anges i den nuvarande upphandlingen av fondutvärderingar samt personalkostnader. Eftersom det största hindret för bättre utvärderingar är bristen på lämpliga uppgifter, bör kommissionen kräva att medlemsstaterna lämnar relevanta uppgifter till Eurofound.

o

o o

54. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.

Tisdagen den 13 september 2016

II

(Meddelanden)

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPAPARLAMENTET

P8_TA(2016)0323

Begäran om upphävande av István Ujhelyis immunitet**Europaparlamentets beslut av den 13 september 2016 om begäran om upphävande av István Ujhelyis immunitet
(2015/2237(IMM))**

(2018/C 204/23)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av den begäran om upphävande av István Ujhelyis immunitet som centrala distriktsdomstolen i Pest (Ungern) fattade beslut om den 26 november 2014 med anledning av det pågående brottmålsförfarandet i den domstolen; begäran översändes av Ungerns ständiga representant den 15 juli 2015 och tillkännagavs under plenarsammanträdet den 7 september 2015,
- efter att ha hört István Ujhelyi den 28 januari 2016 i enlighet med artikel 9.5 i arbetsordningen,
- med beaktande av artiklarna 8 och 9 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier och artikel 6.2 i akten av den 20 september 1976 om allmänna direkta val av ledamöter av Europaparlamentet,
- med beaktande av Europeiska unionens domstols domar av den 12 maj 1964, 10 juli 1986, 15 och 21 oktober 2008, 19 mars 2010, 6 september 2011 och 17 januari 2013 ⁽¹⁾,
- med beaktande av artikel 4.2 i Ungerns grundlag,
- med beaktande av artikel 10.2 i Ungerns rättsakt LVII från 2004 om rättslig status för ungerska ledamöter av Europaparlamentet,
- med beaktande av artiklarna 74.3 och 79.2 i Ungerns rättsakt XXXVI från 2012 om nationalförsamlingen,

⁽¹⁾ Domstolens dom av den 12 maj 1964, Wagner/Fohrmann och Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28, domstolens dom av den 10 juli 1986, Wybot/Faure m.fl., 149/85, ECLI:EU:C:1986:310, tribunalens dom av den 15 oktober 2008, Mote/parlamentet, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440, domstolens dom av den 21 oktober 2008, Marra/De Gregorio och Clemente, C 200/07 och C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579, tribunalens dom av den 19 mars 2010, Gollnisch/parlamentet, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102, domstolens dom av den 6 september 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543, tribunalens dom av den 17 januari 2013, Gollnisch/parlamentet, T-346/11 och T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

Tisdagen den 13 september 2016

- med beaktande av artiklarna 5.2, 6.1 och 9 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A8-0229/2016), och av följande skäl:
- A. Centrala distriktsdomstolen i Pest har begärt att Europaparlamentsledamoten István Ujhelyis parlamentariska immunitet ska upphävas med anledning av ett förfarande i denna domstol.
 - B. Domstolens begäran avser ett brottmålsförfarande om förtal i samband med yttranden som István Ujhelyi gjorde den 25 april 2014 om en person i Ungern.
 - C. Enligt artikel 8 i protokoll nr 7 får Europaparlamentets ledamöter inte förhöras, kvarhållas eller lagföras på grund av yttranden de gjort eller röster de avlagt under utövandet av sitt ämbete.
 - D. Enligt artikel 9 i protokoll nr 7 ska ledamöterna under Europaparlamentets sessioner på sin egen stats territorium åtnjuta den immunitet som beviljas parlamentsledamöter i deras land.
 - E. Enligt artikel 4.2 i Ungerns grundlag ska parlamentets ledamöter för att deras oberoende ska främjas ha rätt till immunitet och arvode.
 - F. Enligt artikel 10.1 i Ungerns rättsakt LVII från 2004 om rättslig status för ungerska ledamöter av Europaparlamentet ska dessa ledamöter åtnjuta samma grad av immunitet som ledamöter av det ungerska parlamentet.
 - G. Enligt artikel 74.3 i Ungerns rättsakt XXXVI från 2012 om nationalförsamlingen ska begäranden om upphävande av en ledamots immunitet översändas till talmannen av chefsåklagaren innan åtal väcks eller av domstolen efter det att åtal väckts.
 - H. Enligt artikel 79.2 i Ungerns rättsakt XXXVI från 2012 om nationalförsamlingen ska den som registrerats som kandidat till valet av ledamöter åtnjuta samma immunitet, så därför bör de yttranden som gjordes den 25 april 2014 omfattas av Ungerska parlamentets absoluta immunitet, men varje upphävande av personens immunitet ska fastställas av den nationella valkommittén och varje begäran om upphävande av hans eller hennes immunitet ska översändas till den nationella valkommitténs ordförande.
 - I. Yttrandena i fråga gjordes den 25 april 2014, då István Ujhelyi inte var ledamot av Europaparlamentet, utan ledamot av Ungerns parlament.
 - J. Anklagelserna mot István Ujhelyi rör inte något yttrande som han gjort eller någon röst som han avlagt under utövandet av sitt ämbete som ledamot av Europaparlamentet, varför det inte är tillämpligt med absolut immunitet i den mening som avses i artikel 8 i protokoll nr 7.
 1. Europaparlamentet beslutar att upphäva István Ujhelyis immunitet.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att omedelbart översända detta beslut och det ansvariga utskottets betänkande till de behöriga ungerska myndigheterna.
-

Tisdagen den 13 september 2016

P8_TA(2016)0324

Begäran om fastställelse av Rosario Crocettas immunitet och privilegier**Europaparlamentets beslut av den 13 september 2016 om begäran om fastställelse av Rosario Crocettas immunitet och privilegier (2016/2015(IMM))**

(2018/C 204/24)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av Rosario Crocettas begäran, daterad den 7 januari 2016 och tillkännagiven i kammaren den 21 januari 2016, om fastställelse av hans immunitet och privilegier, med anledning av det pågående brottmålsförfarandet inför den tredje brottmålsavdelningen vid domstolen i Palermo, Italien (RGNR nr 20445/2012),
- efter att ha hört Rosario Crocetta i enlighet med artikel 9.5 i arbetsordningen,
- med beaktande av artiklarna 8 och 9 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier och artikel 6.2 i akten av den 20 september 1976 om allmänna direkta val av ledamöter av Europaparlamentet,
- med beaktande av Europeiska unionens domstols domar av den 12 maj 1964, 10 juli 1986, 15 och 21 oktober 2008, 19 mars 2010, 6 september 2011 och 17 januari 2013 ⁽¹⁾,
- med beaktande av artikel 595 i den italienska strafflagen,
- med beaktande av artiklarna 5.2, 7 och 9 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A8-0230/2016), och av följande skäl:
 - A. En före detta ledamot av Europaparlamentet, Rosario Crocetta, har begärt fastställelse av sin parlamentariska immunitet med anledning av ett pågående straffrättsligt förfarande inför den tredje brottmålsavdelningen vid domstolen i Palermo. Enligt delgivningen från åklagarmyndigheten påstås Crocetta ha gjort ärekränkande uttalanden, vilket är straffbart enligt artikel 595 i den italienska strafflagen.
 - B. Enligt artikel 8 i protokoll nr 7 får Europaparlamentets ledamöter inte förhöras, kvarhållas eller lagföras på grund av yttranden de gjort eller röster de avlagt under utövandet av sitt ämbete. En sådan immunitet ska, i den mån den har till syfte att skydda Europaparlamentets ledamöters yttrandefrihet och oberoende, betraktas som en absolut immunitet vilken utgör hinder för samtliga rättsliga förfaranden med anledning av ett yttrande som gjorts eller en röst som avlagts under utövandet av ämbetet ⁽²⁾.
 - C. Domstolen har slagit fast att ett yttrande omfattas av immunitet endast om en ledamot av Europaparlamentet har gjort det under utövandet av sitt ämbete. Det måste således föreligga ett samband mellan yttrandet och ämbetet som parlamentsledamot. Detta samband måste vara direkt och tydligt ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Domstolens dom av den 12 maj 1964, Wagner/Fohrmann och Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28, domstolens dom av den 10 juli 1986, Wybot/Faure m.fl., 149/85, ECLI:EU:C:1986:310, tribunalens dom av den 15 oktober 2008, Mote/parlamentet, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440, domstolens dom av den 21 oktober 2008, Marra/De Gregorio och Clemente, C 200/07 och C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579, tribunalens dom av den 19 mars 2010, Gollnisch/parlamentet, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102, domstolens dom av den 6 september 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543, tribunalens dom av den 17 januari 2013, Gollnisch/parlamentet, T-346/11 och T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

⁽²⁾ Se de ovannämnda förenade målen C-200/07 och C-201/07, Marra, punkt 27.

⁽³⁾ Se det ovannämnda målet C-163/10, Patriciello, punkterna 33 och 35.

Tisdagen den 13 september 2016

- D. Rosario Crocetta var ledamot av Europaparlamentet när han gjorde uttalandena i fråga.
- E. Crocettas parlamentariska arbete visar att han alltid varit mycket aktiv i kampen mot den organiserade brottsligheten och dess följder för unionen och dess medlemsstater. Han har också fokuserat på inflytandet från systematisk korruption inom politiken och ekonomin, särskilt när det gäller offentliga upphandlingar inom området miljöpolitik.
- F. Omständigheterna i fallet visar, så som framgår av handlingarna till utskottet för rättsliga frågor och av utfrågningen inför utskottet, att Crocettas uttalanden har ett direkt och tydligt samband med utövandet av hans ämbete.
- G. Rosario Crocetta kan därför anses ha handlat inom ramen för utövandet av sitt ämbete som ledamot av Europaparlamentet.
1. Europaparlamentet beslutar att fastställa Rosario Crocettas privilegier och immunitet.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att omedelbart översända detta beslut och det ansvariga utskottets betänkande till de behöriga myndigheterna i Republiken Italien och till Rosario Crocetta.
-

Tisdagen den 13 september 2016

P8_TA(2016)0325

Begäran om upphävande av Sotirios Zarianopoulos immunitet**Europaparlamentets beslut av den 13 september 2016 om begäran om upphävande av Sotirios Zarianopoulos immunitet (2016/2083(IMM))**

(2018/C 204/25)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av begäran om upphävande av Sotirios Zarianopoulos immunitet, vilken ingavs den 28 mars 2016 av åklagaren vid Greklands högsta domstol i samband med ett åtal som planerats av en åklagare i Thessaloniki (ärendenummer: ABM A2015/1606); begäran tillkännagavs i kammaren den 27 april 2016,
- efter att Sotirios Zarianopoulos avsat sig rätten att höras i enlighet med artikel 9.5 i arbetsordningen,
- med beaktande av artiklarna 8 och 9 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier och artikel 6.2 i akten av den 20 september 1976 om allmänna direkta val av ledamöter av Europaparlamentet,
- med beaktande av Europeiska unionens domstols domar av den 12 maj 1964, 10 juli 1986, 15 och 21 oktober 2008, 19 mars 2010, 6 september 2011 och 17 januari 2013 ⁽¹⁾,
- med beaktande av artikel 62 i Republiken Greklands författning,
- med beaktande av artiklarna 5.2, 6.1 och 9 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A8-0233/2016), och av följande skäl:
 - A. Åklagaren vid Greklands högsta domstol har begärt att Sotirios Zarianopoulos, ledamot av Europaparlamentet, ska få sin immunitet upphävd i samband med ett åtal om ett påstått brott.
 - B. I artikel 9 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier anges att Europaparlamentets ledamöter vad avser deras egen stats territorium ska åtnjuta den immunitet som beviljas parlamentsledamöter i deras land.
 - C. Enligt artikel 62 i Greklands författning får en parlamentsledamot, under hela sin mandatperiod, inte åtalas, gripas, fängslas eller på annat sätt frihetsberövas utan godkännande av deputeradekammaren.
 - D. De grekiska myndigheterna planerar att åtala Sotirios Zarianopoulos eftersom han tillsammans med andra ska ha underlåtit att uppfylla sina rättsliga skyldigheter.
 - E. Det planerade åtalet avser ett beslut som kommunfullmäktige i Thessaloniki fattade 2011, nämligen beslutet att utfärda påstått olagliga tillstånd för användning av allmän egendom i syfte att anlägga trottoarserveringar på gågator. Sotirios Zarianopoulos är anklagad i sin egenskap av före detta ledamot av kommunfullmäktige.
 - F. Det är uppenbart att det planerade åtalet inte har något som helst samband med Sotirios Zarianopoulos ställning som ledamot av Europaparlamentet, utan snarare med hans före detta uppdrag som ledamot av kommunfullmäktige i Thessaloniki.

⁽¹⁾ Domstolens dom av den 12 maj 1964, Wagner/Fohrmann och Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28, domstolens dom av den 10 juli 1986, Wybot/Faure m.fl., 149/85, ECLI:EU:C:1986:310, tribunalens dom av den 15 oktober 2008, Mote/parlamentet, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440, domstolens dom av den 21 oktober 2008, Marra/De Gregorio och Clemente, C-200/07 och C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579, tribunalens dom av den 19 mars 2010, Gollnisch/parlamentet, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102, domstolens dom av den 6 september 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543, tribunalens dom av den 17 januari 2013, Gollnisch/parlamentet, T346/11 och T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

Tisdagen den 13 september 2016

- G. Det planerade åtalet rör inte yttranden som ledamoten av Europaparlamentet gjort eller röster han avlagt under utövandet av sitt ämbete i den mening som avses i artikel 8 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier.
- H. Det finns inget som tyder på att det planerade åtalet skulle bero på en vilja att skada ledamotens politiska verksamhet (*fumus persecutionis*), inte minst eftersom åtalet omfattar alla de dåvarande ledamöterna av kommunfullmäktige.
1. Europaparlamentet beslutar att upphäva Sotirios Zarianopoulos immunitet.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att omedelbart översända detta beslut och det ansvariga utskottets betänkande till de grekiska myndigheterna.
-

Torsdagen den 15 september 2016

P8_TA(2016)0362

Antagande av ändringar till ett kommissionsförslag (tolkning av artikel 61.2 i arbetsordningen)**Europaparlamentets beslut av den 15 september 2016 om antagande av ändringar till ett kommissionsförslag (tolkning av artikel 61.2 i arbetsordningen (2016/2218(REG)))**

(2018/C 204/26)

Europaparlamentet,

— med beaktande av skrivelsen av den 13 september 2016 från ordföranden för utskottet för konstitutionella frågor,

— med beaktande av artikel 226 i arbetsordningen,

1. Europaparlamentet beslutar att bifoga följande tolkning av artikel 61.2 i arbetsordningen:

”Inget hindrar parlamentet från att, om det är lämpligt, besluta att hålla en avslutande debatt efter det att det ansvariga utskott till vilket ärendet har återförvisats har rapporterat.”

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att för kännedom översända detta beslut till rådet och kommissionen.

Tisdagen den 13 september 2016

III

(Förberedande akter)

EUROPAPARLAMENTET

P8_TA(2016)0326

Avtal mellan EU och Kina i samband med Kroatiens anslutning till EU ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2016 om utkastet till rådets beslut om ingående av avtalet genom skriftväxling mellan Europeiska unionen och Folkrepubliken Kina i enlighet med artiklarna XXIV.6 och XXVIII i allmänna tull- och handelsavtalet (Gatt) 1994 om ändring av medgivanden i Republiken Kroatiens bindningslistor i samband med anslutningen till Europeiska unionen (15561/2015 – C8-0158/2016 – 2015/0298(NLE))

(Godkännande)

(2018/C 204/27)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (15561/2015),
 - med beaktande av överenskommelsen genom skriftväxling mellan Europeiska unionen och Folkrepubliken Kina i enlighet med artiklarna XXIV: 6 och XXVIII i allmänna tull- och handelsavtalet (Gatt) 1994 om ändring av medgivanden i Republiken Kroatiens bindningslistor i samband med anslutningen till Europeiska unionen (15562/2015),
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 207.4 första stycket samt artikel 218.6 andra stycket a led v i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0158/2016),
 - med beaktande av artikel 99.1 första och tredje styckena och 99.2 samt artikel 108.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för internationell handel (A8-0231/2016).
1. Europaparlamentet godkänner att avtalet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i Folkrepubliken Kina.

Tisdagen den 13 september 2016

P8_TA(2016)0327

Avtal mellan EU och Uruguay i samband med Kroatiens anslutning till EU ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2016 om förslaget till rådets beslut om ingående av avtalet genom skriftväxling mellan Europeiska unionen och Republiken Uruguay i enlighet med artiklarna XXIV.6 och XXVIII i allmänna tull- och handelsavtalet (Gatt) 1994 om ändring av medgivanden i Republiken Kroatiens bindningslista i samband med anslutningen till Europeiska unionen (06870/2016 – C8-0235/2016 – 2016/0058(NLE))

(Godkännande)

(2018/C 204/28)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (06870/2016),
 - med beaktande av utkastet till avtal genom skriftväxling mellan Europeiska unionen och Republiken Uruguay i enlighet med artiklarna XXIV.6 och XXVIII i allmänna tull- och handelsavtalet (Gatt) 1994 om ändring av medgivanden i Republiken Kroatiens bindningslista i samband med anslutningen till Europeiska unionen (06871/2016),
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artiklarna 207.4 första stycket och 218.6 andra stycket a led v i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0235/2016),
 - med beaktande av artikel 99.1 första och tredje styckena och 99.2 samt artikel 108.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för internationell handel (A8-0241/2016).
1. Europaparlamentet godkänner att avtalet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i Republiken Uruguay.

Tisdagen den 13 september 2016

P8_TA(2016)0328

Nominering av en ledamot av revisionsrätten – Lazaros Stavrou Lazarou

Europaparlamentets beslut av den 13 september 2016 om nomineringen av Lazaros Stavrou Lazarou till ämbetet som ledamot av revisionsrätten (C8-0190/2016 – 2016/0807(NLE))

(Samråd)

(2018/C 204/29)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av artikel 286.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilken Europaparlamentet har hörts av rådet (C8-0190/2016),
- med beaktande av artikel 121 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från budgetkontrollutskottet (A8-0258/2016), och av följande skäl:
 - A. Europaparlamentets budgetkontrollutskott har granskat den nominerade kandidatens kvalifikationer, särskilt i förhållande till de villkor som anges i artikel 286.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
 - B. Vid sitt sammanträde den 5 september 2016 höll budgetkontrollutskottet en utfrågning med rådets kandidat till ämbetet som ledamot av revisionsrätten.
 1. Europaparlamentet tillstyrker rådets förslag till utnämning av Lazaros Stavrou Lazarou till ledamot av revisionsrätten.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända detta beslut till rådet och, för kännedom, till revisionsrätten samt till Europeiska unionens övriga institutioner och medlemsstaternas revisionsorgan.

Tisdagen den 13 september 2016

P8_TA(2016)0329

Nominering av en ledamot av Europeiska revisionsrätten – João Figueiredo**Europaparlamentets beslut av den 13 september 2016 om nomineringen av João Alexandre Tavares Gonçalves de Figueiredo till ämbetet som ledamot av revisionsrätten (C8-0260/2016 – 2016/0809(NLE))****(Samråd)**

(2018/C 204/30)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av artikel 286.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C8-0260/2016),
 - med beaktande av artikel 121 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från budgetkontrollutskottet (A8-0259/2016), och av följande skäl:
 - A. Europaparlamentets budgetkontrollutskott har granskat den nominerade kandidatens kvalifikationer, särskilt i förhållande till de villkor som anges i artikel 286.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
 - B. Vid sitt sammanträde den 5 september 2016 höll budgetkontrollutskottet en utfrågning med rådets kandidat till ämbetet som ledamot av revisionsrätten.
 1. Europaparlamentet tillstyrker rådets förslag till utnämning av João Alexandre Tavares Gonçalves de Figueiredo till ledamot av revisionsrätten.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända detta beslut till rådet och, för kännedom, till revisionsrätten samt till Europeiska unionens övriga institutioner och medlemsstaternas revisionsorgan.
-

Tisdagen den 13 september 2016

P8_TA(2016)0330

Nominering av en ledamot av revisionsrätten – Leo Brincat

Europaparlamentets beslut av den 13 september 2016 om nomineringen av Leo Brincat till ämbetet som ledamot av revisionsrätten (C8-0185/2016 – 2016/0806(NLE))

(Samråd)

(2018/C 204/31)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av artikel 286.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C8-0185/2016),
 - med beaktande av artikel 121 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från budgetkontrollutskottet (A8-0257/2016), och av följande skäl:
 - A. Europaparlamentets budgetkontrollutskott har granskat den nominerade kandidatens kvalifikationer, särskilt i förhållande till de villkor som anges i artikel 286.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
 - B. Vid sitt sammanträde den 5 september 2016 höll budgetkontrollutskottet en utfrågning med rådets kandidat till ämbetet som ledamot av revisionsrätten.
 1. Europaparlamentet avstyrker rådets förslag till utnämning av Leo Brincat till ledamot av revisionsrätten och uppmanar rådet att dra tillbaka sitt förslag och förelägga parlamentet ett nytt.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända detta beslut till rådet och, för kännedom, till revisionsrätten samt till Europeiska unionens övriga institutioner och medlemsstaternas revisionsorgan.
-

Tisdagen den 13 september 2016

P8_TA(2016)0331

Statistik över utrikeshandeln med icke-medlemsstater (delegerade befogenheter och genomförandebefogenheter) *II**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2016 om rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 471/2009 om gemenskapsstatistik över utrikeshandeln med icke-medlemsstater vad gäller tilldelning av delegerade befogenheter och genomförandebefogenheter till kommissionen för antagande av vissa åtgärder (08536/1/2016 – C8-0226/2016 – 2013/0279(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: andra behandlingen)

(2018/C 204/32)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rådets ståndpunkt vid första behandlingen (08536/1/2016 – C8-0226/2016),
 - med beaktande av sin ståndpunkt vid första behandlingen⁽¹⁾ av ärendet, en behandling som avsåg kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2013)0579),
 - med beaktande av artikel 294.7 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 76 i arbetsordningen,
 - med beaktande av andrabehandlingsrekommendationen från utskottet för internationell handel (A8-0240/2016).
1. Europaparlamentet godkänner rådets ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet konstaterar att rättsakten är antagen i enlighet med rådets ståndpunkt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna akten i enlighet med artikel 297.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt sin generalsekreterare att, när det har kontrollerats att alla förfaranden vederbörligen avslutats, underteckna akten och i samförstånd med rådets generalsekreterare se till att den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ Antagna texter, 12.3.2014, P7_TA(2014)0226.

Tisdagen den 13 september 2016

P8_TA(2016)0332

Statistik om naturgas- och elpriser ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om europeisk statistik om naturgas- och elpriser och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/92/EG om ett gemenskapsförfarande för att främja öppenheten beträffande prissättningen på gas och el levererad till industriella slutanvändare (COM(2015)0496 – C8-0357/2015 – 2015/0239(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2018/C 204/33)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2015)0496),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 338.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0357/2015),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 22 juni 2016 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi (A8-0184/2016).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2015)0239

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 september 2016 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/... om europeisk statistik om naturgas- och elpriser och om upphävande av direktiv 2008/92/EG

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) 2016/1952.)

Onsdagen den 14 september 2016

P8_TA(2016)0339

Protokollet till avtalet mellan EU och Schweiz om fri rörlighet för personer (Kroatiens anslutning till EU) ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 september 2016 om förslaget till rådets beslut om ingående av ett protokoll till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan, om fri rörlighet för personer, angående Republiken Kroatiens deltagande som avtalslutande part till följd av dess anslutning till Europeiska unionen (14381/2013 – C8-0120/2016 – 2013/0321(NLE))

(Godkännande)

(2018/C 204/34)

Europaparlamentet fattar detta beslut,

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (14381/2013),
 - med beaktande av protokollet till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan, om fri rörlighet för personer, angående Republiken Kroatiens deltagande som avtalslutande part till följd av dess anslutning till Europeiska unionen (14382/2013),
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artiklarna 217, 218.6 a och artikel 218.8 andra stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0120/2016),
 - med beaktande av artikel 99.1 första och tredje styckena samt artiklarna 99.2 och 108.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för sysselsättning och sociala frågor (A8-0216/2016).
1. Europaparlamentet godkänner att protokollet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i Schweiziska edsförbundet.
-

Onsdagen den 14 september 2016

P8_TA(2016)0340

Socialt trepartstoppmöte för tillväxt och sysselsättning ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 september 2016 om utkastet till rådets beslut om ett socialt trepartstoppmöte för tillväxt och sysselsättning och om upphävande av beslut 2003/174/EG (05820/2014 – C8-0164/2016 – 2013/0361(APP))

(Särskilt lagstiftningsförfarande – godkännande)

(2018/C 204/35)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (05820/2014),
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 352.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0164/2016),
 - med beaktande av sin interimsresolution av den 15 april 2014 om förslaget till rådets beslut om ett socialt trepartstoppmöte för tillväxt och sysselsättning ⁽¹⁾,
 - med beaktande av artikel 99.1 första och tredje styckena i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för sysselsättning och sociala frågor (A8-0252/2016).
1. Europaparlamentet godkänner utkastet till rådets beslut.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0377.

Onsdagen den 14 september 2016

P8_TA(2016)0341

Tekniska krav för fartyg i inlandssjöfart *II**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 september 2016 om rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om tekniska krav för fartyg i inlandssjöfart, om ändring av direktiv 2009/100/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/87/EG (07532/2/2016 – C8-0227/2016 – 2013/0302(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: andra behandlingen)

(2018/C 204/36)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rådets ståndpunkt vid första behandlingen (07532/2/2016 – C8-0227/2016),
 - med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 21 januari 2014 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 31 januari 2014 ⁽²⁾,
 - med beaktande av sin ståndpunkt vid första behandlingen av ärendet ⁽³⁾, en behandling som avsåg kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2013)0622),
 - med beaktande av artikel 294.7 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 76 i arbetsordningen,
 - med beaktande av andrabehandlingsrekommendationen från utskottet för transport och turism (A8-0256/2016).
1. Europaparlamentet godkänner rådets ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet konstaterar att rättsakten är antagen i enlighet med rådets ståndpunkt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna akten i enlighet med artikel 297.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt sin generalsekreterare att, när det har kontrollerats att alla förfaranden vederbörligen avslutats, underteckna akten och i samförstånd med rådets generalsekreterare se till att den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 177, 11.6.2014, s. 58.

⁽²⁾ EUT C 126, 26.4.2014, s. 48.

⁽³⁾ Antagna texter, 15.4.2014, P7_TA(2014)0343.

Onsdagen den 14 september 2016

P8_TA(2016)0342

Det ekonomiska partnerskapsavtalet mellan EU och de avtalsslutande SADC-staterna ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 september 2016 om utkastet till rådets beslut om ingående av det ekonomiska partnerskapsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och de avtalsslutande SADC-staterna, å andra sidan (10107/2016 – C8-0243/2016 – 2016/0005(NLE))

(Godkännande)

(2018/C 204/37)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (10107/2016),
 - med beaktande av utkastet till det ekonomiska partnerskapsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och de avtalsslutande SADC-staterna, å andra sidan (05730/2016),
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artiklarna 207.3, 207.4 och 209.2 samt artikel 218.6 andra stycket a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0243/2016),
 - med beaktande av artikel 99.1 första och tredje styckena och 99.2 samt artikel 108.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för internationell handel och yttrandet från utskottet för utveckling (A8-0242/2016).
1. Europaparlamentet godkänner att avtalet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i SADC-staterna (Namibia, Moçambique, Botswana, Swaziland, Lesotho och Sydafrika).

Onsdagen den 14 september 2016

P8_TA(2016)0347

Invändning mot en delegerad akt: Faktablad för paketerade och försäkringsbaserade investeringsprodukter

Europaparlamentets resolution av den 14 september 2016 om kommissionens delegerade förordning av den 30 juni 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2014 om faktablad för paketerade och försäkringsbaserade investeringsprodukter för icke-professionella investerare (Priip-produkter) genom fastställande av tekniska tillsynsstandarder för faktabladens utformning, innehåll, översyn och revidering samt av villkor för uppfyllande av kravet att tillhandahålla sådana faktablad (C(2016)03999 – 2016/2816(DEA))

(2018/C 204/38)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens delegerade förordning (C(2016)03999) (nedan kallad *den delegerade förordningen*),
- med beaktande av artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2014 av den 26 november 2014 om faktablad för paketerade och försäkringsbaserade investeringsprodukter för icke-professionella investerare (Priip-produkter), särskilt artiklarna 8.5, 10.2 och 13.5,
- med beaktande av artikel 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG, med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG och med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG,
- med beaktande av utkastet till den tekniska standarden för tillsyn, som lades fram den 6 april 2016 av den gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna enligt artiklarna 10 och 56 i Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010,
- med beaktande av den skrivelse som meddelades kommissionen, och som sändes av ordföranden för utskottet för ekonomi och valutafrågor till kommissionen den 30 juni 2016, och den skrivelse som sändes av ordföranden för utskottet för ekonomi och valutafrågor den 12 juli 2016,
- med beaktande av förslaget till resolution från utskottet för ekonomi och valutafrågor,
- med beaktande av artikel 105.3 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Det är mycket viktigt att konsumentinformationen om investeringsprodukter är jämförbar för att främja lika villkor på marknaden oavsett vilka slags finansiella mellanhänder det är som utvecklar eller marknadsför dessa produkter.
 - B. Det skulle vara missvisande för investerare att avlägsna kreditrisken vid beräkningen av riskklassificering för försäkringsprodukter.

Onsdagen den 14 september 2016

- C. Behandlingen av produkter med flera möjligheter bör ännu preciseras, särskilt när det gäller den uttryckliga befrielse som beviljats fondföretag enligt förordning (EU) nr 1286/2014.
- D. Den delegerade akten i den form som den antogs av kommissionen innehåller felaktigheter i metoden för beräkning av framtida resultatscenarier och uppfyller därför inte kravet enligt förordning (EU) nr 1286/2014 att tillhandahålla information som är ”korrekt, opartisk, tydlig och inte vilseleder” och särskilt, i fråga om vissa Priip-produkter, visar informationen inte ens i ett negativt scenario, och inte ens för produkter som regelbundet har resulterat i förluster under den rekommenderade kortaste innehavstiden, att investerare skulle kunna förlora pengar.
- E. Den delegerade förordningen innehåller ingen detaljerad information om ”varningsmeddelandet”, och detta medför en allvarlig risk för att detta avsnitt i faktabladet tillämpas inkonsekvent på den inre marknaden.
- F. Parlamentet anser fortfarande att en ökad standardisering av när varningsmeddelandet ska användas bör införas som ett tillägg till de tekniska standarderna för tillsyn.
- G. Om den delegerade förordningen inte ändras finns det en risk för att bestämmelserna i den delegerade förordningen står i strid med lagstiftningens anda och syfte, som är att erbjuda tydlig, jämförbar, begriplig och icke vilseledande information om Priip-produkter för icke-professionella investerare.
- H. I den skrivelse av den 30 juni 2016 som ordföranden för utskottet för ekonomi och valutafrågor översände till kommissionen bad parlamentets förhandlingsgrupp kommissionen att bedöma huruvida genomförandet av förordning (EU) nr 1286/2014 borde skjutas upp.
1. Europaparlamentet invänder mot kommissionens delegerade förordning.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen och informera den om att den delegerade förordningen inte kan träda i kraft.
 3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny delegerad akt där hänsyn tas till ovan nämnda farhågor.
 4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga ett förslag som skjuter upp den dag då förordning (EU) nr 1286/2014 börjar tillämpas utan att ändra någon annan nivå 1-bestämmelse för att säkerställa ett smidigt genomförande av de skyldigheter som fastställs i förordningen och i den delegerade förordningen, och undvika tillämpningen av nivå 1 innan de tekniska standarderna för tillsyn har trätt i kraft.
 5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.
-

Torsdagen den 15 september 2016

P8_TA(2016)0348

Utnämning av en ny kommissionär**Europaparlamentets beslut av den 15 september 2016 om godkännande av utnämningen av Julian King till ledamot av kommissionen (C8-0339/2016 – 2016/0812(NLE))**

(2018/C 204/39)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution,

- med beaktande av artikel 246 andra stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 106a i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen,
 - med beaktande av punkt 6 i ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen ⁽¹⁾,
 - med beaktande av Jonathan Hills skrivelse av den 25 juni 2016, i vilken han avsade sig sitt uppdrag som ledamot av kommissionen,
 - med beaktande av rådets skrivelse av den 15 juli 2016, varigenom rådet hörde parlamentet om ett beslut, som ska fattas i samförstånd med kommissionens ordförande, om utnämningen av Julian King till ledamot av kommissionen (C8-0339/2016),
 - med beaktande av utfrågningen av Julian King den 12 september 2016, under ledning av utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor, och till den bedömning som upprättades efter den utfrågningen,
 - med beaktande av artikel 118 i arbetsordningen och bilaga XVI till densamma,
1. Europaparlamentet godkänner utnämningen av Julian King till ledamot av kommissionen.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända detta beslut till rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar.

⁽¹⁾ EUT L 304, 20.11.2010, s. 47.

Torsdagen den 15 september 2016

P8_TA(2016)0352

Resehandling för återsändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna *I**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 september 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om en europeisk resehandling för återsändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt (COM(2015)0668 – C8-0405/2015 – 2015/0306(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2018/C 204/40)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2015)0668),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 79.2 c i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0405/2015),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 30 juni 2016 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A8-0201/2016),
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2015)0306

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 15 september 2016 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/... om inrättandet av en europeisk resehandling för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna och om upphävande av rådets rekommendation av den 30 november 1994

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) 2016/1953.)

Torsdagen den 15 september 2016

P8_TA(2016)0353

Prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel *I**

Europaparlamentets ändringar antagna den 15 september 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om de prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel (COM(2015)0583 – C8-0375/2015 – 2015/0268(COD))⁽¹⁾

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

[Ändring 1, om inte annat anges]

(2018/C 204/41)

EUROPAPARLAMENTETS ÄNDRINGAR (*)

av kommissionens förslag

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING**om de prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande⁽²⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet⁽³⁾, och

⁽¹⁾ Ärendet återförvisades till det ansvariga utskottet för ytterligare behandling enligt artikel 61.2 andra stycket i arbetsordningen (A8-0238/2016).

(*) Ändringar: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med fetkursiv stil och strykningar med symbolen ■ .

⁽¹⁾ EUT C 177, 18.5.2016, s. 9.

⁽²⁾ EUT C 195, 2.6.2016, s. 1.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den ... (EUT ...) (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den ...

Torsdagen den 15 september 2016

av följande skäl:

- (1) Denna förordning utgör ett viktigt steg mot fullbordandet av kapitalmarknadsunionen enligt kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén – Handlingsplan för en kapitalmarknadsunion av den 30 september 2015. Syftet med kapitalmarknadsunionen är att hjälpa företagen att få tillgång till mer diversifierade kapitalkällor överallt inom Europeiska unionen (nedan kallad unionen), få marknaderna att fungera mer effektivt och ge investerare och sparare ytterligare möjligheter att använda sina pengar på ett mer effektivt sätt för att stärka tillväxten och skapa arbetstillfällen.
- (2) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG⁽¹⁾ fastställdes harmoniserade principer och regler om de prospekt som ska upprättas, godkännas och offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad. Direktivet bör ersättas med tanke på den lagstiftnings- och marknadsmässiga utvecklingen sedan det trädde i kraft.
- (3) Offentliggörande av information om erbjudanden av värdepapper till allmänheten eller upptagande av värdepapper till handel på en reglerad marknad är avgörande för skyddet av investerarna genom att informationsasymmetrier mellan dem och emittenterna undanröjs. Genom att dessa informationskrav harmoniseras kan ett gränsöverskridande passsystem inrättas som underlättar den inre marknadens effektiva funktion för ett stort antal olika värdepapper.
- (4) Olika metoder skulle resultera i en fragmenterad inre marknad, eftersom emittenter, erbjudare eller personer som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad skulle omfattas av olika regler i olika medlemsstater, och prospekt som godkänns i en medlemsstat inte skulle kunna användas i en annan. I avsaknad av en harmoniserad ram för att säkerställa enhetligt offentliggörande och EU-passets korrekta funktion är det därför sannolikt att skillnaderna i medlemsstaternas lagstiftningar skulle skapa hinder för en smidigt fungerande inre marknad för värdepapper. För att se till att den inre marknaden fungerar väl och förbättra förhållandena för dess funktion, särskilt när det gäller kapitalmarknaderna, och för att säkerställa en hög nivå av konsument- och investerarskydd, är det därför lämpligt att inrätta en regleringsram för prospekt på unionsnivå.
- (5) Det är lämpligt och nödvändigt att informationskraven när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad har formen av en förordning för att säkerställa att de bestämmelser genom vilka det direkt införs skyldigheter för personer som deltar i erbjudanden av värdepapper till allmänheten och i upptagande av handel på en reglerad marknad tillämpas på ett enhetligt sätt i hela unionen. Eftersom en rättslig ram för tillhandahållande av prospekt nödvändigtvis medför åtgärder med exakta krav för alla olika aspekter av prospekt, kan även små avvikelser i tillvägagångssättet i förhållande till dessa aspekter ge upphov till betydande hinder för gränsöverskridande erbjudanden av värdepapper, flerdubbla registreringar på reglerade marknader och EU:s konsumentskyddsregler. Därför bör användningen av en förordning, som är direkt tillämplig utan att det krävs nationell lagstiftning, minska risken för att olikartade åtgärder vidtas på nationell nivå, och bör säkerställa ett konsekvent tillvägagångssätt, större rättssäkerhet och förhindra förekomsten av betydande hinder vid gränsöverskridande erbjudanden och flerdubbla registreringar. En förordning kommer även att stärka förtroendet för marknadernas transparens i hela unionen samt minska regleringssystemens komplexitet och företagens kostnader för sökningar och för att efterleva bestämmelserna.
- (6) Utvärderingen av **Europaparlamentets och rådets** direktiv 2010/73/EU⁽²⁾ har visat att vissa ändringar som infördes genom direktivet inte har uppfyllt sina ursprungliga syften. Ytterligare ändringar av prospektsystemet i unionen är därför nödvändiga för att förenkla och förbättra dess tillämpning, öka dess effektivitet samt stärka unionens internationella konkurrenskraft och därigenom bidra till att minska de administrativa bördorna.

⁽¹⁾ *Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG av den 4 november 2003 om de prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 345, 31.12.2003, s. 64).*

⁽²⁾ *Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/73/EU av den 24 november 2010 om ändring av direktiv 2003/71/EG om de prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel och av direktiv 2004/109/EG om harmonisering av insynskräven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad (EUT L 327, 11.12.2010, s. 1).*

Torsdagen den 15 september 2016

- (7) Syftet med förordningen är att garantera skydd för investerarna och marknadseffektivitet, samtidigt som den inre kapitalmarknaden stärks. Tillhandahållande av information som med hänsyn till emittentens och värdepapperens natur är nödvändigt för att investerarna ska kunna fatta ett välavvägt investeringsbeslut garanterar, tillsammans med uppföranderegler, skyddet av investerarna. Denna information bidrar också till att öka förtroendet för värdepapper i allmänhet och gynnar således värdepappersmarknadernas utveckling och funktionssätt. Sådan information bör ges genom offentliggörande av prospekt.
- (8) De informationskrav som anges i denna förordning förhindrar inte att en medlemsstat, en behörig myndighet eller en börs, genom sina bestämmelser, inför andra särskilda krav avseende upptagande till handel av värdepapper på en reglerad marknad (i synnerhet avseende bolagsstyrning). Sådana krav får inte direkt eller indirekt begränsa upprättandet, innehållet och spridningen av ett prospekt som godkänts av en behörig myndighet.
- (9) Icke-aktierelaterade värdepapper emitterade av en medlemsstat eller av en medlemsstats regionala eller lokala myndigheter, av internationella offentliga organ i vilka en eller flera av medlemsstaterna är medlemmar, av Europeiska centralbanken eller av medlemsstaternas centralbanker bör inte omfattas av denna förordning och bör följaktligen inte påverkas av denna förordning.
- (10) För att garantera skyddet av investerarna bör kravet att upprätta prospekt omfatta både aktierelaterade och icke-aktierelaterade värdepapper som erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på reglerade marknader. Vissa av de värdepapper som omfattas av denna förordning ger innehavaren rätt att förvärva överlåtbara värdepapper eller att erhålla ett kontantbelopp som ska fastställas med hänsyn till andra instrument, framför allt överlåtbara värdepapper, valutor, räntesatser eller ränteavkastning, råvaror eller andra index eller mått. Denna förordning omfattar särskilt långa optioner (warrants), täckta långa optioner (covered warrants), företagscertifikat, depåbevis och konvertibla skuldebrev, såsom värdepapper som är konvertibla när investeraren så önskar.
- (11) För att garantera att prospekten godkänns och beviljas EU-pass och för att säkerställa övervakningen av efterlevnaden av förordningen, särskilt när det gäller reklamverksamhet, måste en behörig myndighet identifieras för varje prospekt. Följaktligen bör det i denna förordning tydligt fastställas vilken hemmedlemsstat som är bäst lämpad att godkänna prospekten.
- (12) Kostnaden för att upprätta prospekt för erbjudanden av värdepapper till allmänheten för ett **sammanlagt vederlag i unionen** på mindre än **1 000 000 EUR**, i enlighet med denna förordning är sannolikt oproportionerlig i förhållande till de intäkter erbjudandet förväntas ge. Det är därför lämpligt att kravet att upprätta prospekt enligt denna förordning inte bör gälla för erbjudanden i så liten skala. Medlemsstaterna bör **inte tillämpa kraven på att upprätta ett prospekt i enlighet med denna förordning för erbjudanden av värdepapper med ett totalt vederlag under denna gräns. Dessutom bör medlemsstaterna avstå från att på nationell nivå införa andra informationskrav som skulle kunna** utgöra en oproportionerlig eller onödigt börda i förhållande till sådana erbjudanden, och således öka fragmenteringen av den inre marknaden. **Om medlemsstaterna inför sådana nationella krav på offentliggörande bör de underrätta kommissionen och Esma om gällande regler.**
- (12a) **Kommissionen bör analysera sådana nationella krav på offentliggörande och ta fasta på resultaten i sitt arbete om gräsrotsfinansiering, med beaktande av behovet av att undvika fragmentering på den inre marknaden. Det är viktigt att regleringsramarna på unionsnivå säkerställer att företag har tillräckligt med alternativ för att anskaffa kapital. I kapitalmarknadsunionens anda och för att frigöra investeringar bör kommissionen därför föreslå ett regleringsinitiativ för att reglera och harmonisera gräsrotsfinansieringsmetoder inom hela unionen.**
- (13) **Med tanke på hur olika stora finansmarknaderna inom unionen är bör medlemsstaterna få valmöjligheten att undanta erbjudanden av värdepapper till allmänheten som inte överstiger 5 000 000 EUR från skyldigheten att upprätta prospekt enligt denna förordning. Medlemsstaterna bör särskilt vara fria att i sin nationella lagstiftning ange en gräns mellan 1 000 000 EUR och 5 000 000 EUR, uttryckt som det totala vederlaget för erbjudandet i unionen under en tolv månadersperiod, som undantaget bör vara tillämpligt på,** med hänsyn till den

Torsdagen den 15 september 2016

nivå på det inhemska skyddet av investerare som de finner lämplig. **Medlemsstaterna bör underrätta kommissionen och Esmå om den gräns som valts. Erbjudanden av värdepapper till allmänheten som görs med stöd av ett sådant undantag bör inte kunna åtnjuta EU-passsystemet enligt denna förordning. Dessutom bör sådana erbjudanden innehålla en klar angivelse att erbjudandet till allmänheten inte är gränsöverskridande och får inte aktivt vända sig till investerare utanför denna medlemsstat.**

- (13a) **Om en medlemsstat väljer att undanta erbjudanden av värdepapper till allmänheten med ett totalt vederlag som inte överstiger 5 000 000 EUR, bör inget i denna förordning hindra denna medlemsstat från att införa regler på nationell nivå som tillåter multilaterala handelsplattformar (MTF) att avgöra innehållet i upptagandedokumentet som en emittent är ålagd att upprätta då dess värdepapper först upptas till handel. I ett sådant fall skulle det kunna vara lämpligt att operatören av MTF-plattformen fastställer hur detta dokument ska granskas, vilket inte nödvändigtvis bör innebära ett formellt godkännande av den behöriga myndigheten eller MTF-plattformen.**
- (14) När erbjudanden av värdepapper endast riktas till en begränsad krets investerare, som inte är kvalificerade investerare, **eller andra investerare som uppfyller villkoren i artikel 6.1 a och b i förordning (EU) nr 345/2013** utgör upprättandet av ett prospekt en oproportionerlig börda med tanke på att erbjudandet riktas till så få personer, och prospekt bör därför inte krävas i dessa fall. Detta bör t.ex. gälla för erbjudanden från ett företags ledning som riktas till släktingar eller personliga bekanta.
- (15) Att uppmuntra styrelseledamöter och anställda att inneha värdepapper i det egna företaget kan inverka positivt på företagets ledning och bidra till att skapa långsiktigt mervärde genom att främja de anställdas engagemang och känsla av egenansvar. Detta bidrar till att närma aktieägarnas och de anställdas intressen och ger de anställda investeringsmöjligheter. Att de anställda äger en del av företaget är särskilt viktigt i små och medelstora företag, där enskilda anställda spelar en viktig roll för företagets framgång. Därför bör det inte finnas krav på att upprätta prospekt för erbjudanden som görs inom ramen för program för aktier riktade till anställda inom unionen, under förutsättning att ett dokument tillhandahålls med information om värdepapperens antal och art samt om motiven och de närmare formerna för erbjudandet, för att garantera skyddet av investerarna. För att garantera lika tillgång till program för aktier riktade till anställda för alla styrelsemedlemmar och anställda, oberoende av om arbetsgivaren är etablerad inom eller utanför unionen, bör inget beslut om likvärdighet krävas längre, under förutsättning att det förutnämnda dokumentet görs tillgängligt. På så sätt kommer alla deltagare i program för aktier riktade till anställda att åtnjuta lika behandling och information.
- (16) Emissioner av aktier eller värdepapper med utspädnings effekter som ger tillgång till aktier är ofta transaktioner som har en betydande inverkan på emittentens kapitalstruktur, framtidsutsikter och finansiella situation, vilket innebär att den information som ges i prospekt är nödvändig. Om en emittent har aktier som redan är upptagna till handel på en reglerad marknad bör prospekt däremot inte krävas för eventuellt efterföljande upptagande av samma aktier till handel på samma reglerade marknad, även när sådana aktier uppkommer efter konvertering eller utbyte av andra värdepapper eller efter utövande av rättigheter som är förenade med andra värdepapper, under förutsättning av att dessa nyemitterade aktier utgör en begränsad proportion i förhållande till aktier som är av samma kategori som de aktier som redan emitterats på samma reglerade marknad, såvida inte ett sådant upptagande är kombinerat med ett erbjudande till allmänheten som omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning. Samma princip bör tillämpas mer generellt på värdepapper som är fungibla med värdepapper som redan tagits upp till handel på en reglerad marknad.
- (17) När definitionen "erbjudande av värdepapper till allmänheten" tillämpas bör investerarens förmåga att fatta ett individuellt beslut om att köpa eller teckna säkerheter vara ett utslagsgivande kriterium. Om värdepapper erbjuds utan att mottagaren har en individuell valmöjlighet, även vid fördelningar av värdepapper utan rättighet att tillbakavisa fördelningen, bör transaktionen därför inte omfattas av definitionen av "erbjudande av värdepapper till allmänheten" som föreskrivs i denna förordning.

Torsdagen den 15 september 2016

- (18) Emittenter, erbjudare eller personer som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad av värdepapper som inte omfattas av skyldigheten att ge ut ett prospekt **bör vara berättigade till att på frivillig basis upprätta ett fullständigt prospekt eller i förekommande fall ett EU-tillväxtprospekt, i enlighet med denna förordning. Därför bör de** vara berättigade till EU-passet om de väljer att uppfylla bestämmelserna i denna förordning på en frivillig basis.
- (19) Information genom prospekt bör inte krävas för erbjudanden som är begränsade till kvalificerade investerare. För vidareförsäljning till allmänheten eller offentlig handel efter upptagande till handel på en reglerad marknad ska det dock krävas att prospekt offentliggörs.
- (20) Ett giltigt prospekt, upprättat av emittenten eller personen med ansvar för att upprätta prospektet och tillgängligt för allmänheten vid den slutliga placeringen av värdepapper via finansiella mellanhänder eller vid en efterföljande återförsäljning av värdepapper, tillhandahåller tillräcklig information för att investerare ska kunna göra en välgrundad investeringsbedömning. Därför bör de finansiella mellanhänder som placerar och därefter säljer vidare värdepapper ha rätt att förlita sig på det ursprungliga prospekt som offentliggjordes av emittenten eller den person som ansvarar för upprättandet av prospektet så länge detta är giltigt och vederbörligen kompletteras med tillägg och emittenten eller den person som ansvarar för att upprätta prospektet medger att det används. Emittenten eller personen med ansvar för att upprätta prospektet bör ha rätt att ställa villkor för sitt medgivande. Medgivandet att använda prospektet och eventuella villkor för detta bör ges i en skriftlig överenskommelse, som gör det möjligt för relevanta parter att bedöma om återförsäljningen eller den slutliga placeringen av värdepapper uppfyller överenskommelsen. Om användning av prospektet har medgivits bör emittenten eller den person som har ansvarat för att upprätta det ursprungliga prospektet hållas ansvarig för informationen i detta och, om det handlar om grundprospekt, för tillhandahållande och registrering av de slutgiltiga villkoren och inga ytterligare prospekt bör krävas. Om emittenten eller personen med ansvar för att upprätta ett sådant ursprungligt prospekt inte medger att det används, bör dock den finansiella mellanhanden vara skyldig att offentliggöra ett nytt prospekt. I detta fall bör den finansiella mellanhanden hållas ansvarig för informationen i prospektet, inbegripet alla uppgifter som införlivas genom hänvisningar och, om det handlar om grundprospekt, slutgiltiga villkor.
- (21) Genom en harmonisering av informationskraven för prospekt bör ett likvärdigt skydd för investerare inom hela unionen kunna uppnås. För att investerare ska kunna fatta ett välgrundat investeringsbeslut **bör ett prospekt som upprättas enligt denna förordning innehålla den relevanta och nödvändiga information avseende en värdepappersinvestering som en investerare rimligtvis behöver för att göra en välgrundad bedömning av emittentens och eventuell garants tillgångar och skulder, finansiella ställning, vinster och förluster och framtidsutsikter samt** av de rättigheter som är förenade med värdepapperen. **Sådan information bör avfattas och presenteras** i en lätt analyserbar, kortfattad och begriplig form **och bör anpassas till den typ av prospekt som upprättas** i enlighet med denna förordning, även prospekt som omfattas av **förenklade regler** för information för andrahandsemissioner **och EU-tillväxtprospektet**. Prospektet bör inte innehålla information som inte är väsentlig eller specifik för emittenten och de berörda värdepapperen, eftersom detta kan medföra att information som är relevant för investerare hamnar i bakgrunden, vilket därmed undergräver skyddet av investerarna. **Därför bör den information som ingår i ett prospekt anpassas så att den återspeglar emittentens natur och förhållanden, typen av värdepapper, typen av investerare som ett erbjudande eller ett upptagande till handel på en reglerad marknad riktas till, samt investerarnas sannolika kunskaper och den information som finns tillgänglig för dem på grund av att den har offentliggjorts i enlighet med andra rättsliga eller administrativa krav.**
- (22) Prospektsammanfattningen bör vara en viktig informationskälla för investerare, särskilt icke-professionella investerare. En sammanfattning bör utgöra en fristående del av prospektet och bör fokusera på nyckelinformation som investerarna behöver för att kunna bestämma vilka erbjudanden och upptaganden till handel av värdepapper **som de önskar undersöka närmare genom att titta på prospektet i sin helhet i syfte att fatta ett välgrundat investeringsbeslut. Detta innebär att information som presenteras i sammanfattningen inte upprepas i huvuddelen av prospektet, såvida detta inte är absolut nödvändigt.** Sådan nyckelinformation bör förmedla väsentliga karakteristika och risker förenade med emittenten, eventuell garant och värdepapperen som erbjuds eller

Torsdagen den 15 september 2016

upptas till handel på en reglerad marknad, **inbegripet unika identifieringskoder, såsom identifieringskoder för juridiska personer (LEI) för aktörer som är involverade i erbjudandet och internationella standardnummer för värdepapper (ISIN)**. Den bör även tillhandahålla erbjudandets allmänna villkor. Redogörelsen för riskfaktorer i sammanfattningen bör i synnerhet bestå av ett begränsat urval av de specifika risker som emittenten **anser vara mest relevanta för investeraren vid beslutsfattandet. Beskrivningen av de riskfaktorer som omnämns i sammanfattningen bör vara relevant för det specifika erbjudandet och endast göras till förmån för investeraren, och inte syfta till att ge generella uttalanden om investeringsrisk eller begränsa ansvaret för emittenten, erbjudaren eller någon annan som agerar på deras vägnar.**

- (22a) **Sammanfattningen bör innehålla en tydlig varning för att uppmärksamma riskerna, i synnerhet för icke-professionella investerare, när det gäller värdepapper som utfärdas av banker som är föremål för ett skuldnedskrivningsförfarande (bail-in), i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU (BRRD) ⁽¹⁾.**
- (23) Prospektsammanfattningen bör vara kort, enkel, tydlig och lättbegriplig för investerarna. Den bör vara klart formulerad på ett icke-tekniskt språk, och presentera informationen på ett lättillgängligt sätt. Den bör inte endast bestå av en sammanställning av utdrag från prospektet. Det är lämpligt att fastställa en maximal längd för sammanfattningarna för att se till att investerarna inte avskräcks från att läsa dem och för att uppmuntra emittenterna att välja sådan information om är väsentlig för investerarna. **Den behöriga myndigheten bör dock i exceptionella fall få tillåta emittenten att upprätta en längre sammanfattning på upp till tio A4-sidor vid utskrift, om detta är nödvändigt på grund av komplexiteten i emittentens verksamhet eller på grund av de emitterade värdepapperens art eller om investeraren skulle bli vilseledd utan den ytterligare informationen i sammanfattningen.**
- (24) För att se till att prospektsammanfattningarna har en enhetlig struktur bör allmänna avsnitt och underrubriker tillhandahållas, med vägledande innehåll som emittenten kan fylla med kortfattade redogörelser, inklusive siffror om så är lämpligt. Så länge prospektsammanfattningarna presenteras på ett rättvist och välvägt sätt bör emittenterna ha möjlighet att välja den information som de anser vara väsentlig och meningsfull.
- (25) Prospektsammanfattningen bör i så stor utsträckning som möjligt bygga på det faktablad som krävs enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2014 ⁽²⁾. I de fall värdepapper omfattas både av denna förordning och av förordning (EU) nr 1286/2014 skulle fullständig återanvändning av innehållet i faktabladet bli tillåten i sammanfattningen, med målet att minimera efterlevnadskostnaderna och den administrativa bördan för emittenterna. Kravet att upprätta en sammanfattning bör emellertid inte åsidosättas när faktablad krävs, eftersom faktablad inte innehåller nyckelinformation om emittenten och erbjudandet till allmänheten eller upptagandet till handel av de berörda värdepapperen.
- (26) Inget civilrättsligt ansvar bör kunna åläggas en person enbart på grundval av sammanfattningen, eller någon översättning av densamma, såvida inte den är vilseledande, felaktig eller oförenlig med de relevanta delarna av prospektet. Sammanfattningen bör innehålla en tydlig varning i detta avseende.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2014 av den 26 november 2014 om faktablad för paketerade och försäkringsbaserade investeringsprodukter för icke-professionella investerare (Priips) (EUT L 352, 9.12.2014, s. 1).

Torsdagen den 15 september 2016

- (27) Emittenter som ofta söker finansiering på kapitalmarknaderna bör erbjudas särskilda format för registreringsdokument och prospekt samt särskilda förfaranden för ingivande och godkännande, så att de får mer flexibilitet och kan utnyttja marknadsmöjligheter. I alla händelser bör sådana format och förfaranden vara valfria att använda för emittenterna.
- (28) För alla icke-aktierelaterade värdepapper, även när de emitteras fortlöpande eller vid upprepade tillfällen eller ges ut inom ramen för ett emissionsprogram, bör emittenterna tillåtas att upprätta prospekt i form av ett grundprospekt. Ett grundprospekt och dess slutgiltiga villkor bör innehålla samma information som ett prospekt.
- (29) Det är lämpligt att förtydliga att de slutgiltiga villkoren för ett grundprospekt endast bör innehålla uppgifter om värdepappersnoten som specifikt gäller emissionen i fråga och som kan fastställas endast vid tidpunkten för den enskilda emissionen. Sådan information kan exempelvis inbegripa den internationella ISIN-koden (International Securities Identification Number), emissionspriset, löptiden, eventuell kupong, lösendagen, lösenpriset, inlösenpriset och andra villkor som inte var kända när grundprospektet upprättades. Om de slutgiltiga villkoren för erbjudandet inte ingår i grundprospektet behöver de inte godkännas av den behöriga myndigheten, utan endast ingivas tillsammans med grundprospektet. Annan ny information som kan påverka bedömningen av emittenten och värdepapperet bör ingå i ett tillägg till grundprospektet. Varken de slutgiltiga villkoren eller tillägg bör användas för att inbegripa ett slag av värdepapper som inte redan beskrivs i grundprospektet.
- (30) I grundprospekt bör sammanfattningar endast upprättas av emittenten för varje individuell erbjuden emission, för att minska den administrativa bördan och göra prospektet mer lättläsliga för investerarna. Denna emissionsspecifika sammanfattning bör bifogas de slutgiltiga villkoren och bör endast godkännas av den behöriga myndigheten om de slutgiltiga villkoren ingår i grundprospektet eller i ett tillägg till detta.
- (31) För att öka grundprospektets flexibilitet och kostnadseffektivitet bör regelbundna emittenter tillåtas att upprätta grundprospekt som separata dokument och låta det allmänna registreringsdokumentet ingå i grundprospektet.
- (32) Regelbundna emittenter bör uppmuntras att upprätta sina prospekt som separata dokument, eftersom detta kan minska deras kostnader för att efterleva bestämmelserna i denna förordning och dessutom ger dem möjlighet att snabbt reagera på marknadsmöjligheter. Emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på reglerade marknader eller multilaterala handelsplattformar bör därför ha alternativet, men inte skyldigheten, att varje räkenskapsår upprätta och offentliggöra ett allmänt registreringsdokument som innehåller rättslig information, information om verksamheten, finansiell information, redovisningsinformation och information om aktieinnehav samt lämna en beskrivning av emittenten för det räkenskapsåret. Detta bör ge emittenten möjlighet att hålla informationen aktuell och upprätta prospekt när marknadsförhållandena blir gynnsamma för ett erbjudande eller upptagande genom att lägga till en värdepappersnot och en sammanfattning. Det allmänna registreringsdokumentet bör fylla flera ändamål i den bemärkelsen att innehållet bör vara detsamma, oavsett om emittenten därefter använder det för ett erbjudande om eller ett upptagande till handel med aktierelaterade värdepapper, skuldinstrument eller derivat. Det bör fungera som en referensskälla om emittenten och förse investerare och analytiker med det minimum av information som krävs för att göra en välavvägd bedömning av företagets verksamhet, finansiella ställning, inkomster och framtidsutsikter, ledning och aktieinnehav.
- (33) En emittent som har ansökt om och beviljats godkännande av ett allmänt registreringsdokument i *två* på varandra följande år kan anses vara välkänd för den behöriga myndigheten. Alla efterföljande allmänna registreringsdokument **och eventuella ändringar av dessa** bör därför få inges utan förhandsgodkännande och granskas i efterhand av den behöriga myndigheten om den anser att det är nödvändigt, **såvida dessa ändringar inte rör ett utelämnande, eller ett sakfel eller en oriktighet som sannolikt kan vilseleda allmänheten när det gäller de fakta och omständigheter som krävs för att göra en välgrundad bedömning av emittenten**. Varje behörig myndighet bör fastställa hur ofta

Torsdagen den 15 september 2016

sådana granskningar bör göras, t.ex. med hänsyn till dess bedömning av emittentens risker, kvaliteten på tidigare offentliggöranden eller hur lång tid som har förflutit sedan den senaste granskningen av ett ingivet allmänt registreringsdokument.

- (34) Ändringar bör vara möjliga så länge det allmänna registreringsdokumentet inte ingår i ett godkänt prospekt, antingen frivilligt av emittenten, t.ex. vid en väsentlig förändring av dess organisation eller finansiella situation, eller på begäran av den behöriga myndigheten inom ramen för en efterhandsgranskning i det fall normerna för fullständighet, begriplighet och konsekvens inte är uppfyllda. Sådana ändringar bör offentliggöras enligt samma förfaranden som gäller för det allmänna registreringsdokumentet. Om den behöriga myndigheten upptäcker ett utelämnande, sakfel eller förbiseende bör emittenten ändra det allmänna registreringsdokumentet och göra det tillgängligt för allmänheten utan onödigt dröjsmål. Eftersom det varken rör sig om ett erbjudande till allmänheten eller upptagande av värdepapper till handel på en reglerad marknad, bör förfarandet för att ändra ett allmänt registreringsdokument skilja sig från förfarandet för att komplettera ett prospekt, vilket bör vara tillämpligt först när prospektet har godkänts.
- (35) När en emittent upprättar ett prospekt som består av separata dokument bör alla delar av prospektet omfattas av kravet på godkännande, i förekommande fall även det allmänna registreringsdokumentet och eventuella ändringar av detta, om de tidigare har ingivits till den behöriga myndigheten men inte godkänts. **För regelbundna emittenter bör ändringar av det allmänna registreringsdokumentet inte behöva godkännas före offentliggörandet utan istället granskas av den behöriga myndigheten i efterhand.**
- (36) För att påskynda upprättandet av prospekt och underlätta tillträdet till kapitalmarknaderna på ett kostnadseffektivt sätt bör regelbundna emittenter som upprättar ett allmänt registreringsdokument beviljas ett snabbare godkännandeförfarande, eftersom huvuddelen av prospektet antingen redan har godkänts eller redan finns tillgänglig för granskning av den behöriga myndigheten. Godkännandetiden för prospekt bör därför förkortas när registreringsdokumentet har formen av ett allmänt registreringsdokument.
- (37) På villkor att emittenterna följer förfarandena för ingivande, spridning och lagring av reglerad information och de tidsfrister som anges i artiklarna 4 och 5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG⁽¹⁾, bör de få offentliggöra de årliga redovisningar och delårsrapporter som krävs enligt direktiv 2004/109/EG som delar av det allmänna registreringsdokumentet, såvida inte emittentens hemmedlemsstat är en annan enligt denna förordning och direktiv 2004/109/EG och det språk som det allmänna registreringsdokumentet är författat på inte uppfyller villkoren i artikel 20 i direktiv 2004/109/EG. Detta bör bidra till att minska den administrativa bördan i samband med flerfaldiga ingivanden, utan att påverka den information som finns tillgänglig för allmänheten eller övervakningen av dessa rapporter enligt direktiv 2004/109/EG.
- (38) En tydlig tidsfrist bör anges för prospektens giltighet för att undvika investeringsbeslut som grundas på inaktuell information. För att förbättra rättssäkerheten bör giltighetstiden för ett prospekt börja då det godkänns, vilket är en tidpunkt som lätt kan kontrolleras av den behöriga myndigheten. Ett erbjudande av värdepapper till allmänheten enligt ett grundprospekt bör endast få överskrida giltighetsperioden för grundprospektet när ett efterföljande grundprospekt godkänns innan giltighetsperioden har löpt ut och täcker det fortsatta erbjudandet.
- (39) Till sin natur kan information om skatt på inkomster från värdepapper i ett prospekt endast vara allmän, och tillför inte mycket i informationsvärde för den individuella investeraren. Eftersom sådan information inte bara måste omfatta det land där emittenten har sitt säte, utan även de länder där emittenten ansöker om erbjudande eller upptagande till handel när ett EU-pass används för prospektet, är den kostsam att ta fram och kan hämma gränsöverskridande erbjudanden. Prospektet bör endast innehålla en varning om att skattelagstiftningen i investerarens medlemsstat och i den medlemsstat där emittenten har sitt säte kan påverka den inkomst som

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38).

Torsdagen den 15 september 2016

värdepapperen ger. Prospektet bör dock fortfarande innehålla lämplig information om beskattning när den föreslagna investeringen medför ett specifikt skattesystem, t.ex. vid investeringar i värdepapper som ger investeraren förmånlig skattebehandling.

- (40) När en kategori av värdepapper tas upp till handel på en reglerad marknad får investeraren fortlöpande information från emittenten enligt Europaparlamentets förordning (EU) nr 596/2014⁽¹⁾ och direktiv 2004/109/EG. Behovet av ett fullständigt prospekt är därför mindre tvingande när det gäller efterföljande erbjudanden till allmänheten eller upptagande till handel av en sådan emittent. En annan form av **förenklat** prospekt bör därför finnas tillgänglig för andrahandsemissioner, och innehållskraven bör mildras jämfört med det normala systemet med tanke på den information som redan lämnats. Investerarna måste ändå få samlad och välstrukturerad information om punkter såsom villkoren för erbjudandet och sammanhanget **■**. **Därför bör det förenklade prospektet för andrahandsemissioner inbegripa den relevanta reducerade information som investerarna rimligtvis behöver för att förstå emittentens och eventuella garanters framtidsutsikter, de rättigheter som är förknippade med värdepapperen, skälen till emissionen och emissionens effekt på emittenten, i synnerhet redogörelsen för rörelsekapitalet, information om kapitaltäckningsgrad och skuldsättning, effekten på den övergripande kapitalstrukturen och en koncis sammanfattning av de relevanta uppgifter som lämnats enligt förordning (EU) nr 596/2014 sedan dagen för den senaste emissionen.**
- (41) Det **förenklade** regelverket för offentliggörande av andrahandsemissioner bör utvidgas till att omfatta **värdepapper som handlas** på tillväxtmarknader för små och medelstora företag, eftersom deras operatörer enligt direktiv 2014/65/EU är skyldiga att fastställa och tillämpa regler för att säkerställa lämplig **löpande** information från emittenter vars värdepapper handlas på sådana marknadsplatser. **Regelverket bör också gälla för andra MTF-plattformar än tillväxtmarknader för små och medelstora företag när dessa MTF-plattformar har krav på offentliggörande som är likvärdiga med kraven på tillväxtmarknader för små och medelstora företag enligt direktiv 2014/65/EU.**
- (42) De **förenklade** reglerna för offentliggörande för andrahandsemissioner bör inte kunna tillämpas förrän en minimiperiod har förflutit sedan emittenten introducerat en kategori värdepapper till handel på marknaden. En förskjutning på 18 månader bör garantera att emittenten åtminstone en gång har fullgjort sin skyldighet att offentliggöra en årlig finansiell rapport enligt direktiv 2004/109/EG eller enligt reglerna för operatörer av tillväxtmarknader för små och medelstora företag **eller en MTF-plattform med likvärdiga krav på offentliggörande.**
- (43) Ett av de centrala målen för kapitalmarknadsunionen är att underlätta tillgången till finansiering på kapitalmarknaderna för små och medelstora företag i unionen. Eftersom sådana företag vanligtvis behöver anskaffa förhållandevis lägre belopp än andra emittenter kan kostnaden för att upprätta ett **fullständigt** prospekt bli oproportionerligt hög och kan avskräcka dem från att erbjuda sina värdepapper till allmänheten. På grund av sin storlek och för de kanske har bedrivit verksamhet under kortare tid kan små och medelstora företag medföra en **specifik** investeringsrisk **jämfört med** större emittenter och bör därför ge investerarna tillräckligt med information för att de ska kunna fatta sitt investeringsbeslut. **I syfte att uppmuntra små och medelstora företags utnyttjande av kapitalmarknadsfinansiering bör särskild uppmärksamhet i denna förordning ägnas åt tillväxtmarknader för små och medelstora företag. Tillväxtmarknader för små och medelstora företag är lovande instrument som kan ge mindre, växande företag möjlighet att anskaffa kapital. Sådana marknadsplatser framgång beror dock på hur attraktiva de är för företag av en viss storlek. På samma sätt skulle emittenter som erbjuder värdepapper till allmänheten med ett totalt vederlag i unionen som inte överstiger 20 000 000 EUR åtnjuta lättare tillgång till kapitalmarknadsfinansiering för att kunna växa och nå sin fulla potential och de bör kunna anskaffa kapital till en kostnad som inte är oproportionerligt hög. Det är därför lämpligt att denna förordning etablerar ett specifikt**

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG (EUT L 173, 12.6.2014, s. 1).

Torsdagen den 15 september 2016

och proportionerligt EU-tillväxtprospekt som är tillgängligt för små och medelstora företag, för emittenter som till allmänheten erbjuder värdepapper som ska upptas till handel på en tillväxtmarknad för små och medelstora företag och för emittenter som till allmänheten erbjuder värdepapper med ett totalt vederlag i unionen som inte överstiger 20 000 000 EUR. En lämplig avvägning bör därför göras mellan kostnadseffektivt tillträde till finansmarknaderna och skydd av investerare när EU-tillväxtprospektets innehåll anpassas till små och medelstora företag. Ett särskilt regelverk bör utformas för små och medelstora företag för att uppnå det målet. När EU-tillväxtprospekt väl godkänts bör passsystemet enligt denna förordning kunna utnyttjas och prospekten därmed bli giltiga för alla erbjudanden till allmänheten i hela unionen.

- (44) Den **reducerade** information som krävs i **EU-tillväxtprospektet** bör anpassas så att det fokuseras på information som är väsentlig och relevant **vid investeringar i de emitterade värdepapperen** och **bör säkerställa** garantera proportionalitet mellan företagets storlek och dess finansieringsbehov å ena sidan, och kostnaden för att upprätta prospekt å andra sidan. För att se till att **sådana företag** kan upprätta prospekt utan att ådra sig kostnader som inte är proportionerliga till deras storlek, och således till omfattningen av deras finansieringsbehov, bör regelverket för **EU-tillväxtprospekt** vara mer flexibelt än de **regler som gäller** för företag på reglerade marknader i den utsträckning det är förenligt med den nyckelinformation som investerarna behöver.
- (45) Det **proportionerliga** regelverket för offentliggörande **för EU-tillväxtprospekt** bör inte vara tillgängligt **när värdepapper ska upptas på en reglerad marknad** eftersom investerare på reglerade marknader måste kunna ha förtroende för att de emittenter vars värdepapper de investerar i omfattas av ett enda regelverk för offentliggörande. Det får därför inte finnas dubbla normer för offentliggörande **för upptagande av värdepapper** på reglerade marknader beroende på emittentens storlek.
- (46) Ett EU-tillväxtprospekt bör vara ett **standardiserat dokument som är enkelt för emittenten att fylla i och bör omfatta basfakta om emittenten, värdepapperet och erbjudandet. Kommissionen bör utarbeta delegerade akter för att specificera det reducerade innehållet och formatet för det standardiserade EU-tillväxtprospektet. När de närmare uppgifterna för det proportionerliga regelverket för offentliggörande för EU-tillväxtprospekt fastställs, bör kommissionen beakta behovet av att säkerställa att EU-tillväxtprospektet verkligen är betydligt enklare än det fullständiga prospektet, när det gäller administrativ börda och emissionskostnader, behovet av att underlätta tillträde till kapitalmarknaderna för små och medelstora företag samtidigt som investerarnas förtroende för att investera i sådana företag säkras, behovet av att minimera kostnaderna och bördan för små och medelstora företag, behovet av att få fram specifika typer av information som är särskilt relevant för små och medelstora företag, storleken på emittenten och hur länge denne bedrivit verksamhet, de olika typerna och särdragen av erbjudandena och de olika typer av information som investerarna behöver för de olika typerna av värdepapper.**
- I**
- (48) Det främsta syftet med att inbegripa riskfaktorer i ett prospekt är att se till att investerarna kan göra en välgrundad bedömning av sådana risker och därmed fatta sina investeringsbeslut med full kännedom om fakta. Riskfaktorerna bör därför begränsas till sådana risker som är väsentliga och specifika för emittenten och dess värdepapper, och som bekräftas av prospektets innehåll. Prospekt bör inte innehålla generella riskfaktorer som endast tjänar som ansvarsfriskrivning, eftersom detta kan leda till att de mer specifika riskfaktorer som investerarna bör vara medvetna om hamnar i bakgrunden, vilket i sin tur innebär att informationen i prospektet inte presenteras på ett lätt analyserbart, koncist och lättbegripligt sätt. **Dessutom bör Esma utarbeta riktlinjer om bedömningen av riskfaktorernas specifika drag och betydelse i syfte att hjälpa behöriga myndigheter att se över riskerna på ett sätt som uppmuntrar ett lämpligt och fokuserat offentliggörande av emittenternas riskfaktorer.**
- (49) Det bör tillåtas att känslig information inte införs i prospekt under vissa omständigheter genom ett undantag som beviljas av den behöriga myndigheten, så att det kan undvikas att emittenter försätts i skadliga situationer.

Torsdagen den 15 september 2016

- (50) Medlemsstaterna offentliggör riklig information om sin finansiella situation som normalt är tillgänglig för allmänheten. När en medlemsstat garanterar ett erbjudande av värdepapper behöver sådan information följaktligen inte lämnas i prospektet.
- (51) Att tillåta att emittenterna redovisar information som ska offentliggöras i ett prospekt **eller ett grundprospekt** i form av hänvisningar till andra dokument, förutsatt att dessa redan har offentliggjorts elektroniskt, bör göra det enklare och mindre kostsamt för emittenten att upprätta prospekt, utan att investerarskyddet för den skull äventyras. Målet att förenkla och minska kostnaderna för att upprätta prospekt bör emellertid inte uppnås till skada för andra intressen som prospektet är avsedda att skydda, bland annat informationens tillgänglighet. Det språk som används för information som införlivas som hänvisning bör följa språkreglerna för prospekt. Information som införlivas genom hänvisning får avse historiska uppgifter, men om dessa inte längre är relevanta på grund av att förhållandena ändrats i väsentligt avseende, bör detta tydligt anges i prospektet och uppdaterade uppgifter bör även redovisas. **Dessutom bör regelbundna emittenter vara fria att välja att införliva eventuella ändringar till det allmänna registreringsdokumentet genom en dynamisk referens i prospektet. Sådana dynamiska referenser skulle säkerställa att läsaren alltid hänvisas till den senaste versionen av det allmänna registreringsdokumentet, utan att det behövs ett tillägg. Utnyttjandet av en dynamisk referens i stället för ett tillägg bör inte påverka investerarens rätt till återkallande.**
- (52) All reglerad information **■** bör kunna införlivas som hänvisning i prospekt. Emittenter vars värdepapper handlas på en multilateral handelsplattform och emittenter som är undantagna från att offentliggöra årliga redovisningar och delårsrapporter i enlighet med artikel 8.1 b i direktiv 2004/109/EG bör även få införliva hela eller delar av sina årliga finansiella rapporter och delårsrapporter, revisionsberättelser, årliga redovisningar, förvaltningsberättelser eller årsberättelser om bolagsstyrningen i prospekt som hänvisningar. De ska offentliggöras elektroniskt.
- (53) Inte alla emittenter har tillgång till lämplig information och vägledning om gransknings- och godkännandeförfarandet och de åtgärder som måste vidtas för att få ett prospekt godkänt, eftersom medlemsstaternas behöriga myndigheter tillämpar olika metoder. Denna förordning bör bidra till att undanröja dessa skillnader genom att harmonisera reglerna för gransknings- och godkännandeförfarandet **och rationalisera de nationella behöriga myndigheternas godkännandeförfarande** för att se till att alla behöriga myndigheter tillämpar en enhetlig metod när de kontrollerar att informationen i prospekt är fullständig, konsekvent och förståelig. Vägledning om ansökningsförfarandet för att få prospekt godkända bör finnas allmänt tillgänglig på de behöriga myndigheternas webbplatser. Esma bör spela en central roll genom att främja enhetlighet i tillsynen på detta område genom att utöva sina befogenheter enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010⁽¹⁾. Esma bör särskilt utföra sakkunnigbedömningar av de behöriga myndigheternas verksamhet enligt denna förordning inom en lämplig tidsram före översynen av denna förordning och i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010. **Esma bör utveckla ett centralt arbetsflödessystem där prospektgodkännandet från inledandet fram till godkännandet registreras och där behöriga myndigheter, Esma och emittenter har möjlighet att hantera och övervaka ansökningar online. Detta system skulle ge nyckelinformation och fungera som ett verktyg för Esma och behöriga myndigheter att driva på konvergensen för processer och förfaranden för prospektgodkännande i hela unionen och säkerställa att prospekt i framtiden godkänns på samma sätt i hela unionen.**
- (53a) **Esma bör tillsammans med de nationella behöriga myndigheterna göra en bedömning av hur ett centralt arbetsflödessystem ska utformas, finansieras och fungera inom ramen för kapitalmarknadsunionen.**

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

Torsdagen den 15 september 2016

- (54) För att underlätta tillträdet till medlemsstaternas marknader är det viktigt att de behöriga myndigheterna offentliggör de avgifter som de tar ut för godkännande och registrering av prospekt samt relaterade dokument **och att dessa avgifter är rimliga. Avgifter som åläggs emittenter etablerade i ett tredjeland bör återspegla den börda som en sådan emission innebär.**
- (55) Eftersom internet ger enkel tillgång till information och för att garantera bättre tillgänglighet för investerarna bör godkända prospekt alltid offentliggöras i elektronisk form. Prospektet bör offentliggöras i en särskild del på webbplatsen för emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel, eller i förekommande fall på webbplatsen för de finansiella mellanhänder som placerar eller säljer värdepapperen, däribland betalningsombud, eller på webbplatsen för den reglerade marknad där ansökan om upptagande till handel görs, eller webbplatsen för operatören av den multilaterala handelsplattformen, och överförs av den behöriga myndigheten till Esmas tillsammans med relevanta uppgifter som gör det möjligt att klassificera prospektet. Esmas bör tillhandahålla en centraliserad lagringsmekanism för prospekt med kostnadsfri tillgång och lämpliga sökverktyg för allmänheten. **För att säkerställa att investerare har tillgång till tillförlitliga uppgifter som kan användas och analyseras vid rätt tidpunkt och på ett effektivt sätt, bör nyckelinformation i prospektet, såsom ISIN som identifierar värdepapperen och LEI som identifierar emittenter, erbjudare och garanter, vara maskinläsbar, även när metadata används.** Prospekt bör finnas allmänt tillgängliga under en period på minst tio år efter offentliggörandet, för att se till att perioden då de finns allmänt tillgängliga anpassas till perioden för årliga redovisningar och delårsrapporter enligt direktiv 2004/109/EG. Ett prospekt bör dock alltid finnas tillgängligt för investerarna **på ett varaktigt medium** utan kostnad och på begäran.
- (56) Det är också nödvändigt att harmonisera annonseringen för att undvika att skada allmänhetens förtroende för finansmarknaderna och därmed deras funktionssätt. Korrekt och rimlig annonsering som är konsekvent med innehållet i prospekt är ytterst viktigt för skyddet av investerarna, även icke-professionella investerare. **Utan att passsystemet enligt denna förordning påverkas,** är övervakningen av annonsering en integrerad del av de behöriga myndigheternas arbete. **Den behöriga myndigheten i den medlemsstat där annonseringen sker bör ha kontrollbefogenheter i fråga om iakttagandet av principerna enligt denna förordning för annonsering för erbjudanden av värdepapper till allmänheten eller upptagande till handel på en reglerad marknad. Hemmedlemsstaten bör vid behov bistå den behöriga myndigheten i den medlemsstat där annonseringen sker i bedömningen av huruvida annonseringen överensstämmer med den information som lämnas i prospektet. Utan att det påverkar de befogenheter som fastställs i artikel 30.1, bör en behörig myndighets kontroll av annonseringen inte utgöra en förutsättning för erbjudanden till allmänheten eller upptagande till handel i någon värmedlemsstat.**
- (57) Varje ny omständighet av betydelse, sakfel eller förbiseende som kan påverka bedömningen av en investering och som framkommer efter det att prospektet offentliggjorts, men innan erbjudandet löpt ut eller värdepapperet börjat handlas på en reglerad marknad, bör utan onödigt dröjsmål spridas genom ett tillägg till prospektet som måste ha godkänts.
- (58) För att förbättra rättssäkerheten är det nödvändigt att klargöra de respektive tidsramar inom vilka emittenterna måste offentliggöra tillägg till prospektet och inom vilka investerarna har rätt att återkalla sitt godkännande av erbjudandet efter offentliggörandet av ett tillägg. Skyldigheten att tillhandahålla tillägg till ett prospekt bör å ena sidan gälla fram till slutliga upphörandet av erbjudandet eller när handeln med värdepapperen på en reglerad marknad påbörjas, beroende på vad som inträffar senare. Rätten att återkalla ett godkännande bör å andra sidan endast vara tillämplig om prospektet är kopplat till ett erbjudande om värdepapper till allmänheten och den nya omständigheten, sakfelet eller förbiseendet inträffade före det slutliga upphörandet av erbjudandet till allmänheten och leveransen av värdepapperen. Rätten till återkallanden bör sålunda vara kopplad till den tidpunkt då den nya omständigheten, sakfelet eller förbiseendet som motiverar ett tillägg inträffade och bör förutsätta att denna utlösande händelse har inträffat medan erbjudandet fortfarande gällde och innan värdepapperen levereras. För att förbättra rättssäkerheten bör det i tillägget till prospektet specificeras när rätten att återkalla ett godkännande upphör. Finansiella mellanhänder bör underlätta förfarandet när investerare utövar sin rätt att återkalla godkännanden.

Torsdagen den 15 september 2016

- (59) Kravet på emittenterna att översätta hela prospektet till samtliga berörda officiella språk verkar hämmande på gränsöverskridande erbjudanden eller upptagande till handel i flera medlemsstater. För att göra det lättare att erbjuda värdepapper över gränserna bör endast sammanfattningen översättas till värd- eller hemmedlemsstatens officiella språk, **eller till ett av de officiella språk som används i den del av medlemsstaten där investeringsprodukten distribueras**, förutsatt att prospektet som helhet är upprättat på ett språk som allmänt används i internationella finansskretsar.
- (60) **Esma och** den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten bör ha rätt att få del av ett intyg från den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, där det bekräftas att prospektet, **eller det enskilda allmänna registreringsdokumentet då endast ett sådant dokument har godkänts**, har utformats i enlighet med denna förordning. Hemmedlemsstatens behöriga myndighet bör även underrätta emittenten eller den person som ansvarar för upprättandet av prospektet, **eller i förekommande fall det allmänna registreringsdokumentet**, om det intyg om godkännande av prospektet ska översändas till myndigheterna i värdmedlemsstaten, så att emittenten eller den person som ansvarar för upprättandet av prospektet, **eller i förekommande fall det allmänna registreringsdokumentet**, kan vara säker på om och när denna underrättelse faktiskt har gjorts
- (61) För att syftena med denna förordning kunna uppnås fullt ut bör det även omfatta värdepapper som ges ut av emittenter som lyder under lagstiftning i tredje länder. ■ För att säkerställa informationsutbyte och samarbete med tredjeländer för att uppnå en effektiv kontroll av efterlevnaden av denna förordning, bör de behöriga myndigheterna ingå samarbetsöverenskommelser med sina motsvarigheter i tredjeländer. Varje överföring av personuppgifter som görs på grundval av dessa arrangemang bör vara förenlig med Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG och med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001.
- (62) Ett stort antal behöriga myndigheter i medlemsstaterna med skilda ansvarsområden kan skapa såväl onödiga kostnader som överlappning av ansvaret utan att tillföra något mervärde. I varje medlemsstat bör en enda behörig myndighet utses som ska godkänna prospekt och ansvara för tillsynen över att genomförandeåtgärderna för denna förordning iakttas. Denna behöriga myndighet bör inrättas som en administrativ myndighet och i en sådan form att dess oberoende från ekonomiska aktörer garanteras och intressekonflikter undviks. Att en behörig myndighet för godkännandet av prospekt utses bör inte hindra samarbete mellan den behöriga myndigheten och andra organ, såsom tillsynsmyndigheter på bank- och försäkringsområdet eller börsmyndigheter, i syfte att säkerställa att granskningen och godkännandet av prospektet utförs effektivt i emittenternas, investerarnas, marknadsaktörernas och marknadernas gemensamma intresse. Delegering av uppgifter av en behörig myndighet till en annan enhet bör endast vara tillåten när delegeringen rör offentliggörande av godkända prospekt.
- (63) Tillsynens effektivitet garanteras genom en uppsättning effektiva verktyg, befogenheter och resurser för medlemsstaternas behöriga myndigheter. Denna förordning bör därför i synnerhet fastställa den minimiuppsättning av tillsyns- och utredningsbefogenheter som medlemsstaternas behöriga myndigheter bör ges i enlighet med nationell rätt. De befogenheterna bör, när nationell rätt så kräver, utövas genom ansökan hos de behöriga rättsliga myndigheterna. När de behöriga myndigheterna och Esma utövar sina befogenheter enligt denna förordning bör de agera objektivt och opartiskt och förbli autonoma i sitt beslutsfattande.
- (64) För att upptäcka överträdelse av denna förordning är det nödvändigt att de behöriga myndigheterna har tillträde till andra platser än fysiska personers privata bostäder för att beslagta dokument. Tillträdet till sådana lokaler krävs när det föreligger rimlig misstanke om att det finns dokument och andra uppgifter med anknytning till föremålet för inspektionen eller utredningen som kan vara relevanta för att bevisa en överträdelse av denna förordning. Dessutom krävs tillträde till sådana lokaler när den person som mottagit en begäran om upplysningar underlåter att hörsamma den eller om det finns rimliga skäl att anta att en eventuell begäran inte skulle höras eller att de dokument eller upplysningar som informationskravet avser skulle undanröjas, manipuleras eller förstöras.

Torsdagen den 15 september 2016

- (65) I linje med kommissionens meddelande av den 8 december 2010 om att förstärka sanktionssystemen i den finansiella tjänstesektorn, och för att säkerställa att kraven i denna förordning efterlevs, är det viktigt att medlemsstaterna vidtar nödvändiga åtgärder för att se till att överträdelse av denna förordning blir föremål för lämpliga administrativa sanktioner och åtgärder. Dessa sanktioner och administrativa åtgärder bör vara effektiva, proportionerliga och avskräckande, garantera en gemensam strategi i medlemsstaterna och ha en avskräckande effekt. Denna förordning bör inte begränsa medlemsstaternas möjligheter att påföra strängare administrativa sanktioner.
- (66) För att se till att behöriga myndigheters beslut har en avskräckande effekt på allmänheten i stort bör besluten som regel offentliggöras såvida inte den behöriga myndigheten i enlighet med denna förordning anser det vara nödvändigt att offentliggöra sanktionerna på anonym grund, skjuta upp offentliggörandet eller inte offentliggöra sanktioner.
- (67) Även om medlemsstaterna får fastställa regler om såväl administrativa sanktioner som straffrättsliga påföljder för samma överträdelse bör medlemsstaterna inte åläggas att fastställa regler om administrativa sanktioner vid de överträdelse av denna förordning som omfattas av nationell straffrätt senast den [ange tillämpningsdatum för denna förordning]. I enlighet med nationell rätt är medlemsstaterna inte skyldiga att påföra såväl administrativa sanktioner som straffrättsliga påföljder för samma brott, men de bör kunna göra det om deras nationella rätt tillåter det. Bibehållandet av straffrättsliga påföljder i stället för administrativa sanktioner för överträdelse av denna förordning bör dock inte minska eller på annat sätt påverka de behöriga myndigheternas förmåga att i god tid samarbeta och få tillträde till och utbyta information med de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater vid tillämpning av denna förordning, inbegripet efter det att de aktuella överträdelse har överlämnats till de behöriga rättsliga myndigheterna för lagföring.
- (68) Visselblåsare kan göra de behöriga myndigheterna uppmärksamma på ny information som kan vara till nytta i arbetet med att upptäcka och påföra sanktioner i fall av överträdelse av denna förordning. Denna förordning bör därför säkerställa att det finns ändamålsenliga arrangemang som ger visseblåsare möjlighet att uppmärksamma behöriga myndigheter på faktiska eller potentiella överträdelse av denna förordning och skyddar dem mot repressalier.
- (69) För specificering av kraven enligt denna förordning bör befogenheterna att anta akter enligt artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på den minimiinformation som dokumenten ska innehålla som avses i artikel 1.3 f och g och i artikel 1.4 d och e, anpassningen av definitionerna i artikel 2, prospektens format, grundprospektet och slutgiltiga villkor samt den särskilda information som måste ingå i prospekt, minimiinformationen i det allmänna registreringsdokumentet, den reducerade informationen i det förenklade **prospektet** vid andrahandsemissioner och för små och medelstora företag, **det specifika reducerade innehållet och formatet för EU-tillväxtprospektet enligt denna förordning**, de annonseringar av värdepapper som omfattas av denna förordnings tillämpningsområde samt de allmänna kriterierna för att prospekt som upprättas av emittenter i tredjeländer ska anses vara likvärdiga. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016. **För att säkerställa lika delaktighet i utarbetandet av delegerade akter bör framför allt Europaparlamentet och rådet erhålla alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter bör ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.**
- (70) För att garantera enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning när det gäller likvärdighet för tredjeländers lagstiftning om prospekt bör kommissionen ges genomförandebefogenheter för att fatta beslut om sådan likvärdighet. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

Torsdagen den 15 september 2016

- (71) Tekniska standarder för finansiella tjänster bör garantera ett adekvat skydd för investerare och konsumenter i hela unionen. Då Esma har mycket specialiserad sakkunskap, skulle det vara ändamålsenligt och lämpligt att ge det organet befogenhet att för kommissionen ta fram förslag till tekniska standarder för tillsyn som inte inbegriper politiska val.
- (72) Kommissionen bör anta utkast till tekniska standarder för tillsyn som utarbetats av Esma om innehållet och formatet när det gäller presentationen av den historiska finansiella nyckelinformation som ska ingå i sammanfattningen, **granskning, godkännande, ingivande och översyn av det allmänna registreringsdokumentet samt villkor för ändringar eller uppdateringar och omständigheter när emittenter kan förlora sin status som regelbundna emittenter**, den information som införlivas som hänvisning och ytterligare dokumenttyper som krävs enligt unionslagstiftningen, **förfaranden för kontroll och godkännande av prospekten**, offentliggörande av prospekten, de uppgifter som behövs för att kategorisera prospekten i den lagringsmekanism som drivs av Esma, **bestämmelserna om annonsering**, de situationer där en ny omständighet av betydelse, ett sakfel eller ett förbiseende i samband med informationen i ett prospekt kräver att ett tillägg till prospektet offentliggörs, den information som utbyts mellan de behöriga myndigheterna och Esma inom ramen för skyldigheten att samarbeta samt **minimiinnehållet för** samarbetsavtal med tillsynsmyndigheter i tredjeländer. Kommissionen bör anta de utkast till tekniska standarder för tillsyn genom delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget och i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.
- (73) Kommissionen bör också ges befogenhet att anta tekniska standarder för genomförande genom genomförandeakter enligt artikel 291 i EUF-fördraget och i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010. Esma bör ges i uppdrag att utarbeta utkast till tekniska standarder för genomförande som ska läggas fram för kommissionen med avseende på standardblanketterna, mallarna och förfarandena för anmälan av intyget om godkännande, prospektet, tillägg till prospektet och översättningen av prospektet och/eller sammanfattningen, standardblanketter för samarbete och informationsutbyte mellan behöriga myndigheter samt förfaranden och former för informationsutbytet mellan de behöriga myndigheterna och Esma.
- (74) Vid utövandet av sina delegerade befogenheter och genomförandebefogenheter enligt denna förordning bör kommissionen respektera följande principer:
- Behovet av att bland icke-professionella investerare och små och medelstora företag skapa förtroende för finansiella marknader genom att främja höga standarder för transparens avseende finansiella marknader.
 - Behovet av att anpassa informationskraven för prospekt med hänsyn till emittentens storlek och den information som emittenter redan är skyldiga att offentliggöra enligt direktiv 2004/109/EG och förordning (EU) nr 596/2014.
 - Behovet av att underlätta små och medelstora företags tillträde till kapitalmarknaderna, samtidigt som investerarnas förtroende för att investera i sådana företag säkerställs.
 - Behovet av att erbjuda investerarna ett stort urval av konkurrerande investeringsmöjligheter samt information och skydd på en nivå som är anpassad till deras förhållanden.
 - Behovet av att säkerställa att oberoende tillsynsmyndigheter tillämpar bestämmelserna konsekvent, särskilt vid bekämpandet av ekonomisk brottslighet.
 - Behovet av en hög grad av transparens och samråd med alla marknadsdeltagare samt med Europaparlamentet och rådet.
 - Behovet av att främja innovationer på de finansiella marknaderna så att de utvecklas dynamiskt och effektivt.
 - Behovet av att säkerställa systemstabilitet i det finansiella systemet genom en nära och reaktionssnabb övervakning av innovationer på det finansiella området.
 - Betydelsen av att minska kapitalkostnaderna och skapa ökad tillgång till kapital.
 - Behovet av en långsiktig avvägning av kostnaderna och fördelarna för alla marknadsaktörer när det gäller genomförandeåtgärderna.

Torsdagen den 15 september 2016

- Behovet av att främja den internationella konkurrenskraften hos de finansiella marknaderna inom unionen utan att samtidigt skada det ytterst viktiga internationella samarbetet.
 - Behovet av att skapa jämbördiga konkurrensvillkor för alla marknadsaktörer genom att upprätta unionslagstiftning när så är lämpligt.
 - Behovet av att säkerställa samordningen med annan unionslagstiftning inom detta område, eftersom skillnader i information och brist på transparens kan äventyra marknadernas funktion och framför allt skada konsumenter och privata investerare.
- (75) Varje behandling av personuppgifter som genomförs inom ramen för denna förordning, såsom utbyte eller överföring av personuppgifter av de behöriga myndigheterna, bör ske i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG⁽¹⁾ och varje utbyte eller överföring av information som utförs av Esmå bör ske i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001⁽²⁾.
- (76) Senast fem år efter denna förordnings ikraftträdande bör kommissionen se över tillämpningen av denna förordning och särskilt bedöma huruvida regelverken för offentliggörande för andrahandsemissioner och för små och medelstora företag, det allmänna registreringsdokumentet och prospektsammanfattningen fortfarande är lämpliga för att uppfylla förordningens mål.
- (77) Tillämpningen av kraven i denna förordning bör skjutas upp för att möjliggöra antagande av delegerade akter och genomförandeaakter och för att marknadsdeltagarna ska kunna införliva och planera för tillämpningen av de nya åtgärderna.
- (78) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att förstärka skyddet av investerarna och marknadens effektivitet och samtidigt inrätta kapitalmarknadsunionen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (79) Denna förordning står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Denna förordning bör därför tolkas och tillämpas i överensstämmelse med dessa rättigheter och principer.
- (80) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 28.2 i förordning (EG) nr 45/2001 ■ .

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Syftet med denna förordning är att fastställa krav för upprättande, godkännande och spridning av prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad som är **etablerad inom** en medlemsstat.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

Torsdagen den 15 september 2016

2. Förordningen, **med undantag för artikel 4**, ska inte tillämpas på följande typer av värdepapper:
- a) Andelar som emitterats av företag för kollektiva investeringar ■ .
 - b) Icke-aktierelaterade värdepapper emitterade av en medlemsstat eller av en medlemsstats regionala eller lokala myndigheter, av internationella offentliga organ i vilka en eller flera av medlemsstaterna är medlemmar, av Europeiska centralbanken eller av medlemsstaternas centralbanker.
 - c) Kapitalandelar i medlemsstaternas centralbanker.
 - d) Värdepapper som fullständigt, villkorslöst och oåterkalleligen garanteras av en medlemsstat eller av regionala eller lokala myndigheter i en medlemsstat.
 - e) Värdepapper som emitterats av sammanslutningar vars verksamhet är författningsreglerad eller av organ som drivs utan vinstsyfte, erkända av en medlemsstat, i syfte att anskaffa finansiering som är nödvändig för att uppnå sammanslutningens eller organets icke-vinstgivande ändamål.
-
- g) Icke-fungibla kapitalandelar vars huvudsakliga ändamål är att ge innehavaren rätt att disponera hela eller en del av en lägenhet eller en fastighet och som inte kan säljas utan att denna rätt ges upp.
-
- i) Icke-aktierelaterade värdepapper som fortlöpande eller vid upprepade tillfällen emitteras av kreditinstitut, när det totala aggregerade vederlaget i unionen för de värdepapper som erbjuds understiger 75 000 000 EUR per kreditinstitut under en tolv månadersperiod, förutsatt att dessa värdepapper
 - i) inte är efterställda, konvertibla eller utbytbara,
 - ii) inte ger rätt att teckna eller förvärva andra slag av värdepapper och att de inte är kopplade till ett derivatinstrument.
3. Förordningen, **med undantag av artikel 4**, ska inte tillämpas på följande typer av erbjudanden av värdepapper till allmänheten:
- a) Erbjudanden ■ som riktas endast till kvalificerade investerare.
 - b) Erbjudanden ■ som riktas till färre än **350** fysiska eller juridiska personer per medlemsstat **och sammanlagt inte fler än 4000 fysiska eller juridiska personer i unionen** som inte är kvalificerade investerare **eller andra investerare som uppfyller villkoren i artikel 6.1 a och b i förordning (EU) nr 345/2013**.
 - c) Erbjudanden ■ som riktas till investerare som förvärvar värdepapper för ett sammanlagt vederlag på minst 100 000 EUR per investerare för varje separat erbjudande.
 - d) Erbjudanden ■ för ett sammanlagt vederlag i unionen på mindre än **1 000 000** EUR, som ska beräknas för en tolv månadersperiod.
 - e) Aktier som ges ut i utbyte mot redan emitterade aktier av samma kategori, om utgivandet av sådana nya aktier inte innebär någon total ökning av aktiekapitalet.
 - f) Värdepapper som erbjuds i samband med ett övertagande genom ett erbjudande om utbyte av värdepapper, under förutsättning att det föreligger ett dokument som beskriver transaktionen och dess inverkan på emittenten.
 - g) Värdepapper som erbjuds, tilldelas eller ska tilldelas i samband med en fusion eller uppdelning, under förutsättning att det föreligger ett dokument som beskriver transaktionen och dess inverkan på emittenten.

Torsdagen den 15 september 2016

- h) Utdelning som betalas till de befintliga aktieägarna i form av aktier av samma kategori som de aktier som utdelningen gäller, under förutsättning att ett dokument som innehåller information om aktiernas antal och art samt om motiven och de närmare formerna för erbjudandet görs tillgängligt.
- i) Värdepapper som erbjuds, tilldelas eller ska tilldelas nuvarande eller tidigare styrelseledamöter eller anställda av deras arbetsgivare eller av ett anslutet företag, oavsett om de är belägna i unionen eller inte, under förutsättning att ett dokument som innehåller information om värdepapperens antal och art samt om motiven och de närmare formerna för erbjudandet eller tilldelningen görs tillgängligt.

Medlemsstaterna ska inte tillämpa kravet på att upprätta ett prospekt i enlighet med denna förordning för de erbjudanden av värdepapper som avses i led d i första stycket. Dessutom ska medlemsstaterna avstå från att för sådana erbjudanden av värdepapper införa andra krav på offentliggörande på nationell nivå som skulle kunna utgöra en oproportionerlig eller onödigt börd. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen och Esmå om de eventuella krav på offentliggörande som tillämpas på nationell nivå och även tillhandahålla texten för bestämmelserna i fråga.

- 4. Denna förordning ska inte vara tillämplig på upptagande till handel på en reglerad marknad av något av följande:
 - a) Värdepapper som är fungibla med värdepapper som redan tagits upp till handel på samma reglerade marknad, under förutsättning att de under en tolv månadersperiod utgör mindre än 20 % av det antal värdepapper som redan tagits upp till handel på samma reglerade marknad.
 - b) Aktier som uppkommer efter konvertering eller utbyte av andra värdepapper eller efter utövande av rättigheter som är förenade med andra värdepapper, under förutsättning att dessa aktier är av samma kategori som de aktier som redan upptagits till handel på samma reglerade marknad, och under förutsättning att de aktier som uppkommer under en tolv månadersperiod utgör mindre än 20 % av det antal aktier av samma kategori som redan tagits upp till handel på samma reglerade marknad. Om ett prospekt upprättas i överensstämmelse med antingen denna förordning eller direktiv 2003/71/EG vid ett erbjudande till allmänheten eller upptagande till handel av de värdepapper som ger tillgång till aktierna, eller om de värdepapper som ger tillgång till aktierna emitterades före denna förordnings ikraftträdande, ska denna förordning inte vara tillämplig på upptagandet till handel på en reglerad marknad av de aktier som uppkommer, oavsett deras proportion i förhållande till det antal aktier av samma kategori som redan tagits upp till handel på samma reglerade marknad.
 - c) Aktier som ges ut i utbyte mot aktier av samma kategori som redan upptagits till handel på samma reglerade marknad, om utgivandet av sådana nya aktier inte innebär någon total ökning av aktiekapitalet.
 - d) Värdepapper som erbjuds i samband med ett övertagande genom ett erbjudande om utbyte av värdepapper, under förutsättning att det föreligger ett dokument som beskriver transaktionen och dess inverkan på emittenten.
 - e) Värdepapper som erbjuds, tilldelas eller ska tilldelas i samband med en fusion eller uppdelning, under förutsättning att det föreligger ett dokument som beskriver transaktionen och dess inverkan på emittenten.
 - f) Aktier som erbjuds, tilldelas eller ska tilldelas utan kostnad till de befintliga aktieägarna och utdelning som betalas i form av aktier av samma kategori som de aktier som utdelningen gäller, under förutsättning av att dessa aktier är av samma kategori som de aktier som redan upptagits till handel på samma reglerade marknad och att ett dokument som innehåller information om aktiernas antal och art samt om motiven och de närmare formerna för erbjudandet eller tilldelningen görs tillgängligt.
 - g) Värdepapper som erbjuds, tilldelas eller ska tilldelas till nuvarande eller tidigare styrelseledamöter eller anställda av deras arbetsgivare eller av ett anslutet företag, oavsett om det är beläget i unionen eller inte, under förutsättning att dessa värdepapper är av samma kategori som de värdepapper som redan upptagits till handel på samma reglerade marknad och att ett dokument som innehåller information om värdepapperens antal och art samt om motiven och de närmare formerna för erbjudandet eller tilldelningen görs tillgängligt.

Torsdagen den 15 september 2016

- h) Värdepapper som redan upptagits till handel på en annan reglerad marknad på följande villkor:
- i) Att dessa värdepapper, eller värdepapper av samma kategori, har varit upptagna till handel på den andra reglerade marknaden under mer än 18 månader.
 - ii) Att värdepapper som tagits upp till handel på en reglerad marknad först efter den 1 juli 2005 togs upp till handel på den andra reglerade marknaden enligt ett prospekt som godkänts och offentliggjorts i enlighet med direktiv 2003/71/EG.
 - iii) När led ii inte ska tillämpas och det är fråga om värdepapper som för första gången upptagits till notering efter den 30 juni 1983, att börsprospekt har godkänts enligt kraven i rådets direktiv 80/390/EEG ⁽¹⁾ eller Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/34/EG ⁽²⁾.
 - iv) Att de löpande skyldigheterna avseende handeln på den andra reglerade marknaden är fullgjorda, och
 - v) Att den person som ansöker om upptagande av ett värdepapper till handel på en reglerad marknad enligt detta undantag gör ett dokument tillgängligt för allmänheten på det sätt som anges i artikel 20.2 och vars innehåll överensstämmer med artikel 7, på ett språk som godtagits av den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den reglerade marknad för vilken upptagande till handel söks är belägen. I dokumentet ska det anges var det senaste prospektet kan erhållas och var den finansiella information som emittenten offentliggjort enligt det löpande kravet på offentliggörande finns tillgänglig.

6. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 42 för att ange den information som minst ska ingå i de dokument som avses i punkt 3 f och g och punkt 4 d och e i denna artikel.

Artikel 2

Definitioner

1. I denna förordning gäller följande definitioner:
 - a) värdepapper: överlåtbara värdepapper enligt definitionen i artikel 4.1.44 i direktiv 2014/65/EU med undantag av penningmarknadsinstrument enligt definitionen i artikel 4.1.17 i direktiv 2014/65/EU med en löptid på mindre än tolv månader,
 - b) aktierelaterade värdepapper: aktier och andra överlåtbara värdepapper motsvarande aktier i bolag samt varje annat slag av överlåtbara värdepapper som ger rätt att förvärva något av dessa slag av värdepapper genom konvertering eller utövande av de rättigheter de ger, förutsatt att detta senare slag av värdepapper emitteras av emittenten av de underliggande aktierna eller av en enhet som tillhör denne emittents koncern,
 - c) icke-aktierelaterade värdepapper: alla värdepapper som inte är aktierelaterade värdepapper,
 - d) erbjudande av värdepapper till allmänheten: ett meddelande till personer, oavsett form och medium, som innehåller tillräcklig information om villkoren för erbjudandet och de värdepapper som erbjuds för att en investerare ska ha förutsättningar att fatta beslut om att teckna eller förvärva dessa värdepapper. Definitionen är också tillämplig på placeringar av värdepapper via finansiella mellanhänder,

⁽¹⁾ Rådets direktiv 80/390/EEG av den 17 mars 1980 om samordning av kraven på upprättande, granskning och spridning av prospekt som ska offentliggöras vid upptagande av värdepapper till officiell notering vid fondbörs (EGT L 100, 17.4.1980, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/34/EG av den 28 maj 2001 om upptagande av värdepapper till officiell notering och om uppgifter som ska offentliggöras beträffande sådana värdepapper (EGT L 184, 6.7.2001, s. 1).

Torsdagen den 15 september 2016

- e) kvalificerade investerare: de personer eller enheter som anges i punkterna 1–4 i avsnitt I bilaga II till direktiv 2014/65/EU, och de personer och enheter som begär behandling som professionella kunder i enlighet med avsnitt II i bilaga II till direktiv 2014/65/EU, eller erkänns som godtagbara motparter i enlighet med artikel 30 i direktiv 2014/65/EU, om de inte har begärt behandling som icke-professionella kunder. Värdepappersföretag och kreditinstitut ska på begäran meddela emittenten sin klassificering, utan att detta påverkar tillämpningen av relevant lagstiftning om dataskydd,
- f) små och medelstora företag: antingen
- Företag som enligt sin senaste årsredovisning eller koncernredovisning uppfyller minst två av följande tre kriterier: genomsnittligt antal anställda under räkenskapsåret på under 250, en balansomslutning som inte överstiger 43 000 000 EUR och en årlig nettoomsättning som inte överstiger 50 000 000 EUR, eller
 - små och medelstora företag enligt definitionen i artikel 4.1.13 i direktiv 2014/65/EU,
- g) kreditinstitut: ett företag enligt definitionen i artikel 4.1.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ⁽¹⁾,
- h) emittent: en juridisk person som emitterar eller föreslår emission av värdepapper,
- i) erbjudare: en juridisk eller fysisk person som erbjuder värdepapper till allmänheten,
- j) reglerad marknad: en **reglerad** marknad enligt definitionen i artikel 4.1.21 i direktiv 2014/65/EU,
- k) annonsering: tillkännagivanden, som
- avser ett specifikt erbjudande av värdepapper till allmänheten eller upptagande till handel på en reglerad marknad,
 - **publiceras av eller på uppdrag av emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad**, och
 - specifikt syftar till att främja möjligheter till tecknande eller förvärv av värdepapper,
- l) obligatorisk information: all information **som emittenten eller någon annan person som har ansökt om upptagande till handel av värdepapper på en reglerad marknad utan emittentens godkännande är ålagd att offentliggöra enligt direktiv 2004/109/EG eller enligt de lagar eller andra författningar som gäller i en medlemsstat och** som antagits enligt artikel 2.1 k i det direktivet **och enligt artiklarna 17 och 19 i förordning (EU) nr 596/2014**,
- m) hemmedlemsstat:
- i) när det gäller alla emittenter som är etablerade i unionen av värdepapper som inte nämns i led ii: den medlemsstat där emittenten har sitt säte,
 - ii) när det gäller emissioner av icke-aktierelaterade värdepapper, vilkas nominella värde per enhet uppgår till minst 1 000 EUR, och alla emissioner av icke-aktierelaterade värdepapper som ger rätt att genom konvertering eller utövande av de med värdepapperet förenade rättigheterna förvärva överlåtbara värdepapper eller erhålla ett kontantbelopp, förutsatt att emittenten av de icke-aktierelaterade värdepapperen inte är emittent av de underliggande värdepapperen eller en enhet som tillhör denna senare emittents koncern: den medlemsstat som väljs av emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel bland de medlemsstater där emittenten har sitt säte, där värdepapperen tagits eller ska tas upp till handel på en reglerad marknad eller där de erbjuds till allmänheten. Detsamma ska gälla icke-aktierelaterade värdepapper i andra valutor än euro under förutsättning att det nominella minimivärdet i princip motsvarar 1 000 EUR,

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

Torsdagen den 15 september 2016

- iii) när det gäller samtliga emittenter som är etablerade i tredje land och som emitterar värdepapper som inte nämns i led ii: den medlemsstat som väljs av emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel bland de medlemsstater där värdepapperen avses erbjudas allmänheten för första gången eller där den första ansökan om upptagande till handel på en reglerad marknad görs, med förbehåll för senare val som görs av emittenter etablerade i tredje land under någon av följande omständigheter:
- När hemmedlemsstaten inte fastställdes enligt emittenternas val.
 - I enlighet med artikel 2.1 i iii i direktiv 2004/109/EG.
- n) värdmedlemsstat: den medlemsstat där ett erbjudande **av värdepapper** till allmänheten eller en ansökan om upptagande till handel **på en reglerad marknad** görs i de fall då denna stat inte är hemmedlemsstaten,
- na) **behörig myndighet: den myndighet som varje medlemsstat utsett i enlighet med artikel 29, såvida inte annat följer av denna förordning,**
- o) företag för kollektiva investeringar **■ : företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (Ucits) som auktoriserats i enlighet med artikel 5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG⁽¹⁾ och alternativa investeringsfonder (AIF-fonder) enligt definitionen i artikel 4.1 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU⁽²⁾,**
- p) andelar i ett företag för kollektiva investeringar: värdepapper som emitterats av ett företag för kollektiva investeringar och som utgör bevis för andelsrätt i ett sådant företags tillgångar,
- q) godkännande: hemmedlemsstatens behöriga myndighets positiva ställningstagande efter att ha kontrollerat att den information som ges i prospektet är fullständig, konsekvent och begriplig,
- r) grundprospekt: ett prospekt som uppfyller artikel 8 i denna förordning, och efter emittentens eget val, de slutgiltiga villkoren för erbjudandet,
- s) arbetsdag: i denna förordning, den **relevanta** behöriga myndighetens arbetsdagar, förutom lördagar, söndagar och allmänna helgdagar enligt den nationella lag som är tillämplig på den behöriga myndigheten,
- t) multilateral handelsplattform: ett multilateralt system enligt definitionen i artikel 4.1.22 i direktiv 2014/65/EU,
- u) tillväxtmarknad för små och medelstora företag: en tillväxtmarknad för små och medelstora företag enligt definitionen i artikel 4.1.12 i direktiv 2014/65/EU,
- v) emittent i tredjeland: en emittent som är etablerad i ett tredjeland,
- va) **varaktigt medium: varje instrument som**
- i) **gör det möjligt för kunden att bevara information som riktas till denne personligen, på ett sätt som är tillgängligt för användning i framtiden under en tid som är adekvat med hänsyn till vad som är avsikten med informationen, och**

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).

Torsdagen den 15 september 2016

ii) tillåter oförändrad återgivning av den bevarade informationen.

2. För att ta hänsyn till den tekniska utvecklingen på finansmarknaderna ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 42 för att ange vissa tekniska faktorer i de definitioner som fastställs i punkt 1 i denna artikel, **med undantag** för definitionen av små och medelstora företag i punkt 1 f, med hänsyn till situationen på olika nationella marknader, **unionslagstiftningen** och den ekonomiska utvecklingen.

Artikel 3

Skyldigheten att offentliggöra prospekt och undantag

1. Värdepapper ska **erbjudas till allmänheten inom unionen först efter** att ett prospekt har offentliggjorts **enligt denna förordning**.

2. **Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 15** får en medlemsstat **besluta att** undanta erbjudanden av värdepapper till allmänheten från **skyldigheten att offentliggöra ett** projekt enligt punkt 1 under förutsättning att erbjudandet **i unionen inte överstiger 5 000 000 EUR** beräknat under en tolv månadersperiod.

Erbjudanden till allmänheten som görs med stöd av undantaget i första stycket

a) **ska inte åtnjuta passystemet enligt denna förordning och därför ska inte artiklarna 23 och 24 i denna förordning gälla,**

b) **ska innehålla en klar angivelse om att erbjudandet inte är gränsöverskridande, och**

c) **får inte aktivt vända till sig investerare utanför den medlemsstat som anges i första stycket.**

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen och Esmå **om alla beslut som fattats i enlighet med första stycket och om den gräns som valts för det totala vederlag som anges där.**

3. Värdepapper ska **tas upp till handel på en reglerad marknad som är etablerad** i unionen **först efter** det ett prospekt har offentliggjorts.

3a. **För att beakta växelkursrörelser, inbegripet inflation och växelkurser för andra valutor än euro, får kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 42 anta åtgärder för att precisera den gräns som fastställs i punkt 2 i denna artikel.**

Artikel 4

Frivilliga prospekt

Om ett erbjudande av värdepapper till allmänheten eller ett upptagande av värdepapper till handel på en reglerad marknad faller utanför denna förordnings tillämpningsområde **enligt specifikationen** i artikel 1, har emittenter, erbjudare eller personer som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad rätt att frivilligt upprätta ett prospekt **eller i förekommande fall ett EU-tillväxtprospekt** i enlighet med denna förordning.

Ett sådant frivilligt upprättat prospekt som godkänns av den behöriga myndighet i hemmedlemsstaten som fastställts enligt artikel 2.1 ska medföra alla rättigheter och skyldigheter som gäller för prospekt som är obligatoriska enligt denna förordning och ska omfattas av förordningens bestämmelser, under överinseende av den behöriga myndigheten.

Artikel 5

Efterföljande återförsäljning av värdepapper

Varje därpå följande återförsäljning av värdepapper, som tidigare erbjöds genom en eller flera av de slag av erbjudanden av värdepapper **som undantas från denna förordnings tillämpningsområde enligt** artikel 1.3 a–d, ska betraktas som ett separat erbjudande, och den definition som anges i artikel 2.1 d ska tillämpas för att fastställa om återförsäljningen är ett erbjudande av värdepapper till allmänheten. Vid placeringar av värdepapper via finansiella mellanhänder ska prospekt offentliggöras om inget av de villkor som anges i artikel 1.3 a–d uppfylls när det gäller den slutliga placeringen.

Torsdagen den 15 september 2016

Inga ytterligare prospekt ska begäras vid någon sådan efterföljande återförsäljning av värdepapper eller slutlig placering av värdepapper via finansiella mellanhänder, så länge ett giltigt prospekt finns tillgängligt i enlighet med artikel 12 och emittenten eller den person som ansvarar för upprättandet av ett sådant prospekt i ett skriftligt avtal godkänner att det används.

KAPITEL II

UPPRÄTTANDE AV PROSPEKT

Artikel 6

Prospektet

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 14.2 och 17.2, ska prospektet innehålla **den relevanta och nödvändiga** information **avseende en värdepappersinvestering som en investerare rimligtvis kan behöva för** att göra en välgrundad bedömning av

- a) emittentens och eventuell garants tillgångar och skulder, finansiella ställning, vinst och förlust samt framtidsutsikter, och
- b) de rättigheter som är förenade med värdepapperen.

Denna information ska **avfattas och** presenteras i en lätt analyserbar, koncis och lättbegriplig form **och kan variera beroende på**

- a) **emittentens natur,**
- b) **typen av värdepapper,**
- c) **emittentens ställning,**
- d) **i tillämpliga fall, typ av investerare som ett erbjudande till allmänheten eller ett upptagande till handel riktas till, sannolik kunskap hos en sådan typ av investerare och den marknad på vilken värdepapperen ska tas upp till handel,**
- e) **alla de uppgifter – vilka ska vara tillgängliga via en officiellt utsedd mekanism i enlighet med bestämmelserna i artikel 21 i direktiv 2004/109/EG – som ställs till investerarnas förfogande till följd av de krav på emittenten av värdepapperen som fastställs i unionslagstiftningen eller nationell lag eller i bestämmelserna för en behörig myndighet eller handelsplats där emittentens värdepapper är noterade eller upptagna till handel,**
- f) **tillämpligheten av något av de regelverk för offentliggörande som anges i artiklarna 14 och 15.**

2. Emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad får upprätta prospektet som ett sammanhängande eller som flera separata dokument.

I ett prospekt som består av separata dokument ska den begärda informationen, delas upp i ett registreringsdokument, en värdepappersnot och en sammanfattning, utan att det påverkar artikel 8.7 **och artikel 7.1 andra stycket**. Registreringsdokumentet ska innehålla information om emittenten. Värdepappersnoten ska innehålla informationen om de värdepapper som erbjuds allmänheten eller som ska upptas till handel på en reglerad marknad.

Artikel 7

Prospektsammanfattningen

1. Prospektet ska innehålla en sammanfattning **med den** nyckelinformation som investerarna behöver för att förstå typen av och riskerna med emittenten, garanten och de värdepapper som erbjuds eller tas upp till handel på en reglerad marknad **och ska läsas** tillsammans med de övriga delarna av prospektet för att **hjälpa** investerarna när de överväger om de ska investera i de berörda värdepapperen.

Torsdagen den 15 september 2016

Genom undantag från första stycket ska ingen sammanfattning krävas när prospektet avser upptagande till handel på en reglerad marknad av icke-aktierelaterade värdepapper som erbjuds enbart till kvalificerade investerare.

2. Sammanfattningens innehåll ska vara korrekt, rättvisande, klart och inte vilseledande. Sammanfattningen **ska läsas som en introduktion till prospektet och** ska vara förenligt med de övriga delarna i prospektet.
3. Sammanfattningen ska upprättas som ett kortfattat dokument, vara skrivet på ett koncist sätt och får vara högst sex A4-sidor vid utskrift.

Den behöriga myndigheten får dock, men endast i exceptionella fall, tillåta emittenten att upprätta en längre sammanfattning på upp till tio A4-sidor vid utskrift, om detta är nödvändigt på grund av komplexiteten i emittentens verksamhet eller på grund av de emitterade värdepapperens art eller då det finns en fara att investeraren skulle bli vilseledd utan den ytterligare informationen i sammanfattningen.

Sammanfattningen ska

- a) presenteras och utformas så att det är lättläst, med tillräckligt stora tecken,
- b) vara skrivet på ett språk och i en stil som underlättar förståelsen av informationen, framför allt på ett språk som är klart, icke-tekniskt, koncist och begripligt **för den berörda typen av investerare.**
4. Sammanfattningen ska bestå av följande fyra avsnitt:
 - a) En inledning som innehåller **allmänna och specifika** varningar, **bland annat om i vilken utsträckning investerare kan förlora sina investeringar i ett värsta tänkbara scenario.**
 - b) Nyckelinformation om emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande **till handel på en reglerad marknad.**
 - c) Nyckelinformation om värdepapperen.
 - d) Nyckelinformation om erbjudandet i sig och/eller upptagandet till handel.
5. Följande ska anges i sammanfattningens inledning:
 - a) Namn och **internationellt standardnummer för värdepapper (ISIN)** på värdepapperen.
 - b) Identitet och kontaktuppgifter för emittenten, **däribland dennes identifieringskod för juridiska personer (LEI).**
 - c) **Identitet och kontaktuppgifter** för erbjudaren, **däribland dennes identifieringskod för juridiska personer (LEI) om erbjudaren är en juridisk person,** eller för den person som ansöker om upptagande till handel.
 - d) Identitet och kontaktuppgifter för hemmedlemsstatens behöriga myndighet samt dokumentdatum.

Vid tillämpningen av led d i första stycket, om prospektet består av separata dokument som har godkänts av olika behöriga myndigheter, ska inledningen till sammanfattningen identifiera och ge kontaktuppgifter till samtliga dessa behöriga myndigheter.

Den ska innehålla varningar om

- a) att sammanfattningen bör betraktas som en introduktion till prospektet,
- b) att varje beslut om att investera i värdepapperen ska baseras på en bedömning av prospektet i dess helhet från investerarens sida,
- c) att om yrkande hänförligt till uppgifterna i ett prospekt anføres vid domstol, den investerare som är kärande i enlighet med medlemsstaternas nationella lagstiftning kan bli tvungen att svara för kostnaderna för översättning av prospektet innan de rättsliga förfarandena inleds,

Torsdagen den 15 september 2016

d) att civilrättsligt ansvar endast kan åläggas de personer som lagt fram sammanfattningen, inklusive översättningar därav, men endast om sammanfattningen är vilseledande, felaktig eller oförenlig med de andra delarna av prospektet eller om den inte, tillsammans med andra delar av prospektet, ger nyckelinformation för att hjälpa investerare när de överväger att investera i sådana värdepapper.

6. Det avsnitt som avses i punkt 4 b ska innehålla följande information:

a) I ett underavsnitt med titeln "Vem är emittenten av värdepapperen?", en kort beskrivning av emittenten av värdepapperen, med minst följande uppgifter:

- Emittentens hemvist och juridiska form, **dess LEI-nummer**, enligt vilken lagstiftning emittenten bedriver verksamhet och i vilket land bolaget har bildats.
- Emittentens huvudverksamhet.
- Emittentens större aktieägare, även om den direkt eller indirekt ägs eller kontrolleras och av vem.
- De viktigaste **verkställande** direktörernas och **styrelseledamöternas** identitet.
- De lagstadgade revisorernas identitet.

b) I ett underavsnitt med titeln "Finansiell nyckelinformation för emittenten", ett urval av historisk finansiell nyckelinformation, i förekommande fall även proformaredovisning, för varje räkenskapsår för den period som omfattas av den historiska finansiella informationen och för eventuella senare finansiella delperioder, samt jämförbara uppgifter för samma period föregående räkenskapsår. Kravet på jämförbara balansuppgifter ska uppfyllas genom att presentera balansräkningen från utgången av året.

c) I ett underavsnitt med titeln "Vilka nyckelrisker är specifika för emittenten?", en kort beskrivning av högst **tio** av de mest **betydande** riskfaktorer som är specifika för emittenten **och som anges i prospektet, vilka särskilt ska inkludera operativa risker och investeringsrisker**.

7. Det avsnitt som avses i punkt 4 c ska innehålla följande information:

a) Under ett avsnitt med titeln "Viktigaste egenskaper hos värdepapperen", en kort beskrivning av de värdepapper som erbjuds och/eller tas upp till handel, med minst följande uppgifter:

- Värdepapperens typ och slag, deras **ISIN-kod**, valuta, nominellt värde, antal emitterade värdepapper, löptid,
- vilka rättigheter som sammanhänger med värdepapperen,
- **relativa förtursrätten för värdepapperen i emittentens kapitalstruktur i händelse av insolvens, inbegripet i förekommande fall information om värdepapperens efterställningsnivå och deras behandling i händelse av resolution enligt BRRD,**
- eventuella inskränkningar i rätten att fritt överlåta värdepapperen
- i förekommande fall, utdelning eller utbetalningspolicy.

b) I ett underavsnitt med titeln "Var kommer värdepapperen att handlas?", uppgift om huruvida de erbjudna värdepapperen kommer att vara föremål för en ansökan om upptagande till handel på en reglerad marknad eller **till handel på** en multilateral handelsplattform samt namn på alla marknader som värdepapperen handlas eller kommer att handlas på.

Torsdagen den 15 september 2016

- c) I ett underavsnitt med titeln "Gäller en garanti för värdepapperen?", en kort beskrivning av arten och omfattningen av den eventuella garantin samt en kort beskrivning av garanten, däribland dennes **LEI-kod**.
- d) I ett underavsnitt med titeln "Vilka nyckelrisker är specifika för värdepapperen?", en kort beskrivning av högst **tio** av de mest **betydande** riskfaktorer som är specifika för värdepapperen **och som anges i prospektet**.

Om ett faktablad ska upprättas enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2014 ⁽¹⁾ får emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel ersätta det innehåll som anges i denna punkt med den information som anges i artikel 8.3 b–i förordning (EU) nr 1286/2014. I ett sådant fall och om en enda sammanfattning omfattar flera värdepapper som endast skiljer sig åt i mycket begränsade detaljer, såsom emissionspris eller förfalldag, ska den högsta längd som anges i punkt 3 förlängas med tre ytterligare A4-sidor för varje ytterligare värdepapper enligt artikel 8.8 sista stycket.

8. Det avsnitt som avses i punkt 4 d ska innehålla följande information:

- a) I ett underavsnitt med titeln "På vilka villkor och enligt vilken tidplan kan jag investera i detta värdepapper?", i förekommande fall allmänna villkor och förväntad tidplan för erbjudandet, uppgifter om upptagande till handel, distributionsplan, belopp och procentandel omedelbar utspädning till följd av erbjudandet samt en uppskattning av de totala utgifterna för emissionen och/eller erbjudandet, inklusive en uppskattning av de utgifter som emittenten eller erbjudaren tar ut från investeraren.
- b) I ett underavsnitt med titeln "Varför har emittenten upprättat detta prospekt?", en kort redogörelse för skälen till erbjudandet eller upptagandet till handel samt användning av och uppskattat nettobelopp för medlen.

9. I varje underavsnitt som beskrivs i punkterna 6, 7 och 8 får emittenten lägga till underrubriker om så bedöms nödvändigt.

10. Sammanfattningen ska inte innehålla korshänvisningar till andra delar av prospektet och information får inte införlivas genom hänvisning.

11. Esma ska utarbeta utkast till tekniska standarder för tillsyn för att ange innehållet i och det format som de historiska finansiella nyckeluppgifter som avses i punkt 6 b ska presenteras i, med beaktande av de olika typerna av värdepapper och emittenter, **och säkerställa att den information som lämnas är kortfattad, koncis och lättbegriplig**.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast [12 månader **från dagen för** ikraftträdandet **av denna förordning**].

Kommissionens ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 8

Grundprospektet

1. För icke-aktierelaterade värdepapper kan prospektet, efter eget val av emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad, bestå av ett grundprospekt som innehåller all relevant information om emittenten och om de värdepapper som ska erbjudas allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad:

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2014 av den 26 november 2014 om faktablad för paketerade och försäkringsbaserade investeringsprodukter för icke-professionella investerare (EUT L 352, 9.12.2014, s. 1).

Torsdagen den 15 september 2016

2. Ett grundprospekt ska innehålla följande information:
 - a) En förteckning över den information som kommer att ingå i de slutgiltiga villkoren för erbjudandet.
 - b) En mall med titeln "Form för slutgiltiga villkor" som ska fyllas i för varje enskild emission.
 - c) Adressen till den webbplats där de slutgiltiga villkoren kommer att offentliggöras.
3. De slutgiltiga villkoren ska presenteras i form att ett separat dokument eller ingå i grundprospektet eller i ett tillägg till detta. De slutgiltiga villkoren ska sammanställas i en överskådlig och lättbegriplig form.

De slutgiltiga villkoren ska endast innehålla information som avser värdepappersnoten och ska inte användas för att komplettera grundprospektet. Artikel 17.1a ska tillämpas i sådana fall.

4. Om de slutgiltiga villkoren varken ingår i grundprospektet eller i ett tillägg ska emittenten göra dem tillgängliga för allmänheten i enlighet med artikel 20 och så snart som det är praktiskt möjligt anmäla dem till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, innan erbjudandet till allmänheten eller upptagandet till handel inleds.

En tydlig förklaring ska införas på framträdande plats i de slutgiltiga villkoren, med följande uppgifter:

- a) Att de slutgiltiga villkoren har utarbetats enligt denna förordning och ska läsas tillsammans med grundprospektet och dess tillägg för att inhämta all relevant information.
 - b) Var grundprospektet och dess tillägg offentliggörs enligt artikel 20.
 - c) Att en sammanfattning av den enskilda emissionen bifogas de slutgiltiga villkoren.
5. Grundprospekt får upprättas som ett enda dokument eller i form av flera dokument.

Om emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel tidigare har ingivit ett registreringsdokument för ett visst slag av icke-aktierelaterade värdepapper eller ett allmänt registreringsdokument enligt artikel 9 och väljer att upprätta ett grundprospekt i ett senare skede, ska grundprospektet bestå av följande:

- a) Informationen i registreringsdokumentet eller det allmänna registreringsdokumentet.
 - b) Den information som i annat fall skulle ha ingått i värdepappersnoten med undantag av de slutgiltiga villkoren, om dessa inte ingår i grundprospektet.
6. Den specifika informationen om varje värdepapper som ingår i grundprospektet ska tydligt åtskiljas.
 7. En sammanfattning ska endast upprättas om de slutgiltiga villkoren **finns med i grundprospektet i enlighet med punkt 3** eller ingivits, och sammanfattningen ska vara specifik för den enskilda emissionen.
 8. Sammanfattningen av den enskilda emissionen ska omfattas av samma krav som de slutgiltiga villkoren enligt vad som anges i denna artikel, och ska bifogas till de slutgiltiga villkoren.

Sammanfattningen av den enskilda emissionen ska vara förenlig med artikel 7 och innehålla nyckelinformationen i grundprospektet och i de slutgiltiga villkoren. Det ska innehålla följande:

- a) Den information i grundprospektet som endast är relevant för den enskilda emissionen, inbegripet **väsentlig** information om emittenten.
- b) De alternativ som ingår i grundprospektet som endast är relevanta för den enskilda emissionen så som de fastställs i de slutgiltiga villkoren.

Torsdagen den 15 september 2016

c) De relevanta uppgifter som ingår i de slutgiltiga villkoren och som tidigare har lämnats blanka i grundprospektet.

Om de slutgiltiga villkoren avser flera värdepapper som endast skiljer sig åt i vissa mycket begränsade detaljer, som t.ex. emissionskurs eller förfallodag, kan en enda sammanfattning av den enskilda emissionen bifogas för alla dessa värdepapper, förutsatt att de uppgifter som avser olika värdepapper är tydligt åtskilda.

9. Informationen i grundprospektet ska, om så krävs, i enlighet med artikel 22 kompletteras med uppdaterad information om emittenten och om de värdepapper som ska erbjudas allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad.

10. Ett erbjudande till allmänheten kan fortsätta att gälla efter det att det grundprospekt enligt vilket det inleddes har löpt ut, under förutsättning att ett efterföljande grundprospekt godkänns senast på den sista giltighetsdagen för det föregående grundprospektet. De slutgiltiga villkoren för ett sådant erbjudande ska innehålla en varning på en framträdande plats på första sidan med en angivelse av den sista giltighetsdagen för det föregående grundprospektet och var det efterföljande grundprospektet kommer att offentliggöras. Det efterföljande grundprospektet ska ange formen för de slutgiltiga villkoren från det första grundprospektet eller införliva denna information genom en hänvisning, och hänvisa till de slutgiltiga villkor som är relevanta för det fortsatta erbjudandet.

Den rätt till återkallande som beviljas enligt artikel 22.2 ska även gälla investerare som har samtyckt till att köpa eller teckna värdepapperen under giltighetsperioden för det föregående grundprospektet, om inte värdepapperen redan har levererats till dem.

Artikel 9

Det allmänna registreringsdokumentet

1. Varje emittent som har sitt säte i en medlemsstat och vars värdepapper tas upp till handel på en reglerad marknad eller en multilateral handelsplattform får varje räkenskapsår upprätta ett registreringsdokument i form av ett allmänt registreringsdokument med en beskrivning av företagets organisation, verksamhet, finansiella ställning, inkomster och framtidsutsikter, styrning och aktieinnehav.

2. Emittenter som väljer att varje räkenskapsår upprätta ett allmänt registreringsdokument ska lämna in det för godkännande av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten enligt det förfarande som anges i punkterna 2, 4 **och** 5 i artikel 19.

När emittenten har beviljats godkännande av ett allmänt registreringsdokument för varje räkenskapsår i **två** på varandra följande år kan efterföljande allmänna registreringsdokument **eller ändringar till sådana allmänna registreringsdokument** inges till den behöriga myndigheten utan föregående godkännande, **såvida dessa ändringar inte rör ett utelämnande, eller ett sakfel eller en oriktighet som sannolikt kan vilseleda allmänheten när det gäller de fakta och omständigheter som krävs för att göra en välgrundad bedömning av emittenten.**

Om emittenten därefter underlåter att inge ett allmänt registreringsdokument för ett räkenskapsår förlorar emittenten förmånen att inge allmänna registreringsdokument utan godkännande, och alla efterföljande allmänna registreringsdokument ska inges till den behöriga myndigheten för godkännande till dess att villkoret i andra stycket är uppfyllt igen.

3. Emittenter som före dagen för denna förordnings ikraftträdande har upprättat ett registreringsdokument i enlighet med bilaga I eller XI till förordning (EG) nr 809/2004 ⁽¹⁾ som godkänts av en behörig myndighet i minst **två** på varandra följande år och därefter i enlighet med artikel 12.3 i direktiv 2003/71/EG har ingett eller fått ett sådant registreringsdokument godkänt varje år, får inge ett allmänt registreringsdokument utan föregående godkännande i enlighet med punkt 2 andra stycket från dagen för denna förordnings ikraftträdande.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 809/2004 av den 29 april 2004 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG i fråga om informationen i prospekt, dessas format, införlivande genom hänvisning samt offentliggörande av prospekt och annonsering (EUT L 149, 30.4.2004, s. 1).

Torsdagen den 15 september 2016

4. När ett allmänt registreringsdokument samt ändringar av detta enligt vad som avses i punkterna 7 och 9 har godkänts eller ingivits utan godkännande ska det utan onödigt dröjsmål göras allmänt tillgängligt enligt de förfaranden som anges i artikel 20.
5. Allmänna registreringsdokument ska uppfylla de språkkrav som fastställs i artikel 25.
6. Information får införlivas genom hänvisning i allmänna registreringsdokument enligt de villkor som anges i artikel 18.
7. Efter det att ett allmänt registreringsdokument ingivits eller godkänts får emittenten när som helst uppdatera den information det innehåller genom att inge en ändring av sitt allmänna registreringsdokument till den behöriga myndigheten.
8. Den behöriga myndigheten får när som helst granska innehållet i allmänna registreringsdokument som har ingivits utan föregående godkännande samt innehållet i ändringar till detta.

I sin granskning ska den behöriga myndigheten kontrollera att den information som ges i det allmänna registreringsdokumentet och eventuella ändringar av detta är fullständig, konsekvent och begriplig.

9. Om den behöriga myndigheten i sin granskning finner att det allmänna registreringsdokumentet inte uppfyller normerna för fullständighet, begriplighet och konsekvens, och/eller att ändringar eller kompletterande information behövs, ska den underrätta emittenten om detta.

En begäran om ändring eller kompletterande information som den behöriga myndigheten riktar till emittenten måste endast beaktas av emittenten i nästa allmänna registreringsdokument som inges för följande räkenskapsår, om inte emittenten vill använda det allmänna registreringsdokumentet som en del av ett prospekt som ingivits för godkännande. I ett sådant fall ska emittenten inge en ändring av det allmänna registreringsdokumentet senast vid inlämnandet av den ansökan som avses i artikel 19.5.

Genom undantag från det andra stycket ska emittenten, när den behöriga myndigheten underrättar emittenten om att begäran om ändring rör ett utelämnande, ett sakfel eller en oriktighet som sannolikt kan vilseleda allmänheten när det gäller de fakta och omständigheter som krävs för att göra en välavvägd bedömning av emittenten, utan onödigt dröjsmål inge en ändring av det allmänna registreringsdokumentet.

10. Bestämmelserna i punkterna 7 och 9 ska endast gälla när det allmänna registreringsdokumentet inte används som en del av ett prospekt. Om ett allmänt registreringsdokument används som en del av ett prospekt ska endast bestämmelserna i artikel 22 om tillägg till prospekt gälla mellan tidpunkten för godkännandet av prospektet och det slutliga upphörandet av erbjudandet till allmänheten, respektive den tidpunkt då handeln på en reglerad marknad påbörjas, beroende på vad som inträffar sist.
11. En emittent som uppfyller de villkor som anges i punkt 2 första **och** andra stycket eller i punkt 3 ska ha status som regelbunden emittent och ska beviljas det snabbare godkännandeförfarande som beskrivs i artikel 19.5, under förutsättning att
 - a) emittenten vid ingivandet eller inlämnandet av varje allmänt registreringsdokument för godkännande lämnar en skriftlig bekräftelse till den behöriga myndigheten om att all reglerad information som emittenten är skyldig att lämna ut enligt 2004/109/EG, i förekommande fall, samt förordning (EU) nr 596/2014 har ingivits och offentliggjorts enligt de krav som anges i dessa rättsakter, och
 - b) om emittenten, i det fall den behöriga myndigheten genomför den granskning som avses i punkt 8, ändrar sitt allmänna registreringsdokument enligt de förfaranden som anges i punkt 9.

Om något av ovanstående villkor inte uppfylls av emittenten ska den förlora status som regelbunden emittent.

Torsdagen den 15 september 2016

12. Om det allmänna registreringsdokument som ingivits till eller godkänts av den behöriga myndigheten offentliggörs senast fyra månader efter räkenskapsårets slut och innehåller den information som krävs för att det ska kunna ingå i den årliga redovisning som avses i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG⁽¹⁾ ska emittenten anses ha uppfyllt sin skyldighet att offentliggöra den årliga redovisning som krävs enligt den artikeln.

Om det allmänna registreringsdokument eller en ändring därav inges till eller godkänns av den behöriga myndigheten och offentliggörs senast tre månader efter slutet av de första sex månaderna av räkenskapsåret och innehåller den information som krävs för att det ska kunna ingå i den delårsrapport som avses i artikel 5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG, ska emittenten anses ha uppfyllt sin skyldighet att offentliggöra den delårsrapport som krävs enligt den artikeln.

I de fall som beskrivs i det första eller andra stycket ska emittenten

- a) i det allmänna registreringsdokumentet införliva en förteckning över korshänvisningar där det anges var varje post som krävs i de årliga redovisningarna och delårsrapporterna återfinns i det allmänna registreringsdokumentet,
- b) inge ett allmänt registreringsdokument i enlighet med artikel 19.1 i direktiv 2004/109/EG och tillhandahålla det till den officiellt utsedda mekanism som avses i artikel 21.2 i direktiv 2004/109/EG, och
- c) i det allmänna registreringsdokumentet infoga en ansvarsförsäkran enligt de villkor som anges i artiklarna 4.2 c och 5.2 c i direktiv 2004/109/EG.

13. Punkt 12 ska endast vara tillämplig om emittentens hemmedlemsstat enligt denna förordning även är hemmedlemsstat enligt direktiv 2004/109/EG, och om språket för det allmänna registreringsdokumentet uppfyller villkoren i artikel 20 i direktiv 2004/109/EG.

14. **Esma ska utarbета utkast till tekniska standarder för tillsyn** för att ange förfarandet för granskning, godkännande, ingivande och översyn av det allmänna registreringsdokumentet samt villkoren för ändringar och de villkor enligt vilka en emittent kan förlora status som regelbunden emittent.

Esma ska överlämna dessa utkast till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast [12 månader från dagen för ikraftträdandet av denna förordning].

Kommissionens ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 10

Prospekt som innehåller separata dokument

1. En emittent som redan har fått ett registreringsdokument godkänt av den behöriga myndigheten ska vara skyldig att upprätta endast en värdepappersnot och en sammanfattning när värdepapper erbjuds allmänheten eller upptas till handel på en reglerad marknad. I ett sådant fall ska värdepappersnoten och sammanfattningen godkännas separat.

Om en ny omständighet av betydelse, ett sakfel eller ett förbiseende har inträffat sedan godkännandet av registreringsdokumentet som rör information i registreringsdokumentet som kan påverka bedömningen av värdepapperen ska ett tillägg till registreringsdokumentet inges för godkännande samtidigt som värdepappersnoten och sammanfattningen. Rätten att återkalla godkännanden enligt artikel 22.2 ska inte gälla i sådana fall.

Registreringsdokumentet och i förekommande fall dess tillägg ska tillsammans med värdepappersnoten och sammanfattningen utgöra ett prospekt när det har godkänts av den behöriga myndigheten.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38).

Torsdagen den 15 september 2016

2. En emittent som redan har fått ett allmänt registreringsdokument godkänt av den behöriga myndigheten **eller som har ingivit ett allmänt registreringsdokument utan godkännande enligt andra stycket i artikel 9.2** ska vara skyldig att upprätta endast en värdepappersnot och en sammanfattning när värdepapper erbjuds allmänheten eller upptas till handel på en reglerad marknad. I ett sådant fall ska värdepappersnoten, sammanfattningen och alla ändringar av det allmänna registreringsdokumentet som ingivits sedan det allmänna registreringsdokumentet godkändes **eller ingavs, förutom ändringar eller tillägg till en regelbunden emittents allmänna registreringsdokumentet i enlighet med artikel 19.5**, vara föremål för separata godkännanden.

Om en emittent har ingivit ett allmänt registreringsdokument utan godkännande ska hela dokumentationen, inklusive ändringar av det allmänna registreringsdokumentet, vara föremål för godkännande, trots att dokumenten förblir separata.

Det allmänna registreringsdokumentet, ändrat i enlighet med punkterna 7 eller 9 i artikel 9, ska tillsammans med värdepappersnoten och sammanfattningen utgöra ett prospekt när de har godkänts av den behöriga myndigheten.

Artikel 11

Ansvaret för prospektet

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att ansvaret för den information som ges i ett prospekt åvilar emittenten eller dess förvaltnings-, lednings- eller kontrollorgan, erbjudaren, den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad eller garanten. De personer som är ansvariga ska klart anges i prospektet med uppgift om namn och befattning eller, beträffande juridiska personer, namn och säte, tillsammans med förklaringar avgivna av dem om att enligt deras kännedom överensstämmer den information som ges i prospektet med sakförhållandena och att någon uppgift som skulle kunna påverka dess innebörd inte har utelämnats.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras lagar och andra författningar om civilrättsligt ansvar är tillämpliga på de personer som är ansvariga för den information som ges i prospektet.

Medlemsstaterna ska dock säkerställa att inget civilrättsligt ansvar ska kunna åläggas en person enbart på grund av sammanfattningen, inklusive översättningen därav, om den inte är vilseledande, felaktig eller oförenlig med de andra delarna av prospektet eller om den inte, tillsammans med andra delar av prospektet, ger nyckelinformation för att hjälpa investerare när de överväger att investera i sådana värdepapper. Sammanfattningen ska innehålla en tydlig varning i detta avseende.

3. Ansvaret för information som lämnas i ett allmänt registreringsdokument ska endast åvila de personer som avses i punkt 1 om det allmänna registreringsdokumentet används som en del av ett godkänt prospekt. Detta ska tillämpas utan att det påverkar artiklarna 4 och 5 i direktiv 2004/109/EG om informationen enligt dessa artiklar ingår i ett allmänt registreringsdokument.

Artikel 12

Giltigheten av prospekt, grundprospekt och registreringsdokument

1. Prospekt eller grundprospekt, vare sig de består av ett enda dokument eller av separata dokument, ska vara giltiga under en tid av tolv månader efter godkännandet när det gäller erbjudanden till allmänheten eller upptagande till handel på en reglerad marknad, förutsatt att de kompletteras med tillägg när så krävs enligt artikel 22.

Om ett prospekt eller grundprospekt består av separata dokument ska giltighetstiden börja löpa vid godkännandet av värdepappersnoten.

2. Registreringsdokument, även allmänna registreringsdokument enligt vad som avses i artikel 9, som tidigare har ingivits eller godkänts ska vara giltiga för användning som en del av ett prospekt under en tid av 12 månader efter ingivandet eller godkännandet.

Upphörandet av giltighetstiden för ett sådant registreringsdokument ska inte påverka giltigheten för det prospekt som det är en del av.

Torsdagen den 15 september 2016

KAPITEL III
PROSPEKTETS INNEHÅLL OCH FORMAT

Artikel 13

Minsta information och format

1. Kommissionen ska i enlighet med artikel 42 anta delegerade akter angående formatet för prospekt, grundprospekt och slutgiltiga villkor samt tidsplanerna för den särskilda information som ska ingå i prospekt, i syfte att undvika dubbel information när prospekt består av separata dokument.

Följande ska särskilt beaktas vid **upprättandet** av de olika tidsplanerna för prospekt:

- a) De olika slag av uppgifter som investerarna har behov av beträffande aktierelaterade värdepapper jämfört med icke-aktierelaterade värdepapper, med en konsekvent behandling av informationskraven för prospekt avseende värdepapper med liknande ekonomiska ändamål, bl.a. derivatinstrument.
- b) De olika kategorierna och arterna av erbjudanden och upptagande till handel på en reglerad marknad av icke-aktierelaterade värdepapper.
- c) Det format som ska användas och den information som ska krävas i grundprospekt som gäller icke-aktierelaterade värdepapper, däribland långa optioner (warrants) av alla slag.
- d) I tillämpliga fall, om emittenten är offentlig.
- e) I tillämpliga fall, den specifika karaktären av emittentens verksamheter.

Kommissionen ska framför allt upprätta två uppsättningar separata och i grunden olika prospektplaner med de informationskrav som är tillämpliga på icke-aktierelaterade värdepapper och anpassade till olika investerarklasser – kvalificerade och icke-kvalificerade – till vilka erbjudandena riktar sig, med beaktande av de olika informationsbehov som dessa investerare har.

2. Kommissionen ska i enlighet med artikel 42 anta delegerade akter för att fastställa tidsplanen för den information som minst ska ingå i det allmänna registreringsdokumentet samt en särskild tidsplan för kreditinstituts allmänna registreringsdokument.

Genom tidsplanen ska det säkerställas att det allmänna registreringsdokumentet innehåller all nödvändig information om emittenten så att samma allmänna registreringsdokument kan användas för det efterföljande erbjudandet till allmänheten eller upptagandet till handel av aktier, skuldinstrument eller derivat. När det gäller den finansiella informationen, den analyserande tilläggsinformationen i form av verksamhetsöversikt och ekonomiska översikt, framtidsutsikter och bolagsstyrning, ska sådan information så långt det är möjligt anpassas till den information som ska lämnas i de årliga redovisningar och delårsrapporter som avses i artiklarna 4 och 5 i direktiv 2004/109/EG, inbegripet förvaltningsberättelsen och bolagsstyrningsrapporten.

3. De delegerade akter som avses i punkterna 1 och 2 ska bygga på de standarder för finansiell och icke-finansiell information som fastställts av internationella organisationer för tillsyn över värdepappersmarknaden, särskilt Iosco, och på bilagorna I, II och III till denna förordning. Dessa delegerade akter ska antas senast den **[6 månader före denna förordnings tillämpningsdatum]**.

Artikel 14

Förenklade regler för offentliggörande för andrahandsemissioner

1. Följande personer kan välja att upprätta ett **förenklat** prospekt enligt det **förenklade** regelverket för offentliggörande för andrahandsemissioner vid erbjudande av värdepapper till allmänheten eller upptagande till handel med värdepapper på en reglerad marknad:

Torsdagen den 15 september 2016

- a) Emittenter vars värdepapper har tagits upp till handel på en reglerad marknad eller en tillväxtmarknad för små och medelstora företag **eller en annan MTF-plattform än en tillväxtmarknad för små och medelstora företag, med krav på offentliggörande som motsvarar åtminstone de krav som ställs för en tillväxtmarknad för små och medelstora företag enligt artikel 33.3 d, e, f och g i MiFID**, i minst 18 månader och som emitterar fler värdepapper av samma kategori.
- b) Emittenter vars värdepapper har tagits upp till handel på en reglerad marknad eller en tillväxtmarknad för små och medelstora företag **eller en annan MTF-plattform än en tillväxtmarknad för små och medelstora företag, med krav på offentliggörande som motsvarar åtminstone de krav som ställs för en tillväxtmarknad för små och medelstora företag enligt artikel 33.3 d, e, f och g i MiFID**, i minst 18 månader och som emitterar icke-aktierelaterade värdepapper.
- c) Erbjudare av en kategori värdepapper som är upptagen till handel på en reglerad marknad eller en tillväxtmarknad för små och medelstora företag **eller en annan MTF-plattform än en tillväxtmarknad för små och medelstora företag, med krav på offentliggörande som motsvarar åtminstone de krav som ställs för en tillväxtmarknad för små och medelstora företag enligt artikel 33.3 d, e, f och g i MiFID**, i minst 18 månader.

Det **förenklade prospekt som avses i första stycket** ska **bestå av en sammanfattning enligt artikel 7**, ett särskilt registreringsdokument som kan användas av de personer som avses i leden a, b och c, och en särskild värdepappersnot som kan användas av de personer som avses i leden a och c.

Vid tillämpningen av leden a, b och c i första stycket ska Esma offentliggöra och regelbundet uppdatera en förteckning över andra MTF-plattformar än tillväxtmarknader för små och medelstora företag, med krav på offentliggörande som motsvarar åtminstone de krav som ställs för en tillväxtmarknad för små och medelstora företag enligt artikel 33.3 d, e, f och g i MiFID.

2. **I enlighet med de principer som fastställs i artikel 6.1**, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 17.2, **behöver det förenklade prospektet enligt punkt 1 innehålla den relevanta reducerade information som en investerare rimligtvis behöver när det gäller en andrahandsemission för att kunna göra en välgrundad bedömning av**

- a) emittenternas och eventuella garanters prospekt, grundat på **■** finansiell information som ingår i eller införlivas i prospektet genom hänvisning och som endast omfattar det senaste räkenskapsåret,
- b) de rättigheter som är förknippade med värdepapperen,
- c) skälen till emissionen och dess effekter på emittenten, **i synnerhet redogörelsen för rörelsekapitalet, information om kapitaltäckningsgrad och skuldsättning, effekten på den övergripande kapitalstrukturen och en koncis sammanfattning av de relevanta uppgifter som lämnats enligt förordning (EU) nr 596/2014 sedan dagen för den senaste emissionen.**

Sammanfattningen ska endast omfatta den relevanta information som anges i det förenklade regelverket för offentliggörande för andrahandsemissioner.

Informationen i det **förenklade prospekt som avses i punkt 1** ska **avfattas och** presenteras i lätt analyserbar, koncis och begriplig form och ska göra det möjligt för investerarna att fatta ett välgrundat investeringsbeslut.

3. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 42 för att ange den reducerade information **som avses i punkt 2** och som ska ingå i de tidsplaner som är tillämpliga enligt det **förenklade regelverk för offentliggörande som avses i punkt 1**.

Vid specificeringen av den reducerade information som ska inkluderas enligt de tidsplaner som tillämpas enligt det förenklade regelverket för offentliggörande, ska kommissionen beakta behovet av att underlätta tillträdet till kapitalmarknaderna, vikten av att minska kostnaderna för och öka tillgången till kapital och den information som en emittent redan är ålagd att offentliggöra enligt direktiv 2004/109/EG, i förekommande fall, och förordning (EU) nr 596/2014. **För att undvika onödiga bördor på emittenterna ska kommissionen anpassa kraven så att de fokuserar på information som är väsentlig och relevant för andrahandsemissionen och som är proportionerlig.**

Torsdagen den 15 september 2016

Dessa delegerade akter ska antas senast den [6 månader före denna förordnings tillämpningsdatum].

Artikel 15

EU-tillväxtprospektet

1. **Följande enheter ska ha rätt** att välja att upprätta **ett EU-tillväxtprospekt** enligt det **proportionerliga** regelverk för offentliggörande som beskrivs i denna artikel vid erbjudanden av värdepapper till allmänheten, **utom då värdepapperen ska upptas** till handel på en reglerad marknad:

- a) **Små och medelstora företag.**
- b) **Andra emittenter än små och medelstora företag när erbjudanden till allmänheten avser värdepapper som ska upptas till handel på en tillväxtmarknad för små och medelstora företag.**
- c) **Andra emittenter än de som avses i leden a och b när vederlaget i unionen för erbjudandet av värdepapper till allmänheten inte överstiger 20 000 000 EUR, beräknat under en tolv månadersperiod.**

Ett EU-tillväxtprospekt som godkänts enligt denna artikel ska vara giltigt för alla erbjudanden av värdepapper till allmänheten i ett obegränsat antal värmedlemsstater i enlighet med villkoren i artiklarna 23, 24 och 25.

Ett EU-tillväxtprospekt enligt det proportionerliga regelverk för offentliggörande som avses i första stycket ska vara ett standardiserat dokument som är enkelt för emittenter att fylla i.

1a. EU-tillväxtprospektet ska täcka följande tre nyckelområden:

- a) Nyckelinformation om emittenten, såsom
 - i) namnet på emittenten och de personer som ansvarar för prospektet,
 - ii) en affärsöversikt, aktuella handelsuppgifter och framtidsutsikter för emittenten,
 - iii) riskfaktorer med anknytning till emittenten,
 - iv) finansiell information, som kan införlivas genom hänvisning.
- b) Nyckelinformation om värdepapperen, såsom
 - i) antalet och arten av de värdepapper som utgör erbjudandet,
 - ii) värdepapperens villkor och en beskrivning av alla rättigheter som sammanhänger med värdepappren,
 - iii) riskfaktorer med anknytning till värdepapperen.
- c) Nyckelinformation om erbjudandet, såsom
 - i) villkoren för erbjudandet, inbegripet emissionspriset,
 - ii) skälen till erbjudandet och den användning som avses med nettobeloppet.

3. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 42 för att specificera det reducerade innehållet och formatet för det standardiserade EU-tillväxtprospekt som avses i punkterna 1 och 1a. Dessa akter ska specificera den information som krävs i tidsplanerna för prospektet på ett enkelt språk, med införlivande genom hänvisning om så är lämpligt.

Torsdagen den 15 september 2016

Vid specificeringen av det reducerade innehållet och formatet för det standardiserade EU-tillväxtprospektet ska kommissionen anpassa informationskraven så att de fokuserar på följande:

- a) Den information som är väsentlig och relevant vid investeringar i värdepapper som emitterats för investerare.
- b) Behovet av att säkerställa proportionalitet mellan företagets storlek och dess finansieringsbehov .
- c) Kostnaden för att framställa prospektet.

I samband med detta ska kommissionen beakta följande:

- Behovet av att säkerställa att EU-tillväxtprospektet verkligen är enklare än det fullständiga prospektet, när det gäller administrativ börda och kostnad för emittenter.
- Behovet av att underlätta små och medelstora företags tillgång till kapitalmarknaderna, samtidigt som investerarnas förtroende för att investera i sådana företag säkerställs.
- Behovet av att minimera kostnaderna och bördorna för små och medelstora företag.
- Behovet av att få fram särskild typ av information som är särskilt relevant för små och medelstora företag.
- Storleken på emittenten och hur länge denne har bedrivit verksamhet.
- Erbjudandenas olika typer och särdrag.
- De olika typer av information som investerare behöver för olika typer av värdepapper.

Dessa delegerade akter ska antas senast den [6 månader före denna förordnings tillämpningsdatum].

■

Artikel 16

Risikfaktorer

1. De riskfaktorer som anges i prospektet ska begränsas till risker som är specifika för emittenten och/eller värdepapperen och är väsentliga för att fatta ett välgrundat investeringsbeslut, vilket ska gå att bekräfta genom innehållet i registreringsdokumentet och värdepappersnoten. ■

1a. Riskfaktorerna ska också omfatta risker som rör värdepapperets prioriteringsnivå och konsekvenserna för den förväntade storleken på och tidpunkten för betalningar till innehavarna av värdepapperen i förbindelse med ett konkursförfarande eller varje annat liknande förfarande, däribland, när detta är relevant, ett kreditinstituts insolvens, resolution eller omstrukturering i enlighet med direktiv 2014/59/EU (BRRD).

2. Esma ska utarbeta riktlinjer om bedömningen av hur specifika och väsentliga riskerna är och om hur riskerna ska fördelas ■. Dessutom ska Esma utveckla riktlinjer för att hjälpa behöriga myndigheter att se över riskerna på ett sätt som uppmuntrar ett lämpligt och fokuserat offentliggörande av emittenternas riskfaktorer.

Torsdagen den 15 september 2016

Artikel 17

Utelämnade av information

1. I de fall då det slutgiltiga emissionspriset och/eller det antal värdepapper som ska erbjudas allmänheten inte kan anges i prospektet
 - a) ska detta innehålla uppgifter om de kriterier och/eller villkor som ska tillämpas för att fastställa dessa uppgifter eller, när det gäller priset, om det maximala priset, eller
 - b) godkännande av köp eller tecknande av värdepapper ska kunna återkallas under minst två arbetsdagar efter det att emissionspriset och/eller antalet värdepapper som erbjuds allmänheten har fastställts slutgiltigt och givits in.

Det slutliga emissionspriset och antalet värdepapper ska ges in till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten och offentliggöras i enlighet med artikel 20.2.

2. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten får medge att viss information som ska ingå i prospekt utelämnas i prospektet, om den finner att något av följande villkor är uppfyllt:
 - a) Offentliggörande av sådan information skulle strida mot det allmänna intresset.
 - b) Offentliggörande av sådan information skulle medföra allvarlig skada för emittenten, förutsatt att utelämnandet av informationen inte kan antas medföra att allmänheten vilseleds i fråga om förhållanden och omständigheter som är av väsentlig betydelse för en välgrundad bedömning av emittent, erbjudare eller eventuell garant och av de rättigheter som är förenade med de värdepapper som prospektet gäller.
 - c) Sådan information är av mindre betydelse för ett särskilt erbjudande eller upptagande till handel på en reglerad marknad och inte kommer att påverka bedömningen av emittentens, erbjudarens eller garantens finansiella ställning och framtidsutsikter.

Den behöriga myndigheten ska lägga fram en årlig rapport för Esmå om den information vars utelämnande den har medgett.

3. När i undantagsfall viss information ska förekomma i ett prospekt inte är förenlig med emittentens verksamhetsområde, dennes rättsliga form eller de värdepapper prospektet avser, ska, utan att detta får medföra att investerarna inte ges adekvat information, prospektet innehålla information som är likvärdig med den som krävs.
4. Om en medlemsstat står som garantigivare för värdepapper, ska emittenten, erbjudaren eller en person som begär upptagande till handel på en reglerad marknad, när denne upprättar prospekt i enlighet med artikel 4, ha rätt att utelämna information som hänför sig till den medlemsstaten.
5. **Esmå får utarbeta förslag till riktlinjer** för att ange de fall där information får utelämnas enligt punkt 2, med beaktande av de rapporter som de behöriga myndigheterna har lagt fram för Esmå enligt punkt 2.

Artikel 18

Införlivande genom hänvisning

1. Information kan införlivas genom hänvisningar i prospekt **eller i grundprospekt** om den tidigare eller samtidigt har offentliggjorts elektroniskt, är upprättad på ett språk som uppfyller kraven i artikel 25 **och registrerats inom ramen för krav på offentliggörande enligt unionslag eller ingetts enligt regler som gäller för handelsplatsen eller tillväxtmarknaden för små och medelstora företag**:
 - a) Dokument som har godkänts av **en** behörig myndighet i hemmedlemsstaten eller registrerats hos denna i enlighet med denna förordning.

Torsdagen den 15 september 2016

- b) De dokument som avses i artikel 1.3 f och g och artikel 1.4 d och e.
- c) Reglerad information enligt definitionen i artikel 2.1 l.
- d) Finansiella års- och delårsrapporter.
- e) Revisionsberättelser och årsredovisningar.
- f) Verksamhetsberättelser enligt definitionen i artikel 19 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU ⁽¹⁾.
- g) Bolagsstyrningsrapporter enligt definitionen i artikel 20 i direktiv 2013/34/EU.
- h) [Rapporter om ersättning enligt definitionen i artikel [X] i [det reviderade direktivet om aktieägares rättigheter ⁽²⁾.]
- ha) Årsredovisningar eller information i samband med offentliggörande i enlighet med artiklarna 22 och 23 i direktiv 2011/61/EU.**
- i) Stiftelseurkund och bolagsordning.

Informationen ska vara den allra senaste som emittenten har tillgänglig.

Om endast vissa delar av ett dokument införlivas genom hänvisning ska en förklaring ingå i prospektet om att de delar som inte införlivats antingen inte är relevanta för investeraren eller omfattas av andra delar av prospektet.

2. Om information införlivas genom hänvisning ska emittenter, erbjudare eller personer som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad se till att informationen är tillgänglig. En förteckning över korshänvisningar ska ingå i prospektet så att investerarna enkelt kan identifiera särskilda informationsposter, och prospektet ska innehålla länkar till alla dokument som innehåller information som införlivas genom hänvisning.

3. När så är möjligt ska emittenter, erbjudare eller personer som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad tillsammans med det första utkastet av prospektet som ges in till den behöriga myndigheten, och i alla händelser under granskningen av prospektet, lämna all information som införlivas genom hänvisning i prospektet i sökbart elektroniskt format, om inte sådan information redan har godkänts av eller registrerats hos den behöriga myndighet som godkänner prospektet.

4. ■ Esma får utarbeta utkast till tekniska standarder för tillsyn för att uppdatera den förteckning **dokument** som beskrivs i punkt 1 genom att lägga till ytterligare dokumenttyper som krävs enligt unionslagstiftningen och som ska registreras hos eller godkännas av en offentlig myndighet.

Kommissionens ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

KAPITEL IV

FÖRFARANDET FÖR GODKÄNNANDE OCH OFFENTLIGGÖRANDE AV PROSPEKT

Artikel 19

Kontroll och godkännande av prospekt

1. Ett prospekt får inte offentliggöras förrän det, **eller alla dess delar**, har godkänts av hemmedlemsstatens **relevanta** behöriga myndighet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

⁽²⁾ [EUT C , , s.].

Torsdagen den 15 september 2016

2. Den behöriga myndigheten ska underrätta emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad om sitt beslut om godkännandet av prospektet inom tio arbetsdagar från och med inlämnandet av utkastet till prospekt.

Den behöriga myndigheten ska underrätta Esma om godkännandet av och varje tillägg till prospektet samtidigt som detta godkännande meddelas emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad.

3. Tidsfristen i punkt 2 ska utsträckas till 20 arbetsdagar i det fall ett erbjudande till allmänheten gäller värdepapper som utfärdas av en emittent som inte tidigare har fått några värdepapper upptagna till handel på en reglerad marknad och som inte tidigare har erbjudit allmänheten värdepapper.

Gränsen på 20 arbetsdagar ska endast vara tillämplig på det första inlämnandet av utkastet till prospekt. Om efterföljande inlämnanden är nödvändiga enligt punkt 4 ska tidsgränsen i punkt 2 gälla.

4. Om den behöriga myndigheten finner att utkastet till prospekt inte uppfyller kraven på fullständig, begriplig och konsekvent information för att det ska kunna godkännas och/eller att ändringar eller kompletterande information krävs, ska den

- a) inom tio arbetsdagar från inlämnandet av utkastet till prospekt och/eller den kompletterande informationen underrätta emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad och *detaljerat* ange skälen **till beslutet**, och
- b) de tidsgränser som avses i punkterna 2 **och 3** ska därefter endast gälla från den dag då ett ändrat utkast till prospekt och/eller den begärda kompletterande informationen lämnas in till den behöriga myndigheten.

5. Genom undantag från punkterna 2 och 4 ska den tidsgräns som anges i dessa punkter minska till fem arbetsdagar för de regelbundna emittenter som avses i artikel 9.11. Regelbundna emittenter ska informera den behöriga myndigheten minst fem arbetsdagar före det planerade datumet för inlämnande av en ansökan om godkännande.

Regelbundna emittenter ska inge en ansökan till den behöriga myndigheten som innehåller de nödvändiga ändringarna av det allmänna registreringsdokumentet, i förekommande fall, samt den värdepappersnot och den sammanfattning som lämnas in för godkännande.

Regelbundna emittenter ska inte vara ålagda att erhålla godkännande för ändringar av det allmänna registreringsdokumentet såvida dessa ändringar inte avser ett utelämnande, eller ett sakfel eller en oriktighet som sannolikt kan vilseleda allmänheten när det gäller de fakta och omständigheter som krävs för att göra en välgrundad bedömning av emittenten.

6. De behöriga myndigheterna ska tillhandahålla vägledning om gransknings- och godkännandeförfarandet på sina webbplatser för att underlätta ett effektivt och snabbt godkännande av prospekt. Vägledningen ska innehålla uppgifter om kontaktpunkter i fråga om godkännanden. Emittenten eller den person som ansvarar för att upprätta prospektet ska ha möjlighet att direkt kommunicera och samverka med den behöriga myndighetens personal under förfarandet för prospektets godkännande.

9. De avgifter som de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten tar ut för godkännande av prospekt, registreringsdokument, inklusive allmänna registreringsdokument, tillägg och ändringar samt ingivande av allmänna registreringsdokument, ändringar av dessa och slutgiltiga villkor, ska **vara rimliga och proportionerliga och ska** minst göras tillgängliga för allmänheten på den behöriga myndighetens webbplats.

10. **Esma får utarbeta utkast till tekniska standarder för tillsyn för att ange** förfaranden för granskningen av om prospektet är fullständiga, begripliga och konsekventa samt förfarandet för godkännande av prospekt.

Kommissionens ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Torsdagen den 15 september 2016

11. Esma ska utöva sina befogenheter enligt förordning (EU) nr 1095/2010 för att främja enhetlighet i tillsynen i fråga om de behöriga myndigheternas gransknings- och godkännandeförfaranden när de bedömer huruvida informationen i prospekt är fullständig, konsekvent och begriplig. **Esma ska i detta syfte utveckla riktlinjer som riktas till de behöriga myndigheterna för tillsyn och tillämpning av prospekt och som omfattar en undersökning av hur denna förordning efterlevs och med eventuella delegerade akter eller genomförandeakter som antas i anslutning till detta, samt tillämpning av lämpliga administrativa åtgärder och sanktioner för överträdelser i enlighet med artiklarna 36 och 37.** [Ändr. 2] **Esma ska** särskilt främja enhetlighet i fråga om effektiviteten, metoderna och tidsplanen för de behöriga myndigheternas granskning av den information som ges i prospekt.

11a. Esma ska utveckla ett centralt arbetsflödessystem i vilket prospektgodkännandet från inledandet fram till godkännandet registreras och som möjliggör för behöriga myndigheter, Esma och emittenter att hantera och övervaka ansökningar online.

12. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 30 i förordning (EU) nr 1095/2010 ska Esma anordna och genomföra minst en sakkunnighetsbedömning av de behöriga myndigheternas gransknings- och godkännandeförfaranden, däribland meddelanden om godkännande mellan de behöriga myndigheterna. Sakkunnighetsbedömningen ska även omfatta en granskning av hur olika gransknings- och godkännandemetoder som används av de behöriga myndigheterna påverkar emittenternas förmåga att anskaffa kapital i EU. Rapporten om denna sakkunnighetsbedömning ska offentliggöras senast tre år efter den dag då denna förordning började tillämpas. Inom ramen för sakkunnighetsbedömningen **ska Esma beakta** yttranden eller råd från den intressentgrupp för värdepapper och marknader som avses i artikel 37 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 20

Offentliggörande av prospektet

1. När prospektet har godkänts ska det göras tillgängligt för allmänheten av emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel i skälig tid före och senast vid den tidpunkt då erbjudandet till allmänheten börjar gälla eller de berörda värdepapperen tas upp till handel.

I det fall det rör sig om det första erbjudandet till allmänheten av en kategori av aktier som ännu inte upptagits till handel på en reglerad marknad för första gången, ska prospektet vara tillgängligt minst sex arbetsdagar innan erbjudandet löper ut.

2. Prospektet, vare sig det utgörs av ett enda dokument eller består av separata dokument, ska anses vara tillgängligt för allmänheten när det offentliggörs i elektronisk form på någon av följande webbplatser:

- a) Webbplatsen för emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad.
- b) Webbplatsen för finansiella mellanhänder som placerar eller säljer värdepapperen, däribland betalningsombud.
- c) Webbplatsen för den reglerade marknad där upptagandet till handel söks, eller webbplatsen för operatören av den multilaterala handelsplatsen, i förekommande fall.

3. Prospekten ska offentliggöras i en särskild del av webbplatsen som är lätt tillgänglig när personerna går in på webbplatsen. De ska vara möjliga att ladda ned och skriva ut och ska vara i ett sökbart elektroniskt format som inte kan ändras.

Dokument som innehåller information som införlivats genom hänvisningar i prospektet samt tillägg och/eller slutgiltiga villkor i fråga om prospektet ska finnas tillgängliga i samma del i anslutning till prospektet, även via länkar om så är nödvändigt.

Utan att det påverkar rätten till återkallande enligt artikel 22.2, får regelbundna emittenter enligt artikel 9.11 istället för ett tillägg välja att införliva ändringar till det allmänna registreringsdokumentet genom en dynamisk hänvisning till den senaste versionen av det allmänna registreringsdokumentet.

Torsdagen den 15 september 2016

4. Det ska inte vara nödvändigt att registrera sig, godkänna en ansvarsfriskrivning eller betala en avgift för att få tillgång till prospektet.

5. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska på sin webbplats offentliggöra alla godkända prospekt, eller åtminstone en förteckning över godkända prospekt, inklusive en länk till den särskilda delen av webbplatsen som avses i punkt 3 samt en angivelse av värdmedlemsstaten eller värdmedlemsstaterna om prospekt anmäls i enlighet med artikel 24. Den offentliggjorda förteckningen, inklusive länkar, ska hållas aktuell och alla poster ska ligga kvar på webbplatsen under den tidsperiod som avses i punkt 7.

Samtidigt som den behöriga myndigheten underrättar Esmas om godkännandet av ett prospekt eller eventuella tillägg till detta, ska den till Esmas lämna en elektronisk kopia av prospektet och eventuella tillägg samt de uppgifter som är nödvändiga för att Esmas ska kunna kategorisera prospektet i den lagringsmekanism som avses i punkt 6 samt för den rapport som avses i artikel 45.

Den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten ska på sin webbplats offentliggöra information om alla underrättelser som mottagits i enlighet med artikel 24.

6. Senast från inledandet av erbjudandet till allmänheten eller upptagandet till handel av de berörda värdepapperen ska Esmas på sin webbplats offentliggöra alla prospekt som mottagits från de behöriga myndigheterna, inklusive eventuella tillägg till dessa, slutgiltiga villkor och relaterade översättningar i förekommande fall, samt information om värdmedlemsstaten eller värdmedlemsstaterna i fråga om prospekt som anmäls i enlighet med artikel 24. Offentliggörandet ska säkerställas genom en lagringsmekanism som ger allmänheten kostnadsfri tillgång och sökfunktioner. **Nyckelinformation som ingår i prospektet, såsom internationella standardnummer för värdepapper (ISIN) och identifieringskoder för juridiska personer (LEI) för emittenter, erbjudare och garantier, ska vara maskinläsbar även när metadata används.**

7. Alla godkända prospekt ska finnas tillgängliga **i digital form** under minst tio år efter det att de offentliggjorts på de webbplatser som anges i punkterna 2 och 6.

8. När det gäller prospekt som består av flera dokument och/eller innehåller information som införlivats genom hänvisning, får de dokument och den information som tillsammans utgör prospektet offentliggöras och spridas separat, förutsatt att dokumenten görs tillgängliga för allmänheten i enlighet med punkt 2. I varje dokument som ingår i prospektet ska det anges var de andra dokument som redan har godkänts av och/eller registrerats hos den behöriga myndigheten kan erhållas.

9. Texten till och utformningen av det prospekt, och/eller tilläggen till prospektet som har gjorts tillgängligt för allmänheten ska alltid vara identiska med den ursprungliga version som godkänts av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten.

10. En **■** kopia av prospektet **på ett varaktigt medium** ska på begäran lämnas kostnadsfritt till alla fysiska eller juridiska personer av emittenten, erbjudaren, den person som ansöker om upptagande till handel eller de finansiella mellanhänder som placerar eller säljer värdepapperen. Leveransen av papperskopior ska begränsas till de jurisdiktioner där erbjudandet till allmänheten görs eller där upptagandet till handel sker enligt denna förordning.

11. För att säkerställa en konsekvent harmonisering av de förfaranden som fastställs i denna artikel får Esmas utarbeta utkast till tekniska standarder för tillsyn för att närmare specificera kraven för offentliggörande av prospekt.

Kommissionens ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

12. Esmas ska utarbeta utkast till tekniska standarder för tillsyn för att ange de uppgifter som är nödvändiga för den kategorisering av prospekt som avses i punkt 5.

Torsdagen den 15 september 2016

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast [12 månader från dagen för ikraftträdandet av denna förordning].

Kommissionens ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 21

Annonsering

1. De principer som anges i denna artikel ska uppfyllas vid all annonsering som gäller antingen ett erbjudande av värdepapper till allmänheten eller ett upptagande till handel på en reglerad marknad.
2. I annonserna ska det anges att ett prospekt har offentliggjorts eller kommer att offentliggöras och var investerare kan eller kommer att kunna erhålla det.
3. Det ska klart framgå av annonsen att det är en annons. Informationen i denna får inte vara felaktig eller vilseledande. Denna information i annonseringen ska också vara förenlig med informationen som ges i prospektet, om prospektet redan är offentliggjort, eller förenlig med den information som obligatoriskt ska finnas i prospektet, om prospektet offentliggörs senare.
4. All information om erbjudandet av värdepapper till allmänheten eller upptagandet till handel på en reglerad marknad som lämnas muntligen eller skriftligen, även om det inte sker i reklam syfte, ska överensstämma med den information som lämnas i prospektet.

När väsentlig information lämnas av en emittent eller en erbjudare och riktas till en eller flera utvalda investerare i muntlig eller skriftlig form, ska sådan information lämnas till alla andra investerare till vilka erbjudandet riktas, oavsett om ett prospekt krävs eller inte enligt denna förordning. När ett prospekt måste offentliggöras, ska sådan information ingå i prospektet eller i ett tillägg till prospektet enligt artikel 22.1.

5. Den behöriga myndigheten i den medlemsstat där annonseringen sker ska ha kontrollbefogenheter i fråga om iakttagandet av principerna i punkterna 2–4 vid annonsering för erbjudanden av värdepapper till allmänheten eller upptagande till handel på en reglerad marknad.

Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska vid behov bistå den behöriga myndigheten i den medlemsstat där annonseringen sker i bedömningen av huruvida annonseringen överensstämmer med den information som lämnas i prospektet.

Utan att det påverkar de befogenheter som fastställs i artikel 30.1, ska en behörig myndighets kontroll av annonseringen inte utgöra en förutsättning för erbjudanden av värdepapper till allmänheten eller upptagande till handel på en reglerad marknad i någon värdmedlemsstat.

5b. Ingen avgift får tas ut av en behörig myndighet för kontroll av annonsering enligt denna artikel.

5c. Den behöriga myndigheten i den medlemsstat där annonseringen sker får komma överens med den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, om dessa är olika myndigheter, att den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska ha befogenhet att utöva kontrollen av att annonsverksamheten är förenlig med punkt 5. Om en sådan överenskommelse finns ska hemmedlemsstatens behöriga myndighet utan dröjsmål informera emittenten och Esma om detta.

6. Esma ska utarbeta utkast till tekniska standarder för tillsyn för att närmare specificera bestämmelserna om annonsering som föreskrivs i punkterna 2–4 och 5a i denna förordning, även för att specificera bestämmelserna om spridning av annonserna och för att införa förfaranden för samarbete mellan de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten och i den medlemsstat där annonseringen sker.

Torsdagen den 15 september 2016

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast [12 månader från dagen för ikraftträdandet av denna förordning].

Kommissionens ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 22

Tillägg till prospekt

1. Varje ny omständighet av betydelse, sakfel eller förbiseende i samband med informationen i ett prospekt som kan påverka bedömningen av värdepapperen och som uppkommer eller uppmärksammas mellan tidpunkten för godkännandet av prospektet och det slutliga upphörandet av erbjudandet till allmänheten respektive den tidpunkt då handeln på en reglerad marknad påbörjas ska utan onödigt dröjsmål uppges i ett tillägg till prospektet.

Sådana tillägg ska godkännas på samma sätt som det ursprungliga prospektet inom maximalt fem arbetsdagar och offentliggöras med minst samma metoder som de som tillämpades vid offentliggörandet av detta i enlighet med artikel 20. Sammanfattningen, och eventuella översättningar av denna, ska också kompletteras om så är nödvändigt för att beakta den nya informationen i tillägget.

2. Om prospektet avser ett värdepapperserbjudande till allmänheten ska investerare som redan har samtyckt till att köpa eller teckna sig för värdepapperen innan tillägget offentliggörs ha rätt att återkalla sina godkännanden inom **fem** arbetsdagar efter det att tillägget offentliggjorts, förutsatt att den nya omständigheten, sakfelet eller förbiseendet i punkt 1 inträffade före det slutliga upphörandet av erbjudandet till allmänheten eller leveransen av värdepapperen, beroende på vad som inträffar först. Denna period kan förlängas av emittenten eller erbjudaren. Sista dagen för rätten till återkallande ska anges i tillägget.

Om en emittent väljer att införliva ändringar till det allmänna registreringsdokumentet genom en dynamisk hänvisning till den senaste versionen av det allmänna registreringsdokument, i stället för ett tillägg enligt artikel 20.3, ska detta inte påverka investerarens rätt till återkallande i enlighet med första stycket.

3. Om en emittent utarbetar ett tillägg för upplysningar i grundprospektet som endast avser en eller flera individuella emissioner, ska investerarens rätt att återkalla sina godkännanden enligt punkt 2 endast tillämpas på den eller de berörda enskilda emissionerna och inte på några andra emissioner av värdepapper i grundprospektet.

4. Endast ett tillägg ska utarbetas och godkännas om en sådan ny omständighet av betydelse, sakfel eller förbiseende som avses i punkt 1 endast rör informationen i ett **registreringsdokument** eller ett allmänt registreringsdokument, och detta **registreringsdokument** eller allmänna registreringsdokument samtidigt används som en del av flera prospekt. I ett sådant fall ska alla prospekt som omfattas av tillägget anges i detta.

5. När den behöriga myndigheten granskar ett tillägg före godkännande, **utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20.3.2a**, kan den begära att tillägget ska innehålla en konsoliderad version av de prospekt som har kompletterats i form av en bilaga, om så är nödvändigt för att säkerställa att den information som ges i prospektet är begriplig. En sådan begäran ska anses utgöra en begäran om kompletterande information enligt artikel 19.4.

6. För att säkerställa en konsekvent harmonisering av denna artikel och beakta den tekniska utvecklingen på finansmarknaderna ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att specificera situationer där en ny omständighet av betydelse eller ett sakfel eller förbiseende i uppgifterna i prospektet kräver att ett tillägg till prospektet offentliggörs.

Torsdagen den 15 september 2016

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast [12 månader från dagen för ikraftträdandet av denna förordning].

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

KAPITEL V

GRÄNSÖVERSKRIDANDE ERBJUDANDEN OCH UPPTAGANDEN TILL HANDEL SAMT ANVÄNDNING AV SPRÅK

Artikel 23

Räckvidden av godkännandet av ett prospekt och ett allmänt registreringsdokument inom unionen

1. När ett erbjudande till allmänheten eller ett upptagande till handel på en reglerad marknad planeras i en eller flera medlemsstater eller i en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten, ska det prospekt som godkänts i hemmedlemsstaten, liksom eventuella tillägg till detta, vara giltigt för erbjudanden till allmänheten eller upptagande till handel i varje värdmedlemsstat, förutsatt att anmälan görs till Esma och den behöriga myndigheten i varje värdmedlemsstat i enlighet med artikel 24; detta ska dock inte påverka tillämpningen av artikel 35. Vårdmedlemsstatens behöriga myndighet ska inte företa något godkännande eller annat administrativt förfarande i fråga om prospektet.

Bestämmelserna i första stycket i punkt 1 ska i tillämpliga delar gälla för allmänna registreringsdokument som redan godkänts.

När ett prospekt lämnas in för godkännande i mer än en medlemsstat och det innehåller ett allmänt registreringsdokument som redan har godkänts i en annan medlemsstat, ska den behöriga myndighet som behandlar ansökan om godkännande av prospektet inte ompröva det allmänna registreringsdokumentet utan acceptera det tidigare godkännandet.

2. Om nya omständigheter, sakfel eller förbiseenden av betydelse som avses i artikel 22 uppdagas efter godkännandet av prospektet, ska den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten kräva att ett tillägg offentliggörs och godkänns i enlighet med artikel 19.1. Esma och den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten får upplysa den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten om behovet av nya uppgifter.

Artikel 24

Anmälan

1. På begäran av emittenten eller den person som ansvarar för utformningen av prospektet ska den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten inom tre arbetsdagar räknat från mottagandet av begäran, eller inom en arbetsdag efter godkännandet av prospektet om begäran bifogas utkastet till prospekt, översända ett intyg om godkännande till den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten, av vilket det ska framgå att prospektet har upprättats i enlighet med denna förordning, samt en elektronisk kopia av det prospektet. **Esma ska inrätta en portal där varje nationell behörig myndighet lägger in sådan information.**

I tillämpliga fall ska det intyg som avses i första stycket åtföljas av en översättning av prospektet och/eller sammanfattningen, framställd på, emittentens eller den persons som ansvarar för utformningen av prospektet ansvar.

När ett allmänt registreringsdokument har godkänts i enlighet med artikel 9 ska det första och andra stycket i denna punkt gälla i tillämpliga delar.

Emittenten eller den person som ansvarar för upprättandet av prospektet **eller i förekommande fall det allmänna registreringsdokumentet** ska underrättas om godkännandeintyget samtidigt med den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten.

Torsdagen den 15 september 2016

2. Om bestämmelserna i artikel 17.2 och 17.3 har tillämpats ska detta framgå av intyget, liksom skälen till detta.
3. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska underrätta Esma om intyget om godkännande av prospektet samtidigt som den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten underrättas.
4. Om de slutgiltiga villkoren för ett grundprospekt som redan har anmälts varken ingår i grundprospektet eller i ett tillägg ska den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten så snart det är praktiskt möjligt efter det att de registrerats kommunicera dem elektroniskt till den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten eller värdmedlemsstaterna och till Esma.
5. De behöriga myndigheterna ska inte ta ut någon avgift för underrättelse eller mottagande av en underrättelse om prospekt eller tillägg till dessa, **eller i förekommande fall det allmänna registreringsdokumentet**, eller för eventuell relaterad tillsynsverksamhet, vare sig i hemmedlemsstaten eller i värdmedlemsstaten eller värdmedlemsstaterna.
6. För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för denna förordning och beakta den tekniska utvecklingen på finansmarknaderna får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för anmälan av intyget om godkännande, prospektet, tillägget till prospektet **eller det allmänna registreringsdokumentet** och översättningen av prospektet och/eller sammanfattningen.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 25**Användning av språk**

1. När värdepapper erbjuds allmänheten eller ansökan görs om upptagande till handel på en reglerad marknad enbart i hemmedlemsstaten, ska prospektet avfattas på ett språk som godtas av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten.
2. När värdepapper erbjuds allmänheten eller ansökan om upptagande till handel på en reglerad marknad görs i en eller flera medlemsstater utom hemmedlemsstaten, ska prospektet avfattas antingen på ett språk som godtas av de behöriga myndigheterna i de medlemsstaterna eller på ett språk som allmänt används i internationella finansskretsar, efter emittentens, erbjudarens eller den persons som begär upptagande till handel val.

Den behöriga myndigheten i varje värdmedlemsstat **ska** kräva att den sammanfattning som avses i artikel 7 ska översättas till dess officiella språk, men får inte kräva att någon annan del av prospektet översätts. [**Ändr. 3**]

För att den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska kunna utföra sin granskning och godkänna prospektet ska prospektet avfattas antingen på ett språk som den myndigheten godtar eller på ett språk som allmänt används i internationella finansskretsar, efter emittentens, erbjudarens eller den persons som ansöker om upptagande till handel val.

3. När värdepapper erbjuds allmänheten eller ansökan görs om upptagande till handel på en reglerad marknad i flera medlemsstater inklusive hemmedlemsstaten, ska prospektet avfattas på ett språk som godtas av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten och ska också göras tillgängligt antingen på ett språk som godtas av de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaterna eller på ett språk som allmänt används i internationella finansskretsar, efter emittentens, erbjudarens eller den persons som ansöker om upptagande till handel val.

Den behöriga myndigheten i varje värdmedlemsstat kan kräva att den sammanfattning som avses i artikel 7 ska översättas till dess officiella språk, men får inte kräva att någon annan del av prospektet översätts.

Torsdagen den 15 september 2016

4. De slutgiltiga villkoren och sammanfattningen av den enskilda emissionen ska vara avfattade på samma språk som det godkända grundprospektet.

När de slutgiltiga villkoren delges den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten, eller om det finns fler än en värdmedlemsstat, till de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaterna, ska de slutgiltiga villkoren och den bifogade sammanfattningen av den enskilda emissionen omfattas av de språkkrav som anges i denna artikel.

KAPITEL VI

SÄRSKILDA REGLER FÖR EMITTENTER SOM ÄR ETABLERADE I TREDJELÄNDER

Artikel 26

Erbjudande eller upptagande till handel av värdepapper enligt ett prospekt som upprättats i enlighet med denna förordning

1. **Om** en emittent från ett tredjeland **■** har för avsikt att erbjuda värdepapper till allmänheten i unionen eller ansöka om upptagande till handel med värdepapper på en reglerad marknad som är etablerad i unionen enligt ett prospekt som har upprättats i enlighet med denna förordning ska denne i enlighet med artikel 19 inhämta godkännande av sitt prospekt från den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat.

När ett prospekt har godkänts i enlighet med första stycket ska detta medföra alla rättigheter och skyldigheter som gäller för ett prospekt enligt denna förordning och prospektet och emittenter från tredjeland ska omfattas av alla bestämmelser i denna förordning under tillsyn av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten.

■

Artikel 27

Erbjudande eller upptagande till handel av värdepapper enligt ett prospekt som upprättas i enlighet med lagstiftningen i ett tredjeland

1. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten för en emittent från ett tredjeland får godkänna prospekt för erbjudande till allmänheten eller upptagande till handel på en reglerad marknad som upprättats i enlighet med, och omfattas av, den nationella lagstiftning som emittenten från tredjelandet lyder under, **förutsatt att**

a) informationskraven i den lagstiftningen är likvärdiga med kraven enligt denna förordning, **och**

b) **den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten har ingått samarbetsavtal med den relevanta tillsynsmyndigheten för tredjelandsemittenten i enlighet med artikel 28.**

2. Om värdepapper som givits ut av en emittent i ett tredje land erbjuds till allmänheten eller upptas till handel i en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten, ska kraven i artiklarna 23, 24 och 25 tillämpas.

För sådana emittenter ska den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ha rätt att ta ut en extra avgift för den börda en sådan emission medför.

3. Kommissionen **ska ges befogenhet** att i enlighet med artikel 42 anta delegerade akter för att fastställa allmänna kriterier för likvärdighet grundat på de krav som fastställs i artiklarna 6, 7, 8 och 13.

På grundval av ovanstående kriterier får kommissionen anta ett **genomförandebeslut** som fastställer att **informationskraven i ett tredjelandets lagstiftning är likvärdiga med kraven i** denna förordning. Sådana genomförandebeslut ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 43.2.

Torsdagen den 15 september 2016

Artikel 28

Samarbete med tredjeländer

1. Vid tillämpningen av artikel 27, och när så anses nödvändigt, vid tillämpningen av artikel 26, ska medlemsstaternas behöriga myndigheter ingå samarbetsavtal med tillsynsmyndigheter i tredjeländer rörande informationsutbyte med tillsynsmyndigheter i tredjeländer och verkställandet av de skyldigheter som uppstår enligt denna förordning i tredjeländer, **såvida inte det tredjelandet finns upptaget på kommissionens lista över icke-samarbetsvilliga länder**. De samarbetsformerna ska leda till åtminstone ett effektivt informationsutbyte som gör att de behöriga myndigheterna kan utföra sina skyldigheter enligt denna förordning.

En behörig myndighet ska informera Esma och de andra behöriga myndigheterna om den avser att komma överens om en sådan samarbetsform.

2. Vid tillämpningen av artikel 27, och när så anses nödvändigt, vid tillämpningen av artikel 26, ska Esma underlätta och samordna utvecklingen av samarbetsavtalen mellan de behöriga myndigheterna och berörda tillsynsmyndigheter från tredjeländer.

Esma ska också när det är nödvändigt underlätta och samordna utbytet mellan behöriga myndigheter av information som erhållits från tillsynsmyndigheter i tredjeländer som kan vara relevanta när åtgärder vidtas enligt artiklarna 36 och 37.

3. De behöriga myndigheterna ska ingå samarbetsformer om utbyte av information med tillsynsmyndigheterna i tredjeländer enbart om den utlämnade informationen omfattas av garantier om tystnadsplikt som minst motsvarar dem som anges i artikel 33. Detta informationsutbyte måste vara avsett för fullgörande av dessa behöriga myndigheters verksamhetsuppgifter.

3a. Esma får utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att fastställa minimiinnehållet i de samarbetsformer som avses i punkt 1.

Kommissionens ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

3b. För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för denna artikel får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att fastställa ett malldokument för de samarbetsformer som de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna ska tillämpa.

KAPITEL VII

ESMA OCH BEHÖRIGA MYNDIGHETER

Artikel 29

Behöriga myndigheter

1. Varje medlemsstat ska utse en enda behörig administrativ myndighet som är ansvarig för att utföra de uppgifter som anges i denna förordning och för att se till att de bestämmelser som antas i enlighet med förordningen tillämpas. Medlemsstaterna ska informera kommissionen, Esma och de andra behöriga myndigheterna i andra medlemsstater om detta.

Den behöriga myndigheten ska vara oberoende av marknadsdeltagare.

2. Medlemsstaterna kan tillåta att deras behöriga myndigheter delegerar uppgiften att offentliggöra godkända prospekt på internet.

Torsdagen den 15 september 2016

Eventuell delegering av uppgifter till andra enheter ska anges i ett särskilt beslut med angivande av vilka uppgifter som ska utföras och på vilka villkor de ska utföras. De villkoren ska innehålla en bestämmelse om att enheten ska agera och vara organiserad på ett sådant sätt att intressekonflikter undviks och att den information som erhållits vid utförandet av de delegerade uppgifterna inte utnyttjas på ett illojalt sätt eller för att förhindra konkurrens. Beslutet ska ange alla avtal som ingås mellan den behöriga myndigheten och den enhet som uppgifterna delegeras till.

Det slutliga ansvaret för övervakningen av att denna förordning och för godkännande av prospektet ska ligga hos den behöriga myndighet eller de behöriga myndigheter som har utsetts i enlighet med punkt 1.

Medlemsstaterna ska meddela kommissionen, Esmå och de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna det beslut som avses i andra stycket beslut som fattas, inbegripet de exakta villkor som reglerar sådan delegering.

3. Punkterna 1 och 2 ska gälla utan att det påverkar medlemsstaternas möjlighet att inrätta separata rättsliga och administrativa förfaranden för utomeuropeiska territorier när den medlemsstaten ansvarar för deras yttre förbindelser.

Artikel 30

De behöriga myndigheternas befogenheter

1. För att utföra sina uppgifter enligt denna förordning ska behöriga myndigheter i enlighet med nationell rätt ha minst följande tillsyns- och utredningsbefogenheter:

- a) Kräva att emittenter, erbjudare eller personer som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad tar med kompletterande uppgifter i prospektet, om det är nödvändigt för att skydda investerarna.
- b) Kräva att emittenter, erbjudare eller personer som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad, och de personer som kontrollerar dem eller kontrolleras av dem, överlämnar upplysningar och handlingar.
- c) Kräva att revisorer och företagsledning hos emittenter, erbjudare och personer som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad samt finansiella mellanhänder som fått i uppdrag att utföra erbjudandet till allmänheten eller begära upptagande till handel, överlämnar upplysningar.
- d) Meddela tillfälligt förbud för ett erbjudande till allmänheten eller ett upptagande till handel under högst **25** på varandra följande arbetsdagar vid ett och samma tillfälle, om den har skälig anledning att misstänka att bestämmelserna i denna förordning har överträtts.
- e) Förbjuda annonsering helt eller tillfälligt eller kräva att emittenter, erbjudare eller personer som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad eller relevanta finansiella mellanhänder att upphöra med eller tillfälligt drar in annonseringen under högst tio på varandra följande arbetsdagar vid ett och samma tillfälle, om den har skälig anledning att tro att bestämmelserna i denna förordning har överträtts.
- f) Förbjuda ett erbjudande till allmänheten, om den finner att bestämmelserna i denna förordning har överträtts eller har skälig anledning att misstänka att de skulle överträdas.
- g) Meddela eller begära att den berörda reglerade marknaden meddelar tillfälligt förbud för handeln på en reglerad marknad under högst tio på varandra följande arbetsdagar vid ett och samma tillfälle om den har skälig anledning att tro att bestämmelserna i denna förordning har överträtts.
- h) Förbjuda handel på en reglerad marknad om den finner att bestämmelserna i denna förordning har överträtts.

Torsdagen den 15 september 2016

- i) Offentliggöra det faktum att en emittent, en erbjudare eller en person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad underlåter att iaktta sina skyldigheter.
- j) Avbryta granskningen av ett prospekt som ingivits för godkännande eller avbryta ett erbjudande till allmänheten eller ett upptagande till handel om den behöriga myndigheten utnyttjar sin befogenhet att införa ett förbud eller en begränsning i enlighet med artikel 42 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014⁽¹⁾, till dess att förbudet eller begränsningen har upphört.
- k) Avslå godkännande av prospekt som upprättats av en viss emittent, erbjudare eller en person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad för en period av högst fem år, om denna emittent, erbjudare eller person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad allvarligt eller upprepade gånger har överträtt bestämmelserna i denna förordning.
- l) Lämna ut, eller kräva att emittenten lämnar ut, all väsentlig information som kan tänkas påverka bedömningen av ett värdepapper som tagits upp till handel på en reglerad marknad, för att skydda investerarna eller för att säkerställa att marknaden fungerar störningsfritt.
- m) Meddela tillfälligt förbud eller begära att den berörda reglerade marknaden meddelar tillfälligt förbud för handeln med ett värdepapper om myndigheten anser att emittentens ställning är sådan att handeln skulle skada investerarnas intressen.
- n) Utföra inspektioner på plats eller utredningar på andra platser än privatbostäder för fysiska personer, och för detta ändamål få tillträde till lokaler för att få åtkomst till dokument och andra uppgifter i någon form när det föreligger rimlig misstanke om att det finns dokument och andra uppgifter med anknytning till föremålet för utredningen som kan vara relevanta för att bevisa en överträdelse av denna förordning.

När så krävs enligt nationell lagstiftning får den behöriga myndigheten begära att behörig rättslig myndighet ska besluta om att utnyttja befogenheterna enligt första stycket. I enlighet med artikel 21 i förordning (EU) nr 1095/2010 ska Esmas ha rätt att delta i inspektioner på plats enligt led n, om dessa utförs gemensamt av två eller flera behöriga myndigheter.

2. De behöriga myndigheterna ska utöva sina befogenheter enligt vad som avses i punkt 1, i den utsträckning som krävs för att de ska kunna uppfylla sitt ansvar för att övervaka efterlevnaden av denna förordning och godkänna prospektet, på något av följande sätt:

- a) Direkt.
- b) I samarbete med andra myndigheter.
- c) På eget ansvar genom delegering till sådana myndigheter.
- d) Genom hänvändelse till de behöriga rättsliga myndigheterna.

3. Medlemsstaterna ska se till att lämpliga åtgärder vidtagits så att behöriga myndigheter förfogar över de tillsyns- och övervakningsbefogenheter som behövs för att de ska kunna uppfylla sina åtaganden.

4. En person som rapporterar information till den behöriga myndigheten i enlighet med denna förordning ska inte anses överträda eventuella restriktioner för lämnande av uppgifter som ålagts genom avtal eller i någon lagbestämmelse eller administrativ bestämmelse, och den rapporterande personen ska inte ha någon form av ansvar med avseende på denna rapportering.

5. Punkterna 1–3 ska inte påverka en medlemsstats möjlighet att införa särskilda rättsliga och administrativa åtgärder för utomeuropeiska territorier för vars yttre förbindelser medlemsstaten i fråga är ansvarig.

Artikel 31**Samarbete mellan behöriga myndigheter**

1. De behöriga myndigheterna ska samarbeta med varandra och med Esmas vid tillämpningen av denna förordning. De ska utbyta information utan onödigt dröjsmål och samarbeta om undersökningar, tillsyn och kontroll av efterlevnad.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 84).

Torsdagen den 15 september 2016

Om medlemsstaterna i enlighet med artikel 36 har valt att fastställa straffrättsliga påföljder för de överträdelser av bestämmelserna som avses i denna förordning, ska de se till att lämpliga åtgärder har vidtagits, så att behöriga myndigheterna har alla nödvändiga befogenheter att etablera kontakter med rättsliga myndigheter inom sin jurisdiktion för att få särskild information om brottsutredningar eller straffrättsliga förfaranden som har inletts på grund av eventuella överträdelser av denna förordning och vidarebefordra samma information till andra behöriga myndigheter och Esma, så att de kan uppfylla sin skyldighet att samarbeta med varandra och Esma vid tillämpningen av denna förordning.

2. En behörig myndighet får vägra att tillmötesgå en begäran om information eller en begäran om samarbete i samband med en undersökning endast under någon följande exceptionella omständigheter:

- a) Om tillmötesgående av begäran sannolikt kan inverka negativt på dess egna undersökningar, efterlevnadskontroller eller en brottsutredning.
- b) Om rättsliga förfaranden redan har inletts beträffande samma handlingar och mot samma personer inför den berörda medlemsstatens myndigheter.
- c) Om ett slutligt rättsligt avgörande redan har meddelats mot samma personer för samma handlingar i den berörda medlemsstaten.

3. De behöriga myndigheterna ska på begäran omedelbart överlämna all information som krävs för syftet med denna förordning.

4. Den behöriga myndigheten får begära bistånd från den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat i fråga om inspektioner på plats eller undersökningar.

Den begärande behöriga myndigheten ska informera Esma om varje framställan som avses i första stycket. När det rör sig om gränsöverskridande undersökningar eller inspektioner ska Esma samordna kontroller eller utredningen om en av de behöriga myndigheterna begär det.

Om en behörig myndighet tar emot en begäran från en behörig myndighet i en annan medlemsstat om att genomföra en inspektion på plats eller en undersökning får den förstnämnda myndigheten göra följande:

- a) Själv genomföra inspektionen på plats eller undersökningen.
- b) Tillåta att den behöriga myndighet som inkom med begäran deltar i en inspektion på plats eller en undersökning.
- c) Tillåta att den behöriga myndighet som inkom med begäran själv genomför inspektionen på plats eller undersökningen.
- d) Utse revisorer eller andra sakkunniga för att utföra inspektionen på plats eller undersökningen.
- e) Samarbeta med övriga behöriga myndigheter vid utförandet av vissa tillsynsuppgifter.

5. De behöriga myndigheterna får till Esma hänskjuta situationer där en begäran om samarbete, i synnerhet för utbyte av upplysningar, har avslagits eller inte lett till åtgärder inom rimlig tid. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 258 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) får Esma i de fall som avses i första meningen agera i enlighet med de befogenheter som myndigheten tilldelats genom artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

6. Esma kan utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera vilka uppgifter som ska utbytas mellan de behöriga myndigheterna i enlighet med punkt 1.

Kommissionens ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

7. Esma kan utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för samarbete och utbyte av information mellan behöriga myndigheter.

Torsdagen den 15 september 2016

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i tredje stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 32**Samarbete med Esma**

1. De behöriga myndigheterna ska samarbeta med Esma vid tillämpningen av denna förordning, i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010.
2. De behöriga myndigheterna ska omgående förse Esma med alla uppgifter den behöver för att utföra sina verksamhetsuppgifter, i enlighet med artikel 35 i förordning (EU) nr 1095/2010.
3. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av den här artikeln kan Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att fastställa de förfaranden och format för informationsutbyte som avses i punkt 2.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 33**Tystnadsplikt**

1. All information som utbyts mellan behöriga myndigheter enligt denna förordning och som avser affärs- eller driftförhållanden och andra ekonomiska eller personliga förhållanden ska anses vara konfidentiell och omfattas av tystnadsplikt, utom då den behöriga myndigheten när informationen lämnas anger att informationen får lämnas ut eller då så krävs för rättsliga förfaranden.
2. Sekretess ska gälla för alla personer som arbetar eller har arbetat för den behöriga myndigheten och för någon enhet till vilken den behöriga myndigheten har delegerat sina befogenheter. Information som omfattas av tystnadsplikt får lämnas ut till en annan person eller myndighet endast när detta föreskrivs i unionsrätten eller nationell rätt.

Artikel 34**Uppgiftsskydd**

I fråga om behandling av personuppgifter inom ramen för denna förordning, ska behöriga myndigheter utföra sina uppgifter enligt denna förordning i enlighet med nationella lagar och andra författningar som införlivar direktiv 95/46/EG.

I fråga om Esmas behandling av personuppgifter inom ramen för denna förordning, ska Esma följa bestämmelserna i förordning (EG) nr 45/2001.

Artikel 35**Förebyggande åtgärder**

1. I fall då värmedlemsstatens behöriga myndighet konstaterar att emittenter, erbjudare eller personer som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad eller finansiella institut med ansvar för förfarandena i samband med erbjudanden till allmänheten har begått oegentligheter eller att dessa personer har överträtt sina skyldigheter enligt denna förordning, måste den meddela dessa undersökningsresultat till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten och till Esma.
2. Om emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad eller det finansinstitut som ansvarar för erbjudandet till allmänheten fortsätter att överträda de relevanta bestämmelserna i denna förordning trots de åtgärder som vidtagits av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, ska den behöriga myndigheten i värmedlemsstaten, efter att ha informerat den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten och Esma, vidta alla lämpliga åtgärder för att skydda investerarna och utan onödigt dröjsmål underrätta kommissionen och Esma om detta.

Torsdagen den 15 september 2016

3. I de situationer som avses i punkt 2 får Esma agera i enlighet med de befogenheter som myndigheten tilldelats genom artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

KAPITEL VIII

ADMINISTRATIVA ÅTGÄRDER OCH SANKTIONER

Artikel 36

Administrativa åtgärder och sanktioner

1. Medlemsstaterna ska i enlighet med nationell lagstiftning ge behöriga myndigheter befogenhet att vidta administrativa åtgärder och tillgripa administrativa påföljder, **som ska vara effektiva, proportionerliga och avskräckande**, utan påverkan på de behöriga myndigheternas tillsyns- och utredningsbefogenheter enligt artikel 30 och medlemsstaternas rätt att besluta om och tillgripa straffrättsliga påföljder. Dessa administrativa åtgärder och påföljder ska åtminstone tillämpas mot följande:

- a) Överträdelse av artikel 3, artikel 5, artikel 6, artikel 7.1–10, artikel 8, artikel 9.1–13, artikel 10, artikel 11.1 och 3, artikel 12, artikel 14.2, artikel 15.1 och 2, artikel 16.1, artikel 17.1 och 3, artikel 18.1–3, artikel 19.1, artikel 20.1–4 och 7–10, artikel 21.2–4, artikel 22.1, 2 och 4 samt artikel 25 i denna förordning.
- b) Underlåtenhet att samarbeta eller uppfylla sina skyldigheter i samband med en utredning, inspektion eller begäran som omfattas av artikel 30.

Medlemsstaterna får besluta att inte fastställa några bestämmelser om administrativa sanktioner som avses i första stycket om överträdelserna som avses i led a eller led b i det stycket redan är föremål för straffrättsliga påföljder enligt deras nationella rätt senast den [12 månader **från dagen** för ikraftträdandet **av denna förordning**]. Om medlemsstaterna så beslutar ska de underrätta kommissionen och Esma på ett detaljerat sätt om de relevanta delarna av sin straffrätt.

Senast den [12 månader **från dagen** för ikraftträdandet **av denna förordning**] ska medlemsstaterna i detalj anmäla de regler som avses i första och andra stycket till kommissionen och Esma. De ska utan dröjsmål underrätta kommissionen och Esma om eventuella ändringar av reglerna.

2. Medlemsstaterna ska i enlighet med nationell rätt se till att de behöriga myndigheterna har befogenhet att vidta och besluta åtminstone följande administrativa sanktioner och åtgärder i fråga om de överträdelse som anges i punkt 1 a:

- a) Ett offentligt utlåtande med uppgift om den ansvariga fysiska eller juridiska personen och om överträdelsens karaktär **i enlighet med artikel 40**.
- b) Ett föreläggande enligt vilket det krävs att den fysiska eller juridiska personen upphör med sitt agerande och inte upprepar detta.
- c) Maximala administrativa sanktionsavgifter på minst två gånger beloppet av de vinster som erhållits eller de förluster som undvikits genom överträdelsen, om dessa belopp kan fastställas.
- d) I fråga om en juridisk person, maximala administrativa sanktionsavgifter på minst 5 000 000 EUR eller, i medlemsstater vars valuta inte är euro, det motsvarande beloppet i den nationella valutan den [dagen för ikraftträdandet **av denna förordning**], eller 3 % av den juridiska personens totala årsomsättning enligt den senaste tillgängliga redovisning som har godkänts av ledningsorganet.

Torsdagen den 15 september 2016

Om den juridiska personen är ett moderbolag eller dotterbolag till ett moderbolag som ska upprätta en koncernredovisning enligt direktiv 2013/34/EU, ska den relevanta totala årsomsättningen vara den totala årsomsättningen eller motsvarande typ av inkomst enligt relevant EU-lagstiftning på redovisningsområdet i den senast tillgängliga koncernredovisning som godkänts av ledningsorganet för det yttersta moderbolaget.

- e) För en fysisk person, maximala administrativa böter på minst 700 000 EUR eller, i medlemsstater som inte har euron som valuta, motsvarande värde i nationell valuta [dagen för **denna förordnings ikraftträdande**].
3. Medlemsstaterna får föreskriva ytterligare sanktioner eller åtgärder och högre sanktionsavgifter än vad som föreskrivs i denna förordning.

Artikel 37

Utövande av tillsyns- och sanktionsbefogenheter

1. De behöriga myndigheterna ska när de fastställer typ av och storlek på administrativa sanktioner och åtgärder beakta alla relevanta omständigheter, inklusive följande där så är lämpligt:

- a) Överträdelsens allvarlighetsgrad och varaktighet.
- b) Graden av ansvar hos den person som är ansvarig för överträdelsen.
- c) Finansiell styrka hos den person som är ansvarig för överträdelsen enligt den ansvariga juridiska personens totala omsättning eller den aktuella fysiska personens årsinkomst och nettotillgångar.
- d) Överträdelsens inverkan på icke-professionella investerarens intressen.
- e) Storleken på de vinster som har gjorts eller de förluster som undvikits av den person som är ansvarig för överträdelsen eller förluster för tredje part till följd av överträdelsen, i den mån dessa kan fastställas.
- f) Graden av samarbete med den behöriga myndigheten hos den person som är ansvarig för överträdelsen, utan att det påverkar behovet av att säkerställa återbetalning av de vinster som personen har erhållit eller de förluster som den undvikits.
- g) Tidigare överträdelser av den person som gjort sig skyldig till överträdelsen.
- h) Åtgärder som den person som är ansvarig för överträdelsen har vidtagit efter överträdelsen för att förhindra att den upprepas.

2. När de behöriga myndigheterna utövar sina befogenheter att påföra sanktioner och vidta andra administrativa åtgärder enligt artikel 36 ska de bedriva ett nära samarbete för att se till att utövandet av deras tillsyns- och utredningsbefogenheter och de administrativa sanktionerna och andra administrativa åtgärder som de påför är effektiva och lämpliga enligt denna förordning. De ska samordna sina åtgärder för att undvika eventuellt dubbelarbete och överlappningar när de utövar sina tillsyns- och utredningsbefogenheter och när de påför de administrativa sanktionerna och åtgärderna i gränsöverskridande fall.

Artikel 38

Omprövning

Medlemsstaterna ska se till att beslut som fattas i enlighet med bestämmelserna i denna förordning är vederbörligen motiverade och omfattas av rätten att överklaga inför domstol.

Artikel 39

Rapportering av överträdelser

1. De behöriga myndigheterna ska inrätta effektiva mekanismer för att uppmuntra och möjliggöra rapportering till dem om faktiska eller potentiella överträdelser av denna förordning.

Torsdagen den 15 september 2016

2. Systemen enligt punkt 1 ska åtminstone inkludera följande:
- a) Särskilda förfaranden för mottagande av rapporter om faktiska eller potentiella överträdelser och uppföljning av dem, inbegripet inrättande av säkra kommunikationskanaler för sådana rapporter.
 - b) Lämpligt skydd för anställda med anställningsavtal som rapporterar om överträdelser, åtminstone mot vedergällning, diskriminering och andra former av orättvis behandling från deras arbetsgivare eller en tredje part.
 - c) Identitets- och personuppgiftsskydd för både den person som rapporterar överträdelser och den fysiska person som påstås vara ansvarig för en överträdelse under alla skeden av förfarandena, såvida inte sådant offentliggörande krävs enligt nationell rätt i samband med ytterligare utredning eller efterföljande rättsliga förfaranden.
3. Medlemsstaterna får föreskriva att ekonomiska incitament till personer som erbjuder relevant information om faktiska eller potentiella överträdelser av denna förordning kan beviljas i enlighet med nationell rätt om det inte finns andra rättsliga skyldigheter eller avtalsförpliktelser för dessa personer att rapportera sådan information, och förutsatt att informationen är ny och att den leder till påförandet av en administrativ sanktion eller straffrättslig påföljd eller vidtagande av en annan administrativ åtgärd på grund av en överträdelse av denna förordning.
4. Medlemsstaterna ska kräva att arbetsgivare som bedriver verksamhet som regleras med avseende på finansiella tjänster ska ha inrättat lämpliga förfaranden genom vilka deras anställda kan rapportera faktiska eller potentiella överträdelser internt genom en särskild, oberoende och självständig kanal.

Artikel 40

Offentliggörande av beslut

1. Den behöriga myndigheten ska på sin officiella webbplats offentliggöra beslut om administrativa sanktioner eller åtgärder till följd av en överträdelse av denna förordning omedelbart efter det att den person som har ålagts sanktionen eller åtgärden har informerats om det beslutet. Offentliggörandet ska innehålla åtminstone information om överträdelsens typ och art och om vilka personer som är ansvariga. Den skyldigheten ska inte gälla beslut om åläggande av åtgärder av utredningskaraktär.
2. Om den behöriga myndigheten anser att ett offentliggörande av de juridiska personernas identitet eller av de fysiska personernas identitet eller personuppgifter är oproportionerlig, mot bakgrund av en bedömning av proportionaliteten i offentliggörandet av sådana uppgifter i det enskilda fallet, eller om offentliggörandet skulle äventyra finansmarknadernas stabilitet eller en pågående utredning, ska medlemsstaterna se till att de behöriga myndigheterna
- a) skjuter upp offentliggörandet av beslutet om sanktionen eller åtgärden tills det inte längre finns någon anledning att inte offentliggöra det,
 - b) offentliggör beslutet om sanktionen eller åtgärden på anonym grund på ett sätt som överensstämmer med nationell rätt, om ett sådant anonymt offentliggörande säkerställer ett effektivt skydd av personuppgifterna i fråga; vid ett beslut om att offentliggöra en sanktion eller åtgärd på anonym grund får offentliggörandet av de relevanta uppgifterna skjutas upp under en rimlig tidsperiod, om det antas att anledningen till det anonyma offentliggörandet kommer att upphöra att gälla inom denna tidsperiod,
 - c) inte offentliggör beslutet om sanktionen eller åtgärden om de alternativ som anges i leden a och b inte anses vara tillräckliga för att säkerställa att
 - i) att finansmarknadernas stabilitet inte äventyras,

Torsdagen den 15 september 2016

ii) att offentliggörandet av dessa beslut är proportionerligt, när det gäller åtgärder som bedöms vara av mindre vikt.

3. Vid överklagande av beslutet om att påföra en sanktion eller åtgärd inför relevanta rättsliga eller andra myndigheter, ska de behöriga myndigheterna på sin officiella webbplats omedelbart även offentliggöra information om detta och all senare information om resultatet av ett sådant överklagande. Dessutom ska alla beslut om ogiltigförklarande av ett tidigare beslut eller om påförande av en sanktion eller åtgärd offentliggöras.

4. De behöriga myndigheterna ska säkerställa att allt som offentliggörs i enlighet med denna artikel ska finnas kvar på deras officiella webbplats under minst fem år efter offentliggörandet. Personuppgifter i offentliggörandet ska endast finnas på den behöriga myndighetens officiella webbplats under den tidsperiod som är nödvändig enligt tillämpliga regler om uppgiftsskydd.

Artikel 41

Rapportering av sanktioner till Esma

1. Den behöriga myndigheten ska en gång om året till Esma lämna sammanställda uppgifter om alla administrativa sanktioner eller åtgärder som vidtagits i enlighet med artikel 36. Esma ska offentliggöra den samlade informationen i en årsrapport.

Om medlemsstaterna i enlighet med artikel 36.1 har valt att fastställa straffrättsliga påföljder för överträdelse av bestämmelser som avses i artikel 36.1, ska deras behöriga myndigheter årligen tillhandahålla Esma anonymiserade uppgifter i aggregerad form om alla inledda brottsutredningar och alla ålagda straffrättsliga påföljder. Esma ska i en årsrapport offentliggöra uppgifter om utdömda straffrättsliga påföljder.

2. Om den behöriga myndigheten har offentliggjort administrativa eller straffrättsliga påföljder eller andra administrativa åtgärder, ska den samtidigt underrätta Esma om dessa administrativa sanktioner eller åtgärder.

3. Behöriga myndigheter ska informera Esma om alla administrativa sanktioner eller åtgärder som påförts men som inte offentliggjorts i enlighet med artikel 40.2 c, inbegripet överklaganden av dessa och utgången av de överklagandena. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna delges information och den slutliga domen vid ålagda straffrättsliga påföljder och att de lämnar dessa till Esma. Esma ska upprätthålla en central databas över sanktioner som rapporterats till Esma med informationsutbyte mellan de behöriga myndigheterna som enda syfte. Den databasen ska endast vara tillgänglig för behöriga myndigheter och ska uppdateras på grundval av uppgifter som lämnas av de behöriga myndigheterna.

KAPITEL IX

DELEGERADE AKTER OCH GENOMFÖRANDEAKTER

Artikel 42

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den delegering av befogenhet **att anta delegerade akter** som avses i artikel 1.6, artikel 2.2, artikel 13.1 och 2, artikel 14.3, artikel 15.3 och artikel 27.3 ska ges till kommissionen för en obegränsad tidsperiod från och med [dagen för ikraftträdandet av **denna förordning**].

Torsdagen den 15 september 2016

3. Den delegering av befogenhet **att anta delegerade akter** som avses i artikel 1.6, artikel 2.2, artikel 13.1 och 2, artikel 14.3, artikel 15.3 och artikel 27.3 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas enligt artikel 1.6, artikel 2.2, artikel 13.1 och 2, artikel 14.3, artikel 15.3 och artikel 27.3 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet inte gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 43

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av Europeiska värdepapperskommittén, som inrättats genom kommissionens beslut 2001/528/EG⁽¹⁾. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

KAPITEL X

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 44

Upphävande

1. Direktiv 2003/71/EG upphävs från och med [den dag då denna förordning börjar tillämpas].
2. Hänvisningar till direktiv 2003/71/EG ska tolkas som hänvisningar till denna förordning och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga IV till den här förordningen.

4. Prospekt som godkänns i enlighet med de nationella lagar som införlivar direktiv 2003/71/EG före den [tillämpningsdatumet för denna förordning] ska fortsätta att regleras av den nationella lagen till dess att deras giltighetstid löper ut eller till dess att tolv månader har förflutit efter [tillämpningsdatumet för denna förordning], beroende på vad som inträffar först.

Artikel 45

Esmas rapport om prospekt

1. På grundval av de dokument som offentliggörs via den mekanism som avses i artikel 20.6 ska Esma varje år offentliggöra en rapport med statistik över godkända och anmälda prospekt i unionen samt en analys av trender, med beaktande av typer av emittenter, särskilt små och medelstora företag, och typer av emissioner, särskilt vederlag för erbjudanden, typ av överförbara värdepapper, typ av handelsplats samt nominellt värde.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut 2001/528/EG av den 6 juni 2001 om inrättande av en europeisk värdepapperskommitté (EGT L 191, 13.7.2001, s. 45).

Torsdagen den 15 september 2016

2. Rapporten ska särskilt innehålla följande:

- a) En analys av i vilken utsträckning de regelverk för offentliggörande som anges i artiklarna 14 och 15 och det allmänna registreringsdokument som anges i artikel 9 används inom unionen.
 - b) Statistik över grundprospekt och slutgiltiga villkor och statistik över prospekt som upprättats som separata dokument eller som ett enda dokument.
 - c) Statistik över de genomsnittliga och totala belopp som anskaffas genom erbjudanden av värdepapper till allmänheten som omfattas av denna förordning, av onoterade företag, företag vars värdepapper handlas på multilaterala handelsplattformar, inklusive tillväxtmarknader för små och medelstora företag, och företag vars värdepapper är upptagna till handel på reglerade marknader. I förekommande fall ska statistiken innehålla en uppdelning mellan marknadsintroduktioner och efterföljande erbjudanden och mellan aktierelaterade och icke-aktierelaterade värdepapper.
- ca) Statistik över kostnaderna för att upprätta ett prospekt uppdelade åtminstone mellan olika kategorier av emittenter, emissionens storlek och plats samt de olika typer av avgifter som emittenterna måste betala och de kategorier av tjänsteleverantörer som tar ut avgifterna. Statistiken ska åtföljas av en analys av hur effektiv konkurrensen är mellan tjänsteleverantörer involverade i utarbetandet av prospekt och rekommendationer om hur kostnaderna kan minskas.**

Artikel 46

Översyn

Senast [fem år **från dagen** för ikraftträdandet **av denna förordning**] ska kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag.

Rapporten ska bland annat innehålla en bedömning av huruvida prospektsammanfattningen, de regelverk för offentliggörande som fastställs i artiklarna 14 och 15 och det allmänna registreringsdokument som fastställs i artikel 9 fortfarande är lämpliga mot bakgrund av de eftersträlvade målen. Rapporten ska beakta resultaten av den sakkunnighetsbedömning som nämns i artikel 19.12.

Artikel 47

Ikraftträdande och tillämpning

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 2. Den ska tillämpas från och med den [24 månader **från dagen** för denna förordnings ikraftträdande].
- 2a. Genom undantag från punkt 2 får medlemsstaterna välja att tillämpa de gränser som fastställts för undantaget i artikel 1.3 d eller alternativet i artikel 3.2 från och med dagen för denna förordnings ikraftträdande.**
3. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa artikel 11, artikel 19.8, artikel 29, artikel 30, artikel 36, artikel 37, artikel 38, artikel 39, artikel 40 och artikel 41 senast den [24 månader **från dagen** för **denna förordnings** ikraftträdande].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

Torsdagen den 15 september 2016

*Bilaga I***PROSPEKT****I. Sammanfattning****II. Uppgifter om styrelsens sammansättning, företagsledning, rådgivare och revisorer**

Syftet är att identifiera företagets företrädare och andra personer som har medverkat i företagets erbjudande till allmänheten eller värdepapperens upptagande till handel, dvs. de personer som är ansvariga för utformningen av prospektet och de som ansvarar för revisionen av årsboksluten.

III. Sifferuppgifter om erbjudandet och förväntad tidsplan

Syftet är att ge väsentlig information om genomförandet av ett erbjudande och ange viktiga datum som rör erbjudandet.

- A. Uppgifter om erbjudandet.
- B. Metod och förväntad tidsplan.

IV. Väsentlig information

Syftet är att i sammandrag redovisa väsentlig information om företagets finansiella ställning, kapitalstruktur och riskfaktorer. Om de årsredovisningshandlingar som ingår i dokumentet har omarbetats för att avspegla väsentliga förändringar i företagets koncernstruktur eller redovisningsprinciper, ska de utvalda finansiella uppgifterna också omräknas.

- A. Finansiella uppgifter i utdrag.
- B. Eget kapital och skuldsättning. Det ska ingå uppgifter om eget kapital och skuldsättning (i det senare fallet ska det anges vilka skulder som är täckta av borgen eller säkerhet).
- C. Motiven för erbjudandet och användningen av de medel erbjudandet förväntas tillföra.
- D. Riskfaktorer

V. Information om företaget

Syftet är att ge information om företagets affärsverksamhet, om de produkter företaget tillverkar eller de tjänster det tillhandahåller, samt om de faktorer som påverkar verksamheten. Denna punkt syftar också till att ge information som gör det möjligt att bedöma om företagets fastigheter, anläggningar, maskiner och utrustning är ändamålsenliga och lämpliga, samt om företagets planer för framtida öknings eller minskningar av sådan kapacitet.

- A. Företagets historik och utveckling.
- B. Företagets verksamhet.
- C. Organisationsstruktur.
- D. Egendom, anläggningar och utrustning.

VI. Översikt över drift och finansiering, framtidsutsikter

Syftet är att ge ledningens beskrivning av vilka faktorer som har påverkat företagets finansiella ställning och resultat under de tidigare räkenskapsår som omfattas av boksluten, och ledningens bedömning av faktorer och tendenser som förväntas få en väsentlig inverkan på företagets finansiella ställning och rörelseresultat under kommande perioder.

Torsdagen den 15 september 2016

- A. Rörelseresultat.
- B. Likviditet och kapitalresurser.
- C. Forskning och utveckling, patent och licenser, osv.
- D. Tendenser och prognoser.

VII. Styrelseledamöter, företagsledning och anställda

Syftet är att ge information om bolagets styrelse och ledning som möjliggör för investerare att bedöma dessa personers erfarenhet, kvalifikationer och ersättningsnivåer liksom deras anknytning till bolaget.

- A. Styrelseledamöter och företagsledning.
- B. Ersättning.
- C. Styrelsens arbetsformer.
- D. Anställda.
- E. Aktieinnehav.

VIII. Större aktieägare och transaktioner med närstående parter

Syftet är att ge information om de större aktieägarna och andra som kontrollerar eller kan kontrollera bolaget. Under denna rubrik ska också ges information om de transaktioner bolaget har haft med närstående personer och huruvida villkoren för dessa transaktioner gagnar företaget intressen.

- A. Större aktieägare.
- B. Transaktioner med närstående parter
- C. Experters och rådgivares intressen i företaget.

IX. Ekonomisk information

Syftet är att närmare ange vilka bokslutshandlingar som ska tas med i dokumentet, vilka perioder dessa ska täcka, hur gamla dessa handlingar får vara samt övrig finansiell information. De principer för redovisning och revision som kommer att tillåtas för att sammanställa och revidera årsredovisningarna kommer att fastställas enligt internationella redovisnings- och revisionsstandarder.

- A. Koncernredovisning och övrig finansiell information.
- B. Väsentliga ändringar

X. Närmare upplysningar om erbjudandet och upptagandet till handel

Syftet är att ge information om erbjudandet och upptagandet till handel av värdepapper, värdepapperens planerade fördelning och därmed sammanhängande frågor.

- A. Erbjudande och upptagande till handel.
- B. Plan över fördelningen av värdepapper.
- C. Marknader.
- D. Säljande värdepappersinnehavare.
- E. Utspädning (enbart för aktierelaterade värdepapper).
- F. Emissionskostnader.

Torsdagen den 15 september 2016

XI. Ytterligare information

Syftet är att ge information, i huvudsak av lagstadgad natur, som inte återfinns på andra ställen i prospektet.

- A. Aktiekapital.
 - B. Stiftelseurkund och bolagsordning.
 - C. Väsentliga kontrakt.
 - D. Valutakontroll.
 - E. Varning om skattekonsekvenser.
 - F. Utdelning och betalningsombud.
 - G. Expertutlåtande.
 - H. FÖREVISADE DOKUMENT
 - I. Övrig information.
-

Torsdagen den 15 september 2016

Bilaga II

REGISTRERINGSdokUMENT

I. Uppgifter om styrelsens sammansättning, företagsledning, rådgivare och revisorer

Syftet är att identifiera företagets företrädare och andra personer som har medverkat i företagets erbjudande till allmänheten eller värdepapperens upptagande till handel, dvs. de personer som är ansvariga för utformningen av prospektet och de som ansvarar för revisionen av årsboksluten.

II. Väsentlig information om emittenten

Syftet är att i sammandrag redovisa väsentlig information om företagets finansiella ställning, kapitalstruktur och riskfaktorer. Om de årsredovisningshandlingar som ingår i dokumentet har omarbetats för att avspegla väsentliga förändringar i företagets koncernstruktur eller redovisningsprinciper, ska de utvalda finansiella uppgifterna också omräknas.

- A. Finansiella uppgifter i utdrag.
- B. Eget kapital och skuldsättning Det ska ingå uppgifter om eget kapital och skuldsättning (i det senare fallet ska det anges vilka skulder som är täckta av borgen eller säkerhet).
- C. Riskfaktorer.

III. Information om företaget

Syftet är att ge information om företagets affärsverksamhet, om de produkter företaget tillverkar eller de tjänster det tillhandahåller, samt om de faktorer som påverkar verksamheten. Denna punkt syftar också till att ge information som gör det möjligt att bedöma om företagets fastigheter, anläggningar, maskiner och utrustning är ändamålsenliga och lämpliga, samt om företagets planer för framtida öknings eller minskningar av sådan kapacitet.

- A. Företagets historik och utveckling.
- B. Företagets verksamhet.
- C. Organisationsstruktur.
- D. Egendom, anläggningar, maskiner och utrustning.

IV. Översikt över drift och finansiering, framtidsutsikter

Syftet är att ge ledningens beskrivning av vilka faktorer som har påverkat företagets finansiella ställning och resultat under de tidigare räkenskapsår som omfattas av boksluten, och ledningens bedömning av faktorer och tendenser som förväntas få en väsentlig inverkan på företagets finansiella ställning och rörelseresultat under kommande perioder.

- A. Rörelseresultat.
- B. Likviditet och kapitalresurser.
- C. Forskning och utveckling, patent och licenser, osv.
- D. Tendenser och prognoser.

Torsdagen den 15 september 2016

V. Styrelseledamöter, företagsledning och anställda

Syftet är att ge information om bolagets styrelse och ledning som möjliggör för investerare att bedöma dessa personers erfarenhet, kvalifikationer och ersättningsnivåer liksom deras anknytning till bolaget.

- A. Styrelseledamöter och företagsledning.
- B. Ersättning.
- C. Styrelsens arbetsformer.
- D. Anställda.
- E. Aktieinnehav.

VI. Större aktieägare och transaktioner med närstående parter

Syftet är att ge information om de större aktieägarna och andra som kontrollerar eller kan kontrollera bolaget. Under denna rubrik ska också ges information om de transaktioner bolaget har haft med närstående personer och huruvida villkoren för dessa transaktioner gynnar företaget intressen.

- A. Större aktieägare.
- B. Transaktioner med närstående parter.
- C. Experters och rådgivares intressen i företaget.

VII. Ekonomisk information

Syftet är att närmare ange vilka bokslutshandlingar som ska tas med i dokumentet, vilka perioder dessa ska täcka, hur gamla dessa handlingar får vara samt övrig finansiell information. De principer för redovisning och revision som kommer att tillåtas för att sammanställa och revidera årsredovisningarna kommer att fastställas enligt internationella redovisnings- och revisionsstandarder.

- A. Koncernredovisning och övrig finansiell information.
- B. Väsentliga ändringar.

VIII. Ytterligare information

Syftet är att ge information, i huvudsak av lagstadgad natur, som inte återfinns på andra ställen i prospektet.

- A. Aktiekapital.
 - B. Stiftelseurkund och bolagsordning.
 - C. Väsentliga kontrakt.
 - D. Expertutlåtande.
 - E. FÖREVISADE DOKUMENT
 - F. Övrig information.
-

Torsdagen den 15 september 2016

Bilaga III

VÄRDEPAPPERSNOT

I. Uppgifter om styrelsens sammansättning, företagsledning, rådgivare och revisorer

Syftet är att identifiera företagets företrädare och andra personer som har medverkat i företagets erbjudande till allmänheten eller värdepapperens upptagande till handel, dvs. de personer som är ansvariga för utformningen av prospektet och de som ansvarar för revisionen av årsboksluten.

II. Sifferuppgifter om erbjudandet och förväntad tidsplan

Syftet är att ge väsentlig information om genomförandet av ett erbjudande och ange viktiga datum som rör erbjudandet.

A. Uppgifter om erbjudandet.

B. Metod och förväntad tidsplan.

III. Väsentlig information om emittenten

Syftet är att i sammandrag redovisa väsentlig information om företagets finansiella ställning, kapitalstruktur och riskfaktorer. Om de årsredovisningshandlingar som ingår i dokumentet har omarbetats för att avspegla väsentliga förändringar i företagets koncernstruktur eller redovisningsprinciper, ska de utvalda finansiella uppgifterna också omräknas.

A. Eget kapital och skuldsättning Det ska ingå uppgifter om eget kapital och skuldsättning (i det senare fallet ska det anges vilka skulder som är täckta av borgen eller säkerhet).

B. Motiven för erbjudandet och användningen av de medel erbjudandet förväntas tillföra.

C. Riskfaktorer.

IV. Experters intressen i bolaget

Syftet är att ge information om affärstransaktioner som bolaget har ingått med experter eller rådgivare som anlitats på tillfällig basis.

V. Närmare upplysningar om erbjudandet och upptagandet till handel

Syftet är att ge information om erbjudandet och upptagandet till handel av värdepapper, värdepapperens planerade fördelning och därmed sammanhängande frågor.

A. Erbjudande och upptagande till handel.

B. Plan över fördelningen av värdepapper.

C. Marknader.

D. Säljande värdepappersinnehavare.

E. Utspädning (enbart för aktierelaterade värdepapper).

F. Emissionskostnader.

VI. Ytterligare information

Syftet är att ge information, i huvudsak av lagstadgad natur, som inte återfinns på andra ställen i prospektet.

A. Valutakontroll.

B. Varning om skattekonsekvenser.

C. Utdelning och betalningsombud.

D. Expertutlåtande.

E. FÖREVISADE DOKUMENT

Torsdagen den 15 september 2016

Bilaga IV

Jämförelsetabell

(som avses i artikel 44)

Direktiv 2003/71/EG	Denna förordning
Artikel 1.1	Artikel 1.1
Artikel 1.2 utom artikel 1.2 h	Artikel 1.2
Artikel 1.2 h	Artikel 1.3 d
Artikel 1.3	Artikel 4
Artikel 1.4	Artikel 1.5 a och b
Artikel 2.1	Artikel 2.1
Artikel 2.4	Artikel 2.2
Artikel 3.1	Artikel 3.1
Artikel 3.2 a	Artikel 1.3 a
Artikel 3.2 b	Artikel 1.3 b
Artikel 3.2 c	Artikel 1.3 c
Artikel 3.2 d	—
Artikel 3.2 e	—
Artikel 3.2 stycke 2 och 3	Artikel 5
Artikel 3.3	Artikel 3.3
Artikel 3.4	Artikel 1.5 b
Artikel 4.1 a	Artikel 1.3 e
Artikel 4.1 b	Artikel 1.3 f
Artikel 4.1 c	Artikel 1.3 g
Artikel 4.1 d	Artikel 1.3 h

Torsdagen den 15 september 2016

Direktiv 2003/71/EG	Denna förordning
Artikel 4.1 e	Artikel 1.3 i
Artikel 4.1 stycke 2–5	—
Artikel 4.2 a	Artikel 1.4 a
Artikel 4.2 b	Artikel 1.4 c
Artikel 4.2 c	Artikel 1.4 d
Artikel 4.2 d	Artikel 1.4 e
Artikel 4.2 e	Artikel 1.4 f
Artikel 4.2 f	Artikel 1.4 g
Artikel 4.2 g	Artikel 1.4 b
Artikel 4.2 h	Artikel 1.4 h
Artikel 4.3	Artikel 1.6
Artikel 5.1	Artikel 6.1
Artikel 5.2	Artikel 7
Artikel 5.3	Artikel 6.2
Artikel 5.4 stycke 1	Artikel 8.1
Artikel 5.4 stycke 2	Artikel 8.9
Artikel 5.4 stycke 3	Artikel 8.4 och artikel 24.4
Artikel 5.5	Artikel 13.1
Artikel 6.1	Artikel 11.1
Artikel 6.2	Artikel 11.2
Artikel 7.1	Artikel 13.1 stycke 1
Artikel 7.2 a	Artikel 13.1 stycke 2 a
Artikel 7.2 b	Artikel 13.2 stycke 2 b
Artikel 7.2 c	Artikel 13.2 stycke 2 c

Torsdagen den 15 september 2016

Direktiv 2003/71/EG	Denna förordning
Artikel 7.2 d	Artikel 13.2 stycke 2 c
Artikel 7.2 e	Artikel 15
Artikel 7.2 f	Artikel 13.2 stycke 2 d
Artikel 7.2 g	Artikel 14
Artikel 7.3	Artikel 13.3
Artikel 7.4	—
Artikel 8.1	Artikel 17.1
Artikel 8.2	Artikel 17.2
Artikel 8.3	Artikel 17.3
Artikel 8.3a	Artikel 17.4
Artikel 8.4	Artikel 17.5
Artikel 8.5	—
Artikel 9.1	Artikel 12.1
Artikel 9.2	Artikel 12.1
Artikel 9.3	Artikel 12.1
Artikel 9.4	Artikel 12.2
Artikel 11.1	Artikel 18.1
Artikel 11.2	Artikel 18.2
Artikel 11.3	Artikel 18.4
Artikel 12.1	Artikel 10.1 stycke 1
Artikel 12.2	Artikel 10.1 stycke 2
Artikel 12.3	—
Artikel 13.1	Artikel 19.1
Artikel 13.2	Artikel 19.2

Torsdagen den 15 september 2016

Direktiv 2003/71/EG	Denna förordning
Artikel 13.3	Artikel 19.3
Artikel 13.4	Artikel 19.4
Artikel 13.5	Artikel 19.7
Artikel 13.6	Artikel 19.8
Artikel 19.8	Artikel 19.10
Artikel 14.1	Artikel 20.1
Artikel 14.2	Artikel 20.2
Artikel 14.3	—
Artikel 14.4	Artikel 20.5
Artikel 14.4a	Artikel 20.6
Artikel 14.5	Artikel 20.8
Artikel 14.6	Artikel 20.9
Artikel 14.7	Artikel 20.10
Artikel 14.8	Artikel 20.11
Artikel 15.1	Artikel 21.1
Artikel 15.2	Artikel 21.2
Artikel 15.3	Artikel 21.3
Artikel 15.4	Artikel 21.4
Artikel 15.5	—
Artikel 15.6	Artikel 21.5
Artikel 15.7	Artikel 21.6
Artikel 16.1	Artikel 22.1
Artikel 16.2	Artikel 22.2
Artikel 16.3	Artikel 22.6

Torsdagen den 15 september 2016

Direktiv 2003/71/EG	Denna förordning
Artikel 17.1	Artikel 23.1
Artikel 17.2	Artikel 23.2
Artikel 18.1	Artikel 24.1
Artikel 18.2	Artikel 24.2
Artikel 18.3 stycke 1	Artikel 24.3
Artikel 18.3 stycke 2	Artikel 20.5 stycke 3 och artikel 20.6
Artikel 18.4	Artikel 24.6
Artikel 19.1	Artikel 25.1
Artikel 19.2	Artikel 25.2
Artikel 19.3	Artikel 25.3
Artikel 19.4	—
Artikel 20.1	Artikel 27.1
Artikel 20.2	Artikel 27.2
Artikel 20.3	Artikel 27.3
Artikel 21.1	Artikel 29.1
Artikel 21.1a	Artikel 32.1
Artikel 21.1b	Artikel 32.2
Artikel 21.2	Artikel 29.2
Artikel 21.3 a	Artikel 30.1 a
Artikel 21.3 b	Artikel 30.1 b
Artikel 21.3 c	Artikel 30.1 c
Artikel 21.3 d	Artikel 30.1 d
Artikel 21.3 e	Artikel 30.1 e

Torsdagen den 15 september 2016

Direktiv 2003/71/EG	Denna förordning
Artikel 21.3 f	Artikel 30.1 f
Artikel 21.3 g	Artikel 30.1 g
Artikel 21.3 h	Artikel 30.1 h
Artikel 21.3 i	Artikel 30.1 i
Artikel 21.3 stycke 2	Artikel 30.1 stycke 2
Artikel 21.4 a	Artikel 30.1 l
Artikel 21.4 b	Artikel 30.1 m
Artikel 21.4 c	—
Artikel 21.4 d	Artikel 30.1 n
Artikel 21.4 stycke 2	Artikel 30.1 stycke 3
Artikel 21.5	Artikel 29.3 och artikel 30.5
Artikel 22.1	Artikel 33.2
Artikel 22.2 stycke 1	Artikel 31.1
Artikel 22.2 stycke 2	—
Artikel 22.2 stycke 3	Artikel 31.5
Artikel 22.3	—
Artikel 22.4	Artikel 31.6 och 7
Artikel 23.1	Artikel 35.1
Artikel 23.2	Artikel 35.2
Artikel 24	Artikel 43
Artikel 24a.1	Artikel 42.2
Artikel 24a.2	Artikel 42.4
Artikel 24a.3	Artikel 42.1

Torsdagen den 15 september 2016

Direktiv 2003/71/EG	Denna förordning
Artikel 24b	Artikel 42.3
Artikel 24c	Artikel 42.5
Artikel 25.1	Artikel 36.1
Artikel 25.2	Artikel 40
Artikel 26	Artikel 38
Artikel 27	—
Artikel 28	—
Artikel 29	—
Artikel 30	—
Artikel 31	Artikel 46
Artikel 32	Artikel 47
Artikel 33	Artikel 47

Torsdagen den 15 september 2016

P8_TA(2016)0354

Asyl: provisoriska åtgärder till förmån för Italien och Grekland *

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 september 2016 om förslaget till rådets beslut om ändring av rådets beslut (EU) 2015/1601 av den 22 september 2015 om fastställande av provisoriska åtgärder på området internationellt skydd till förmån för Italien och Grekland (COM(2016)0171 – C8-0133/2016 – 2016/0089(NLE))

(Samråd)

(2018/C 204/42)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till rådet (COM(2016)0171),
 - med beaktande av artikel 78.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilken Europaparlamentet har hört av rådet (C8-0133/2016),
 - med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A8-0236/2016).
1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ändra sitt förslag i överensstämmelse härmed, i enlighet med artikel 293.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
 3. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.
 4. Rådet uppmanas att höra Europaparlamentet på nytt om rådet har för avsikt att väsentligt ändra kommissionens förslag.
 5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen.

Ändring 1

Förslag till beslut

Skäl 2

Kommissionens förslag

- (2) Enligt artikel 4.2 i beslut (EU) 2015/1601 av den 26 september 2016 skulle 54 000 sökande omplaceras från Italien och Grekland till övriga medlemsstaters territorium, om inte kommissionen dessförinnan i enlighet med artikel 4.3 föreslagit omplacering från **någon annan av de** deltagande **medlemsstaterna** som försatts i en nödsituation till följd av en plötslig tillströmning av flyktingar.

Ändring

- (2) Enligt artikel 4.2 i beslut (EU) 2015/1601 skulle, per den 26 september 2016, 54 000 sökande omplaceras från Italien och Grekland, **enligt den proportion som fastställdes i det beslutet (dvs. 12 764 sökande från Italien och 41 236 från Grekland)**, till övriga medlemsstaters territorium, om inte kommissionen dessförinnan i enlighet med artikel 4.3 föreslagit omplacering från **andra** deltagande **medlemsstater** som försatts i en nödsituation till följd av en plötslig tillströmning av flyktingar.

Torsdagen den 15 september 2016

Ändring 2
Förslag till beslut
Skäl 3

Kommissionens förslag

- (3) Enligt artikel 1.2 i beslut (EU) 2015/1601 ska kommissionen fortlöpande granska situationen avseende tillströmning i stor skala av tredjelandsmedborgare i medlemsstaterna. Kommissionen bör när så är lämpligt lägga fram förslag om ändring av det beslutet för att ta hänsyn till utvecklingen av situationen på plats och dess påverkan på omplaceringsmekanismen, samt växande påfrestningar i medlemsstaterna, särskilt i medlemsstater som ligger i frontlinjen.

Ändring

utgår

Ändring 3
Förslag till beslut
Skäl 3a (nytt)

Kommissionens förslag

- (3a) I artikel 4.1 c i beslut (EU) 2015/1601 anges att 54 000 sökande bör omplaceras. Omplacering definieras på följande sätt i artikel 2 e i beslutet: överföring av en sökande från den medlemsstats territorium som är ansvarig för prövningen av ansökan om internationellt skydd till omplaceringsmedlemsstatens territorium. Omplacering omfattar inte vidarebosättning eller inresa till en medlemsstats territorium för personer från tredjeländer som är i behov av internationellt skydd.

Ändring

Ändring 4
Förslag till beslut
Skäl 3b (nytt)

Kommissionens förslag

- (3b) Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån bör ha som uppgift att fortlöpande granska situationen avseende tillströmning i stor skala av tredjelandsmedborgare i medlemsstaterna.

Ändring

Torsdagen den 15 september 2016

Ändring 5
Förslag till beslut
Skäl 4

Kommissionens förslag

- (4) Den 7 mars enades EU:s stats- och regeringschefer om en rad principer som ska ligga till grund för ett avtal med Turkiet, däribland att för varje syrier som återtas av Turkiet från de grekiska öarna vidarebosätta en annan syrier från Turkiet i EU:s medlemsstater inom ramen för gällande åtaganden. **Dessa principer vidareutvecklades i kommissionens meddelande om de nästa operativa stegen i samarbetet mellan EU och Turkiet på migrationsområdet, där åtgärder för att överföra vissa åtaganden enligt befintliga beslut om omplacering till det så kallade 1:1-systemet efterlystes, i synnerhet samtliga eller några av de 54 000 personer som ännu inte kunnat omplaceras.**

Ändring

- (4) Den 7 mars enades EU:s stats- och regeringschefer **genom ett uttalande** om en rad principer som ska ligga till grund för ett avtal med Turkiet, däribland att för varje syrier som återtas av Turkiet från de grekiska öarna vidarebosätta en annan syrier från Turkiet i EU:s medlemsstater inom ramen för gällande åtaganden. **Detta 1:1-system bör genomföras med målet att skydda syrier som flyr undan krig och förföljelse, med fullt beaktande av rätten att söka asyl och principen om non-refoulement i enlighet med unionsrätten, Genèvekonventionen av den 28 juli 1951 och protokollet till denna av den 31 januari 1967 angående flyktingars rättsliga ställning.**

Ändring 6
Förslag till beslut
Skäl 5

Kommissionens förslag

- (5) Vidarebosättning, inresetillstånd av humanitära skäl eller andra former av laglig inresa från Turkiet enligt nationella och multilaterala system **skulle** lätta migrationstrycket på **de medlemsstater från vilka omplacering ska göras enligt beslut (EU) 2015/1601** genom att tillhandahålla säkra och lagliga inresevägar till unionen och **motverka** irreguljära inresor. Därför bör **medlemsstaternas ansträngningar att visa solidaritet genom att tillåta syriska medborgare i tydligt behov av internationellt skydd att resa in på landets territorium från Turkiet beaktas med avseende på de ovannämnda 54 000 asylsökande. Det antal personer som en medlemsstat på detta sätt tar emot från Turkiet bör dras av från det antal personer som ska omplaceras till den medlemsstaten enligt beslut (EU) 2015/1601 i förhållande till dessa 54 000 sökande.**

Ändring

- (5) **Storskalig** vidarebosättning, inresetillstånd av humanitära skäl eller andra former av lagligt beviljad inresa från Turkiet enligt nationella och multilaterala system **behövs för att** lätta migrationstrycket på medlemsstaterna genom att tillhandahålla säkra och lagliga inresevägar till unionen och **göra** irreguljära inresor **onödiga**. Därför bör **dessa åtgärder förlängas. Hittills har endast ett minimalt antal syriska flyktingar vidarebosatts till unionen. I sin resolution av den 12 april 2016 om situationen i Medelhavsområdet och behovet av ett helhetsgrepp på migration i EU efterlyste parlamentet ett större antal säkrare vägar för laglig migration för asylsökande och flyktingar till unionen, bland annat en bindande och obligatorisk unionslagstiftningsstrategi om vidarebosättning, humanitära inreseprogram som inrättas av alla medlemsstater och en mer omfattande användning av humanitära viseringar. Dessa åtgärder bör komplettera de omplaceringssystem som antagits enligt besluten (EU) 2015/1523 och (EU) 2015/1601.**

Torsdagen den 15 september 2016

Ändring 7
Förslag till beslut
Skäl 6

Kommissionens förslag

- (6) Inresa kan beviljas för vidarebosättning, av humanitära skäl eller andra typer av laglig inresa för personer i tydligt behov av internationellt skydd, såsom visering av humanitära skäl, överföring av humanitära skäl, program för familjeåterförening, projekt för privata sponsorsåtgärderna, stipendier, program för arbetskraftens rörlighet och på andra sätt.

Ändring

- (6) Inresa kan beviljas för vidarebosättning, av humanitära skäl eller andra typer av laglig inresa för personer i tydligt behov av internationellt skydd, såsom visering av humanitära skäl, överföring av humanitära skäl, program för familjeåterförening, projekt för privata sponsorsåtgärderna, stipendier, **tillträde till utbildning**, program för arbetskraftens rörlighet och på andra sätt.

Ändring 8
Förslag till beslut
Skäl 6a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (6a) *Enligt rådets direktiv 2003/86/EG^(1a) bör åtgärderna avseende familjeåterförening antas i överensstämmelse med den skyldighet att skydda familjen och att respektera familjelivet som har stadfästas i en rad folkrättsliga instrument. Familjeåterförening är därför inte villkorad av annan unionspolitik, solidaritetsåtgärder eller brådskande åtgärder. Den bör alltid respekteras och främjas av medlemsstaterna.*

- ^(1a) Rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening (EUT L 251, 3.10.2003, s. 12).

Ändring 25
Förslag till beslut
Skäl 6b (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (6b) *Många sökande som behöver internationellt skydd och för närvarande finns i Grekland och Italien kan inte dra nytta av omplaceringssystemet eftersom de omfattas av förordning (EU) nr 604/2013. Medlemsstaterna måste snabbt genomföra rätten till familjeåterförening enligt förordning (EU) nr 604/2013 och påskynda behandlingen av fall med utsatta personer, så att dessa kan återförenas med sina familjer så fort som möjligt.*

Torsdagen den 15 september 2016

Ändring 9
Förslag till beslut
Skäl 7

Kommissionens förslag

- (7) Medlemsstaternas åtaganden inom ramen för det vidarebosättningssystem som överenskomts i slutsatserna från företräddarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, av den 20 juli 2015 bör inte påverkas av detta beslut och bör inte beaktas i samband med deras skyldigheter enligt beslut (EU) 2015/1601. **En medlemsstat som väljer att fullgöra sina skyldigheter enligt beslut (EU) 2015/1601 genom att tillåta inresa från Turkiet för syriska medborgare med hjälp av vidarebosättning får därför inte tillgodoräkna sig dessa ansträngningar i samband med sitt åtagande inom ramen för det vidarebosättningssystem som beslutades den 20 juli 2015.**

Ändring

- (7) Medlemsstaternas åtaganden inom ramen för det vidarebosättningssystem som överenskomts i slutsatserna från företräddarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, av den 20 juli 2015 bör inte påverkas av detta beslut och bör inte beaktas i samband med deras skyldigheter enligt beslut (EU) 2015/1601.

Ändring 10
Förslag till beslut
Skäl 8

Kommissionens förslag

- (8) För att åstadkomma en lämplig uppföljning av situationen bör medlemsstaterna varje månad rapportera till kommissionen om hur många syriska medborgare som beviljats inresa till deras territorium från Turkiet **i enlighet med det föreliggande ändringsförslaget och ange enligt vilket system personen beviljats inresa – nationellt eller multilateralt – samt vilken typ av laglig inresa som ägt rum.**

Ändring

- (8) För att åstadkomma en lämplig uppföljning av situationen bör medlemsstaterna varje månad rapportera till kommissionen om hur många syriska medborgare som beviljats inresa till deras territorium från Turkiet, **om vilket slags inresa som använts och om vilken typ av system som inresan omfattas av.**

Ändring 11
Förslag till beslut
Skäl 8a (nytt)

Kommissionens förslag

- (8a) **Vidarebosättning bör inte ske på bekostnad av omplacering. Båda är viktiga solidaritetsinstrument. Omplacering är en form av intern solidaritet mellan medlemsstaterna, medan vidarebosättning och humanitär inresa eller annat slags inresa är en form av extern solidaritet med de tredjeländer som hyser de flesta flyktingarna.**

Ändring

Torsdagen den 15 september 2016

Ändring 12
Förslag till beslut
Skäl 8b (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (8b) *Med tanke på det aktuella antalet asylsökande i Grekland och ökningen av det antal asylsökande som anländer till Italien förväntas behovet av nödfallsomplaceringsplatser fortsatt vara stort.*

Ändring 13
Förslag till beslut
Skäl 8c (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (8c) *Enligt färskta uppgifter från UNHCR finns 53 859 personer som söker internationellt skydd för närvarande kvar i Grekland. Det stora flertalet av dem är syrier (45 %), irakier (22 %) och afghaner (21 %). Trots det minskade antalet anländande personer, och med tanke på den politiska karaktären hos uttalandet från EU:s stats- och regeringschefer av den 18 mars 2016 om samarbete med Turkiet, är det ytterst osäkert om den nuvarande minskningen av det antal asylsökande som anländer till Grekland kommer att hålla i sig. Flyktingarna kan också använda nya vägar, t.ex. vägen via centrala Medelhavsområdet till Italien, där UNHCR rapporterar en ökning på 42,5 % i antalet migranter som anländer via Libyen jämfört med samma period 2015. Därför förväntas behovet av omplaceringsplatser förbli stort.*

Torsdagen den 15 september 2016

Ändring 14
Förslag till beslut
Skäl 8d (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (8d) *I sitt meddelande av den 16 mars 2016 Första rapporten om omplacering och vidarebosättning uppgav kommissionen att genomförandet av rådets beslut (EU) 2015/1601 har många brister. Medlemsstaternas reaktion på Easos allmänna uppmaning avseende 374 experter är klart otillräcklig med tanke på den kritiska situationen i Italien och Grekland. Trots det ökande antalet underåriga utan medföljande vuxen bland asylsökande och flyktingar som kommer i fråga för omplacering har bara ett mycket begränsat antal omplacerats, trots att man i rådets beslut om omplacering begär att utsatta sökande ska behandlas med prioritet. Vissa medlemsstater har i dagsläget inte tagit fram några omplaceringsplatser. Endast 18 medlemsstater har utfäst sig att ta emot omplacerade personer från Grekland, och 19 medlemsstater personer från Italien. Bland dessa medlemsstater har några endast gjort mycket begränsade utfästelser i förhållande till sin sammanlagda tilldelning.*

Torsdagen den 15 september 2016

Ändring 15
Förslag till beslut
Skäl 8e (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

(8e) *Kommissionen har inlett överträdelseförfaranden mot Italien och Grekland rörande genomförandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 603/2013^(1a) och mot Grekland rörande Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/33/EU^(1b). Inga rättsliga åtgärder har dock vidtagits mot medlemsstater som inte fullgör skyldigheterna enligt beslut (EU) 2015/1601.*

^(1a) *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 603/2013 av den 26 juni 2013 om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av förordning (EU) nr 604/2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjeland-medborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat och för när medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter och Europol begär jämförelser med Eurodacuppgifter för brottsbekämpande ändamål, samt om ändring av förordning (EU) nr 1077/2011 om inrättande av en Europeisk byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (omarbetning) (EUT L 180, 29.6.2013, s. 1.)*

^(1b) *Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/33/EU av den 26 juni 2013 om normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd, EUT L 180, 29.6.2013, s. 96).*

Torsdagen den 15 september 2016

Ändring 16
Förslag till beslut
Skäl 8f (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (8f) *Omplaceringsmedlemsstaterna måste fullständigt fullgöra sina skyldigheter enligt besluten (EU) 2015/1523 och (EU) 2015/1601 för att lindra trycket på de medlemsstater som ligger i frontlinjen. Omplaceringsmedlemsstaterna bör därför snabbt och väsentligt öka sina insatser för att bemöta den akuta humanitära situationen i Grekland och förhindra att situationen förvärras i Italien. Hittills har medlemsstaterna tillhandahållit endast 7 procent av omplaceringsplatserna. Per den 5 juni 2016 hade endast 793 personer från Italien och 2033 personer från Grekland faktiskt omplacerats. I sin första rapport om omplacering och vidarebosättning av den 16 mars 2016 påpekade kommissionen att medlemsstaterna måste uppnå en omplaceringsgrad på minst 5 680 personer i månaden för att uppfylla sina omplaceringsskyldigheter inom den tvååriga tidsfristen.*

Ändring 17
Förslag till beslut
Skäl 8 g (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (8 g) *Afghaner bör också vara berättigade till omplacering enligt beslut (EU) 2015/1601. Under 2015 nådde antalet asylansökningar ingivna av afghaner i unionen en hittills oöverträffad nivå på omkring 180 000, vilket innebär att afghaner var den näst största gruppen asylsökande till unionen 2015. De allra flesta afghaner anländer till Grekland. Många av dem är underåriga utan medföljande vuxen. De har särskilda skyddsbehov som Grekland på grund av det fortsatt akuta asyltrycket inte kan tillgodose. Den försämrade säkerhetsituationen i Afghanistan, med ett rekordantal terroristattacker och civila dödsfall 2015, har lett till en betydande ökning av antalet godkända asylansökningar från afghaner i unionen: från 43 % år 2014 till 66 % år 2015, enligt uppgifter från Eurostat.*

Torsdagen den 15 september 2016

Ändring 18
Förslag till beslut
Skäl 14

Kommissionens förslag

- (14) **Med hänsyn till situationens brådskande natur** bör detta beslut träda i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Ändring

- (14) Detta beslut bör träda i kraft **omedelbart**, dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Ändring 19
Förslag till beslut
Artikel 1 – stycke 1 – led - 1 (nytt)

Beslut (EU) nr 2015/1601

Artikel 3 – punkt 2

Nuvarande lydelse

2. Omplacering enligt detta beslut ska tillämpas endast med avseende på sökande **av** en nationalitet för vilken andelen beslut om beviljande av internationellt skydd i förhållande till de beslut som fattats i första instans angående ansökningar om internationellt skydd enligt kapitel III i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU [1] enligt de senast tillgängliga uppdaterade kvartalsvisa unionsomfattande uppgifterna från Eurostat är 75 % eller högre. Vad gäller statslösa personer ska hänsyn tas till det land där vederbörande tidigare hade sin hemvist. Kvartalsvisa uppdateringar ska tas i beaktande endast med avseende på sökande som inte redan har identifierats som sådana sökande som kan omplaceras i enlighet med artikel 5.3 i detta beslut.”

Ändring

-1. I artikel 3 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Omplacering enligt detta beslut ska tillämpas endast med avseende på sökande **med syrisk, irakisk, eritreansk eller afghansk nationalitet eller sökande med** en nationalitet för vilken andelen beslut om beviljande av internationellt skydd i förhållande till de beslut som fattats i första instans angående ansökningar om internationellt skydd enligt kapitel III i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU [1] enligt de senast tillgängliga uppdaterade kvartalsvisa unionsomfattande uppgifterna från Eurostat är 75 % eller högre. Vad gäller statslösa personer ska hänsyn tas till det land där vederbörande tidigare hade sin hemvist. Kvartalsvisa uppdateringar ska tas i beaktande endast med avseende på sökande som inte redan har identifierats som sådana sökande som kan omplaceras i enlighet med artikel 5.3 i detta beslut.”

Torsdagen den 15 september 2016

Ändring 20

Förslag till beslut

Artikel 1 – stycke 1

Beslut (EU) nr 2015/1601

Artikel 4 – punkt 3a

Kommissionens förslag

Ändring

I artikel 4 i beslut (EU) 2015/1601 ska följande punkt föras in som punkt 3a:

utgår

”3a. Det faktum att en medlemsstat tillåter syriska medborgare att resa in på landets territorium från Turkiet enligt internationella eller multilaterala system för laglig inresa för personer som är i tydligt behov av internationellt skydd, utöver åtaganden enligt det vidarebosättningsystem som avses i slutsatserna från stats- och regeringschefernas möte i rådet den 20 juli 2015, ska leda till att den medlemsstatens åtaganden i fråga om omplacering av de sökande som avses i artikel 3.1 c sätts ner i motsvarande omfattning.

Artikel 10 ska i tillämpliga delar gälla för alla lagliga inresor som leder till en minskning av omplaceringskyldigheten.

Medlemsstaterna ska varje månad rapportera till kommissionen om hur många personer som lagligen rest in på det sätt som avses i detta stycke, enligt vilket system inresan skett och vilken typ av laglig inresa som beviljats.”

Ändring 21

Förslag till beslut

Artikel 1 – stycke 1 – led 1a (nytt)

Beslut (EU) nr 2015/1601

Artikel 5 – punkt 2

Nuvarande lydelse

Ändring

1a. I artikel 5 ska punkt 2 ersättas med följande:

2. Medlemsstaterna ska med jämna mellanrum och minst var tredje månad ange hur många sökande som snabbt kan omplaceras på deras territorium och tillhandahålla alla andra relevanta uppgifter.

”2. Medlemsstaterna ska med jämna mellanrum och minst var tredje månad ange hur många sökande som snabbt kan omplaceras på deras territorium och tillhandahålla alla andra relevanta uppgifter. **Medlemsstaterna ska göra minst en tredjedel av sina omplaceringsplatser tillgängliga senast den 31 december 2016.**”

Torsdagen den 15 september 2016

Ändring 22**Förslag till beslut****Artikel 1 – stycke 1 – led 1b (nytt)**

Beslut (EU) nr 2015/1601

Artikel 5 – punkt 4

Nuvarande lydelse

4. När omplaceringsmedlemsstaten har gett sitt godkännande ska Italien och Grekland med det snaraste i samråd med Easo fatta beslut om omplacering av varje identifierad sökande till en specifik omplaceringsmedlemsstat och meddela den sökande detta i enlighet med artikel 6.4. Omplaceringsmedlemsstaten får besluta att inte godkänna omplacering av en sökande endast om det finns sådana rimliga skäl för detta som avses i punkt 7 i den här artikeln.

*Ändring***1b. I artikel 5 ska punkt 4 ersättas med följande:**

”4. När omplaceringsmedlemsstaten har gett sitt godkännande ska Italien och Grekland med det snaraste i samråd med Easo fatta beslut om omplacering av varje identifierad sökande till en specifik omplaceringsmedlemsstat och meddela den sökande detta i enlighet med artikel 6.4. Omplaceringsmedlemsstaten får besluta att inte godkänna omplacering av en sökande endast om det finns sådana rimliga skäl för detta som avses i punkt 7 i den här artikeln. **Om omplaceringsmedlemsstaten inte har godkänt omplaceringen inom två veckor ska medlemsstaten anses ha gett sitt godkännande.**”

Ändring 23**Förslag till beslut****Artikel 1 – stycke 1 – led 1c (nytt)**

Beslut (EU) nr 2015/1601

Artikel 5 – punkt 10

Nuvarande lydelse

10. Det omplaceringsförfarande som föreskrivs i denna artikel ska slutföras så snabbt som möjligt och senast två månader efter tidpunkten för underrättelsen från omplaceringsmedlemsstaten enligt punkt 2, **om inte omplaceringsmedlemsstatens godkännande enligt punkt 4 sker mindre än två veckor innan tvåmånadersperioden löper ut. I sådana fall får tidsfristen för slutförandet av omplaceringsförfarandet förlängas med högst två veckor.** Tidsfristen får **dessutom** förlängas med **ytterligare** fyra veckor, om så är lämpligt, om Italien eller Grekland kan anföra objektiva praktiska hinder för överföringen.

*Ändring***1c. I artikel 5 ska punkt 10 ersättas med följande:**

”10. Det omplaceringsförfarande som föreskrivs i denna artikel ska slutföras så snabbt som möjligt och senast två månader efter tidpunkten för underrättelsen från omplaceringsmedlemsstaten enligt punkt 2. Tidsfristen får förlängas med fyra veckor, om så är lämpligt, om Italien eller Grekland kan anföra objektiva praktiska hinder för överföringen.”

Torsdagen den 15 september 2016

P8_TA(2016)0355

Riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik *

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 september 2016 om förslaget till rådets beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik (COM(2016)0071 – C8-0098/2016 – 2016/0043(NLE))

(Samråd)

(2018/C 204/43)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till rådet (COM(2016)0071),
 - med beaktande av artikel 148.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilken Europaparlamentet har hörts av rådet (C8-0098/2016),
 - med beaktande av sin ståndpunkt av den 8 juli 2015 om förslaget till rådets beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽¹⁾,
 - med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor (A8-0247/2016).
1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ändra sitt förslag i överensstämmelse härmed, i enlighet med artikel 293.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
 3. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.
 4. Rådet uppmanas att höra parlamentet på nytt om rådet har för avsikt att väsentligt ändra kommissionens förslag.
 5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen.

Ändring 1

Förslag till beslut

Skäl - 1 (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

(-1) **Rådet har med sitt beslut (EU) 2015/1848 ^(1a) valt att återigen ignorera Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 8 juli 2015. Rådets strategi är inte i linje med andan i fördragen och försvagar samarbetet mellan EU-institutionerna samt ökar det demokratiska underskottet gentemot unionens medborgare. Europaparlamentet beklagar djupt rådets strategi och betonar att lagstiftningsresolutionen bör beaktas.**

^(1a) Rådets beslut (EU) 2015/1848 av den 5 oktober 2015 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik för 2015 (EUT L 268, 15.10.2015, s. 28).

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0261.

Torsdagen den 15 september 2016

Ändring 2
Förslag till beslut
Skäl 1

Kommissionens förslag

- (1) I artikel 145 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat EUF-fördraget) föreskrivs att medlemsstaterna och unionen ska arbeta för att utveckla en samordnad sysselsättningsstrategi och särskilt för att främja en kvalificerad, utbildad och anpassningsbar arbetskraft och en arbetsmarknad som kan anpassa sig till ekonomiska förändringar i syfte att uppnå de mål som uppställs i artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen (nedan kallat EU-fördraget).

Ändring

- (1) I artikel 145 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat EUF-fördraget) föreskrivs att medlemsstaterna och unionen ska arbeta för att utveckla en samordnad sysselsättningsstrategi och särskilt för att främja en kvalificerad, utbildad och anpassningsbar arbetskraft och en arbetsmarknad som kan anpassa sig till ekonomiska förändringar i syfte att uppnå de mål som uppställs i artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen (nedan kallat EU-fördraget). **Enligt artikel 9 och 10 i EUF-fördraget ska unionen vid fastställandet och genomförandet av sin politik och verksamhet säkra en integrerad och inkluderande arbetsmarknad som kan motverka arbetslöshetens allvarliga konsekvenser och säkerställa en hög sysselsättning, garantera anständiga arbetsvillkor i hela EU, inklusive skäliga löner och säkra ett fullgott socialt skydd i överensstämmelse med arbetslagstiftning, kollektivavtal och i enlighet med subsidiaritetsprincipen liksom en hög utbildningsnivå samt bekämpa diskriminering på grund av kön, ras eller etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning.**

Torsdagen den 15 september 2016

Ändring 3
Förslag till beslut
Skäl 2

Kommissionens förslag

- (2) Kommissionens Europa 2020-strategi **gör** det möjligt för unionen att inrikta sin ekonomi på en smart och hållbar tillväxt för alla i kombination med hög **sysselsättning**, hög produktivitet och en hög grad av social sammanhållning. **Fem överordnade mål, som förtecknas under de relevanta riktlinjerna, utgör de gemensamma målsättningar som vägleder medlemsstaternas åtgärder, med beaktande av medlemsstaternas olika utgångslägen och förutsättningar samt unionens ståndpunkter och förutsättningar.** Den europeiska sysselsättningsstrategin är av central betydelse för att förverkliga de sysselsättnings- och arbetsmarknadspolitiska målen i den nya strategin.

Ändring

- (2) Kommissionens Europa 2020-strategi (Europa 2020) **bör göra** det möjligt för unionen att inrikta sin ekonomi på en smart och hållbar tillväxt för alla i kombination med **en hög sysselsättningsnivå**, hög produktivitet och en hög grad av social sammanhållning. **Unionen är i behov av en övergripande politik och offentliga investeringar som kan bekämpa arbetslöshet och fattigdom. I detta avseende är den utveckling av sysselsättningsindikatorer och sociala indikatorer som hittills skett inom Europa 2020 mycket oroande eftersom antalet människor i riskzonen för fattigdom och social utestängning har ökat med 5 miljoner i stället för att minska, sysselsättningsgraden i vissa länder har ännu inte nått den nivå som var före krisen, och i vissa medlemsstater är andelen unga som varken arbetar eller studerar över 20 % och den andel som lämnar skolan i förtid uppgår till 23 %.** Den europeiska sysselsättningsstrategin är av central betydelse för att förverkliga de sysselsättnings- och arbetsmarknadspolitiska målen **samt målen för social delaktighet** i den nya strategin. **Dessa mål har dock ännu inte uppfyllts och medlemsstaterna måste öka sina insatser betydligt för att uppnå de förväntade resultaten. Uppnåendet av Europa 2020 inom det sysselsättnings- och socialpolitiska området måste fortsätta att vara ett prioriterat mål i medlemsstaternas sysselsättningspolitik.**

Torsdagen den 15 september 2016

Ändring 4
Förslag till beslut
Skäl 3

Kommissionens förslag

- (3) De integrerade riktlinjerna **ligger** i linje med Europeiska rådets slutsatser. De ger medlemsstaterna tydlig vägledning när de upprättar sina nationella reformprogram och genomför reformerna samtidigt som de återspeglar det ömsesidiga beroendet och ligger i linje med stabilitets- och tillväxtpakten. Riktlinjerna för sysselsättningen bör **ligga till grund** för eventuella landsspecifika rekommendationer som rådet kan rikta till medlemsstaterna i enlighet med artikel 148.4 i EUF-fördraget, parallellt med de landsspecifika rekommendationer som riktas till medlemsstaterna i enlighet med artikel 121.2 i **samma fördrag**. Riktlinjerna för sysselsättningen bör **också** ligga till grund för upprättandet av den gemensamma rapport om sysselsättningen som rådet och Europeiska kommissionen varje år lägger fram för Europeiska rådet.

Ändring

- (3) De integrerade riktlinjerna **bör ligga** i linje med Europeiska rådets slutsatser. De ger medlemsstaterna tydlig vägledning när de upprättar sina nationella reformprogram och genomför reformerna samtidigt som de återspeglar det ömsesidiga beroendet och ligger i linje med stabilitets- och tillväxtpakten. Riktlinjerna för sysselsättningen bör **beaktas** för eventuella landsspecifika rekommendationer som rådet kan rikta till medlemsstaterna i enlighet med artikel 148.4 i EUF-fördraget, **på ett välavvägt sätt** med de landsspecifika rekommendationer som riktas till medlemsstaterna i enlighet med artikel 121.2 i **EUF-fördraget. De länderspecifika rekommendationerna bör beakta inte bara ekonomiska indikatorer, utan även vid behov sysselsättningsindikatorer samt sociala indikatorer, och i förväg bedöma reformerna och deras konsekvenser för allmänheten.** Riktlinjerna för sysselsättningen bör **fastställas i nära samarbete med Europaparlamentet och bör** ligga till grund för upprättandet av den gemensamma rapport om sysselsättningen som rådet och Europeiska kommissionen varje år lägger fram för Europeiska rådet. **Tre sysselsättningsindikatorer – aktivitetsgrad, ungdomsarbetslöshet och långtidsarbetslöshet – har nyligen inkluderats i förfarandet vid makroekonomiska obalanser och i sin resolution av den 25 februari 2016^(1a) ansåg Europaparlamentet att dessa indikatorer borde leda till en djupgående analys i berörda medlemsstater som kan resultera i förslag och genomförande av ekonomiska reformer, arbetsmarknadsreformer och sociala reformer.**

^(1a) Antagna texter, P8_TA(2016)0058. <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+REPORT+A8-2016-0030+0+DOC+XML+V0//SV>

Torsdagen den 15 september 2016

Ändring 5
Förslag till beslut
Skäl 4

Kommissionens förslag

- (4) Genomgången av medlemsstaternas nationella reformprogram i den gemensamma sysselsättningsrapporten visar att medlemsstaterna även i fortsättningen bör satsa på följande prioriterade områden: öka deltagandet på arbetsmarknaden och minska den strukturella arbetslösheten, utveckla en kvalificerad arbetskraft som **tillgodoser** behoven på arbetsmarknaden samt främja **kvalitet i arbetet** och livslångt lärande, förbättra utbildningssystemens resultat på alla nivåer och öka deltagandet i högre utbildning samt främja social inkludering och bekämpa fattigdom.

Ändring

- (4) Genomgången av medlemsstaternas nationella reformprogram i den gemensamma sysselsättningsrapporten visar att medlemsstaterna även i fortsättningen bör **beakta Europaparlamentets rekommendationer om den årliga tillväxtöversikten, de landsspecifika rekommendationerna och riktlinjerna för sysselsättningen** och satsa på följande prioriterade områden: öka deltagandet på arbetsmarknaden och minska den strukturella arbetslösheten **genom att skapa arbetstillfällen, ge stöd till välfungerande, dynamiska och inkluderande arbetsmarknader**, utveckla en kvalificerad arbetskraft som **kan tillgodose** behoven på arbetsmarknaden samt främja **anständiga arbeten** och livslångt lärande, förbättra utbildningssystemens resultat på alla nivåer och öka deltagandet i högre utbildning samt främja social inkludering **och möjligheter att förena yrkesliv och familjeliv, motverka alla former av diskriminering** och bekämpa fattigdom, **särskilt barnfattigdom liksom öka förmågan hos den äldre befolkningen**.

Ändring 6
Förslag till beslut
Skäl 6a (nytt)

Kommissionens förslag

- (6a) **120 miljoner unionsmedborgare, cirka 25 %, befinner sig i riskzonen för fattigdom och social utestängning. Denna akuta situation, som också karaktäriseras av att många unionsmedborgare fortfarande är utan sysselsättning, innebär att kommissionen måste anta åtgärder för att uppmuntra medlemsstaterna att utveckla nationella system för lägsta basinkomst så att de kan garanteras anständiga levnadsvillkor.**

Ändring

Torsdagen den 15 september 2016

Ändring 7
Förslag till beslut
Artikel 1

Kommissionens förslag

Riktlinjerna för medlemsstaternas sysselsättningspolitik enligt bilagan **till rådets beslut av den 5 oktober 2015 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik** ⁽⁴⁾ ska fortsätta att gälla under 2016 och ska beaktas i medlemsstaternas sysselsättningspolitik.

⁽⁴⁾ Rådets beslut (EU) 2015/1848 av den 5 oktober 2015 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik för 2015 (EUT L 268, 15.10.2015, s. 28).

Ändring

Riktlinjerna för medlemsstaternas sysselsättningspolitik, enligt bilagan, **antas härmed. Dessa riktlinjer** ska beaktas i medlemsstaternas sysselsättningspolitik **och deras reformprogram, vilka ska rapporteras i linje med artikel 148.3 i EUF-fördraget.**

Ändring 8
Förslag till beslut
Bilaga (ny)

Kommissionens förslag

Riktlinje 5: Stimulera efterfrågan på arbetskraft

Ändring

Medlemsstaterna bör i samarbete med lokala och regionala myndigheter snabbt och effektivt ta itu med det allvarliga problem som arbetslösheten utgör, och underlätta och investera i skapandet av hållbara arbetstillfällen av god kvalitet, hantera frågor om tillträde för riskgrupper och undanröja hinder för nyanställningar i företag, oavsett kompetensnivå och arbetsmarknadssektor, även genom att minska onödig byråkrati, med respekt för arbetsnormer och sociala normer, främja entreprenörskap bland unga, och särskilt stödja nya mikroföretag, såväl som små och medelstora företag och deras tillväxt, i syfte att öka sysselsättningsgraden för kvinnor och män. Medlemsstaterna bör aktivt främja bl.a. sysselsättning i de gröna, vita och blå sektorerna och den sociala ekonomin samt stödja social innovation.

Torsdagen den 15 september 2016

Kommissionens förslag

Ändring

En skatteväxling bör göras från arbete till andra former av beskattning som är mindre skadliga för sysselsättning och tillväxt, samtidigt som inkomsterna måste tryggas för ett fullgott socialt skydd och utgifter för offentliga investeringar, innovation och sysselsättningsskapande. En sänkning av skatten på arbete bör inriktas på relevanta skatetrycks-komponenter, på att komma åt diskriminering och på att undanröja hinder och negativa incitament för deltagande på arbetsmarknaden, särskilt för personer med funktionsnedsättningar och för dem som befinner sig längst bort från arbetsmarknaden, samtidigt som gällande arbetsnormer respekteras.

En politik för att säkerställa skäliga löner som man kan leva på är fortfarande viktigt för att skapa sysselsättning och minska fattigdomen i unionen. Medlemsstaterna bör därför, i samarbete med arbetsmarknadens parter, respektera och uppmuntra lönesättningsmekanismer som gör det möjligt att anpassa reallöner till produktivitetsutvecklingen vilket bidrar till att korrigera tidigare skillnader utan att utlösa ett deflationstryck. Dessa mekanismer bör säkerställa tillräckliga resurser för att tillgodose grundläggande behov, med hänsyn till fattigdomsindikatorer som är specifika för varje medlemsstat. I det sammanhanget bör olikheter i kompetens och förhållanden på den lokala arbetsmarknaden utvärderas korrekt för att i hela unionen kunna säkerställa en skälig lön som det går att leva på. När medlemsstaterna och arbetsmarknadens parter fastställer minimilöner, i enlighet med nationell lagstiftning och praxis, bör de se till att de är skäliga och beakta hur minimilönerna påverkar fattigdomen bland förvärvsarbetande, hushållsinkomsten, den samlade efterfrågan, skapandet av nya arbetstillfällen och konkurrenskraften.

Medlemsstaterna bör minska byråkratin för att avlasta små och medelstora företag, eftersom de i så hög grad bidrar till sysselsättningsskapandet.

Riktlinje 6: Öka arbetskraftsutbudet och arbetskraftens kompetens

Torsdagen den 15 september 2016

Kommissionens förslag

Ändring

Medlemsstaterna bör främja en hållbar produktivitet och kvalitativ anställbarhet genom ett tillräckligt utbud av relevant kunskap och kompetens som tillgängliggjorts för alla. Särskild uppmärksamhet bör läggas på verksamheter inom sjukvård, sociala tjänster och transporttjänster som har eller kommer att få personalbrist på medellång sikt. Medlemsstaterna bör göra effektiva investeringar i inkluderande utbildning av hög kvalitet från tidig ålder och i yrkesutbildning, och samtidigt förbättra deras effektivitet och ändamålsenlighet för att öka kunnandet och kompetensen hos arbetskraften samt öka antalet färdigheter, så att arbetskraften bättre kan förutse och möta de snabbt föränderliga behoven på de dynamiska arbetsmarknaderna i en alltmer digital ekonomi. Eftersom "mjuk kompetens", såsom kommunikation, blir allt viktigare i allt fler yrken bör detta beaktas.

Medlemsstaterna bör främja entreprenörskap bland unga, bland annat genom att införa frivilliga entreprenörskapskurser och uppmuntra studentföretag på skolor och vid universitet. Medlemsstaterna bör i samarbete med lokala och regionala myndigheter öka insatserna för att förhindra att unga slutar skolan i förtid, skapa en smidigare övergång från utbildning till arbetsliv, förbättra tillgången till och undanröja hindren för högkvalitativ vuxenutbildning för alla, med särskilt fokus på högriskgrupper och deras behov, genom att erbjuda omskolning då förlust av arbetstillfällen och förändringar på arbetsmarknaden kräver en aktiv återintegrering. Medlemsstaterna bör samtidigt genomföra strategier för aktivt åldrande som möjliggör ett hälsosamt arbetsliv fram till den faktiska pensionsåldern.

Samtidigt som medlemsstaterna säkerställer den kompetensnivå som efterfrågas på en arbetsmarknad i ständig förändring och stöder utbildning såväl som program för vuxenutbildning, bör de beakta att det också behövs lågkvalificerade arbetstillfällen och att sysselsättningsmöjligheterna för högkvalificerade personer är bättre än för personer med medelhög eller låg utbildning.

Torsdagen den 15 september 2016

Kommissionens förslag

Ändring

Tillgången till en förskola och barnomsorg av god kvalitet till ett rimligt pris bör prioriteras i övergripande strategier och investeringar liksom stöd till familjer och föräldraskap samt åtgärder som hjälper föräldrar att förena arbete och privatliv, som ett sätt att förhindra att unga inte slutar skolan i förtid och att öka deras möjligheter på arbetsmarknaden.

Frågan om arbetslöshet, framför allt långtidsarbetslöshet och den höga arbetslösheten i vissa regioner, bör snabbt och effektivt åtgärdas, och den bör förhindras med hjälp av en kombination av åtgärder på efterfråge- och utbudssidan. Antalet långtidsarbetslösa bör minskas och problemet med kompetensglapp och föräldrad kompetens bör åtgärdas genom övergripande och sinsemellan kompletterande strategier, bland annat genom individuellt behovsbaserat aktivt stöd och lämpliga sociala trygghetssystem så att långtidsarbetslösa ska kunna komma tillbaka till arbetsmarknaden på ett medvetet och ansvarsfullt sätt. Ungdomsarbetslösheten behöver motarbetas på ett lämpligt och ingående sätt, genom en övergripande strategi för ungdomssysselsättning. Här ingår investeringar i sektorer som kan skapa arbetstillfällen av god kvalitet för unga samt att berörda aktörer, såsom stödtjänster för ungdomar, utbildningssamordnare, ungdomsorganisationer och offentliga arbetsförmedlingar förses med de medel som krävs för att till fullo genomföra de nationella genomförandeplanerna för ungdomsgarantin på ett konsekvent sätt, men också genom att medlemsstaterna snabbt utnyttjar de anslag som finns till deras förfogande. Det bör dessutom bli lättare för dem som vill starta eget att få tillgång till finansiering genom mer tillgänglig information och mindre byråkrati och möjlighet att omvandla flera månaders arbetslöshetsersättning till ett inledande startbidrag efter att ha presenterat en affärsplan och i överensstämmelse med nationell lagstiftning.

Medlemsstaterna bör beakta lokala och regionala skillnader vid utarbetandet och genomförandet av åtgärder mot arbetslöshet och bör samarbeta med lokala arbetsförmedlingar.

Torsdagen den 15 september 2016

Kommissionens förslag

Ändring

Strukturella svagheter i utbildningssystemen måste åtgärdas för att trygga utbildningens kvalitet samt förebygga och hantera problem med avbruten skolgång och satsa på en heltäckande utbildning av hög kvalitet redan från tidig ålder. Detta kräver flexibla utbildningssystem med tonvikt på praktik. Medlemsstaterna bör, i samarbete med lokala och regionala myndigheter, höja kvaliteten på utbildningen och göra utbildning tillgänglig för alla samt inrätta och förbättra varvad utbildning, anpassad efter medlemsstatens egna behov, genom att förbättra yrkesutbildningen och de befintliga ramarna, såsom Europass, och vid behov säkerställa en omvärdering av kompetensen och erkänna sådan kompetens som förvärvats utanför det formella utbildningssystemet. Kopplingarna mellan utbildning och arbetsmarknad bör stärkas och en tillräckligt bred utbildning bör erbjudas som ger människor en solid grund för en livslång anställbarhet.

Medlemsstaterna bör bättre anpassa sina utbildningssystem till arbetsmarknaden för att förbättra övergången mellan utbildning och arbetsliv. Detta är särskilt viktigt mot bakgrund av digitaliseringen, och med tanke på ny teknik, gröna jobb och hälso- och sjukvården.

Diskriminering på arbetsmarknaden såväl som i tillträdet till arbetsmarknaden måste minskas ytterligare, särskilt för grupper som utsätts för diskriminering eller utestängning, såsom kvinnor, äldre arbetstagare, ungdomar, personer med funktionsnedsättningar och lagliga migranter. Jämställdhet mellan könen, vilket inbegriper lika lön, ska råda på arbetsmarknaden, och ekonomiskt överkomlig och högkvalitativ barnomsorg och förskola ska erbjudas och det ska finnas nödvändig flexibilitet för att förhindra att de som gjort avbrott i karriären på grund av familjeansvar, såsom anhörigvårdare, utestängs. Medlemsstaterna bör i detta avseende bryta dödläget vad gäller direktivet om kvinnor i styrelser.

Mot denna bakgrund bör medlemsstaterna ta hänsyn till det faktum att andelen unga som varken arbetar eller studerar är högre för kvinnor än för män, samt att fenomenet unga som varken arbetar eller studerar främst beror på ökad ungdomsarbetslöshet men även på passivitet från ungdomarnas sida, som inte är kopplat till en avsaknad av utbildning.

Torsdagen den 15 september 2016

Kommissionens förslag

Ändring

Medlemsstaterna bör fullt ut och på ett effektivt och ändamålsenligt sätt utnyttja stöd från Europeiska socialfonden och annan unionsfinansiering för att bekämpa fattigdom, höja kvaliteten i sysselsättningen och förbättra social integration, utbildning, offentlig förvaltning och offentliga tjänster. Den europeiska fonden för strategiska investeringar och dess investeringsplattformar bör också användas för att säkerställa att arbetstillfällena av hög kvalitet skapas och att arbetstagarna har den kompetens som krävs för unionens övergång till en hållbar modell för tillväxt.

Riktlinje 7: Förbättra arbetsmarknadens funktion

Medlemsstaterna bör minska segmenteringen av arbetsmarknaden genom att ta itu med osäkra anställningar, under-sysselsättning, odeklarerat arbete och nolltidskontrakt. Regler om anställningsskydd och berörda myndigheter bör ge goda förutsättningar för rekrytering och erbjuda ett adekvat skydd för arbetstagare och arbetssökande, inklusive tillfälligt anställda, deltidsanställda, anställda med atypiska kontrakt eller egenföretagare, genom att aktivt engagera arbetsmarknadens parter och främja kollektivförhandlingar. Sysselsättningens höga kvalitet bör tryggas för alla i form av socioekonomisk trygghet, varaktighet, skäliga löner, rättigheter på arbetet, dräglig arbetsmiljö (inklusive hälsa och säkerhet), social trygghet, jämställdhet och utbildningsmöjligheter. Det är därför nödvändigt att främja ungdomars inträde på arbetsmarknaden, återintegrering av långtidsarbetslösa och balans mellan arbetsliv och privatliv samt erbjuda vård och omsorg till ett rimligt pris och modernare arbetsorganisation. Uppåtriktad konvergens när det gäller arbetsförhållanden bör främjas över hela unionen.

Tillträdet till arbetsmarknaden bör gynna företagande, skapande av hållbara arbetstillfällen inom samtliga sektorer, inbegripet gröna jobb, sociala tjänster och social innovation, i syfte att på bästa sätt tillvarata människors kompetens, främja deras livslånga utveckling och stödja arbetstagarstyrd innovation.

Torsdagen den 15 september 2016

Kommissionens förslag

Ändring

Medlemsstaterna bör involvera nationella parlament, arbetsmarknadens parter samt organisationer i det civila samhället liksom regionala och lokala myndigheter när reformer och politik utformas och genomförs i överensstämmelse med partnerskapsprincipen och nationell praxis, samt stödja en bättre fungerande och effektiv social dialog på nationell nivå, särskilt i länder med stora problem med lönefallning följt av de avregleringar som nyligen gjorts på arbetsmarknaderna, och svaga kollektivförhandlingar.

Medlemsstaterna bör säkerställa grundläggande kvalitetsstandarder i den aktiva arbetsmarknadspolitiken genom att göra den mer målinriktad, förbättra räckvidden och täckningen samt låta den samverka med stödåtgärder, såsom social trygghet. Dessa principer ska syfta till att förbättra tillträdet till arbetsmarknaden, förstärka kollektivavtalen och den sociala dialogen samt stödet för hållbara övergångar på arbetsmarknaden där högt kvalificerade offentliga arbetsförmedlingar ger individuellt stöd och tillämpar system för kontroll av prestationer. Medlemsstaterna bör även se till att de sociala trygghetssystemen faktiskt aktiverar och ger möjligheter åt dem som kan delta på arbetsmarknaden, skyddar dem som är utestängda från arbetsmarknaden och/eller inte har kunnat delta på arbetsmarknaden, och förbereder individen för eventuella risker och förändrade ekonomiska och sociala villkor genom att investera i humankapital. Medlemsstaterna bör införa, som en möjlig åtgärd för att minska fattigdomen och i enlighet med nationell praxis, en minimiinkomstnivå som står i proportion till deras särskilda socioekonomiska situation. Medlemsstaterna bör främja inkluderande arbetsmarknader som är öppna för alla samt vidta effektiva åtgärder mot diskriminering.

Arbetstagarnas rörlighet bör tryggas som en grundläggande rättighet och som ett fritt val så att den europeiska arbetsmarknadens fulla potential kan utnyttjas, bland annat genom att möjligheterna för överföring av pensionsrättigheter förbättras liksom det faktiska erkännandet av kvalifikationer och valideringen av färdigheter samt undanröjandet av byråkrati och andra hinder. Samtidigt bör medlemsstaterna hantera språkbarriärerna och i samband med detta förbättra utbildningssystemen. Medlemsstaterna bör också på lämpligt sätt utnyttja Euresnätverket för att främja arbetskraftens rörlighet. Investeringar i regioner som har ett utflöde av arbetskraft bör främjas i syfte att dämpa kompetensflykten och uppmuntra mobila arbetstagare att återvända.

Torsdagen den 15 september 2016

Kommissionens förslag

Ändring

Riktlinje 8: Bättre kvalitet och resultat inom utbildnings-systemen på alla nivåer

Medlemsstaterna bör prioritera tillgången till omsorg och en förskola av hög kvalitativ till ett rimligt pris, eftersom båda är viktiga stödåtgärder för aktörer på arbetsmarknaden och bidrar till en ökning av den totala sysselsättningsgraden samtidigt som de innebär ett stöd till individerna i deras ansvarstagande. Medlemsstaterna bör inrätta de heltäckande strategier och investeringar som krävs för att förbättra stödet till familjer och föräldraskap så att föräldrar får hjälp med att skapa balans mellan arbetsliv och familjeliv, som ett sätt att förebygga skolavhopp i förtid, så att ungdomarna ges ökade möjligheter på arbetsmarknaden.

Riktlinje 9: Säkerställa social rättvisa, bekämpa fattigdom och främja lika möjligheter

Medlemsstaterna bör, i samarbete med lokala och regionala myndigheter, förbättra sina sociala trygghetssystem genom att erbjuda en grundläggande standard för ett ändamålsenligt, effektivt och hållbart skydd i alla skeden av livet och för att garantera ett värdigt liv, solidaritet, tillgång till socialt skydd, full respekt för sociala rättigheter samt rättvisa, och åtgärda ojämlikhet och säkerställa inkludering för att utrota fattigdom, särskilt bland dem som står utanför arbetsmarknaden och de mest sårbara grupperna. Det finns behov av en förenklad, mer riktad och ambitiös socialpolitik, bland annat genom en ekonomiskt överkomlig och högkvalitativ barnomsorg och skola, effektivt stöd till yrkesutbildning och arbete, bostadsbidrag och lättillgänglig och högkvalitativ hälso- och sjukvård för alla, tillgång till bastjänster såsom bankkonto och internet samt förebyggande åtgärder mot avhopp från skolan i förtid och extrem fattigdom, energifattigdom, social utstängning och mer generellt alla former av fattigdom. Särskilt barnfattigdom måste bekämpas med beslutsamhet.

Torsdagen den 15 september 2016

Kommissionens förslag

Ändring

För att uppnå detta bör en rad olika kompletterande åtgärder sättas in, bland annat arbetsmarknadsåtgärder, möjliggörande tjänster och inkomststöd anpassade efter individuella behov. Det är i detta avseende upp till varje medlemsstat att fastställa minimiinkomstnivåer, i enlighet med nationell praxis och i proportion till den specifika samhällsekonomiska situationen i medlemsstaten i fråga. De sociala trygghetssystemen bör utformas för att underlätta tillgång och täckning för alla personer på ett icke-diskriminerande sätt, stödja investeringar i humankapital och bidra till att förebygga, minska och skydda mot fattigdom och social utestängning liksom mot andra risker, såsom försämrad hälsa och arbetslöshet. Barnfattigdom till följd av långtidsarbetslösa föräldrar bör särskilt uppmärksammas.

Pensionssystemen bör utformas på ett sätt som säkerställer deras hållbarhet, säkerhet och lämplighet för kvinnor och män genom förstärkta pensionssystem som syftar till en skälig pension som är åtminstone ligger över fattigdomsnivån. Pensionssystemen bör erbjuda konsolidering, vidareutveckling och förbättring av de tre pelarna inom pensionssparandet. Att koppla den lagstadgade pensionsåldern till medellivslängden är inte det enda sättet att hantera befolkningens åldrande. Reformen av pensionssystemen bör bland annat också spegla trender på arbetsmarknaden, födelsetalen, den demografiska situationen, hälsoläget och välbefindandet, arbetsförhållanden och försörjningskvoten. Det bästa sättet att hantera utmaningen med en åldrande befolkning är att öka den totala sysselsättningsgraden och bland annat utgå från sociala investeringar i aktivt åldrande.

Medlemsstaterna bör förbättra kvalitet, överkomlighet, tillgänglighet, effektivitet och ändamålsenlighet inom sjuk- och hälsovård liksom långvarig vård och omsorg samt socialtjänster, men även skäliga arbetsvillkor i närstående sektorer, och samtidigt säkra den finansiella hållbarheten hos dessa system genom att förbättra den solidariska finansieringen.

Medlemsstaterna bör fullt ut utnyttja stöd från Europeiska socialfonden och annan unionsfinansiering för att bekämpa fattigdom, social utestängning och diskriminering, förbättra tillgängligheten för personer med funktionsnedsättning, främja jämställdheten mellan kvinnor och män och förbättra den offentliga förvaltningen.

Torsdagen den 15 september 2016

Kommissionens förslag

Ändring

De överordnade målen för Europa 2020 om fattigdomsbekämpning och social utestängning, som kommer att vara utgångspunkten när medlemsstaterna fastställer sina nationella mål med beaktande av sina relativa utgångslägen och nationella förhållanden, är att höja sysselsättningsgraden bland kvinnor och män mellan 20 och 64 år till 75 % senast 2020; att minska andelen personer med avbruten skolgång till mindre än 10 %, att öka den andel av befolkningen i åldern 30–34 år som avslutar en högre utbildning eller motsvarande till minst 40 % samt att främja social delaktighet, framför allt genom minskad fattigdom, med målsättningen att åtminstone 20 miljoner människor ska komma ur en situation där de riskerar att drabbas av fattigdom och social utestängning ^(1a).

^(1a) Befolkning definieras som antalet personer som riskerar fattigdom och utestängning enligt tre indikatorer (riskerar fattigdom, materiell fattigdom, hushåll utan förvärvsarbete). Medlemsstaterna får själva fastställa nationella mål med utgångspunkt från de mest lämpliga indikatorerna, med beaktande av deras nationella omständigheter och prioriteringar.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)



Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV